248

NATIONAL LIBRARY OF SCOTLAND

TIOMNADH NUADH

AR

TIGHEARN AGUS AR SLANUIGHIR

IOSA CRIOSD,

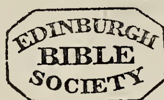
AIR A THARRUING

O 'N GHREUGAIS

CHUM GAELIC ALBANNAICH;

AGUS

AIR A CHUR A MACH LE H-UGHDARRAS ARD-SHEAN-AIDH EAGLAIS NA H-ALBA.

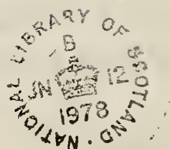
EDINBURGH:

PRINTED BY ANDERSON AND BRYCE;

FOR THE EDINBURGH BIBLE SOCIETY;

BY PERMISSION, FROM THE QUARTO EDITION OF THE SOCIETY IN SCOTLAND EOR PROPAGATING CHRISTIAN KNOWLEDGE.

1838.

AN SOISGEUL

A REIR

MHATA.

CAIB. I.

LEABHAR ginealaich Iosa
Criosd, mhic Dhaibhidh,
mhic Abrahaim.
2 Ghin Abraham Isaac, agus
ghin Isaac Iacob, agus ghin Ia-
cob Iudas agus a bhràithrean.
3 Agus ghin Iudas Phares
agus Sara o Thamar, agus ghin
Phares Esrom, agus ghin Esrom
Aram.
4 Agus ghin Aram Amina-
dab, agus ghin Aminadab Naas-
on, agus ghin Naason Salmon.
5 Agus ghin Salmon Boos o
Rachab, agus ghin Boos Obed o
Rut, agus ghin Obed Iese.
6 Agus ghin Iese Daibhidh
an righ, agus ghin Daibhidh an
righ Solomon o 'n mhnaoi *a bha*
aig Urias.
7 Agus ghin Solomon Ro-
boam, agus ghin Roboam Abia,
agus ghin Abia Asa.
8 Agus ghin Asa Iosaphat,
agus ghin Iosaphat Ioram, agus
ghin Ioram Osias.
9 Agus ghin Osias Ioatam,
agus ghin Ioatam Achas, agus
ghin Achas Esecias.
10 Agus ghin Esecias Manas-
es, agus ghin Manases Amon,
agus ghin Amon Iosias.
11 Agus ghin Iosias Iechon-
ias agus a bhràithre, mu àm an
giùlain do Bhabilon.
12 Agus an déigh an toirt do
Bhabilon, ghin Iechonias Sala-
tiel, agus ghin Salatiel Seroba-
bel.
13 Agus ghin Serobabel Abiud,
agus ghin Abiud Eliacim, agus
ghin Eliacim Asor.
14 Agus ghin Asor Sadoc, ag-
us ghin Sadoc Achim, agus ghin
Achim Eliud.
15 Agus ghin Eliud Eleasar,
agus ghin Eleasar Matan, agus
ghin Matan Iacob.
16 Agus ghin Iacob Ioseph
fear Mhuire, o 'n d' rugadh Iosa,
d' an goirear Criosd.
17 Uime sin na h-uile ghin-
ealaich o Abraham gu Daibhidh,
is ceithir ginealaich deug iad;
agus o Dhaibhidh gu bruid Bha-
biloin, ceithir ginealaich deug;
agus o bhruid Bhabiloin gu
Criosd, ceithir ginealaich deug.
18 Agus mar so bha breith
Iosa Criosd: oir an déigh do
cheangal-pòsaidh bhi air a dhèan-
amh eadar a mhàthair Muire agus
Ioseph, roimh dhoibh teachd
cuideachd, fhuaradh torrach i
o 'n Spiorad Naomh.
19 Ach air bhi do Ioseph a
fear 'na dhuine cothromach, ag-
us gun toil aige ball-sampuill a
dhèanamh dh'i, bu mhiann leis a
cur uaith os ìosal.
20 Ach ag smuaineachadh nan
nithe sin dha, feuch, dh'fhoill-
sich aingeal an Tighearn e féin
da ann am bruadar, ag ràdh, A
Ioseph, a mhic Dhaibhidh, na

biodh eagal ort do bhean Muire
a ghabhail a d'ionnsuidh: oir an
ni a ta air a ghineamhuin innte,
is ann o'n Spiorad Naomh e.
21 Agus beiridh i mac, agus
bheir thu Iosa mar ainm air;
oir saoraidh e a shluagh féin o 'm
peacaibh.
22 (Agus rinneadh so uile
chum gu coimhliontadh an ni a
thubhairt an Tighearna leis an
fhàidh, ag ràdh,
23 Feuch, bithidh maighdean
torrach, agus beiridh i mac, agus
bheir iad Emanuel mar ainm air,
is ionnan sin r' a ràdh, air eadar-
theangachadh, Dia maille ruinn.)
24 Agus air mosgladh do Io-
seph as a chodal, rinn e mar a
dh'iarr aingeal an Tighearn air,
agus ghabh e d' a ionnsuidh a
bhean:
25 Agus cha d'aithnich e i gus
an d'rug i a ceud-ghin mic; agus
thug e Iosa mar ainm air.

CAIB. II.

AGUS an uair a rugadh Iosa
ann am Betlehem Iudea,
ann an làithibh Heroid an righ,
feuch, thàinig druidhean o 'n àird
an ear gu Ierusalem,
2 Ag ràdh, C' àit am bheil righ
sin nan Iudhach a ta air a
bhreith? oir chunnaic sinne a
reult san àird an ear, agus a ta
sinn air teachd a thabhairt aor-
aidh dha.
3 An uair a chual Herod an
righ *sin*, bha e fo thrioblaid, ag-
us Ierusalem uile maille ris.
4 Agus air cruinneachadh
nan àrd-shagart uile dha, agus
sgrìobhaichean an t-sluaigh, dh'-
fheòraich e dhiubh c'àit an robh
Criosd gu bhi air a bhreith.
5 Agus thubhairt iad ris, Ann
am Betlehem Iudea: oir mar so
sgrìobhadh leis an fhàidh,
6 Agus thusa Bhetlehem *an*
tìr Iudah, cha tu idir a 's lugha
am measg cheannard Iuda: oir
asadsa thig Uachdaran a stiùras
mo shluagh Israel.
7 An sin air do Herod na
druidhean a ghairm os ìosal d'a
ionnsuidh, gheur-fhiosraich e
dhiubh cia an t-àm an d' fhoill-
sicheadh an reult.
8 Agus chuir e iad gu Betle-
hem, agus thubhairt e, Imichibh,
agus iarraibh gu dìchiollach an
naoidhean; agus an déigh dhuibh
fhaotainn, innsibh dhomhsa e,
chum gu racham-sa féin, agus gu
dèanam aoradh dha.
9 Agus an uair a chual iad an
righ, dh'imich iad; agus, feuch,
chaidh an reult a chunnaic iad
san àird an ear rompa, gus an
d' thàinig i agus gu 'n do stad i os
ceann an ionaid an robh an
naoidhean.
10 Agus an uair a chunnaic
iad an reult, rinn iad gàirdeach-
as le h-aoibhneas ro-mhòr.
11 Agus air dol a steach dhoibh
do'n tigh, fhuair iad an naoidh-
ean maille r'a mhàthar Muire,
agus thuit iad sìos, agus rinn
iad aoradh dha: agus air fosgladh
an ionmhas dhoibh, thug iad dha
tiodhlacan; òr, agus tùis, agus
mirr.
12 Agus air faotainn rabh-
aidh *o Dhia* ann am bruadar, gun
iad a philltinn a dh' ionnsuidh
Heroid, chaidh iad d'an dùth-
aich féin air slighe eile.
13 Agus an uair a dh'imich iad
air an ais, feuch, nochdadh ain-
geal an Tighearna do Ioseph ann
am bruadar, ag ràdh, Eirich, ag-
us gabh an naoidhean agus a
mhàthair, agus teich do'n Eiphit,
agus bi an sin gus an labhair
mise riut: oir iarraidh Herod an
naoidhean g' a mhilleadh.
14 Agus dh' éirich e, agus ghabh
e d'a ionnsuidh an naoidhean ag-
us a mhàthair san oidhche, agus
dh'imich e do 'n Eiphit:

15 Agus bha e an sin gu bàs
Heroid: a chum gu coimhliont-
adh an ni a labhair an Tighearna
leis an fhàidh, ag ràdh, A mach
as an Eiphit ghoir mi mo
Mhac.
16 An sin an uair a chunnaic
Herod gu 'n d' rinn na druidhean
fanoid air, las e le feirg ro-mhòir,
agus chuir e *luchd-millidh* uaith,
agus mharbh e na bha do leanab-
aibh mac am Betlehem, agus
'na crìochaibh uile, o aois dhà
bhliadhna agus fuidh, a réir na
h-aimsir a dh'fhòghluim e gu
dìchiollach o na druidhibh.
17 An sin choimhlionadh an
ni a labhradh le Ieremias am
fàidh, ag ràdh,
18 Chualas guth ann an Rama,
caoidh, agus gul, agus bròn ro-
mhòr, Rachel a' caoineadh a
cloinne, agus cha b' àill leatha
sòlas a ghabhail, a chionn nach
'eil iad *beò*.
19 Ach an uair a dh'eug He-
rod, feuch, nochdadh aingeal an
Tighearn ann am bruadar do
Ioseph san Eiphit,
20 Ag ràdh, Eirich, agus gabh
an naoidhean agus a mhàthair,
agus imich gu talamh Israeil:
oir fhuair an dream a bha 'g
iarraidh anama an leinibh bàs.
21 Agus dh'éirich esan, agus
ghabh e an leanabh agus a mhà-
thair d' a ionnsuidh, agus thàinig
e gu talamh Israeil.
22 Ach an uair a chual e gu 'n
robh Archelaus 'na righ an *tìr*
Iudea an àit Heroid 'athar, bha
eagal air dol an sin: ach, air faot-
ainn da rabhaidh *o Dhia* ann am
bruadar, thionndaidh e gu crìoch-
aibh Ghalile:
23 Agus thàinig e agus ghabh
e còmhnuidh ann am baile d' an
goirear Nasaret, a chum gu
coimhliontadh an ni a labhradh
leis na fàidhibh, Gu goirear Na-
sarach dheth.

CAIB. III.

AGUS anns na làithibh sin
thàinig Eoin Baiste, a'
searmonachadh am fàsach Iudea,
2 Agus ag ràdh, Gabhaibh
aithreachas: oir a ta rìoghachd
nèimh am fogus.
3 Oir is e so an tì ud mu 'n do
labhar Esaias am fàidh, ag ràdh,
Guth an tì a ghlaodhas anns an
fhàsach, Ulluichibh slighe an
Tighearna, dèanaibh a cheum-
anna dìreach.
4 Agus bha a chulaidh aig
Eoin do fhionna chàmhal, agus
crios leathair aige timchioll a
leasraidh; agus is e bu bhiadh
dha locuist agus mil fhiadhaich.
5 Chaidh Ierusalem a mach
d' a ionnsuidh an sin agus Iudea
uile, agus luchd-àiteachaidh na
dùthcha timchioll Iordain uile.
6 Agus bhaisteadh iad leis-
san ann an Iordan, ag aideach-
adh am peacanna.
7 Ach an uair a chunnaic e
mòran do na Phairisich, agus do
na Sadusaich a' teachd a chum
a bhaistidh-san, thubhairt e riu,
A shìol nan nathraiche nimhe, cò
a thug rabhadh dhuibh-sa teich-
eadh o 'n fheirg a ta ri teachd?
8 Air an aobhar sin thugaibh
a mach toradh iomchuidh do 'n
aithreachas.
9 Agus na smuainichibh a ràdh
annaibh féin, A ta Abraham 'na
athair againn: oir a ta mi ag
ràdh ribh, gur comasach Dia air
clann a thogail suas a dh'Abra-
ham do na clochaibh sin.
10 Agus a nis a ta an tuadh
air a cur ri freumh nan crann:
air an aobhar sin, ge b' e crann
nach toir a mach toradh maith,
gearrar e, agus tilgear san teine
e.
11 Gu deimhin a ta mise 'gur
baisteadh le h-uisge chum aith-
reachais; ach an Tì a thig a' m'
dhéigh, is cumhachdaiche e na

mi, agus cha 'n airidh mise air a
bhrògan a ghiùlan: baistidh
esan sibh leis an Spiorad Naomh,
agus le teine:
12 Aig am bheil a ghuit 'na
làimh, agus glanaidh e gu ro-
bhaileach 'ùrlar-bualaidh, agus
cruinnichidh e a chruithneachd
d' a thigh-tasgaidh; ach loisgidh
e am moll le teine nach feudar a
mhùchadh.
13 An sin thàinig Iosa o Gha-
lile gu Iordan a dh' ionnsuidh
Eoin, chum gu 'm biodh e air a
bhaisteadh leis.
14 Ach bhac Eoin e, ag ràdh,
A ta feum agamsa bhi air mo
bhaisteadh leatsa, agus am bheil
thusa a' teachd a m' ionnsuidh-sa?
15 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Leig *do 'n chùis
a bhi mar* so a nis: oir mar so is
iomchuidh dhuinn gach uile
fhìreantachd a choimhlionadh.
An sin dh' fhulaing e dha.
16 Agus an uair a bhaisteadh
Iosa, chaidh e air ball suas as an
uisge; agus, feuch, dh' fhosgladh
nèamh dha, agus chunnaic e
Spiorad Dé a' tuirling mar
choluman, agus a' teachd air-
san:
17 Agus, feuch, guth o nèamh,
ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdh-
ach, anns am bheil mo mhòr-
thlachd.

CAIB. IV.

AN sin threòraicheadh Iosa
leis an Spiorad do 'n fhàs-
ach, chum gu 'm biodh e air a
bhuaireadh leis an diabhul.
2 Agus an uair a thraisg e dà
fhichead là agus dà fhichead
oidhche, an déigh sin bha ocras
air.
3 Agus air teachd do 'n bhuair-
eadair d' a ionnsuidh thubhairt e,
ma 's tu Mac Dhé, thoir àithne
do na clochaibh so a bhi 'nan
aran.
4 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, A ta e sgrìobhta,
Cha 'n ann le h-aran a mhàin a
bheathaichear duine, ach leis
gach uile fhocal a thig o bheul
Dé.
5 An sin thug an diabhul e
do 'n bhaile naomh, agus chuir e
air binnein an teampuill e,
6 Agus thubhairt e ris, Ma 's
tu Mac Dhé, tilg thu féin sìos:
oir a ta e sgrìobhta, gu toir e
àithne d' a ainglibh mu d' thim-
chioll, agus togaidh iad suas thu
'nan làmhaibh, chum nach buail
thu uair air bith do chos air cloich.
7 Thubhairt Iosa ris a rìs, A
ta e sgrìobhta, Cha bhuair thu
an Tighearna do Dhia.
8 Thug an diabhul e a rìs
chum beinne ro àird, agus nochd
e dha uile rìoghachdan an
domhain, agus an glòir;
9 Agus thubhairt e ris, Iad so
uile bheir mise dhuit, ma thuit-
eas tu sìos agus ma ni thu aor-
adh dhomhsa.
10 An sin thubhairt Iosa ris,
Imich uam, a Shatain: oir a ta
e sgrìobhta, Bheir thu aoradh
do 'n Tighearna do Dhia, agus
dhasan 'na aonar ni thu seirbhis.
11 An sin dh'fhàg an diabhul
e; agus, feuch, thàinig aingil
agus fhritheil iad da.
12 Ach an uair a chual Iosa
gu 'n do chuireadh Eoin an làimh,
dh' imich e do Ghalile.
13 Agus air fàgail Nasaret
da, thàinig e agus ghabh e còmh-
nuidh ann an Capernaum, a ta ri
taobh na fairge, ann an leth-
iomall Shabuloin agus Nephta-
lim:
14 A chum gu 'n coimhliont-
adh an ni a labhradh le Esaias
am fàidh, ga ràdh,
15 Talamh Shabuloin, agus
talamh Nephtalim, slighe na
fairge air an taobh thall do Ior-
dan, Galile nan Cinneach:

16 Am pobull a bha'nan suidhe
an dorchadas, chunnaic iad
solus mòr; agus a ta solus air
éirigh do na daoinibh a bha 'nan
suidhe an tìr agus an sgàil a'
bhàis.
17 O sin a mach thòisich Iosa
air sermoin a dhèanamh, agus
a ràdh, Gabhaibh aithreachas,
oir a ta rìoghachd nèimh am
fogus.
18 Agus ag imeachd do Iosa
ri taobh fairge Ghalile, chunn-
aic e dithis bhràithre, Simon
d' an goirear Peadar, agus Aind-
reas a bhràthair, a' tilgeadh lìn
san fhairge: (oir b' iasgairean
iad.)
19 Agus thubhairt e riu,
Leanaibh mise, agus ni mi iasg-
airean air daoinibh dhibh.
20 Agus air ball dh' fhàg iad
na lìonta, agus lean iad esan.
21 Agus air triall da as a sin,
chunnaic e dithis eile bhràithre,
Seumas *mac* Shebede, agus Eoin
a bhràthair, ann an luing maille
r' an athair Sebede, a' càradh an
lìn: agus ghairm e iad.
22 Agus air ball dh' fhàg iad
an long agus an athair, agus
lean iad e.
23 Agus dh' imich Iosa tim-
chioll Ghalile uile, a' teagasg
'nan sionagogaibh, agus a' sear-
monachadh soisgeil na rìoghachd,
agus a' slànuchadh gach gnè
thinnis, agus gach gnè eucail am
measg an t-sluaigh.
24 Agus chaidh a chliù feadh
Shiria uile: agus thug iad d' a
ionnsuidh iadsan uile e bha eus-
lan, agus a bha air an cuibh-
reachadh le galaraibh, agus iom-
adh gnè phianta, agus iadsan aig
an robh deamhain annta, agus
air an robh an tuiteamas, agus
luchd pairilis; agus shlànuich e
iad.
25 Agus lean cuideachd mhòr
e o Ghalile, agus o Dhecapolis,
agus o Ierusalem, agus o Iudea,
agus o na crìochaibh a ta an
taobh thall do Iordan.

CAIB. V.

AGUS an uair a chunnaic Iosa
an sluagh, chaidh e suas
air beinn; agus air suidhe dha,
thàinig a dheisciobuil d' a ionn-
suidh.
2 Agus dh' fhosgail e a bheul,
agus theagaisg e iad, ag ràdh,
3 *Is* beannaichte iadsan a ta
bochd, 'nan spiorad: oir is leo
rìoghachd nèimh.
4 *Is* beannaichte iadsan a ta ri
bròn: oir gheibh iad sòlas.
5 *Is* beannaichte na daoine
macanta: oir sealbhaichidh iad
an talamh mar oighreachd.
6 *Is* beannaichte an dream air
am bheil ocras agus tart na
còrach: oir sàsuichear iad.
7 *Is* beannaichte na daoine
tròcaireach: oir gheibh iad tròc-
air.
8 *Is* beannaichte na daoine a
ta glan 'nan cridhe: oir chi iad
Dia.
9 *Is* beannaichte luchd-dèan-
amh na sìthe: oir goirear clann
Dé dhiubh.
10 *Is* beannaichte an dream
a ta fulang geur-leanmhuinn air
son na còrach: oir is leo-san
rìoghachd nèimh.
11 *Is* beannaichte bhitheas
sibh an uair a bheir daoine ana-
cainnt dhuibh, agus a ni iad
geur-leanmhuinn *oirbh*, agus a
labhras iad gach uile dhroch
fhocal ribh gu breugach, air mo
sgath-sa.
12 Dèanaibh gàirdeachas, ag-
us bithibh ro-shubhach; oir is
mòr bhur duais air nèimh: oir
mar sin rinn iad geur-lean-
mhuinn air na fàidhibh a bha
roimhibh.
13 Is sibhse salann na talmh-
ainn: gidheadh ma chailleas an

salann a bhlas, ciod leis an saill-
ear e? cha 'n 'eil feum ann o sin
suas, ach a thilgeadh mach, agus
a shaltairt fo chosaibh dhaoine.
14 Is sibhse solus an t-saogh-
ail. Cha 'n fheudar baile a ta air
a shuidheachadh air sliabh fhol-
ach.
15 Agus cha las daoine coinn-
eal, chum gu 'n cuir iad i fuidh
shoitheach, ach ann an coinn-
leir, agus ni i solus do na bheil a
stigh.
16 Gu ma h-ann mar sin a
dhealraicheas bhur solus an
làthair dhaoine, chum gu faic iad
bhur deadh oibre, agus gu toir
iad glòir do bhur n-athair a ta
air nèamh.
17 Na measaibh gu 'n d' thàin-
ig mise a bhriseadh an lagha no
nam fàidhean; cha 'n ann a
bhriseadh a tháinig mi, ach a
choimhlionadh.
18 Oir a ta mi ag ràdh ribh gu
fìrinneach, Gus an téid nèamh
agus talamh thairis, cha téid aon
lide no aon phunc do 'n lagh
thairis, gus an coimhlionar gach
aon ni.
19 Air an aobhar sin ge b' e
neach a bhriseas aon do na h-
àitheantaibh so a 's lugha, agus a
theagaisgeas daoine mar sin,
goirear an duine a 's lugha dheth
ann an rìoghachd nèimh: ach
ge b' e neach a ni, agus a theag-
aisgeas *iad*, goirear duine mòr
dheth ann an rìoghachd nèimh.
20 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
Mur toir bhur fireantachd-sa
barrachd air fireantachd nan
sgrìobhaiche agus nam Phairis-
each, nach téid sibh air chor air
bith a steach do rìoghachd nèimh.
21 Chuala sibh, gu 'n dubh-
radh ris na sinnsiribh, na dèan
mortadh; agus ge b' e neach a
ni mortadh, bithidh e an cunn-
art a' bhreitheanais.
22 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Ge b' e neach aig am bi
fearg r' a bhràthair gun aobhar,
gu 'm bi e ann cunnart a' bhreith-
eanais: agus ge b' e neach a their
r' a bhràthair, Raca, gu 'm bi e an
cunnart na comhairle: ach ge
b' e neach a their, Amadain,
gu 'm bi e an cunnart teine if-
rinn.
23 Uime sin ma bheir thu do
thabhartas chum na h-altarach,
agus gu 'n cuimhnich thu an sin
gu bheil ni air bith aig do
bhràthair a' d' aghaidh;
24 Fàg do thabhartas an sin
an làthair na h-altarach, agus
imich, agus dèan réite air tùs ri
d' bhràthair, agus an déigh sin
thig agus tabhair uait do thiodh-
lac.
25 Bi réidh ri d' eascaraid gu
luath, am feadh a bhios tu maille
ris san t-slighe; air eagal gu 'n
toir an t-eascaraid thairis thu
do 'n bhreitheamh, agus gu 'n toir
am breitheamh thu do 'n mhaor,
agus gu tilgear an prìosan thu.
26 A ta mi ag ràdh riut gu
firinneach nach téid thu mach
as a sin, gus an ìoc thu an
fheoirling dheireannach.
27 Chuala sibh gu 'n dubh-
radh ris na sinnsiribh, Na dèan
adhaltrannas.
28 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Ge b' e neach a dh'amh-
airceas air mnaoi chum a
miannachadh, gu 'n d' rinn e
adhaltrannas leatha cheana 'na
chridhe.
29 Agus ma bheir do shuil
dheas aobhar tuislidh dhuit,
spìon a mach i, agus tilg uait *i*:
oir is feàrr dhuit gu sgriosar aon
do d' bhallaibh, na do chorp
uile bhi air a thilgeadh do if-
rinn.
30 Agus ma bheir do làmh
dheas oilbheum dhuit, geàrr
dhìot i, agus tilg uait *i*: oir is
feàrr dhuit gu sgriosar aon do d'

bhallaibh, na do chorp uile bhi
air a thilgeadh do ifrinn.
31 Agus a dubhradh, Ge b' e
chuireas a bhean-phòsda air
falbh, thugadh e litir-dhealaich
dh' i.
32 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Ge b' e neach a chuireas air
falbh a bhean-phòsda féin, ach a
mhàin air son strìopachais, gu
bheil e toirt oirre adhaltrannas
a dhèanamh: agus an tì a
phòsas a' bhean sin a chuireadh
air falbh, a ta e a' dèanamh
adhaltrannais.
33 Mar an ceudna, chuala
sibh gu 'n dubhradh ris na sinn-
siribh, Na tabhair mionnan eith-
eich, ach coimhlion do mhionn-
an do 'n Tighearna.
34 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Na tugaibh mionnan idir:
na *tugaibh* air nèamh, oir is e
righ-chaithir Dhé e.
35 Na *tugaibh* air an talamh,
oir is e stòl a chos e: na *tugaibh*
air Ierusalem, oir is e baile an
righ mhòir e.
36 Na tabhair mionnan air
do cheann, oir cha 'n urrainn thu
aon fhuiltean a dhèanamh geal
no dubh.
37 Ach gu ma h-e is còmh-
radh dhuibh, Seadh, seadh: ni
h-eadh, ni h-eadh; oir ge b' e ni
a bhios os ceann so, is ann o 'n
olc a ta e.
38 Chuala sibh gu 'n dubhradh,
Sùil air son sùla, agus fiacail air
son fiacla.
39 Ach a ta mise ag ràdh ribh,
Na cuiribh an aghaidh an uilc:
ach ge b' e neach a bhuaileas tu
air do ghial deas, tionndaidh
thuige an gial eile mar an ceud-
na.
40 Agus an tì le 'm b' àill thusa
a thagradh san lagh, agus do
chòta a bhuin dìot, leig leis
d' fhalluinn mar an ceudna.
41 Agus ge b' e bheir leis air
feadh mìle a dh' aindeoin thu,
imich leis air feadh dhà mhìle.
42 Tabhair do 'n tì a dh' iarras
ort; agus uaithsan le 'm bu
mhiann iasachd fhaotainn uait,
na pill air falbh.
43 Chuala sibh gu 'n dubhradh,
Gràdhaichidh tu do choimhears-
nach, agus bithidh fuath agad do
d' nàmhaid.
44 Ach a ta mise ag ràdh ribh,
Biodh gràdh agaibh do bhur
naimhdibh, beannaichibh an
dream a mhallaicheas sibh, dèan-
aibh maith do na daoinibh air
am beag sibh, agus dèanaibh ùr-
nuigh air son na muinntir a ta
buntuinn ribh gu naimhdeil, ag-
us a ta 'gur geur-leanmhuinn:
45 A chum gu 'm bi sibh 'nur
cloinn aig bhur n-Athair a ta
air nèamh: oir a ta esan a' tabh-
airt air a ghréin féin éirigh air
na droch dhaoinibh, agus air na
deadh dhaoinibh, agus a' cur
uisge air na fìreanaibh, agus air
na neo-fhìreanaibh.
46 Oir ma bhios gràdh agaibh
do 'n mhuinntir aig am bheil
gràdh dhuibh, ciod an duais a
gheibh sibh? nach 'eil eadhon
na cìs-mhaoir a' dèanamh an
ni ceudna?
47 Agus ma chuireas sibh
fàilte air bhur bràithribh féin a
mhàin, ciod a tha sibh a' dèan-
amh thar *chàch?* nach 'eil na
cìs-mhaoir féin a' dèanamh an
ni ceudna?
48 Air an aobhar sin bithibh-
sa coimhlionta mar a ta bhur
n-Athair a ta air nèamh coimh-
lionta.

CAIB. VI.

THUGAIBH an aire nach toir
sibh bhur déirc am fian-
uis dhaoine, chum gu 'm faicear
leo sibh; no cha 'n fhaigh sibh
tuarasdal o bhur n-Athair a ta
air nèamh.

2 Uime sin, an uair a bheir
thu do dhéirc, na toir fa'near gall-
tromp a shéideadh romhad, mar
a ni na cealgairean, anns na
sionagogaibh, agus anns na
sràidibh, chum gu faigh iad
glòir o dhaoinibh. Gu firinn-
each a ta mise ag ràdh ribh, gu
bheil an tuarasdal aca.
3 Ach an uair a bheir thusa
déirc, na biodh fios aig do làimh
chlì ciod a ta do làmh dheas a'
dèanamh;
4 Chum gu 'm bi do dhéirc an
uaignidheas: agus bheir t' Ath-
air a chi an uaignidheas, duais
dhuitse gu follaiseach.
5 Agus an uair a ni thu ùr-
nuigh, na bi mar luchd an fhuar-
chràbhaidh: oir is ionmhuinn
leo ùrnuigh a dhèanamh anns
na sionagogaibh, agus ann an
coinneachadh nan sràid 'nan
seasamh, chum gu faicear le
daoinibh iad. Gu deimhin tha
mise ag ràdh ribh, gu bheil an
tuarasdal aca.
6 Ach thusa, an uair a ni thu
ùrnuigh, imich a steach do d'
sheòmar, agus air dùnadh do
dhoruis duit, dèan ùrnuigh ri t'
Athair a ta an uaignidheas, ag-
us bheir t' Athair a chi an
uaignidheas, duais dhuit gu foll-
aiseach.
7 Ach an uair a ni sibh ùr-
nuigh na gnàthaichibh ath-iarr-
tais dhìomhain, mar na Cinnich:
oir saoilidh iadsan gu 'n éisdear
riu air son lìonmhoireachd am
focla.
8 Uime sin na bithibh-sa
cosmhuil riu: oir a ta fios aig
bhur n-Athair cia iad na nithe a
ta dh' uireasbhuidh oirbh, mu 'n
iarr sibh air iad.
9 Air an aobhar sin dèan-
aibh-sa ùrnuigh air a' mhodh so:
Ar n-athair a ta air nèamh, Gu
naomhaichear t' ainm.
10 Thigeadh do rìoghachd.
Dèanar do thoil air an talamh,
mar a *nithear* air nèamh.
11 Tabhair dhuinn an diugh
ar n-aran lathail.
12 Agus maith dhuinn ar
fiacha, amhuil mar a mhaith-
eas sinne d' ar luchd-fiach.
13 Agus na leig am buaireadh
sinn; ach saor sinn o olc: oir
is leatsa an rìoghachd, agus an
cumhachd, agus a' ghlòir, gu
sìorruidh. Amen.
14 Oir ma mhaitheas sibh an
cionta do dhaoinibh, maith-
idh bhur n-Athair nèamhaidh
dhuibh-sa mar an ceudna:
15 Ach mur maith sibh an
cionta do dhaoinibh, cha mhò a
mhaitheas bhur n-Athair dhuibh-
sa bhur cionta.
16 Agus an uair a ni sibh
trasgadh, na bitheadh gruaim
air bhur gnùis, mar luchd an
fhuar-chràbhaidh: oir cuiridh
iadsan mi-dhreach air an agh-
aidh chum gu faicear le daoin-
ibh iad a bhi trasgadh. Tha mi
ag ràdh ribh gu firinneach, gu
bheil an tuarasdal aca.
17 Ach thusa, an uair a ni
thu trasgadh, cuir oladh air
do cheann, agus ionnail t' agh-
aidh:
18 Chum nach faicear le
daoinibh gu bheil thu a' dèan-
amh trasgaidh, ach le t'Athair
a ta an uaignidheas: agus bheir
t' Athair a chi an uaignidheas,
duais dhuit gu follaiseach.
19 Na taisgibh dhuibh féin
ionmhais air an talamh, far an
truaill an leomann agus a mheirg
e, agus far an cladhaich na meir-
lich a stigh agus an goid iad.
20 Ach taisgibh ionmhais
dhuibh féin air nèamh, far nach
truaill an leomann no a' mheirg,
agus nach cladhaich, agus nach
goid na meirlich.
21 Oir ge b'e àit am bheil
bhur n-ionmhas, is ann an sin

a bhios bhur cridhe mar an ceud-
na.
22 Is i an t-sùil solus a' chuirp:
uime sin ma bhios do shùil glan,
bithidh do chorp uile làn soluis.
23 Ach ma bhios do shùil gu
h-olc, bithidh do chorp uile
dorcha. Air an aobhar sin ma
tha an solus a ta annad 'na
dhorchadas, cia mòr an dorch-
adas sin?
24 Cha 'n urrainn neach air
bith seirbhis a dhèanamh do
dhà Thighearn: oir an dara
cuid bithidh fuath aige do neach
aca, agus gràdh do neach eile;
no gabhaidh e le neach aca, ag-
us ni e tàir air neach eile. Cha 'n
urrainn, sibh seirbhis a dhèan-
amh do Dhia agus do Mham-
on.
25 Uime sin a ta mise ag ràdh
ribh, Na biodh ro-chùram oirbh
mu thimchioll bhur beatha, ciod
a dh' itheas no dh' òlas sibh; no
mu thimchioll bhur cuirp, ciod
a chuireas sibh umaibh. Nach
mò a' bheatha na 'm biadh, agus
an corp na' n t-eudach?
26 Amhaircibh air eunlaith an
athair: oir cha chuir iad sìol,
agus cha bhuain iad, agus cha
chruinnich iad an saibhlibh:
gidheadh a ta bhur n-Athair
nèamhaidh-sa 'g am beathach-
adh. Nach feàrr sibhse gu mòr
na iadsan?
27 Agus cò agaibh le mòr-
chùram a dh' fheudas aon làmh-
choille a chur r' a àirde féin?
28 Agus c' ar son a ta sibh
ro-chùramach mu thimchioll bhur
culaidh? fòghlumaibh cionnus
a ta na lilighean a' fàs sa'
mhachair; cha saothraich iad,
agus cha snìomh iad.
29 Gidheadh a ta mise ag ràdh
ribh, Nach robh Solamh féin 'na
uile ghlòir, air eudachadh mar
aon diubh so.
30 Air an aobhar sin, ma tha
Dia mar sin a' sgeadachadh feoir
na macharach, a ta an diugh ann,
agus am màireach air a thilg-
eadh san àmhuinn, nach mò na
sin *a sgeadaicheas* e sibhse, a
dhaoine air bheag creidimh?
31 Uime sin na bithibh làn do
chùram, ag ràdh, Ciod a dh' ith-
eas sinn? no ciod a dh' òlas sinn?
no ciod a chuireas sinn umainn?
32 (Oir iad so uile iarraidh na
Cinnich;) oir a ta fios aig bhur
n-Athair nèamhaidh gu bheil
feum agaibh-sa air na nithibh so
uile.
33 Ach iarraibh air tùs rìogh-
achd Dhé, agus fhìreantachd-
san, agus cuirear na nithe so uile
ribh.
34 Uime sin na bitheadh ro-
chùram oirbh mu thimchioll an
là màireach: oir bithidh a làn
do chùram air an là màireach
mu thimchioll a nithe féin: *is*
leòr do 'n là 'olc féin.

CAIB. VII.

NA tugaibh breth, chum nach
toirear breth oirbh:
2 Oir a réir na breth a bheir
sibh, bheirear breth oirbh: ag-
us leis an tomhas le 'n tomhais
sibh, tomhaisear dhuibh a rìs.
3 Agus c' ar son a ta thu a'
faicinn an smùirnein a ta an sùil
do bhràthar, ach nach 'eil thu
toirt fa'near an t-sail a ta ann
do shùil féin?
4 No cionnus a their thu ri
d' bhràthair, Fulaing dhomh an
smùirnein a spìonadh as do shùil;
agus, feuch, an t-sail ann do
shùil féin?
5 A chealgair, buin air tùs an
t-sail as do shùil féin; agus an
sin is léir dhuit gu maith an
smùirnein a bhuntuinn á sùil do
bhràthar.
6 Na toiribh an ni naomh do
na madraibh, agus na tilgibh bhur
nèamhnuidean am fianuis nam

muc, air eagal gu saltair iad orra
le 'n cosaibh, agus air pilltinn
doibh gu reub iad sibh féin as a
chéile.
7 Iarraibh, agus bheirear
dhuibh: siribh, agus gheibh
sibh: buailibh *an dorus,* agus
fosgailear dhuibh:
8 Oir gach uile neach a dh'
iarras, glacaidh e: agus ge b' e
a shireas, gheibh e: agus do 'n tì
a bhuaileas *an dorus,* fosgailear.
9 Oir cò an duine agaibh-sa
ma 's e 's gu 'n iarr a mhac aran,
a bheir cloch dha?
10 Agus ma 's iasg a dh' iarras
e, an tabhair e nathair dha?
11 Air an aobhar sin ma 's
aithne dhuibh-sa a ta olc, tiodh-
lacan maith a thabhairt do bhur
cloinn, nach mò na sin a bheir
bhur n-Athair a ta air nèamh
nithe maithe dhoibhsan a dh'-
iarras air *iad?*
12 Uime sin gach uile ni bu
mhiann leibh daoine a dhèan-
amh dhuibh-sa, dèanaibh-sa a
leithid dhoibhsan mar an ceud-
na: oir is e so an lagh agus na
fàidhean.
13 Imichibh a steach air an
dorus chumhann; oir is farsuinn
an dorus, agus is leathan an t-
slighe a ta treòrachadh chum
sgrios, agus is lìonmhor iad a ta
dol a steach oirre:
14 Ach is cumhann an dorus,
agus is aimhleathan an t-slighe a
ta treòrachadh chum na beatha,
agus is tearc iad a ta 'g amas
oirre.
15 Coimhidibh sibh féin o na
fàidhibh bréige, a thig d' ur n-
ionnsuidh ann an culaidhibh
chaorach, ach a ta o 'n leth a
stigh 'nam madaibh-alluidh.
16 Air an toraibh aithnich-
idh sibh iad: an tionail daoine
dearcan-fìona do dhrisibh, no
figean do na foghannanaibh?
17 Agus mar sin bheir gach
uile chrann maith toradh maith:
ach bheir an droch chrann droch
thoradh.
18 Cha 'n fheud a' chraobh
mhaith droch thoradh a ghiùlan,
no an droch chraobh toradh
maith a thabhairt.
19 Gach uile chrann nach giùl-
ain toradh maith, gearrar sìos
e, agus tilgear san teine e.
20 Air an aobhar sin is ann air
an toraibh a dh' aithnicheas sibh
iad.
21 Cha 'n e gach uile neach a
their riumsa, A Thighearn, a
Thighearn, a théid a steach do
rìoghachd nèimh; ach an tì a ni
toil m' Athar-sa a ta air nèamh.
22 Is iomadh iad a their
riumsa san là ud, A Thigh-
earn, a Thighearn, nach d' rinn
sinn fàidheadaireachd a' t' ainm-
sa? agus a' t'ainm-sa nach do
thilg sinn a mach deamhain?
agus a' t' ainm-sa nach d' rinn
sinn iomadh miorbhuile?
23 Agus an sin aidichidh mise
gu follaiseach dhoibh, Cha
b' aithne dhomh riamh sibh:
imichibh uam, a luchd-dèanamh
na h-eucorach.
24 Air an aobhar sin, gach
uile neach a chluinneas na
briathra so agamsa, agus a ni
iad, samhluichidh mi e ri duine
glic, a thog a thigh air carraig:
25 Agus thuirling an t-uisge,
agus thàinig na tuiltean, agus
shéid na gaothan, agus bhuail
iad air an tigh sin: agus cha do
thuit e, oir bha a bhunadh suidh-
ichte air carraig.
26 Agus gach uile neach a
chluinneas na briathra so agam-
sa, agus nach coimhlion iad, samh-
luichear e ri duine amaideach
a thog a thigh air a' ghain-
eamh:
27 Agus thuirling an t-uisge,
agus thàinig na tuiltean, agus
shéid na gaothan, agus bhuail

iad air an tigh sin: agus thuit
e; agus bu mhòr a thuiteam.
28 Agus thàrladh an uair a
chrìochnaich Iosa na briathra
so, gu'n do ghabh am pobull iong-
antas r'a theagasg-san:
29 Oir theagaisg e iad mar
neach aig an robh cumhachd, ag-
us cha'n ann mar na sgrìobhaich-
ean.

CAIB. VIII.

AGUS air teachd a nuas o'n
bheinn dha, lean cuideachd
mhòr e.
2 Agus, feuch, thàinig lobh-
ar, agus rinn e aoradh dha, ag
ràdh, A Thighearna, ma's àill
leat, is comasach thu air mise a
ghlanadh.
3 Agus shìn Iosa mach a làmh,
agus bhean e ris, ag ràdh, Is
àill leam; bi thusa glan. Ag-
us air ball bha a luibhre air a
glanadh.
4 Agus thubhairt Iosa ris,
Feuch nach innis thu do dhuine
sam bith, ach imich, taisbein thu
féin do'n t-sagart, agus thoir d'a
ionnsuidh an tiodhlac a dh'àithn
Maois, mar fhianuis dhoibh.
5 Agus air dol do Iosa a steach
do Chapernaum, thàinig d'a ionn-
suidh Caiptin-ceud, a' guidhe
air,
6 Agus ag ràdh, a Thigh-
earna, tha m'òglach 'na luidhe
a stigh am pairilis, *agus* air a
phianadh gu h-anabarrach.
7 Agus thubhairt Iosa ris,
Théid mise, agus slànuichidh mi
e.
8 Agus air freagairt do'n
Chaiptin-ceud, thubhairt e, A
Thighearna, cha'n araidh mise
air thusa a theachd a steach fo
m' chleith: ach a mhàin abair
am focal, agus slànuichear m'òg-
lach.
9 Oir is duine mise féin a ta
uidh ùghdarras, aig am bheil
saighdeara fodham: agus their
mi ris an fhear so, Imich, agus
imichidh e: agus ris an fhear so
eile, Thig, agus thig e: agus ri
m' sheirbhiseach, Dèan so, agus
ni se e.
10 'Nuair a chual Iosa so,
ghabh e iongantas, agus thubh-
airt e ris a' mhuinntir a lean *e*,
Gu firinneach a ta mi ag ràdh
ribh, ann an Israel féin nach
d'fhuair mi creidimh co mòr as so.
11 Agus a ta mi ag ràdh ribh,
gu'n tig mòran o'n àird an ear,
agus o'n àird an iar, agus gu'n
suidh iad maille ri Abraham, ag-
us Isaac, agus Iacob, ann an
rìoghachd nèimh:
12 Ach gu'n tilgear clann na
rìoghachd ann an dorchadas a ta
'n leth a muigh; bithidh an sin
gul agus gìosgan fhiacal.
13 Agus thubhairt Iosa ris a'
Chaiptin-ceud, Imich romhad,
agus biodh dhuit a réir mar a
chreid thu. Agus shlànuicheadh
'òglach air an uair sin féin.
14 Agus an uair a thàinig Iosa
gu tigh Pheadair, chunnaic e
màthair a mhnà 'na luidhe, agus
i ann am fiabhrus.
15 Agus bhean e r'a làimh,
agus dh'fhàg am fiabhrus i: agus
dh'éirich i, agus rinn i fritheal-
adh dha.
16 Agus an uair a bha am
feasgar air teachd, thug iad d'a
ionnsuidh mòran anns an robh
deamhain; agus thilg e na spior-
aid a mach le 'fhocal, agus shlàn-
uich e iad uile a bha euslan:
17 A chum gu'n coimhlionta-
dh an ni a labhradh le Esaias
am fàidh, ag ràdh, Ghabh esan
ar n-anmhuinneachdan air féin,
agus ghiùlain e ar n-euslaintean.
18 Agus an uair a chunnaic
Iosa sluagh mòr m'a thimchioll,
dh'àithn e dol á sin do 'n taobh
eile.
19 Agus thàinig sgrìobhaiche

àraidh, agus thubhairt e ris, A
mhaighstir, leanaidh mise thu,
ge b'e taobh a théid thu.

20 Agus thubhairt Iosa ris,
Tha tuill aig na sionnaich, agus
nid aig eunlaith an athair; ach
cha'n 'eil aig Mac an duine ion-
ad anns an cuir e a cheann fuidh.

21 Agus thubhairt fear eile
d'a dheisciobluibh ris, A Thigh-
earna, leig dhomh-sa imeachd
air tùs agus m' athair adhlac-
adh.

22 Ach thubhairt Iosa ris,
Lean mise, agus leig leis na
mairbh am mairbh féin adhlac-
adh.

23 Agus air dol dhasan a
steach do luing, lean a dheisciob-
uil e.

24 Agus, feuch, dh'éirich doin-
ionn mhòr air an fhairge, ionn-
us gu'n d'fholaich na tuinn an
long: ach bha esan 'na chodal.

25 Agus thàinig a dheisciob-
uil d'a ionnsuidh, agus dhùisg
iad e, ag ràdh, A Thighearn,
teasairg sinn: a ta sinn caillte.

26 Agus thubhairt e riu, C'ar
son a ta sibh eagalach, sibhse
air bheag creidimh? An sin
dh'éirich e, agus chronuich e na
gaothan agus an fhairge; agus
bha ciùine mhòr ann.

27 Ach ghabh na daoine iong-
antas, ag ràdh, Ciod e ghnè
dhuine so, gu bheil na gaotha
féin agus an fhairge ùmhal dha?

28 Agus air teachd dha do'n
taobh eile, gu tìr na Gergesen-
each, thachair dithis dhaoine air,
anns an robh deamhain, a' teachd
a mach as na h-àitibh-adhlaic,
agus iad ro-gharg, ionnus nach
feudadh duine sam bith an t-
slighe sin a ghabhail.

29 Agus, feuch, ghlaodh iad,
ag ràdh, Ciod e ar gnothuch-ne
riut, Iosa, a Mhic Dhé? An
d'thàinig thu an so g'ar pianadh
roimh an àm?

30 Agus bha treud mòr mhuc
am fad uatha, ag ionaltradh.

31 Agus dh'iarr na deamhain
a dh'athchuinge airsan, ag ràdh,
Ma thilgeas tu mach sinn, leig
dhuinn dol san treud mhuc ud.

32 Agus thubhairt e riu, Im-
ichibh. Agus air dol a mach
dhoibh, chaidh iad anns an treud
mhuc: agus, feuch, ruith an
treud mhuc uile gu dian sìos air
ionad corrach, do'n chuan; agus
chailleadh sna h-uisgeachaibh
iad.

33 Agus theich na buachaill-
ean, agus chaidh iad do'n bhaile,
agus dh'innis iad na nithe so
uile, agus na thachair dhoibh-
san anns an robh na deamhain.

34 Agus, feuch, chaidh am
baile uile a mach a choinneach-
adh Iosa; agus an uair a chunn-
aic iad e, ghuidh iad air imeachd
as an crìochaibh-san.

CAIB. IX.

AGUS air dol an luing dha,
chaidh e thar *an uisge*, ag-
us thàinig e d'a bhaile féin.

2 Agus, feuch, thug iad d'a
ionnsuidh duine air an robh am
pairilis, 'na luidhe air leabaidh:
agus an uair a chunnaic Iosa an
creidimh, thubhairt e ri fear na
pairilis, Biodh deadh mhisneach
agad, a mhic, a ta do pheacanna
air am maitheadh dhuit.

3 Agus, feuch, thubhairt
dream àraidh do na sgrìobhaich-
ibh annta féin, A ta am fear so
a' labhairt toibheim.

4 Agus air do Iosa an smuaint-
ean fhaicinn, thubhairt e, C'ar
son a ta sibh a' smuaineachadh
uilc ann bhur cridheachaibh?

5 Oir cia is usadh a ràdh, A
ta do pheacanna air am maith-
eadh dhuit? no a ràdh, Eirich
agus imich?

6 Ach a chum gu'm bi fios ag-
aibh gu bheil cumhachd aig Mac

an duine peacanna a mhaitheadh
air an talamh, (thubhairt e an
sin ri fear na pairilis,) Eirich,
tog do leabaidh, agus imich do
d' thigh.
7 Agus dh'éirich e, agus chaidh
e d'a thigh féin.
8 Ach an uair a chunnaic am
pobull *so*, ghabh iad iongantas,
agus thug iad glòir do Dhia, a
thug a leithid so a chumhachd
do dhaoinibh.
9 Agus ag dol do Iosa as an
àite sin, chunnaic e duine 'na
shuidhe aig bòrd na cìse, d'am
b'ainm Mata ; agus thubhairt e
ris, Lean mise. Agus dh'éirich
e, agus lean se e.
10 Agus thàrladh, air suidhe
do Iosa aig biadh san tigh, feuch
thàinig mòran chìs-mhaor agus
pheacach, agus shuidh iad sìos
maille ris-san agus r'a dheisciob-
luibh.
11 Agus an uair a chunnaic na
Phairisich *so*, thubhairt iad r'a
dheisciobluibh, C'ar son a dh'ith-
eas bhur maighstir-sa maille ri
cìs-mhaoraibh agus ri peacach-
aibh ?
12 Ach an uair a chual Iosa
so,, thubhairt e riu. Cha'n ann
aig a' mhuinntir a ta slàn a ta
feum air an léigh ach aig a'
mhuinntir a ta euslan.
13 Ach imichibh agus fògh-
lumaibh ciod is ciall da so, Tròc-
air is àill leam, agus cha'n ìob-
airt : oir cha d'thàinig mise a
ghairm nam fìreanach, ach nam
peacach chum aithreachais.
14 An sin thàinig deisciobuil
Eoin d'a ionnsuidh, ag ràdh,
C'ar son a ta sinne agus na Phair-
isich a' trasgadh gu minic, ach
ni 'm bheil do dheisciobuil-sa a'
trasgadh ?
15 Agus thubhairt Iosa riu,
Am feud clann seòmair an fhir-
nuadh-phòsda bhi brònach, am
feadh a bhitheas am fear-nuadh-
pòsda maille riu ? Ach thig na
làithean anns an toirear am
fear-nuadh-pòsda uatha, agus an
sin ni iad trasgadh.
16 Cha chuir duine sam bith
mìr do eudach nuadh air sean
eudach : oir buinidh an ni a
chuireadh g'a lìonadh suas as an
eudach, agus nithear an reubadh
ni's miosa.
17 Cha mhò a chuireas daoine
fìon nuadh ann an seann searr-
agaibh : no brisear na searrag-
an, agus doirtear am fìon, agus
caillear na searragan : ach cuir-
idh iad fìon nuadh ann an searr-
agaibh nuadha, agus bithidh iad
araon slàn.
18 'Nuair a bha e a' labh-
airt nan nithe so riu, feuch,
thàinig uachdaran àraidh, agus
thug e aoradh dha, ag ràdh,
Fhuair mo nighean bàs air ball :
ach thig-sa agus cuir do làmh
oirre, agus bithidh i beò.
19 Agus dh'éirich Iosa, agus
lean e féin agus a dheisciobuil e.
20 (Agus, feuch, thàinig bean,
air an robh dòrtadh fola rè dhà
bhliadhna dheug, air a chùlaobh,
agus bhean i ri iomall 'eudaich :
21 Oir thubhairt i innte féin,
Ma bheanas mi ach ri 'eudach,
bithidh mi slàn.
22 Ach air tionndadh do Iosa
mu'n cuairt, chunnaic e i, agus
thubhairt e, A nighean, biodh
deadh mhisneach agad ; shlàn-
uich do chreidimh thu. Agus bha
a' bhean slàn o'n uair sin.)
23 Agus an uair a thàinig Iosa
gu tigh an uachdarain, agus a
chunnaic e an luchd-ciùil, agus
a' chuideachd a' dèanamh toirm
bhròin,
24 Thubhairt e riu, Imichibh
roimhibh oir cha'n 'eil an nigh-
eanag marbh ach 'na codal.
Agus rinn iad gàire fochaid ris.
35 Ach an uair a chuireadh a'
chuideachd a mach, chaidh e a

steach, agus rug e air làimh
oirre, agus dh'éirich an nighean-
ag.
26 Agus chaidh iomradh sin a
mach air feadh na tìre sin uile.
27 Agus an uair a dh'imich
Iosa as a sin, lean dithis dhall
e, ag éigheach, agus ag ràdh, A
Mhic Dhaibhidh, dèan tròcair
oirnne.
28 Agus an uair a thàinig e
steach do'n tigh, thàinig na doill
d'a ionnsuidh: agus thubhairt
Iosa riu, Am bheil sibh a' creid-
sinn gur comasach mise so a
dhèanamh? Thubhairt iad ris, A
ta, A Thighearn.
29 An sin bhean e r'an sùilibh,
ag ràdh, Biodh e dhuibh a réir
bhur creidimh.
30 Agus dh'fhosgladh an sùil-
ean, agus bhagair Iosa gu geur
iad, ag ràdh, Faicibh nach faigh
neach air bith fios air so:
31 Ach an uair a dh'imich
iad a mach, sgaoil iad a chliù air
feadh na dùthcha sin uile.
32 Agus ag dol dhoibhsan a
mach, feuch, thug iad d'a ionn-
suidh duine balbh anns an robh
deamhan.
33 Agus an déigh do'n deamh-
an a bhi air a thilgeadh a mach,
labhair am balbhan: agus ghabh
an sluagh iongantas, ag ràdh,
Cha'n fhacas a leithid so ann an
Israel riamh.
34 Ach thubhairt na Phai-
risich, Troimh phrionnsa nan
deamhan a ta e a' tilgeadh a
mach dheamhan.
35 Agus ghabh Iosa mu
chuairt nan uile chaithrichean
agus bhailtean, a' teagasg 'nan
sionagogaibh, agus a' searmon-
achadh soisgeil na rìoghachd,
agus a' slànuchadh gach uile eu-
slaint agus eucail am measg a'
phobuill.
36 Ach an uair a chunnaic
e an sluagh, ghabh e truas diubh,
air son gu'n robh iad air fannach-
adh, agus air an sgapadh o chéile,
mar chaoraich aig nach 'eil
buachaill.
37 An sin thubhairt e r'a
dheisciobluibh, Gu deimhin is
mòr am fogharadh, ach is tearc
an luchd-oibre.
38 Uime sin guidhibh-sa air
Tighearn an fhogharaidh, luchd-
oibre chur a mach chum fhogh-
araidh féin.

CAIB. X.

AGUS air gairm a dhà dheis-
ciobul deug d'a ionnsuidh,
thug e cumhachd dhoibh an agh-
aidh nan spiorad neòghlan, gu'n
tilgeadh a mach, agus a shlànuch-
adh gach gnè euslaint, agus gach
gnè eucail.
2 Agus is iad so ainmean an
dà Abstol deug; an ceud *fhear*,
Simon d'an goirear Peadar, ag-
us Aindreas a bhràthair, Seum-
as mac Shebede, agus Eoin a
bhràthair;
3 Philip agus Bartolomeu,
Tomas, agus Mata an cìs-mhaor,
Seumas mac Alpheuis, agus
Lebeus d'an co-ainm Tadeus;
4 Simon an Canaanach, agus
Iudas Iscariot, an neach fòs a
bhrath esan.
5 Chuir Iosa an dà fhear
dheug so a mach, a' tabhairt
àithne dhoibh, ag ràdh, Na
gabhaibh gu slighe nan Cinn-
each, agus na rachaibh a steach
do *aon* bhaile a bhuineas do na
Samaraich:
6 Ach gu ma feàrr leibh
dol a dh'ionnsuidh chaorach
chaillte tighe Israeil.
7 Agus air imeachd dhuibh,
searmonaichibh, ag ràdh, A ta
rìoghachd nèimh am fagus.
8 Leighisibh an dream a ta
tinn, glanaibh na lobhair
[dùisgibh na mairbh,] tilgibh a
mach na deamhain: a nasgaidh

fhuair sibh, a nasgaidh thug-
aibh uaibh.
9 Na solairibh òr, no airgiod,
no umha ann bhur sporanaibh ;
10 No màla chum bhur turuis,
no dà chòta, no brògan, no bat-
aichean : (oir is airidh am fear-
oibre air a lòn.)
11 Agus ge b'e air bith
caithir no baile d'an téid sibh a
steach, feòraichibh cò a ta 'na
dheadh airidh innte ; agus fan-
aibh an sin gus am fàg sibh an
t-àite sin.
12 Agus 'nuair a thig sibh
steach do thigh, beannaichibh
dha.
13 Agus ma's airidh an tigh
sin, thigeadh bhur sìth air ; ach
mur airidh, pilleadh bhur sìth do
bhur n-ionnsuidh féin a rìs.
14 Agus ge b'e neach nach
gabh ribh, agus nach éisd ri 'ur
briathraibh ; air dol a mach as an
tigh, no as a' bhaile sin dhuibh,
crathaibh dhibh duslach bhur
cos.
15 Gu deimhin tha mi ag ràdh
ribh, gur so-iomchaire a bhitheas
staid fearainn Shodoim agus
Ghomorah an là a' bhreitheain-
ais, na staid a' bhaile sin.
16 Feuch, cuiream-sa sibhse
mach mar chaoraich am measg
mhadadh-alluidh : air an aobhar
sin bithibh-sa glic mar na nath-
raiche, agus neò-chronail mar na
columain.
17 Ach bithibh air bhur faicill
o dhaoinibh ; oir bheir iad an
làimh sibh do chomhairlibh, ag-
us sgiùrsaidh iad sibh 'nan sion-
agogaibh :
18 Agus bheirear sibh an làth-
air uachdaran agus rìghrean
air mo sgàth-sa, mar fhianuis
dhoibh-san agus do na Cinnich.
19 Ach an uair a bheir iad an
làimh sibh, na biodh e 'na ro-
chàs oirbh cionnus no ciod a
labhras sibh ; oir bheirear dhuibh
san uair sin féin an ni a labhras
sibh.
20 Oir cha sibhse a labhras,
ach Spiorad bhur n-Athar féin
a labhras annaibh.
21 Agus bheir am bràthair a
bhràthair féin suas chum bàis,
agus an t-athair am mac ; agus
éiridh a' chlann an aghaidh am
pàrantan, agus bheir iad fa'near
gu cuirear gu bàs iad.
22 Agus bithidh fuath aig na
h-uile dhaoinibh dhuibh air son
m'ainme-sa : ach ge b'e bhuan-
aicheas gus a' chrìoch, is e so a
thèarnar.
23 Agus an uair a ni iad
geur-leanmhuinn oirbh sa' bhaile
so, teichibh gu baile eile ; oir
gu deimhin tha mi ag ràdh ribh,
Nach imich sibh air feadh bhailt-
ean Israeil mu'n tig Mac an
duine.
24 Cha'n 'eil an deisciobul os
ceann a mhaighstir, no an seirbh-
iseach os ceann a thighearna.
25 Is leòr do'n deisciobul a
bhi mar a mhaighstir, agus do'n
t-seirbhiseach *a bhi* mar a thigh-
earn : ma ghoir iad Beelsebub do
fhear an tighe, nach mò na sin *a
ghoireas iad e* d'a mhuinntir ?
26 Uime sin na biodh eagal
oirbh rompa : oir cha'n 'eil ni
sam bith folaichte, nach foillsich-
ear ; agus an ceilt, nach aith-
nichear.
27 An ni a dh'innseas mise
dhuibh san dorchadas, labhraibh
e san t-solus ; agus an ni a
chluinneas sibh sa' chluais, sear-
monaichibh e air mullach nan
tighean.
28 Agus na biodh eagal na
muinntir sin oirbh a mharbhas
an corp, ach aig nach 'eil comas
an t-anam a mharbhadh : ach
gu ma mò bhitheas eagal an Tì
sin oirbh, a's urrainn an corp
agus an t-anam a mhilleadh
araon an ifrinn.

29 Nach 'eil dà ghealbhonn air an reiceadh air fheoirling? agus cha tuit a h-aon diubh air an talamh as eugmhais *freasdail* bhur n-Athar-sa.

30 Ach a ta eadhon fuilteine bhur cinn uile air an àireamh.

31 Air an aobhar sin na biodh eagal oirbh, is feàrr sibhse na mòran ghealbhonn.

32 Uime sin ge b'e dh'aidicheas mise am fianuis dhaoine, aidichidh mise esan mar an ceudna am fianuis m' Athar a ta air nèamh.

33 Ach ge b'e dh'àicheadhas mise am fianuis dhaoine, àicheadhaidh mise esan am fianuis m'Athar a ta air nèamh.

34 Na measaibh gu'n d'thàinig mise a chur sìthe air an talamh: cha'n ann a chur sìthe a thàinig mi, ach *a chur* claidheimh;

35 Oir thàinig mi a chur duine an aghaidh 'athar, agus na nighinn an aghaidh a màthar, agus bean a' mhic an aghaidh a màthar-chéile.

36 Agus is iad muinntir a theaghlaich féin *a bhitheas* 'nan naimhdibh do dhuine.

37 An tì a ghràdhaicheas athair no màthair ni's mò na mise, cha'n airidh orm e: agus an tì a ghràdhaicheas mac no nighean os mo cheann-sa, cha'n airidh orm e:

38 Agus an tì nach glac a chrann-ceusaidh, agus nach lean mise, cha'n airidh orm e.

39 An tì a gheibh 'anam, caillidh se e: ach an tì a chailleas 'anam air mo shonsa, gheibh se e.

40 An tì a ghabhas ribhse, gabhaidh e riumsa; agus an tì a ghabhas riumsa, gabhaidh e ris an Tì a chuir uaith mi.

41 An tì a ghabhas ri fàidh an ainm fàidh, gheibh e duais fàidh; agus an tì a ghabhas ri firean an ainm firein, gheibh e duais firein.

42 Agus ge b'e bheir cupan a dh'uisge fuar a mhàin r'a òl do aon neach do na daoinibh beaga so, an ainm deisciobuil, gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, nach caill e air chor sam bith a dhuais.

CAIB. XI.

AGUS thàrladh, an uair a chrìochnaich Iosa àitheantan a thabhairt d'a dhà dheisciobul deug, gu'n d'imich e as a sin a theagasg agus a shearmonachadh 'nam bailtibh.

2 A nis an uair a chual Eoin sa' phrìosan gnìomhara Chrìosd, chuir e dithis d'a dheisciobluibh *d'a ionnsuidh.*

3 Agus thubhairt e ris, An tusa an Tì ud a bha ri teachd, no am bi sùil againn ri neach eile?

4 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Imichibh agus innsibh do Eoin na nithe a ta sibh a' cluinntinn agus a' faicinn:

5 A ta na doill a' faotainn an radhairc, agus na bacaich ag imeachd, a ta na lobhair air an glanadh, agus na bothair a' cluinntinn, a ta na mairbh air an dùsgadh, agus an soisgeul air a shearmonachadh do na bochdaibh.

6 Agus is beannaichte an tì nach faigh oilbheum annam-sa.

7 Agus air imeachd dhoibhsan air falbh, thòisich Iosa air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, *ag ràdh,* Ciod e an ni a chaidh sibh a mach do'n fhàsach a dh'fhaicinn? an i cuilc air a crathadh le gaoith?

8 Ach ciod e an ni a chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? *an* e duine air a sgeadachadh ann an eudach mìn? feuch, a' mhuinntir a chaitheas eudach

mìn, is ann an tighibh nan rìgh-
rean a ta iad.
9 Ach ciod e an ni a chaidh
sibh a mach a dh'fhaicinn? *An*
e fàidh? seadh, tha mi ag ràdh
ribh, agus ni's mò na fàidh.
10 Oir is e so an tì mu'm bheil
e sgrìobhta, Feuch, cuiream-sa
mo theachdair roimh do ghnùis,
a dh'ulluicheas do shlighe romh-
ad.
11 Gu deimhin tha mi ag ràdh
ribh, 'nam measg-san a rugadh
le mnaibh, nach d'éirich neach
a's mò na Eoin Baiste: gidh-
eadh, an tì sin a's lugha an rìogh-
achd nèimh, is mò e na esan.
12 Agus o làithibh Eoin Baiste
gus a nis, a ta rìoghachd nèimh
a' fulang ainneirt, agus luchd na
h-ainneirt 'ga glacadh le làmh-
achas-làidir.
13 Oir rinn na fàidhean uile
agus an lagh fàidheadaireachd
gu *àm* Eoin.
14 Agus ma's toil leibh a
ghabhail, is e so Elias a bha ri
teachd.
15 Ge b'e aig am bheil cluas-
an chum éisdeachd, éisdeadh e.
16 Ach cò ris a shamhluich-
eas mise an ginealach so? Is
cosmhuil e ri cloinn a shuidheas
anns a' mhargadh, agus ag éigh-
each r'an companaich,
17 Agus ag ràdh, Rinn sinne
pìobaireachd dhuibhse, ach cha
d'rinn sibhse dannsa: rinn sinne
tuireadh dhuibhse, ach cha d'rinn
sibhse gul.
18 Oir thàinig Eoin cha'n ann
ag itheadh no ag òl, agus tha iad
ag ràdh, A ta deamhan aige.
19 Thàinig Mac an duine ag
itheadh agus ag òl, agus tha iad
ag ràdh, Feuch, duine geòcach
agus pòiteir fìona, caraid chìs-
mhaor agus pheacach: ach a ta
gliocas air a fìreanachadh le a
cloinn.
20 An sin thòisich e air ach-
mhasan a thabhairt do na bailt-
ibh anns am mò a rinneadh d'a
oibribh cumhachdach, air son
nach d'rinn iad aithreachas.
21 Is an-aoibhinn duit, a
Chorasin; is an-aoibhinn duit,
a Bhetsaida: oir nam biodh na
h-oibre cumhachdach a rinneadh
annaibh-sa, air an dèanamh ann
an Tirus agus ann an Sidon, is
fada o'n a dhèanadh iad aith-
reachas ann an saic-eudach agus
an luaith.
22 Ach tha mi ag ràdh ribh,
Gu'm bi staid Thiruis agus Shi-
doin ni's so-iomchaire ann an
là a' bhreitheanais, na bhitheas
bhur staid-sa.
23 Agus thusa, a Chapernaum,
a ta air do thogail suas gu
nèamh, tilgear sìos gu h-ifrinn
thu: oir nam biodh na h-oibre
cumhachdach a rinneadh annad-
sa, air an dèanamh ann an So-
dom, dh'fhanadh e *gun a sgrios*
gus an diugh.
24 Ach tha mi ag ràdh ribh,
gur so-iomchaire a bhitheas e do
fhearann Shodoim ann an là a'
bhreitheanais, na dhuitse.
25 Anns an àm sin fhreag-
air Iosa agus thubhairt e, Tha
mi a' toirt buidheachais dhuit,
O Athair, Thighearna nèimh
agus na talmhainn, air son gu
d'fholuich thu na nithe so o
dhaoinibh eagnuidh agus tuigs-
each, agus gu d'fhoillsich thu
iad do leanabaibh.
26 Seadh, Athair, do bhrìgh
gu'm b'ann mar sin a bha do
dheadh thoil-sa.
27 A ta na h-uile nithe air
an tabhairt thairis dhomhsa o
m'Athair: agus cha'n aithne do
neach air bith am Mac, ach do'n
Athair: ni mò is aithne do
neach air bith an t-Athair, ach
do'n Mhac, agus do gach aon
d'an àill leis a' Mhac fhoillseach-
adh.

28 Thigibh a m' ionnsuidh-
sa, sibhse uile a ta ri saothair,
agus fuidh throm uallaich, agus
bheir mise suaimhneas dhuibh.
29 Gabhaibh mo chuing oirbh,
agus fòghlumaibh uam, oir a ta
mise macanta agus iriosal an
cridhe : agus gheibh sibh fois do
bhur n-anamaibh.
30 Oir a ta mo chuing-sa so-
iomchair, agus a ta m' uallach
eutrom.

CAIB. XII.

CHAIDH Iosa san àm sin air
là na sàbaid troimh na h-
achaibh arbhair, agus bha ocras
air a dheisciobuil, agus thòisich
iad air diasan arbhair a bhuain,
agus itheadh.
2 Ach an uair a chunnaic na
Phairisich so, thubhairt iad ris,
Feuch, a ta do dheisciobuil a'
dèanamh an ni nach còir a dhèan-
amh air là na sàbaid.
3 Agus thubhairt esan riu,
Nach do leugh sibh ciod a rinn
Daibhidh an uair a bha ocras air
féin, agus air a' mhuinntir a bha
maille ris ;
4 Cionnus a chaidh e steach do
thigh Dhé, agus a dh'ith e aran
na fianuis, nach robh ceaduichte
dha féin itheadh, no dhoibhsan a
bha maille ris, ach do na sagart-
aibh a mhàin ?
5 No nach do leugh sibh san
lagh, gu bheil na sagairt anns
an teampull air làithibh na sàb-
aid a' briseadh na sàbaid, agus
iad neòchiontach ?
8 Ach a ta mise ag ràdh ribh,
gu bheil san ionad so neach a's
mò na'n teampull.
7 Agus nam biodh fhios agaibh
ciod is ciall da so, Tròcair is àill
leam agus cha'n ìobairt, cha
dìteadh sibh an dream a ta neò-
chiontach.
8 Oir is e Mac an duine Tigh-
earna na sàbaid.
9 Agus air dha imeachd as a
sin, chaidh e steach d'an sionag-
og ;
10 Agus, feuch, bha duine
ann, aig an robh làmh sheargta :
agus dh'fheòraich iad dheth, ag
ràdh, Am bheil e ceaduichte
leigheas a dhèanamh air làithibh
na sàbaid ? chum gu'm biodh
cùis dhìtidh aca 'na aghaidh.
11 Agus thubhairt esan riu,
Cò agaibh-san an duine, aig am
bi aon chaora, agus ma thuiteas
i ann an slochd air là na sàbaid,
nach beir e oirre, agus nach tog
e nìos i ?
12 Nach mòr ma ta is feàrr
duine na caora ? Uime sin a ta
e ceaduichte maith a dhèanamh
air làithibh na sàbaid.
13 An sin thubhairt e ris an
duine, Sìn a mach do làmh : agus
shìn e mach i ; agus bha i air a
h-aiseag slàn, mar an *làmh* eile.
14 Ach chaidh na Phairisich
a mach, agus chum iad comhairle
'na aghaidh, cionnus a dh'fheud-
adh iad a mhilleadh.
15 Ach an uair a thuig Iosa
so, dh' imich e as a sin : agus
lean slòigh mhòr e, agus leighis
e iad uile.
16 Agus thug e sparradh
dhoibh chum nach dèanadh iad
aithnichte e :
17 A chum gu coimhliontadh
an ni a labhradh le Esaias am
fàidh, ag ràdh,
18 Feuch, mo sheirbhiseach
féin a thagh mi ; m' aon ghràdh-
ach anns am bheil tlachd aig
m' anam : cuiridh mi mo Spiorad
féin air, agus nochdaidh e breith-
eanas do na Cinnich.
19 Cha dèan e strì, agus cha
ghlaodh e ; ni mò a chluinneas
neach air bith a ghuth air na
sràidibh.
20 Cha bhris e a' chuilc
bhrùite, agus cha mhùch e an
lìon as am bi deatach, gus an

tabhair e mach breitheanas chum
buaidh.
21 Agus is ann a ainm-san a
bhitheas muinighinn aig na
Cinnich.
22 An sin thugadh d' a ionn-
suidh duine anns an robh deamh-
an, dall, agus balbh: agus shlàn-
uich se e, ionnus gu 'n do labhair
am balbhan agus gu 'n robh an
dall a' faicinn.
23 Agus ghabh am pobull uile
iongantas, agus thubhairt iad,
An e so Mac Dhaibhidh?
24 Ach an uair a chuala na
Phairisich *so*, thubhairt iad,
Cha 'n 'eil *am fear* so a' tilgeadh
a mach dheamhan, ach troimh
Bheelsebub prionnsa nan deamh-
an.
25 Agus thuig Iosa an smuaint-
ean, agus thubhairt e riu, Gach
rìoghachd a ta roinnte 'na h-
aghaidh féin, nithear 'na fàsach
i; agus gach uile bhaile no tigh
a ta roinnte 'na aghaidh féin,
cha seas e.
26 Agus ma thilgeas Satan a
mach Satan, a ta e roinnte 'na
aghaidh féin; air an aobhar sin
cionnus a sheasas a rìoghachd?
27 Agus ma tha mise troimh
Bheelsebub a' tilgeadh a mach
dheamhan, troimh cò am bheil
bhur clann-sa 'gan tilgeadh a
mach? Uime sin bithidh iad 'nam
breitheamhnaibh oirbh:
28 Ach ma 's ann le Spiorad
Dhé a ta mise a' tilgeadh a mach
dheamhan, thàinig rìoghachd
Dhé do bhur n-ionnsuidh-sa.
29 No cionnus is urrainn neach
dol do thigh duine làidir, agus
airneis a thighe a chreachadh,
mur ceangail e air tùs an duine
làidir? agus an sin creachaidh e
a thigh.
30 An tì nach 'eil leam, tha e
a m' aghaidh; agus an tì nach
cruinnich leam, sgapaidh e.
31 Air an aobhar sin tha mi
ag ràdh ribh, Gu maithear gach
peacadh agus gach toibheum do
dhaoinibh: gidheadh chamhaith-
ear toibheum *an aghaidh* an
Spioraid *Naoimh* do dhaoinibh.
32 Agus ge b' e neach a labhras
focal an aghaidh Mhic an duine,
maithear dha e: ach ge b'e neach
a labhras an aghaidh an Spioraid
Naoimh, cha mhaithear dha e,
anns an t-saoghal so, no anns an
t-saoghal a ta ri teachd.
33 An dara cuid dèanaibh a'
chraobh maith, agus a toradh
maith; no dèanaibh a' chraobh
truaillidh, agus a toradh truaill-
idh: oir is ann air a toradh a
dh' aithnichear a' chraobh.
34 A shliochd nan nathraiche
nimhe, cionnus a dh' fheudas sibh
nithe maithe a labhairt, o a ta
sibh féin olc? oir is ann á pailt-
eas a' chridhe a labhras am beul.
35 Bheir duine maith a mach
nithe maithe á deadh ionmhas
a chridhe: agus bheir an droch
dhuine mach droch nithe as a
dhroch ionmhas.
36 Ach tha mi ag ràdh ribh,
Gu 'n toir daoine cunntas ann
an là a' bhreitheanais air son
gach focail dhìomhain a labhras
iad.
37 Oir is ann le d' fhoclaibh a
shaorar thu, agus is ann le
d' fhoclaibh a dhìtear thu.
38 An sin fhreagair dream
àraidh do na sgrìobhaichean ag-
us do na Phairisich, ag ràdh, A
mhaighstir, bu mhiann leinn
comhara fhaicinn uait.
39 Ach fhreagair esan, agus
thubhairt e riu, A ta ginealach
olc agus adhaltrannach ag iarr-
aidh comhara, agus cha toirear
comhara dhoibh, ach comhar' an
fhàidh Ionais.
40 Oir mar a bha Ionas am
broinn na muice-mara trì làith-
ean agus trì oidhchean; is ann
mar sin a bhitheas Mac an duine

ann an cridhe na talmhainn trì
làithean agus trì oidhchean.
41 Eiridh muinntir Ninebheh
sa' bhreitheanas maille ris a' ghin-
ealach so, agus dìtidh iad e; oir
rinn iad aithreachas aig sear-
moin Ionais; agus, feuch, *a ta*
ni 's mò na Ionas an so.
42 Eiridh ban-righinn na h-
àirde deas sa' bhreitheanas maille
ris a' ghinealach so, agus dìtidh
i e: oir thàinig i o na h-àitibh
a's iomallaich do 'n talamh a dh'-
éisdeachd gliocais Sholaimh;
agus, feuch, *a ta* ni 's mò na Sol-
amh an so.
43 An déigh do 'n spiorad neò-
ghlan dol a mach á duine, imich-
idh e troimh ionadaibh tiorma,
ag iarraidh fois, agus cha 'n
fhaigh e.
44 An sin their e, Pillidh mi
do m' thigh as an d' thàinig mi;
agus air teachd dha, gheibh e fal-
amh, sguabta, agus deadh-mhais-
each *e*.
45 Imichidh e an sin, agus
bheir e leis seachd spioraid eile
a's miosa na e féin, agus théid
iad a steach agus gabhaidh iad
còmhnuidh an sin: agus bithidh
staid dheireannach an duine sin
ni 's miosa na a thoiseach. Is ann
eadhon mar sin a thachaireas
do 'n ghinealach aingidh so.
46 Agus air dha bhi fathast a'
labhairt ris a' phobull, feuch,
sheas a mhàthair agus a' bhràith-
rean a muigh, ag iarraidh labh-
airt ris.
47 An sin thubhairt neach
éigin ris, Feuch, a ta do mhàth-
air, agus do bhràithrean 'nan
seasamh a muigh, ag iarraidh
labhairt riut.
48 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e ris an tì a dh' innis
so dha, Cò i mo mhàthair? agus
cò iad mo bhràithrean?
49 Agus air sìneadh a làimhe
chum a dheisciobul, thubhairt e,
Feuch mo mhàthair, agus mo
bhràithrean!
50 Oir ge b' e neach a ni toil
m' Athar-sa a ta air nèamh, is e
sin féin mo bhràthair, agus mo
phiuthar, agus mo mhàthair.

CAIB. XIII.

AIR an là sin féin chaidh Iosa
mach as an tigh, agus
shuidh e ri taobh na fairge.
2 Agus chruinnich sluagh mòr
d' a ionnsuidh, air chor as air dol
a steach do luing dha, gu 'n do
shuidh e; agus sheas an sluagh
uile air an tràigh.
3 Agus labhair e mòran do
nithibh riu ann an cosamhlachd-
aibh, ag ràdh, Feuch, chaidh sìol-
adair a mach a chur *sìl*.
4 Agus ag cur *an t-sìl* da,
thuit cuid dheth ri taobh an
rathaid; agus thàinig na h-eun-
laith agus dh' ith iad e.
5 Thuit cuid air ionadaibh
creagach, far nach robh mòran
talmhainn aige; agus air ball
dh' fhàs e suas, do bhrìgh nach
robh doimhneachd talmhainn
aige.
6 Ach air éirigh do 'n ghréin
dhothadh e; agus do bhrìgh
nach robh freumh aige, shearg e
as.
7 Agus thuit cuid am measg
droighinn: agus dh' fhàs an
droighionn suas, agus mhùch se
e.
8 Ach thuit cuid eile am fear-
ann maith, agus thug e toradh
a mach, cuid a cheud uiread, cuid
a thrì fichead, cuid a dheich thar
fhichead uiread *'sa chuireadh*.
9 Ge b' e neach aig am bheil
cluasa chum éisdeachd, éisdeadh
e.
10 Agus thàinig na deisciob-
uil, agus thubhairt iad ris, C' ar
son a ta thu a' labhairt riu ann
an cosamhlachdaibh?
11 Fhreagair esan agus thubh-

airt e riu, Do bhrìgh gu 'n d' thug-
adh dhuibh-sa eòlas a bhi agaibh
air rùn dìomhair rìoghachd
nèimh, ach dhoibhsan cha 'n 'eil
so air a thoirt.
12 Oir ge b' e neach aig am
bheil, dhasan bheirear, agus
bithidh aige an tuilleadh pailt-
eis: ach ge b' e neach aig nach
'eil, uaithsan bheirear eadhon an
ni a ta aige.
13 Uime sin a ta mise a' labh-
airt riu ann an cosamhlachdaibh,
do bhrìgh air dhoibh faicinn
nach faic iad, agus a' cluinntinn
nach cluinn iad, agus nach tuig
iad.
14 Agus annta-san a ta fàidh-
eadaireachd Esaiais air a coimh-
lionadh, a ta 'g ràdh, Le h-éisd-
eachd cluinnidh sibh, agus cha
tuig sibh; agus le h-amharc chi
sibh, agus cha 'n aithnich sibh.
15 Oir a ta cridhe a' pho-
buill so air fàs reamhar, agus an
cluasan mall chum éisdeachd,
agus dhruid iad an sùilean; air
eagal uair air bith gu 'm faiceadh
iad le 'n sùilibh, agus gu 'n cluinn-
eadh iad le 'n cluasaibh, agus
gu 'n tuigeadh iad le 'n cridhe,
agus gu 'm biodh iad air an iomp-
achadh, agus gu 'n slànuichinn-
sa iad.
16 Ach is beannaichte bhur
sùilean-sa, oir a ta iad a' faic-
inn; agus bhur cluasan, oir a ta
iad a' cluinntinn.
17 Oir tha mi ag ràdh ribh gu
fireannach, Gu 'm b' iomadh fàidh,
agus firean leis am bu mhiann
na nithe so fhaicinn a ta sibhse
a' faicinn, agus nach fac siad
iad: agus na nithe so chluinn-
tinn a ta sibhse a' cluinntinn,
agus nach cual iad.
18 Eisdibh air an aobhar sin
ri cosamhlachd an t-sìoladair.
19 An uair a chluinneas neach
air bith focal na rìoghachd, agus
nach toir e fa 'near e, thig an
droch *spiorad,* agus bheir e air
falbh an ni a chuireadh 'n a
chridhe: is e so esan anns an do
chuireadh an sìol ri taobh an
rathaid.
20 Ach esan a fhuair sìol ann
an àitibh creagach, is e so an tì
a chluinneas am focal, agus a
ghabhas e air ball le gàirdeach-
as;
21 Gidheadh cha 'n 'eil freumh
aige ann féin, ach fanaidh e rè
tamuill: agus an uair a thig
trioblaid no geur-leanmhuinn
air son an fhocail, air ball gheibh
e oilbheum.
22 Esan mar an ceudna a
ghabh sìol am measg an droigh-
inn, is e so an tì a ta cluinntinn
an fhocail; agus a ta ro-chùram
an t-saoghail so, agus mealltair-
eachd beartais a' mùchadh an
fhocail, agus bithidh e gun tor-
adh.
23 Ach an tì ud a ghabh sìol
ann an deadh fhearann is e sin
an neach a ta cluinntinn an fhoc-
ail agus 'g a thoirt fa'near;
neach mar an ceudna ta giùlan
toraidh, agus a ta toirt a mach
cuid a cheud uiread, cuid a thrì
fichead, agus cuid eile a dheich
thar fhichead uiread *'s a chuir-
eadh.*
24 Chuir e cosamhlachd eile
mach dhoibh, ag ràdh, Is
cosmhuil rìoghachd nèimh ri
duine a chuir sìol maith 'n a
fhearann:
25 Agus an uair a bha daoine
'nan codal, thàinig a nàmhaid
agus chuir e cogal am measg a'
chruithneachd, agus dh' imich e
roimhe.
26 Ach an uair a thàinig an
t-arbhar fuidh dhéis agus a
thug e mach a thoradh, dh' fhoill-
sich an cogal e féin mar an ceud-
na.
27 Agus air teachd do sheirbh-
isich fhir-an-tighe thubhairt iad

ris, A Thighearna, nach do chuir
thusa sìol maith ann ad fhear-
ann? c' àite ma seadh as an
d' fhuair e an cogal?
28 Thubhairt esan riu, Rinn
nàmhaid éigin so. Agus thubh-
airt na seirbhisich ris, An áill
leat uime sin gu 'n téid sinne ag-
us gu 'n cruinnich sinn ri chéile
iad?
29 Ach thubhairt esan, Cha 'n
àill; air eagal 'nuair a chruinn-
icheas sibh an cogal, gu spìon
sibh an cruithneachd maille
ris.
30 Leigibh leo fàs araon gus
an tig am fogharadh: agus an
àm an fhogharaidh their mise
ris an luchd-buanaidh, Cruinn-
ichibh air tùs an cogal, agus
ceanglaibh e 'n a cheanglachan-
aibh chum a losgaidh: ach
cruinnichibh an cruithneachd
do m' shabhal.
31 Chuir e mach cosamhlachd
eile dhoibh, ag ràdh, A ta rìogh-
achd nèimh cosmhuil ri gràinne
do shìol mustaird, a ghabh neach
agus a chuir e 'n a fhearann.
32 Ni gun amharus a 's lugha
do gach uile phòr: gidheadh air
fàs da, is e a 's mò do na luibh-
eanaibh, agus fàsaidh e 'n a
chrann: ionnus gu 'n tig eunlaith
an athair, agus gu 'n dèan iad
nid 'n a gheugaibh.
33 Cosamhlachd eile labhair e
riu; Is cosmhuil rìoghachd
nèimh ri taois ghoirt, a ghabh
bean agus a dh' fholaich i ann an
trì tomhasaibh mine, gus an do
ghoirticheadh an t-iomlan.
34 Na nithe sin uile labhair
Iosa ris a' phobull ann an
cosamhlachdaibh; agus gun
chosamhlachd cha do labhair e
riu:
35 A chum gu coimhliontadh
an ni a labhradh leis an fhàidh,
ag ràdh, Fosglaidh mi mo bheul
ann an cosamhlachdaibh, cuiridh
mi 'n céill nithe a bha folaichte o
thoiseach an t-saoghail.
36 An sin chuir Iosa am po-
bull air falbh, agus chaidh e
steach do 'n tigh: agus thàinig
a dheisciobuil d' a ionnsuidh, ag
ràdh, Mìnich dhuinne cosamh-
lachd cogail an fhearainn.
37 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e riu, an tì a chuireas
an sìol maith is e Mac an duine e:
38 'S e 'm fearann an domh-
an: agus is e an sìol maith
clann na rìoghachd: ach is e an
cogal clann an droch *spioraid:*
39 'S e an nàmhaid a chuir
iad an diabhul: 's e am foghar-
adh deireadh an t-saoghail: ag-
us is iad na buanaichean na h-
aingil.
40 Agus amhuil mar a chruinn-
ichear an cogal, agus a loisgear
le teine e, is ann mar sin a bhith-
eas ann an deireadh an t-saogh-
ail so.
41 Cuiridh Mac an duine
aingil uaith, agus tionailidh iad
as a rìoghachd na h-uile nithe
a bheir oilbheum, agus iadsan a
ta dèanamh aingidheachd;
42 Agus tilgidh siad iad anns
an àmhuinn air dearg-lasadh:
an sin bithidh gul agus gìosgan
fhiacal.
43 An sin dealraichidh na
fireana mar a' ghrian, ann an
rìoghachd an Athar féin. Ge
b' e aig am bheil cluasa chum
éisdeachd, éisdeadh e.
44 A rìs, a ta rìoghachd nèimh
cosmhuil ri ionmhas air fholach
am fearann; ni an déigh fhaot-
ainn, a dh' fholaich duine, agus
air sgàth a ghàirdeachais air a
shon, dh' imich e agus reic e na
bha aige uile, agus cheannaich e
am fearann sin.
45 A rìs, is cosmhuil rìogh-
achd nèimh ri ceannaiche àraidh
ag iarraidh nèamhnuide mais-
each:

46 Agus air amas da air aon
nèamhnuid ro-luachmhoir, dh'-
imich e agus reic e na bha aige,
agus cheannaich e i.
47 A rìs, a ta rìoghachd nèimh
cosmhuil ri lìon air a thilgeadh
san fhairge, agus a chruinnich
do gach uile sheòrsa *èisg:*
48 Agus air dha bhi làn,
tharruing *na h-iasgairean* e chum
na tràighe, agus air suidhe
dhoibh, chruinnich iad na *h-éisg*
mhaithe ann an soithichibh, ach
thilg iad na droch *éisg* a mach.
49 Is ann mar sin a bhitheas
ann an deireadh an t-saoghail:
théid na h-aingil a mach, agus
dealaichidh iad na droch dhaoine
a measg nam fireanach;
50 Agus tilgidh siad iad san
àmhuinn theinntich: an sin bith-
idh gul agus gìosgan fhiacal.
51 Thubhairt Iosa riu, An do
thuig sibh na nithe so uile?
thubhairt iad ris, Thuig, a
Thighearn.
52 Agus thubhairt esan riu,
Air an aobhar sin gach uile
sgrìobhaiche a ta fòghluimte
chum rìoghachd nèimh, is cosmh-
uil e ri fear-tighe, a bheir a mach
as 'ionmhas nithe nuadha agus
sean.
53 Agus thachair an uair a
chrìochnaich Iosa na cosamh-
lachda so, gu 'n d' imich e as a
sin.
54 Agus an uair a thàinig e d'a
dhùthaich féin, theagaisg e iad
'nan sionagog, ionnus gu 'n do
ghabh iad iongantas, agus gu 'n
dubhairt iad, C' àit an d' fhuair
am fear so an gliocas so, agus na
feartan ud?
55 Nach e so mac an t-saoir?
nach e ainm a mhàthar Muire?
nach iad a bhràithre, Seumas,
agus Ioses, agus Simon, agus
Iudas?
56 Agus a pheathraiche, nach
'eil iad uile maille ruinn? c' àit
uime sin an d'fhuair an duine so
na nithe ud uile?
57 Agus fhuair iad oilbheum
ann. Ach thubhairt Iosa riu,
Cha 'n 'eil fàidh gun urram, ach
'na dhùthaich féin, agus 'na thigh
féin.
58 Agus cha d' rinn e mòran
do oibribh cumhachdach an sin,
air son am mi-chreidimh.

CAIB. XIV.

SAN àm sin chual Herod an
Tetrarch cliù Iosa,
2 Agus thubhairt e r'a sheirbh-
isich, Is e so Eoin Baiste; dh'-
éirich e o na marbhaibh, agus
uime sin a ta feartan air an oib-
reachadh leis.
3 Oir 'nuair a ghlac Herod
Eoin, cheangail se e, agus thilg
e am prìosan e air son Herodiais,
mnà Philip a bhràthar féin.
4 Oir thubhairt Eoin ris,
Cha 'n 'eil e dligheach dhuit i bhi
agad.
5 Agus an uair bu mhiann
leis a chur gu bàs, bha eagal a
phobuill air, oir bha meas fàidh
aca air.
6 Ach an uair a bha co-ainm
là-breithe Heroid air a chumail,
rinn nighean Herodiais dannsa
'nan làthair, agus thaitinn i ri
Herod:
7 Ionnus gu 'n do gheall e le
mionnaibh, gu tugadh e dh'i ge
b' e air bith ni a dh' iarradh i.
8 Agus air dh' ise bhi air a
teagasg le a màthair roimh
làimh, thubhairt i, Thoir dhomh
an so ceann Eoin baiste air mèis.
9 Agus bha 'n righ doilich:
ach air son a mhionnan, agus na
muinntir a bha 'nan suidhe aig
biadh maille ris, dh' àithn e a
thabhairt *d'i.*
10 Agus air cur *fir-marbhaidh*
uaith, bhuin e a cheann do Eoin
anns a' phrìosan.
11 Agus thogadh a cheann air

mèis, agus thugadh do 'n chailin
e: agus thug ise d' a màthair *e*.
12 Agus thàinig a dheisciob-
uil, agus thug iad an corp leo, ag-
us dh' adhlaic iad e, agus thàin-
ig iad agus dh' innis iad *sin* do
Iosa.
13 An uair a chual Iosa *so*,
chaidh e as a sin air luing gu
ionad fàsail air leth: agus an
uair a chual am pobull *sin*, lean
iad d' an cois e as na bailtibh.
14 Agus air dol a mach do
Iosa, chunnaic e coimhthional
mòr, agus ghabh e truas mòr
dhiubh, agus shlànuich e an
dream aca bha euslan.
15 Agus an uair a b' fheasgar
e, thàinig a dheisciobuil d' a ionn-
suidh, ag ràdh, Is àite fàsail so,
agus a ta an t-àm a nis air dol
seachad; cuir an sluagh air falbh,
chum gu 'n téid iad do na bailt-
ibh, agus gu 'n ceannaich iad
biadh dhoibh féin.
16 Ach thubhairt Iosa riu,
Cha ruig iad a leas falbh; thug-
aibh-sa dhoibh r' a itheadh.
17 Agus thubhairt iad ris,
Cha 'n 'eil againn an so ach cùig
arain, agus dà iasg.
18 Thubhairt esan *riu*, Thug-
aibh an so iad a m' ionnsuidh-sa.
19 Agus dh' àithn e do 'n t-
sluagh suidhe sìos air an fheur,
agus ghlac e na cùig arain, agus
an dà iasg, agus air amharc dha
suas gu nèamh, bheannaich agus
bhris e, agus thug e na h-arain
d' a dheisciobluibh, agus *thug* na
deisciobuil do 'n t-sluagh *iad*.
20 Agus dh' ith iad uile, agus
shàsuicheadh iad: agus thog iad
làn dà chliabh dheug do 'n bhiadh
bhriste, *a bha* dh' fhuigheal *aca*.
21 Agus bha iadsan a dh' ith
mu thimchioll cùig mìle fear,
thuilleadh air mnaibh agus air
cloinn.
22 Agus air ball cho-éignich
Iosa a dheisciobuil gu dol an
luing, agus dol roimhe do 'n
taobh eile, gus an cuireadh esan
an sluagh air falbh.
23 Agus an uair a leig e an
sluagh uaith, chaidh e suas air
beinn 'na aonar a dhèanamh
ùrnuigh: agus an uair a bha am
feasgar air teachd, bha e an sin
'na aonar.
24 Ach bha an long san àm
sin am meadhon na fairge, air a
tilgeadh a null agus a nall leis
na tonnaibh: oir bha a' ghaoth
'nan aghaidh.
25 Agus anns a' cheathramh
faire do 'n oidhche, chaidh Iosa
d' an ionnsuidh, ag imeachd air
an fhairge.
26 Agus an uair a chunnaic
na deisciobuil e ag imeachd air
an fhairge, bha iad fo bhuair-
eas, ag ràdh, Is spiorad a ta
ann; agus ghlaodh iad a mach
le h-eagal.
27 Ach labhair Iosa riu air
ball, ag ràdh, Biodh misneach
mhaith agaibh; is mise a ta ann,
na biodh eagal oirbh.
28 Agus fhreagair Peadar e
agus thubhairt e, A Thighearna,
ma 's tu a ta ann, iarr ormsa
teachd a d' ionnsuidh air na h-
uisgeachaibh.
29 Agus thubhairt esan, Thig.
Agus an uair a bha Peadar air
teachd a nuas as an luing, dh'-
imich e air na h-uisgeachaibh,
chum teachd gu h-Iosa.
30 Ach an uair a chunnaic e a'
ghaoth làidir, ghabh e eagal:
agus an uair a thòisich e air dol
fuidh, ghlaodh e, ag ràdh, A
Thighearna, fòir orm.
31 Agus air ball shìn Iosa
mach a làmh, agus rug e air, ag-
us thubhairt e ris, O thusa air
bheag creidimh, c' ar son a bha
thu fo amharus?
32 Agus an uair a chaidh iad
a steach do 'n luing, choisg a'
ghaoth.

33 An sin thàinig iadsan a
bha san luing, agus rinn iad aor-
adh dha, ag ràdh, Gu firinneach
is tu Mac Dhé.
34 Agus an uair a chaidh iad
do 'n taobh eile, thàinig iad gu
talamh Ghenesaret.
35 Agus an uair a fhuair luchd
an àite sin fiosrachadh uime,
chuir iad fios air feadh na tìre
sin uile air gach taobh dhiubh,
agus thug iad d' a ionnsuidh an
dream sin uile a bha euslan.
36 Agus ghuidh iad air, gu
feudadh iad beantuinn ri iom-
all 'eudaich a mhàin: agus a
mheud dhiubh as a bhean, shlàn-
uicheadh gu h-iomlan iad.

CAIB. XV.

AN sin thàinig sgrìobhaich-
ean agus Phairisich o Ie-
rusalem gu Iosa, ag ràdh,
2 C' ar son a ta do dheisciob-
uil a' dol an aghaidh gnàthach-
aidh nan sinnsear? oir cha 'n
ionnlaid iad an làmhan an uair
a dh' itheas iad aran.
3 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, C' ar son a ta
sibhse a' briseadh àithne Dhé le
bhur gnàthachadh féin?
4 Oir thug Dia àithne, ag
ràdh, Thoir urram do t' athair
agus do d' mhàthair: agus ge b'e
mhallaicheas 'athair no 'mhàth-
air, cuirear gu bàs e.
5 Ach their sibhse, Ge b' e
neach a their r' a athair no r' a
mhàthair, Biodh e 'na thiodh-
lac *do 'n teampull* gach ni leis am
feudadh tu buannachd fhaot-
ainn uamsa;
6 Nach feum e urram a thabh-
airt d' a athair no d' a mhàthair.
Mar sin chuir sibhse an neò-
bhrigh àithne Dhé le bhur gnàth-
achadh féin.
7 A chealgairean, is maith
a rinn Esaias fàidheadaireachd
m' ur timchioll, ag ràdh,
8 A ta an sluagh so a' dlùth-
achadh riumsa le 'm beul, agus
a' toirt urraim dhomh le 'm bil-
ibh: ach a ta ann cridhe fada
uam.
9 Ach is ann an dìomhanas a
ta iad a' dèanamh aoraidh
dhomhsa, a' teagasg àitheanta
dhaoine mar theagasg.
10 Agus air gairm an t-slòigh
dha, thubhairt e riu, Eisdibh
agus tuigibh:
11 Cha 'n e an ni a théid a
steach sa' bheul a shalaicheas an
duine; ach an ni a thig a mach
as a' bheul, is e so a shalaicheas
an duine.
12 An sin thàinig a dheisciob-
uil, agus thubhairt iad ris, Am
bheil fhios agad gu 'n do ghabh
na Phairisich oilbheum, an
déigh dhoibh na briathran ud a
chluinntinn?
13 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Gach uile luibh
nach do shuidhich m' Athair
nèamhaidh-sa, spìonar á bhun e.
14 Leigibh leo: is cinn-iùil
dhall nan dall iad. Agus ma
threòraicheas dall dall *eile*, tuit-
idh iad araon anns a' chlais.
15 Agus fhreagair Peadar ag-
us thubhairt e ris, Mìnich dhuinn
a' chosamhlachd sin.
16 Agus thubhairt Iosa, Am
bheil sibhse fathast mar an ceud-
na gun tuigse?
17 Nach 'eil sibh a' tuigsinn
fathast ge b' e ni a théid a steach
sa' bheul, gu 'n téid e sa' bhroinn,
agus gu 'n tilgear a mach do 'n
t-slochd shalchair e?
18 Ach na nithe sin a thig a
mach as a' bheul, a ta iad a'
teachd o 'n chridhe, agus is iad
sin a shalaicheas an duine.
19 Oir is ann as a' chridhe thig
droch smuainte, mortadh, adh-
altrannas, strìopachas, gadachd,
fianuis bhréige, toibheum:
20 Is iad so na nithe a shal-

aicheas an duine: ach itheadh
le làmhaibh gun ionnlad, cha
salaich sin an duine.
21 Agus air dol do Iosa as
a sin, chaidh e gu crìochaibh
Thiruis agus Shidoin.
22 Agus, feuch, thàinig bean
do *mhuinntir* Chanaain o na
crìochaibh sin, agus ghlaodh i
ris, ag ràdh, Dèan tròcair orm,
a Thighearn, a Mhic Dhaibh-
idh; a ta mo nighean air a
buaireadh gu truagh le deamh-
an.
23 Ach cha d' thug esan freag-
radh sam bith dh' i. Agus thàin-
ig a dheisciobuil d' a ionnsuidh,
agus dh' iarr iad air, ag ràdh,
Cuir air falbh i, oir tha i a'
glaodhaich 'nar déigh.
24 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Cha do chuireadh
mise ach a chum chaorach chaillte
thighe Israeil.
25 An sin thàinig ise agus
rinn i aoradh dha, ag ràdh, A
Thighearna, cuidich leam.
26 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Cha chòir aran na
cloinne a ghlacadh, agus a thilg-
eadh chum nan con.
27 Agus thubhairt ise, Is fìor,
a Thighearn: ach ithidh na
coin do 'n sbruileach a thuiteas
o bhòrd am maighstirean.
28 An sin fhreagair Iosa ag-
us thubhairt e rithe, O bhean, is
mòr do chreidimh: biodh e dhuit
mar is toil leat. Agus rinneadh
a nighean slàn o 'n uair sin a
mach.
29 Agus air imeachd do Iosa
as a sin thàinig e làimh ri fairge
Ghalile; agus an uair a chaidh
e suas air beinn, shuidh e sìos
an sin.
30 Agus thàinig mòr-shluagh
d' a ionnsuidh, agus aca maille
riu bacaich, doill, balbhain,
daoine ciurramach, agus mòran
eile, agus thilg iad sìos aig cos-
aibh Iosa iad, agus shlànuich e
iad:
31 Ionnus gu 'n do ghabh an
sluagh iongantas 'nuair a chunn-
aic iad na balbhain a' labhairt,
na *daoine* ciurramach slàn, na
bacaich ag imeachd, agus na
doill a' faicinn: agus thug iad
glòir do Dhia Israeil.
32 An sin ghairm Iosa a
dheisciobuil d' a ionnsuidh, ag-
us thubhairt e, A ta mi a' gabh-
ail truais do 'n t-sluagh, oir dh'-
fhan iad maille rium a nis rè
thrì làithean, agus cha 'n 'eil ni
air bith aca r' a itheadh: agus
cha chuir mi uam 'nan trasg iad,
air eagal gu fannuich iad air an
t-slighe.
33 Agus thubhairt a dheis-
ciobuil ris, Cia as a gheibheam-
aid na h-uiread a dh' aran san
fhàsach, as bu leòir a shàsuch-
adh slòigh co mhòr?
34 Agus thubhairt Iosa riu,
Cia lìon aran a ta agaibh? agus
thubhairt iadsan, Seachd, agus
beagan a dh' iasgaibh beaga.
35 Agus dh' àithn e do 'n t-
sluagh suidhe sìos air an làr.
36 Agus air glacadh nan
seachd aran agus nan iasg dha,
agus air tabhairt buidheachais,
bhris e *iad*, agus thug e d' a
dheisciobluibh, agus *thug* na
deisciobuil do 'n t-sluagh *iad*.
37 Agus dh' ith iad uile, agus
shàsuicheadh iad: agus thog
iad do 'n bhiadh bhriste a dh'-
fhàgadh làn sheachd bascaid.
38 Agus b' iad a' mhuinntir a
dh' ith, ceithir mìle fear, thuill-
eadh air mnaibh agus *air* cloinn.
39 Agus air dha an sluagh a
leigeadh uaith, chaidh e air luing,
agus thàinig e gu crìochaibh
Mhagdala.

CAIB. XVI.

AGUS air teachd do na Phair-
isich agus do na Sadus-

aich 'g a dhearbhadh, dh' iarr iad air comhar' a nochdadh dhoibh o nèamh.

2 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, An uair is feasgar e, their sibh, *Bithidh* deadh aimsir *ann ;* oir a ta an t-athar dearg :

3 Agus air maduinn, *Bithidh* droch aimsir ann an diugh ; oir a ta an t-athar dearg agus dorcha. A chealgairean, is aithne dhuibh breth a thoirt air gnùis an athair, agus nach 'eil e 'n comas duibh comharan nan aimsir a *thuigsinn ?*

4 A ta ginealach aingidh agus adhaltrannach ag iarraidh comhara, agus cha toirear comhara dhoibh, ach comhar' an fhàidh Ionais. Agus air dha am fàgail, dh' imich e *as a sin.*

5 Agus an uair a thàinig a dheisciobuil a dh' ionnsuidh na taobh eile dhìchuimhnich iad aran a thabhairt *leo.*

6 Agus thubhairt Iosa riu, Thugaibh an aire, agus gléidhibh sibh féin o thaois ghoirt nam Phairiseach, agus nan Sadusach.

7 Agus bha iad a' reusonachadh eatorra féin, ag ràdh, *Is ann* air son nach d' thug sinn aran *leinn.*

8 Agus 'nuair a thuig Iosa *sin,* thubhairt e riu, O sibhse air bheag creidimh, c' ar son a ta sibh a' reusonachadh eadaraibh féin, *gur ann* a chionn nach d' thug sibh aran *leibh ?*

9 Nach 'eil sibh fathast a' tuigsinn, no a' cuimhneachadh nan cùig aran nan cùig mìle, agus cia lìon cliabh a thog sibh ?

10 No nan seachd aran nan ceithir mìle, agus cia lìon bascaid a thog sibh ?

11 Cionnus nach 'eil sibh a' tuigsinn, nach ann mu aran a thubhairt mi ribh, sibh a bhi air bhur faicill o thaois ghoirt nam Phairiseach, agus nan Sadusach ?

12 An sin thuig iad cionnus nach d' iarr e *orra* bhi air am faicill o thaois ghoirt an arain, ach o theagasg nam Phairiseach, agus nan Sadusach.

13 Agus air teachd do Iosa gu crìochaibh Chesarea Philipi, dh'fheòraich e d' a dheisciobluibh, ag ràdh, Cò tha daoine ag ràdh is e Mac an duine ?

14 Agus thubhairt iadsan, *Tha* cuid *ag ràdh* Eoin Baiste, cuid Elias, agus cuid eile Ieremias, no aon do na fàidhibh.

15 Thubhairt esan riu, Ach cò tha sibhse ag ràdh is mi ?

16 Agus fhreagair Simon Peadar agus thubhairt e, Is tusa Crìosd, Mac an Dé bheò.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Is beannaichte thusa, a Shimoin Bhar-Iona ; oir cha d' fhoillsich fuil agus feoil sin duitse, ach m' Athairsa a *ta* air nèamh.

18 Agus a ta mise ag ràdh riut, Gur tusa Peadar, agus air a' charraig so togaidh mise m' eaglais : agus cha toir geatachan ifrinn buaidh oirre.

19 Agus bheir mi dhuit iuchraiche rìoghachd nèimh : agus ge b' e ni a cheanglas tusa air talamh, bithidh e ceangailte air nèamh ; agus ge b' e ni a dh'fhuasglas tusa air talamh, bithidh e fuasgailte air nèamh.

20 An sin dh' àithn e d' a dheisciobluibh gun iad a dh' innseadh do neach air bith, gu 'm b' esan Iosa an Criosd.

21 O 'n àm sin a mach thòisich Iosa air a nochdadh d' a dheisciobluibh, gur éigin dhasan dol suas gu Ierusalem, agus mòran do nithibh fhulang o na seanairibh, agus na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a bhi air a chur gu bàs,

agus a bhi air a thogail suas air
an treas là.
22 Agus ghabh Peadar e, ag-
us thòisich e air achmhasan a
thabhairt dha, ag ràdh, Gu ma
fada sin uaitse, a Thighearna;
cha tachair sin duitse.
23 Ach air tionndadh dhasan,
thubhairt e ri Peadar, Imich air
mo chùl, a Shatain; is oilbheum
dhomh thu: oir cha 'n 'eil spéis
agad do nithibh Dhé, ach do
nithibh dhaoine.
24 An sin thubhairt Iosa r' a
dheisciobluibh, Ma's àill le neach
air bith teachd, a' m' dhéigh-sa,
àicheadhadh se e féin, agus tog-
adh e air a chrann-ceusaidh, ag-
us leanadh e mise.
25 Oir ge b'e neach le'm b'àill
'anam a ghléidheadh, caillidh se
e; agus ge b'e neach a chailleas
'anam air mo sgàth-sa, gheibh
se e.
26 Oir ciod an tairbhe a ta
ann do dhuine, ged chosnadh e
an saoghal uile, agus 'anam
féin a chall? no ciod i a' mhal-
airt a bheir duine air son
anama?
27 Oir thig Mac an duine
ann an glòir 'Athar, maille r' a
ainglibh; agus an sin bheir e do
gach neach a réir a ghnìomh-
ara.
28 Gu deimhin tha mi ag ràdh
ribh, Gu bheil cuid do 'n dream
a ta 'nan seasamh an so, nach
blais bàs, gus am faic iad Mac
an duine a' teachd 'na rìoghachd
féin.

CAIB. XVII.

AGUS an déigh shè làithean,
ghabh Iosa Peadar, agus
Seumas, agus Eoin a bhràthair,
agus threòraich e iad air leth gu
beinn àrd,
2 Agus dh' atharraicheadh a
chruth 'nan làthair; agus dheal-
raich 'aghaidh mar a' ghrian,
agus rinneadh 'eudach geal mar
an solus.
3 Agus, feuch, chunnacas leo
Maois agus Elias a' còmhradh
ris.
4 An sin fhreagair Peadar,
agus thubhairt e ri Iosa, A
Thighearn, is maith dhuinne bhi
an so: ma 's àill leatsa, dèanam-
aid trì pàilliuna an so: aon
duitse, aon do Mhaois, agus aon
do Elias.
5 Air dha bhi fathast a' labh-
airt, feuch, thilg neul soillseach
sgàile orra: agus, feuch, guth
as an neul, ag ràdh, Is e so mo
Mhac gràdhach-sa, anns am
bheil mo mhòr-thlachd, éisd-
ibh ris.
6 Agus an uair a chuala na
deisciobuil *so*, thuit iad air an
aghaidh, agus ghabh iad eagal
ro-mhòr.
7 Agus thàinig Iosa agus
bhean e riu, agus thubhairt e,
Eiribh, agus na biodh eagal
oirbh.
8 Agus an uair a thog iad
suas an sùilean, cha 'n fhac iad
neach air bith, ach Iosa 'na aon-
ar.
9 Agus an àm dhoibh teachd
a nuas o 'n bheinn, thug Iosa
àithne dhoibh, ag ràdh, Na inn-
sibh do neach air bith an ni a
chunnaic sibh, gus an éirich Mac
an duine o na marbhaibh.
10 Agus dh'fheòraich a dheis-
ciobuil dheth, ag ràdh, C' ar son
ma seadh a their na sgrìobhaich-
ean, gur éigin Elias a theachd
air tùs?
11 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Thig Elias gu
firinneach air tùs, agus aisigidh
e na h-uile nithe:
12 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Gu 'n d' thàinig Elias a
cheana, agus cha d' aithnich iad
e, ach rinn iad gach ni bu toil
leo ris: is ann mar sin mar an

ceudna a dh' fhulaingeas Mac an
duine uatha.
13 An sin thuig na deisciob-
uil gu 'm b' ann mu Eoin Baiste a
labhair e riu.
14 Agus an uair a thàinig iad
chum an t-sluaigh, thàinig duine
àraidh d' a ionnsuidh, a' tuiteam'
air a ghlùinibh dha, agus ag
ràdh,
15 A Thighearna, dèan tròc-
air air mo mhac, oir a ta e gu
tinn leis an tuiteamas, agus is
mòr an cràdh a ta e a' fulang:
oir a ta e gu minic a' tuiteam
san teine, agus gu tric san uisge.
16 Agus thug mi e dh' ionn-
suidh do dheisciobuil, agus cha
b' urrainn iad a leigheas.
17 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e, A ghinealaich neo-
chreidich, agus choirbte, cia
fhad a bhitheas mi maille ruibh?
cia fhad a dh' fhulaingeas mi
sibh? thugaibh a m' ionnsuidh-
sa an so e.
18 Agus chronuich Iosa an
deamhan, agus dh' imich e as:
agus shlànuicheadh an leanabh
o 'n uair sin a mach.
19 An sin an uair a thàinig
na deisciobuil chum Iosa fa leth,
thubhairt iad, C' ar son nach b'
urrainn sinne a thilgeadh a
mach?
20 Agus thubhairt Iosa riu,
Air son bhur mi-chreidimh: oir
gu firinneach tha mi ag ràdh
ribh, Nam biodh agaibh creid-
imh mar ghràinne mustaird,
theireadh sibh ris a' bheinn so,
Atharraich á so an sud, agus
dh' atharraicheadh i; agus cha
bhiodh ni air bith eu-comasach
dhuibh.
21 Gidheadh, cha téid a' ghnè
so mach, ach le h-ùrnuigh agus
le trasgadh.
22 Agus am feadh a bha iad
a' fantuinn ann an Galile, thu-
bhairt Iosa riu, Bithidh Mac an
duine air a bhrath thairis do
làmhaibh dhaoine:
23 Agus marbhaidh iad e,
ach an treas là éiridh e. Agus
bha iadsan ro bhrònach.
24 Agus air teachd dhoibh
do Chapernaum, thàinig luchd-
togail na cìse gu Peadar, agus
thubhairt iad *ris*, Nach 'eil bhur
maighstir-sa ag ìocadh na cìse?
25 Thubhairt esan, A ta.
Agus an uair a chaidh e steach
do 'n tigh, labhair Iosa ris air
tùs, ag ràdh, Ciod i do bharail-
sa, a Shimoin? co uaith a ta
rìghrean na talmhainn a' tog-
ail càine no cìse? An ann o 'n
cloinn féin, no o choigrich?
26 Thubhairt Peadar ris, O
choigrich. Thubhairt Iosa ris-
san, Air an aobhar sin a ta a
chlann saor.
27 Gidheadh, chum nach tug-
amaid oilbheum dhoibh, imich
thusa chum na fairge, agus tilg
dubhan *innte*, agus tog an ceud
iasg a thig a nìos: agus air
fosgladh a bheoil duit, gheibh
thu bonn airgid; sin gabh, ag-
us tabhair dhoibh air mo shon-
sa, agus air do shon féin.

CAIB. XVIII.

ANNS an àm sin féin thàinig
na deisciobuil chum Iosa,
ag ràdh, Cò is mò ann an rìogh-
achd nèimh?
2 Agus air do Iosa leanabh
beag a ghairm d' a ionnsuidh,
chuir e 'nam meadhon e,
3 Agus thubhairt e, Gu firinn-
each tha mi ag ràdh ribh, Mur
iompaichear sibh, agus mur bi
sibh mar leanabana, nach téid
sibh a steach do rìoghachd
nèimh.
4 Air an aobhar sin ge b' e
dh' ìslicheas e féin mar an lean-
aban so, 's e sin féin is mò ann
an rìoghachd nèimh.
5 Agus ge b' e ghabhas aon

leanaban d' a leithid so ann am
ainm-sa, gabhaidh e mise.
6 Ach ge b' e neach a bheir
oilbheum do aon neach do 'n
mhuinntir bhig so a ta creidsinn
annam-sa, b' fheàrr dha gu 'm
biodh cloch-mhuilinn air a
crochadh r' a mhuineal, agus
gu 'm biodh e air a bhàthadh ann
an doimhne na fairge.
7 Is an-aoibhinn do 'n t-saogh-
al air son oilbheuman: oir is
éigin do oilbheumaibh teachd;
ach is an-aoibhinn do 'n duine
sin troimh an tig an t-oilbheum.
8 Uime sin ma bheir do làmh
no do chos aobhar oilbheim
dhuit, geàrr dhìot iad, agus tilg
uait *iad:* is feàrr dhuit dol a
steach do 'n bheatha air leth-
chois no air leth-làimh, na dà
làimh no dà chois a bhi agad,
agus thu bhi air do thilgeadh
anns an teine shìorruidh.
9 Agus ma bheir do shùil
aobhar oilbheim dhuit, spìon
asad i, agus tilg uait *i:* is feàrr
dhuit dol a steach chum na
beatha air leth-shùil, na dà
shùil a bhi agad agus thu bhi air
do thilgeadh ann an teine if-
rinn.
10 Thugaibh an aire nach
dèan sibh tarcuis air aon neach
do'n mhuinntir bhig so; oir tha
mise ag ràdh ribh, gu bheil an
aingil-san air nèamh a' faicinn
a ghnàth gnùis m' Athar-sa, a
ta air nèamh.
11 Oir thàinig Mac an duine
a shaoradh an ni sin a bha
caillte.
12 Ciod is barail dhuibhse?
ma bhitheas aig duine ceud
caora, agus gu'n téid aon diubh
air seacharan, nach fàg e na naoi
caoraich dheug agus ceithir fich-
ead air na beanntaibh, agus nach
téid e dh'iarraidh *na caorach* a
chaidh air seacharan.
13 Agus ma thàrlas da gu'm
faigh e i, gu deimhin tha mi ag
ràdh ribh, Gu'n dèan e tuilleadh
gàirdeachais air son *na caorach
sin,* na air son nan naoi caorach
dheug agus ceithir fichead, nach
deachaidh air seacharan.
14 Mar so cha'n e toil bhur
n-Athar-sa a ta air nèamh,
gu'n rachadh aon neach do'n
mhuinntir bhig so a chall.
15 Uime sin ma pheacaicheas
do bhràthair a' d' aghaidh, im-
ich agus innis a lochd dha eadar
thu féin agus esan a mhàin: ma
dh'éisdeas e riut, choisinn thu
do bhràthair.
16 Ach mur éisd e *riut,* thoir
leat aon no dithis eile, chum
gu'm bi gach ni air a dhèanamh
seasmhach am beul dithis no
triuir do fhianuisibh.
17 Agus ma dhiùltas e iad-
san éisdeachd, innis do'n eag-
lais e: ach ma dhiùltas e 'n eag-
lais éisdeachd, biodh e dhuit
mar Gheintileach, agus *mar*
chìs-mhaor.
18 Gu deimhin tha mi ag
ràdh ribh, Ge b' e air bith nithe
a cheanglas sibhse air talamh,
bithidh iad ceangailte air nèamh:
agus ge b'e air bith nithe a dh'-
fhuasglas sibhse air talamh, bith-
idh iad fuasgailte air nèamh.
19 A rìs tha mi ag ràdh ribh,
Ma chòirdeas dithis agaibh air
thalamh mu thimchioll aoin ni a
dh'iarras iad, nithear *so* dhoibh
le m' Athair-sa a ta air nèamh.
20 Oir ge b' e àit am bheil
dithis no triuir air an cruinn-
eachadh an ceann a chéile a'm'
ainm-sa, a ta mise an sin 'nam
meadhon.
21 Air dol do Pheadar d'a
ionnsuidh san àm sin, thubhairt
e, A Thighearna, cia minic a
pheacaicheas mo bhràthair a'm'
aghaidh, agus a mhaitheas mi
dha? *An ann* gu ruig an seachd-
amh uair?

22 Thubhairt Iosa ris, Cha'n
abair mi riut, gus an seachdamh
uair, ach gu deich agus trì fich-
ead seachd uairean.
23 Air an aobhar sin is cosmh-
uil rìoghachd nèimh ri righ
àraidh le'm b'àill cunntas a
dhèanamh r'a sheirbhisich.
24 Agus an uair a thòisich e
air cunntas a dhèanamh, thug-
adh aon d'a ionnsuidh air an
robh aige deich mìle tàlann:
25 Ach do bhrìgh nach robh
aige ni leis an dìoladh e, dh'-
àithn a thighearn e féin, agus
a bhean, agus a chlann, agus
na h-uile nithe a bha aige a
reiceadh, agus dìoladh a dhèan-
amh.
26 Air an aobhar sin thuit an
seirbhiseach sin sìos, agus rinn
e ùmhlachd dha, ag ràdh,
A Thighearn, dèan foighidinn
rium, agus ìocaidh mi dhuit an
t-iomlan.
27 An sin air do thighearn an
òglaich sin truas mòr a ghabhail
dheth, leig e a chead da, agus
mhaith e na fiacha dha.
28 Ach an uair a chaidh an
seirbhiseach sin féin a mach,
fhuair e aon d'a chomh-sheirbh-
isich air an robh aige ceud pegh-
inn: agus chuir e làmh ann,
agus rug e air sgornan *air*, ag
ràdh, Ioc dhomh na bheil agam
ort.
29 Agus thuit a chomh-
sheirbhiseach sìos aig a chos-
aibh, agus ghuidh e air, ag
ràdh, Dèan foighidinn rium, ag-
us ìocaidh mi dhuit an t-iom-
lan.
30 Agus cha b'àill leis-san
sin: ach dh'imich e agus thilg e
am prìosan e, gus an ìocadh e na
fiachan.
31 Agus an uair a chunnaic a
chomh-sheirbhisich na nithe a
rinneadh, bha iad ro-dhoilich,
agus thàinig iad, agus dh'fhoill-
sich iad d'an tighearn gach ni a
rinneadh.
32 An sin ghairm a thighearn
air, agus thubhairt e ris, A
dhroch sheirbhisich, mhaith mi
dhuit na fiachan ud uile, do
bhrìgh gu'n do chuir thu imp-
idh orm:
33 Nach bu chòir dhuitse
mar an ceudna tròcair a dhèan-
amh air do chomh-sheirbhiseach
féin, amhuil mar a rinn mise
tròcair ortsa?
34 Agus ghabh a thighearn
fearg, agus thug e do na ceus-
adairibh e, gus an ìocadh e
'fhiachan uile dha.
35 Agus mar sin ni m' Ath-
air nèamhaidh ribhse, mur
maith gach aon agaibh o bhur
cridheachaibh d' a bhràthair an
cionta.

CAIB. XIX.

AGUS thàrladh, an uair a
chrìochnaich Iosa na briath-
ra sin, gu'n d'imich e o Ghalile,
agus thàinig e gu crìochaibh Iu-
dea, air an taobh thall do Iord-
an:
2 Agus lean sluagh mòr e, ag-
us shlànuich e iad an sin.
3 Thàinig na Phairisich mar
an ceudna d'a ionnsuidh 'ga
dhearbhadh, agus ag ràdh ris,
Am bheil e ceaduichte do
dhuine a bhean a chur uaith air
gach uile aobhar?
4 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Nach do leugh
sibh, An Tì a rinn air tùs *iad,*
gu'n d'rinn e iad fear agus
bean?
5 Agus thubhairt e, Air an
aobhar so fàgaidh duine 'athair
agus a mhàthair, agus dlùth-
leanaidh e r'a mhnaoi: agus
bithidh iad araon 'nan aon
fheoil.
6 Air an aobhar sin cha dithis
iad ni's mò, ach aon fheoil. Uime

sin an ni a cheangail Dia, na
sgaoileadh duine.
7 Thubhairt iad ris, C'ar son
ma seadh a dh'àithn Maois litir-
dhealaich a thabhairt *dh' i*, agus
a cur air falbh ?
8 Thubhairt esan riu, Dh'-
fhulaing Maois dhuibh-sa air
son cruais bhur cridhe, bhur
mnài a chur uaibh : ach cha robh
e mar sin o thùs.
9 Agus tha mise ag ràdh ribh,
Ge b'e chuireas uaith a bhean,
ach air son strìopachais, agus a
phòsas bean eile, a ta e a' dèan-
amh adhaltrannais : agus ge b'e
neach a phòsas ise a chuireadh
air falbh, a ta e a' dèanamh
adhaltrannais.
10 Thubhairt a dheisciobuil
ris, Ma's e sin cor an fhir r'*a*
mhnaoi, cha'n 'eil am pòsadh
maith r'a dhèanamh.
11 Ach thubhairt esan riu,
Cha'n 'eil na h-uile dhaoine com-
asach air a' chainnt so a ghabh-
ail, ach *iadsan* d'an d'thugadh e.
12 Oir a ta cuid 'nan caillt-
eanaich, a rugadh mar sin o
bhroinn *am* màthar ; agus a ta
cuid do chaillteanaich ann, a
rinneadh 'nan caillteanaich le
daoinibh ; agus a ta cailltean-
aich ann, a rinn iad féin 'nan
caillteanaich air son rìoghachd
nèimh. Ge b'e neach a ta com-
asach air a ghabhail d'a ionn-
suidh, gabhadh se *e*.
13 An sin thugadh clann bheag
d'a ionnsuidh, chum gu cuireadh
e a làmhan orra, agus gu'n dèan-
adh e ùrnuigh : agus chronuich
na deisciobuil iad.
14 Ach thubhairt Iosa, Ful-
aingibh do na leanabaibh, agus
na bacaibh dhoibh teachd a m'
ionnsuidh : oir is ann d'an leith-
idibh sin a ta rìoghachd nèimh.
15 Agus an déigh dha a
làmhan a chur orra, dh'imich e
as a sin.
16 Agus, feuch, thàinig neach
agus thubhairt e ris, A mhaigh-
stir mhaith, ciod am maith a ni
mi chum gu faigh mi a' bheatha
mhaireannach ?
17 Agus thubhairt esan ris,
C'ar son a ghoireadh tu maith
dhìom-sa ? cha *'n 'eil* aon neach
maith ach a h-aon, *eadhon* Dia :
ach ma's àill leat dol a steach
chum na beatha, coimhid na h-
àitheanta.
18 Thubhairt esan ris, Cia
iad ? agus thubhairt Iosa, Na
dèan mortadh. Na dèan adh-
altrannas. Na goid. Na toir
fianuis bhréige.
19 Thoir urram do t'athair,
agus do d' mhàthair : agus,
Gràdhaich do choimhearsnach
mar thu féin.
20 Thubhairt an t-òganach
ris, Choimhid mi iad sin uile o
m'òige : ciod a ta dh' uireasbh-
uidh orm fathast ?
21 Thubhairt Iosa ris, Ma's
àill leat bhi coimhlionta, imich,
reic na bheil agad, agus tabhair
do na bochdaibh, agus gheibh
thu ionmhas air nèamh ; agus
thig, *agus* lean mise.
22 Ach an uair a chual an t-
òganach na briathra sin, dh'-
fhalbh e gu brònach : oir bha
mòr-shaoibhreas aige.
23 An sin thubhairt Iosa r'a
dheisciobluibh, Gu firinneach
tha mi ag ràdh ribh, gu bheil
e cruaidh air duine saoibhir dol
a steach do rìoghachd nèimh.
24 Agus a rìs tha mi ag ràdh
ribh, Gur usadh do chàmhal dol
troimh chrò snàthaid, na do
dhuine saoibhir dol a steach do
rìoghachd Dhé.
25 Agus 'nuair a chual a
dheisciobuil *so*, ghabh iad ion-
gantas mòr, ag ràdh, Cò ma seadh
an neach a dh'fheudas a bhi air
a shaoradh ?
26 Ach air amharc do Iosa orra,

thubhairt e riu, Do dhaoinibh a ta so eu-comasach, ach do Dhia a ta na h-uile nithe comasach.

27 An sin fhreagair Peadar, agus thubhairt e ris, Feuch, thréig sinne na h-uile *nithe*, agus lean sinn thusa; air an aobhar sin ciod a gheibh sinn?

28 Agus thubhairt Iosa riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Sibhse a lean mise, anns an ath-ghineamhuin, an uair a shuidheas Mac an duine air caithir a ghlòire féin, gu'n suidh sibhse mar an ceudna air dà chaithir dheug, a' toirt breth air dà thréibh dheug Israeil.

29 Agus ge b'e neach a thréig tighean, no bràithrean, no peathraichean, no athair, no màthair, no bean-phòsda, no clann, no fearann air sgàth m'ainme-sa, gheibh e a' cheud uiread, agus a' bheatha mhàireannach mar oighreachd.

30 Ach a ta mòran air thoiseach a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, *a bhitheas* air thoiseach.

CAIB. XX.

OIR is cosmhuil rìoghachd nèimh ri fear-tighe, a chaidh a mach moch air mhaduinn a thuarasdalachadh luchd-oibre d'a ghàradh fiona.

2 Agus an déigh dha còrdadh ris an luchd-oibre air pheghinn *Romhanaich* san là, chuir e d'a ghàradh fiona iad.

3 Agus an uair a chaidh e mach timchioll na treas uaire, chunnaic e dream eile 'nan seasamh dìomhanach sa' mhargadh.

4 Agus thubhairt e riu, imichibh-sa mar an ceudna do'n ghàradh fhìona, agus ge b'e ni a bhitheas ceart, bheir mi dhuibh e. Agus dh' imich iad.

5 An uair a chaidh e mach a rìs timchioll na seathadh agus na naothadh uaire, rinn e mar an ceudna.

6 Agus an uair a chaidh e mach mu thimchioll na h-aoin uaire deug, fhuair e dream eile 'nan seasamh dìomhanach, agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh 'nur seasamh an so feadh an là dìomhanach?

7 Thubhairt iad ris, A chionn nach do thuarasdalaich duine air bith sinn. Thubhairt e-san riu, Imichibh-sa mar an ceudna do'n ghàradh fhìona, agus ge b'e ni a ta ceart, gheibh sibh *e*.

8 Agus 'nuair thàinig am feasgar, thubhairt tighearn a' ghàradh fhìona sin r'a stiùbhard, Gairm an luchd-oibre, agus thoir dhoibh an tuarasdal, a' tòiseachadh o'n dream *a thàinig* mu dheireadh gu ruig na ceud *daoine*.

9 Agus an uair a thàinig iadsan *a thuarasdalaicheadh* mu thimchioll na h-aoin uaire deug, fhuair gach duine dhiubh peghinn.

10 Ach an uair a thàinig an ceud dream, shaoil iadsan gu'm faigheadh iad ni bu mhò; ach fhuair gach aon diubh mar an ceudna peghinn.

11 Agus air dhoibh fhaotainn, rinn iad gearan an aghaidh fhìr-an-tighe,

12 Ag ràdh, An dream sin *a thàinig* mu dheireadh, cha d'rinn iad *obair* ach aon uair, agus rinn thu iad ionnan ruinne, a ghiùlain uallach agus teas an là.

13 Ach fhreagair e-san agus thubhairt e ri fear dhiubh, A charaid, cha'n 'eil mi a' dèanamh eucoir ort: nach do chòird thu rium air pheginn?

14 Tog leat do chuid féin, agus imich romhad: is i mo thoil-sa a thabhairt do'n tì so *a thàinig* mu dheireadh, mar *a thug mi* dhuit-sa.

15 Nach 'eil e ceadaichte
dhomh-sa an ni a's toil leam a
dhèanamh ri mo chuid féin? am
bheil do shùil-sa olc, air son gu
bheil mise maith?
16 Mar sin bithidh an dream
dheireannach air thoiseach, agus
an dream *a ta* air thoiseach air
dheireadh: oir a ta mòran air
an gairm, ach beagan air an
taghadh.
17 Agus a' dol do Iosa suas
gu Ierusalem, thug e an dà
dheisciobul deug leis a leth-
taobh anns an t-slighe, agus
thubhairt e riu,
18 Feuch, a ta sinn a dol suas
gu Ierusalem; agus bithidh Mac
an duine air a bhrath thairis do
na h-àrd-shagartaibh, agus do
na sgrìobhaichibh, agus dìtidh
iad chum bàis e.
19 Agus bheir iad thairis e
do na Cinnich chum fanoid a
dhèanamh *air*, agus *chum a*
sgiùrsadh, agus *a* chéusadh:
ach an treas là éiridh e a rìs.
20 An sin thàinig d'a ionn-
suidh màthair cloinne Shebede,
maille r' a mic, a' toirt aoraidh
dha, agus ag iarraidh ni àraidh
air.
21 Agus thubhairt e-san rithe,
Ciod a b' àill leat? Thubhairt i
ris, Abair gu 'n suidh iad so mo
dhithis mhac, fear *aca* air do
làimh dheis, agus fear eile air
do làimh chlì, a' d' rìoghachd.
22 Ach fhreagair Iosa agus
thubhairt e, Cha 'n 'eil fhios ag-
aibh ciod a ta sibh ag iarraidh.
Am bheil sibh comasach air a'
chupan sin òl a dh' òlas mise,
agus a bhi air bhur baisteadh
leis a' bhaisteadh leis am baist-
ear mise? Thubhairt iad ris, A
ta sinn comasach.
23 Agus thubhairt e-san riu,
Olaidh sibh gu deimhin do m'
chupan-sa agus baistear sibh
leis a' bhaisteadh leis am baist-
ear mise: ach suidhe air mo
làimh dheis agus chlì, cha
leamsa *sin* a thabhairt, ach
dhoibh-san d' am bheil e air ull-
uchadh le m' Athair-sa.
24 Agus 'nuair a chual an
deichnear *so*, bha iad diombach
air an dithis bhràithre.
25 Ach ghairm Iosa iad d'a
ionnsuidh, agus thubhairt e, A
ta fhios agaibh gu bheil aig
uachdaranaibh nan Cinneach
tighearnas orra, agus gu bheil aig
an daoinibh mòra smachd orra.
26 Ach mar sin cha bhi e 'nur
measg-sa: ach ge b'e neach le'm
b' àill a bhi mòr 'nur measg,
biodh e dhuibh 'na fhear-frith-
ealaidh.
27 Agus ge air bith le'm b' àill
toiseach a bhi aige 'nur measg,
biodh e-san 'na sheirbhiseach
dhuibh:
28 Amhuil mar nach d' thàinig
Mac an duine chum gu 'n dèan-
tadh frithealadh dha, ach a
dhèanamh frithealaidh, agus a
thabhairt 'anama féin mar éiric
air son mhòran.
29 Agus ag dol a mach dhoibh
á Iericho, lean sluagh mòr e:
30 Agus, feuch, dithis dhaoine
dalla, a bha 'nan suidhe ri
taobh na slighe, 'nuair a chual
iad gu 'n robh Iosa a' dol seach-
ad, ghlaodh iad, ag ràdh, Dèan
tròcair oirnne, a Thighearn, a
Mhic Dhaibhidh.
31 Agus chronuich an sluagh
iad, chum gu 'm biodh iad 'nan
tosd: ach is mòid a ghlaodh
iadsan, ag ràdh, Dèan tròcair
oirnn, a Thighearn, a Mhic
Dhaibhidh.
32 Agus sheas Iosa, agus
ghairm e iad, agus thubhairt e,
Ciod is àill leibh mise a dhèan-
amh dhuibh?
33 Thubhairt iadsan ris, A
Thighearn, ar sùilean a bhi air
am fosgladh.

34 Agus ghabh Iosa truas
dhiubh, agus bhean e r' an sùil-
ibh: agus air ball thàinig radh-
arc d' an sùilibh, agus lean iad e.

CAIB. XXI.

AGUS an uair a dhruid iad ri
Ierusalem, agus a thàinig
iad gu Betphage, gu sliabh nan
crann-oladh, an sin chuir Iosa
dithis *d' a* dheisciobluibh uaith,
2 Ag ràdh riu, Rachaibh do 'n
bhaile *a ta* thall fa 'ur comhair,
agus air ball gheibh sibh asal
ceangailte *ann*, agus loth maille
rithe: fuasglaibh, agus thug-
aibh a m' ionnsuidh-sa *iad*.
3 Agus ma labhras aon duine
ni air bith ribh, abraibh, Gu
bheil feum aig an Tighearn orra;
agus cuiridh e uaith air ball
iad.
4 Rinneadh na nithe so uile,
chum gu 'n coimhliontadh an ni
a labhradh leis an fhàidh ag
ràdh,
5 Innsibh do nighean Shioin,
Feuch, a ta do Rìgh a' teachd
a d' ionnsuidh gu ciùin, agus
e' na shuidhe air asail, agus air
loth mac na h-asail.
6 Agus dh' imich na deis-
ciobuil, agus rinn iad mar a dh'-
àithn Iosa dhoibh;
7 Agus thug iad an asal agus
an loth leo, agus chuir iad am
falluinnean orra, agus chuir iad
esan 'na shuidhe air am muin.
8 Agus sgaoil mòr-shluagh am
falluinnean air an t-slighe; agus
ghearr dream eile geuga do na
crannaibh, agus leag iad air an
t-slighe *iad*.
9 Agus thog an sluagh a bha
roimhe agus 'na dhéigh iolach,
ag ràdh, Hosanna do Mhac
Dhaibhidh: beannaichte gu robh
an Tì a thig ann an ainm an
Tighearna; Hosanna anns na
h-àrdaibh.
10 Agus 'nuair thàinig e steach
do Ierusalem, ghluaiseadh am
baile uile, ag ràdh, Cò e so?
11 Agus thubhairt an sluagh,
Is e so Iosa am fàidh o Nasaret
Ghalile.
12 Agus chaidh Iosa a steach
do theampull Dé, agus thilg
e mach iadsan uile a bha reic
agus a' ceannach anns an team-
pull, agus thilg e bùird luchd-
malairt an airgid thairis, agus
caithriche luchd-reicidh nan
columan.
13 Agus thubhairt e riu, A
ta e sgrìobhta, Goirear tigh ùr-
nuigh do m' thigh-sa; ach rinn
sibhse 'na gharaidh luchd-reub-
ainn e.
14 Agus thàinig na doill agus
na bacaich d' a ionnsuidh anns
an teampull, agus shlànuich e
iad.
15 Agus an uair a chunn-
aic na h-àrd-shagairt agus na
sgrìobhaichean na gnìomharan
iongantach a rinn e, agus a'
chlann a' glaodhaich san team-
pull, agus ag ràdh, Hosanna do
mhac Dhaibhidh, bha corruich
mhòr orra.
16 Agus thubhairt iad ris,
An cluinn thu ciod a ta a
mhuinntir sin ag ràdh? Agus
thubhairt Iosa riu, A ta mi
cluinntinn; nach do leugh sibhse
riamh, A beul naoidhean agus
chìochran choimhlion thu mol-
adh?
17 Agus an uair a dh' fhàg e
iad, chaidh e mach as a' bhaile
gu Betani, agus dh' fhan e an
sin.
18 Agus an uair a phill e chum
a' bhaile air mhaduinn, bha ocras
air.
19 Agus air dha crann-fìge
fhaicinn air an t-slighe, thàin-
ig e d' a ionnsuidh, agus cha
d' fhuair e ni air bith air, ach
duilleach a mhàin; agus thu-
bhairt e ris, Na fàsadh toradh o

so suas gu bràth ort. Agus
chrìon an crann-fìge air ball.
20 Agus an uair a chunnaic na
deisciobuil e, ghabh iad iongant-
as, ag ràdh, Cia luath a shearg
an crann-fìge as?
21 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Gu deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, ma bhitheas
creidimh agaibh, agus nach bi
sibh fo amharus, cha 'n e mhàin
gu'n dèan sibh an ni *a rinneadh*
do 'n chrann-fhìge, ach mar an
ceudna ma their sibh ris a'
bheinn so, Togar thu, agus tilg-
ear san fhairge thu, bithidh e
dèanta:
22 Agus ge b'e air bith nithe
a dh'iarras sibh ann bhur n-ùr-
nuigh, ma chreideas sibh, gheibh
sibh iad.
23 Agus an uair a thàinig e
do'n teampull, thàinig na h-àrd-
shagairt agus seanairean a' pho-
buill d' a ionnsuidh, agus e a'
teagasg, ag ràdh *ris*, Ciod e an
t-ùghdarras leis am bheil thusa
a' dèanamh nan nithe so? agus
cò thug an cumhachd so dhuit?
24 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Feòraichidh
mise mar an ceudna aon ni
dhibh-sa, agus ma dh' innseas
sibh dhomh e, innsidh mise
dhuibh-sa air mhodh ceudna cia
an t-ùghdarras leis am bheil mi
dèanamh nan nithe so.
25 Baisteadh Eoin, cia as a
thàinig e? O nèamh, no o
dhaoinibh? Ach reusonaich iad-
san 'nam measg féin, ag ràdh,
Ma their sinn, O nèamh, their
esan ruinn, C'ar son ma seadh
nach do chreid sibh e?
26 Ach ma their sinn, O
dhaoinibh, a ta eagal a' phobuill
oirnn; oir a ta meas fàidh aig
gach uile *dhuine* air Eoin.
27 Agus fhreagair iad Iosa,
agus thubhairt iad, Cha 'n 'eil
fhios againn. Agus thubhairt
esan riu Ni mò dh' innseas mise
dhuibh-sa cia an t-ùghdarras
leis am bheil mi dèanamh nan
nithe so.
28 Ach ciod i bhur barail-sa?
Bha aig duine àraidh dithis
mhac, agus thàinig e dh' ionn-
suidh a' cheud *mhic*, agus thu-
bhairt e, A mhic, imich, dèan
obair an diugh a' m' ghàradh
fìona.
29 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e, Cha dèan: ach 'na
dhéigh sin, ghabh e aithreachas
agus dh' imich e.
30 Agus thàinig e gus an dara
mac, agus thubhairt e mar an
ceudna. Agus fhreagair esan
agus thubhairt e, *Théid*, a
Thighearn; gidheadh cha deach-
aidh e.
31 Cò do 'n dithis a rinn toil
'athar? Thubhairt iadsan ris,
An ceud fhear. Thubhairt
Iosa riu, Gu fìrinneach tha mise
ag ràdh ribh, gu 'n téid na cìs-
mhaoir agus na strìopaichean do
rìoghachd Dhé roimhibh-sa.
32 Oir thàinig Eoin do 'ur n-
ionnsuidh an slighe na fìreant-
achd, agus cha do chreid sibh e:
ach chreid na cìs-mhaoir agus
na strìopaichean e. Agus ged
chunnaic sibhse *so*, cha do ghabh
sibh aithreachas 'na dhéigh sin,
a chum gu 'n creideadh sibh e.
33 Eisdibh ri cosamhlachd
eile: Bha fear-tighe àraidh ann,
a phlannduich fìon-lios, agus
chuir e gàradh m' a thimchioll,
agus chladhaich e ionad-bruth-
aidh an fhìona ann, agus thog e
tùr, agus shuidhich e air tuath
e; agus chaidh e féin air choig-
rich.
34 Agus an uair a dhruid *riu*
àm an toraidh, chuir e a sheirbh-
isich a dh' ionnsuidh na tuatha,
a dh' fhaotainn a thoraidh.
35 Agus rug an tuath air a
sheirbhisich, agus ghabh iad air

fear dhiubh, agus mharbh iad
fear eile, agus chlach iad fear
eile.
36 A rìs, chuir e seirbhisich
eile uaith, tuilleadh na *sa'* cheud
chuideachd; agus rinn iad orra-
san mar an ceudna.
37 Ach ma dheireadh, chuir e
a mhac féin d'an ionnsuidh, ag
ràdh, Bheir iad urram do mo
mhac.
38 Ach an uair a chunnaic an
tuath am mac, thubhairt iad
eatorra féin, 'S e so an t-Oighre,
thigibh, marbhamaid e, agus glac-
amaid 'oighreachd-san *dhuinn
féin.*
39 Agus rug iad air, agus thilg
iad a mach as an fhìon-lios e,
agus mharbh iad e.
40 Air an aobhar sin an uair
a thig Tighearn an fhìon-lios
sin, ciod a ni e ris an tuath sin?
41 Thubhairt iad ris, Sgrios-
aidh e gu truagh na droch
dhaoine sin, agus suidhichidh e
am fion-lios air tuath eile, a
bheir a thoraidh dha 'nan aim-
siribh féin.
42 Thubhairt Iosa riu, Nach
do leugh sibh riamh anns na
sgrìobtuiribh, A' chlach a dhiùlt
na clachairean, rinneadh i 'na
cloich-chinn na h-oisne: 's e an
Tighearn a rinn so, agus a ta
e iongantach 'nar sùilibh-ne?
43 Uime sin tha mi ag ràdh
ribh, Gu'n toirear rìoghachd
Dhé uaibhse, agus gu'n toirear
do chinneach *eile* i, a bheir a
toraidh uatha.
44 Agus ge b'e neach a thuit-
eas air a' chloich so, brisear e;
ach ge b'e air an tuit i, ni i mìn-
luaithre dheth.
45 Agus an uair a chuala na
h-àrd shagairt agus na Phairis-
ich a chosamhlachda-san, thuig
iad gu'm b'ann mu'n timchioll
féin a labhair e.
46 Ach an uair bu mhiann leo
breith air, bha eagal a' phobuill
orra, oir bha meas fàidh ac' air-
san.

CAIB. XXII.

AGUS fhreagair Iosa, agus
labhair e riu a rìs ann an
cosamhlachdaibh, ag ràdh,
2 Is cosmhuil rìoghachd nèimh
ri rìgh àraidh, a rinn banais-
phòsaidh d'a mhac féin;
3 Agus chuir e a sheirbhisich
a ghairm na muinntir a fhuair
cuireadh chum na bainnse: ach
cha b'àill leo-san teachd.
4 A rìs, chuir e *d' an ionn-
suidh* seirbhisich eile, ag ràdh,
Abraibh-sa ris a' mhuinntir
d'an d'thugadh cuireadh, Feuch,
dheasaich mi mo dhìnneir: *a ta*
mo dhaimh agus *mo* spréidh
bhiadhta air am marbhadh, ag-
us *a ta* na h-uile nithe ullamh;
thigibh chum na bainnse.
5 Ach chuir iadsan an suarach-
as *e*, agus dh'imich iad rompa,
fear dhiubh d'a fhearann, agus
fear eile chum a cheannachd:
6 Agus rug a' chuid eile
dhiubh air a sheirbhisich, agus
thug iad masladh *dhoibh*, agus
mharbh siad *iad*.
7 Ach an uair a chual an
rìgh so ghabh e fearg; agus
chuir e 'armailtean uaithe, agus
sgrios e an luchd-mortaidh sin,
agus loisg e am baile-san.
8 An sin thubhairt e r'a
sheirbhisich, Gu firinneach a ta
a' bhanais ullamh, gidheadh an
dream a fhuair cuireadh cha
b'airidh iad *air*.
9 Air an aobhar sin imichibh-
sa gus na rathaidibh mòra, agus
a lìon *daoine* 's a gheibh sibh,
cuiribh *iad* chum na bainnse.
10 Agus chaidh na seirbhis-
ich sin a mach air na rathaid-
ibh, agus chruinnich iad gach
uile neach a fhuair iad, eadar
olc agus mhaith: agus lìonadh

tigh na bainnse le muinntir a
shuidh chum bìdh.
11 Agus air dol a steach do'n
rìgh a dh'fhaicinn nan aoidh-
ean, chunnaic e an sin duine aig
nach robh trusgan na bainnse
uime:
12 Agus thubhairt e ris, A
charaid, cionnus a thàinig thusa
steach an so, gun trusgan na
bainnse umad? Ach dh'fhan
esan 'na thosd.
13 An sin thubhairt an rìgh
ris na seirbhisich, Air a cheang-
al duibh eadar chosan agus làmh-
an, togaibh leibh e, agus tilgibh
e anns an dorchadas iomallach:
an sin bithidh gul agus gìosgan
fhiacal.
14 Oir a ta mòran air an
gairm, ach beagan air an tagh-
adh.
15 An sin dh' imich na Phair-
isich, agus ghabh iad comhairle
cionnus a dh'fheudadh iad esan
a ribeadh 'na chainnt.
16 Agus chuir iad d'a ionn-
suidh an deisciobuil féin, maille
ri luchd-leanmhuinn Heroid, ag
ràdh, A mhaighstir, a ta fhios
againn gu bheil thusa fior, agus
gu bheil thu teagasg slighe Dhé
ann am firinn, agus nach 'eil
suim agad do dhuine sam bith:
oir cha'n 'eil thu ag amharc air
pearsaibh dhaoine.
17 Uime sin innis dhuinne do
bharail, Am bheil e ceaduichte
cìs a thabhairt do Cheasar, no
nach 'eil?
18 Ach air tuigsinn am mì-
ruin a dh' Iosa, thubhairt e, C'ar
son a ta sibh ga m' bhuaireadh,
a chealgairean?
19 Nochdaibh dhomhsa air-
giod na cìse. Agus thug iad d'a
ionnsuidh peghinn.
20 Agus thubhairt e riu, Cò
dha a bhuineas an dealbh so,
agus an sgrìobhadh *a ta ma thim-
chioll?*
21 Thubhairt iadsan ris, Do
Cheasar. An sin thubhairt esan
riu, Thugaibh uime sin do
Cheasar na nithe a's le Ceasar;
agus do Dhia, na nithe a's le
Dia.
22 Agus an uair a chual iad
so, ghabh iad iongantas, agus
dh'fhàg iad e, agus dh'imich
iad rompa.
23 Air an là sin féin thàinig
d'a ionnsuidh na Sadusaich, a
their nach 'eil aiseirigh ann, ag-
us chuir iad ceisd air,
24 Ag ràdh, A mhaighstir,
thubhairt Maois, Ma gheibh
duine bàs gun chlann aige, gur
còir d'a bhràthair a bhean-san
a phòsadh a dhlighe dàimhe, ag-
us sliochd a thogail d'a bhràth-
air.
25 A nis bha seachdnar
bhràithre 'nar measg-ne; agus
air do'n cheud fhear dhiubh
bean a phòsadh, fhuair e bàs,
agus do bhrìgh nach robh sliochd
aige, dh'fhàg e a bhean d'a
bhràthair.
26 Agus *thachair* mar an ceud-
na do'n dara, agus do'n treas
bràthair, gu ruig an seachdamh.
27 Agus 'nan déigh uile fhuair
a' bhean bàs mar an ceudna.
28 Air an aobhar sin anns an
aiseirigh, cò do'n t-seachdnar
d'am bean i? Oir bha i aca uile.
29 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, A ta sibh 'air
seacharan, gun eòlas agaibh air
na sgriobtuiribh no air cumh-
achd Dhé:
30 Oir anns an aiseirigh cha
dèan iad pòsadh, ni mò a bheir-
ear am pòsadh iad; ach a ta
iad mar aingil Dhé air nèamh.
31 Ach mu thimchioll aiseir-
igh nam marbh, nach do leugh
sibh an ni sin a labhradh ribh le
Dia, ag ràdh,
32 Is mise Dia Abrahaim,
agus Dia Isaaic, agus Dia Ia-

coib? cha 'n e Dia, Dia nam
marbh, ach nam beò.
33 Agus an uair a chual am
pobull *so*, ghabh iad iongantas
r' a theagasg-san.
34 Ach an uair a chuala na
Phairisich gu 'n do chuir e na
Sadusaich 'nan tosd, chruinnich-
eadh iad an ceann a chéile.
35 An sin chuir neach àraidh
dhiubh, a b' fhear teagaisg an
lagha, ceisd *air*, 'ga dhearbhadh,
agus ag ràdh,
36 A mhaighstir, cia i an
àithne a 's mò san lagh?
37 Thubhairt Iosa ris, Gràdh-
aichidh tu an Tighearn do Dhia
le t'uile chridhe, agus le t'uile
anam, agus le t'uile inntinn.
38 Is i so a' cheud *àithne* ag-
us an àithne mhòr.
39 Agus *is* cosmhuil an dara
rithe so, Gràdhaichidh tu do
choimhearsnach mar thu féin.
40 Air an dà àithne so tha'n
lagh uile, agus na fàidhean an
crochadh.
41 Ach air do na Phairisich
bhi cruinn an ceann a chéile,
dh'fheòraich Iosa dhiubh,
42 Ag ràdh, Ciod i bhur bar-
ail-sa mu thimchioll Chrìosd?
cò d'am mac e? thubhairt iad-
san ris, Do Dhaibhidh.
43 Thubhairt esan riu, Cionn-
us ma seadh a ghoireas Daibh-
idh san spiorad a Thighearna
dheth, ag ràdh,
44 Thubhairt an Tighearn
ri m' Thighearn, Suidh air mo
làimh dheis, gus an cuir mi do
naimhdean 'nan stol fo d' chos-
aibh?
45 Air an aobhar sin ma
ghoireas Daibhidh a Thighearn
dheth, cionnus is mac dha e?
46 Agus cha b'urrainn aon
neach freagradh sam bith a
thabhairt air; ni mò a bha chridhe
aig aon neach o'n là sin suas ni
air bith fheòraich dheth.

CAIB. XXIII.

AN sin labhair Iosa ris an
t-sluagh, agus r'a dheisciob-
luibh féin,
2 Ag ràdh, a ta na sgrìobh-
aichean agus na Phairisich 'nan
suidhe ann an caithir Mhaois:
3 Air an aobhar sin na h-uile
nithe dh'iarras iad oirbh-sa a
choimhead, coimhidibh agus
dèanaibh *iad;* ach na dèanaibh
a reir an oibre: oir their iad,
agus cha dèan iad.
4 Oir ceanglaidh iad uallaiche
troma, agus do-iomchar, agus
cuiridh siad *iad* air guailnibh
dhaoine; gidheadh cha charuich
iad féin iad le h-aon d'am meur-
aibh.
5 Ach an oibre uile a ta iad
a' dèanamh chum a bhi air am
faicinn le daoinibh: ni iad am
philacteridh leathan, agus iom-
all an eudaich mòr;
6 Agus is ionmhuinn leo na
ceud ionada-suidhe anns na féill-
ibh, agus na ceud chaithriche
anns na coimhthionalaibh,
7 Agus fàilte *fhaghail* air na
margaibh, agus daoine a ghairm
Rabbi, Rabbi dhiubh.
8 Ach na goirear Rabbi
dhibhse: oir is aon àrd-mhaigh-
stìr a ta agaibh, Crìosd; agus
is bràithre sibh féin uile.
9 Agus na goiribh bhur n-ath-
air do dhuine sam bith air thal-
amh: oir is aon Athair a ta ag-
aibh, a *ta* air nèamh.
10 Cha mhò a ghoirear àrd-
mhaighstirean dhibh: oir is aon
àrd-mhaighstir a ta agaibh,
Crìosd.
11 Ach an tì a's mò 'nur measg,
bithidh e 'na òglach agaibh.
12 Agus ge b'e neach a dh'-
àrdaicheas e féin, ìslichear e;
agus ge b'e neach a dh'ìslich-
eas e féin, àrdaichear e.
13 Ach is an-aoibhinn dhuibh-
sa, a sgrìobhaichean agus Phair-

iseacha, a chealgairean, dobhrìgh
gu bheil sibh a' druideadh rìogh-
achd nèimh an aghaidh dhaoine :
oir cha téid sibh féin a steach,
agus cha'n fhulaing sibh do'n
dream a ta dol a stigh dol ann.

14 Is an-aoibhinn dhuibh, a
sgrìobhaichean agus Phairis-
eacha, a chealgairean ; oir a ta
sibh ag itheadh suas tighean
bhantrach, agus air sgàth deadh
choslais a' dèanamh ùrnuighean
fada ; uime sin gheibh sibh an
damnadh a's mò.

15 Is an-aoibhinn dhuibh, a
sgrìobhaichean agus Phairis-
eacha, a chealgairean ; oir cuairt-
ichidh sibh muir agus tìr chum
aon duine a dhèanamh do bhur
creidimh féin ; agus an uair a
bhitheas e dèanta, ni sibh mac
ifrinn dheth dà uair ni's mò na
sibh féin.

16 Is an-aoibhinn dhuibh, a
chinn-iùil dhalla, a their, Ge b'e
duine a bheir mionnan air an
teampull, cha ni air bith sin :
ach ge b'e bheir mionnan air
òr an teampuill, a ta e ceang-
ailte.

17 Amadana, agus a dhaoine
dalla ! oir cò aca is mò an t-òr
no an teampull a ta naomhach-
adh an òir ?

18 Agus, ge b'e bheir mionn-
an air an altair, cha'n 'eil suim
ann : ach ge b'e bheir mionnan
air an tiodhlac a ta oirre, a ta e
ceangailte.

19 Amadana, agus a dhaoine
dalla ! oir cò aca is mò an tiodh-
lac, no'n altair a ta naomhach-
adh an tiodhlaic ?

20 Air an aobhar sin ge b'e
mhionnaicheas air an altair, a ta
e a' mionnachadh oirre féin, agus
air gach ni a ta oirre.

21 Agus ge b'e mhionnaich-
eas air an teampull, a ta e a'
mionnachadh airsan, agus air an
Tì a ta 'na chòmhnuidh ann.

22 Agus ge b e neach a
mhionnaicheas air nèamh, a ta e
a' mionnachadh air rìgh-chaith-
ir Dhé, agus airsan a ta 'na
shuidhe oirre.

23 Is an-aoibhinn dhuibh, a
sgrìobhaichean agus Phairis-
eacha, a chealgairean ; oir a ta
sibh a' toirt an deachamh as a'
mhionnt, agus an anise, agus a'
chuimin, agus dhìobair sibh nithe
cudthromach an lagha, cothrom,
tròcair, agus firinn : bu chòir
dhuibh iad so a dhèanamh, agus
gun iad sud fhàgail gun dèan-
amh.

24 A chinn-iùil dhalla, a shìol-
aidheas a' mhìn-chuileag, agus a
shluigeas an càmhal.

25 Is an-aoibhinn dhuibh,
a sgrìobhaichean agus Phairis-
eacha, a chealgairean ; oir
glanaidh sibh an taobh a muigh
do'n chupan, agus do'n mhèis,
ach a ta iad an taobh a stigh
làn do reubainn, agus do eu-
coir.

26 Phairisich dhoill, glan air
tùs an taobh a stigh do'n chup-
an agus do'n mhèis, chum gu'm
bi an taobh a muigh dhiubh
glan mar an ceudna.

27 Is an-aoibhinn dhuibh, a
sgrìobhaichean agus Phairis-
eacha, a chealgairean : oir is
cosmhuil sibh ri uaighibh geal-
aichte, a ta deadh-mhaiseach air
an taobh a muigh, ach air an
taobh a stigh a ta làn do
chnàmhaibh dhaoine marbha, ag-
us do'n uile shalachar.

28 Mar an ceudna a ta sibhse
an leth a muigh am fianuis
dhaoine ann an coslas fhìreana,
ach san taobh a stigh làn ceilg,
agus eusaontais.

29 Is an-aoibhinn dhuibh, a
sgrìobhaichean agus Phairis-
eacha, a chealgairean ; oir a ta
sibh a' togail àitean adhlacaidh
nam fàidhean, agus a' dèanamh

leac-lithidh nam firean deadh-
mhaiseach,
30 Agus ag ràdh, Nam bith-
eamaid ann an làithibh ar n-
aithriche, cha bhitheamaid com-
pàirteach riu am fuil nam fàidh-
ean.
31 Mar sin a ta sibh 'nur
fianuisibh 'nur n-aghaidh féin,
gur sibh clann na muinntir a
mharbh na fàidhean.
32 Mar sin lìonaibh-sa suas
tomhas bhur n-aithriche.
33 A nathraiche, a shìol nan
nathraiche nimhe, cionnus a
dh'fheudar leibh dol as o dhamn-
adh ifrinn?
34 Air an aobhar sin feuch, cuir-
eamsa d'ur n-ionnsuidh fàidh-
ean, agus daoine glice, agus
sgrìobhaichean; agus *cuid* dhiubh
marbhaidh agus cèusaidh sibh,
agus *cuid* dhiubh sgiùrsaidh sibh
ann bhur sionagogaibh, agus ni
sibh geur-leanmhuinn *orra* o
bhaile gu baile:
35 Chum gu'n tig oirbh gach
uile fhuil fhìreanta a dhòirteadh
air an talamh, o fhuil Abeil
fhìreanta, gu fuil Shachariais,
mhic Bharachiais, a mharbh
sibh eadar an teampull agus an
altair.
36 Gu firinneach a ta mi ag
ràdh ribh, Gu'n tig na nithe so
uile air a' ghinealach so.
37 A Ierusalem, a Ierusalem,
a mharbhas na fàidhean, agus
a chlachas an dream a chuirear
a d' ionnsuidh, cia minic a b'àill
leam do chlann a chruinneach-
adh r'a chéile, mar a chruinn-
icheas cearc a h-eoin fuidh a
sgiathaibh, agus cha b'àill leibh!
38 Feuch, fàgar bhur tigh
agaibh 'na fhàsach.
39 Oir tha mise ag ràdh ribh,
nach faic sibh mise o so suas,
gus an abair sibh, *Is* beannaichte
an Tì a thig ann an ainm an
Tighearn.

CAIB. XXIV.

AGUS chaidh Iosa mach, agus
dh'imich e o'n teampull;
agus thàinig a dheisciobuil d'a
ionnsuidh, a nochdadh dha ait-
reabh an teampuill.
2 Agus thubhairt Iosa riu,
Nach faic sibh iad so uile?
gu firinneach tha mi ag ràdh
ribh, Nach fàgar clach air
muin cloiche an so nach tilgear
sìos.
3 Agus air suidhe dha air
sliabh nan crann-oladh, thàinig
a dheisciobuil d'a ionnsuidh an
uaignidheas, ag ràdh, Innis
dhuinne, c' uin' a thig na nithe
sin *gu crìch?* agus ciod e comh-
ara do theachd-sa, agus deiridh
an t-saoghail?
4 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Thugaibh an
aire nach meall aon neach sibh:
5 Oir thig mòran a'm' ainm-
sa, ag ràdh, Is mise Crìosd;
agus meallaidh iad mòran.
6 Agus cluinnidh sibh cog-
anna, agus tuairisgeul chog-
anna: thugaibh an aire nach bi
sibh fo amhluadh: oir is éig-
in do na *nithibh sin* uile teachd
gu crìch, ach cha'n 'eil an deir-
eadh ann fathast.
7 Oir éiridh cinneach an agh-
aidh cinnich, agus rìoghachd an
aghaidh rìoghachd: agus bith-
idh gorta, agus plàighean, agus
criothanna-talmhainn ann am
mòran àitean.
8 Agus cha'n *'eil* annta so uile
ach toiseach thruaighean.
9 An sin bheir iad thairis sibh
chum àmhghair, agus marbh-
aidh iad sibh: agus bithidh
fuath aig gach uile chinneach
dhuibh air sgàth m' ainme-sa.
10 Agus an sin gabhaidh
mòran oilbheum, agus brathaidh
iad a chéile, agus bithidh fuath
aca d'a chéile.
11 Agus éiridh mòran do

fhàidhibh bréige, agus meall-
aidh iad mòran.
12 Agus do bhrìgh gu'm bi an
eucoir air a meudachadh, fuar-
aichidh gràdh mhòran.
13 Ach ge b'e bhitheas seas-
mhach chum na crìche, 's e so a
thèarnar.
14 Agus bithidh soisgeul so
na rìoghachd air a shearmonach-
adh air feadh an domhain uile,
mar fhianuis do na h-uile chinn-
ich: agus an sin thig an deir-
eadh.
15 Air an aobhar sin an uair
a chi sibhse gràineileachd an
léir-sgrios, air an do labhair
Daniel am fàidh, 'na seasamh
ann an ionad naomh, (tuigeadh
an tì a leughas,)
16 An sin teicheadh iadsan *a
ta* ann an Iudea, chum nam
beann:
17 An tì a ta air mullach an
tighe, na tigeadh e nuas a
thabhairt ni sam bith leis as a
thigh:
18 Agus an tì a ta sa' mhach-
air, na pilleadh e air ais a thog-
ail 'fhalluinn leis.
19 Agus is an-aoibhinn do na
mnaibh torrach, agus dhoibh-san
a bheir cìoch uatha sna làithibh
sin.
20 Ach guidhibh-sa gun bhur
teicheadh a bhi sa' gheamhradh,
no air an t-sàbaid:
21 Oir anns an àm sin bith-
idh àmhghar mòr ann, amhuil
nach robh ann o thùs an domh-
ain gus a nis, agus nach mò a
bhitheas a chaoidh.
22 Agus mur biodh na làith-
ean sin air an giorrachadh, cha
bhiodh feoil sam bith air a
tèarnadh: ach air son nan daoine
taghta bithidh na làithean sin
air an giorrachadh.
23 An sin ma their aon duine
ribh, Feuch, *a ta* Crìosd an so,
no an sud; na creidibh *e*:
24 Oir éiridh Crìosdan bréige,
agus fàidhean bréige, agus ni
iad comharan agus mìorbhuilean
mòra, ionnus gu mealladh iad,
nam feudadh e bhi, na daoine
taghta féin.
25 Feuch, dh'innis mi dhuibh
e roimh-làimh.
26 Uime sin ma their iad ribh,
Feuch, a ta e san fhàsach, na
rachaibh a mach: feuch, *a ta* e
sna seòmraichibh uaigneach, na
creidibh *sin*.
27 Oir a réir mar a thig an
dealanach o'n àird an ear, agus
a dhealraicheas i gus an àird
an iar; mar sin mar an ceud-
na bhitheas teachd Mhic an
duine.
28 Oir ge b'e àit am bi a
chairbh, is ann an sin a chruinn-
ichear na h-iolairean.
29 Air ball an déigh trioblaid
nan làithean ud, dorchaichear a'
ghrian, agus cha tabhair a' gheal-
ach a solus, agus tuitidh na
reultan o nèamh, agus bithidh
cumhachdan nan nèamh air an
crathadh.
30 Agus an sin foillsichear
comhara Mhic an duine an
nèamh: agus an sin ni uile
threubha na talmhainn bròn,
agus chi iad Mac an duine a'
teachd air neulaibh nèimh, le
cumhachd agus glòir ro-mhòir.
31 Agus cuiridh e mach 'ain-
gil le fuaim mhòir na gall truimp,
agus cruinnichidh iad a shluagh
taghta o na ceithir gaothaibh, o
leth-iomall nèimh gus an leth-
iomall eile.
32 Ach fòghlumaibh cosamh-
lachd o'n chrann-fhìge: an uair
a bhitheas a gheug a nis maoth,
agus a dh'fhàsas an duilleach,
aithnichidh sibh gur fagus an
samhradh:
33 Agus mar an ceudna, an
uair a chi sibhse na nithe sin
uile, biodh fios agaibh gu bheil

e am fagus, *eadhon* aig na dors-
aibh.
34 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Nach téid an gineal-
ach so féin thairis, gus an tach-
air na nithe so uile.
35 Théid nèamh agus talamh
thairis, ach cha téid mo bhriath-
ra-sa thairis a chaoidh.
36 Ach cha'n 'eil fios an là no
na h-uaire sin aig duine air bith,
no fòs aig ainglibh neimh, ach
aig m' Athair-sa a mhàin.
37 Ach amhuil *a bha* làithean
Noe, mar sin mar an ceudna
bithidh teachd Mhic an duine.
38 Oir mar a bha iad anns na
làithibh roimh an tuil ag ith-
eadh agus ag òl, a' pòsadh agus
a' toirt am pòsadh, gus an là an
deachaidh Noe a steach san àirc,
39 Agus nach robh fhios aca
gus an d'thàinig an tuil, agus
an do thog i leatha iad uile ; mar
sin mar an ceudna bithidh teachd
Mhic an duine.
40 An sin bithidh dithis air a'
mhachair ; gabhar fear aca, agus
fàgar am fear eile.
41 Bithidh dithis bhan a'
meileadh anns a' mhuilean ;
gabhar a h-aon aca, agus fàgar
an aon eile.
42 Uime sin dèanaibh-sa
faire, oir cha'n 'eil fhios agaibh
cia an uair an tig bhur Tighearn.
43 Ach a ta fhios so agaibh,
nam b' fhiosrach fear an tighe
cia an uair an tigeadh an gad-
uiche, gu'n dèanadh e faire, ag-
us nach fulaingeadh e gu'm
bristeadh a thigh troimh.
44 Uime sin bithibh-sa ullamh
mar an ceudna : oir is ann an
uair nach saoil sibh, a thig Mac
an duine.
45 Cò e ma seadh a ta 'na
òglach firinneach agus glic, a
chuir a Thighearn os ceann a
mhuinntir, a thabhairt bìdh
dhoibh na àm féin ?
46 *Is* beannaichte an t-òg-
lach sin, a gheibh a Thighearna,
ri àm dha teachd, a' dèanamh
mar sin.
47 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, gu'n cuir se e os
ceann a mhaoin gu h-iomlan.
48 Ach ma their an droch
sheirbhiseach ud 'na chridhe, A
ta mo Thighearn a' cur dàil 'na
theachd ;
49 Agus ma thòisicheas e air
a chomh-sheirbhisich a bhual-
adh, agus air itheadh agus òl
maille ri luchd-misge ;
50 Thig Tighearn an òg-
laich sin ann an là nach 'eil sùil
aige ris, agus ann an uair nach
fios da,
51 Agus gearraidh e 'na
bhloighdibh e, agus bheir e a
chuibhrionn *da* maille ris na
cealgairibh : an sin bithidh gul
agus gìosgan fhiacal.

CAIB. XXV.

AN sin samhlaichear rìogh-
achd nèimh ri deich òigh-
ibh, a thug leo an lòchrain, agus
a chaidh a mach an còdhail an
fhir nuadh-phòsda.
2 Agus bha cùignear dhiubh
glic, agus cùignear amaideach.
3 Thug iadsan a bha amaid-
each an lòchrain *leo,* ach cha
d'thug iad oladh leo.
4 Ach iadsan a bha glic, thug
iad oladh leo 'nan soithichibh
maille r'an lòchranaibh.
5 Agus air dèanamh maille
do'n fhear nuadh-phòsda, thuit
clò codail orra uile, agus suain.
6 Ach anns a' mheadhon-oidh-
che rinneadh glaodh, Feuch, a
ta am fear nuadh-pòsda a'
teachd ; rachaibh a mach g'a
choinneachadh.
7 An sin dh'éirich na h-òigh-
ean ud uile, agus dheasaich iad
an lòchrain.

8 Agus thubhairt na h-òigh-
ean amaideach riusan *a bha* glic,
Thoiribh dhuinne *cuid* do bhur
n-oladh; oir a ta ar lòchrain a'
dol as.
9 Ach fhreagair iadsan *a bha*
glic, ag ràdh, Air eagal nach bi
na 's leoir ann dhuinn féin ag-
us dhuibh-san, gu ma feàrr leibh
dol a chum an luchd-reicidh,
agus ceannaichibh dhuibh féin.
10 Agus am feadh a bha iad a'
dol a cheannach, thàinig am
fear-nuadh pòsda; agus chaidh
iadsan a bha ullamh a steach leis
chum a' phòsaidh, agus dhruid-
eadh an dorus.
11 'Na dhéigh sin thàinig mar
an ceudna na h-òighean eile, ag
ràdh, A Thighearn, a Thigh-
earn, fosgail dhuinne.
12 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Gu deimhin a ta mi
ag ràdh ribh, nach aithne dhomh
sibh.
13 Dèanaibh faire air an
aobhar sin, do bhrìgh nach
aithne dhuibh an là no an uair,
air an tig Mac an duine.
14 Oir is cosmhuil *e* ri duine
a' dol air choigrich, a ghairm a
sheirbhisich, agus a thug dhoibh
a mhaoin:
15 Agus do h-aon diubh thug
e cùig tàlanna, agus do neach
eile a dhà, agus do neach eile
a h-aon; do gach aon fa leth a
réir a chomais; agus air ball
ghabh e a thurus.
16 Agus dh'imich esan a fhuair
na cùig tàlanna, agus rinn e
ceannachd leo, agus bhuannaich
e cùig tàlanna eile.
17 Agus mar an ceudna esan
a fhuair a dhà, bhuannaich e
dithis eile.
18 Ach an tì a fhuair a h-aon,
dh'imich e agus chladhaich e san
talamh, agus dh' fholaich e air-
giod a mhaighstir.
19 An déigh aimsir fhada
thàinig Tighearna nan seirbh-
iseach sin, agus rinn e cunntas
riu.
20 Agus thàinig esan a fhuair
na cùig tàlanna, agus thug *e leis*
cùig tàlanna eile, ag ràdh, A
Thighearna, thug thu dhomh-
sa cùig tàlanna: feuch, bhuann-
aich mi cùig tàlanna eile thuill-
eadh orra.
21 Agus thubhairt a Thigh-
earna ris, Is maith, a dheadh
sheirbhisich fhìrinnich; bha
thusa firinneach ann am beagan,
cuiridh mise os ceann mhòran
thu: imich a steach do aoibhneas
do Thighearn.
22 Agus thàinig esan a fhuair
an dà thàlann, agus thubhairt e,
A Thighearna, thug thu dhomh-
sa dà thàlann: feuch, bhuann-
aich mi dà thàlann eile thuill-
eadh orra.
23 Thubhairt a Thighearna
ris, Is maith, a dheadh sheirbh-
isich fhìrinnich; bha thusa fir-
inneach ann am beagan *do nith-
ibh,* cuiridh mise os ceann mòran
do nithibh thu: imich a steach do
aoibhneas do Thighearn.
24 Ach an uair a thàinig esan
a fhuair an t-aon tàlann, thubh-
airt e, A Thighearna, bha fhios
agam gur duine cruaidh thu, a
bhuaineas san àite nach do
chuir thu, agus a thionaileas san
ionad anns nach do sgaoil thu;
25 Agus air dhomh bhi fo
eagal, chaidh mi agus dh'fhol-
aich mi do thàlann san talamh:
feuch, sin agad do chuid féin.
26 Fhreagair a Thighearn ag-
us thubhairt e ris, A sheirbhis-
ich uilc agus leisg, bha fhios agad
gu buainim-sa san àit anns
nach do chuir mi, agus gu tion-
alam as an ionad anns nach do
sgaoil mi;
27 Bu chòir dhuit uime sin
m' airgiod a thabhairt do'n
luchd-malairt, agus air dhomh

teachd gheibhinn mo chuid féin
maille r'a riadh.
28 Buinibh uaith uime sin
an tàlann, agus thugaibh dhasan
e, aig am bheil na deich tàlanna.
29 (Oir do gach neach aig am
bheil bheirear, agus bithidh aige
gu pailt: ach uaith-san aig nach
'eil, bheirear eadhon an ni sin a
ta aige.)
30 Agus tilgibh an seirbhis-
each mi-tharbhach so do dhorch-
adas iomallach: an sin bithidh
gul agus gìosgan fhiacal.
31 An uair a thig Mac an
duine 'na ghlòir, agus na h-aingil
naomha uile maille ris, an sin
suidhidh e air caithir rìoghail
a ghlòire:
32 Agus cruinnichear 'na
làthair na h-uile chinnich; agus
sgaraidh e iad o chéile, amhuil
a sgaras buachaill na caoraich
o na gabhraibh:
33 Agus cuiridh e na caoraich
air a làimh dheis, ach na gabh-
air air a làimh chlì.
34 An sin their an Rìgh riusan
air a dheis, Thigibh, a dhaoine
beannaichte m' Athar-sa, sealbh-
aichibh mar oighreachd an rìogh-
achd a ta air a deasachadh
dhuibh o leagadh bunaite an
domhain:
35 Oir bha mi ocrach, agus
thug sibh dhomh biadh: bha mi
tartmhor, agus thug sibh dhomh
deoch: bha mi a'm' choigreach,
agus thug sibh aoidheachd
dhomh:
36 Lomnochd, agus dh'eud-
aich sibh mi: bha mi euslan, ag-
us thàinig sibh g'am amharc:
bha mi am prìosan, agus thàinig
sibh a m' ionnsuidh.
37 An sin freagraidh na
fìreana e, ag ràdh, A Thigh-
earna, c' uin' a chunnaic sinn
ocrach thu, agus a bheathaich
sinn thu? no tartmhor, agus a
thug sinn deoch dhuit?
38 No c' uin' a chunnaic sinn
a'd' choigreach thu, agus a thug
sinn aoidheachd dhuit? no
lomnochd, agus a dh' eudaich
sinn thu?
39 No c' uin' a chunnaic sinn
euslan thu, no am prìosan, agus
a thàinig sinn a d' ionnsuidh?
40 Agus freagraidh an Rìgh,
agus their e riu, Gu deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, a mheud 's
gu'n do rinn sibh *e* do aon do
na bràithribh a's lugha agam-sa,
rinn sibh dhomh-sa *e*.
41 An sin their e mar an
ceudna riusan air an làimh chlì,
Imichibh uam, a shluagh mall-
uichte, dh'ionnsuidh an teine
shìorruidh, a dh'ulluicheadh
do'n diabhul agus d'a ainglibh:
42 Oir bha mi ocrach, agus
cha d'thug sibh dhomh biadh:
bha mi tartmhor, agus cha
d'thug sibh dhomh deoch:
43 Bha mi a'm' choigreach,
agus cha d' thug sibh aoidheachd
dhomh: lomnochd, agus cha
d'eudaich sibh mi: euslan, agus
am prìosan, agus cha d'thàinig
sibh g'am amharc.
44 An sin freagraidh iadsan
mar an ceudna e, ag ràdh, A
Thighearna, c' uin' a chunnaic
sinne thu ocrach, no tartmhor,
no d' choigreach, no lomnochd,
no euslan, no am prìosan, agus
nach do fhritheil sinn dhuit?
45 An sin freagraidh esan
iad, ag ràdh, Gu deimhin a ta
mi ag ràdh ribh a mheud 's
nach d'rinn sibh *e* do'n neach
a's lugha dhiubh so, cha d'rinn
sibh dhomh-sa *e*.
46 Agus imichidh iadsan chum
peanais shìorruidh; ach na
fìreana chum na beatha mair-
eannaich.

CAIB. XXVI.

AGUS thàrladh, 'nuair a
chrìochnaich Iosa na briath-

ra so uile, gu'n dubhairt e r'a
dheisciobluibh,
2 A ta fhios agaibh gu bheil
a' chàisg an déigh dà là, agus a
ta Mac an duine air a bhrath
chum a chèusadh.
3 An sin chruinnich uachdar-
ain nan sagart, agus na sgrìobh-
aichean, agus seanairean a
phobuill, gu talla an àrd-shag-
airt, d' an goirear Caiaphas,
4 Agus ghabh iad comhairle
le chéile chum Iosa a ghlacadh
le feall, agus a chur gu bàs.
5 Ach thubhairt iad, Na *dèan-
amaid* e san fhéill, air eagal gu'm
bi buaireas am measg a' phobuill.
6 Agus air do Iosa a bhi ann
am Betani, ann an tigh Shimoin
an lobhair.
7 Thàinig bean d'a ionnsuidh
aig an robh bocsa alabastair làn
do oladh ro luachmhoir, agus
dhòirt i air a cheann *e,* agus e
'na shuidhe aig *biadh.*
8 Ach an uair a chunnaic a
dheisciobuil *sin,* bha fearg orra,
ag ràdh, Ciod is ciall do'n ana-
caitheadh so?
9 Oir dh'fheudadh an oladh
so bhi air a reiceadh air mhòran,
agus a bhi air a toirt do na
bochdaibh.
10 Ach air aithneachadh *so*
do Iosa, thubhairt e riu, C'ar
son a ta sibh a' cur dragha air a'
mhnaoi? oir rinn i deadh obair
dhomh-sa.
11 Oir a ta na bochdan ag-
aibh a ghnàth maille ribh, ach
cha'n 'eil mise agaibh a ghnàth.
12 Oir air dòrtadh na h-oladh
so dh' i air mo chorp-sa, is ann fa
chomhair m'adhlaic a rinn i *e.*
13 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Ge b'e àit am bi an
soisgeul so air a shearmonach-
adh air feadh an t-saoghail gu
h-iomlan, aithrisear an ni a rinn
a' bhean so, mar chuimhne
oirre.
14 An sin dh'imich aon do'n
dà fhear dheug, d'am b'ainm
Iudas Iscariot, chum nan àrd-
shagart.
15 Agus thubhairt e, Ciod a
bheir sibh dhomh-sa, agus brath-
aidh mi dhuibh e? Agus chòird
iad ris air dheich buinn fhich-
ead airgid.
16 Agus o'n àm sin a mach
dh'iarr e fàth air esan a bhrath.
17 Agus air a' cheud *là do
fhéill* an arain neo-ghoirtichte,
thàinig na deisciobuil chum Iosa,
ag ràdh ris, C'àit an àill leat
sinne a dh'ulluchadh dhuit,
chum gu'n ith thu a' chàisg?
18 Agus thubhairt esan, Rach-
aibh do'n bhaile gu leithid so do
dhuine, agus abraibh ris, Tha
am maighstir ag ràdh, A ta
m'àm am fagus, cumaidh mi a'
chàisg aig do thigh-sa maille ri
m' dheisciobluibh.
19 Agus rinn na deisciobuil
mar a dh'òrduich Iosa dhoibh, ag-
us dheasaich iad a' chàisg.
20 Agus an uair a thàinig am
feasgar, shuidh e maille ris an
dà fhear dheug.
21 Agus ag itheadh dhoibh,
thubhairt e, Gu deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, gu'm brath fear
dhibh mise.
22 Agus bha iad ro bhrònach,
agus thòisich gach aon aca fa
leth air a ràdh ris, Am mise *e,*
a Thighearn?
23 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e, An tì a thumas a
làmh sa' mhèis maille rium-sa,
brathaidh esan mi.
24 Gu deimhin a ta Mac an
duine ag imeachd, a réir mar a
ta e sgrìobhta m'a thimchioll:
ach is an-aoibhinn do'n duine
sin le'm brathar Mac an duine:
bu mhaith do'n duine sin mur
beirte riamh e.
25 An sin fhreagair Iudas a
bhrath e, agus thubhairt e, A

mhaighstir, am mise e? Thubh-
airt esan ris, Thubhairt thu.
26 Agus ag itheadh dhoibh,
ghlac Iosa aran, agus air tabh-
airt buidheachais, bhris se *e*, ag-
us thug e do na deisciobluibh *e*,
agus thubhairt e, Gabhaibh, ith-
ibh : is e so mo chorp-sa.
27 Agus air glacadh a' chup-
ain, agus air tabhairt buidheach-
ais, thug e dhoibh *e*, ag ràdh,
Olaibh uile dheth :
28 Oir is i so m'fhuil-sa an
tiomnaidh nuaidh, a dhòirtear
air son mhòran chum maithean-
ais pheacanna.
29 Ach tha mi ag ràdh ribh,
Nach òl mi á so suas do thoradh
so na fìonain, gus an là sin an
òl mi e nuadh maille ribh ann
an rìoghachd m'Athar.
30 Agus air dhoibh laoidh a
sheinn, chaidh iad a mach gu
sliabh nan crann-oladh.
31 An sin thubhairt Iosa riu,
Gheibh sibh uile oilbheum ann-
am-sa an nochd; oir a ta e
sgrìobhta, Buailidh mi am
buachaill, agus sgapar caoraich
an treuda.
32 Ach an déigh dhomh-sa
éirigh a rìs, théid mi roimhibh
do Ghalile.
33 Agus fhreagair Peadar ag-
us thubhairt e ris, Ged gheibh
gach uile dhaoine oilbheum ann-
ad, cha'n fhaigh mise oilbheum
gu bràth.
34 Thubhairt Iosa ris, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh riut, air
an oidhche so féin mu'n goir an
coileach, gu'n àicheadh thu mi
trì uairean.
35 Thubhairt Peadar ris, Ged
a b'éigin dhomh bàsachadh maille
riut, cha'n àicheadh mi thu.
Agus thubhairt na deisciobuil
uile mar an ceudna.
36 An sin thàinig Iosa maille
riu gu ionad d'an goirear Getse-
mane, agus thubhairt e ris na
deisciobluibh, Suidhibh-sa an so,
gus an téid mise a dhèanamh
ùrnuigh an sud.
37 Agus thug e Peadar leis,
agus dithis mhac Shebede, agus
thòisich e air a bhi brònach, ag-
us ro dhoilgheasach.
38 An sin thubhairt e riu,
Ata m'anam ro bhrònach, eadhon
gu bàs: fanaibh-sa an so, agus
dèanaibh faire maille riumsa.
39 Agus dh'imich e beagan air
adhart, agus thuit e air agh-
aidh, a' dèanamh ùrnuigh, agus
ag ràdh, O m' Athair, ma dh'-
fheudas e bhi, rachadh an cup-
an so seachd orm: 'gidheadh,
na biodh e mar is àill leamsa,
ach mar *is toil* leatsa.
40 Agus thàinig e chum nan
deisciobul, agus fhuair e 'nan
codal iad, agus thubhairt e ri
Peadar, An ann mar sin, nach
b'urrainn sibh faire a dhèanamh
aon uair *a mhàin* maille rium-
sa?
41 Dèanaibh faire agus ùr-
nuigh, chum nach tuit sibh am
buaireadh : *a ta* gun amharus an
spiorad togarach; ach *a ta 'n*
fheoil anmhunn.
42 A rìs an dara uair, dh'-
imich e agus rinn e ùrnuigh,
ag ràdh, O m' Athair, mur
feudar gu'n téid an cupan so
seachad orm, gun mi 'ga òl, do
thoil-sa gu robh dèanta.
43 Agus thàinig e agus fhuair
e iad a rìs 'nan codal: oir bha
an sùilean trom.
44 Agus dh'fhàg e iad, agus
dh'imich e a rìs, agus rinn e
ùrnuigh an treas uair, ag ràdh
nam briathra ceudna.
45 An sin thàinig e chum
a dheisciobul, agus thubhairt
e riu, Coidlibh roimhibh a nis,
agus gabhaibh fois; feuch, a
ta an uair air druideadh, agus
a ta Mac an duine air a bhrath
thairis do làmhaibh pheacach.

46 Eiribh, imicheamaid: feuch, a ta an tì a bhrathas mise am fagus.

47 Agus air dha bhi fathast a' labhairt, feuch, thàinig Iudas, aon do'n dà fhear dheug, agus maille ris cuideachd mhòr le claidhibh agus bataibh o na h-àrd-shagartaibh agus o sheanairibh a' phobuill.

48 A nis bha an tì a bhrath esan air tabhairt comhara dhoibh, ag ràdh, Ge b'e neach a phògas mise, is e sin e; dèanaibh greim air.

49 Agus air ball thàinig e chum Iosa, agus thubhairt e, Fàilte dhuit, a mhaighstir; agus phòg se e.

50 Ach thubhairt Iosa ris, A charaid, c'ar son a thàinig thu? An sin thàinig iad, agus chuir iad làmh ann an Iosa, agus ghlac iad e.

51 Agus, feuch, shìn a h-aon diubhsan a bha maille ri Iosa a làmh, agus tharruing e a chlaidheamh, agus air dha seirbhiseach an àrd-shagairt a bhualadh, gheàrr e a chluas dheth.

52 An sin thubhairt Iosa ris, Cuir a rìs do chlaidheamh air ais 'na ionad féin: oir iadsan uile a ghlacas an claidheamh, tuitidh iad leis a' chlaidheamh.

53 An saoil thusa nach feud mise a nis m' Athair a ghuidhe, agus bheir e dhomh tuilleadh na dà legion deug do ainglibh?

54 Ach cionnus an sin bhiodh na sgriobtuirean air an coimhlionadh, *a tha 'g ràdh* gur ann mar so is éigin tachairt?

55 Anns an uair sin féin thubhairt Iosa ris an t-sluagh, An d'thàinig sibh a mach mar gu b'ann an aghaidh gaduiche, le claidhibh agus bataibh chum mise a ghlacadh? Bha mi gach là a' m' shuidhe maille ribh san teampull a' teagasg, agus cha do chuir sibh làmh annam.

56 Ach thachair so uile, chum gu 'm biodh sgriobtuire nam fàidhean air an coimhlionadh. An sin thréig na deisciobuil uile e, agus theich iad.

57 Agus air dhoibh-san Iosa a ghlacadh, thug iad leo *e* gu Caiaphas an t-àrd-shagart, far an robh na sgrìobhaichean agus na seanairean air cruinneachadh.

58 Ach lean Peadar e fad uatha, eadhon gu talla an àrd-shagairt, agus chaidh e steach, agus shuidh e maille ris na seirbhisich, a dh'fhaicinn na crìche.

59 Agus dh'iarr na h-àrd-shagairt agus na seanairean, agus a' chomhairle uile, fianuis bhréige an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs.

60 Ach cha d'fhuair iad: seadh, ge do thàinig mòran do fhianuisibh bréige, cha d'fhuair iad. Fa dheòidh thàinig dà fhianuis bhréige.

61 Agus thubhairt iad, Thubhairt am *fear* so, Is urrainn mise teampull Dé a leagadh, agus a thogail a rìs an trì làithibh.

62 Agus air do'n àrd-shagart éirigh, thubhairt e ris, Nach freagair thu bheag? Ciod e a ta iad sin a' toirt fianuis a' d' aghaidh?

63 Ach dh'fhan Iosa 'na thosd, Agus fhreagair an t-àrd-shagart agus thubhairt e ris, A ta mi ga d' mhionnachadh air an Dia bheò, gu'n innseadh tu dhuinn, an tu Crìosd Mac Dhé.

64 Thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu: gidheadh tha mi ag ràdh ribh, 'Na dhéigh so chi sibh Mac an duine 'na shuidhe air deas làimh cumhachd *Dhé*, agus a' teachd air neulaibh nèimh.

65 An sin reub an t-àrd-shag-
art 'eudach, ag ràdh, Gu'n do
labhair e toibheum; ciod am
feum tuilleadh a ta againn air
fianuisibh? feuch, a nis chuala
sibh a thoibheum.
66 Ciod i bhur barail-sa?
Fhreagair iadsan agus thubhairt
iad, A ta e toillteanach air a'
bhàs.
67 An sin thilg iad smugaid
'na eudan, agus bhuail iad le
'm basaibh e; agus ghabh cuid
eile air le slataibh,
68 Ag ràdh, Dèan fàidhead-
aireachd dhuinn, a Chrìosd, Cò
e a bhuail thu?
69 Agus shuidh Peadar a mach
anns an talla: agus thàinig cail-
in àraidh d'a ionnsuidh, ag ràdh,
Bha thusa mar an ceudna maille
ri Iosa o Ghalile.
70 Ach dh'àicheadh esan 'nan
làthair uile, ag ràdh, Cha'n 'eil
fhios agam ciod a ta thu ag
ràdh.
71 Agus air dol a mach dha
do'n fhor-dhorus, chunnaic *cail-
in* eile e, agus thubhairt i riu-
san a bha 'n sin, Bha 'm fear so
mar an ceudna maille ri Iosa o
Nasaret.
72 Agus dh'àicheadh e a rìs le
mionnaibh, *ag ràdh*, Cha'n aithne
dhomh an duine.
73 Agus tamull beag 'na
dhéigh sin thàinig an dream a
bha 'nan seasamh a làthair, agus
thubhairt iad ri Peadar, Gu fìr-
inneach is ann diubh sud féin
tha thusa; oir a ta do chainnt
ga d' bhrath.
74 An sin thòisich e ri mall-
achadh agus mionnachadh, *ag
ràdh*, Cha'n aithne dhomh an
duine. Agus air ball ghoir an
coileach.
75 Agus chuimhnich Peadar
briathran Iosa, a thubhairt ris,
Mu'n goir an coileach, àicheadh-
aidh tu mi trì uairean. Agus
air dol a mach dha, ghuil e gu
geur.

CAIB. XXVII.

AIR teachd do'n mhaduinn,
ghabh uachdarain nan sag-
art uile, agus seanairean a' phob-
uill, comhairle le chéile an agh-
aidh Iosa, chum a chur gu bàs.
2 Agus air dhoibh esan a
cheangal, thug iad leo e, agus
thug iad thairis e do Phontius
Pilat an t-uachdaran.
3 An sin an uair a chunnaic
Iudas a bhrath e, gu'n do dhìt-
eadh e, ghabh e aithreachas, ag-
us thug e air an ais na deich
buinn fhichead airgid do na h-
àrd-shagartaibh, agus do na
seanairibh,
4 Ag ràdh, Pheacaich mi, ann
am brath na fola neòchiontaich.
Ach thubhairt iadsan, Ciod *e sin*
duinne? amhairc thusa *air sin*.
5 Agus air tilgeadh uaith
nam bonn airgid anns an team-
pull, dh'imich e roimhe, agus
chaidh e agus chroch se e féin.
6 Agus ghlac na h-àrd-shag-
airt na buinn airgid, agus thu-
bhairt iad, Cha chòir an cur san
ionmhas, oir is luach fola iad.
7 Agus air gabhail comhairle
dhoibh, cheannaich iad leo fear-
ann a' chriadhadair, chum a bhi
'na àit-adhlaic do choigrich.
8 Air an aobhar sin goirear
do'n fhearann sin, Fearann na
fola, gus an là'n diugh.
9 (An sin choimhlionadh an
ni a labhradh le Ieremias am
fàidh, ag ràdh, Agus ghabh iad
na deich buinn fhichead airgid,
luach an Tì a mheasadh, neach a
mheas iadsan *a bha* do chloinn
Israeil,
10 Agus thug siad iad air son
fearainn a' chriadhadair, mar a
dh'òrduich an Tighearna dhomh-
sa.)
11 Agus sheas Iosa an làthair
an uachdarain: agus dh'fhios-

raich an t-uachdaran dheth, ag
ràdh, An tusa Rìgh nan Iudh-
ach? Agus thubhairt Iosa ris,
Thubhairt thu.
12 Agus an uair a chuir na
h-àrd-shagairt agus na seanair-
ean cionta as a leth, cha do
fhreagair e ni sam bith.
13 An sin thubhairt Pilat ris,
Nach cluinn thu cia lìon nithe
air am bheil iad a' toirt fianuis
a' d' aghaidh?
14 Agus cha d'thug e freag-
radh dha air aon fhocal; ionn-
us gu'n do ghabh an t-uachdar-
an iongantas ro mhòr.
15 A nis ri àm na féille
chleachd an t-uachdaran aon
phrìosanach a b'àill leo chur fa
sgaoil do'n phobull.
16 Agus bha aca san àm sin
prìosanach ro-chomharaichte,
d'am b'ainm Barabas.
17 Air an aobhar sin an uair
a bha iad cruinn an ceann a
chéile, thubhairt Pilat riu, Cò is
àill leibh mise a chur fa sgaoil
duibh? Barabas, no Iosa, d'an
goirear Crìosd?
18 Oir bha fhios aige gu'm
b'ann o fharmad a thug iad
thairis e.
19 Agus an uair a bha e 'na
shuidhe air caithir a' bhreith-
eanais, chuir a bhean *teachdair-
eachd* d'a ionnsuidh, ag ràdh,
Na biodh agad-sa gnothuch
sam bith ris an fhìrean sin: oir
is mòr a dh'fhulaing mise an
diugh ann am bruadar, air a
shon-san.
20 Ach chuir na h-àrd-shag-
airt agus na seanairean impidh
air a' phobull gu'n iarradh iad
Barabas, agus gu milleadh iad
Iosa.
21 Agus fhreagair an t-uachd-
aran agus thubhairt e riu, Cò
do'n dithis is àill leibh mise a
chur fa sgaoil duibh? Thu-
bhairt iadsan, Barabas.
22 Thubhairt Pilat riu, Ciod
ma seadh a ni mi ri Iosa d'an
goirear Crìosd? Thubhairt iad
ris uile, Cèusar e.
23 Agus thubhairt an t-
uachdaran, C'ar son? ciod an
t-olc a rinn e? ach is mò gu
mòr a ghlaodh iadsan, ag ràdh,
Cèusar e.
24 Agus an uair a chunnaic
Pilat nach do bhuadhaich e
bheag sam bith, ach gu'n d'éir-
ich an tuilleadh buaireis, ghabh
e uisge, agus dh'ionnlaid e a
làmhan am fianuis an t-sluaigh,
ag ràdh, A ta mise neòchiont-
ach do fhuil an fhìrein so; faic-
ibh-sa *sin*.
25 Agus fhreagair am pob-
ull uile, agus thubhairt iad,
Biodh 'fhuil oirnne, agus air ar
cloinn.
26 An sin leig e fa sgaoil Bar-
abas dhoibh: ach air dha Iosa a
sgiùrsadh, thug e thairis e chum
a chèusadh.
27 An sin thug saighdearan an
uachdarain leo Iosa do thalla
a' bhreitheanais, agus chruinn-
ich iad a' bhuidheann uile m'a
thimchioll.
28 Agus air dhoibh a rùsg-
adh, chuir iad uime falluinn
scarlaid.
29 Agus air dhoibh crùn
droighinn fhigheadh, chuir iad
m'a cheann e, agus slat chuilce
'na làimh dheis: agus lùb iad
an glùn 'na làthair, agus rinn
iad fanoid air, ag ràdh, Gu'm
beannaichear thu, a Rìgh nan
Iudhach.
30 Agus thilg iad smugaid
air, agus ghlac iad an t-slat
chuilce, agus bhuail iad sa'
cheann *e*.
31 Agus an déigh dhoibh
fanoid a dhèanamh air, thug iad
an fhalluinn dheth, agus chuir
iad 'eudach féin uime, agus thug
iad leo e chum a chèusadh.

32 Agus an uair a chaidh iad
a mach, fhuair iad duine o Chir-
ene, d'am b' ainm Simon: esan
dh'éignich iad chum a chrann-
cèusaidh-san a ghiùlan.
33 Agus an uair a thàinig iad
gu ionad d'an ainm Golgota, sin
r'a ràdh, àite cloiginn,
34 Thug iad dha r'a òl fion
geur, measgta le domblas: agus
air dha a bhlasadh, cha'n òladh
se *e*.
35 Agus an uair a chèus iad
e, roinn iad a thrusgan eatorra,
a' tilgeadh crannchuir: chum
gu'n coimhliontadh an ni a labh-
radh leis an fhàidh, Roinn iad
m'eudach eatorra, agus chuir iad
crannchur air mo bhrat.
36 Agus shuidh iad, agus
rinn iad faire air an sin:
37 Agus chuir iad a chùis-
dhìtidh sgrìobhta os a cheann,
IS E SO IOSA RIGH NAN
IUDHACH.
38 An sin chèusadh maille
ris dà ghaduiche; fear air a
làimh dheis, agus fear eile air a
làimh chlì.
39 Agus thug iadsan a bha
dol seachad toibheum dha, a'
crathadh an ceann,
40 Agus ag ràdh, Thusa a
leagas an teampull, agus a
chuireas suas an trì làithibh e,
fòir ort féin: ma's tu Mac Dhé,
thig a nuas o'n chrann-chèus-
aidh.
41 Mar an ceudna thubhairt
na h-ard-shagairt, maille ris na
sgrìobhaichibh, agus na seanair-
ibh, a' fanoid air,
42 Shaor e daoine eile, e féin
a shaoradh ni 'n comasach e:
ma's e Rìgh Israeil, thigeadh e
nis a nuas o'n chrann-chèusaidh,
agus creididh sinn e.
43 Chuir e a dhòigh an Dia;
saoradh e a nis e, ma tha toil
aige dha: oir thubhairt e, Is
mise mac Dhé.
44 Agus thug na gaduichean,
a chèusadh maille ris, am beum
ceudna dha.
45 A nis o'n t-seathadh uair
bha dorchadas air an tìr uile gus
an naothadh uair.
46 Agus mu thimchioll na
naothadh uaire dh'éigh Iosa le
guth àrd, ag ràdh, Eli, eli, lama
sabachtani? is e sin r'a ràdh,
Mo Dhia, mo Dhia, c' ar son a
thréig thu mi?
47 Agus air cluinntinn sin do
chuid diubhsan a bha 'nan seas-
amh an sin, thubhairt iad. A
ta am fear so a' glaodhach air
Elias.
48 Agus air ball ruith a h-aon
diubh, agus ghabh e spong, agus
lìon e do fhìon geur i, agus air
dha a cur air slait chuilce, thug
e dha r'a òl.
49 Ach thubhairt càch, Leig
dha, faiceamaid an tig Elias g'a
thèarnadh.
50 Agus an uair a dh'éigh Io-
sa a rìs le glaodh mòr, thug e
suas a spiorad.
51 Agus, feuch, reubadh brat-
roinn an teampuill 'na dhà
chuid, o mhullach gu ìochdar;
agus chriothnuich an talamh,
agus sgoilteadh na creagan:
52 Agus dh'fhosgladh na h-
uaighean, agus dh'éirich mòran
da chorpaibh nan naomh, a bha
'nan codal,
53 Agus chaidh iad a mach as
na h-uaighibh an déigh 'aiseir-
igh-san, agus chaidh iad a steach
do'n bhaile naomh, agus nochd-
adh iad do mhòran.
54 A nis an uair a chunn-
aic an ceannard-ceud, agus iad-
san a bha maille ris a' coimh-
ead Iosa, a' chrith-thalmhainn,
agus na nithe eile a rinneadh,
ghabh iad eagal mòr, ag ràdh,
Gu firinneach b'e so Mac Dhé.
55 Agus bha an sin mòran
bhan (ag amharc am fad,) a

lean Iosa o Ghalile, a' fritheal-
adh dha :
56 Am measg an robh Muire
Magdalen, agus Muire màthair
Sheumais agus Ioseis, agus
màthair cloinne Shebede.
57 Agus air teachd do'n
fheasgar, thàinig duine saoibhir
o Arimatea, d'am b'ainm Ioseph,
a bha e féin 'na dheisciobul aig
Iosa mar an ceudna.
58 Chaidh esan gu Pilat, ag-
us dh'iarr e corp Iosa : an sin
dh'àithn Pilat an corp a tha-
bhairt *da*.
59 Agus ghlac Ioseph an
corp, agus phaisg e ann an lìon-
eudach fìor-ghlan e,
60 Agus chuir se e 'na uaigh
nuaidh féin, a chladhaich e ann
an carraig : Agus charuich e
clach mhòr gu dorus na h-
uaighe, agus dh'imich e roimhe.
61 Agus bha Muire Magda-
len, agus a' Mhuire eile 'nan
suidhe fa chomhair na h-uaighe.
62 A nis air an là màireach,
an là 'n déigh an ulluchaidh,
chruinnicheadh na h-àrd-shag-
airt, agus na Phairisich gu
Pilat,
63 Ag ràdh, a Thighearn, is
cuimhne leinn an uair a bha am
mealltair ud fathast beò, gu'n
dubhairt e, Eiridh mi an déigh
thrì làithean.
64 Orduich uime sin an uaigh
a bhi air a coimhead gu cinnt-
each gus an treas là, air eagal
gu'n tig a dheisciobuil san oidh-
che, agus gu'n goid iad leo e,
agus gu'n abair iad ris an t-
sluagh, Dh'éirich e o na marbh-
aibh : agus mar sin bithidh am
mearachd deireannach ni's miosa
na'n ceud *mhearachd*.
65 Thubhairt Pilat riu, Tha
faire agaibh ; imichibh, dèan-
aibh *an uaigh* cho tèaruinte 's
is aithne dhuibh.
66 Agus dh'imich iad agus
rinn iad an uaigh cinnteach, a'
cur seula air a' chloich, maille
ri faire.

CAIB. XXVIII.

AN déigh na sàbaid, aig bris-
eadh na fàire air a' cheud
lá do'n t-seachduin, thàinig
Muire Magdalen, agus a' Mhuire
eile, a dh'fhaicinn na h-uaighe.
2 Agus, feuch, bha crith-
thalmhainn mhòr ann ; oir thàin-
ig aingeal an Tighearna nuas o
nèamh, agus air teachd dha
charuich e a' chlach o'n dorus,
agus shuidh e oirre.
3 Agus bha a ghnùis mar
dhealanach, agus 'eudach geal
mar shneachdadh.
4 Agus air eagal roimhe
chriothnuich an luchd-coimhid,
agus chaidh iad an riochd mairbh.
5 Ach fhreagair an t-aingeal
agus thubhairt e ris na mnaibh,
Na biodh eagal oirbhse : oir a ta
fhios agam gu bheil sibh ag iarr-
aidh Iosa, a chaidh chèusadh.
6 Cha'n 'eil e 'n so ; oir dh'-
éirich e, mar a thubhairt e :
thigibh, faicibh an t-àit an robh
an Tighearn 'na luidhe.
7 Agus imichibh gu luath,
agus innsibh d'a dheisciobluibh
gu'n d'éirich e o na marbhaibh :
agus, feuch, tha e dol roimhibh
do Ghalile ; an sin chi sibh e ;
feuch, thubhairt mise ribh e.
8 Agus dh'imich iad gu luath
o'n uaigh, le h-eagal agus mòr-
ghàirdeachas, agus ruith iad a
dh'innseadh d'a dheisciobluibh.
9 Agus ag imeachd dhoibh-
san a dh'innseadh d'a dheisciob-
luibh, feuch, thachair Iosa féin
orra, ag ràdh, Fàilte dhuibh.
Agus thàinig iad am fagus da,
agus rug iad air a chosaibh, ag-
us rinn iad aoradh dha.
10 An sin thubhairt Iosa riu,
Na biodh eagal oirbh : imichibh,
abraibh ri m' bhràithribh iadsan

a dhol do Ghalile, agus an sin
chi iad mi.
11 Agus an uair a bha iadsan
ag imeachd, feuch, thàinig cuid
do'n luchd-faire do'n bhaile, ag-
us nochd iad do na h-àrd-shag-
artaibh gach ni a thachair.
12 Agus air cruinneachadh
dhoibhsan an ceann a chéile
maille ris na seanairibh, agus
air gabhail comhairle dhoibh,
thug iad mòran airgid do na
saighdearaibh,
13 Ag ràdh, Abraibh-sa gu'n
d'thàinig a dheisciobuil anns an
oidhche, agus gu'n do ghoid iad
e, an uair a bha sinne 'nar codal.
14 Agus ma chluinneas an
t-uachdaran so, cuiridh sinne
impidh air, agus ni sinn sibhse
tèaruinte.
15 Agus ghabh iad an t-air-
giod, agus rinn iad mar a theag-
aisgeadh dhoibh: agus a ta a'
chainnt so air a h-aithris am
measg nan Iudhach gus an là 'n
diugh.
16 An sin chaidh an t-aon
deisciobul deug do Ghalile, do'n
bheinn far an d'òrduich Iosa
dhoibh.
17 Agus an uair a chunnaic
iad e, rinn iad aoradh dha: ach
bha cuid aca fo amharus.
18 Agus thàinig Iosa, agus
labhair e riu, ag ràdh, Thugadh
dhomh-sa gach uile chumhachd
air nèamh agus air talamh.
19 Uime sin imichibh-sa, agus
dèanaibh deisciobuil do gach uile
chinneach, 'gam baisteadh ann
an ainm an Athar, agus a' Mhic,
agus an Spioraid naoimh;
20 A' teagasg dhoibh gach uile
nithe a dh'àithn mise dhuibh a
choimhead: Agus, feuch, a ta
mise maille ribh a ghnàth, gu
deireadh an t-saoghail. Amen.

AN SOISGEUL A REIR MHARCUIS.

CAIB. I.

TOISEACH Soisgeil Iosa
Crìosd, Mhic Dhé:
2 A réir mar a ta e sgrìobh-
ta anns na fàidhibh, Feuch, cuir-
eam mo theachdair roimh do
ghnùis a dh'ulluicheas do shlighe
romhad.
3 Guth an tì a dh'éigheas
anns an fhàsach, Ulluichibh
slighe an Tighearna, dèanaibh a
cheumanna dìreach.
4 Bha Eoin a' baisteadh
anns an fhàsach, agus a' sear-
monachadh baistidh an aith-
reachais, chum maitheanais
pheacanna.
5 Agus chaidh a mach d'a
ionnsuidh tìr Iudea uile, agus
luchd-àiteachaidh Ierusaleim,
agus bhaisteadh leis iad uile ann
an amhainn Iordain, ag aideach-
adh am peacanna.
6 Agus bha Eoin air eudach-
adh le fionna chàmhal, agus crios
leathair m'a leasraidh; agus bu
bhiadh dha locuist agus mil
fhiadhaich.
7 Agus shearmonaich e, ag
ràdh, A ta neach a' teachd a'm'
dhéigh a 's cumhachdaiche na
mise, neach nach airidh mise air
cromadh sìos agus barr-iall a
bhròg fhuasgladh.
8 Bhaist mise gu dearbh sibh
le h-uisge: ach baistidh esan
sibh leis an Spiorad Naomh.
9 Agus thàrladh anns na làith-
ibh sin, gu'n d'thàinig Iosa o
Nasaret Ghalile, agus bhaist-

eadh e le h-Eoin ann an Ior-
dan.
10 Agus air ball an uair a
chaidh e suas as an uisge, chunn-
aic e na nèamhan air am fosg-
ladh, agus an Spiorad mar cho-
luman a' teachd a nuas air.
11 Agus thàinig guth o
nèamh, *ag ràdh*, Is tusa mo Mhac
gràdhach, anns am bheil mo mhòr
thlachd.
12 Agus air ball tharruing
an Spiorad e do'n fhàsach.
13 Agus bha e 'n sin san fhàs-
ach dà fhichead là air a bhuair-
eadh le Satan, agus bha e maille
ris na fiadh-bheathaichibh, agus
fhritheil na h-aingil dha.
14 Agus an déigh Eoin a chur
am prìosan, thàinig Iosa do
Ghalile, a' searmonachadh sois-
geil rìoghachd Dhé,
15 Agus ag ràdh, Choimh-
lionadh an aimsir, agus a ta
rìoghachd Dhé am fagus;
dèanaibh-sa aithreachas, agus
creidibh an soisgeul.
16 Agus air dha bhi 'g im-
eachd ri taobh fairge Ghalile,
chunnaic e Simon, agus Aindreas
a bhràthair, a' tilgeadh lìn san
fhairge: (oir b' iasgairean iad.)
17 Agus thubhairt Iosa riu,
Thigibh a'm' dhéigh-sa, agus ni
mi 'nur iasgairibh air daoinibh
sibh.
18 Agus air ball dh'fhàg iad
an lionta, agus lean iad esan.
19 Agus an uair a chaidh e
beagan air aghaidh as a sin,
chunnaic e Seumas *mac* Shebede,
agus Eoin a bhràthair, agus iad
san luing a' càradh an lìonta.
20 Agus air ball ghairm e iad;
agus dh'fhàg iad Sebede an ath-
air san luing maille ris an luchd-
tuarasdail, agus lean iad esan.
21 Agus chaidh iad a steach
do Chapernaum; agus air ball
air dha dol a stigh do'n t-siona-
gog air an t-sàbaid, theagaisg e.
22 Agus ghabh iad iongantas
r'a theagasg: oir bha e 'gan
teagasg mar neach aig an robh
ùghdarras, agus cha b'ann mar
na sgrìobhaichean.
23 Agus bha 'nan sionagog-san
neach anns an robh spiorad
neòghlan, agus ghlaodh e,
24 Ag ràdh, Leig leinn;
ciod ar gnothuch-ne riut, Iosa o
Nasaret? an d'thàinig thu g'ar
sgrios-ne? Is aithne dhomh cò
thu, aon naomh Dhé.
25 Agus chronuich Iosa e, ag
ràdh, Bi a' d' thosd, agus thig a
mach as.
26 Agus an uair a reub an
spiorad neòghlan e, agus a
ghlaodh e le guth àrd, thàinig
e mach as.
27 Agus ghabh iad mòr-
iongantas uile, ionnus gu'n robh
iad a' cur na ceisde *so* r'a chéile,
ag ràdh, Ciod e so? Ciod e an
teagasg nuadh so? oir le h-
ùghdarras a ta e toirt òrduigh
eadhon do na spioradaibh neò-
ghlan, agus tha iad ùmhal dha.
28 Agus chaidh a chliù air
ball a mach air feadh na tìre
uile timchioll Ghalile.
29 Agus gun dàil, air dhoibh
dol a mach as an t-sionagog,
chaidh iad a steach do thigh
Shimoin agus Aindreais maille ri
Seumas agus Eoin.
30 Ach bha màthair-chéile
Shimoin 'na luidhe ann am
fiabhrus; agus ghrad labhair iad
ris uimpe.
31 Agus thàinig esan agus
thog e i, a' breith air làimh
oirre; agus air ball dh'fhàg am
fiabhrus i, agus fhritheil i dhoibh.
32 Agus an uair a bha 'm
feasgar ann, air do'n ghréin dol
fuidhe, thug iad d'a ionnsuidh
iadsan uile a bha euslan, agus
iadsan anns an robh deamhain.
33 Agus bha'm baile uile air a
chruinneachadh chum an doruis.

34 Agus leighis e mòran air an robh iomadh gnè eucail, agus thilg e mach mòran dheamhan, agus cha d'fhulaing e do na deamhnaibh labhairt, air son gu'm b'aithne dhoibh e.

35 Agus air dha éirigh sa' mhaduinn, fada roimh là, chaidh e mach, agus dh' imich e gu àite fàsail, agus rinn e ùrnuigh an sin.

36 Agus lean Simon, agus an dream a bha maille ris e.

37 Agus air fhaotainn dhoibh thubhairt iad ris, A ta gach uile neach ga d' iarraidh.

38 Agus thubhairt esan riu, Rachamaid a dh'ionnsuidh nam bailtean eile làimh ruinn, chum gu'n searmonaich mi an sin mar an ceudna: oir is ann a chum na crìche so thàinig mise mach.

39 Agus shearmonaich e 'nan sionagogaibh air feadh Ghalile uile, agus thilg e mach na deamhain.

40 Agus thàinig lobhar d'a ionnsuidh, a' guidhe air, agus a' lùbadh a ghlùin da, agus ag ràdh ris, Ma's àill leat, tha thu comasach air mise a dhèanamh glan.

41 Agus ghabh Iosa truas mòr dheth, agus air sìneadh a mach a làimhe, bhean e ris, agus thubhairt e ris, Is àill leam; bi-sa glan.

42 Agus co luath as a labhair e, air ball dh'fhalbh an luibhre uaith, agus rinneadh glan e.

43 Agus thug e geur-òrdugh dha, *agus* air ball chuir e air falbh e;

44 Agus thubhairt e ris, Feuch nach innis thu bheag do neach air bith: ach imich, nochd thu féin do'n t-sagart, agus tabhair mar ìobairt air son do ghlanaidh na nithe a dh'àithn Maois, mar fhianuis dhoibh.

45 Agus air dhasan dol a mach, thòisich e air innseadh gu ro-fhollaiseach, agus air a' chùis a sgaoileadh mu'n cuairt, air chor as nach feudadh Iosa dol tuilleadh gu follaiseach a steach do'n bhaile; ach bha e mach ann an àitibh uaigneach: agus thàinig iad d'a ionnsuidh as gach àird.

CAIB. II.

AGUS an déigh làithean àraidh, chaidh e a rìs a steach do Chapernaum; agus chualas esan a bhi san tigh.

2 Agus air ball chruinnicheadh mòran an ceann a chéile, air chor as nach robh àit a chumadh *iad,* eadhon timchioll an doruis: agus labhair e am focal riu.

3 Agus thàinig iad, a' toirt d'a ionnsuidh neach air an robh am pairilis, air a ghiùlan le ceathrar.

4 Agus a chionn nach b'urrainn iad teachd am fagus da leis an t-sluagh, rùisg iad mullach an tighe anns an robh e: agus air dhoibh a tholladh, leig iad sìos an leabadh air an robh an neach a bha tinn leis a' phairilis 'na luidhe.

5 'Nuair chunnaic Iosa an creidimh-san, thubhairt e ris an neach air an robh am pairilis, A mhic, tha do pheacanna air am maitheadh dhuit.

6 Ach bha dream àraidh do na sgrìobhaichibh 'nan suidhe an sin, agus iad a' reusonachadh 'nan cridheachaibh féin,

7 C'ar son a ta am fear so a' labhairt toibheim mar so? Cò dh'fheudas peacanna a mhaitheadh ach Dia a mhàin?

8 Agus air ball air aithneachadh do Iosa 'na spiorad féin gu'n robh iadsan a' reusonachadh mar sin annta féin, thubhairt e riu,

C'ar son a ta sibh a' reusonachadh nan nithe sin ann bhur cridheachaibh?
9 Cò aca is usadh a ràdh ris an neach air am bheil am pairilis, Tha do pheacanna air am maitheadh dhuit, no a ràdh, Eirich, agus tog do leabadh, agus imich?
10 Ach a chum gu 'm bi fios agaibh gu bheil ùghdarras aig Mac an duine peacanna a mhaitheadh air thalamh, (thubhairt e ris an fhear air an robh am pairilis,)
11 A ta mi ag ràdh riut, Eirich, agus tog do leabadh, agus imich do d' thigh.
12 Agus dh'éirich esan air ball, agus thog e an leabadh, agus chaidh e mach 'nam fianuis uile, ionnus gu'n robh mòr-iongantas orra uile, agus gu 'n do ghlòraich iad Dia, ag ràdh, Cha'n fhaca sinne riamh a leithid so.
13 Agus chaidh e mach a rìs ri taobh na mara; agus thàinig an sluagh uile d'a ionnsuidh, agus theagaisg e iad.
14 Agus ag dol seachad da, chunnaic e Lebhi *mac* Alpheuis 'na shuidhe aig àite togail na cìse, agus thubhairt e ris, Lean mise. Agus dh'éirich e, agus lean se e.
15 Agus thàrladh, 'nuair a shuidh Iosa chum bìdh 'na thighsan, gu'n do shuidh mòran chìsmhaor agus pheacach maille ri Iosa, agus r'a dheisciobluibh: oir bha mòran ann, agus lean iad e.
16 Agus an uair a chunnaic na sgrìobhaichean agus na Phairisich esan ag itheadh maille ri cìs-mhaoraibh agus ri peacachaibh, thubhairt iad r'a dheisciobluibh, C'ar son a ta e ag itheadh agus ag òl maille ri cìs-mhaoraibh agus ri peacachaibh?
17 Agus an uair a chuala Iosa so, thubhairt e riu, Cha'n 'eil feum acasan a ta slàn air an léigh, ach acasan a ta tinn: cha d' thàinig mise a ghairm nam fìrean, ach nam peacach chum aithreachais.
18 Agus bu ghnàth le deisciobluibh Eoin, agus nam Phairiseach a bhi trasgadh: agus thàinig iad, agus thubhairt iad ris C'ar son a ta deisciobuil Eoin, agus nam Phairiseach ri trasgadh, agus nach 'eil do dheisciobuil-sa a' trasgadh.
19 Agus thubhairt Iosa riu, Am bheil clann seòmair an fhir nuadh-phòsda comasach air trasgadh a dhèanamh, am feadh a bhitheas am fear nuadh-pòsda maille riu? am feadh a ta am fear nuadh-pòsda aca maille riu, cha'n fheud iad trasgadh a dhèanamh.
20 Ach thig na làithean anns an toirear am fear nuadh-pòsda uatha; agus an sin ni iad trasgadh sna làithibh sin.
21 Agus cha'n 'eil duine sam bith a dh'fhuaigheas mìr do eudach nuadh air sean eudach; no, *ma dh'fhuaigheas,* buinidh am mìr nuadh, a chuireadh g'a lìonadh suas, as an t-sean eudach, agus nithear an reubadh ni 's miosa.
22 Agus cha chuir duine air bith fìon ùr ann an seann searragaibh; no brisidh am fìon nuadh na searragan, agus dòirtear am fìon, agus caillear na searragan: ach is còir fìon nuadh a chur ann an searragaibh nuadha.
23 Agus thàrladh gu'n deachaidh e troimh na h-achaibh arbhair air là na sàbaid; agus thòisich a dheisciobuil, ag imeachd dhoibh, ris na diasan arbhair a spìonadh.
24 Agus thubhairt na Phairisich ris, Feuch, c'ar son a ta

iad a' dèanamh an ni nach 'eil ceaduichte air là na sàbaid?

25 Agus thubhairt esan riu, Nach do leugh sibhse riamh ciod a rinn Daibhidh, 'nuair a bha uireasbhuidh air, agus ocras air féin agus orra-san a bha maille ris?

26 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé ann an làithibh Abiatair an àrd-shagairt, agus a dh'ith e aran na fianuis, nach 'eil ceaduichte do neach air bith itheadh, ach do na sagartaibh, agus a thug e mar an ceudna do'n dream a bha maille ris?

27 Agus thubhairt e riu, Dh'òrduicheadh an t-sàbaid air son an duine, cha'n e an duine air son na sàbaid:

28 Air an aobhar sin is Tighearna Mac an duine air an t-sàbaid féin.

CAIB. III.

AGUS chaidh e rìs a steach do'n t-sionagog; agus bha an sin duine aig an robh làmh sheargta.

2 Agus rinn iad faire air, a dh'fheuchainn an leighiseadh se e air là na sàbaid, chum gu'm biodh cùis-dhìtidh aca 'na aghaidh.

3 Agus thubhairt e ris an duine aig an robh an làmh sheargta, Eirich sa' mheadhon.

4 Agus thubhairt e riu, Am bheil e ceaduichte maith a dhèanamh air làithibh na sàbaid, no olc? anam a thèarnadh, no a sgrios? ach dh'fhan iadsan 'nan tosd.

5 Agus an uair a dh'amhairc e mu'n cuairt orra le feirg, air dha bhi doilich air son cruais an cridhe, thubhairt e ris an duine, Sìn a mach do làmh. Agus shìn e mach i: agus rinneadh slàn i mar an *làmh* eile.

6 Agus chaidh na Phairisich a mach, agus ghabh iad comhairle air ball maille ri luchd-leanmhuinn Heroid 'na aghaidh-san, cionnus a dh'fheudadh iad a sgrios.

7 Ach chaidh Iosa maille r'a dheisciobluibh a leth chum na mara: agus lean sluagh mòr e o Ghalile, agus o Iudea,

8 Agus o Ierusalem, agus o Idumea, agus o thaobh thall Iordain; agus iadsan a bha timchioll Thiruis agus Shidoin, thàinig cuideachd mhòr dhiubh d'a ionnsuidh, 'nuair a chual iad cia mòr na nithe a rinn e.

9 Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, long bheag a bhi feitheamh air, air son an t-sluaigh, chum nach dòmhluicheadh iad e:

10 Oir leighis e mòran; ionnus gu'n do dhlùth-theann iad ris, a mheud 's air an robh plàighean, chum gu'm beanadh iad ris.

11 Agus na spiorada neòghlan, an uair a chunnaic iad e, shleuchd iad da, agus ghlaodh iad, ag ràdh, Is tusa Mac Dhé.

12 Agus thug e sparradh teann dhoibh nach dèanadh iad aithnichte e.

13 Agus chaidh e suas gu beinn, agus ghairm e iadsan a b'àill leis: agus thàinig iad d'a ionnsuidh.

14 Agus dh'òrduich e dà fhear dheug, chum gu'm biodh iad maille ris, agus gu'n cuireadh e mach iad a shearmonachadh;

15 Agus gu'm biodh aca cumhachd a leigheas euslainte, agus a thilgeadh a mach dheamhan.

16 Agus air Simon thug e Peadar mar cho-ainm:

17 Agus Seumas *mac* Shebede, agus Eoin bràthair Sheumais, (agus orra-san thug e Boanerges mar cho-ainm, is e

sin ri ràdh, Clann na tairnean-
aich,)
18 Agus Aindreas, agus Phi-
lip, agus Bartolomeus, agus
Mata, agus Tomas, agus Seum-
as *mac* Alpheuis, agus Tadeus,
agus Simon an Canaanach,
19 Agus Iudas Iscariot, an
neach sin a bhrath e: agus
chaidh iad do thigh.
20 Agus chruinnicheadh an
sluagh a rìs, ionnus nach robh
e 'n comas doibh uiread as aran
itheadh.
21 Agus an uair a chual a
chàirdean *so*, thàinig iad a mach
a bhreith air: oir thubhairt
iad, Tha e air mhì-chéill.
22 Agus thubhairt na sgrìobh-
aichean a thàinig a nuas o Ieru-
salem, A ta Beelsebub aige, ag-
us is ann troimh phrionnsa nan
deamhan a ta e tilgeadh a mach
dheamhan.
23 Agus ghairm e iad d'a
ionnsuidh, agus thubhairt e riu
ann an cosamhlachdaibh, Cionn-
us a dh'fheudas Satan Satan a
thilgeadh a mach ?
24 Agus ma bhitheas rìogh-
achd roinnte 'na h-aghaidh féin,
cha'n urrainn an rìoghachd sin
seasamh.
25 Agus ma bhitheas tigh air
a roinn 'na aghaidh féin, cha'n
urrainn an tigh sin seasamh.
26 Agus ma dh'éireas Satan
'na aghaidh féin, agus gu'm bi
e roinnte, cha'n urrainn e seas-
amh, ach a ta crìoch aige.
27 Cha'n urrainn neach air
bith dol a steach do thigh
duine làidir, agus 'airneis a thog-
ail leis, mur ceangail e 'n duine
làidir an toiseach ; agus an sin
creachaidh e a thigh.
28 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Gu maithear na h-
uile pheacanna do chloinn nan
daoine, agus gach toibheum a
labhras iad.
29 Ach ge b' e labhras toi-
bheum an aghaidh an Spioraid
Naoimh, cha'n fhaigh e maith-
eanas a chaoidh, ach a ta e an
cunnart peanais shìorruidh ;
30 Air son gu'n dubhairt iad,
Tha spiorad neòghlan aige.
31 An sin thàinig a bhràith-
rean agus a mhàthair, agus air
dhoibh seasamh a muigh, chuir
iad fios d'a ionnsuidh, a' gairm
air.
32 Agus bha 'n sluagh 'nan
suidhe m' a thimchioll; agus
thubhairt iad ris, Feuch, a ta do
mhàthair agus do bhràithrean a
muigh ga d' iarraidh.
33 Agus fhreagair e iad, ag
ràdh, Cò i mo mhàthair, no mo
bhràithrean ?
34 Agus sheall e mu 'n cuairt
orra-san a bha 'nan suidhe m'a
thimchioll, agus thubhairt e,
Feuch mo mhàthair agus mo
bhràithrean.
35 Oir ge b'e neach a ni toil
Dé, is esan mo bhràthair, agus
mo phiuthar, agus mo mhàthair.

CAIB. IV.

AGUS thòisich a air teagasg
a rìs làimh ris a' mhuir ;
agus chruinnicheadh sluagh mòr
d'a ionnsuidh, ionnus gu 'n deach-
aidh e steach do luing, agus gu'n
do shuidh e air a' mhuir ; agus
bha'n sluagh uile ri taobh na
mara air tìr.
2 Agus theagaisg e dhoibh
mòran do nithibh ann an cosamh-
lachdaibh, agus thubhairt e riu
'na theagasg,
3 Eisdibh ; Feuch, chaidh
fear-cuir a mach a chur *sìl :*
4 Agus thàrladh 'nuair chuir
e an sìol, gu'n do thuit cuid
deth ri taobh an rathaid, agus
thàinig eunlaith an athair, agus
dh'ith iad suas e.
5 Agus thuit cuid eile dheth
air fearann creagach, far nach

robh mòr thalamh aige; agus
air ball dh'fhàs e suas, do bhrìgh
nach robh doimhne talmhainn
aige:
6 Ach air do'n ghréin éirigh,
loisgeadh e; agus a chionn nach
robh freumh aige, shearg e as.
7 Agus thuit cuid eile am
measg droighinn, agus dh'fhàs an
droighionn suas, agus thachd se
e, agus cha d'thug e toradh
uaith.
8 Agus thuit cuid eile air
talamh maith, agus thug e toradh
uaith a' fàs suas agus a' meud-
achadh; agus thug e mach, cuid
a dheich thar fhichead uiread,
agus cuid a thrì fichead uiread,
agus cuid a cheud uiread *'s a
chuireadh.*
9 Agus thubhairt e riu, An tì
aig am bheil cluasa chum éisd-
eachd, éisdeadh e.
10 Agus an uair a bha e 'na
aonar, dh'fhiosraich iadsan, a bha
mu'n cuairt da, maille ris an dà
fhear dheug, an cosamhlachd
deth.
11 Agus thubhairt e riu,
Dhuibhse thugadh eòlas a ghabh-
ail air nithibh dìomhair rìogh-
achd Dhè: ach dhoibh-san a ta
an leth muigh nithear gach ni
an cosamhlachdaibh:
12 Chum as ag faicinn doibh
gu'm faic iad, agus nach aith-
nich iad, agus ag cluinntinn
dhoibh gu'n cluinn iad, agus
nach tuig iad; air eagal àm
air bith gu'm pilleadh iad, ag-
us gu'm biodh *am* peacanna air
am maitheadh dhoibh.
13 Agus thubhairt e riu, Nach
aithne dhuibh an cosamhlachd
so? agus cionnus ma ta a thuig-
eas sibh gach uile chosamhlachd?
14 Tha 'm fear-cuir a' cur an
fhocail.
15 Agus is iad so iadsan ri
taobh an rathaid, anns an cuir-
ear am focal, an déigh dhoibh a
chluinntinn, air ball a ta Satan
a' teachd, agus a' togail leis an
fhocail, a shìol-chuireadh 'nan
cridheachaibh.
16 Agus is iad so iadsan mar
an ceudna a chuireadh air fear-
ann creagach; muinntir, an uair
a chluinneas iad am focal, a
ghabhas e air ball le gàirdeach-
as:
17 Agus cha'n 'eil freumh aca
annta féin, ach mairidh iad rè
sealain; 'na dhéigh sin 'nuair a
dh'éireas àmhghar no geur-
leanmhuinn air son an fhocail,
air ball a ta iad a' gabhail oil-
bheim.
18 Agus is iad so iadsan a
chuireadh am measg an droigh-
inn, an dream a dh'éisdeas ris an
fhocal;
19 Agus a ta ro chùram an
t-saoghail so, agus mealltair-
eachd saoibhreis, agus ana-
mianna nithe eile teachd a
steach, agus a' tachdadh an
fhocail, agus nithear neo-thorach
e.
20 Agus is iad so iadsan a
chuireadh ann an talamh maith;
an dream a chluinneas am focal,
agus a ghabhas e, agus a bheir
a mach toradh, cuid a dheich
thar fhichead uiread, cuid a thrì
fichead uiread, agus cuid a cheud
uiread *as a chuireadh.*
21 Agus thubhairt e riu, An
toirear coinneal chum gu'n cuir-
ear i fuidh bheul soithich, no
fuidh leabaidh? nach ann a chum
a cur ann an coinnleir?
22 Oir cha'n 'eil ni air bith
foluichte, nach foillsichear; ag-
us cha robh ni air bith an cleith,
nach tig am follais.
23 Ma ta cluasa chum éisd-
eachd aig neach air bith, éisd-
eadh e.
24 Agus thubhairt e riu, Thug-
aibh fa'near ciod a chluinneas
sibh: leis an tomhas a thomh-

aiseas sibh, tomhaisear dhuibh
féin; agus bheirear tuilleadh
dhuibh-sa ta 'g éisdeachd.
25 Oir ge b'e neach aig am
bheil, bheirear dha: agus ge b'e
neach aig nach 'eil, bheirear uaith
an ni sin féin a ta aige.
26 Agus thubhairt e, Is
amhuil rìoghachd Dhé, mar
gu'n cuireadh duine sìol anns
an talamh,
27 Agus gu'n coidleadh e,
agus gu'n éireadh e a dh'oidhche
agus a là, agus gu'n gineadh an
sìol, agus gu'm fàsadh e suas, air
dòigh nach fhios da.
28 Oir bheir an talamh a mach
toradh uaith féin, air tùs am
fochann, a rìs an dias, an déigh
sin an làn arbhar anns an dèis.
29 Ach an uair a ta 'n toradh
abaich, air ball cuiridh e an
corran ann, a chionn gu bheil
am fogharadh air teachd.
30 Agus thubhairt e, Ciod
an ni ri 'n samhluich sinn
rìoghachd Dhé? no ciod e an
cosamhlachd leis an coimhmeas
sinn i?
31 *Is* cosmhuil i ri gràinne
mustaird, ni, 'nuair a chuirear
san talamh e, a 's lugha do na
h-uile phòraibh a ta air thal-
amh.
32 Ach an déigh a chur,
fàsaidh e suas, agus cinnidh e ni's
mò na luibh sam bith eile, agus
fàsaidh geugan mòra air; ionnus
gu'm feud eunlaith an athair
nid a dhèanamh fuidh a sgàile.
33 Agus le iomadh d'a leithid-
ibh sin do chosamhlachdaibh
labhair e am focal riu, a réir
mar a b'urrainn iad a chluinn-
tinn.
34 Ach gun chosamhlachd
cha do labhair e riu: Agus mhìn-
ich e na h-uile nithe d'a dheis-
ciobluibh féin air leth.
35 Agus thubhairt e riu air
an là sin féin, air teachd do'n
fheasgar, Rachamaid thairis do'n
taobh eile.
36 Agus an uair a sgaoil
iad an coimhthional, thug iad
leo esan anns an luing mar a
bha e; agus bha longa beaga
eile maille ris mar an ceudna.
37 Agus dh'éirich doinionn
mhòr ghaoithe, agus leum na
tonnan a steach do'n luing, air
chor as gu'n robh i nis làn.
38 Agus bha esan ann an
deireadh na luinge, 'na chodal air
cluasaig: agus dhùisg iad e, agus
thubhairt iad ris, A mhaighstir,
nach 'eil suim agad gu'n caill-
ear sinn?
39 Agus dh'éirich e, agus
chronuich e a' ghaoth, agus
thubhairt e ris an fhairge, Tosd,
bi sàmhach. An sin luidh a'
ghaoth, agus bha fèath mòr am.
40 Agus thubhairt e riu, C'ar
son a ta sibh co eagalach? cionn-
us nach 'eil creidimh agaibh?
41 Agus ghabh iad eagal ro
mhòr, agus thubhairt iad r'a
chéile, Ciod e an duine so, gu
bheil a' ghaoth, agus an fhairge
féin ùmhal da?

CAIB. V.

AGUS thàinig iad gu taobh
eile na mara, gu dùthaich
nan Gadarach.
2 Agus an uair a chaidh e
mach as an luing, air ball thach-
air air as na h-àitibh-adhlaic,
duine anns an robh spiorad
neòghlan,
3 Aig an robh *a* chòmhnuidh
sna h-àitibh-adhlaic; agus cha
b'urrainn neach air bith a cheang-
al, eadhon le slabhraidhibh:
4 Oir chaidh a cheangal gu
tric le geimhlibh agus le slabh-
raidhibh, agus tharruing e na
slabhraidhean as a chéile, agus
mhìn-bhris e na geimhlean:
Agus cha b'urrainn duine sam
bith a cheannsachadh.

5 Agus bha e ghnàth, a là agus a dh'oidhche, sna beannt-aibh, agus sna h-ionadaibh-adh-laic, a' glaodhaich, agus 'ga ghearradh féin le clachaibh.

6 Ach an uair a chunnaic e Iosa fada uaith, ruith e agus shleuchd e dha,

7 Agus ghlaodh e le guth mòr, agus thubhairt e, Ciod mo ghnothuch-sa riut, Iosa, a Mhic an Dé a's ro àirde? tha mi a' cur ort á h-uchd Dé, gun mo phianadh.

8 (Oir thubhairt e ris, Thig a mach as an duine, a spioraid neòghloin.)

9 Agus dh'fhiosraich e dheth, Ciod is ainm dhuit? Agus fhreagair esan, ag ràdh, Legion is ainm dhomh: oir a ta sinn mòran ann.

10 Agus ghuidh e gu ro gheur air, gun e g' an cur a mach as an dùthaich *sin*.

11 Agus bha treud mòr mhuc an sin, ag ionaltradh am fagus do'n bheinn.

12 Agus ghuidh na deamhain uile air, ag ràdh, Cuir sinne dh'ionnsuidh nam muc, chum gu'n rachamaid a steach annta.

13 Agus air ball thug Iosa cead doibh; agus air dol a mach do na spioradaibh neò-ghlan, chaidh iad a stigh anns na mucaibh, agus ruith an treud sìos gu dian le àite cas do'n fhairge, (bha iad mu thimchioll dà mhìle,) agus thachdadh iad san fhairge.

14 Agus theich iadsan a bha 'g ionaltradh nam muc, agus dh'innis iad sin, araon anns a' bhaile, agus anns an tìr. Agus chaidh iad a mach a dh'fhaicinn ciod e an ni ud a thachair.

15 Agus thàinig iad chum Iosa, agus chunnaic iad an tì anns an robh an deamhan, agus aig an robh an legion, 'na shuidhe, ag-us 'eudach uime, agus a chiall aige; agus ghabh iad eagal.

16 Agus dh'innis iadsan a chunnaic e dhoibh, cionnus a thachair do'n tì anns an robh an deamhan, agus mu thimchioll nam muc.

17 Agus thòisich iad ri guidhe air imeachd a mach as an crìoch-aibh.

18 Agus air dha dol a stigh san luing, ghuidh an tì anns an robh an deamhan air, gu'm feud-adh e bhi maille ris.

19 Gidheadh cha do leig Iosa leis, ach thubhairt e ris, Imich dhachaidh dh'ionnsuidh do mhuinntir, agus innis dhoibh meud nan nithe a rinn an Tigh-earna dhuit, agus gu'n d'rinn e tròcair ort.

20 Agus dh'imich esan, agus thòisich e ri chur an céill ann an Decapolis meud nan nithe a rinn Iosa dha: agus ghabh iad iongantas uile.

21 Agus 'nuair a chaidh Iosa a rìs thairis anns an luing do'n taobh eile, chruinnicheadh sluagh mòr d'a ionnsuidh; agus bha e làimh ris a' mhuir.

22 Agus, feuch, thàinig aon do uachdaranaibh nan sionagog, d'am b'ainm Iairus; agus an uair a chunnaic e esan, leig se e féin sìos aig a chosaibh.

23 Agus ghuidh e gu dùrachd-ach air, ag ràdh, A ta mo nigh-ean bheag ann an cunnart grad bhàis; thig, *tha mi a' guidhe ort,* agus leag do làmhan oirre chum gu'n slànuichear i, agus mairidh i beò.

24 Agus dh'imich *Iosa* maille ris; agus lean sluagh mòr e, agus dhòmhluich iad e.

25 Agus *bha* bean àraidh *an sin,* air an robh dòrtadh fola rè dhà bhliadhna dheug,

26 Agus dh'fhulaing i mòran o iomadh léigh, agus chaith i na

bha aice, agus cha b' fheairrd i
bheag e, ach gu'm bu mhiosd ;
27 'Nuair a chual i iomradh
air Iosa, thàinig i am measg an
t-sluaigh o chùlaobh, agus bhean
i r' a eudach :
28 Oir thubhairt i, Ma dh'-
fheudas mi beantuinn ach r' a
eudach, slànuichear mi.
29 Agus air ball thiormaich-
eadh tobar a fola ; agus dh'aith-
nich i air a corp féin, gu'n do
leighiseadh i o'n phlàigh sin.
30 Agus dh'aithnich Iosa air
ball ann féin gu'n deachaidh
cumhachd a mach as, agus air
dha tionndadh san t-sluagh,
thubhairt e, Cò a bhean ri m'
eudach ?
31 Agus thubhairt a dheis-
ciobuil ris, A ta thu faicinn gu
bheil an sluagh ga d' dhòmh-
lachadh, agus an abair thu, Cò
a bhean rium ?
32 Agus dh'amhairc e mu'n
cuairt g'a faicinn-sa a rinn so.
33 Ach air do'n mhnaoi bhi fo
eagal agus air chrith, air aith-
neachadh an ni a rinneadh innte,
thàinig i, agus leig si i féin sìos
'na làthair, agus dh'innis i an
fhìrinn uile dha.
34 Agus thubhairt e rithe, A
nighean, shlànuich do chreidimh
thu ; imich an sìth, agus bi slàn
o d' phlàigh.
35 Am feadh a bha e fathast
a' labhairt, thàinig *dream* o *thigh*
uachdarain na sionagoig, ag
ràdh, Fhuair do nighean bàs ;
c'ar son a chuireadh tu tuill-
eadh dragh air a' mhaighstir ?
36 Co luath is a chual Iosa
an còmhradh so a labhradh,
thubhairt e ri uachdaran na
sionagoig, Na biodh eagal ort,
a mhàin creid.
37 Agus cha d'fhulaing e do
neach air bith a leantuinn, ach
Peadar, agus Seumas, agus Eoin
bràthair Sheumais.
38 Agus thàinig e gu tigh
uachdarain na sionagoig, agus
chunnaic e an iomairt agus
iadsan a bha gul, agus a' caoin-
eadh gu mòr.
39 Agus 'nuair thàinig e a
steach, thubhairt e riu, C'ar son
a ta sibh ris an iomairt so, ag-
us ri bròn ? cha'n 'eil an nigh-
eanag marbh, ach 'na codal.
40 Agus rinn iadsan gàire
fanoid air : ach air dhasan an cur
uile mach, thug e leis athair ag-
us màthair na nighinn, agus iad-
san a bha maille ris, agus chaidh
e steach far an robh an nighean-
ag 'na luidhe.
41 Agus rug e air an nighean-
aig air làimh, agus thubhairt e
rithe, Talitha-cumi ; 's e sin, air
eadar-mhìneachadh, A chailin,
(a ta mise ag ràdh riut,) éirich.
42 Agus air ball dh'éirich an
nigheanag, agus dh'imich i ; oir
bha i dà bhliadhna dheug *a dh'-*
aois : agus ghabh iad iongantas
anabarrach.
43 Agus thug e òrdugh teann
doibh, nach faigheadh duine air
bith fios air so ; agus dh'àithn e
càileigin a thoirt d'i r'a itheadh.

CAIB. VI.

AGUS chaidh e mach as a sin,
agus thàinig e d'a dhùth-
aich féin ; agus lean a dheisciob-
uil e.
2 Agus an uair a thàinig an
t-sàbaid, thòisich e air teagasg
anns an t-sionagog : agus air do
mhòran a chluinntinn, ghabh
iad iongantas, ag ràdh, Cia uaith
a ta na nithe sin aig an fhear
so ? Agus ciod e an gliocas so
thugadh dha, gu bheil a leithid
so do fheartaibh air an dèanamh
le a làmhaibh-san ?
3 Nach e so an saor, mac
Mhuire, bràthair Sheumais, ag-
us Ioseis, agus Iudais, agus
Shimoin ? Agus nach 'eil a

pheathraiche an so maille ruinn?
Agus fhuair iad oilbheum ann.
4 Ach thubhairt Iosa riu,
Cha'n 'eil fàidh gun urram, ach
'na dhùthaich féin, agus am
measg a chàirdean, agus 'na thigh
féin.
5 Agus cha robh e 'n comas
da mìorbhuil air bith a dhèan-
amh an sin, saor o gu'n do chuir
e a làmhan air beagan do
mhuinntir a bha tinn, agus gu'n
do leighis e *iad.*
6 Agus bha iongantas air air
son am mi-chreidimh. Agus
chaidh e timchioll nam bailtean,
a' teagasg.
7 Agus ghairm e d'a ionnsuidh
an dà fhear dheug, agus thòisich
e air an cur a mach dithis agus
dithis; agus thug e dhoibh
cumhachd air spioradaibh neò-
ghlan;
8 Agus dh'àithn e dhoibh gun
ni air bith thoirt leo air son na
slighe, ach lorg a mhàin; gun
mhàla, gun aran, gun airgiod
'nan sporan:
9 Ach bonn-bhròga *bhi* air an
cosaibh, agus gun dà chòta bhi
umpa.
10 Agus thubhairt e riu, Ge
b'e ionad air bith anns an téid
sibh a steach do thigh, an sin
fanaibh gus am falbh sibh as an
àite sin.
11 Agus cò air bith iad nach
gabh ribh, agus nach éisd ribh,
air dhuibh imeachd as an àite
sin, crathaibh an duslach a
bhitheas fo 'ur cosaibh, mar
fhianuis 'nan aghaidh. Gu
deimhin a ta mi ag radh ribh,
Gur so-iomchaire a bhitheas e do
Shodom agus do Ghomorah ann
an là a' bhreitheanais, na do'n
bhaile sin.
12 Agus chaidh iad a mach,
agus shearmonaich iad gu'n
dèanadh *daoine* aithreachas.
13 Agus thilg iad a mach
mòran dheamhan, agus dh'ùng
iad le h-oladh mòran a bha tinn,
agus leighis siad iad.
14 Agus chual Herod an rìgh
uime, (oir chaidh 'ainm am foil-
ais;) agus thubhairt e, A ta
Eoin Baiste air éirigh o na
marbhaibh, agus uime sin a
ta feartan air an oibreachadh
leis.
15 Thubhairt cuid eile, Gur
e Elias a t' ann. Agus thubhairt
cuid eile, Gur fàidh a t' ann, no
mar aon do na fàidhibh.
16 Ach an uair a chual Herod
so, thubhairt e, Is e Eoin, d'an
do chuir mise an ceann, a
th'ann; dh'éirich e o na marbh-
aibh.
17 Oir chuir Herod féin a
mach agus ghlac e Eoin, agus
cheangail e ann am prìosan e,
air son Herodiais bean phòsda
Philip, a bhràthar féin, do bhrìgh
gu'n do phòs e i.
18 Oir thubhairt Eoin ri He-
rod, Cha'n 'eil e ceaduichte dhuit
bean do bhràthar a bhi agad.
19 Uime sin bha diom mòr aig
Herodias ris, agus bu mhiann
leatha a chur gu bàs; ach cha
b'urrainn i.
20 Oir bha eagal Eoin air
Herod, air dha fios a bhi aige
gu'm bu duine ceart agus naomh
e, agus thug e fa'near e; agus
'nuair a chual se e, rinn e mòr-
an do nithibh *air a chomhairle,*
agus dh'éisd e ris gu toileach.
21 Agus air teachd do là
iomchuidh, rinn Herod, air co-
ainm an là an d'rugadh e, suip-
eir d'a uaislibh, agus d'a àrd-
cheannardaibh, agus do mhaith-
ibh Ghalile:
22 Agus an uair a chaidh
nighean Herodiais so steach, ag-
us a rinn i dannsa, thaitinn i ri
Herod agus riu-san a shuidh
maille ris, agus thubhairt an
rìgh, ris a' chailin, Iarr ormsa ge

b'e ni is àill leat, agus bheir mi dhuit *e*.

23 Agus thug e mionnan d' i, Ge b'e ni a dh'iarras tu orm, bheir mi dhuit e, gu leth mo rìoghachd.

24 Agus an uair a chaidh i mach thubhairt i r'a màthair, Ciod a dh'iarras mi? Agus thubhairt ise, Ceann Eoin Bhaiste.

25 Agus chaidh i air ball le cabhaig a steach a dh'ionnsuidh an rìgh, agus dh'iarr i, ag ràdh, Is àill leam gu'n tugadh tu dhomh gun dàil ceann Eoin Bhaiste air mèis.

26 Agus bha 'n rìgh ro dhoilich; *gidheadh* air son a mhionnan, agus an dream a bha 'nan suidhe maille ris, cha robh toil aige a diùltadh.

27 Agus air ball chuir an rìgh a mach fear-millidh, agus dh'àithn e a cheann a thoirt a steach: agus dh'imich esan agus thug e an ceann deth anns a' phrìosan:

28 Agus thug e a cheann leis air mèis, agus thug e do'n chailin e: agus thug an cailin d'a màthair e.

29 Agus an uair a chual a dheisciobuil *sin*, thàinig iad agus thog iad a chorp, agus chuir iad ann an uaigh e.

30 Agus chruinnicheadh na h-Abstoil chum Iosa, agus dh'innis iad da na h-uile nithe, araon gach ni a rinn iad, agus gach ni a theagaisg iad.

31 Agus thubhairt e riu, Thigibh-sa air leth do àit uaigneach, agus gabhaibh fois car tamuill bhig: Oir bha mòran a' teachd agus a' dol, agus cha robh ùine aca uiread as biadh itheadh.

32 Agus chaidh iad gu àite fàsail ann an luing air leth.

33 Agus chunnaic an sluagh iadsan a' falbh, agus dh'aithnich mòran e, agus ruith iad d'an cois as na bailtibh uile an sin, agus bha iad rompa, agus chruinnicheadh iad d'a ionnsuidh.

34 Agus an uair a chaidh Iosa mach, chunnaic e sluagh mòr, agus ghabh e truas mòr dhiubh, a chionn gu'n robh iad mar chaoraich gun bhuachaill aca: agus thòisich e air mòran do nithibh a theagasg dhoibh.

35 Agus an uair a bha nis mòran do'n là air dol seachad, thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag ràdh, A ta 'n t-àite so fàs, agus a ta nis mòran do'n là *air dol thairis:*

36 Leig air falbh iad, chum gu téid iad do'n tìr mu'n cuairt, agus do na bailtibh, agus gu ceannaich iad biadh dhoibh féin: oir cha'n 'eil ni air bith aca r'a itheadh.

37 Ach fhreagair esan, agus thubhairt e riu, Thugaibh-sa dhoibh r'a itheadh. Agus thubhairt iadsan ris, An téid sinn agus an ceannaich sinn luach dhà cheud peghinn a dh'aran, chum gu tugamaid dhoibh ni r'a itheadh?

38 Ach thubhairt esan riu, Cia lìon builinn a ta agaibh? rachaibh agus faicibh. Agus air faotainn fios doibh, thubhairt iad, Cùig, agus dà iasg.

39 Agus dh'àithn e dhoibh a thoirt orra uile suidhe sìos 'nan cuideachdaibh air an fheur uaine.

40 Agus shuidh iad sìos 'nam buidhnibh fa leth, 'nan ceudaibh, agus 'nan leth-cheudaibh.

41 Agus air dha na cùig builinnean agus an dà iasg a ghabhail, agus amharc suas gu nèamh, bheannaich, agus bhris e na builinnean, agus thug e d'a dheisciobluibh *iad,* chum gu'n cuireadh iad rompa iad; agus roinn e an dà iasg orra uile.

42 Agus dh'ith iad uile, agus
shàsuicheadh iad.
43 Agus thog iad dà chliabh
dheug làn do'n bhiadh bhriste,
agus do na h-iasgaibh.
44 Agus b'iad an dream a
dh'ith do na builinnibh cùig
mìle fear.
45 Agus air ball cho-éignich
e a dheisciobuil gu dol anns an
luing, agus dol roimhe dh'ionn-
suidh na taoibh thall gu Bet-
saida, gus an cuireadh e an
sluagh air falbh.
46 Agus an uair a chuir e air
falbh iad, chaidh e gu beinn a
dhèanamh ùrnuigh.
47 Agus an uair a bha 'n t-
anmoch ann, bha an long am
meadhon na mara, agus esan 'na
aonar air tìr.
48 Agus chunnaic e iadsan air
am pianadh ag iomramh; oir
bha a' ghaoth 'nan aghaidh: ag-
us thàinig e d'an ionnsuidh mu
thimchioll na ceathramh faire
do'n oidhche, ag imeachd air a'
mhuir, agus b'àill leis dol seach-
ad orra.
49 Ach an uair a chunnaic
iadsan e ag imeachd air a' mhuir,
shaoil iad gu'm bu tannasg a
bh'ann; agus ghlaodh iad.
50 (Oir chunnaic iad uile e,
agus bha iad fo bhuaireas:)
Agus air ball labhair e riu,
agus thubhairt e riu, Biodh
misneach mhaith agaibh; is
mise ta ann, na biodh eagal
oirbh.
51 Agus chaidh e suas d'an
ionnsuidh do'n luing; agus luidh
a' ghaoth: agus bha uamhas
mòr thar tomhas orra, agus
ghabh iad iongantas.
52 Oir cha d'thug iad fa'near
mìorbhuil nam builinnean; oir
bha'n cridhe air a chruadhach-
adh.
53 Agus an uair a chaidh iad
thairis, thàinig iad gu talamh
Ghenesaret, agus tharruing iad
gu tìr.
54 Agus an uair a thàinig iad
a mach as an luing, air ball dh'-
aithnich iad e,
55 Agus ruith iad air feadh
na tìre sin uile mu'n cuairt, agus
thòisich iad air an dream a bha
tinn a ghiùlan mu'n cuairt air
leabaichibh, ge b'e àit an cual
iad esan a bhi.
56 Agus ge b' e air bith
bailte, no caithriche, no dùthaich
an deachaidh e steach, chuir iad
na daoine tinn air na sràidibh,
agus ghuidh iad air gu'm feud-
adh iad beantuinn a mhàin ri
iomall 'eudaich: agus a mheud
is a bhean ris, leighiseadh iad.

CAIB. VII.

AGUS chruinnicheadh na
Phairisich d' a ionnsuidh,
agus dream àraidh do na sgrìobh-
aichibh a thàinig o Ierusalem.
2 Agus an uair a chunnaic
iad cuid d'a dheisciobluibh ag
itheadh arain le làmhaibh salach,
(sin r'a ràdh neo-ionnlaidte,)
fhuair iad cron *doibh*.
3 Oir cha'n ith na Phairisich,
agus na h-Iudhaich uile, biadh,
mur ionnlaid iad an làmhan
gu minic, a' coimhead beul-aith-
ris nan seanairean.
4 Agus *air dhoibh teachd* o'n
mhargadh, mur tum siad iad,
cha'n ith iad. Agus a ta mòran
do nithibh eile a ghabh iad orra
a choimhead, *mar a ta* nigheadh
chupan, agus phoitean, agus
shoithiche umha, agus leabaich-
ean.
5 An sin dh'fheòraich na
Phairisich agus na sgrìobhaich-
ean dheth, C'ar son nach 'eil do
dheisciobuil ag imeachd a réir
beul-aithris nan seanairean, ach
a ta iad ag itheadh arain le làmh-
aibh neo-ionnlaidte?
6 Ach fhreagair esan agus

thubhairt e riu, Is maith a rinn
Esaias fàidheadaireachd mu bhur
timchioll-sa, a chealgairean, a
réir mar a ta e sgrìobhta, A ta
am pobull so toirt urraim dhomh-
sa le 'm bilibh, ach a ta an
cridhe fada uam.
7 Ach is ann gu dìomhanach
a ta iad a' toirt aoraidh dhomh-
sa, a' teagasg àitheanta dhaoine
mar theagasg.
8 Oir air dhuibh àithne Dhé
a thréigsinn, a ta sibh a' cumail
òrduchaidh dhaoine, *mar a ta*
nigheadh phoitean agus chu-
pan: agus mòran eile d'an leith-
idibh sin a ta sibh a' dèan-
amh.
9 Agus thubhairt e riu, Is
maith a ta sibh a' cur air cùl
àithne Dhé, chum gu'n coimhid
sibh bhur òrduchadh féin.
10 Oir thubhairt Maois, Thoir
urram do t'athair, agus do d'
mhàthair: agus, Ge b'e neach a
mhallaicheas athair no màthair,
cuirear gu cinnteach gu bàs e.
11 Ach their sibhse, Ma their
neach r'a athair, no r'a mhàth-
air, Biodh e 'na Chorban, sin r'a
ràdh, 'na thiodhlac *do'n team-
pull,* ge b'e ni leis am faigheadh
tu tairbhe uamsa;
12 Nach leig sibh dha á sin
suas ni sam bith a dhèanamh
air son 'athar, no a mhàthar;
13 A' cur focail Dé an neò-
bhrigh le bhur beul-aithris féin,
a dh'aithris sibh: agus mòran
d'an leithidibh sin do nithibh a
ta sibh a' dèanamh.
14 Agus 'nuair a ghairm e an
sluagh uile d'a ionnsuidh, thubh-
airt e riu, Eisdibh riumsa uile,
agus tuigibh:
15 Cha'n 'eil ni sam bith o'n
taobh a muigh do'n duine, a
théid a steach ann, d'am bheil e
'n comas a shalachadh; ach na
nithe tha teachd a mach as, is
iad sin a ta salachadh an duine.
16 Ge b'e aig am bheil cluasa
chum éisdeachd, éisdeadh e.
17 Agus an uair a chaidh e
steach do'n tigh o'n t-sluagh,
chuir a dheisciobuil ceisd air mu
thimchioll a' chosamhlachd.
18 Agus thubhairt e riu, Am
bheil sibhse mar so fathast gun
tuigse? Nach 'eil fhios agaibh,
ge b'e ni air bith a théid a
steach san duine o'n leth a
muigh, nach 'eil e 'n comas da
esan a shalachadh?
19 Do bhrìgh nach téid e
steach d'a chridhe, ach do'n
bhroinn, agus théid e mach do'n
t-slochd shalchair, a' glanadh
gach uile bhìdh.
20 Agus thubhairt e, Is e an
ni a thig a mach as an duine, a
shalaicheas an duine.
21 Oir is ann o 'n taobh a
stigh, á cridhe dhaoine, a thig
a mach droch smuaintean, adh-
altrannas, strìopachas, mort-
adh,
22 Goid, sannt, aingidheachd,
mealltaireachd, macnus, droch
shùil, toibheum, uabhar, amaid-
eachd:
23 A ta na h-uilc so uile a'
teachd a mach o'n taobh a stigh,
agus a' salachadh an duine.
24 Agus air dha éirigh as
a sin, chaidh e gu crìochaibh
Thiruis agus Shidoin: agus an
uair a chaidh e steach do thigh,
cha b'àill leis fios a bhi aig
neach sam bith *air;* gidheadh
cha'n fheudadh e bhi 'm folach.
25 Oir chuala bean uime, aig
an robh nighean bheag, anns
an robh spiorad neòghlan, agus
thàinig i agus thuit i aig a chos-
aibh:
26 (Agus bu Ghreugach a'
bhean, Ban-shiropheniseach a
thaobh cinnich;) agus ghuidh i
air gu'n tilgeadh e an deamhan
a mach as a nighinn.
27 Agus thubhairt Iosa rithe,

Fulaing do n chloinn air tùs a
bhi air an sàsuchadh: oir cha
'n 'eil e iomchuidh aran na
cloinne a ghabhail, agus a
thilgeadh chum nan con.
28 Agus fhreagair ise agus
thubhairt i ris, Is fìor sin, a
Thighearn: gidheadh ithidh na
coin fo 'n bhòrd do sbruileach na
cloinne.
29 Agus thubhairt esan rithe,
Air son na cainnte so féin, imich
romhad; a ta an deamhan air
dol a mach á d' nighinn.
30 Agus an uair a bha ise air
teachd a dh'ionnsuidh a tighe,
fhuair i an deamhan air dol a
mach, agus a nighean air a cur
'na luidhe air an leabaidh.
31 Agus a rìs 'nuair a dh'im-
ich e o chrìochaibh Thiruis agus
Shidoin, thàinig e gu muir Gha-
lile, troimh mheadhon chrìoch
Dhecapolis.
32 Agus thug iad d'a ionn-
suidh duine bodhar, aig an robh
staduich 'na chainnt: agus ghuidh
iad air gu'n cuireadh e a làmh
air.
33 Agus thug e a leth o'n
t-sluagh e, agus chuir e a
mheoir 'na chluasaibh, agus
shil e, agus bhean e r'a theang-
aidh.
34 Agus air dha amharc suas
gu nèamh, rinn e osna, agus
thubhairt e ris, Ephphata, is
e sin r'a ràdh, Bi fosgailte.
35 Agus air ball dh'fhosg-
ladh a chluasan, agus dh'fhuasg-
ladh ceangal a theangaidh, agus
labhair e gu ceart.
36 Agus dh'àithn e dhoibh
gun iad a dh'innseadh sin do
neach air bith: ach mar is mò
a thoirmisg esan doibh, bu
mhòid gu ro mhòr a chuir iad-
san *an gnìomh* am follais;
37 Agus bha iad gu ro mhòr
air an lìonadh le h-iongantas,
ag ràdh, Rinn e na h-uile nithe
gu maith: tha e araon a' tabh-
airt air na bodhair gu'n cluinn
iad, agus air na bailbh gu'n labh-
air iad.

CAIB. VIII.

ANNS na làithibh sin air do
shluagh ro mhòr a bhi *ann*,
agus gun ni air bith aca r'a ith-
eadh, ghairm Iosa a dheisciobuil
d'a ionnsuidh, agus thubhairt e
riu,
2 A ta truas mòr agam do'n
t-sluagh, do bhrìgh gu'n d'fhan
iad a nis trì làithean maille rium,
agus nach 'eil ni air bith aca r'a
itheadh;
3 Agus ma leigeas mi d'an
tighibh féin 'nan trasg iad, fann-
uichidh iad air an t-slighe: oir
thàinig cuid aca am fad.
4 Agus fhreagair a dheisciob-
uil e, Cia as a dh'fheudas neach
iad so a shàsuchadh le h-aran
an so san fhàsach?
5 Agus dh'fhiosraich e dhiubh,
Cia lìon builinn a ta agaibh?
Agus thubhairt iadsan, Seachd.
6 Agus thug e òrdugh do'n
t-sluagh suidhe sìos air an làr:
agus ghlac e na seachd builinn-
ean, agus air toirt buidheachais,
bhris e, agus thug e *iad* d'a
dheisciobluibh, chum gu'n cuir-
eadh iad 'nan làthair *iad*: agus
chuir iad sìos an làthair an
t-sluaigh *iad*.
7 Agus bha aca beagan a
dh'iasgaibh beaga: agus bheann-
aich e *iad*, agus dh'àithn e an
cur sìos 'nan làthair mar an
ceudna.
8 Agus dh'ith iad, agus shàs-
uicheadh iad: agus thog iad *làn*
sheachd bascaidean do'n bhiadh
bhriste, a bha dh'fhuigheall aca.
9 Agus bha iadsan a dh'ith mu
thimchioll cheithir mìle; agus
leig e air falbh iad.
10 Agus air ball chaidh e
steach an luing maille r'a dheis-

ciobluibh, agus thàinig e gu
crìochaibh Dhalmanuta.
11 Agus thàinig na Phairisich
a mach; agus thòisich iad ri
ceisdean a chur air, ag iarraidh
comhara uaith o nèamh, 'ga
dhearbhadh.
12 Agus air dèanamh osna
dhasan 'na spiorad, thubhairt e,
C'ar son a ta an ginealach so ag
iarraidh comhara? gu deimh-
in a ta mise ag ràdh ribh nach
toirear comhara do'n ghinealach
so.
13 Agus dh'fhàg e iad, agus
air dha dol a steach do'n luing a
rìs, chaidh e do'n taobh eile.
14 Agus dhìchuimhnich *na
deisciobuil* aran a thoirt leo;
agus cha robh aca ach aon bhuil-
inn maille riu san luing.
15 Agus dh'àithn e dhoibh,
ag ràdh, Thugaibh an aire,
bithibh air bhur faicill an agh-
aidh taois ghoirt nam Phairis-
each, agus taois ghoirt Heroid.
16 Agus bha iadsan a' reu-
sonachadh 'nam measg féin, ag
ràdh, *Is ann* air son nach 'eil
aran againn *a ta e.*
17 Agus air aithneachadh *sin*
do Iosa, thubhairt e riu, C'ar
son a ta sibh a' reusonachadh do
bhrìgh nach 'eil aran agaibh?
Nach 'eil fhios agaibh fathast,
agus nach 'eil sibh a' tuigsinn?
am bheil bhur cridhe fathast air
a chruadhachadh?
18 Air dhuibh sùilean a bhi
agaibh, nach faic sibh? agus air
dhuibh cluasan a bhi agaibh,
nach cluinn sibh? agus nach 'eil
sibh a' cuimhneachadh?
19 An uair a bhris mi na cùig
builinnean am measg nan cùig
mìle, cia lìon cliabh làn do
bhiadh briste a thog sibh?
Thubhairt iadsan ris, A dhà
dheug.
20 Agus an uair *a bhris mi*
na seachd am measg nan ceithir
mìle, cia lìon bascaid làn do
bhiadh briste a thog sibh? Ag-
us thubhairt iadsan, Seachd.
21 Agus thubhairt e riu,
Cionnus nach 'eil sibh a' tuig-
sinn?
22 Agus thàinig e gu Bet-
saida; agus thug iad d'a ionn-
suidh duine dall, agus ghuidh
iad air gu'm beanadh e ris.
23 Agus rug e air làimh an
doil agus threòraich e mach as a'
bhaile e; agus air dha a shil-
eadh a chur air a shùilibh, agus
a làmhan a chur air, dh'fheòr-
aich e dheth an robh e faicinn
ni air bith.
24 Agus dh'amhairc esan suas,
agus thubhairt e, A ta mi faic-
inn dhaoine mar chraobhan ag
imeachd.
25 'Na dhéigh sin, chuir e a
làmhan a rìs air a shùilibh, agus
thug e air amharc suas: agus
dh'aisigeadh *a radharc dha,* agus
chunnaic e gach uile dhuine gu
soilleir.
26 Agus chuir e dh'ionnsuidh
a thighe féin e, ag ràdh, Na
rach a steach do'n bhaile, agus
na innis do neach air bith anns
a bhaile *e.*
27 Agus chaidh Iosa agus a
dheisciobuil a mach gu bailtibh
Chesarea Philipi: agus air an
t-slighe chuir e ceisd air a dheis-
ciobluibh, ag ràdh riu, Cò a tha
daoine ag ràdh is mise?
28 Agus fhreagair iadsan,
Eoin Baiste; agus cuid eile,
Elias; agus cuid eile, Aon do na
fàidhibh.
29 Agus thubhairt esan riu,
Ach cò a tha sibhse ag ràdh is
mi? Fhreagair Peadar agus
thubhairt e ris, Is tu Crìosd.
30 Agus thug e sparradh
dhoibh gun iad a dh'innseadh so
uime do neach sam bith.
31 Agus thòisich e r'an teag-
asg, gur éigin do Mhac an duine

mòran do nithibh fhulang, agus
a bhi air a dhiùltadh leis na
seanairibh, agus na h-àrd-shag-
artaibh, agus na sgrìobhaichibh,
agus a bhi air a chur gu bàs, ag-
us éirigh a rìs an déigh thrì
làithean.
32 Agus labhair e a' chainnt
so gu follaiseach. Agus rug
Peadar air, agus thòisich e r'a
chronuchadh.
33 Ach air dhasan tionndadh
mu 'n cuairt, agus amharc air
a dheisciobluibh, chronuich e
Peadar, ag ràdh, Imich air mo
chùlaobh, a Shatain: oir cha'n
'eil spéis agad do nithibh Dhé,
ach do nithibh dhaoine.
34 Agus air gairm an t-sluaigh,
agus a dheisciobul d'a ionnsuidh,
thubhairt e riu, Ge b'e neach
leis an àill teachd a'm' dhéigh-
sa, àicheadhadh se e féin, agus
togadh e a chrann-cèusaidh, ag-
us leanadh e mise.
35 Oir ge b'e neach leis an
àill 'anam féin a choimhead,
caillidh se e; ach ge b'e neach
a chailleas 'anam air mo shon-sa,
agus *air son* an t-soisgeil, coimh-
ididh esan e.
36 Oir ciod e an tairbhe do
dhuine, ge do chosnadh e an
saoghal gu h-iomlan, agus 'anam
a chall?
37 No ciod a bheir duine an
éiric 'anama?
38 Oir ge b' e neach a ghabhas
nàire dhìomsa, agus do m'fhoc-
laibh, anns a' ghinealach adh-
altrannach agus olc so, dheth-
san gabhaidh Mac an duine
nàire, 'nuair a thig e an glòir
'Athar, maille ris na h-ainglibh
naomha.

CAIB. IX.

AGUS thubhairt e riu, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, gu bheil cuid dhiubhsan a
ta 'nan seasamh an so, nach
blais bàs, gus am faic iad rìogh-
achd Dhé a' teachd le cumh-
achd.
2 Agus an ceann shè làithean,
thug Iosa Peadar, agus Seumas,
agus Eoin leis, agus threòruich
e iad leo féin air leth gu beinn
àird: agus dh'atharraicheadh a
chruth 'nam fianuis.
3 Agus rinneadh 'eudach
dealrach, ro gheal mar an
sneachdadh; air mhodh nach
robh e 'n comas do ghlanadair-
eudaich sam bith air talamh a
ghealachadh.
4 Agus dh'fhoillsicheadh
dhoibh Elias maille ri Maois:
agus bha iad a' còmhradh ri
Iosa.
5 Agus fhreagair Peadar, ag-
us thubhairt e ri Iosa, A mhaigh-
stir, is maith dhuinne bhi an so:
air an aobhar sin dèanamaid trì
pàilliuna; aon duitse, agus aon
do Mhaois, agus aon do Elias.
6 Oir cha robh fhios aige
ciod a theireadh e: oir bha iad
fuidh eagal ro mhòr.
7 Agus thàinig neul a chuir
sgàile orra, agus thàinig guth as
an neul, ag ràdh, Is e so mo
Mhac gràdhach-sa, éisdibh ris.
8 Agus air ball, an uair a dh'-
amhairc iad mu 'n timchioll,
cha'n fhac iad neach air bith á
sin suas, ach Iosa 'na aonar maille
riu.
9 Agus ag teachd dhoibh a
nuas o 'n bheinn, dh'àithn e
dhoibh gun na nithe a chunnaic
iad innseadh do neach sam bith,
gus an éireadh Mac an duine a
rìs o na marbhaibh.
10 Agus ghléidh iad a' chainnt
so aca féin, a' fiosrachadh d'a
chéile ciod bu chiall do'n aiseir-
igh o na marbhaibh.
11 Agus dh'fheòraich iad
deth, ag ràdh, C'ar son a ta na
sgrìobhaichean ag ràdh, gur
éigin Elias a theachd air tùs?

12 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Thig Elias gu
deimhin air tùs, agus aisigidh e
na h-uile nithe, agus mar a ta e
sgrìobhta mu Mhac an duine,
gu bheil e gu mòran do nithibh
fhulang, agus a bhi air a chur
an dìmeas.
13 Ach a ta mi ag ràdh ribh,
gu bheil Elias da rìreadh air
teachd, agus rinn iad ris gach ni
a thogair iad, a réir mar a ta e
sgrìobhta uime.
14 Agus 'nuair thàinig e chum
a dheisciobul, chunnaic e sluagh
mòr mu'n timchioll, agus na
sgrìobhaichean a' deasboireachd
riu.
15 Agus air ball bha 'n sluagh
uile, 'nuair a chunnaic iad e, fo
uamhas mòr, agus air dhoibh
ruith d'a ionnsuidh, chuir iad
fàilte air.
16 Agus dh'fhiosraich e do
na sgrìobhaichibh, Ciod e mu 'm
bheil sibh a' deasboireachd
riu ?
17 Agus air freagairt do neach
do'n t-sluagh, thubhairt e, A
mhaighstir, thug mi mo mhac a
d' ionnsuidh, anns am bheil
spiorad balbh :
18 Agus ge b'e ionad sam bith
an glac se e, a ta e 'ga tharr-
uing as a chéile ; agus a ta e
cur cobhair *as a bheul*, agus a'
gìosgarnaich le 'fhiaclaibh, agus
a ta e a' seargadh as : agus thu-
bhairt mi ri d' dheisciobluibh,
iad g'a chur a mach, agus cha
b'urrainn iad.
19 Ach fhreagair esan, agus
thubhairt e ris, O chinnich gun
chreidimh, cia fhad a bhitheas
mi maille ribh ? cia fhad a dh'-
fhuilgeas mi sibh ? thugaibh e a
m' ionnsuidh.
20 Agus thug iad d'a ionn-
suidh e : agus an uair a chunn-
aic se e, reub an spiorad air ball
e ; agus thuit e air an talamh,
agus *bha e* 'ga aoirneagan féin,
agus a' cur cobhair *as a bheul.*
21 Agus dh'fhiosraich e d'a
athair, Cia fhad an aimsir o
thàinig so air ? agus thubhairt
e, O bha e 'na leanabh.
22 Agus gu minic thilg e san
teine e, agus anns an uisge,
chum gu milleadh se e : ach ma
ta thusa comasach air ni sam
bith a dhèanamh, gabh truas
dinn, agus cuidich leinn.
23 Ach thubhairt Iosa ris,
Ma 's urrainn thusa creidsinn,
a ta gach aon ni comasach do'n
neach a chreideas.
24 Agus ghlaodh athair an
leinibh a mach air ball, agus
thubhairt e le deuraibh, A ta mi
creidsinn, a Thighearn ; cuidich
thusa le mo mhì-chreidimh.
25 Agus an uair a chunnaic
Iosa an sluagh a' ruith cuid-
eachd, chronuich e an spiorad
neòghlan, ag ràdh ris, A spior-
aid bhailbh agus bhodhair, a ta
mi 'g òrduchadh dhuit, Thig a
mach as, agus na rach a steach
ann ni 's mò.
26 Agus ghlaodh *an spiorad*,
agus reub e gu ro chràiteach e,
agus chaidh e mach as: agus
bha e 'n riochd mairbh, ionnus
gu'n dubhairt mòran, Tha e
marbh.
27 Ach air do Iosa a ghlac-
adh air làimh, thog e suas e,
agus dh'éirich e.
28 Agus an uair a chaidh e
steach do'n tigh, dh'fhiosraich
a dheisciobuil deth an uaignidh-
eas, C'ar son nach b' urrainn
sinne a thilgeadh mach ?
29 Agus thubhairt esan riu,
Cha'n 'eil e comasach gu'n téid
a' ghnè so mach le ni air bith,
ach le h-ùrnuigh agus trasgadh.
30 Agus dh'imich iad as a sin,
agus chaidh iad troimh Ghalile ;
agus cha b'àill leis fhios *so* bhi
aig aon neach.

31 Oir theagaisg e a dheis-
ciobuil féin, agus thubhairt e
riu, A ta Mac an duine air a
thabhairt thairis do làmhaibh
dhaoine, agus cuiridh iad gu bàs
e ; agus an déigh a chur gu bàs,
éiridh e a rìs an treas là.
32 Ach cha do thuig iad a'
chainnt so, agus bha eagal orra
fheòraich dheth.
33 Agus thàinig e gu Caper-
naum ; agus air dha bhi san tigh,
dh'fhiosraich e dhiubh, Ciod e
mu'n robh sibh a' deasboireachd
eadairibh féin, air an t-slighe ?
34 Ach dh'fhan iadsan 'nan
tosd : oir air an t-slighe bha iad a'
reusonachadh eatorra féin, cò
aca bu mhò *a bhiodh*.
35 Agus air suidhe dha,
ghairm e 'n dà fhear dheug *d'a
ionnsuidh*, agus thubhairt e riu,
Ge b'e neach leis am miann a
bhi air thoiseach, bithidh esan
air dheireadh air chàch uile, ag-
us 'na sheirbhiseach do na h-
uile.
36 Agus ghabh e leanabh, ag-
us chuir e 'nam meadhon e : ag-
us an uair a thog e suas 'na
uchd e, thubhairt e riu,
37 Ge b'e neach a ghabhas ri
h-aon d'an leithidibh so do lean-
abaibh a'm' ainm-sa, a ta e a'
gabhail riumsa ; agus ge b'e
neach a ghabhas riumsa, cha
mhise ris am bheil e a' gabhail,
ach an Tì a chuir uaith mi.
38 Agus fhreagair Eoin e, ag
ràdh, A mhaighstir, chunnaic
sinne neach nach 'eil 'gar leant-
uinn a' tilgeadh a mach dheamh-
an a'd' ainm-sa ; agus bhac sinn
e, a chionn nach 'eil e 'gar
leantuinn féin.
39 Ach thubhairt Iosa, Na
bacaibh e : oir cha'n 'eil neach
sam bith a ni mìorbhuil a'm'
ainm-sa, d'am bheil e 'n comas
olc a labhairt gu h-ealamh
umam.
40 Oir ge b'e neach nach 'eil
'nar n-aghaidh, a ta e leinn.
41 Oir ge b'e neach a bheir
cupan uisge dhuibh-sa r'a òl a'm'
ainm-sa, a chionn gur le Crìosd
sibh, gu deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, nach caill e a dhuais.
42 Agus ge b'e bheir aobhar
oilbheim do aon neach do na
h-aonaibh beaga so, a ta creid-
sinn annam-sa, b' fheàrr dha
gu'm biodh clach-mhuilinn air a
crochadh m' a mhuineal, agus
gu'm biodh e air a thilgeadh san
fhairge.
43 Agus ma bheir do làmh
aobhar oilbheim dhuit, geàrr
dhìot i : is feàrr dhuit dol a
steach do 'n bheatha air leth-
làimh, na dà làimh a bhi agad,
agus dol gu h-ifrinn, do'n teine
nach mùchar a chaoidh ;
44 Far nach bàsaich an
cnuimh, agus nach téid an teine
as.
45 Agus ma bheir do chos
aobhar oilbheim dhuit, geàrr
dhìot i : is feàrr dhuit dol a
steach do'n bheatha air leth-
chois, na dà chois a bhi agad,
agus a bhi air do thilgeadh ann
an ifrinn, do'n teine nach mùch-
ar a chaoidh ;
46 Far nach bàsaich an cnuimh,
agus nach téid an teine as.
47 Agus ma bheir do shùil
aobhar oilbheim dhuit, spìon
asad i : is feàrr dhuit dol a steach
do rìoghachd Dhé air aon sùil,
na dà shùil a bhi agad, agus a
bhi air do thilgeadh ann an
teine ifrinn ;
48 Far nach bàsaich an
cnuimh, agus nach téid an teine
as.
49 Oir saillear gach aon neach
le teine, agus saillear gach aon
ìobairt le salann.
50 Is maith an salann : ach
ma chailleas an salann a shaillt-
eachd, ciod e leis an dèan sibh

deadh-bhlasda e? Biodh agaibh
salann annaibh féin, agus bith-
ibh sìochail r'a chéile.

CAIB. X.

AGUS air éirigh dha as a sin,
thàinig e gu crìochaibh
Iudea troimh *an dùthaich a ta* air
an taobh thall do Iordan: agus
thàinig slòigh d'a ionnsuidh a
rìs; agus mar bu ghnàth leis,
theagaisg e iad a rìs.
2 Agus thàinig na Phairis-
ich d'a ionnsuidh, agus dh'fhios-
raich iad deth, Am bheil e cead-
uichte do dhuine a bhean a
chur air falbh? 'ga dhearbhadh.
3 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Ciod a dh'àithn
Maois dhuibh?
4 Agus thubhairt iadsan,
Thug Maois cead duinn litir-
dhealaich a sgrìobhadh, agus a
cur air falbh.
5 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Air son cruais
bhur cridhe, sgrìobh e an àithne
so dhuibh.
6 Gidheadh o thoiseach na
cruitheachd, rinn Dia iad fear
agus bean.
7 Air an aobhar so fàgaidh
duine 'athair agus a mhàthair,
agus dlùth-leanaidh e r'a mhnaoi-
phòsda:
8 Agus bithidh iad araon 'nan
aon fheoil: ionnus nach dithis
iad o sin suas, ach aon fheoil.
9 Air an aobhar sin an ni a
chuir Dia cuideachd, na cuir-
eadh duine o chéile.
10 Agus anns an tigh dh'-
fheòraich a dheisciobuil deth a
rìs mu thimchioll an ni cheudna.
11 Agus thubhairt e riu, Ge
b'e neach a chuireas air falbh a
bhean féin, agus a phòsas *bean*
eile, a ta e a' dèanamh adhalt-
rannais 'na h-aghaidh.
12 Agus ma chuireas bean air
falbh a fear féin, agus ma bhith-
eas i air a pòsadh ri fear eile, a
ta i a' dèanamh adhaltrannais.
13 Agus thug iad leanabana
d'a ionnsuidh, chum gu'm bean-
adh e riu; agus chronuich a
dheisciobuil a' mhuinntir a thug
leo iad.
14 Ach an uair a chunnaic
Iosa *sin*, bha e ro dhiombach,
agus thubhairt e riu, Leigibh do
na leanabanaibh teachd a m'
ionnsuidh, agus na bacaibh iad:
oir is ann d'an leithidibh a ta
rìoghachd Dhé.
15 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Ge b'e neach nach
gabh rìoghachd Dhé mar lean-
abh beag, nach téid e gu bràth a
steach innte.
16 Agus ghlac e 'na uchd iad,
agus chuir e a làmhan orra, ag-
us bheannaich e iad.
17 Agus an uair a chaidh e
mach air an t-slighe, thàinig
neach 'na ruith, agus leig se e
féin air a ghlùinibh dha, agus
dh'fheòraich e dheth, A mhaigh-
stir mhaith, ciod a ni mi chum
gu sealbhaich mi a' bheatha
mhaireannach?
18 Agus thubhairt Iosa ris,
C'ar son a ghoireas tu maith
dhìomsa? cha'n 'eil neach sam
bith maith, ach a h-aon, *is e sin*
Dia.
19 Is aithne dhuit na h-àith-
eanta, Na dèan adhaltrannas,
Na dèan mortadh, Na goid, Na
toir fianuis bhréige, Na dèan
eucoir, Thoir urram do t'athair,
agus do d' mhàthair.
20 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e ris, A mhaighstir,
choimhid mi iad so uile o m'òige.
21 Agus air amharc do Iosa
air, ghràdhaich se e, agus thubh-
airt e ris, A ta aon ni dh'uireas-
bhuidh ort: imich, reic na
bheil agad, agus tabhair do na
bochdaibh, agus bithidh agad
ionmhas air nèamh; agus thig,

tog an crann-cèusaidh, agus lean
mise.
22 Agus bha doilghios air-san
air son nam briathra sin, agus
dh'fhalbh e gu tuirseach; oir
bha mòran saoibhreis aige.
23 Agus air amharc do Iosa
mu'n cuairt, thubhairt e r'a
dheisciobluibh, Cia deacair do'n
mhuinntir sin aig am bheil mòr-
shaoibhreas dol a steach do
rìoghachd Dhé!
24 Agus bha mòr-uamhas air
na deisciobluibh air son a bhriath-
ra. Ach fhreagair Iosa a rìs,
agus thubhairt e riu, A chlann,
cia deacair dhoibh-san a chuir-
eas an dòigh ann an saoibhreas,
dol a steach do rìoghachd Dhé!
25 Is usadh do chàmhal dol
troimh chrò na snàthaid, na do
dhuine saoibhir dol a steach do
rìoghachd Dhé.
26 Ach bha uamhas orra-san
thar tomhas, ag ràdh eatorra
féin, Cò ma seadh a dh'fheudas
a bhi air a shaoradh?
27 Agus air do Iosa amharc
orra, thubhairt e, Do dhaoinibh
a ta so eu-comasach, ach cha
'n'eil e do Dhia: oir do Dhia a
ta na h-uile nithe comasach.
28 Agus thòisich Peadar air a
ràdh ris, Feuch, thréig sinne na
h-uile nithe, agus lean sinn thu-
sa.
29 Ach fhreagair Iosa, agus
thubhairt e, Gu deimhin a ta mi
ag ràdh ribh, nach 'eil neach
sam bith a dh'fhàg tigh, no
bràithre, no peathraiche, no
athair, no màthair, no bean-
phòsda, no clann, no fearann,
air mo shonsa agus air son an
t-soisgeil,
30 Nach faigh a cheud uiread
san aimsir so féin, tighean, agus
bràithrean, agus peathraichean,
agus màthraichean, agus clann,
agus fearann, maille ri geur-
leanmhuinn; agus anns an
t-saoghal a ta ri teachd, a'
bheatha mhaireannach.
31 Ach a ta mòran air thùs, a
bhitheas air dheireadh; agus air
dheireadh, *a bhitheas* air thùs.
32 Agus bha iad air an
t-slighe a' dol suas gu Ierusa-
lem: agus bha Iosa ag imeachd
rompa; agus ghlac uamhas iad,
agus ag dhoibh *esan* a leantuinn,
bha eagal orra. Agus thug e an
dà fhear dheug air leth a rìs,
agus thòisich e air na nithe a
bha gu tachairt da innseadh
dhoibh,
33 *Ag ràdh*, Feuch, a ta sinn
a' dol suas gu Ierusalem; agus
bithidh Mac an duine air a
thoirt thairis do na h-àrd-shag-
artaibh, agus do na sgrìobhaich-
ibh: agus dìtidh iad chum bàis
e, agus bheir iad thairis e do
na Cinnich;
34 Agus ni iad fanoid air,
agus sgiùrsaidh iad e, agus tilg-
idh iad smugaid air, agus cuir-
idh iad gu bàs e: agus air an
treas là éiridh e a rìs.
35 Agus thàinig d'a ionn-
suidh Seumas agus Eoin, mic
Shebede, ag ràdh, A mhaighstir,
is àill leinn gu'n dèan thu
dhuinne ge b'e ni a dh'iarras sinn.
36 Agus thubhairt esan riu,
Ciod is àill leibh mise a dhèan-
amh dhuibh?
37 Agus thubhairt iadsan ris,
Deònuich dhuinne gu'n suidh-
eamaid, a h-aon air do làimh
dheis, agus am fear eile air do
làimh chlì, ann do ghlòir.
38 Ach thubhairt Iosa riu,
Cha'n aithne dhuibh ciod a ta
sibh ag iarraidh: am bheil sibh
comasach air a' chupan òl a dh'-
òlas mise? agus a bhi air bhur
baisteadh leis a' bhaisteadh leis
am baistear mise?
39 Thubhairt iadsan ris, A
ta sinn comasach. Ach thubh-
airt Iosa riu, Olaidh sibhse gu

deimhin an cupan a dh'òlas mise; agus baistear sibh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise:

40 Ach suidhe air mo làimh dheis, agus air mo làimh chlì, cha leamsa sin r'a thabhairt, ach dhoibh-san d'an d'ulluicheadh e.

41 Agus air cluinntinn *so* do'n deichnear, thòisich iad air mòr-chorruich a ghabhail ri Seumas agus Eoin.

42 Ach ghairm Iosa iad d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu, A ta fhios agaibh gu bheil acasan a ta air am meas mar uachdarain air na Cinnich, àrd-thighearnas orra; agus gu bheil aig an daoinibh mòra làn-ùghdarras orra.

43 Ach cha bhi e mar sin 'nur measg-sa: ach ge b'e neach le'n àill a bhi mòr 'nur measg, bithidh e 'na òglach agaibh:

44 Agus ge b'e neach agaibh le'n àill toiseach a bhi aige, bithidh e 'na sheirbhiseach do na h-uile.

45 Oir cha d'thàinig eadhon Mac an duine chum gu'n dèantadh fritheáladh dha, ach a dhèanamh frithealaidh, agus a thoirt 'anama féin mar éiric air son mhòran.

46 Agus thàinig iad gu Iericho: agus air imeachd dhasan agus d'a dheisciobluibh, agus do shluagh mòr, a mach á Iericho, bha Bartimeus an dall, mac Thimeuis, 'na shuidhe ri taobh na slighe, ag iarraidh déirce.

47 Agus an uair a chual e gu'm b'e Iosa o Nasaret a bh'ann, thòisich e ri glaodhaich, agus a ràdh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dèan tròcair orm.

48 Agus chronuich mòran e, chum gu'm biodh e 'na thosd: ach bu ro mhòid a ghlaodh esan, a Mhic Dhaibhidh, dèan tròcair orm.

49 Agus sheas Iosa, agus dh'àithn e esan a ghairm *d'a ionnsuidh:* agus ghairm iad an dall, ag ràdh ris, Biodh misneach agad, éirich; tha e ga d' ghairm.

50 Agus air dhasan 'fhalluinn a thilgeadh uaith, dh'éirich e, agus thàinig e gu Iosa.

51 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e ris, Ciod is àill leat mise a dhèanamh dhuit? Thubhairt an dall ris, A Thighearn, mi dh'fhaotainn mo radhairc.

52 Agus thubhairt Iosa ris, Imich; shlànuich do chreidimh thu. Agus air ball fhuair e a radharc, agus lean e Iosa san-t-slighe.

CAIB XI.

AGUS an uair a thàinig iad am fagus do Ierusalem, gu Betphage agus Betani, aig sliabh nan crann-oladh, chuir e uaith dithis d'a dheisciobluibh,

2 Agus thubhairt e riu, Rachaibh do 'n bhaile ud thall fa bhur comhair; agus air ball an uair a théid sibh a steach ann, gheibh sibh searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh; fuasglaibh e, agus thugaibh leibh *e*.

3 Agus ma their neach air bith ruibh, C'ar son a ta sibh a' dèanamh so? abraibh, Gu bheil feum aig an Tighearn air; agus air ball cuiridh e 'n so e.

4 Agus dh'imich iad, agus fhuair iad an searrach ceangailte a muigh aig an dorus, aig coinneachadh dà shlighe; agus dh'fhuasgail iad e.

5 Agus thubhairt cuid dhiubhsan, a bha 'nan seasamh an sin, riu, C'ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searraich?

6 Agus thubhairt iadsan riu mar a dh'àithn Iosa dhoibh: agus leig iad uatha iad.

7 Agus thug iad an searrach

chum Iosa, agus chuir iad am
falluinnean air; agus shuidh
esan air.
8 Agus sgaoil mòran am fall-
uinnean féin air an t-slighe:
agus gheàrr cuid eile geugan do
na craobhaibh, agus sgaoil iad
air an t-slighe iad.
9 Agus ghlaodh iadsan a bha
'g imeachd roimhe, agus iadsan
a bha 'ga leantuinn, ag ràdh,
Hosanna, is beannaichte an Tì a
ta teachd ann an ainm an Tigh-
earn.
10 Is beannaichte rìoghachd ar
n-Athar Daibhidh, a ta teachd
[ann an ainm an Tighearna;]
Hosanna anns na h-àrdaibh.
11 Agus chaidh Iosa a steach
do Ierusalem, agus do'n teamp-
ull; agus an uair a dh'amhairc
e air gach ni mu'n cuairt, agus
a bha 'm feasgar a nis air teachd,
chaidh e mach gu Betani maille
ris an dà fhear dheug.
12 Agus air an là màireach,
'nuair a chaidh iad a mach á
Betani, dh'fhàs e ocrach.
13 Agus air faicinn craoibh-
fhìge fada uaith, air an robh
duilleach, thàinig e, dh'fheuch-
ainn am faigheadh e ni sam
bith oirre: agus air dha teachd
d'a h-ionnsuidh, cha d'fhuair e
ni sam bith ach duilleach; oir
cha robh àm *tionail* nam fìge
fathast ann.
14 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e rithe, Nar itheadh
neach sam bith toradh dhìotsa
o so suas a chaoidh. Agus chual
a dheisciobuil *e*.
15 Agus thàinig iad gu Ieru-
salem: agus chaidh Iosa a steach
do'n teampull, agus thòisich e
air an dream a bha reiceadh ag-
us a' ceannach san teampull a
chur a mach, agus thilg e thairis
bùird luchd malairt an airgid,
agus caithriche na muinntir a
bha reiceadh choluman:
16 Agus cha'n fhuilgeadh e
gu'n giùlaineadh neach sam bith
soitheach troimh an teampull.
17 Agus theagaisg e, ag ràdh
riu, Nach 'eil e sgrìobhta, Goir-
ear tigh ùrnuigh do m' thigh-sa
do na h-uile chinnich? Ach
rinn sibhse 'na gharaidh luchd-
reubainn e.
18 Agus chuala na sgrìobh-
aichean agus na h-àrd-shagairt
so, agus dh'iarr iad cionnus a
dh'fheudadh iad esan a mhill-
eadh: oir bha 'eagal-san orra,
do bhrìgh gu'n robh an sluagh
uile fo iongantas mòr r'a theag-
asg.
19 Agus an uair a bha am
feasgar air teachd, chaidh e
mach as a' bhaile.
20 Agus air mhaduinn, ag
gabhail seachad dhoibh, chunn-
aic iad an crann-fìge air crìon-
adh o fhreumhaibh.
21 Agus air cuimhneachadh
do Pheadar, thubhairt e ris, A
mhaighstir, feuch, a ta a'
chraobh-fhìge, a mhalluich thu,
air crìonadh.
22 Agus fhreagair Iosa, agus
thubhairt e riu, Biodh creidimh
Dhé agaibh.
23 Oir gu deimhin a ta mi
ag ràdh ribh, ge b' e neach a
their ris a' bheinn so, Togar
thu, agus tilgear san fhairge
thu, agus nach bi fo amharus
'na chridhe, ach a chreideas gu'n
tachair na nithe a their e, thig
gach ni a their e gu crìch
dha.
24 Air an aobhar sin tha mi
ag ràdh ribh, Ge b' e nithe air
bith a dh'iarras sibh ann an
ùrnuigh, creidibh gu'm faigh
sibh, agus gheibh sibh.
25 Agus an uair a sheasas
sibh a' dèanamh ùrnuigh, maith-
ibh, ma ta ni air bith agaibh an
aghaidh aoin duine; chum gu
maith bhur n-Athair a ta air

nèamh bhur peacanna féin duibhse.
26 Ach mur maith sibhse, cha mhò a mhaitheas bhur n-Athair a ta air nèamh bhur peacanna féin duibhse.
27 Agus thàinig iad a rìs gu Ierusalem: agus air dhasan bhi a' spaisdeireachd anns an teampull, thàinig d'a ionnsuidh na h-àrd-shagairt, agus na sgrìobhaichean, agus na seanairean.
28 Agus thubhairt iad ris, Ciod e an t-ùghdarras leis am bheil thu a' dèanamh nan nithe so? Agus cò thug dhuit an t-ùghdarras so chum na nithe so dhèanamh?
29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhibhse, agus freagraibh mi, agus innsidh mise dhuibh-sa ciod e an t-ùghdarras leis am bheil mi dèanamh nan nithe so.
30 An ann o nèamh, no o dhaoinibh a thàinig baisteadh Eoin? freagraibh mi.
31 Agus bha iad a' reusonachadh eatorra féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh; their esan ruinn, C'ar son ma seadh nach do chreid sibh e?
32 Ach ma their sinn, O dhaoinibh; bhaeagalan t-sluaigh orra: oir b'e meas gach uile air Eoin gu'm b'fhàidh e gu firinneach.
33 Agus air freagairt dhoibh, thubhairt iad ri Iosa, Cha'n 'eil fhios againn. Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha mhò a dh'innseas mise dhuibhse ciod e an t-ùghdarras leis am bheil mi dèanamh nan nithe so.

CAIB. XII.

AGUS thòisich e air labhairt riu ann an cosamhlachdaibh. Shuidhich duine *àraidh* fionlios, agus chuir e gàradh mu'n cuairt air, agus chladhaich e ionad-bruthaidh *nam fion-dhearc*, agus thog e tùr, agus shuidhich e air tuath e, agus ghabh e a thurus as a dhùthaich.
2 Agus san àm dhligheach chuir e seirbhiseach a dh'ionnsuidh na tuatha, chum gu'm faigheadh e do thoradh an fhìon-lios o'n tuath.
3 Ach air dhoibh-san esan a ghlacadh, bhuail iad e, agus chuir iad uatha falamh e.
4 Agus a rìs chuir e seirbhiseach eile d'an ionnsuidh; agus chlach iad e, agus reub iad a cheann, agus chuir iad uatha e le h-eas-urram.
5 Agus a rìs chuir e neach eile *d'an ionnsuidh;* agus esan mharbh iad: agus mòran eile, a' bualadh cuid diubh, agus a' marbhadh cuid eile.
6 Fathast uime sin, air dha aon Mhac a bhi aige, a b' ionmhuinn leis, chuir e esan mar an ceudna fa dheoidh d'an ionnsuidh, ag ràdh, Bheir iad urram do m' Mhac.
7 Ach thubhairt an tuath sin 'nam measg féin, Is e so an t-oighre; thigibh, marbhamaid e, agus bithidh an oighreachd againn féin.
8 Agus rug iad air, agus mharbh iad e, agus thilg iad a mach as an fhìon-lios e.
9 Ciod e uime sin a ni Tighearn an fhìon-lios? Thig e agus sgriosaidh e 'n tuath sin, agus bheir e am fìon-lios do dhaoinibh eile.
10 Nach do leugh sibh an sgriobtuir so? A' chlach a dhiùlt na clachairean, rinneadh ceann na h-oisinn d'i.
11 Rinneadh so leis an Tighearn, agus is iongantach e 'nar sùilibh-ne.
12 Agus dh'iarr iad breith air, ach bha eagal an t-sluaigh

orra; oir thuig iad gu'm b'ann
'nan aghaidh féin a labhair e an
cosamhlachd: agus air fhàgail
doibh, dh'imich iad rompa.
13 Agus chuir iad d'a ionn-
suidh dream àraidh do na Phair-
isich, agus do luchd-leanmhuinn
Heroid, chum gu'n glacadh iad
e 'na chainnt.
14 Agus air dhoibh-san teachd,
thubhairt iad ris, A mhaighstir,
a ta fhios againn gu bheil thusa
firinneach, agus nach 'eil suim
agad do neach air bith: oir
cha'n 'eil thu ag amharc air
gnùis dhaoine, ach a' teagasg
slighe Dhé ann am firinn. Am
bheil e ceaduichte cìs a thoirt do
Cheasar, no nach 'eil? an tabh-
air, no nach tabhair sinn i?
15 Ach air dhasan an cealg a
thuigsinn, thubhairt e riu, C'ar
son a ta sibh ga m' bhuaireadh?
thugaibh peghinn a m' ionn-
suidh, chum gu'm faic mi i?
16 Agus thug iad *d'a ionn-
suidh* i, agus thubhairt e riu, Cò
d'an ìomhaigh so, agus *cò d' am
buin* an sgriobhadh so? Agus
thubhairt iadsan ris, Do Chea-
sar.
17 Agus fhreagair Iosa, agus
thubhairt e riu, Thugaibh do
Cheasar na nithe a's le Ceasar,
agus do Dhia na nithe a's le
Dia. Agus ghabh iad iongant-
as ris.
18 An sin thàinig na Sadus-
aich d'a ionnsuidh, a ta 'g ràdh
nach 'eil aiseirigh ann; agus
dh'fheòraich iad deth, ag ràdh,
19 A mhaighstir, sgrìobh
Maois dhuinne, Nam faigheadh
bràthair duine air bith bàs, agus
gu'm fàgadh e bean, agus nach
fàgadh e clann, gu'n gabhadh a
bhràthair a bhean *d'a ionnsuidh*,
agus gu'n togadh e sliochd d'a
bhràthair.
20 A nis bha seachdnar
bhràithrean ann: agus ghabh an
ceud fhear dhiubh bean, agus an
uair a dh'eug e, cha d'fhàg e
sliochd.
21 Agus ghabh an dara fear
i, agus fhuair esan bàs, agus cha
mhò a dh'fhàg esan sliochd: ag-
us an treas fear mar an ceudna.
22 Agus ghabh an t-seachd-
nar i, agus cha d'fhàg iad
sliochd: 'nan déigh uile, chaoch-
ail a' bhean mar an ceudna.
23 Anns an aiseirigh uime
sin, an uair a dh'éireas iad, cò
dhiubh d'am bean i? oir bha i
aig an t-seachdnar 'na mnaoi.
24 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Nach 'eil sibh
uime sin ann am mearachd, do
bhrìgh nach 'eil eòlas agaibh air
na sgriobtuiribh, no air cumh-
achd Dhé?
25 Oir an uair a dh'éireas iad
o na marbhaibh, cha phòs iad, ni
mò a bheirear am pòsadh iad;
ach a ta iad mar na h-aingil *a
ta* air nèamh.
26 Ach mu thimchioll nam
marbh, gu'n éirich iad, nach
do leugh sibh ann an leabhar
Mhaois, cionnus a labhair Dia
ris anns a' phreas, ag ràdh, Is
mise Dia Abrahaim, agus Dia
Isaaic, agus Dia Iacoib?
27 Cha 'n e Dia nam marbh
e, ach Dia nam beò: tha sibhse
uime sin ann am mearachd mòr
28 Agus thàinig neach do na
sgrìobhaichibh, agus an uair a
chual e iadsan a' deasboireachd
r'a chéile, agus a thuig e gu'n
do fhreagair e gu maith iad,
chuir e ceisd air, Cia i a' cheud
àithne do na *h-àitheantaibh* uile?
29 Agus fhreagair Iosa e, 'S
i so a' cheud àithne do na h-
àitheantaibh uile, Eisd, O Is-
rael, an Tighearn ar Dia-ne, is
aon Tighearn e;
30 Agus gràdhaichidh tu an
Tighearn do Dhia le d'uile
chridhe, agus le d'uile anam, ag-

us le d'uile inntinn, agus le d'-uile neart: *Is* i so a' cheud àithne:

31 Agus is cosmhuil an dara *àithne* rithe so, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu féin: cha'n 'eil àithne eile ann a's mò na iad so.

32 Agus thubhairt an sgrìobhaiche ris, Is maith, gu firinneach, a Mhaighstir, a thubhairt thu: oir a ta aon Dia ann, agus cha'n 'eil atharrach ann ach e féin.

33 Agus esan a ghràdhachadh leis an uile chridhe, agus leis an uile tbuigse, agus leis an uile anam, agus leis an uile neart, agus neach a ghràdhachadh a choimhearsnaich mar e féin, is mò sin na na h-uile làn ìobairte-loisgte, agus thabhartasa.

34 Agus an uair a chunnaic Iosa gu'n do fhreagair e gu tuigseach, thubhairt e ris, Cha'n 'eil thu fada o rìoghachd Dhé. Agus cha robh a mhisnich aig neach air bith o sin suas ceisd a chur air.

35 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, a' teagasg anns an teampull, Cionnus a tha na sgrìobbaichean ag ràdh gur e Crìosd Mac Dhaibhidh?

36 Oir thubhairt Daibhidh féin troimh an Spiorad naomh, Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn-sa, Suidh air mo làimh dheis, gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fo d' chosaibh;

37 Air an aobhar sin a ta Daibhidh féin a' gairm a Thighearna dheth; cionnus ma seadh is e 'mhac e? Agus dh'éisd am mòr-shluagh ris gu taitneach.

38 Agus thubhairt e riu 'na theagasg, Bithibh air bhur faicill o na sgrìobhaichibh, leis an ionmhuinn imeachd ann an culaidhibh fada, agus fàilte *fhaotainn* air na margaibh,

39 Agus na ceud chaithriche anns na sionagogaibh, agus na ceud àiteacha-suidhe aig na féillibh:

40 A dh'itheas suas tighean bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a ni ùrnuighean fada: gheibh iad sin an dìteadh a's mò.

41 Agus air do Iosa suidhe fa chomhair àite-coimhid an ionmhais, thug e fa'near cionnus a bha 'm pobull a' cur an airgid anns an ionmhas: agus chuir mòran do dhaoinibh saoibhir mòran ann.

42 Agus air teachd do bhantraich bhochd, thilg i dà bhonn bbeag ann, a ni feoirling.

43 Agus air dha a dheisciobuil a ghairm d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh gu'n do chuir a' bhantrach bhochd so tuilleadh san ionmhas, na iadsan uile a thilg ann.

44 Oir thilg iadsan uile ann d'am mòr-phailteas; ach thilg ise as a gainne na bha aice uile, eadhon a beathachadh gu h-iomlan.

CAIB. XIII.

AGUS an uair a bha e dol a mach as an teampull, thubbairt neach d'a dheisciobluibh ris, A Mhaighstir, feuch ciod e a' ghnè chlach so, agus ciod e a' ghnè aitreibh so!

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Am faic thu an aitreabh mhòr so? cha'n fhàgar clach air muin cloiche, nach sgarar o chéile.

3 Agus 'nuair a shuidh e air sliabh nan crann-oladh, fa chomhair an teampuill, dh'fheòraich Peadar, agus Seumas, agus

Eoin, agus Aindreas an uaig-
nidheas deth,
4 Innis duinne c'uin' a bhith-
eas na nithe sin, agus ciod e 'n
comhara 'nuair a bhitheas na
nithe sin gu léir air an coimh-
lionadh.
5 Agus fhreagair Iosa iad,
agus thòisich e air a ràdh, Thug-
aibh an aire nach meall aon
neach sibh :
6 Oir thig mòran an am
ainm-sa, ag ràdh, Is mise e :
agus meallaidh iad mòran.
7 Agus an uair a chluinneas
sibh coganna, agus tuairisgeul
choganna, na biodh buaireas
oirbh : oir is éigin *iad so* a
theachd ; ach cha*'n'eil* an deir-
eadh ann fathast.
8 Oir éiridh cinneach an agh-
aidh cinnich, agus rìoghachd an
aghaidh rìoghachd : agus bith-
idh critheanna talmhainn ann an
iomadh àit, agus bithidh gorta
agus trioblaidean ann : is iad sin
toiseach dhòruinnean.
9 Ach thugaibh an aire dhuibh
féin : oir bheir iad thairis sibh
do chomhairlibh : agus anns na
sionagogaibh sgiùrsar sibh, agus
cuirear sibh an làthair uachdar-
an agus rìghrean air mo shon-
sa, mar fhianuis dhoibh-san.
10 Agus is éigin air tùs
an soisgeul a bhi air a shear-
monachadh do na h-uile chinn-
ich.
11 Ach an uair a bheir iad
leo sibh, 'gur tabhairt thairis, na
biodh e na ro-chùram oirbh
ciod e a labhras sibh, agus na
smuainichibh roimh-làimh *air :*
ach ge b'e ni a bheirear dhuibh
san uair sin féin, abraibh e : oir
cha sibhse ta labhairt, ach an
Spiorad naomh.
12 Agus bheir am bràthair a
bhràthair thairis chum bàis, ag-
us an t-athair a mhac : agus
éiridh a' chlann suas an agh-
aidh *am* pàranta, agus bheir
iad fa' near an cur gu bàs.
13 Agus bithidh sibh air bhur
fuathachadh leis na h-uile
dhaoinibh air sgàth m'ainme-
sa : ach an tì a bhuanaicheas
chum na crìche, is e so a shaor-
ar.
14 Ach an uair a chi sibh
gràineileachd an léir-sgrios, air
an do labhair Daniel am fàidh,
'na seasamh anns an ionad nach
bu chòir dh'i, (tuigeadh an tì a
leughas,) an sin teicheadh iad-
san, a *ta* ann an *tìr* Iudea, chum
nam beann :
15 Agus na tigeadh esan a
ta air mullach an tighe, a nuas
do'n tigh, agus na rachadh e
steach, a thoirt ni air bith as a
thigh.
16 Agus an tì a ta sa' mhach-
air, na pilleadh e air ais a thog-
ail 'fhalluinn leis.
17 Ach mo thruaigh iad na
mnài sin a ta torrach, agus iad-
san a ta toirt cìche sna làithibh
sin !
18 Agus guidhibh-sa gun
bhur teicheadh a bhi sa' gheamh-
radh.
19 Oir bithidh àmhghar anns
na làithidh sin, amhuil nach
robh a leithid ann o thoiseach
na cruitheachd a chruthaich
Dia, gus a nis, agus nach mò a
bhitheas.
20 Agus mur giorraicheadh
an Tighearn na làithean ud,
cha rachadh feoil air bith as :
ach air son an t-sluaigh thagh-
ta, a thagh e féin, ghiorraich e
na làithean ud.
21 Agus an sin ma their neach
air bith ribh, Feuch, a ta Crìosd
an so, no, Feuch, *a ta* e 'n sin,
na creidibh *e :*
22 Oir éiridh Crìosdan bréige,
agus fàidhean bréige, agus ni
iad comharan, agus mìorbhuil-
ean, chum, nam bu chomasach

e, na daoine taghta féin a
mhealladh.
23 Agus thugaibh-sa an aire:
feuch, roimh-innis mi dhuibh na
h-uile nithe.
24 Ach anns na làithibh sin,
an déigh an àmhghair ud, bith-
idh a' ghrian, air a dorchachadh,
agus cha toir a' ghealach a solus
uaipe ;
25 Agus tuitidh reulta nèimh,
agus bithidh na cumhachdan *a ta*
sna nèamhaibh air an crathadh.
26 Agus an sin chi iad Mac
an duine a' teachd anns na neul-
aibh, maille ri mòr-chumhachd,
agus glòir.
27 Agus an sin cuiridh e
'aingil a mach, agus cruinnich-
idh e r'a chéile a dhaoine tagh-
ta féin o na ceithir gaothaibh, o
leth-iomall na talmhainn gu
leth-iomall nèimh.
28 A nis fòghlumaibh cosamh-
lachd o 'n chraoibh-fhìge: An
uair a bhitheas a geug a nis
maoth, agus a chuireas i mach
a duilleach, a ta fhios agaibh gu
bheil an samhradh am fagus:
29 Agus mar an ceudna sibhse,
an uair a chi sibh na nithe sin
tachairt, biodh fhios agaibh gu
bheil e 'm fagus, *eadhon* aig na
dorsaibh.
30 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, nach téid an gineal-
ach so thairis, gus an coimh-
lionar na nithe sin uile.
31 Théid nèamh agus talamh
seach ; ach cha téid m' fhocail-
sa seach a chaoidh.
32 Ach cha'n 'eil fios an là
no na h-uaire sin aig neach air
bith, cha'n 'eil aig na h-ainglibh
a ta air nèamh, no aig a' Mhac,
ach aig an Athair.
33 Thugaibh fa'near, dèan-
aibh faire agus ùrnuigh: oir
cha'n 'eil fhios agaibh c'uin' a
thig an t-àm.
34 *Oir a ta Mac an duine* mar
dhuine a chaidh air thurus, ag-
us a dh'fhàg a thigh féin, agus
a thug d'a sheirbhisich cumh-
achd, agus 'obair féin do gach
neach, agus a thug àithne do'n
dorsair faire a dhèanamh.
35 Uime sin dèanaibh-sa
faire, (oir cha'n 'eil fhios ag-
aibh c'uin' a thig maighstir an
tighe ; an ann air feasgar, no air
mheadhon-oidhche, no aig gairm-
choileach, no anns a' mhad-
uinn;)
36 Air eagal air teachd dha
gu h-obann, gu'm faigh e sibh
'nur codal.
37 Agus na nithe a ta mi ag
ràdh ribhse, a ta mi ag ràdh ris
na h-uile dhaoinibh, Dèanaibh
faire.

CAIB. XIV.

AGUS bha a' chàisg, agus féill
an arain neò-ghoirtichte an
déigh dà là: agus dh'iarr na h-
àrd-shagairt agus na sgrìobh-
aichean, cionnus a ghlacadh iad
esan le foill, agus a chuireadh
iad gu bàs e.
2 Ach thubhairt iad, Cha'n
ann air an fhéill, air eagal gu'n
éirich buaireas am measg an
t-sluaigh.
3 Agus air bhi dha ann am
Betani, ann an tigh Shimoin an
lobhair, an uair a bha e 'na
shuidhe air bòrd, thàinig bean,
aig an robh bocsa alabastair do
oladh spicnaird, ro luachmhoir ;
agus bhris i am bocsa, agus
dhòirt i air a cheann e.
4 Agus bha cuid diubh
diombach annta féin, agus ag
ràdh, C'ar son a rinneadh an
t-ana-caitheadh so air an oladh ?
5 Oir dh'fheudadh i bhi air a
reiceadh air son tuilleadh na trì
cheud peghinn, agus air a toirt
do na bochdaibh. Agus rinn
iad gearan 'na h-aghaidh.
6 Ach thubhairt Iosa, Leig-

ibh leatha; c'ar son a ta sibh
cur dragha oirre? rinn i obair
mhaith ormsa.
7 Oir a ta na bochdan a
ghnàth maille ribh, agus ge b'e
uair is àill leibh, feudaidh sibh
maith a dhèanamh dhoibh: ach
cha'n 'eil mise a ghnàth agaibh.
8 Rinn i na dh'fheudadh i:
thàinig i roimh-làimh a dh'-
ùngadh mo chuirp chum adh-
laic.
9 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Ge b'e earrann air
bith air feadh an domhain uile
am bi an soisgeul so air a
shearmonachadh, bithidh mar an
ceudna an ni *so* a rinn i air
innseadh, mar chuimhne oirre.
10 Agus dh'imich Iudas Isca-
riot, aon do'n dà fhear dheug,
chum nan àrd-shagart, gu esan
a bhrath dhoibh.
11 Agus 'nuair a chual iadsan
so, bha iad aoibhneach, agus
gheall iad airgiod a thoirt da.
Agus dh'iarr e cionnus a dh'-
fheudadh e gu h-iomchuidh esan
a bhrath.
12 Agus air a' cheud là do
fhéill an arain neo-ghoirtichte,
an uair bu ghnàth leo an t-uan
càisge a mharbhadh, thubhairt
a dheisciobuil ris, C'àit an toil
leat sinne dhol a dh'ulluchadh,
chum gu'n itheadh tu a' chàisg?
13 Agus chuir e dithis d'a
dheisciobluibh, agus thubhairt e
riu, Rachaibh a steach do'n
bhaile, agus coinnichidh duine
sibh a' giùlan soithich uisge:
leanaibh e.
14 Agus ge b'e àit am téid e
stigh, abraibh-sa ri fear-an-
tighe, Tha am Maighstir ag
ràdh, C'àit am bheil an seòmar
aoidheachd, anns an ith mi a'
chàisg maille ri m' dheisciob-
luibh?
15 Agus nochdaidh esan
dhuibh seòmar àrd, farsuinn, 'na
làn uidheam agus deasaichte:
an sin ulluichibh dhuinn.
16 Agus chaidh a dheisciob-
uil a mach, agus thàinig iad do'n
bhaile, agus fhuair iad mar thu-
bhairt e riu: agus dh'ulluich
iad a' chàisg.
17 Agus air teachd do'n
fheasgar, thàinig esan maille ris
an da fhear dheug.
18 Agus an uair a bha iad
'nan suidhe, agus ag itheadh,
thubhairt Iosa, Gu deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, gu'm brath aon
agaibh-sa, a ta 'g itheadh maille
rium, mise.
19 Agus thòisich iad air a bhi
dubhach, agus a ràdh ris an
déigh a chéile, Am mise e? ag-
us fear eile, Am mise e?
20 Agus air freagairt dhasan
thubhairt e riu, *Is* fear do'n dà
fhear dheug e, a ta tumadh
maille riumsa sa' mhèis.
21 A ta mac an duine gu
deimhin ag imeachd, mar a ta e
sgrìobhta uime, ach is an-aoibh-
inn do'n fhear sin le 'm brathar
Mac an duine: bu mhaith do'n
duine sin mur beirteadh riamh
e.
22 Agus ag itheadh dhoibh,
ghlac Iosa aran, agus an déigh a
bheannachadh,. bhris e, agus
thug e dhoibhsan e, agus thu-
bhairt e, Gabhaibh, ithibh: is e
so mo chorp-sa.
23 Agus air glacadh a' chup-
ain, agus air tabhairt buidh-
eachais, thug e dhoibhsan e:
agus dh'òl iad uile as.
24 Agus thubhairt e riu, Is i
so m'fhuil-sa an Tiomnaidh-
nuaidh, a dhòirtear air son
mhòran.
25 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Nach òl mi ni's mò do
thoradh na fìonain, gus an là sin
an òl mi nuadh e ann an rìogh-
achd Dhé.
26 Agus air dhoibh laoidh a

sheinn, chaidh iad a mach gu
sliabh nan crann oladh.
27 Agus thubhairt Iosa riu,
Gheibh sibh uile oilbheum ann-
am-sa an nochd: oir a ta e sgrìobh-
ta, *Buailidh mi am buachaill,
agus sgapar na caoraich.*
28 Ach an déigh dhomh éirigh,
théid mi roimhibh do Ghalile.
29 Ach thubhairt Peadar ris,
Ged fhaigh iadsan uile oilbheum
annad, gidheadh cha *'n fhaigh*
mise *e*.
30 Agus thubhairt Iosa ris,
Gu deimhin a ta mi ag ràdh
riut, An diugh, air an oidhche so
féin, mu'n goir an coileach dà
uair, gu'n àicheadh thusa mi trì
uairean.
31 Ach is ro mhòid a thubh-
airt esan, Ged is èigin domh am
bàs fhulang maille riut, cha'n
àicheadh mi chaoidh thu. Agus
mar sin thubhairt càch uile mar
an ceudna.
32 Agus thàinig iad gu ionad
d'am b' ainm Getsemane; agus
thubhairt e r'a dheisciobluibh,
Suidhibh-sa an so, gus an dèan
mise ùrnuigh.
33 Agus thug e leis Peadar,
agus Seumas, agus Eoin, agus
thòisich e air a bhi fuidh uamh-
chrith, agus fuidh anabarra
bròin.
34 Agus thubhairt e riu, Tha
m'anam ro bhrònach, eadhon gu
bàs: fanaibh-sa an so, agus
dèanaibh faire.
35 Agus chaidh e beagan air
aghaidh, agus thuit e air an
talamh, agus rinn e ùrnuigh,
nam bu chomasach e, gu'n rach-
adh an uair thairis air.
36 Agus thubhairt e, Abba,
Athair, a ta gach ni so-dhèanta
dhuitse; cuir an cupan so
seachad orm: gidheadh, na b'e
an ni a b'àill leamsa, ach an ni
a's toil leatsa.
37 Agus thàinig e, agus
fhuair e iadsan 'nam codal, agus
thubhairt e ri Peadar, a Shi-
moin am bheil thu a'd' chodal?
nach b'urrainn thu faire a dhèan-
amh aon uair?
38 Dèanaibh faire agus ùr-
nuigh, chum nach tuit sibh am
buaireadh: *a ta* an spiorad gu
deimhin togarrach, ach *a ta* an
fheoil anmhunn.
39 Agus air dha imeachd a
rìs, rinn e ùrnuigh, ag ràdh nam
briathra ceudna.
40 Agus an uair a phill e,
fhuair e iad a rìs 'nan codal,
(oir bha'n sùilean trom,) agus
cha robh fhios aca cionnus a
bheireadh iad freagradh air.
41 Agus thàinig e an treas
uair, agus thubhairt e riu,
Coidlibh roimhibh a nis, agus
gabhaibh fois: is leoir e, thàin-
ig an uair; feuch, a ta Mac an
duine air a bhrath thairis do
làmhaibh nam peacach.
42 Eiribh, imicheamaid;
feuch, a ta an tì a bhrathas
mise am fagus.
43 Agus air ball, air dha bhi
fathast a' labhairt, thàinig Iudas,
aon do'n dà fhear dheug, agus
sluagh mòr maille ris le claidh-
ibh agus bataibh, o na h-àrd-
shagartaibh, agus na sgrìobh-
aichibh, agus na seanairibh.
44 Agus bha an tì a bhrath
esan air toirt comhara dhoibh,
ag ràdh, Ge b'e neach d'an toir
mise pòg, is e sin e; glacaibh
e, agus thugaibh leibh *e* gu
tèaruinte.
45 Agus air teachd dha,
chaidh e air ball d'a ionnsuidh-
sa, agus thubhairt e, Fàilte
dhuit, a mhaighstir; agus phòg
se e.
46 Agus chuir iadsan làmh
ann, agus ghlac iad e.
47 Agus air tarruing claidh-
eimh do fhear do na bha làth-
air, bhuail e òglach an àrd-

shagairt, agus gheàrr e a chluas
deth.
48 Agus fhreagair Iosa ag-
us thubhairt e riu, An d'thàinig
sibh a mach gu mo ghlacadh-
sa, mar gu b'ann an aghaidh
fir-reubainn le claidhibh agus
le bataibh?
49 Bha mi gach là maille ribh
san teampull, a' teagasg, agus
cha do ghlac sibh mi: ach *a ta*
so chum gu biodh na sgriob-
tuirean air an coimhlionadh.
50 Agus air do na h-uile a
thréigsinn, theich iad.
51 Agus lean òganach àraidh
e, aig an robh lìon-eudach air
a chur m' a chorp lomnochd;
agus rug na h-òganaich air.
52 Ach air dhasan an lìon-
eudach fhàgail, theich e lom-
nochd uatha.
53 Agus thug iad leo Iosa
chum an àrd-shagairt: agus
chruinnicheadh maille ris na h-
àrd-shagairt uile, agus na sean-
airean, agus na sgrìobhaichean.
54 Agus lean Peadar e fada
uatha, gus an deachaidh e steach
do thalla an àrd-shagairt: agus
bha e 'na shuidhe maille ris na
seirbhisich, agus 'ga gharadh ris
an teine.
55 Agus dh'iarr na h-àrd-
shagairt, agus a' chomhairle uile
fianuis an aghaidh Iosa, chum a
chur gu bàs; agus cha d'fhuair
iad.
56 Oir rinn mòran dhaoine
fianuis bhréige 'na aghaidh, ach
cha do chòird am fianuis r' a
chéile.
57 Agus dh'éirich dream àr-
aidh, agus thug iad fianuis
bhréige 'na aghaidh, ag ràdh,
58 Chuala sinne e ag ràdh,
Leagaidh mi sìos an teampull
so, a rinneadh le làmhaibh, ag-
us an trì làithibh, togaidh mi
teampull eile, neo-dhèanta le
làmhaibh.
59 Agus mar sin féin cha
robh am fianuis a' teachd r' a
chéile.
60 Agus air éirigh suas do'n
àrd-shagart sa' mheadhon, chuir
e ceisd air Iosa, ag ràdh, Nach
toir thu freagradh air bith uait?
ciod sin mu bheil iad so 'a toirt
fianuis a' d' aghaidh?
61 Ach dh'fhan esan 'na
thosd, agus cha do fhreagair
e ni sam bith. A rìs dh'fheòr-
aich an t-àrd-shagart deth, ag-
us thubhairt e ris, An tu
Crìosd, Mac an Tì bheannaichte?
62 Agus thubhairt Iosa, Is
mi: agus chi sibh Mac an duine
'na shuidhe air deas làimh
cumhachd *Dhé*, agus a' teachd
le neulaibh nèimh.
63 An sin reub an t-àrd-shagart
'eudach, agus thubhairt e, Ciod
am feum a ta againn tuilleadh
air fianuisibh?
64 Chuala sibh an toibheum:
ciod i bhur barail-sa? Agus
thug iad uile breth 'na aghaidh
gu'n do thoill e am bàs.
65 Agus thòisich cuid diubh
air smugaid a thilgeadh air, ag-
us'aghaidh fholach, agus a bhual-
adh le 'n dornaibh, agus a ràdh
ris, Dèan fàidheadaireachd: ag-
us ghabh na seirbhisich le m'
basaibh air.
66 Agus air do Pheadar a bhi
shìos anns an talla, thàinig aon
do bhanoglaich an àrd-shag-
airt:
67 Agus 'nuair a chunnaic i
Peadar 'ga gharadh, agus air dh'i
beachdachadh air, thubhairt i
ris, Bha thusa cuideachd maille
ri Iosa o Nasaret.
68 Ach dh'àicheadh esan,
ag ràdh, Cha'n aithne dhomh,
agus cha'n 'eil mi tuigsinn ciod
a ta thu 'g ràdh. Agus chaidh
esan a mach do'n fhòr-dhorus;
agus ghoir an coileach.
69 Agus air do bhanoglaich

fhaicinn a rìs, thòisich i air a
ràdh riu-san a bha 'nan seas-
amh a làthair, Is ann diubh
a ta 'm fear so.
70 Agus dh'àicheadh e rìs.
Agus an ceann beagan 'na dhéigh
sin, thubhairt iadsan a bha 'nan
seasamh a làthair a rìs ri Pead-
ar, Gu firinneach is ann diubh
sud thu: oir is Galiléach thu,
agus is cosmhuil do chainnt *riu*.
71 Ach thòisich esan air mall-
achadh agus air mionnachadh,
ag ràdh, Cha'n aithne dhomh an
duine so mu 'm bheil sibh a'
labhairt.
72 Agus ghoir an coileach an
dara uair. Agus chuimhnich
Peadar am focal a thubhairt
Iosa ris, Mu'n goir an coileach
dà uair, àicheadhaidh tu mi trì
uairean. Agus an uair a smuain-
ich e air, ghuil e.

CAIB. XV.

AGUS air ball sa' mhaduinn
chum na h-àrd-shagairt
maille ris na seanairibh, agus na
sgrìobhaichibh, agus a' chomh-
airle gu h-iomlan, comhairle,
agus air dhoibh Iosa a cheangal,
thug iad leo e, agus thug iad
thairis e do Philat.
2 Agus dh'fhiosraich Pilat
deth, An tusa rìgh nan Iudh-
ach? Agus air freagairt dha,
thubhairt e ris, Thubhairt thu
e.
3 Agus chuir na h-àrd-
shagairt mòran do nithibh as a
leth: ach cha do fhreagair esan
aon ni.
4 Agus chuir Pilat a rìs ceisd
air, ag ràdh, Nach freagair thu
ni sam bith? feuch cia lìon nithe
air am bheil iad sin a' toirt fian-
uis a' d' aghaidh.
5 Ach cha do fhreagair Iosa
ni sam bith tuilleadh; air chor
as gu'n do ghabh Pilat iongant-
as.
6 A nis air an fhéill bu
ghnàth leis aon phrìosanach, ge
b'e air bith a dh'iarradh iad, a
leigeadh as doibh.
7 Agus bha *neach àraidh* d'am
b'ainm Barabas, ceangailte maille
r' a chompanaich ceannairce,
muinntir a bha air dèanamh
mortaidh anns a' cheannairc.
8 Agus air glaodhaich gu h-
àrd do'n t-sluagh, thòisich iad
air iarraidh *air, a dhèanamh*
dhoibh mar a rinn e an còmh-
nuidh.
9 Ach fhreagair Pilat iad, ag
ràdh, An àill leibh gu'n cuir
mi rìgh nan Iudhach fa sgaoil
duibh?
10 (Oir bha fhios aige gu'm
b'ann troimh fharmad a thug
na h-àrd-shagairt thairis e.)
11 Ach bhrosnuich na h-àrd-
shagairt an sluagh, chum gu'm
b'fheàrr leis Barabas a chur fa
sgaoil doibh.
12 Agus fhreagair Pilat, agus
thubhairt e riu a rìs, Ciod ma
seadh is àill leibh mi a dhèanamh
ris *an duine sin*, d' an goir sibh
Rìgh nan Iudhach?
13 Agus ghlaodh iad a rìs,
Cèus e.
14 An sin thubhairt Pilat riu,
C'ar son, ciod e 'n t-olc a rinn
e? Ach bu ro mhòid a ghlaodh
iadsan, Cèus e.
15 Agus air do Philat bhi
toileach gnìomh taitneach a
dhèanamh do 'n t-sluagh, dh'-
fhuasgail e Barabas dhoibh, agus
thug e thairis Iosa, an déigh dha
a sgiùrsadh, chum a chèusadh.
16 Agus thug na saighdearan
leo e steach do'n talla, eadhon
cùirt an uachdarain: agus ghairm
iad a' chuideachd uile an ceann
a chéile.
17 Agus chuir iad uime eud-
ach purpuir, agus air dhoibh
coron droighinn fhigheadh, chuir
iad air e.

18 Agus thòisich iad air
beannachadh dha, *ag ràdh*, Fàilte
dhuit, a Rìgh nan Iudhach !
19 Agus bhuail iad sa' cheann
e le slait chuilce, agus thilg
iad smugaid air, agus a' lùbadh
an glùn, rinn iad aoradh dha.
20 Agus an déigh dhoibh
fanoid a dhèanamh air, thug iad
deth an *t-eudach* purpuir, agus
chuir iad 'eudach féin uime,
agus thug iad a mach e chum
gu'n cèusadh iad e.
21 Agus dh'éignich iad duine
àraidh bha dol seachad, Simon
o Chirene, (athair Alecsandeir
agus Rufuis, a bha teachd as a'
mhachair,) chum a chrann-cèus-
aidh a ghiùlan.
22 Agus thug iad e gu ionad
d'am b'ainm Golgota, is e sin
air eadar-theangachadh, àite
cloiginn.
23 Agus thug iad da r' a òl,
fion air a mheasgadh le mirr :
ach cha do ghabh esan e.
24 Agus an uair a chèus iad
e, roinn iad a thrusgan, a' tilg-
eadh croinn air, ciod a' chuid a
bhiodh aig gach duine dheth.
25 Agus bha 'n treas uair ann ;
agus chèus iad e.
26 Agus bha sgrìobhadh a
chùise-dìtidh air a sgrìobhadh os
a cheann, RIGH NAN IUDH-
ACH.
27 Agus chèus iad maille ris
dà ghaduiche ; fear air a làimh
dheis, agus fear air a làimh chlì.
28 An sin choimhlionadh an
sgriobtuir, a thubhairt, Agus
bha e air àireamh am measg nan
ciontach.
29 Agus thug iadsan a bha
dol seachad anacainnt da, a'
crathadh an ceann, agus ag ràdh,
O thusa a leagas an teampull,
agus a thogas e ann an trì làith-
ibh,
30 Fòir ort féin, agus thig a
nuas o 'n chrann-chèusaidh.
31 Agus mar an ceudna thu-
bhairt na h-àrd-shagairt agus
na sgrìobhaichean r' a chéile, a'
fanoid air, Shaor e daoine eile ;
cha'n 'eil e comasach air e féin
a shaoradh.
32 Thigeadh a nis Crìosd
Rìgh Israeil a nuas o'n chrann-
chèusaidh, chum gu'm faic agus
gu'n creid sinn. Agus thug
iadsan a chaidh chèusadh maille
ris, anacainnt da.
33 Agus an uair a thàinig an
seathadh uair, bha dorchadas air
an talamh uile, gu ruig an naoth-
adh uair.
34 Agus air an naothadh uair
dh'éigh Iosa le guth àrd, ag
ràdh, Eloi, Eloi, lama sabacht-
ani ? is e sin, air eadar-theang-
achadh, Mo Dhia, mo Dhia, c' ar
son a thréig thu mi ?
35 Agus air cluinntinn *sin* do
chuid diubhsan a bha 'nan seas-
amh a làthair, thubhairt iad,
Feuch, a ta e a' gairm Eliais.
36 Agus ruith fear diubh,
agus air dha spòng a lìonadh do
fhìon geur agus a cur air slait
chuilce, thug e deoch dha, ag
ràdh, Leigibh *leis ;* faiceamaid
an tig Elias g'a thoirt a nuas.
37 Agus air do Iosa éigheach
le guth àrd, thug e suas an deò.
38 Agus bha brat-roinn an
teampuill air a reubadh 'na dhà
chuid o mhullach gu ìochdar.
39 Agus an uair a chunnaic
an ceannard-ceud, a bha 'na
sheasamh fa chomhair, gu 'n d'-
thug e suas an deò, a' glaodh-
aich mar sin, thubhairt e, Gu
fìrinneach b' e 'n duine so Mac
Dhé.
40 Agus bha mar an ceudna
mnài am fad uatha ag amharc :
nam measg sin bha Muire Mag-
dalen, agus Muire màthair
Sheumais bu lugha, agus Ioseis,
agus Salome ;
41 Muinntir a lean e mar an

ceudna, an uair a bha e an
Galile, agus a bha frithealadh
dha; agus mòran eile do mhna-
ibh a chaidh suas maille ris gu
Ierusalem.
42 Agus a nis air teachd do'n
fheasgar, (do bhrìgh gu'm b'e *là*
an ulluchaidh e, eadhon an là
roimh an t-sàbaid,)
43 Thàinig Ioseph o Arimat-
ea, comhairleach urramach, aig
an robh mar an ceudna sùil ri
rìoghachd Dhé, agus chaidh e
steach gu dàna dh'ionnsuidh
Philait, agus dh'iarr e corp Iosa.
44 Agus b'ioghnadh le Pilat
ma bha e cheana marbh: Agus
air dha an ceannard-ceud a
ghairm, dh'fhiosraich e dheth,
An robh fad o fhuair e bàs.
45 Agus air dha fios fhaot-
ainn o'n cheannard-ceud, thug e
'n corp do Ioseph.
46 Agus cheannaich esan lìon-
eudach grinn, agus thug e nuas
e, agus phaisg e san lìon-eudach
e, agus chuir se e ann an uaigh
a chladhaicheadh á carraig, ag-
us charuich e clach gu dorus na
h-uaighe.
47 Agus dh'amhairc Muire
Magdalen, agus Muire *màthair*
Ioseis, air an àite san do chuir-
eadh e.

CAIB. XVI.

AGUS air dol do'n t-sàbaid
seachad, cheannaich Muire
Magdalen, agus Muire *màthair*
Sheumais, agus Salome, spìos-
raidh deadh fhàile, chum air
dhoibh teachd gu'n ùngadh iad
e.
2 Agus thàinig iad gu ro
mhoch air maduinn a' cheud *là*
do 'n t-seachduin chum na h-
uaighe, aig éirigh na gréine.
3 Agus thubhairt iad eatorra
féin, Cò a charuicheas dhuinn a'
chlach o dhorus na h-uaighe?
4 (Agus air dhoibh amharc,
chunnaic iad gu'n robh a' chlach
air a h-atharrachadh air falbh,)
oir bha i ro mhòr.
5 Agus air dhoibh dol a stigh
do'n àit-adhlaic, chunnaic iad
òganach 'na shuidhe air an
làimh dheis, uime an robh trusg-
an fada geal; agus bha eagal
orra.
6 Agus thubhairt esan riu, Na
biodh eagal oirbh: a ta sibh ag
iarraidh Iosa o Nasaret, a chèus-
adh: dh'éirich e, cha'n 'eil e 'n
so: faicibh an t-àit anns an do
chuir iad e:
7 Ach imichibh, innsibh d'a
dheisciobluibh agus do Pheadar,
gu bheil e dol roimhibh do
Ghalile: chi sibh an sin e, mar
thubhairt e ribh.
8 Agus air dol a mach dhoibh,
theich iad o 'n uaigh; oir bha
ball-chrith agus uamhunn orra:
agus cha dubhairt iad ni sam
bith ri neach air bith; oir bha
eagal orra.
9 Agus air éirigh do Iosa sa'
mhaduinn air a' cheud *là* do'n t-
seachduin, nochdadh e air tùs
do Mhuire Magdalen, as an do
thilg e seachad deamhain.
10 *Agus* air imeachd dh' ise,
dh'innis i sin dhoibh-san a bha
maille ris, agus iad ri bròn agus
gul.
11 Agus iadsan, an uair a
chual iad gu'n robh e beò, agus
gu'm facadh leatha-san e, cha do
chreid iad.
12 'Na dhéigh sin, nochdadh
e do dhithis diubh ann an cruth
eile, ag imeachd dhoibh, agus
iad a' dol do'n dùthaich.
13 Agus dh'imich iadsan agus
dh'innis iad e do chàch: agus
cha mhò a chreid iad iadsan.
14 An déigh sin nochdadh e
do'n aon fhear deug, agus iad
'nan suidhe aig biadh, agus thilg
e orra am mì-chreidimh, agus an
cruas-cridhe, a chionn nach do

chreid iad iadsan a chunnaic e
an déigh dha éirigh.
15 Agus thubhairt e riu, Im-
ichibh air feadh an t-saoghail
uile, agus searmonaichibh an
soisgeul do gach dùil.
16 Ge b'e chreideas agus a
bhaistear, saorar e, ach ge b' e
nach creid, dìtear e.
17 Agus leanaidh na comh-
aran so an dream a chreideas:
Ann am ainm-sa tilgidh iad a
mach deamhain; labhraidh iad le
teangaibh nuadha;
18 Togaidh iad nathraiche
nimhe; agus ma dh'òlas iad ni
air bith marbhtach, cha chiùrr
e iad; cuiridh iad an làmhan
air daoinibh tinne, agus bithidh
iad gu maith.
19 Mar sin an déigh do'n Tigh-
earna labhairt riu, ghabhadh
suas gu nèamh e, agus shuidh e
air deas làimh Dhé.
20 Agus air dhoibh-san dol a
mach, shearmonaich iad anns
gach àit, air bhi do 'n Tighearn
a' co-oibreachadh leo, agus a'
daingneachadh an fhocail leis na
comharaibh a lean e. Amen.

An SOISGEUL a reir LUCAIS.

CAIB. I.

DO bhrìgh gu'n do ghabh
mòran os làimh eachdraidh
sgrìobhadh ann an òrdugh air na
nithibh sin a ta air an coimhlion-
adh 'nar measg-ne,
2 A réir mar a dh'aithris na
daoine sin dhuinne iad, a chunn-
aic iad o thùs le 'n sùilibh, ag-
us a bha 'nan luchd-frithealadh
an fhocail:
3 Chunnacas dhomh-sa mar an
ceudna, a Theophiluis ro òir-
dheirc, air faotainn dearbh fhios
nan uile nithe dhomh o 'n fhìor
thoiseach, sgrìobhadh a d'ionn-
suidh-sa an òrdugh,
4 Chum gu'm biodh fios agad
air cinnteachd nan nithe anns an
deachaidh do theagasg.
5 BHA ann an làithibh Heroid
rìgh Iudea, sagart àraidh
d'am b'ainm Sacharias, do sheal
Abia: agus *bha* a bhean do nigh-
eanaibh Aaroin, agus *b'*ainm dh' i
Elisabet.
6 Agus bha iad le chéile ion-
raic am fianuis Dé, ag imeachd
ann an uile àitheantaibh agus
òrduighibh an Tighearna, gu
neo-lochdach.
7 Agus cha robh duine cloinne
aca, do bhrìgh gu'n robh Elisa-
bet neo-thorrach, agus bha iad
le chéile aosmhor.
8 Agus thàrladh, am feadh a
bha esan a' frithealadh mar shag-
art an làthair Dhé ann an òrd-
ugh a sheala,
9 A réir gnàtha na sagart-
achd, b' e a chrannchur tùis a
losgadh, air dha dol a steach do
theampull an Tighearn.
10 Agus bha coimhthional
an t-sluaigh uile a' dèanamh
ùrnuigh a muigh, ri àm na
tùise.
11 Agus chunnacas leis-san
aingeal an Tighearna 'na sheas-
amh air taobh deas altarach na
tùise.
12 Agus an uair a chunnai
Sacharias *e*, bha e fo thrioblaid,
agus thuit eagal air.
13 Ach thubhairt an t-aingeal
ris, Na gabh eagal, a Shachari-
ais; oir fhuair t'ùrnuigh éisd-
eachd, agus beiridh do bhean

Elisabet mac dhuit, agus bheir
thu Eoin mar ainm air.
14 Agus bithidh aoibhneas
agus subhachas ort; agus ni
mòran gàirdeachas r'a bhreith.
15 Oir bithidh e mòr an làth-
air an Tighearn, agus cha'n òl e
fion no deoch làidir; agus bith-
idh e air a lìonadh leis an Spior-
ad naomh, eadhon o bhroinn a
mhàthar.
16 Agus pillidh e mòran do
chloinn Israeil chum an Tigh-
earn an Dé.
17 Agus théid e roimhe-san
ann an spiorad agus ann an
cumhachd Eliais, a thionndadh
cridhe nan aithriche chum na
cloinne, agus nan eas-ùmhal gu
gliocas nam firean, a dh'ulluch-
adh pobuill deas do'n Tighearn.
18 Agus thubhairt Sacharias
ris an aingeal, Cionnus a bhios
fhios so agam? oir is seann
duine mise, agus a ta mo bhean
aosmhor.
19 Agus fhreagair an t-aing-
eal agus thubhairt e ris, Is
mise Gabriel a sheasas an làth-
air Dhé; agus chuireadh mi a
labhairt riut-sa, agus a dh'inn-
seadh an naidheachd mhaith so
dhuit.
20 Agus, feuch, bithidh tu
balbh agus gun chomas labhairt,
gus an là anns an tig na nithe
so gu crìch, a chionn nach do
chreid thu mo bhriathra-sa, a
bhitheas air an coimhlionadh
'nan àm féin.
21 Agus bha am pobull a'
feitheamh ri Sacharias, agus
b'iongantach leo a' mhoille a
rinn e san teampull.
22 Agus an uair a thàinig e
mach, cha b'urrainn e labhairt
riu: agus thuig iad gu'm fac e
sealladh *nèamhaidh* san teampull:
oir bha e smèideadh orra, agus
dh'fhan e 'na thosd.
23 Agus thàrladh, an uair a
choimhlionadh làithean a fhrith-
ealaidh, gu'n deachaidh e d' a
thigh féin.
24 Agus an déigh nan làith-
ean sin dh'fhàs a bhean Elisabet
torrach, agus dh'fholaich si i
féin rè chuig mìosan, ag ràdh,
25 Is ann mar so a rinn an
Tighearna dhomh anns na làith-
ibh air an d'amhairc e orm, a
thogail dìom mo mhaslaidh am
measg dhaoine.
26 Agus anns an t-seathadh
mìos, chuireadh an t-aingeal
Gabriel o Dhia, gu caithir do
Ghalile, d'am b'ainm Nasaret,
27 Dh'ionnsuidh òigh a bha fo
cheangal pòsaidh aig fear d'am
b'ainm Ioseph, do thigh Dhaibh-
idh; agus *b' e* ainm na h-òigh
Muire.
28 Agus air dol a steach do'n
aingeal d'a h-ionnsuidh, thubh-
airt e, Fàilte dhuit, o thusa d'an
do nochdadh mòr dheadh-ghean,
a ta an Tighearna maille riut: *is*
beannaichte thu am measg
bhan.
29 Agus an uair a chunnaic i
e, bha i fo thrioblaid inntinn air
son a chainnte, agus a' reuson-
achadh ciod a' ghnè altacha-
beatha dh'fheudadh bhi 'n so.
30 Agus thubhairt an t-aing-
eal rithe, Na biodh eagal ort, a
Mhuire: oir fhuair thu deadh-
ghean o Dhia.
31 Agus, feuch, gabhaidh tu
a'd' bhroinn, agus beiridh tu
mac, agus bheir thu Iosa mar
ainm air.
32 Bithidh e mòr, agus goir-
ear Mac an Tì a' s ro-àird
dheth; agus bheir an Tighear-
na Dia dha rìgh-chaithir 'athar
féin Dhaibhidh.
33 Agus bithidh e 'na Rìgh
air tigh Iacoib gu bràth, agus
cha bhi crìoch air a rìoghachd.
34 Agus thubhairt Muire ris
an aingeal, Cionnus a bhitheas

so, do bhrìgh nach 'eil aithne
agam-sa air duine?
35 Agus fhreagair an t-aing-
eal agus thubhairt e rithe,
Thig an Spiorad naomh ort, ag-
us cuiridh cumhachd an Tì a's
àirde sgàil ort: uime sin an ni
naomh sin a bheirear leat, goir-
ear Mac Dé dheth.
36 Agus, feuch, do bhan-
charaid Elisabet, a ta ise féin
torrach air mac 'na sean aois;
agus is e so an seathadh mìos
dh' ise d'an goirteadh bean neo-
thorrach;
37 Oir cha 'n 'eil ni sam bith
do-dhèanta do Dhia.
38 Agus thubhairt Muire,
Feuch banoglach an Tighearna;
biodh e dhomh-sa réir t'fhocail.
Agus dh'fhalbh an t-aingeal
uaipe.
39 Agus air éirigh do Mhuire
sna làithibh sin, chaidh i le cabh-
aig do dhùthaich nam beann, gu
baile do Iuda.
40 Agus chaidh i steach do
thigh Shachariais, agus chuir i
fàilte air Elisabet.
41 Agus thàrladh, an uair a
chual Elisabet beannachadh
Mhuire, gu'n do leum an naoidh-
ean 'na broinn: agus lìonadh
Elisabet leis an Spiorad naomh.
42 Agus ghlaodh i mach le
guth àrd, agus thubhairt i, *Is*
beannaichte thu am measg bhan,
agus *is* beannaichte toradh do
bhronn.
43 Agus cionnus *a dh'éirich*
so dhomh-sa, gu'n tigeadh màth-
air mo Thighearn a m' ionn-
suidh?
44 Oir feuch, co luath as a
thàinig fuaim do bheannachaidh
a' m' chluasaibh, bhriosg an
naoidhean le h-aoibhneas ann
mo bhroinn.
45 Agus is beannaichte ise a
chreid: oir coimhlionar na nithe
a labhradh rithe leis an Tighearn.
46 Agus thubhairt Muire, A
ta m'anam ag àrd-mholadh an
Tighearn,
47 Agus a ta mo spiorad a'
dèanamh gàirdeachais ann an
Dia mo Shlànuighear:
48 Do bhrìgh gu'n d'amhairc
e air staid ìosail a bhanoglaich:
oir feuch, o so suas goiridh gach
linn beannaichte dhìom.
49 Do bhrìgh gu'n d'rinn an
Tì a ta cumhachdach nithe
mòra dhomh; agus *is* naomh
'ainm.
50 Agus *a ta* a thròcair-san o
linn gu linn, do 'n dream d'an
eagal e.
51 Nochd e neart le 'ghàird-
ean, sgap e na h-uaibhrich ann
an smuaintibh an cridhe féin.
52 Thug e nuas na daoine
cumhachdach o 'n caithrichibh
rìoghail, agus dh'àrdaich e iad-
san a bha ìosal.
53 Lìon e 'n dream a bha
ocrach le nithibh maithe; agus
chuir e uaith na daoine saoibhir
falamh.
54 Rinn e còmhnadh ri Is-
rael òglach féin, ann an cuimh-
neachadh a thròcair:
55 Mar a labhair e r'ar n-aith-
richibh, do Abraham agus d'a
shliochd gu bràth.
56 Agus dh'fhan Muire maille
rithe mu thimchioll thrì mìosan,
agus phill i d'a tigh féin.
57 A nis thàinig làn inbhe
Elisabet, gu'm biodh i air a h-
aisead; agus rug i mac.
58 Agus chual a coimhears-
naich agus a càirdean mar a
nochd an Tighearna mòr-thròc-
air dh'i: agus rinn iad gàirdeach-
as maille rithe.
59 Agus thàrladh air an ochd-
amh là gu'n d'thàinig iad a
thimchioll-ghearradh an naoidh-
ein: agus ghairm iad Sacharias
deth, a réir ainme 'athar.
60 Agus fhreagair a mhàth-

air, agus thubhairt i, Ni h-eadh ; ach goirear Eoin deth.

61 Agus thubhairt iad rithe, Cha'n 'eil aon neach do d' chàirdibh d' an gairmear an t-ainm so.

62 Agus smèid iad air 'athair, ciod an t-ainm a b'àill leis thoirt air.

63 Agus air iarraidh clàirsgrìobhaidh dhasan, sgrìobh e, ag ràdh, Is e Eoin is ainm dha. Agus ghabh iad iongantas uile.

64 Agus air ball dh'fhosgladh a bheul, agus *dh'fhuasgladh* a theangadh, agus labhair e, a' moladh Dhé.

65 Agus thàinig eagal air an coimhearsnaich uile: agus dh'aithriseadh na nithe sin gu léir feadh dhùthaich àrd Iudea uile.

66 Agus iadsan uile a chuala *na nithe sin,* thaisg iad 'nan cridhe *iad,* ag ràdh, Ciod a' ghnè leinibh a bhitheas an so? Agus bha làmh an Tighearna maille ris.

67 Agus bha Sacharias 'athair air a lìonadh leis an Spiorad naomh, agus rinn e fàidheadaireachd, ag ràdh,

68 Gu ma beannaichte an Tighearna Dia Israeil, air son gu'n d'fhiosraich e, agus gu'n d'thug e saorsa d'a phobull,

69 Agus gu'n do thog e suas dhuinne adharc slàinte, ann an tigh Dhaibhidh 'òglaich féin ;

70 A réir mar a labhair e le beul 'fhàidhean naomha féin, a bha ann o thoiseach an t-saoghail ;

71 A thoirt saorsa dhuinn o ar naimhdibh, agus o làimh na muinntir sin uile le'm fuathach sinn :

72 A choimhlionadh na tròcair *a gheall e* d'ar n-aithrichibh, agus a chuimhneachadh a choimhcheangail naoimh féin :

73 Na mionnan a mhionnaich e d'ar n-athair Abraham,

74 Gu n tugadh e dhuinn, air dhuinn bhi air ar saoradh o làimh ar naimhde, gu'n dèanamaid seirbhis dha as eugmhais eagail.

75 Ann an naomhachd agus ann am fireantachd 'na làthair féin, uile làithean ar beatha.

76 Agus thusa, a leinibh, goirear dhìot Fàidh an Tì a's àirde: oir théid thu roimh aghaidh an Tighearna, a dh'ulluchadh a shlighe ;

77 A thoirt eòlais na slàinte d'a phobull, ann am maitheanas am peacanna,

78 Troimh thròcair ro mhòir ar Dé-ne, leis an d'fhiosraich an ùr-mhaduinn o'n ionad a's àirde sinn,

79 A thoirt soluis dhoibhsan a ta 'nan suidhe ann an sgàil a' bhàis, a threòrachadh ar cos air slighe na sìthe.

80 Agus dh'fhàs an leanabh, agus neartaicheadh an spiorad e, agus bha e san fhàsach gu là 'fhoillseachaidh do Israel.

CAIB. II.

AGUS thàrladh sna làithibh sin, gu'n deachaidh òrdugh a mach o Cheasar Augustus, an domhan uile a mheas.

2 (Agus rinneadh an ceud mheas so 'nuair a bha Cirenius 'na uachdaran air Siria.)

3 Agus chaidh iad uile chum a bhi air am meas, gach aon fa leth d'a bhaile féin.

4 Agus chaidh Ioseph mar an ceudna suas o Ghalile, á baile Nasaret, do Iudea, gu baile Dhaibhidh, d'an gairmear Betlehem, (do bhrìgh gu'n robh e do thigh agus do shliochd Dhaibhidh,)

5 Chum gu biodh e air a mheas maille ri Muire a bha fo

cheangal pòsaidh dha, agus i
mòr-thorrach.
6 Agus thàrladh, am feadh a
bha iad an sin, gu'n do choimh-
lionadh làithean a h-inbhe, chum
i bhi air a h-aisead.
7 Agus rug i a ceud-ghin mic,
agus phaisg i e am brat-speilidh,
agus chuir i 'na luidhe am pras-
aich e; do bhrìgh nach robh àit
aca san tigh-òsda.
8 Agus bha anns an dùthaich
sin buachaillean a' fantuinn a
muigh, agus a' dèanamh faire-
oidhche air an treud.
9 Agus, feuch, thàinig aing-
eal an Tighearn orra, agus
dhealraich glòir an Tighearna
mu'n timchioll; agus ghabh iad
eagal mòr.
10 Agus thubhairt an t-aing-
eal riu, Na biodh eagal oirbh:
oir feuch, a ta mi ag innseadh
dhuibh deadh sgéil mhòr-aoibh-
neis, a bhitheas do'n uile shluagh:
11 Oir rugadh dhuibh an
diugh Slànuighear, ann am
baile Dhaibhidh, neach a 's e
Crìosd an Tighearna.
12 Agus bithidh so 'na chomh-
ara dhuibh; Gheibh sibh an
naoidhean paisgte ann am brat-
speilidh, na luidhe am pras-
aich.
13 Agus air ball bha maille
ris an aingeal cuideachd mhòr
do armailtibh nèimh, a' moladh
Dhé, agus ag ràdh,
14 Glòir do Dhia anns na h-
àrdaibh, agus air talamh sìth,
deadh-ghean do dhaoinibh.
15 Agus thàrladh, 'nuair a
dh'fhalbh na h-aingil uatha do
nèamh, gu'n dubhairt na buach-
aillean r'a chéile, Rachamaid a
nis eadhon do Bhetlehem, agus
faiceamaid an ni so a rinneadh,
a dh'fhoillsich an Tighearna
dhuinne.
16 Agus thàinig iad gu grad,
agus fhuair iad Muire agus Io-
seph, agus an leanabh 'na luidhe
sa' phrasaich.
17 Agus an uair a chunnaic
iad *sin*, dh'aithris iad an ni a
dh'innseadh dhoibh mu thim-
chioll an leinibh so.
18 Agus ghabh gach neach a
chuala so, iongantas ris na
nithibh sin a dh'innseadh dhoibh
leis na buachaillibh.
19 Ach ghléidh Muire na
nithe sin uile, a' beachd-smuain-
eachadh orra 'na cridhe.
20 Agus phill na buachaillean,
a' tabhairt glòire agus molaidh
do Dhia air son nan nithe sin
uile a chual agus a chunnaic iad,
a réir mar a labhradh riu.
21 Agus an uair a choimh-
lionadh ochd làithean chum an
leanabh a thimchioll-ghearradh,
thugadh IOSA mar ainm air,
eadhon an t-ainm a ghairm an
t-aingeal deth mu 'n do ghabh-
adh sa' bhroinn e.
22 Agus an uair a choimh-
lionadh làithean a glanaidh, a
réir lagha Mhaois, thug iad esan
gu Ierusalem, chum a thaisb-
eanadh do'n Tighearna;
23 (Mar a ta e sgrìobhta ann
an lagh an Tighearna, Gach
ceud-ghin mic a dh'fhosglas a'
bhrù, gairmear naomh do'n
Tighearn e;)
24 Agus a thoirt ìobairt a réir
mar a theirear ann an lagh an
Tighearna, dà thurtur, no dà
choluman òg.
25 Agus, feuch, bha duine
ann an Ierusalem d'am b'ainm
Simeon; agus bha 'n duine so
ionraic agus diadhaidh, agus bha
dùil aige ri sòlas Israeil: agus
bha'n Spiorad naomh air.
26 Agus dh'fhoillsicheadh dha
leis an Spiorad naomh, nach
faiceadh e bàs, gus am faiceadh
e Crìosd an Tighearn.
27 Agus thàinig e le treòrach-
adh an Spioraid do'n teampull:

Agus an uair a thug na pàrant-
an an leanabh Iosa a stigh, chum
gu'n dèanadh iad air a shon a
réir gnàthachaidh an lagha,
28 An sin ghlac esan 'na
uchd e, agus bheannaich e Dia,
agus thubhairt e.
29 A nis, a Thighearn, a ta
thu leigeadh do d' sheirbhiseach
siubhal an sìth, a réir t'fhocail;
30 Oir chunnaic mo shùilean
do shlàinte,
31 A dh'ulluich thu roimh
ghnùis nan uile shluagh:
32 Solus a shoillseachadh nan
Cinneach, agus glòir do phob-
uill Israeil.
33 Agus ghabh Ioseph agus a
mhàthair iongantas mu na
nithibh a labhradh uime.
34 Agus bheannaich Simeon
iad, agus thubhairt e ri Muire
a mhàthair, Feuch, chuireadh
an *leanabh* so chum tuiteam ag-
us aiseirigh mhòran ann an Is-
rael, agus 'na chomhar' an agh-
aidh an labhrar;
35 (Agus théid claidheamh
troimh d' anam-sa féin,) chum
gu'm foillsichear smuainte cridh-
eacha mhòran.
36 Agus bha Anna ban-
fhàidh, nighean Phanueil, do
thréibh Aseir; *bha* i ro aosmhor,
agus chaith i seachd bliadhna
maille ri fear o àm dh' i bhi 'na
h-òigh:
37 Agus bu bhantrach i mu
thimchioll ceithir bliadhna agus
ceithir fichead a dh'aois, nach
deachaidh o'n teampull, a' dèan-
amh seirbhis *do Dhia* a là agus a
dh'oidhche le trasgadh agus le
h-ùrnuigh.
38 Agus air teachd dh' ise a
stigh san uair sin féin, thug i
moladh do'n Tighearn, agus
labhair i m'a thimchioll riusan
uile aig an robh sùil ri saorsa
ann an Ierusalem.
39 Agus an uair a choimhlion
iad na h-uile nithe a réir lagha
an Tighearna, phill iad do Gha-
lile, d'am baile féin Nasaret.
40 Agus dh'fhàs an leanabh,
agus neartaicheadh an spiorad
e, air a lìonadh le gliocas; agus
bha gràsa Dhé air.
41 Agus chaidh a phàranta
gach bliadhna gu Ierusalem, aig
féill na càisge.
42 Agus 'nuair a bha e dà
bhliadhna dheug a dh'aois,
chaidh iad suas gu Ierusalem,
a réir gnàtha na féille.
43 Agus air coimhlionadh nan
làithean sin doibh, 'nuair a
phill iadsan, dh'fhan an leanabh
Iosa 'nan déigh ann an Ierusa-
lem; agus cha robh fios aig Io-
seph no aig a mhàthair air sin.
44 Ach air dhoibh a shaoilsinn
gu'n robh e sa chuideachd, dh'-
imich iad astar là; agus dh'iarr
iad e measg an càirdean, agus
an luchd-eòlais.
45 Agus an uair nach d'fhuair
iad e, phill iad gu Ierusalem,
'ga iarraidh.
46 Agus thàrladh an déigh
thrì làithean, gun d'fhuair iad e
san teampull, 'na shuidhe am
meadhon an luchd-teagaisg, ar-
aon 'gan éisdeachd, agus a' cur
cheisd orra.
47 Agus ghabh a' mhuinntir
a chual e uile iongantas r'a
thuigse agus r'a fhreagraibh.
48 Agus an uair a chunnaic
iad e, ghlac uamhas iad: agus
thubhairt a mhàthair ris, A
mhic, c'ar son a rinn thu mar so
oirnn? feuch, bha t'athair agus
mise gu brònach ga d'iarraidh.
49 Agus thubhairt esan riu,
C'ar son a bha sibh ga m' iarr-
aidh? nach robh fhios agaibh
gu'm bu chòir dhomh-sa bhi ann
an tigh m'Athar?
50 Agus cha do thuig iadsan
an ni a labhair e riu.
51 Agus chaidh e sìos maille

riu, agus thàinig e gu Nasaret,
agus bha e ùmhal doibh: ach
ghléidh a mhàthair na nithe
sin uile 'na cridhe.
52 Agus thàinig Iosa air agh-
aidh ann an gliocas agus am
meudachd, agus ann an deadh-
ghean aig Dia, agus aig daoin-
ibh.

CAIB. III.

ANIS anns a' chùigeadh
bliadhna deug do impir-
eachd Thiberiuis Cheasair, air
bhi do Phontius Pilat 'na uachd-
aran air Iudea, agus Herod 'na
Thetrarc air Galile, agus Philip
a bhràthair 'na Thetrarc air
Iturea agus dùthaich Thrach-
onitis, agus Lisanias 'na Thet-
rarc air Abilene.
2 An uair a bha Annas agus
Caiaphas 'nan àrd-shagartaibh,
thàinig focal Dé chum Eoin,
mhic Shachariais, anns an fhàs-
ach.
3 Agus thàinig e do'n dùth-
aich uile timchioll Iordain, a'
searmonachadh baistidh an aith-
reachais, chum maitheanais
pheacanna;
4 Mar a ta e sgrìobhta ann an
leabhar bhriathra an fhàidh
Esaiais, ag ràdh, Guth an tì a
dh'éigheas anns an fhàsach,
Ulluichibh slighe an Tigh-
earna, dèanaibh a cheumanna
dìreach.
5 Bithidh gach gleann air a
lìonadh, agus gach beinn agus
cnoc air an ìsleachadh; agus
bithidh na nithe cama air an
dèanamh dìreach, agus na sligh-
ean garbha air an dèanamh
réidh;
6 Agus chi gach uile fheoil
slàinte Dhé.
7 Uime sin thubhairt e ris an
t-sluagh a thàinig a mach chum
bhi air am baisteadh leis, A shìl
nan nathraiche nimhe, cò thug
rabhadh dhuibh-sa teicheadh o'n
fheirg a ta ri teachd?
8 Air an aobhar sin thugaibh
a mach toradh iomchuidh an
aithreachais, agus na tòisichibh
air a ràdh annaibh féin, A ta
Abraham 'na Athair againn: oir
a ta mi ag ràdh ribh, gur comas-
ach Dia do na clachaibh so air
clann a thogail suas do Abra-
ham.
9 Agus a nis féin a ta 'n
tuagh air a' cur ri bun nan
craobh: air an aobhar sin gach
craobh nach toir a mach toradh
maith, gearrar sìos i, agus tilg-
ear san teine i.
10 Agus dh'fhiosraich an
sluagh dheth, ag ràdh, Ciod
uime sin a ni sinne?
11 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e riu, An tì aig am
bheil dà chòta, roinneadh e ris
an tì aig nach 'eil; agus an tì
aig am bheil biadh, dèanadh e
mar an ceudna.
12 Agus thàinig mar an
ceudna cìs-mhaoir gu bhi air am
baisteadh, agus thubhairt iad
ris, A mhaighstir, ciod a ni
sinne?
13 Agus thubhairt esan riu,
Na dèanaibh ni air bith os ceann
na dh'òrduicheadh dhuibh.
14 Agus dh'fhiosraich na
saighdearan mar an ceudna
dheth, ag ràdh, Agus ciod a ni
sinne? Agus thubhairt e riu, Na
dèanaibh foirneart air neach
sam bith, no casaid-bhréige, ag-
us bithibh toilichte le 'ur
tuarasdal.
15 Agus air bhi do'n phobull
a' feitheamh, agus na h-uile
dhaoine a' reusonachadh 'nan
cridheachaibh féin mu thim-
chioll Eoin, am b' e Crìosd a
bh'ann;
16 Fhreagair Eoin, ag ràdh
riu uile, Tha mise gu dearbh
'gur baisteadh le h-uisge; ach

a ta neach a' teachd a's cumh-
achdaiche na mise, agus cha'n
airidh mise air barr-iall a bhròg
fhusgladh: baistidh esan sibh
leis an Spiorad naomh, agus le
teine.
17 Aig am bheil a ghuit 'na
làimh, agus ro-ghlanaidh e 'ùrlar,
agus cruinnichidh e an cruith-
neachd d'a thigh-tasgaidh ; ach
loisgidh e am moll le teine nach
fheudar a mhùchadh.
18 Agus ag earalachadh mòr-
an do nithibh eile, shearmonaich
e do'n t-sluagh.
19 Ach air do Herod an Tet-
rarc bhi air a chronachadh leis
air son Herodiais bean a bhràth-
ar (Philip,) agus air son gach
olc a rinn Herod,
20 Chuir e so ris gach olc
eile, gu' n do dhruid e Eoin am
prìosan.
21 Agus thàrladh, 'nuair a
bha 'n sluagh uile air am baist-
eadh, air do Iosa mar an ceud-
na bhi air a bhaisteadh, agus e
ri ùrnuigh, gu'n d'fhosgladh
nèamh.
22 Agus gu'n d'thàinig an
Spiorad naomh a nuas air an
coslas corporra, mar choluman,
agus gu'n d'thàinig guth o
nèamh, ag ràdh, Is tusa mo
Mhac gràdhach, anns am bheil
mo mhòr-thlachd.
23 Agus thòisich Iosa féin air
a bhi mu thimchioll deich bliadh-
na fichead a dh'aois, air dha bhi,
(a réir barail *dhaoine,*) 'na mhac
do Ioseph, *mac* Heli,
24 *Mhic* Mhatait, *mhic* Lebhi,
mhic Mhelchi, *mhic* Ianna, *mhic*
Ioseiph,
25 *Mhic* Mhatatiais, *mhic*
Amois, *mhic* Nauim, *mhic* Esli,
mhic Nage,
26 *Mhic* Mhaait, *mhic* Mha-
tatiais, *mhic* Shemei, *mhic* Io-
seiph, *mhic* Iudah,
27 *Mhic* Ioanna, *mhic* Rhesa,
mhic Shorobabeil, *mhic* Shala-
tieil, *mhic* Neri,
28 *Mhic* Mhelchi, *mhic* Adi,
mhic Chosaim, *mhic* Elmodaim,
mhic Eir,
29 *Mhic* Iose, *mhic* Elieseir,
mhic Ioreim, *mhic* Mhatait, *mhic*
Lebhi,
30 *Mhic* Shimeoin, *mhic* Iu-
dah, *mhic* Ioseiph, *mhic* Ionain,
mhic Eliacim,
31 *Mhic* Mhelea, *mhic* Mhain-
ain, *mhic* Mhatata, *mhic* Natain,
mhic Dhaibhidh,
32 *Mhic* Iese, *mhic* Obeid,
mhic Bhoois, *mhic* Shalmoin,
mhic Naasoin,
33 *Mhic* Aminadaib, *mhic*
Araim, *mhic* Esroim, *mhic* Phar-
eis, *mhic* Iudah,
34 *Mhic* Iacoib, *mhic* Isaaic,
mhic Abrahaim, *mhic* Thara,
mhic Nachoir,
35 *Mhic* Sharuich, *mhic* Rag-
au, *mhic* Phaleic, *mhic* Ebeir,
mhic Shala,
36 *Mhic* Chainain, *mhic* Ar-
phacsaid, *mhic* Shem, *mhic* Noe,
mhic Lameich,
37 *Mhic* Mhatusala, *mhic*
Enoich, *mhic* Iareid, *mhic* Mha-
leleeil, *mhic* Chainain,
38 *Mhic* Enois, *mhic* Shet,
mhic Adhaimh, *mhic* Dhé.

CAIB. IV.

AGUS air do Iosa bhi làn do'n
Spiorad naomh, phill e air
ais o Iordan, agus threòraich-
eadh e leis an Spiorad do'n
fhàsach,
2 Agus bha e air a bhuaireadh
rè dhà fhichead là leis an
diabhul ; agus cha d' ith e ni
sam bith anns na làithibh sin :
agus air dhoibh bhi air an crìoch-
nachadh, an sin dh'fhàs e oc-
rach.
3 Agus thubhairt an diabhul
ris, Ma 's tu Mac Dhé, abair
ris a' chloich so bhi 'na h-aran.

4 Agus fhreagair Iosa e, ag
ràdh, A ta e sgrìobhta, nach
ann le h-aran a mhàin a thig
duine beò, ach le gach uile
fhocal Dé.
5 Agus air do'n diabhul a
thoirt gu beinn àrd, nochd e
dha uile rìoghachdan an domh-
ain ann am mionaid aimsir.
6 Agus thubhairt an diabhul
ris, Bheir mise an cumhachd so
uile dhuit, agus an glòir; oir
thugadh dhomh-sa sin; agus
bheir mi e do neach air bith
a's toil leam.
7 Uime sin ma ni thu aoradh
dhomh-sa, is leat iad uile.
8 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Tàr air mo
chùlaobh, a Shatain: oir a ta e
sgrìobhta, Ni thu aoradh do'n
Tighearn do Dhia, agus dhasan
'na aonar ni thu seirbhis.
9 Agus thug se e gu Ieru-
salem, agus chuir e air binnein
an teampuill e, agus thubhairt
e ris, Ma's tu Mac Dhé, tilg thu
féin sìos á so.
10 Oir a ta e sgrìobhta, Bheir
e àithne d' a ainglibh mu d'
thimchioll, thusa a choimhead.
11 Agus togaidh iad suas thu
'nan làmhaibh, air eagal gu'm
buail thu uair air bith do chos
air cloich.
12 Agus air freagairt do Iosa
thubhairt e ris, A dubhradh, Na
buair thusa an Tighearna do
Dhia.
13 Agus an uair a chrìoch-
naich an diabhul am buaireadh
uile, dh'imich e uaith rè tamuill.
14 Agus phill Iosa ann an
cumhachd an Spioraid chum
Ghalile; agus chaidh 'iomradh-
san air feadh na dùthcha mu'n
cuairt gu h-iomlan.
15 Agus theagaisg e 'nan
sionagogaibh, a' faotainn glòire
o na h-uile dhaoinibh.
16 Agus thàinig e gu Nasaret,
far an d'àraicheadh e: agus
chaidh e steach, mar bu ghnàth
leis, air là na sàbaid do'n t-sion-
agog, agus dh'éirich e 'na sheas-
amh chum leughaidh.
17 Agus thugadh dha leabhar
an fhàidh Esaiais; agus air fosg-
ladh an leabhair dha, fhuair e
an t-àit anns an robh e sgrìobh-
ta,
18 Tha Spiorad an Tighearn
orm, do bhrìgh gu'n d'ùng e mi
a shearmonachadh an t-soisgeil
do na bochdaibh; chuir e mi a
shlànuchadh na muinntir aig
am bheil an cridhe briste, a
ghairm fuasglaidh do na braighd-
ibh, agus aiseag an radhairc
do na doill, a thoirt saorsa do'n
mhuinntir a ta brùite,
19 A shearmonachadh bliadh-
na thaitnich an Tighearn.
20 Agus air dùnadh an leabh-
air dha, thug e do'n fhear-frith-
ealaidh e, agus shuidh e: agus
bha sùilean na bha san t-sion-
agog uile a' geur-amharc airsan.
21 Agus thòisich e air a ràdh
riu, An diugh a ta an sgriobtur
so air a choimhlionadh ann bhur
cluasaibh-sa.
22 Agus thug iad uile fianuis
da, agus ghabh iad iongantas
ris na briathraibh gràsmhor a
thàinig a mach as a bheul. Agus
thubhairt iad, Nach e so mac
Ioseiph?
23 Agus thubhairt e riu, Gun
amharus thubhairt sibh rium an
gnàth-fhocal so, A léigh, leighis
thu féin: ge b'e air bith iad
na nithe a chuala sinn a rinn-
eadh *leat* an Capernaum, dèan
mar an ceudna iad an so a' d'
dhùthaich féin.
24 Agus thubhairt e, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
nach 'eil fàidh air bith taitneach
na dhùthaich féin.
25 Ach gu firinneach a ta
mise ag ràdh ribh, gu'n robh

mòran bhantrach ann an Israel
an làithibh Eliais, an uair a
dhruideadh nèamh rè thrì bliadh-
na agus shè mìosan, agus a bha
gorta mhòr air feadh na tìre uile :
26 Ach cha do chuireadh Elias
dh'ionnsuidh aoin diubh, ach gu
Sarepta Shidoin, chum mnà a
bha 'na bantraich.
27 Agus bha mòran lobhar
ann an Israel ri linn Eliseuis an
fhàidh ; agus cha do ghlanadh
a h-aon aca, ach Naaman an
Sirianach.
28 Agus lìonadh iadsan uile
a bha san t-sionagog le feirg, an
uair a chual iad na nithe sin ;
29 Agus dh'éirich iad suas,
agus thilg iad a mach as a' bhaile
e, agus thug iad leo e gu mal-
uidh a' chnoic, air an robh am
baile togta, chum a thilgeadh
sìos an coinneamh a chinn.
30 Ach air gabhail dhasan
troimh am meadhon, dh'fhalbh e,
31 Agus chaidh e sìos gu
Capernaum, baile do Ghalile,
agus bha e 'gan teagasg air làith-
ibh na sàbaid :
32 Agus ghabh iad iongantas
r'a theagasg ; do bhrìgh gu'n
robh 'fhocal le cumhachd.
33 Agus bha anns an t-sion-
agog duine anns an robh spior-
ad deamhain neòghloin, agus
ghlaodh e le guth mòr,
34 Ag ràdh, Leig leinn ; ciod
e ar gnothuch-ne riut, Iosa o
Nasaret ? an d'thàinig thu g'ar
sgrios ? a ta fhios agam cò thu,
Aon naomh Dhé.
35 Agus chronuich Iosa e, ag
ràdh, Bi a' d' thosd, agus thig a
mach as. Agus air do'n deamh-
an esan a thilgeadh sìos 'nam
meadhon, thàinig e mach as,
gun chiurradh sam bith a dhèan-
amh air.
36 Agus thàinig uamhas orra
uile, agus labhair iad r'a chéile,
ag ràdh, Ciod a' ghnè cainnte so ?
oir le h-ùghdarras agus cumh-
achd a ta e toirt òrduigh do na
spioradaibh neòghlan, agus tha
iad a' teachd a mach.
37 Agus chaidh iomradh air-
san a mach feadh gach àite do'n
dùthaich mu'n cuairt.
38 Agus dh'éirich e as an
t-sionagog, agus chaidh e steach
do thigh Shimoin : agus bha
fiabhrus mòr air màthair-chéile
Shimoin ; agus ghuidh iad air as
a leth.
39 Agus air dha seasamh os
a ceann, chronuich e am fiabh-
rus, agus dh'fhàg e i. Agus
dh'éirich ise air ball, agus rinn i
frithealadh dhoibh.
40 Agus ag dol fuidhe na
gréine, iadsan uile aig an robh
daoine euslan le iomadh gnè
tinnis, thug iad d'a ionnsuidh
iad : agus chuir esan a làmhan
air gach aon diubh, agus leighis
e iad.
41 Agus chaidh mar an
ceudna deamhain a mach a
mòran, a' glaodhaich agus ag
ràdh, Is tu Crìosd Mac Dhé.
Agus chronuich e iad, agus cha
d'fhulaing e dhoibh labhairt :
oir bha fhios aca gu'm b' esan
Crìosd.
42 Agus air teachd do'n là,
chaidh e mach, agus dh'imich e
gu àite fàsail : agus bha'n sluagh
'ga iarraidh, agus thàinig iad
d'a ionnsuidh, agus b'àill leo a
chumail, chum nach rachadh e
uatha.
43 Ach thubhairt esan riu, Is
éigin dhomh-sa rìoghachd Dhé
a shearmonachadh do bhailtibh
eile mar an ceudna ; oir is ann
chum so a chuireadh mi.
44 Agus shearmonaich e ann
an sionagogaibh Ghalile.

CAIB. V.

AGUS thàrladh, 'nuair a bha
am pobull a' dlùth-theann-

adh air, chum focal Dé éisd-
eachd, gu'n do sheas e làimh ri
loch Ghenesaret,
2 Agus chunnaic e dà luing
'nan seasamh ri taobh an locha:
ach bha an h-iasgairean air dol
a mach asda, agus a' nigheadh
an lìonta.
3 Agus chaidh e steach do
aon do na longaibh bu le Simon,
agus dh'iarr e air dol a mach
beagan o thìr: agus air suidhe
dha, theagaisg e an sluagh as
an luing.
4 A nis an uair a sguir e do
labhairt, thubhairt e ri Simon,
Cuir a mach chum na doimhne,
agus leigibh sìos bhur lìonta
chum tarruing.
5 Agus fhreagair Simon, ag-
us thubhairt e ris, A mhaighstir,
shaothraich sinn feadh na h-
oidhche uile, agus cha do ghlac
sinn ni sam bith: ach air t'fhoc-
al-sa leigidh mi sìos an lìon.
6 Agus an uair a rinn iad so,
chuairtich iad tachdar mòr éisg;
ionnus gu'n do bhriseadh an
lìon.
7 Agus smèid iad air an comp-
anaich, a bha san luing eile,
teachd agus còmhnadh a dhèan-
amh leo. Agus thàinig iad, ag-
us lìon iad an dà luing, ionnus
gu'n robh iad an inbhe dol
fuidhe.
8 'Nuair a chunnaic Simon
Peadar *so,* thuit e sìos aig glùin-
ibh Iosa, ag ràdh, Imich uam-
sa, a Thighearn, oir is duine
peacach mi.
9 Oir ghlac uamhas e féin
agus iadsan uile bha maille ris,
air son an tarruing éisg a ghlac
iad:
10 Agus mar an ceudna Seum-
as agus Eoin, mic Shebede, a
bha 'nan companaich aig Simon.
Agus thubhairt Iosa ri Simon,
Na biodh eagal ort; á so suas
glacaidh tu daoine.

11 Agus an uair a thug iad
an longa gu tìr, dh'fhàg iad
na h-uile nithe, agus lean iad
esan.
12 Agus an uair a bha esan
ann am baile àraidh, feuch
duine làn do luibhre: agus air
dha Iosa fhaicinn, thuit e sìos
air 'aghaidh, agus ghuidh e air,
ag ràdh, A Thighearn, ma's
toil leat, tha thu comasach air
mise a ghlanadh.
13 Agus shìn e *a* làmh, agus
bhean e ris, ag ràdh, Is toil
leam; bi glan. Agus air ball
dh'fhàg an luibhre e.
14 Agus dh'àithn e dha, gun
innseadh do neach air bith:
Ach imich, agus nochd thu féin
do'n t-sagart, agus thoir seachad
air son do ghlanaidh, mar a
dh'àithn Maois, mar fhianuis
doibh.
15 Ach bu mhòid a sgaoileadh
'iomradh-san: agus thàinig
sluagh mòr an ceann a chéile
chum éisdeachd, agus a bhi air
an slànuchadh leis o 'n eucailibh.
16 Agus chaidh e air leth
chum an fhàsaich, agus rinn e
ùrnuigh.
17 Agus thàrladh air là àr-
aidh, 'nuair a bha e a' teagasg,
gu'n robh 'nan suidhe *an sin*
Phairisich agus luchd-teagaisg
an lagha, a thàinig as gach uile
bhaile do Ghalile, agus do Iu-
dea, agus *o* Ierusalem: agus bha
cumhachd an Tighearn *a làthair*
chum an slànuchadh.
18 Agus, feuch, ghiùlain
daoine air leabaidh duine air an
robh am pairilis: agus dh'iarr
iad a thoirt a steach, agus a
chur 'na làthair-san.
19 Agus an uair nach d'fhuair
iad seòl air am feudadh iad a
thoirt a steach, le meud na
cuideachd, chaidh iad suas air
an tigh, agus leig iad sìos troimh
mhullach an tighe e féin agus a

leabadh, anns a' mheadhon an làthair Iosa.

20 Agus an uair a chunnaic e an creidimh, thubhairt e ris, A dhuine, tha do pheacanna air am maitheadh dhuit.

21 Agus thòisich na sgrìobhaichean agus na Phairisich air reusonachadh, ag ràdh, Cò e so a ta labhairt toibheim? cò dh'fheudas peacanna a mhaitheadh ach Dia a mhàin?

22 Ach air aithneachadh an smuainte do Iosa, fhreagair e agus thubhairt e riu, Ciod a ta sibh a' reusonachadh 'nur cridheachaibh?

23 Cò aca is usadh a ràdh, Tha do pheacanna air am maitheadh dhuit, no ràdh, Eirich agus imich?

24 Ach a chum gu'm bi fios agaibh gu bheil cumhachd aig Mac an duine peacanna a mhaitheadh air talamh, (thubhairt e ri fear na pairilis,) A ta mi ag ràdh riut, éirich, agus tog do leabadh, agus imich do d' thigh.

25 Agus dh'éirich e air ball nan làthair, agus thog e *an leabadh* air an robh e 'na luidhe, agus chaidh e d'a thigh féin, a' toirt glòire do Dhia.

26 Agus ghlac uamhas iad uile, agus thug iad glòir do Dhia, agus lìonadh le h-eagal iad, ag ràdh, Chunnaic sinne nithe do-chreidsinn an diugh.

27 Agus an déigh nan nithe sin, chaidh e mach, agus chunnaic e cìs-mhaor d' am b'ainm Lebhi, 'na shuidhe aig àite togail na cìse; agus thubhairt e ris, Lean mise.

28 Agus air fàgail nan uile nithe dha, dh'éirich e, agus lean se e.

29 Agus rinn Lebhi féisd mhòr dha 'na thigh féin: agus bha cuideachd mhòr do chìsmhaoraibh, agus do mhuinntir eile a shuidh maille riu.

30 Agus rinn an sgrìobhaichean agus am Phairisich gearan an aghaidh a dheisciobul-san, ag ràdh, C'ar son a ta sibh ag itheadh, agus ag òl maille ri cìsmhaoraibh agus ri peacachaibh?

31 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha'n 'eil feum aca-san a ta slàn air an léigh, ach aca-san a ta tinn.

32 Cha d'thàinig mise a ghairm nam firean, ach nam peacach chum aithreachais.

33 Agus thubhairt iadsan ris, C'ar son a ta deisciobuil Eoin gu tric ri trasgadh, agus a' dèanamh ùrnuigh, agus mar an ceudna *deisciobuil* nam Phairiseach; ach a ta do dheisciobuilsa ag itheadh agus ag òl?

34 Agus thubhairt esan riu, Am feud sibh a thoirt air cloinn seòmair an fhir nuadh-phòsda trasgadh a dhèanamh, am feadh a ta am fear nuadh-pòsda maille riu?

35 Ach thig na làithean an uair a bheirear am fear nuadhpòsda uatha; an sin ni iad trasgadh anns na làithibh sin.

36 Agus labhair e mar an ceudna cosamhlachd riu; Cha chuir neach air bith mìr a dh'eudach nuadh air sean eudach: no, reubaidh an t-eudach nuadh e, agus cha tig am mìr do'n eudach nuadh ris an t-sean eudach.

37 Agus cha chuir duine sam bith fìon nuadh ann an seann searragaibh; no, brisidh am fìon nuadh na searragan, agus dòirtear e féin, agus caillear na searragan.

38 Ach is còir fìon nuadh a chur ann an searragaibh nuadha; agus bithidh iad le chéile tèaruinte.

39 Agus cha'n 'eil duine sam
bith, air dha sean *fhìon* òl, a
dh'iarras air ball *fìon* nuadh:
oir their e, is e an sean *fhìon*
a's feàrr.

CAIB. VI.

AGUS thàrladh air a' cheud
là sàbaid an déigh an
dara là *do fhéill na càisge,* gu'n
deachaidh e troimh na h-ach-
aibh arbhair; agus spìon a
dheisciobuil na diasan arbhair,
agus dh'ith iad, an déigh *am*
bruthadh le'n làmhaibh.
2 Agus thubhairt cuid do na
Phairisich riu, C'ar son a ta
sibh a' dèanamh an ni nach 'eil
ceaduichte r'a dhèanamh air
làithibh na sàbaid?
3 Agus fhreagair Iosa iad,
agus thubhairt e, Nach do leugh
sibhse an ni so rinn Daibhidh,
'nuair a bha ocras air féin, agus
orra-san a bha maille ris;
4 Cionnus a chaidh e steach
do thigh Dhé, agus a ghabh e
aran na fianuis, agus a dh'ith e
féin, agus a thug e mar an ceudna
dhoibh-san a bha maille ris; ni
nach 'eil ceaduichte-itheadh ach
do na sagartaibh a mhàin?
5 Agus thubhairt e riu, Is
Tighearn Mac an duine air an
t-sàbaid féin.
6 Thàrladh mar an ceudna
air sàbaid eile, gu'n deachaidh e
steach do'n t-sionagog, agus
gu'n do theagaisg e; agus bha
an sin duine, aig an robh a làmh
dheas air seargadh.
7 Agus rinn na sgrìobhaich-
ean agus na Phairisich faire, *a
dh'fheuchainn* an leighiseadh e
air an t-sàbaid; chum gu'm
faigheadh iad cùis-dhìtidh 'na
aghaidh.
8 Ach thuig esan an smuaint-
ean, agus thubhairt e ris an
duine aig an robh an làmh
sheargta, Eirich, agus seas a
mach sa' mheadhon. Agus dh'-
éirich esan, agus sheas e.
9 An sin thubhairt Iosa riu,
Feòraichidh mise aon ni dhibh;
Am bheil e ceaduichte air làith-
ibh na sàbaid maith a dhèanamh,
no olc? anam a shaoradh, no
a sgrios?
10 Agus air dha amharc mu'n
cuairt orra uile, thubhairt e ris
an duine, Sìn a mach do làmh.
Agus rinn e sin: agus dh'aisig-
eadh a làmh slàn da mar an
làmh eile.
11 Agus lìonadh iadsan do
chuthach; agus labhair iad r'a
chéile, ciod a dhèanadh iad ri
Iosa.
12 Agus anns na làithibh sin
chaidh esan gu beinn a dhèan-
amh ùrnuigh, agus bhuanaich e
rè na h-oidhche ann an ùrnuigh
ri Dia.
13 Agus air teachd do'n là,
ghairm e d'a ionnsuidh a dheis-
ciobuil; agus thagh e dà fhear
dheug asda, d'an do ghior e
Abstoil:
14 Simon, (a dh'ainmich e
mar an ceudna Peadar,) agus
Aindreas a bhràthair, Seumas
agus Eoin, Philip agus Bartolo-
meus,
15 Mata agus Tomas, Seum-
as *mac* Alpheuis, agus Simon
d'an goirear Selotes,
16 Iudas *bràthair* Sheumais,
agus Iudas Iscariot, esan a bha
'na fhear-brathaidh.
17 Agus thàinig e nuas leo,
agus sheas e air ionad còmhnard,
agus coimhthional a dheisciobul,
agus buidheann mhòr-shluaigh o
Iudea uile agus o Ierusalem,
agus o chois fairge Thiruis agus
Shidoin, muinntir a thàinig g'a
éisdeachd, agus gu bhi air an
leigheas o'n euslaintibh;
18 Agus iadsan a bha air am
pianadh le spioradaibh neò-
ghlan: agus leighiseadh iad.

19 Agus dh'iarr an sluagh uile
beantuinn ris: oir chaidh cumh-
achd a mach as, agus shlànuich
e iad uile.
20 Agus thog e suas a shùil-
ean air a dheisciobluibh, agus
thubhairt e, *Is* beannaichte *sibhse*
ta bochd: oir is leibh rìoghachd
Dhé.
21 *Is* beannaichte *sibhse* ta
ocrach a nis: oir sàsuichear
sibh. *Is* beannaichte *sibhse* ta
caoidh a nis: oir gàiridh sibh.
22 *Is* beannaichte sibh, 'nuair
a bheir daoine fuath dhuibh, ag-
us a chuireas iad as an cuideachd
sibh, agus a bheir iad cainnt
mhaslach dhuibh, agus a thilg-
eas iad a mach bhur n-ainm mar
olc, air son Mhic an duine.
23 Dèanaibh-sa gàirdeachas
san là sin, agus leumaibh le h-
aoibhneas: oir feuch, is mòr
bhur duais air nèamh: oir is
ann mar sin a rinn an aithriche
air na fàidhibh.
24 Ach is an-aoibhinn duibhse
ta saoibhir: oir fhuair sibh
bhur sòlas.
25 Is an-aoibhinn duibhse ta
sàitheach: oir bithidh ocras
oirbh. Is an-aoibhinn duibhse
ta gàireachdaich a nis: oir ni
sibh bròn agus gul.
26 Is an-aoibhinn duibhse
'nuair a labhras daoine maith
umaibh: oir is ann mar sin a
rinn an aithriche ris na fàidhibh
bréige.
27 Ach a ta mi ag ràdh ribhse
ta 'g éisdeachd, Gràdhaichibh
bhur naimhde, dèanaibh maith
dhoibh-san le'm fuathach sibh;
28 Beannaichibh iadsan a ta
'gur mallachadh, agus dèanaibh
ùrnuigh air son na muinntir
a ta buntuinn gu naimhdeil
ribh.
29 Ris an tì a bhuaileas thu
air aon ghial, cum an gial eile;
agus do'n tì a bheir t'fhalluinn
dhìot, na bac do chòta mar an
ceudna.
30 Thoir do gach neach a dh'-
iarras ort; agus o 'n neach a
bheir uait do mhaoin, na iarr air
ais *i*.
31 Agus mar a b'àill leibh
daoine dhèanamh dhuibh, dèan-
aibh-sa mar an ceudna dhoibh-
san.
32 Oir ma ghràdhaicheas sibh
iadsan aig am bheil gràdh dhuibh,
ciod am buidheachas a ta ag-
aibh? oir gràdhaichidh peacaich
féin an dream aig am bheil
gràdh dhoibh.
33 Agus ma ni sibh maith
do'n mhuinntir a ni maith
dhuibh, ciod am buidheachas a
ta agaibh? oir ni peacaich an ni
so féin mar an ceudna.
34 Agus ma bheir sibh ias-
achd dhoibhsan o 'm bheil dùil
agaibh ri fhaotainn a rìs, ciod
am buidheachas a ta agaibh? oir
bheir peacaich féin iasachd do
pheacachaibh, chum gu'm faigh
iad uiread a rìs.
35 Ach gràdhaichibh-sa bhur
naimhde, agus dèanaibh maith,
agus thugaibh iasachd, gun dùil
a bhi agaibh ri ni sam bith 'na
éiric: agus bithidh bhur duais
mòr, agus bithidh sibh 'nur
cloinn do'n Tì a's àirde: oir a
ta esan tabhartach dhoibhsan a
ta mi-thaingeal agus olc.
36 Bithibh-sa uime sin tròc-
aireach, mar a ta bhur n-Athair
tròcaireach.
37 Agus na tugaibh breth, ag-
us cha toirear breth oirbh: na
dìtibh, agus cha dìtear sibh:
thugaibh maitheanas, agus bheir-
ear maitheanas dhuibh.
38 Thugaibh uaibh, agus
bheirear dhuibh; deadh thomh-
as, air a gheinneadh, agus air a
chrathadh ri chéile, agus a' cur
thairis, bheir daoine ann bhur
n-uchd; oir leis an tomhas le'n

tomhais sibh, tomhaisear dhuibh
a rìs.
39 Agus labhair e cosamh-
lachd riu, Am feud an dall dall
a threòrachadh? nach tuit iad
le chéile ann an slochd?
40 Cha'n 'eil an deisciobul os
ceann a mhaighstir: ach ge b'e
neach a ta coimhlionta, bithidh
e mar a mhaighstir.
41 Agus c' ar son a ta thu
faicinn an smùirnein a ta an sùil
do bhràthar, agus nach 'eil thu
toirt fa'near an t-sail a ta ann
do shùil féin?
42 No cionnus a dh'fheudas
tu ràdh ri do bhràthair, A
bhràthair, leig dhomh an
smùirnein a thoirt á d' shùil, ag-
us nach 'eil thu toirt fa'near an
t-sail a ta ann do shùil féin?
A chealgair, tilg a mach air tùs
an t-sail as do shùil féin, agus
an sin is léir dhuit gu soilleir an
smùirnein a ta ann an sùil do
bhràthar a thoirt aside.
43 Oir cha deadh chraobh a
bheir a mach droch thoradh:
agus cha droch chraobh a bheir
a mach deadh thoradh.
44 Oir aithnichear gach craobh
air a toradh: oir cha tionail
daoine fìgean do dhroighionn,
na caoran fìona do'n fhearr-
dhris.
45 Bheir duine maith ni maith
a mach á deadh ionmhas a
chridhe; agus bheir droch
dhuine ni olc a mach á droch
ionmhas a chridhe: oir is ann
á pailteas a chridhe a labhras a
bheul.
46 Agus c'ar son a ghoireas
sibh, a Thighearn, a Thighearn,
dhìom-sa, agus nach dèan sibh
na nithe a ta mi ag ràdh?
47 Gach neach a thig a m'
ionnsuidh-sa, agus a chluinneas
mo bhriathra, agus a ni iad,
feuchaidh mi dhuibh co ris is
cosmhuil e:
48 Is cosmhuil e ri duine a
thog tigh, agus a chladhaich
domhain, agus a chuir a' bhun-
ait air carraig: agus an uair a
thàinig an tuil, bhuail an sruth
gu dian air an tigh sin, agus cha
b'urrainn e charachadh; oir bha
e air a shuidheachadh air carr-
aig.
49 Ach an tì a chluinneas,
agus nach dèan, is cosmhuil e ri
duine a thog tigh air an talamh
gun bhunait, air an do bhuail
an sruth gu dian, agus air ball
thuit e; agus bu mhòr tuiteam
an tighe sin.

CAIB. VII.

A NIS an uair a chrìochnaich
e a bhriathra-san uile ann
an éisdeachd an t-sluaigh, chaidh
e steach do Chapernaum.
2 Agus bha seirbhiseach ceann-
aird-ceud àraidh, a b' ionmhuinn
leis, gu tinn, agus ri h-uchd
bàis.
3 Agus an uair a chual e mu
Iosa, chuir e seanairean nan
Iudhach d' a ionnsuidh, a' cur
impidh air gu'n tigeadh e, agus
gu'n leighiseadh e a sheirbhis-
each.
4 Agus an uair a thàinig iad
gu Iosa, ghuidh iad air gu dùr-
achdach, ag ràdh, Gu'm b'-
airidh e gu'n dèanadh esan so
dha:
5 Oir is toigh leis ar cinn-
each-ne, agus thog esan dhuinn
sionagog.
6 Agus chaidh Iosa maille
riu. Ach air dha bhi nis fagus
do'n tigh, chuir an ceannard-
ceud càirdean d'a ionnsuidh, ag
ràdh ris, A Thighearn, na cuir
dragh ort féin; oir cha'n air-
idh mise gu'n rachadh tu steach
fo m' chleith:
7 Uime sin cha mhò a mheas
mi gu'm b'airidh mi féin air
teachd a d' ionnsuidh: ach *a*

mhàin abair am focal, agus
slànuichear m' òglach.
8 Oir is duine mise féin air
mo chur fo ùghdarras, aig am
bheil saighdeara fodham; agus
their mi ris an fhear so, Imich,
agus imichidh e; agus ri fear
eile, Thig, agus thig e; agus ri
m' sheirbhiseach, Dèan so, agus
ni se e.
9 Agus an uair a chual Iosa
na nithe so, ghabh e iongantas
ris, agus air tionndadh dha,
thubhairt e ris an t-sluagh
a lean e, A ta mi ag ràdh
ribh, nach d'fhuair mi creid-
imh co mòr as so, ann an Israel
féin.
10 Agus air pilltinn air an
ais do'n tigh do na teachdair-
ibh a chuireadh *d' a ionnsuidh*,
fhuair iad an seirbhiseach a bha
tinn, slàn.
11 Agus thàrladh an là 'na
dhéigh sin, gu'n deachaidh e
chum baile d'an gairmear Nain;
agus chaidh a dheisciobuil maille
ris, agus sluagh mòr.
12 A nis an uair a thàinig e
am fagus do gheata a' bhaile,
feuch, ghiùlaineadh a mach
duine marbh, aon mhac a
mhàthar, agus bu bhantrach i:
agus bha sluagh mòr do *mhuinn-
tir* a' bhaile maille rithe.
13 Agus an uair a chunnaic
an Tighearn i, ghabh e truas
d' i, agus thubhairt e rithe, Na
guil.
14 Agus thàinig e agus bhean
e ris a' ghiùlan; (agus sheas
iadsan a bha 'ga iomchar;) agus
thubhairt e, Oganaich, a ta mi
ag ràdh riut, éirich.
15 Agus dh'éirich an duine
bha marbh 'na shuidhe, agus
thòisich e air labhairt: agus
thug e d'a mhàthair e.
16 Agus ghlac eagal *iad* uile:
agus thug iad glòir do Dhia, ag
ràdh, Dh'éirich fàidh mor 'nar
meascg-ne; agus, Dh'amhairc
Dia air a shluagh féin.
17 Agus chaidh an t-iomradh
so mach airsan air feadh Iudea
uile, agus na dùthcha mu'n
cuairt uile.
18 Agus dh'innis a dheisciob-
uil do Eoin mu thimchioll nan
nithe sin uile.
19 Agus ghairm Eoin d'a
ionnsuidh dithis àraidh d'a
dheisciobluibh, agus chuir e iad
gu Iosa, ag ràdh, An tusa esan
a bha ri teachd, no'm bi sùil ag-
ainn ri neach eile?
20 Agus air teachd do na
daoinibh d' a ionnsuidh, thu-
bhairt iad, Chuir Eoin Baiste
sinne a d' ionnsuidh, ag ràdh,
An tusa an tì a bha ri teachd,
no 'm bi sùil againn ri neach
eile?
21 Agus anns an uair sin féin
leighis e mòran o 'n euslaintibh
agus o 'm plàighibh, agus o
dhroch spioradaibh; agus thug
e 'n radharc do mhòran a bha
dall.
22 Agus fhreagair Iosa, agus
thubhairt e riu, Imichibh-sa ag-
us innsibh do Eoin na nithe a
chunnaic agus a chuala sibh, gu
bheil na doill a' faicinn, na bac-
aich ag imeachd, na lobhair air
an glanadh, na bodhair a'
cluinntinn, na mairbh air an
dùsgadh, an soisgeul air a shear-
monachadh do na bochdaibh.
23 Agus is beannaichte esan
nach faigh oilbheum annam-sa.
24 Agus an uair a dh'fhalbh
teachdairean Eoin, thòisich e
air labhairt ris an t-sluagh mu
thimchioll Eoin, Ciod an ni a
chaidh sibh a mach do'n fhàs-
ach a dh'fhaicinn? an i cuilc air
a crathadh le gaoith?
25 Ach ciod e an ni chaidh
sibh a mach a dh'fhaicinn? an
e duine air a sgeadachadh ann
an eudach mìn? feuch, iad-

san a ta sgeadaichte le eudach-
rìomhach, agus a' caitheadh am
beatha gu sòghail, is ann an
cùirtibh nan rìghrean a ta iad.
26 Ach ciod e an ni chaidh
sibh a mach a dh'fhaicinn? an
e fàidh? seadh, a ta mi ag ràdh
ribh, agus ni 's mò na fàidh.
27 Is e so an tì mu'm bheil e
sgrìobhta, Feuch, cuiridh mi mo
theachdair roimh do ghnùis, a
dh'ulluicheas do shlighe romhad.
28 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
'Nam measg-san a rugadh le
mnaibh, cha'n 'eil fàidh a 's mò
na Eoin Baiste: gidheadh an
tì a 's lugha ann an rìoghachd
Dhé, is mò e na esan.
29 Agus dh'fhìreanaich am
pobull uile a chual *e*, agus na
cìs-mhaoir Dia, air dhoibh bhi air
am baisteadh le baisteadh Eoin.
30 Ach chuir na Phairisich
agus an luchd-lagha cùl ri
comhairle Dhé d'an taobh féin,
am feadh nach do bhaisteadh iad
leis.
31 Agus thubhairt an Tigh-
earn, Cò ris uime sin a shamh-
laicheas mi daoine a' ghineal-
aich so? agus cò ris a ta iad
cosmhuil?
32 A ta iad cosmhuil ri cloinn
a ta 'nan suidhe sa 'mhargadh,
agus a dh'éigheas r'a chéile, ag
ràdh, Rinn sinne pìobaireachd
dhuibh-sa, agus cha d'rinn sibhse
dannsa: rinn sinne tuireadh
dhuibh-sa, agus cha d'rinn sibhse
gul.
33 Oir thàinig Eoin Baiste,
cha'n ann ag itheadh arain, no
ag òl fìona; agus their sibh, A
ta deamhan aige.
34 Thàinig Mac an duine ag
itheadh agus ag òl; agus their
sibh, Feuch duine geòcach, ag-
us pòitear-fìona, caraid chìs-
mhaor agus pheacach.
35 Ach a ta gliocas air a fìr-
eanachadh le a cloinn uile.
36 Agus dh'iarr duine àraidh
do na Phairisich air, gu'n ith-
eadh e biadh maille ris. Agus
chaidh e steach do thigh an
Phairisich, agus shuidh e sìos
chum bìdh.
37 Agus, feuch, an uair a
fhuair bean anns a' bhaile, a
bha 'na peacach, fios gu'n robh
e 'na shuidhe aig biadh ann an
tigh an Phairisich, thug i leatha
bocsa alabastair *làn do* oladh
chùbhraidh,
38 Agus sheas i aig a chos-
aibh air a chùlaobh a' gul, ag-
us thòisich i air a chosan a
fhliuchadh le a deuraibh, agus
thiormaich i *iad* le folt a cinn,
agus phòg i a chosa, agus dh'-
ùng i leis an oladh iad.
39 Agus an uair a chunnaic
am Phairiseach, a thug cuireadh
dha, *so*, labhair e ann féin, ag
ràdh, Nam b'fhàidh an duine
so, bhiodh fhios aige cò i a'
bhean so a ta beantuinn ris, ag-
us ciod is gnè dh' i; oir is peac-
ach i.
40 Agus fhreagair Iosa, agus
thubhairt e ris, A Shimoin, a ta
ni agam ri ràdh riut. Agus
thubhairt esan, A mhaighstir,
abair e.
41 Bha aig fear-fiacha àraidh
dithis do fheichneinibh: bha
aige air aon fhear cùig ceud
peghinn, agus air an fhear eile
leth-cheud.
42 Agus do bhrìgh nach robh
aca ni leis an dìoladh iad, mhaith
e gu saor dhoibh araon. Innis
dhomh-sa uime sin, cò dhiubh
is mo a ghràdhaicheas e?
43 Agus fhreagair Simon ag-
us thubhairt e, Is i mo bharail
gur e an neach is mò d' an do
mhaith e. Agus thubhairt e
ris, is ceart a thug thu breth.
44 Agus air tionndadh ris a'
mhnaoi, thubhairt e ri Simon,
Am faic thu a' bhean so? thàin-

ig mi steach do d' thigh, cha d'-
thug thu dhomh uisge chum mo
chos; ach dh'ionnlaid ise mo
chosa le deuraibh, agus thiorm-
aich i *iad* le folt a cinn.
45 Cha d' thug thusa dhomh
pòg: ach o thàinig ise stigh, cha
do sguir i a phògadh mo chos.
46 Cha d'ùng thusa mo
cheann le h-oladh: ach dh'ùng
ise mo chosa le h-oladh chùbh-
raidh.
47 Uime sin a ta mi ag ràdh
riut, Gu bheil a peacanna a ta
lìonmhor, air am maitheadh;
air an aobhar sin ghràdhaich i
gu mòr: ach ge b'e neach d'am
maithear beagan, bithidh a
ghràdh beag.
48 Agus thubhairt e rithe,
Tha do pheacanna air am maith-
eadh.
49 Agus thòisich iadsan a
bha 'nan suidhe aig biadh maille
ris, air a ràdh annta féin, Cò e
so a ta eadhon a' maitheadh
pheacanna?
50 Agus thubhairt e ris a'
mhnaoi Shlànuich do chreidimh
thu; imich an sìth.

CAIB. VIII.

AGUS thàrladh an déigh sin,
gu'n d'imich esan troimh
gach caithir agus baile, a' sear-
monachadh, agus a' cur an céill
soisgeil rìoghachd Dhé, agus an
dà fhear dheug maille ris;
2 Agus mnài àraidh a leigh-
iseadh o dhroch spioradaibh ag-
us o euslaintibh, Muire d'an
gairmear Magdalen, as an deach-
aidh seachd deamhain,
3 Agus Ioanna bean Chusa
stiùbhaird Heroid, agus Susan-
na, agus mòran eile, a bha frith-
ealadh dha le am maoin.
4 Agus an uair a chruinnich
sluagh mòr, agus a thàinig iad
as gach baile d'a ionnsuidh, labh-
air e ann an cosamhlachd:
5 Chaidh fear-cuir a mach a
chur a shìl: agus ag cur da,
thuit cuid ri taobh an rathaid;
agus shaltradh sìos e, agus dh'-
ith eunlaith an athair suas e.
6 Agus thuit cuid eile air carr-
aig, agus air fàs da, shearg e,
do bhrìgh nach robh sùgh aige.
7 Agus thuit cuid eile am
measg droighinn, agus dh'fhàs
an droighionn maille ris, agus
thachd se e.
8 Agus thuit cuid eile air tal-
amh maith agus dh'fhàs e suas,
agus thug e toradh uaith a cheud
uiread *as a chuireadh*. Agus air
dha na nithe sin a ràdh, ghlaodh
e, Ge b' e aig am bheil cluasa
chum éisdeachd, éisdeadh e.
9 Agus dh'fhiosraich a dheis-
ciobuil deth, ag ràdh, Ciod e an
cosamhlachd so?
10 Agus thubhairt esan,
Thugadh dhuibh-sa eòlas fhaot-
ainn air rùn dìomhair rìoghachd
Dhé; ach do chàch an cosamh-
lachdaibh, ionnus ag faicinn
doibh nach faiceadh iad, agus
ag cluinntinn doibh nach tuig-
eadh iad.
11 Ach is e so an cosamhlachd:
Is e an sìol focal Dé.
12 Iadsan ri taobh an rath-
aid, is iad sin a dh'éisdeas: 'na
dhéigh sin a ta an diabhul a'
teachd, agus a' togail air falbh
an fhocail as an cridheachaibh,
air eagal gu'n creideadh iad ag-
us gu'm biodh iad air an saoradh.
13 An dream air a' charraig,
is iad sin iadsan, an uair a dh'-
éisdeas iad, a ghabhas am focal
d'an ionnsuidh le gàirdeachas;
ach cha'n 'eil aca so freumh,
muinntir a chreideas rè tamuill,
agus an àm buairidh a ta tuit-
eam air falbh.
14 Agus an ni a thuit am
measg droighinn, is iad sin an
dream a dh'éisdeas, agus air
dhoibh dol a mach, a ta iad air

an tachdadh le cùram, agus le
saoibhreas, agus le sàimhean na
beatha *so*, agus cha 'n 'eil iad a'
toirt toraidh uatha chum foir-
feachd.
15 Ach an ni *a thuit* san tal-
amh mhaith, is iad sin iadsan,
air dhoibh am focal éisdeachd,
a ta 'ga choimhead ann an cridhe
tréibh-dhireach agus maith, ag-
us a' toirt toraidh uatha le foigh-
idinn.
16 Cha'n 'eil neach air bith,
air dha coinneal a lasadh, a dh'-
fholaicheas fo shoitheach i, no
chuireas fo leabaidh *i:* ach
cuiridh e ann an coinnleir i,
chum gu'm faic iadsan a thig a
stigh an solus.
17 Oir cha'n'eil ni sam bith fol-
aichte, nach dèanar follaiseach;
no uaigneach, nach aithnichear,
agus nach tig am follais.
18 Air an aobhar sin thug-
aibh fa'near cionnus a dh'éisd-
eas sibh: oir ge b'e neach aig
am bheil, bheirear dha; agus ge
b'e neach aig nach 'eil, bheirear
uaith eadhon an ni sin a shaoil-
ear a bhi aige.
19 An sin thàinig d'a ionn-
suidh a mhàthair agus a bhràith-
re, agus cha b'urrainn iad teachd
am fagus da leis an dòmhlas.
20 Agus dh'innseadh dha le
dream àraidh, a thubhairt, Tha
do mhàthair agus do bhràithre
'nan seasamh a muigh, ag iarr-
aidh t'fhaicinn.
21 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Is iad mo
mhàthair agus mo bhràithrean
iadsan a dh'éisdeas ri focal Dé,
agus a ni e.
22 Agus thàrladh air là àr-
aidh, gu'n deachaidh e féin ag-
us a dheisciobuil a stigh do
luing: agus thubhairt e riu,
Rachamaid thairis gu taobh thall
an locha. Agus chuir iad a
mach *o thìr.*
23 Ach ag seòladh dhoibh,
thuit codal airsan: agus thàinig
ànradh gaoithe a nuas air an
loch, agus lìonadh iad *le h-uisge,*
agus bha iad ann an gàbhadh.
24 Agus thàinig iad d'a ionn-
suidh, agus dhùisg iad e, ag
ràdh, A mhaighstir, a mhaigh-
stir, tha sinn caillte! An sin
dh'éirich esan, agus chronuich e
a' ghaoth, agus onfa an uisge;
agus sguir iad, agus thàinig
fèath ann:
25 Agus thubhairt e riu,
C'àit am bheil bhur creidimh?
agus air dhoibh bhi fo eagal,
ghabh iad iongantas, ag ràdh r'a
chéile, Ciod a' ghnè dhuine so?
oir a ta e toirt àithne do na
gaothaibh, agus do'n uisge féin,
agus a ta iad ùmhal dha.
26 Agus thàinig iad air tìr
aig dùthaich nan Gadareneach,
a ta thall fa chomhair Ghalile.
27 Agus an uair a chaidh e
mach air tìr, choinnich duine
àraidh as a' bhaile e, anns an
robh deamhain rè aimsir fhada,
agus aig nach biodh eudach
uime, agus nach fanadh ann an
tigh, ach anns na h-àitibh-adh-
laic.
28 An uair a chunnaic e Iosa,
ghlaodh e mach, agus thuit e
sìos 'na làthair, agus thubhairt
e le guth àrd, Ciod e mo ghnoth-
uch-sa riut, Iosa, a Mhic an
Dé a's ro àirde? guidheam ort,
na pian mi.
29 (Oir bha e air toirt àithne
do'n spiorad neòghlan dol a mach
as an duine. Oir bu tric a rug
e gu naimhdeil air: agus cheang-
ladh e le slabhruidhibh, agus
choimhideadh an geimhlibh e;
agus air briseadh *a* chuibhreacha
dha, dh'iomaineadh e leis an
deamhan do'n fhàsach.)
30 Agus dh'fhiosraich Iosa
dheth, ag ràdh, Ciod is ainm
dhuit? agus thubhairt esan,

Legion: do bhrīgh gu'n deach-
aidh mòran dheamhan a steach
ann.
31 Agus ghuidh iad air, gun
àithne thoirt doibh dol sìos do'n
doimhneachd.
32 Agus bha treud lìonmhor
mhuc an sin, ag ionaltradh air
an t-sliabh: agus ghuidh iad air
cead a thoirt doibh dol a steach
annta. Agus thug e cead doibh.
33 An sin air dol do na
deamhnaibh a mach as an duine,
chaidh iad anns na mucaibh:
agus ruith an treud mhuc gu
dian sìos le bruthach do'n loch,
agus thachdadh iad.
34 Agus an uair a chunnaic
an dream a bha 'gam biadhadh
an ni a rinneadh, theich iad, ag-
us dh'innis iad *e* anns a' bhaile,
agus anns an dùthaich.
35 Agus chaidh iadsan a mach
a dh'fhaicinn an ni a rinneadh;
agus thàinig iad gu Iosa, agus
fhuair iad an duine as an deach-
aidh na deamhain, 'na shuidhe
aig cosaibh Iosa air eudachadh,
agus e 'na chéill: agus ghabh
iad eagal.
36 Agus dh'innis an dream a
chunnaic e dhoibh, cionnus a
shlànuicheadh an duine san robh
na deamhain.
37 An sin dh'iarr muinntir
dùthcha nan Gadareneach uile
airsan imeachd uatha; oir ghlac-
adh le h-eagal mòr iad: agus
chaidh e san luing, agus phill e
air ais a rìs.
38 A nis ghuidh an duine as
an deachaidh na deamhain air,
e féin a bhi maille ris: ach chuir
Iosa uaith e, ag ràdh,
39 Pill do d' thigh féin, agus
cuir an céill meud nan nithe a
rinn Dia dhuit. Agus dh'imich
e roimhe, ag innseadh gu foll-
aiseach air feadh a' bhaile uile,
meud nan nithe a rinn Iosa
dha.
40 Agus thàrladh, an uair a
phill Iosa air ais, gu'n do ghabh
an sluagh *gu toileach* ris: oir
bha iad uile 'ga fheitheamh.
41 Agus, feuch, thàinig duine
d'am b'ainm Iairus, a bha 'na
uachdaran air an t-sionagog;
agus thuit e aig cosaibh Iosa,
agus ghuidh e air gu'n tigeadh
e d'a thigh:
42 Do bhrìgh gu'n robh aon-
ghin nighinn aige, mu thim-
chioll dà bhliadhna dheug, agus
i faotainn a' bhàis. (Ach air dha
bhi 'g imeachd, bha'n sluagh
'ga theannadh.
43 Agus *thàinig* bean air an
robh dòrtadh fola dà bhliadhna
dheug, agus a chaidh a beath-
achadh uile ri léighibh, agus
nach b'urrainn bhi air a leigh-
eas le neach air bith,
44 Thàinig *ise* air a chùlaobh,
agus bhean i ri iomall 'eudaich:
agus sguir a dòrtadh fola air
ball.
45 Agus thubhairt Iosa, Cò
bhean rium? Air àicheadh do
na h-uile, Thubhairt Peadar
ris, agus iadsan a bha maille
ris, A mhaighstir, tha'n sluagh
ga d' dhòmhlachadh, agus ga d'
theannadh, agus an abair thu,
Cò bhean rium?
46 Agus thubhairt Iosa, Bhean
neach éigin rium: oir mhoth-
aich mi cumhachd a' dol asam.
47 Agus an uair a chunnaic
a' bhean nach robh i an ain-
fhios, thàinig i air chrith, agus
a' sleuchdadh dha, chuir i 'n
céill da, an làthair an t-sluaigh
uile, c'ar son a bhean i ris, agus
mar a shlànuicheadh i gu grad.
48 Agus thubhairt esan rithe,
A nighean, biodh misneach agad:
shlànuich do chreidimh thu;
imich an sìth.)
49 Am feadh a bha e fathast
a' labhairt, thàinig neach o *thigh*
Uachdarain na sionagoig, ag

ràdh ris, Tha do nighean marbh ; na cuir dragh air a' mhaighstir.

50 Ach an uair a chual Iosa *so*, fhreagair se e, ag ràdh, Na biodh eagal ort: a mhàin creid, agus bithidh i air a slànuchadh.

51 Agus an uair a chaidh e do'n tigh, cha do leig e le neach air bith dol a stigh, ach Peadar, agus Eoin, agus Seumas, agus athair agus màthair na nighinn.

52 Agus bha iad uile a' gul, agus a' dèanamh caoidh air a son: ach thubhairt esan, Na guilibh; cha'n 'eil i marbh, ach 'na codal.

53 Agus rinn iad gàire fanoid ris, do bhrìgh gu'n robh fhios aca gu'n robh i marbh.

54 Agus air dha an cur a mach uile, ghlac e air làimh i, agus ghlaodh e, ag ràdh, A nighean, éirich.

55 Agus thàinig a spiorad air ais, agus dh'éirich i air ball: agus dh'àithn e biadh a thoirt d' i.

56 Agus ghlac uamhas mòr a pàrantan: ach thug esan àithne dhoibh gun an ni a rinneadh innseadh do neach air bith.

CAIB. IX.

AGUS ghairm e an dà fhear dheug an ceann a chéile, agus thug e cumhachd agus ùghdarras doibh air na h-uile dheamhnaibh, agus a chum euslaintean a leigheas.

2 Agus chuir e mach iad a shearmonachadh rìoghachd Dhé, agus a shlànuchadh nan euslan.

3 Agus thubhairt e riu, Na tugaibh ni air bith leibh chum na slighe, bataiche, no màla, no aran, no airgiod; ni mò bhios dà chòta aig gach fear agaibh.

4 Agus ge b'e air bith tigh d'an téid sibh a steach, fanaibh an sin, agus á sin rachaibh a mach.

5 Agus cò air bith iad nach gabh ribh, air dhuibh dol a mach as a' bhaile sin, crathaibh dhibh eadhon an duslach o bhur cosaibh mar fhianuis 'nan aghaidh.

6 Agus chaidh iadsan a mach, agus ghabh iad troimh na bailtibh, a' searmonachadh an t-soisgeil, agus a' leigheas anns gach àit.

7 Agus chual Herod an Tetrarc na h-uile nithe a rinneadh leis: agus bha e an imcheist, do bhrìgh gu'n dubhradh le cuid, gu'n robh Eoin air éirigh o na marbhaibh;

8 Agus le cuid, gu'n d'fhoillsicheadh Elias; agus le cuid eile, gu'n robh aon do na sean fhàidhibh air éirigh a rìs.

9 Agus thubhairt Herod, Thug mise an ceann do Eoin: ach cò e am fear so mu 'm bheil mi cluinntinn a leithid so do nithibh? Agus dh'iarr e fhaicinn.

10 Agus air pilltinn do na h-abstolaibh, dh'innis iad dha gach ni a rinn iad. Agus thug e leis iad, agus chaidh e fa leth gu àite fàsail, a bhuineadh do'n bhaile d'an goirear Betsaida.

11 Agus an uair a fhuair an sluagh fios *air*, lean iad e: agus ghabh e *d'a ionnsuidh* iad, agus labhair e riu mu thimchioll rìoghachd Dhé, agus leighis e iadsan aig an robh feum air leigheas.

12 Agus an uair a thòisich an là air teireachdainn, thàinig an dà fhear dheug, agus thubhairt iad ris, Cuir air falbh an sluagh, chum gu'n téid iad do na bailtibh agus do'n tìr mu'n cuairt, agus gu'n gabh iad tàmh agus gu'm faigh iad biadh; oir tha sinn an so an àite fàsail.

13 Ach thubhairt esan riu, Thugaibh-sa dhoibh ni r'a itheadh. Agus thubhairt iadsan, Cha'n 'eil againn tuilleadh na

cùig builinnean agus dà iasg:
mur téid sinn agus biadh a
cheannach do'n t-sluagh so uile.
14 Oir bha iad mu thimchioll
cùig mìle fear. Agus thubh-
airt e r'a dheisciobluibh, Cuir-
ibh 'nan suidhe iad, leth-cheud
anns gach cuideachd.
15 Agus rinn iad mar sin,
agus chuir iad 'nan suidhe iad
uile.
16 Agus ghabh e na cùig
builinnean agus an dà iasg,
agus air amharc suas gu nèamh,
bheannaich e iad, agus bhris e,
agus thug e d'a dheisciobluibh
iad gu'n cur an làthair an
t-sluaigh.
17 Agus dh'ith iad, agus shàs-
uicheadh iad uile: agus thogadh
dà chliabh dheug do bhiadh
briste, a bha dh'fhuigheall aca.
18 Agus thàrladh, air dha
bhi ri ùrnuigh fa leth, gu'n robh
a dheisciobuil maille ris: agus
dh'fheòraich e dhiubh, ag ràdh,
Cò tha an sluagh ag ràdh is
mise?
19 Fhreagair iadsan agus
thubhairt iad, Eoin Baiste: ach
tha cuid *ag ràdh* Elias: agus cuid
eile, gu bheil aon do na sean
fhàidhibh air éirigh a rìs.
20 Thubhairt e riu, Ach cò
tha sibhse ag ràdh is mi? Agus
fhreagair Peadar, agus thubh-
airt e, Crìosd Dhé.
21 Agus air dha sparradh
teann a thoirt doibh, dh'àithn e
gun iad a dh'innseadh so do
neach sam bith;
22 Ag ràdh, Gur éigin do
Mhac an duine mòran fhulang,
agus a bhi air a dhiùltadh leis na
seanairibh agus na h-àrd-shag-
artaibh, agus na sgrìobhaichibh,
agus a bhi air a chur gu bàs,
agus air a thogail suas air an
treas là.
23 Agus thubhairt e riu uile,
Ma's àill le neach air bith teachd
a'm' dhéigh-sa, àicheadhadh se e
féin, agus togadh e a chrann-
cèusaidh gach là, agus leanadh
e mise.
24 Oir ge b'e neach le'm
b'àill 'anam a thèarnadh, caill-
idh se e: ach ge b'e neach a
chailleas 'anam air mo sgàth-sa,
saoraidh esan e.
25 Oir ciod e an tairbhe do
dhuine, ged chosnadh e an
saoghal gu h-iomlan, agus e féin
a chall, no bhi air a sgrios?
26 Oir ge b'e neach a ghabh-
as nàire dhìomsa agus do m'
bhriathraibh, gabhaidh Mac an
duine nàire dheth-san, an uair a
thig e 'na ghlòir féin, agus *an
glòir* 'Athar, agus nan aingeal
naomha.
27 Ach a ta mise ag ràdh ribh
gu fìrinneach, gu bheil cuid
'nan seasamh an so, nach blais
bàs, gus am faic iad rìoghachd
Dhé.
28 Agus thàrladh, mu thim-
chioll ochd làithean an déigh
nam briathra so, gu'n d'thug e
leis Peadar, agus Eoin, agus
Seumas, agus gu'n deachaidh e
suas gu beinn a dhèanamh ùrn-
uigh.
29 Agus an uair a bha e ri
ùrnuigh, bha dreach a ghnuise
air atharrachadh, agus rinneadh
'eudach geal agus dealrach.
30 Agus, feuch, bha dithis
fhear a' còmhradh ris, eadhon
Maois agus Elias,
31 A nochdadh ann an glòir,
agus a bha labhairt m' a bhàs,
a bha esan gu choimhlionadh
ann an Ierusalem.
32 Ach bha Peadar, agus iad-
san a bha maille ris, trom 'nan
codal: agus an uair a dhùisg
iad, chunnaic iad a ghlòir, agus
an dithis fhear a bha 'nan seas-
amh maille ris.
33 Agus an uair a bha iadsan
a' dealachadh ris, thubhairt

Peadar ri Iosa, A mhaighstir, is
maith dhuinne bhi an so; agus
dèanamaid trì pàilliuna, aon
duitse, agus aon do Mhaois, ag-
us aon do Elias; gun fhios aige
ciod a bha e ag ràdh.
34 Am feadh a bha e ag ràdh
so, thàinig neul, agus chuir e
sgàile orra: agus ghabh iad
eagal an uair a bha iad a' dol a
stigh san neul.
35 Agus thàinig guth as an
neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac
gràdhach-sa; éisdibh ris.
36 Agus an uair a rinneadh
an guth so, fhuaradh Iosa 'na
aonar: agus dh'fhan iadsan 'nan
tosd, agus cha d'innis iad do
neach air bith anns na làithibh
sin aon ni do na chunnaic iad.
37 Agus thàrladh, an là 'na
dhéigh sin, an uair a thàinig iad
a nuas o'n bheinn, gu'n do thach-
air sluagh mòr air.
38 Agus, feuch, ghlaodh duine
àraidh do'n t-sluagh, ag ràdh, A
mhaighstir, tha mi a' guidhe ort,
amhairc air mo mhac, oir is e
m' aon duine cloinne e.
39 Agus, feuch, a ta spiorad
a' breith air, agus a ta e gu h-
obann ag éigheach; agus a ta e
'ga tharruing as a chéile, air
chor as gu bheil e cur cobhair a
mach, agus an déigh a chomh-
bhruthadh is gann a dh'fhàgas
se e.
40 Agus ghuidh mi air do
dheisciobluibh gu'n cuireadh iad
a mach e, agus cha b'urrainn
iad.
41 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e, O ghinealaich mhì-
chreidich agus fhiair, cia fhad a
bhios mi maille ribh, agus a
dh'fhuilgeas mi sibh? Thoir an
so do mhac.
42 Agus am feadh a bha e
fathast a' teachd, thilg an
deamhan sìos e, agus reub se *e*:
agus chronuich Iosa an spiorad
neòghlan, agus shlànuich e an
leanabh, agus thug e d'a athair
e.
43 Agus ghabh iad uamhas
uile ri mòr-chumhachd Dhé.
Ach air dhoibh uile bhi gabhail
iongantais ris na h-uile nithibh
a rinn Iosa, thubhairt e r'a
dheisciobluibh,
44 Taisgibh na briathra so
ann bhur cluasaibh: oir tha Mac
an duine gu bhi air a thoirt
thairis do làmhaibh dhaoine.
45 Ach cha do thuig iadsan
an còmhradh so, agus bha e fol-
aichte uatha, air chor as nach
b'aithne dhoibh e: agus b'eagal-
ach leo ceisd a chur air mu thim-
chioll a' chòmhraidh so.
46 An sin dh'éirich deasboir-
eachd eatorra, cò aca bu mhò a
bhitheadh.
47 Agus air do Iosa smuaint-
ean an cridhe fhaicinn, ghabh e
leanabh, agus chuir e làimh ris
féin e,
48 Agus thubhairt e riu, Ge
b'e ghabhas ris an leanabh so
ann am ainm-sa, tha e a' gabh-
ail riumsa: agus ge b'e neach a
ghabhas riumsa, tha e gabhail
ris an Tì a chuir uaith mi: oir an
neach a's lugha 'nur measg-sa
uile, bithidh esan mòr.
49 Agus fhreagair Eoin, agus
thubhairt e, A mhaighstir,
chunnaic sinne duine àraidh a'
tilgeadh mach dheamhan a' d'-
ainm-sa; agus bhac sinn e, a
chionn nach 'eil e 'gar leantuinn-
ne.
50 Agus thubhairt Iosa ris,
Na bacaibh e: oir ge b'e nach
'eil 'nar n-aghaidh, tha e leinn.
51 A nis an uair a choimh-
lionadh làithean a ghabhail suas,
shuidhich e a ghnùis chum dol
gu Ierusalem;
52 Agus chuir e teachdairean
roimh a ghnùis: agus dh'imich
iad, agus chaidh iad a steach do

bhaile leis na Samaritanaich, a dh'ulluchadh air a shon-san.
53 Agus cha do ghabh iadsan ris, a chionn gu'n robh 'aghaidh mar gu'm biodh e dol gu Ierusalem.
54 Agus an uair a chunnaic a dheisciobuil Seumas agus Eoin so, thubhairt iad, A Thighearn, an àill leat gu'n abramaid teine a theachd a nuas o nèamh, agus an losgadh, eadhon mar a rinn Elias?
55 Ach thionndaidh esan agus chronuich e iad, agus thubhairt e, Cha'n 'eil fhios agaibh ciod a' ghnè spioraid d'am bheil sibh:
56 Oir cha d'thàinig Mac an duine a sgrios anama dhaoine, ach g'an saoradh. Agus chaidh iad gu baile eile.
57 Agus thàrladh, an uair a bha iad ag imeachd air an t-slighe, gu'n dubhairt duine àraidh ris, A Thighearn, leanaidh mise thu ge b'e àit an téid thu.
58 Agus thubhairt Iosa ris, Tha tuill aig na sionnaich, agus nid aig eunlaith an athair; ach cha'n 'eil àit aig Mac an duine anns an cuir e a cheann fuidhe.
59 Agus thubhairt e ri duine eile, Lean mise: ach thubhairt esan, A Thighearn, leig dhomh dol air tùs agus m'athair adhlac.
60 Ach thubhairt Iosa ris, Leig leis na mairbh am mairbh féin adhlac; ach imich thusa agus searmonaich rìoghachd Dhé.
61 Agus thubhairt neach eile mar an ceudna, A Thighearn, leanaidh mise thu: ach leig dhomh air tùs mo chead a ghabhail diubhsan a ta aig mo thigh.
62 Ach thubhairt Iosa ris, Cha'n 'eil neach air bith, a chuireas a làmh ris a' chrann-araidh, agus a sheallas 'na dhéigh, iomchuidh air son rìoghachd Dhé.

CAIB. X.

AN déigh nan nithe sin, dh'òrduich an Tighearna mar an ceudna deichnear agus trì fichead eile, agus chuir e lìon dithis agus dithis roimh a ghnùis iad, do gach baile, agus àit, anns an robh e féin gu teachd.
2 Air an aobhar sin thubhairt e riu, *Tha* am fogharadh gu fìrinneach mòr, ach *a ta* an luchd-oibre tearc: guidhibh uime sin air Tighearn an fhogharaidh, luchd-oibre chur a mach chum 'fhogharaidh féin.
3 Imichibh: feuch, a ta mise 'gur cur a mach mar uain am measg mhadadh-alluidh.
4 Na giùlainibh sporan, no màla, no brògan; agus na beannaichibh do neach air bith san t-slighe.
5 Agus ge b'e tigh d'an téid sibh a steach, abraibh air tùs, Sìth do'n tigh so.
6 Agus ma bhios mac na sìthe an sin gabhaidh bhur sìth còmhnaidh air: ach mur bi, pillidh *bhur sìth* do bhur n-ionnsuidh féin a rìs.
7 Agus fanaibh anns an tigh sin, ag itheadh agus ag òl nan nithe a bheirear dhuibh: oir is airidh an t-oibriche air a thuarasdal. Na rachaibh o thigh gu tigh.
8 Agus ge b'e baile d'an téid sibh a steach, agus san gabh iad ribh, ithibh na nithe sin a chuireas iad 'nur làthair.
9 Agus leighisibh a' mhuinntir a ta euslan ann, agus abraibh riu, Tha rìoghachd Dhé air teachd am fagus duibh.
10 Ach ge b'e baile d'an téid sibh a steach, agus nach gabh iad ribh, air dhuibh dol a mach air a shràidibh, abraibh,
11 Eadhon duslach bhur baile a lean ruinn, tha sinne a' glanadh dhinn 'nur n-aghaidh-sa:

gidheadh, biodh fhios so agaibh
gu'n do dhruid rìoghachd Dhé
ribh.
12 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, gur so-iomchaire a bhitheas
e do Shodom san là ud, na do'n
bhaile sin.
13 Is an-aoibhinn duit, a
Chorasin! is an-aoibhinn duit,
a Bhetsaida! oir nam bitheadh
na h-oibre cumhachdach a rinn-
eadh annaibh-sa air an dèanamh
ann an Tirus agus ann an Si-
don, is fad o'n a dhèanadh iad
aithreachas, 'nan suidhe ann an
saic-eudach agus ann an luaith-
re.
14 Ach bithidh e ni 's so-
iomchaire do Thirus agus do
Shidon anns a' bhreitheanas, na
dhuibh-sa.
15 Agus thusa, a Chaper-
naum, a ta air t'àrdachadh gu
nèamh, tilgear sìos gu h-ifrinn
thu.
16 Esan a dh'éisdeas ribhse,
éisdidh e rium-sa: agus esan a
dhiùltas sibhse, tha e ga mo
dhiùltadh-sa: agus an neach a
dhiùltas mise, tha e a' diùltadh
an Tì a chuir uaith mi.
17 Agus phill an deichnear
agus an trì fichead le gàirdeach-
as, ag ràdh, a Thighearn, a ta
na deamhain féin fo smachd ag-
ainne troimh t'ainm-sa.
18 Agus thubhairt e riu,
Chunnaic mi Satan, mar dheal-
anach, a' tuiteam o nèamh.
19 Feuch, a ta mi toirt dhuibh
cumhachd saltairt air nathraich-
ibh, agus air scorpionaibh, agus
air uile neart an nàmhaid; agus
cha ghoirtich ni air bith air aon
dòigh sibh.
20 Gidheadh na dèanaibh
gàirdeachas air son gu bheil na
spioraid fo bhur smachd; ach
dèanaibh gàirdeachas air son gu
bheil bhur n-ainmean sgrìobhta
anns na nèamhaibh.
21 Anns an uair sin féin rinn
Iosa gàirdeachas 'na spiorad, ag-
us thubhairt e, Tha mi toirt
buidheachais duit, O Athair, a
Thighearn nèimh agus talmh-
ainn, air son gu'n d'fholaich thu
na nithe sin o *dhaoinibh* glice
agus tuigseach, agus gu'n d'-
fhoillsich thu iad do naoidhean-
aibh: seadh, Athair, oir is ann
mar sin bu toil leatsa.
22 Tha na h-uile nithe air an
tabhairt domh-sa le m' Athair:
agus cha'n aithne do neach air
bith cò e am Mac, ach do'n
Athair; no cò e an t-Athair ach
do'n Mhac, agus an neach d'an
àill leis a' Mhac fhoillseachadh.
23 Agus air tionndadh r'a
dheisciobluibh, thubhairt e riu
an uaignidheas, Is beannaichte
na sùilean a chi na nithe ta
sibhse a' faicinn:
24 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
Gu'm b'iomadh fàidh agus rìgh,
le'm bu mhiann na nithe fhaic-
inn a ta sibhse a' faicinn, agus
nach fac *iad;* agus na nithe a'
chluinntinn, a ta sibhse a' cluinn-
tinn, agus nach cual *iad.*
25 Agus, feuch, sheas fear-
lagha àraidh suas, 'ga dhearbh-
adh, agus ag ràdh, A mhaigh-
stir, ciod a ni mi chum gu
sealbhaich mi a' bheatha mhair-
eannach?
26 Agus thubhairt e ris, Ciod
a tha sgrìobhta san lagh? cionn-
us a leughas tu?
27 Agus ag freagairt dasan,
thubhairt e, Gràdhaichidh tu an
Tighearna do Dhia le d'uile
chridhe, agus le d'uile anam, ag-
us le d'uile neart, agus le d'uile
inntinn; agus do choimhears-
nach mar thu féin
28 Agus thubhairt esan ris,
Is ceart a fhreagair thu: dèan-
sa so, agus bithidh tu beò.
29 Ach air dhasan toil a bhi
aige e féin fhìreanachadh, thu-

bhairt e ri Iosa, Agus cò e mo
choimhearsnach ?
30 Agus fhreagair Iosa, agus
thubhairt e, Chaidh duine àr-
aidh sìos o Ierusalem gu Iericho,
agus thuit e am measg luchd-
reubainn, agus air dhoibh a
rùsgadh, agus a lotadh, dh'im-
ich iad rompa, air fhàgail-san
doibh leth-mharbh.
31 Agus thàrladh, gu'n d'im-
ich sagart àraidh sìos air an
t-slighe sin: agus an uair a
chunnaic se e, ghabh e seachad
air an taobh eile.
32 Agus mar an ceudna air do
Lebhitheach bhi dlùth do'n ion-
ad sin, thàinig e agus dh'amh-
airc e *air*, agus ghabh e seachad
air an taobh eile.
33 Ach air do Shamaritanach
àraidh bhi gabhail an rathaid,
thàinig e far an robh esan: ag-
us an uair a chunnaic se e,
ghabh e truas mòr *dheth*,
34 Agus thàinig e d'a ionn-
suidh, agus cheangail e suas a
chreuchdan, a' dòrtadh olaidh
agus fìona annta, agus chuir e
air 'ainmhidh féin e, agus thug e
gu tigh-òsda e, agus ghabh e
cùram dheth.
35 Agus air an là màireach,
'nuair a dh'fhalbh e, thug e
mach dà pheghinn *Romhanach*,
agus thug e do fhear an tigh-
òsda *iad*, agus thubhairt e ris,
Gabh cùram dheth; agus ge b'e
ni tuilleadh a chaitheas tu, an
uair a philleas mise air m'ais,
dìolaidh mi dhuit e.
36 Cò a nis do'n triuir so, a
shaoileas tu, bu choimhearsnach
dhasan a thuit am measg an
luchd-reubainn ?
37 Agus thubhairt esan, An
tì a rinn tròcair air. An sin
thubhairt Iosa ris, Imich thusa,
agus dèan mar an ceudna.
38 Agus ag imeachd dhoibh,
chaidh e steach do bhaile àr-
aidh; agus ghabh bean àraidh,
d'am b'ainm Marta, d'a tigh féin e.
39 Agus bha piuthar aice d'an
goirte Muire, a shuidh aig cos-
aibh Iosa, agus a bha 'g éisd-
eachd 'fhocail.
40 Ach bha Marta air a ro-
chùradh le mòran frithealaidh,
agus air seasamh dh' i 'na làthair,
thubhairt i, A Thighearn, nach
'eil suim agad gu'n d'fhàg mo
phiuthar mise a' m' aonar ri
fritbealadh ? uime sin abair rithe
cuideachadh leam.
41 Agus fhreagair Iosa, agus
thubhairt e rithe, a Mharta, a
Mharta, tha thusa làn cùraim,
agus dragha mu thimchioll mòr-
ain do nithibh :
42 Ach a ta aon ni feumail.
Agus rinn Muire roghainn do'n
chuid mhaith sin, nach toirear
uaipe.

CAIB. XI.

AGUS thàrladh air dha bhi
ann an ionad àraidh ri h-
ùrnuigh, 'nuair a sguir e, gu'n
dubhairt neach àraidh d'a dheis-
ciobluibh ris, A Thighearna,
teagaisg dhuinne ùrnuigh a
dhèanamh, mar a theagaisg Eoin
d'a dheisciobluibh féin.
2 Agus thubhairt e riu, 'Nuair
a ni sibh ùrnuigh, abraibh, Ar
n-Athair a ta air nèamh, Gu
naomhaichear t' ainm. Thig-
eadh do rìoghachd. Dèanar do
thoill, mar air nèamh, gu ma h-
amhluidh sin air thalamh.
3 Thoir dhuinn o là gu là ar
n-aran làthail.
4 Agus maith dhuinn ar peac-
anna: oir a ta sinne féin a'
maitheadh do gach aon air am
bheil fiachan againn. Agus na
leig ann am buaireadh sinn, ach
saor sinn o'n olc.
5 Agus thubhairt e riu, Cò
agaibh-sa aig am bi caraid, agus
a théid d'a ionnsuidh air mheadh-

on-oidhche, agus a their ris, A
charaid, thoir dhomh trì builinn-
ean air iasachd;
6 Oir thàinig caraid dhomh
a m' ionnsuidh as a shlighe, ag-
us cha 'n 'eil ni agam a chuireas
mi 'na làthair:
7 Agus gu'm freagair esan
o'n taobh a stigh agus gu'n abair
e, Na cuir dragh orm: tha 'n
dorus a nis air a dhùnadh, agus
tha mo chlann maille rium san
leabaidh; cha'n fhaigh mi éirigh
agus *an* toirt duit.
8 A ta mi ag ràdh ribh, Ged
nach éirich e agus nach toir e
dha, air son gur e a charaid e;
gidheadh air son a liosdachd,
éiridh e agus bheir e dha mheud
as a ta dh'uireasbhuidh air.
9 Agus a ta mise ag ràdh
ribh, Iarraibh, agus bheirear
dhuibh: siribh, agus gheibh
sibh; buailibh *an dorus,* agus
fosgailear dhuibh.
10 Oir gach neach a dh'iarras,
glacaidh e: agus an tì a shireas,
gheibh e: agus do'n tì a bhuail-
eas, fosgailear.
11 Ma dh'iarras mac aran air
aon neach agaibh-sa ta 'na athair,
an toir e dha clach? no ma
dh'iarras e iasg, an toir e nath-
air dha an àit éisg?
12 No ma dh'iarras e ubh, an
toir e scorpion da?
13 Air an aobhar sin ma's
aithne dhuibh-sa a ta olc, tiodh-
lacan maithe a thoirt do 'ur
cloinn, nach mòr is mò na sin
a bheir bhur n-Athair nèamh-
aidh an Spiorad naomh dhoibh-
san a dh'iarras air e?
14 Agus bha e tilgeadh a
mach deamhain, agus bha e
balbh. Agus air dol do'n deamh-
an a mach, labhair am balbhan;
agus ghabh an sluagh iongant-
as.
15 Ach thubhairt cuid diubh,
Is ann troimh Bheelsebub ceann-
ard nan deamhan a ta e tilgeadh
mach dheamhan.
16 Agus dh'iarr dream eile
dhiubh, ga dhearbhadh, comhar
air o nèamh.
17 Ach air dhasan an smuaint-
ean a thuigsinn, thubhairt e
riu, Gach rìoghachd a ta roinnte
'na h-aghaidh féin fàsaichear i;
agus gach tigh *a ta roinnte* 'na
aghaidh féin, tuitidh e.
18 Agus ma tha Satan mar an
ceudna air a roinn 'na aghaidh
féin, cionnus a sheasas a rìogh-
achd? oir tha sibhse ag ràdh,
gu bheil mise troimh Bheelse-
bub a' tilgeadh a mach dheamh-
an.
19 Agus ma 's ann troimh
Bheelsebub a ta mise a' tilgeadh
mach dheamhan, cò e troimh am
bheil bhur clann-sa 'gan tilg-
eadh mach? uime sin bithidh
iadsan 'nam breitheamhnaibh
oirbh.
20 Ach ma 's ann le mèur Dhé
a ta mise a' tilgeadh mach
dheamhan, tha rìoghachd Dhé,
gun teagamh, air teachd oirbh-
se.
21 'Nuair a ghléidheas duine
làidir fo armaibh a thalla féin,
tha na bhuineas da ann an
sìth.
22 Ach an uair a thig duine
a's treise na e, agus a bheir e
buaidh air, bheir e uaith 'arm-
achd uile anns an robh a dhòigh,
agus roinnidh e a chreach.
23 An neach nach 'eil leam-sa,
tha e a' m' aghaidh; agus an
neach nach 'eil a' cruinneachadh
leam-sa, sgapaidh e.
24 'Nuair a théid an spiorad
neòghlan a mach á duine, imich-
idh e troimh ionadaibh tiorma,
ag iarraidh foise: agus an uair
nach faigh e sin, their e, Pillidh
mi dh'ionnsuidh mo thighe as an
d' thàinig mi.
25 Agus air dha teachd,

gheibh se e air a sguabadh agus
air a dhèanamh maiseach.
26 An sin imichidh e, agus
bheir e leis seachd spioraid eile
a's miosa na e féin; agus air
dhoibh dol a steach, gabhaidh
iad còmhnuidh an sin: agus
bithidh deireadh an duine sin
ni's miosa na a thoiseach.
27 Agus an uair a bha e labh-
airt nan nithe so, thog bean
àraidh do'n t-sluagh a guth, ag-
us thubhairt i ris, Is beannaichte
a' bhrù a ghiùlain thu, agus na
cìochan a dheoghail thu.
28 Ach thubhairt esan, Is mò
gur beannaichte iadsan a dh'-
éisdeas ri focal Dé, agus a
choimhideas e.
29 Agus an uair a chruinn-
ich an sluagh gu tiugh *d'a ionn-
suidh*, thòisich e air a ràdh, Is
droch ghinealach so: tha iad
ag iarraidh comhara; agus cha
toirear comhara dhoibh, ach
comhara Ionais an fhàidh.
30 Oir mar a bha Ionas 'na
chomhara do mhuinntir Ninebh-
eh, is ann mar sin mar an ceudna
bhios Mac an duine do'n ghin-
ealach so.
31 Eiridh ban-rìghinn na h-
àirde deas suas anns a' bhreith-
eanas maille ri daoinibh a
ghinealaich so, agus dìtidh i
iad: oir thàinig ise o iomallaibh
na talmhainn, a dh'éisdeachd ri
gliocas Sholaimh; agus, feuch,
a ta ni's mò na Solamh an so.
32 Eiridh muinntir Ninebheh
suas anns a' bhreitheanas maille
ris a' ghinealach so, agus dìtidh
iad e: oir rinn iadsan aithreach-
as le searmoin Ionais; agus,
feuch, *a ta* ni's mò na Ionas an so.
33 Cha 'n 'eil neach sam bith,
air dha coinneal a lasadh, e
chuireas am folach i, no fo
shoitheach; ach ann an coinn-
leir, chum gu'm faic an dream a
thig a stigh an solus.
34 Is i an t-sùil solus a'
chuirp: uime sin an uair a bhios
do shùil glan, bithidh do chorp
uile làn soluis: ach an uair a
bhios *do shùil* olc, bithidh do
chorp mar an ceudna dorcha.
35 Uime sin thoir an aire,
nach bi an solus a ta annad 'na
dhorchadas.
36 Air an aobhar sin ma bhith-
eas do chorp uile soillseach, gun
chuid sam bith dheth dorcha,
bithidh e soillseach gu h-iomlan,
mar an uair a shoillsicheas coinn-
eal thu le dealradh.
37 Agus a' labhairt dhasan,
dh'iarr Phairiseach àraidh air a
dhìnneir a ghabhail maille ris:
agus chaidh e stigh, agus shuidh
e chum bìdh.
38 Agus an uair a chunnaic
am Phairiseach *sin*, b'ioghnadh
leis nach d'ionnlaid se e féin
roimh a dhìnneir.
39 Agus thubhairt an Tigh-
earna ris, A nis, Phairiseacha,
glanaidh sibhse an taobh a muigh
do'n chupan agus do'n mhèis:
ach a ta 'n taobh a stigh dhibh
làn do reubainn agus do aingidh-
eachd.
40 Amadana, an tì a rinn an
ni a ta 'n taobh a muigh, nach
do rinn e an ni a ta 'n taobh a
stigh mar an ceudna?
41 Ach thugaibh uaibh déirc
do na nithibh a ta agaibh: ag-
us, feuch, a ta na h-uile nithe
glan duibh.
42 Ach is an-aoibhinn duibh,
Phairiseacha: oir a ta sibh a'
toirt deachaimh á mionnt, agus
á rù, agus as gach uile ghnè
luibhean, agus a' gabhail thair-
is air breitheanas agus air gràdh
Dhé: bu chòir dhuibh iad so a
dhèanamh, agus gun iad sud
fhàgail gun dèanamh.
43 Is an-aoibhinn duibh,
Phairiseacha: oir is ionmhuinn
leibh na ceud àiteacha-suidhe

anns na sionagogaibh, agus fàilte
fhaotainn air na margaibh.
44 Is an-aoibhinn duibh, a
sgrìobhaichean agus Phairis-
eacha, a chealgairean: oir a ta
sibh mar uaighean nach faicear,
agus do nach toir na daoine a ta
'g imeachd thairis orra, an aire.
45 Agus fhreagair duine àr-
aidh do'n luchd-lagha, agus
thubhairt e ris, A mhaighstir, le
so a labhairt, tha thu toirt mas-
laidh dhuinne mar an ceudna.
46 Agus thubhairt esan, Is
an-aoibhinn dhuibh-sa mar an
ceudna, a luchd-lagha: oir a ta
sibh a' cur uallacha troma do
ghiùlan air daoinibh, agus cha
bhean sibh féin ris na h-uallaich-
ibh le h-aon do bhur mèuraibh.
47 Is an-aoibhinn duibh: oir
a ta sibh a' togail àitean-adh-
laic nam fàidhean, agus is iad
bhur n-aithriche a mharbh iad.
48 Gu deimhin a ta sibh a'
toirt fianuis gu bheil sibh ag
aontachadh le gnìomharaibh
bhur n-aithriche: oir mharbh
iadsan gu deimhin iad, agus a ta
sibhse a togail an àitean-adh-
laic.
49 Air an aobhar sin thubh-
airt gliocas Dé, cuiridh mise
fàidhean, agus abstoil d'an ionn-
suidh, agus *cuid* diubh marbh-
aidh iad, agus *cuid eile* geur-
leanaidh iad:
50 Chum gu'n agrar air a'
ghinealach so fuil nam fàidhean
uile a dhòirteadh o thoiseach an
domhain;
51 O fhuil Abeil gu fuil
Shachariais, a mhilleadh eadar
an altair agus an teampull: gu
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
gu'n agrar i air a' ghinealach
so.
52 Is an-aoibhinn duibh, a
luchd-lagha: oir thug sibh air
falbh iuchair an eòlais: cha
deachaidh sibh féin a steach,
agus an dream a bha dol a steach,
bhac sibh iad.
53 Agus an uair a bha e labh-
airt nan nithe so riu, thòisich
na sgrìobhaichean agus na Phair-
isich air a chur thuige gu dian,
agus a tharruing gu labhairt air
mòran do nithibh:
54 A' dèanamh feall-aire air,
agus ag iarraidh ni éigin a ghlac-
adh as a bheul, chum gu'm
biodh cùis-dhìtidh aca 'na agh-
aidh.

CAIB. XII.

ANNS an àm sin, an uair a
bha sluagh gun àireamh air
cruinneachadh, ionnus gu'n robh
iad a' saltairt air a chéile, thòis-
ich e air a ràdh r'a dheisciob-
luibh féin, Roimh gach ni bith-
ibh air bhur faicill o thaois
ghoirt nam Phairiseach, eadhon
cealgaireachd.
2 Oir cha'n 'eil ni air bith
foluichte, nach foillsichear; no
uaigneach, air nach faighear
fios.
3 Air an aobhar sin ge b'e ni
a labhair sibh san dorchadas,
cluinnear e san t-solus: agus
an ni a labhair sibh sa' chluais
an seòmraichibh uaigneach,
gairmear e air mullach nan
tighean.
4 Agus a ta mi ag ràdh ribhse,
mo chàirde, Na biodh eagal
oirbh roimh 'n mhuinntir sin a
mharbhas an corp, agus 'na
dhéigh sin aig nach 'eil ni tuill-
eadh dh'fheudas iad a dhèan-
amh:
5 Ach nochdaidh mi dhuibh
cò e roimh an còir dhuibh eagal
a bhi oirbh: Biodh eagal an
Tì ud oirbh, aig am bheil cumh-
achd, an déigh neach a mharbh-
adh, a thilgeadh do ifrinn;
seadh, a ta mi ag ràdh ribh,
Biodh eagal an Tì so oirbh.
6 Nach 'eil cùig gealbhoinn

air an reiceadh air dhà fheoir-
ling, agus cha'n 'eil aon diubh
air dhearmad am fianuis Dé?
7 Ach a ta eadhon fuilteine
bhur cinn uile air an àireamh.
Uime sin na biodh eagal oirbh:
is feàrr sibhse na mòran ghealbh-
onn.
8 Agus a ta mise ag ràdh
ribh, Ge b'e neach a dh'aidich-
eas mise am fianuis dhaoine,
aidichidh Mac an duine esan
mar an ceudna an làthair aingle
Dhé:
9 Ach ge b'e neach a dh'-
àicheadhas mise am fianuis
dhaoine, àicheadhar esan am
fianuis aingle Dhé.
10 Agus ge b'e neach a labh-
ras focal an aghaidh Mhic an
duine, maithear dha e: ach do'n
tì a labhras toibheum an agh-
aidh an Spioraid naoimh, cha
toirear maitheanas.
11 Agus an uair a bheir iad
sibh chum nan sionagog, agus
nan uachdaran, agus nan daoine
cumhachdach, na biodh e 'na
ro-chùram oirbh cionnus no
ciod a fhreagras sibh, no ciod
a their sibh:
12 Oir teagaisgidh an Spior-
ad naomh dhuibh anns an uair
sin féin na nithe a's còir dhuibh
a ràdh.
13 Agus thubhairt neach àr-
aidh do'n t-sluagh ris, A mhaigh-
stir, abair ri m' bhràthair an
oighreachd a roinn rium.
14 Agus thubhairt e ris, A
dhuine, cò a chuir mise a'm'
bhreitheamh, no a' m' fhear-
roinn os bhur ceann?
15 Agus thubhairt e riu,
Thugaibh an aire, agus gléidh-
ibh sibh féin o shannt: oir cha'n
ann am mòr-phailteas nan nithe
ta e sealbhachadh tha beatha
an duine.
16 Agus labhair e cosamh-
lachd riu, ag ràdh, Thug fear-
ann duine shaoibhir àraidh bàrr
pailte uaith:
17 Agus smuainich e ann
féin, ag ràdh, Ciod a ni mi, a
chionn nach 'eil agam àit anns
an cruinnich mi mo thoraidh?
18 Agus thubhairt e, Ni mi
so: leagaidh mi mo shaibhlean,
agus togaidh mi *saibhlean* a's
mò; agus cruinnichidh mi annta
sin mo thoraidh uile, agus mo
mhaoin.
19 Agus their mi ri m' an-
am, Anam, a ta agad mòran do
nithibh maithe air an tasgaidh
fa chomhair mòrain bhliadh-
nacha; gabh fois, ith, òl, *agus*
bi subhach.
20 Ach thubhairt Dia ris,
Amadain, air an oidhche so
fein iarrar t'anam uait: an sin
cò dha a bhuineas na nithe sin a
dh'ulluich thu?
21 Is *ann* mar sin *a ta* an tì
a thaisgeas ionmhas dha féin,
agus nach *'eil* saoibhir a thaobh
Dhé.
22 Agus thubhairt e r' a dheis-
ciobluibh, Uime sin a ta mise ag
ràdh ribh, na biodh ro-chùram
oirbh mu thimchioll bhur beatha,
ciod a dh'itheas sibh; no mu
thimchioll bhur cuirp, ciod a
chuireas sibh umaibh.
23 Is mò a' bheatha na 'm
biadh, agus an corp na 'n t-eud-
ach.
24 Thugaibh fa'near na fith-
ich: oir cha'n 'eil iadsan a' cur
no buain; cha 'n 'eil aca tigh-
tasgaidh no sabhal; agus a ta
Dia 'gam beathachadh: Cia mòr
is feàrr sibhse na 'n eunlaith?
25 Agus cò agaibh-sa, le ro-
chùram, is urrainn aon làmh-
choille a chur r'a àirde féin?
26 Mur 'eil sibh uime sin
comasach air an ni a's lugha a
dhèanamh, c'ar son a ta sibh ro-
chùramach mu nithibh eile?
27 Thugaibh fa'near na liligh-

ean, cionnus a ta iad a' fàs: cha'n 'eil iad a' saoithreachadh, no a' snìomh: gidheadh a ta mi ag ràdh ribh, nach robh Solamh féin 'na ghlòir uile, air a sgeadachadh mar aon diubh so.

28 Agus ma tha Dia mar sin a' sgeadachadh an fheoir, a ta 'n diugh sa' mhachair, agus am màireach air a thilgeadh san amhuinn; nach mòr is mò *a sgeadaicheas e* sibhse, O dhaoine air bheag creidimh?

29 Uime sin na iarraibh-sa ciod a dh'itheas sibh, no ciod a dh'òlas sibh, agus na bithibh amharusach.

30 Oir na nithe so uile ta Cinnich an t-saoghail ag iarraidh: ach a ta fhios aig bhur n-Athair-sa gu bheil feum agaibh air na nithibh sin.

31 Ach iarraibh-sa rìoghachd Dhé, agus cuirear na nithe so uile ribh.

32 Na biodh eagal ort, a threud bhig; oir is e deadh thoil bhur n-Athar an rìoghachd a thoirt duibh.

33 Reicibh na bheil agaibh, agus thugaibh déirc uaibh: dèanaibh dhuibh féin sporain nach fàs sean, ionmhas nach teirig anns na nèamhaibh, far nach tig gaduiche am fagus, agus nach truaill an reudan.

34 Oir ge b'e àit am bheil bhur n-ionmhas, an sin bithidh bhur cridhe mar an ceudna.

35 Biodh bhur leasraidh crioslaichte mu'n cuairt, agus *bhur* lòchrain air an lasadh;

36 Agus sibh féin cosmhuil ri daoinibh a ta feitheamh an Tighearna, 'nuair a philleas e o'n phòsadh; chum air dha teachd agus bualadh, gu'n grad-fhosgail iad dha.

37 Is beannaichte na seirbhisich sin, a gheibh an Tighearna, nuair a thig e, ri faire: gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n crioslaich se e féin mu'n cuairt, agus gu'n cuir e 'nan suidhe iad chum bìdh, agus gu'n tig e mach agus gu'n dèan e frithealadh dhoibh.

38 Agus ma thig e san dara faire, no ma thig e san treas faire, agus gu'm faigh e *iad* mar sin, is beannaichte na seirbhisich sin.

39 Agus biodh cinnt agaibh air so, nam biodh fhios aig fear an tighe cia an uair anns an tigeadh an gaduiche, gu'n dèanadh e faire, agus nach fuilgeadh e a thigh a bhi air a tholladh troimh.

40 Bithibh-sa uime sin deas mar an ceudna: oir thig Mac an duine 'nuair nach saoil sibh.

41 Agus thubhairt Peadar ris, A Thighearn, an ann ruinne a ta thu labhairt a' chosamhlachd so, no ris gach uile?

42 Agus thubhairt an Tighearn, Cò e uime sin an stiùbhard fìrinneach agus glic sin, a chuireas a Thighearn os ceann a theaghlaich, a thoirt *doibh an* cuibhrinn bìdh 'na àm féin?

43 *Is* beannaichte an seirbhiseach sin, a gheibh a Thighearn, an uair a thig e, a' dèanamh mar sin.

44 Gu fìrinneach a ta mi ag ràdh ribh, gu'n cuir se e os ceann na bheil aige.

45 Ach ma their an seirbhiseach sin 'na chridhe, Tha mo Thighearn a' cur dàile 'na theachd; agus ma thòisicheas e air na h-òglaich agus na banoglaich a bhualadh, agus itheadh, agus òl, agus a bhi air mhisg:

46 Thig Tighearn an t-seirbhisich sin ann an là nach 'eil sùil aige ris, agus ann an uair nach fios da, agus gearraidh e 'na bhloighdibh e, agus bheir

e a chuibhrionn da maille ris na mì-chreidich.

47 Agus an seirbhiseach sin d'am b'aithne toil a mhaighstir, agus nach d'ulluich *e féin*, agus nach d'rinn a réir a thoile, buailear e le mòran bhuillean.

48 Ach an tì do nach b'aithne, agus a rinn nithe a b'airidh air buillibh, buailear esan le beagan *do bhuillibh*. Oir gach neach d'an d'thugadh mòran, iarrar mòran uaith : agus ge b'e ri 'n d'earbadh mòran, iarrar an tuilleadh air.

49 Thàinig mise a chur teine air an talamh, agus ciod is àill leam, ma ta e cheana air fhadadh.

50 Ach a ta baisteadh agam ri bhi air mo bhaisteadh leis, agus cionnus a ta mi air mo theannadh gus an coimhlionar e !

51 Am bheil sibh a' saoilsinn gu'n d'thàinig mise a thoirt sìthe air an talamh ? ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh, ach aimhreit.

52 Oir bithidh á so suas cùignear an aon tigh air an roinn, triuir an aghaidh dithis, agus dithis an aghaidh triuir.

53 Bithidh an t-athair air a roinn an aghaidh a' mhic, agus am mac an aghaidh an athar ; a' mhàthair an aghaidh na nighinn, agus an nighean an aghaidh na màthar ; a' mhàthair-chéile an aghaidh mnà a mic, agus bean a' mhic an aghaidh a màthar-chéile.

54 Agus thubhairt e mar an ceudna ris an t-sluagh, 'Nuair a chi sibh neul ag éirigh san àird an iar, air ball their sibh, A ta fras a' teachd ; agus a ta e mar sin.

55 Agus an uair *a chi sibh* a' ghaoth á deas a' séideadh, their sibh, Bithidh teas ann ; agus a ta e tachairt.

56 A chealgairean, is aithne dhuibh breth a thoirt air aghaidh nan speur, agus na talmhainn ; ach cionnus nach 'eil sibh a' toirt breth air an aimsir so ?

57 Agus c'ar son nach 'eil sibh eadhon uaibh féin a' breithneachadh an ni sin a ta ceart ?

58 'Nuair a théid thu maille ri d' eascaraid chum an uachdarain, dèan dìchioll san t-slighe air bhi air do shaoradh uaith ; air eagal gu'n tarruing e chum a' bhreitheimh thu, agus gu'n toir am breitheamh thairis do'n mhaor thu, agus gu'n tilg am maor am prìosan thu.

59 A ta mi ag ràdh riut, nach téid thu mach as a sin, gus an ìoc thu eadhon a' pheighinn dheireannach.

CAIB. XIII.

AGUS bha làthair san àm sin daoine àraidh a dh'innis dha mu thimchioll nan Galiléach, muinntir a mheasg Pilat am fuil maille r'an ìobairtibh.

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Am bheil sibh a' saoilsinn gu'n robh na Galiléaich sin 'nam peacaich ni's mò na na Galiléaich uile, air son gu'n d'fhulaing iad a leithid so ?

3 Ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh : ach mur dèan sibhse aithreachas, sgriosar sibh uile mar an ceudna.

4 No na h-ochd fir dheug sin air an do thuit an tùr ann an Siloam, agus a mharbh iad, an saoil sibh gu'n robh iadsan 'nam peacaich os ceann nan uile dhaoine a bha 'nan còmhnuidh an Ierusalem ?

5 Ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh : ach mur dèan sibhse aithreachas, sgriosar sibh uile mar an ceudna.

6 Labhair e mar an ceudna
an cosamhlachd so: Bha aig
duine àraidh crann-fìge suidh-
ichte 'na ghàradh fìona: agus
thàinig e ag iarraidh toraidh
air, agus cha d'fhuair e.
7 An sin thubhairt e ris a'
ghàradair, Feuch, a ta mi rè
thrì bliadhna a' teachd a dh'-
iarraidh toraidh air a' chrann-
fhìge so, agus cha'n 'eil mi faot-
ainn a bheag: geàrr sìos e,
c' ar son a ta e fàsachadh an
talmhainn?
8 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e ris, A Thighearna,
leig leis air a' bhliadhna so mar
an ceudna, gus an cladhaich mi
m' a thimchioll, agus gu'n cuir
mi aolach *m'a bhun:*
9 Agus ma ghiùlaineas e tor-
adh, *is maith sin:* ach mar
giùlain, 'na dhéigh sin gearr-
aidh tu sìos e.
10 Agus bha e a' teagasg an
aon do na sionagogaibh air an
t-sàbaid.
11 Agus, feuch, bha bean
àraidh *a làthair* aig an robh
spiorad anmhuinneachd rè ochd
bliadhna deug, agus bha i air a
cromadh ri chéile, agus gun
chomas aice air chor sam bith i
féin a dhìreachadh.
12 Agus an uair a chunnaic
Iosa i, ghairm e d'a ionnsuidh i,
agus thubhairt e rithe, A bhean,
tha thu air d' fhuasgladh o d'
anmhuinneachd.
13 Agus chuir e a làmhan
oirre; agus air ball rinneadh
dìreach i, agus thug i glòir do
Dhia.
14 Agus fhreagair uachdaran
na sionagoig, agus e làn do fheirg
air son gu'n d'rinn Iosa leigh-
eas air là na sàbaid, agus thubh-
airt e ris an t-sluagh, Tha sè
làithean anns an còir obair a
dhèanamh: orra so air an aobhar
sin thigibh, agus bithibh air bhur
leigheas, agus na b'ann air là na
sàbaid.
15 An sin fhreagair an Tigh-
earn e, agus thubhairt e, A
chealgair, nach fuasgail gach
aon agaibh a dhamh no 'asal
o'n phrasaich, agus nach toir e
gu uisge e air là na sàbaid?
16 Agus nach bu chòir a'
bhean so, a ta 'na nighinn do
Abraham, a cheangail Satan a
nis rè ochd bliadhna deug, a bhi
air a fuasgladh o' n chuibhreach
so air là na sàbaid?
17 Agus an uair a thubhairt
e na nithe sin, chuireadh a
naimhdean uile gu nàire: ach
rinn an sluagh uile gàirdeachas,
air son nan uile nithe glòrmhor
a rinneadh leis.
18 An sin thubhairt e, Cò ris
a ta rìoghachd Dhé cosmhuil?
agus cò ris a shamhlaicheas mi i?
19 Tha i cosmhuil ri gràinne
do shìol mustaird, a ghabh duine,
agus a chuir e 'na ghàradh: ag-
us dh'fhàs e, agus rinneadh
craobh mhòr dheth; agus rinn
eunlaith an athair nid 'na geug-
aibh.
20 Agus thubhairt e a rìs,
Cò ris a shamhlaicheas mi rìogh-
achd Dhé?
21 Tha i cosmhuil ri taois
ghoirt, a ghabh bean agus a dh'-
fholaich i an trì tomhasaibh
mine, gus an do ghoirticheadh
an t-iomlan.
22 Agus chaidh e troimh gach
caithir agus baile beag, a' teag-
asg, agus a' gabhail na slighe gu
Ierusalem.
23 An sin thubhairt neach
àraidh ris, A Thighearn, an
tearc iad a shaorar? Agus
thubhairt esan riu,
24 Dèanaibh spairn chruaidh
gu dol a stigh air a' gheata
chumhann: oir a ta mi ag ràdh
ribh, gu'n iarr mòran dol a stigh,
agus nach urrainn iad.

25 O 'n uair a dh'éireas fear
an tighe, agus a dhùineas e 'n
dorus, agus a thòisicheas sibhse
air seasamh a muigh, agus an
dorus a bhualadh, ag ràdh, A
Thighearn, a Thighearn, fosg-
ail duinn : agus air dhasan freag-
airt their e ribh, Cha'n aithne
dhomh sibh, cò as a ta sibh :
26 An sin tòisichidh sibh air a
ràdh, Dh'ith sinn agus dh'òl
sinn a' d' làthair, agus theagaisg
thu 'nar sràidibh.
27 Ach their esan, A ta mi
ag ràdh ribh, cha'n aithne dhomh
sibh, cò as a ta sibh ; imichibh
uam uile, a luchd-dèanamh na
h-eucorach.
28 An sin bithidh gul agus
gìosgan fhiacal, an uair a chì
sibh Abraham, agus Isaac, agus
Iacob, agus na fàidhean uile
ann an rìoghachd Dhé, agus
sibh féin air bhur tilgeadh a
mach.
29 Agus thig iad o'n àird an
ear, agus o'n àird an iar, agus
o'n àirde tuath agus deas, agus
suidhidh iad ann an rìoghachd
Dhé.
30 Agus, feuch, a ta daoine
air dheireadh a bhitheas air
thoiseach, agus air thoiseach a
bhitheas air dheireadh.
31 Air an là sin féin thàinig
Phairisich àraidh d'a ionnsuidh,
ag ràdh ris, Gabh a mach agus
imich á so: oir tha toil aig He-
rod do mharbhadh.
32 Agus thubhairt e riu, Im-
ichibh agus innsibh do'n t-sionn-
ach sin, Feuch, a ta mi tilgeadh
mach dheamhan, agus a ta mi
dèanamh leigheas an diugh, ag-
us am màireach, agus air an treas
là bithidh mi air mo dhèanamh
foirfe.
33 Gidheadh, is éigin domh
imeachd an diugh agus am màir-
each, agus an là 'na dhéigh sin :
oir cha'n fheud e bhi gu'n cuir-
ear fàidh gu bàs a mach á Ieru-
salem.
34 A Ierusalem, a Ierusalem,
a mharbhas na fàidhean, agus
a chlachas an dream a chuirear
a d'ionnsuidh : cia minic a b'àill
leam do chlann a chruinneach-
adh, mar a *chruinnicheas* cearc
a h-àlach fuidh a sgiathaibh,
agus cha b'àill leibh !
35 Feuch, dh'fhàgadh bhur
tigh fàs agaibh : agus gu deimh-
in a ta mi ag ràdh ribh, nach
faic sibh mise, gus an tig an
t-àm, anns an abair sibh, Is
beannaichte an tì a thig an
ainm an Tighearna.

CAIB. XIV.

AGUS thàrladh, an tràth
chaidh e gu tigh uachda-
rain àraidh do na Phairisich a
dh'itheadh bìdh air là na sàbaid,
gu'n robh iad a' dèanamh geur-
fhaire air.
2 Agus, feuch, bha duine àr-
aidh 'na làthair air an robh a'
mheud-bhronn.
3 Agus fhreagair Iosa, agus
labhair e ris an luchd-lagha,
agus ris na Phairisich, ag ràdh,
Am bheil e ceaduichte leigheas
a dhèanamh air là na sàbaid ?
4 Ach dh'fhan iadsan 'nan
tosd. Agus air dha breith *air*,
leighis se e, agus leig e uaith
e :
5 Agus fhreagair e iadsan,
ag ràdh, Cò agaibh-sa, ma thuit-
eas 'asal no a dhamh ann an
slochd, nach tarruing a mach gu
grad e air là na sàbaid ?
6 Agus cha b'urrainn iad a
fhreagairt a rìs anns an nithibh
sin.
7 Agus labhair e cosamhlachd
riu-san a fhuair cuireadh, 'nuair
a thug e fa'near mar a thagh
iad na ceud àiteacha-suidhe, ag
ràdh riu,
8 'Nuair a gheibh thu cuir-

eadh o neach air bith chum
bainnse, na suidh anns a' cheud
àit; air eagal gu'n d' fhuair
duine a 's urramaiche na thusa
cuireadh uaith;
9 Agus gu'n tig an tì a thug
cuireadh dhuitse agus dhasan,
agus gu'n abair e riut, Thoir
àit do'n duine so; agus gu'n
tòisich thusa an sin le nàire air
suidhe anns an àit a's ìsle.
10 Ach an uair a gheibh thu
cuireadh, imich agus suidh anns
an àit a's ìsle; chum, 'nuair a
thig esan a thug cuireadh dhuit,
gu'n abair e riut, A charaid,
suidh suas ni 's àirde: an sin
gheibh thu urram an làthair na
muinntir a ta 'nan suidhe air
bòrd maille riut.
11 Oir ge b'e neach a dh'àrd-
aicheas e féin, ìslichear e; agus
ge b' e neach a dh'ìslicheas e
féin, àrdaichear e.
12 An sin thubhairt e ris an
tì mar an ceudna a thug cuir-
eadh dha, 'Nuair a nì thu dìnn-
eir no suipeir, na gairm do
chàirdean, no do bhràithre, no
do luchd-dàimh, no do choimh-
earsnaich shaoibhir; air eagal
gu'n toir iadsan mar an ceudna
cuireadh dhuitse a rìs, agus gu'm
faigh thu a' chomain cheudna.
13 Ach an uair a ni thu cuirm,
gairm na bochdan, na daoine
ciurramach, na bacaich, na
doill:
14 Agus bithidh tu beann-
aichte, a chionn nach urrainn
iad a' chomain cheudna thoirt
duit: oir gheibh thu comain ann
an aiseirigh nam fìrean.
15 Agus an uair a chual aon
do na shuidh maille ris air bòrd
na nithe sin, thubhairt e ris, Is
beannaichte an tì sin a dh'ith-
eas aran ann an rìoghachd
Dhé.
16 Ach thubhairt esan ris,
Rinn duine àraidh suipeir mhòr,
agus thug e cuireadh do mhòr-
an:
17 Agus chuir e a sheirbhis-
each uaith an àm na suipeir a
ràdh ris a' mhuinntir a fhuair
cuireadh, Thigibh, oir a ta na
h-uile nithe a nis ullamh.
18 Agus thòisich iad uile a
dh'aon *ghuth* air an leithsgeul a
ghabhail. Thubhairt an ceud
fhear ris, Cheannaich mi fear-
ann, agus is éigin domh dol a
mach agus fhaicinn: tha mi ag
guidhe ort, gabh mo leith-
sgeul.
19 Agus thubhairt fear eile,
Cheannaich mi cùig cuing
dhamh, agus a ta mi dol g'an
dearbhadh: tha mi ag guidhe
ort, gabh mo leithsgeul.
20 Agus thubhairt fear eile,
Phòs mi bean, agus air an aobh-
ar sin cha 'n 'eil e 'n comas
domh teachd.
21 Agus thàinig an seirbhis-
each sin, agus dh'innis e na
nithe sin d'a thighearn. An sin
air gabhail feirge do fhear an
tighe, thubhairt e r'a sheirbhis-
each Gabh a mach gu grad gu
sràidibh agus gu caol-shràid-
ibh a' bhaile, agus thoir a stigh
an so na bochdan, agus na daoine
ciurramach, agus na bacaich,
agus na doill.
22 Agus thubhairt an seirbh-
iseach, A Thighearn, rinneadh
mar a dh'òrduich thu, gidheadh
tha àite *falamh* ann fathast.
23 Agus thubhairt an Tigh-
earna ris an t-seirbhiseach,
Gabh a mach gus na rathaidibh
mòra agus na gàrachaibh, agus
co-éignich iad gu teachd a
steach, chum gu'm bì mo thigh
air a lìonadh.
24 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
nach blais aon do na daoinibh
ud a fhuair cuireadh, do m'
shuipeir-sa.
25 Agus bha sluagh mòr ag

imeachd maille ris: agus air
dha tionndadh, thubhairt e
riu,
26 Ma thig neach air bith a
m' ionnsuidh-sa, agus nach fuath-
aich e' athair, agus a mhàth-
air agus a bhean-phòsda, agus
a chlann, agus a bhràithrean,
agus a pheathraichean, seadh,
agus a bheatha mar an ceudna,
cha'n 'eil e'n comas da bhi 'na
dheisciobul dhomh-sa.
27 Agus ge b' e neach nach
giùlain a chrann-cèusaidh, agus
nach lean mise, cha'n 'eil e 'n
comas da bhi 'na dheisciobul
dhomh-sa.
28 Oir cò am fear agaibh-sa
leis am miann tùr a thogail,
nach suidh sìos air tùs, agus nach
meas an costus, a dh'fheuchainn
am bheil aige na chuireas crìoch
air?
29 Air eagal an déigh dha a
bhunadh a leagadh, agus gun
bhi comasach air crìoch a chuir
air, gu'n tòisich na h-uile a chì
e ri fanoid air,
30 Ag ràdh, Thòisich an
duine so air *tigh* a thogail, agus
cha b'urrainn e a chrìochnach-
adh.
31 No cò an rìgh, ag dol a
mach dha gu cogadh an agh-
aidh rìgh eile, nach suidh sìos
air tùs, agus nach gabh comh-
airle, a dh'fheuchainn an urr-
ainn e le deich mìle coinneamh
a thoirt dasan a ta teachd le
fichead mìle 'na aghaidh?
32 No air bhi dhasan fathast
fad uaith, cuiridh e teachdair-
eachd a dh'iarraidh cumhachan
sìthe.
33 Mar sin mar an ceudna,
gach neach agaibh-sa, nach
tréig na h-uile nithe a ta aige,
cha'n 'eil e'n comas da bhi 'na
dheisciobul dhomh-sa.
34 *Tha* 'n salann maith: ach
ma chailleas an salann a bhlas,
ciod e leis an dèanar deadh-
bhlasda e?
35 Cha'n 'eil e iomchuidh
chum an talmhainn, no chum
an dùnain; *ach* tilgidh daoine
mach e. An tì aig am bheil
cluasa chum éisdeachd, éisdeadh
e.

CAIB. XV.

AN sin thàinig na cìs-mhaoir
uile agus na peacaich am
fagus da, chum éisdeachd ris.
2 Agus rinn na Phairisich ag-
us na sgrìobhaichean gearan, ag
ràdh, Tha am fear so gabhail
pheacach d'a ionnsuidh, agus ag
itheadh maille riu.
3 Agus labhair esan an cos-
amhlachd so riu, ag ràdh,
4 Cò an duine dhibhse aig
am bheil ceud caora, ma chaill-
eas e aon diubh, nach fàg an
naoi deug agus an ceithir fich-
ead anns an fhàsach, agus nach
téid an déigh na caorach a
chailleadh, gus am faigh e i?
5 Agus air dha a faotainn,
cuiridh e air a ghuaillibh i le
gàirdeachas.
6 Agus an uair a thig e
dhachaidh, gairmidh e a chàird-
ean agus a choimhearsnaich an
ceann a chéile, ag ràdh riu,
Dèanaibh gàirdeachas maille
rium-sa, a chionn gu'n d'fhuair
mi mo chaora bha caillte.
7 Mar sin, a ta mi ag ràdh
ribh, gu'm bì aoibhneas air
nèamh air son aoin pheacaich a
nì aithreachais, ni 's mò na air
son naoi deug agus ceithir fich-
ead fìrean, aig nach 'eil feum
air aithreachas.
8 No cò a' bhean aig am bheil
deich buinn airgid, ma chaill-
eas i aon bhonn diubh, nach las
coinneal, agus nach sguab an
tigh, agus nach iarr gu dìchioll-
ach gus am faigh i *e*?
9 Agus air dh' i fhaotainn,

gairmidh i *a* ban-chàirdean agus *a* ban-choimhearsnaich an ceann a chéile, ag ràdh, Dèanaibh gàirdeachas leam-sa, oir fhuair mi am bonn a chaill mi.
10 Mar an ceudna a ta mi ag
ràdh ribh, A ta gàirdeachas an làthair aingle Dhé, air son aoin pheacaich a nì aithreachas.
11 Agus thubhairt e, Bha aig
duine àraidh dithis mhac:
12 Agus thubhairt am *mac* a
b' òige dhiubh r'*a* athair, Athair, thoir dhomh-sa a' chuid-roinn a thig *orm* do *d'* mhaoin. Agus roinn e eatorra a bheathachadh.
13 Agus an déigh beagain do
làithibh, chruinnich am mac a b'òige a chuid uile, agus ghabh e a thurus do dhùthaich fad air astar, agus an sin chaith e a mhaoin le beatha struidheasaich.
14 Agus an uair a chaith e *a*
chuid uile, dh'éirich gorta ro mhòr san tìr sin; agus thòisich e ri bhi ann an uireasbhuidh.
15 Agus chaidh e agus cheangail se e féin ri aon do shaordhaoinibh na dùthcha sin; agus chuir e d'a fhearann e, a bhiadhadh mhuc.
16 Agus bu mhiann leis a
bhrù a lìonadh do na plaosgaibh a bha na mucan ag itheadh; ach cha d'thug neach air bith dha.
17 Agus an uair a thàinig e
d'a ionnsuidh féin, thubhairt e, Cia lìon do luchd-tuarasdail m'athar-sa aig am bheil aran gu leoir agus r'a sheachnadh, 'nuair a ta mise a' bàsachadh le gorta?
18 Eiridh mi, agus théid mi
dh'ionnsuidh m'athar, agus their mi ris, Athair, pheacaich mi an aghaidh fhlaitheanais, agus a' d' làthair-sa.
19 Agus cha'n airidh mi tuill-
eadh gu 'n goirte do mhac-sa dhìom: dèan mi mar aon do d' luchd-tuarasdail.
20 Agus dh'éirich e, agus
chaidh e dh'ionnsuidh 'athar. Ach air dha bhi fathast fad uaith, chunnaic 'athair e, agus ghabh e truas mòr *dheth*, agus ruith e, agus thuit e air a mhuineal, agus phòg se e.
21 Agus thubhairt am mac
ris, Athair, pheacaich mi an aghaidh fhlaitheanais, agus a' d' làthair-sa, agus cha'n airidh mi tuilleadh gu'n goirte do mhac dhìom.
22 Ach thubhairt an t-athair
r' a sheirbhisich, Thugaibh a mach a' chulaidh a 's feàrr, agus cuiribh uime i; agus cuiribh fàinne air a làimh, agus brògan air *a* chosaibh.
23 Agus thugaibh an so an
laogh biadhta, agus marbhaibh e; agus itheamaid agus biomaid subhach:
24 Oir bha mo mhac so
marbh, agus tha e beò a rìs; bha e caillte, agus fhuaradh e. Agus thòisich iad air bhi subhach.
25 A nis bha a mhac bu shine
mach san fhearann: agus an uair a thàinig e, agus a thàr e am fagus do'n tigh, chual e an ceòl agus an dannsa.
26 Agus ghairm e d' a ionn-
suidh aon do na h-òglaich, agus dh'fhiosraich e ciod bu chiall do na nithibh sin.
27 Agus thubhairt esan ris,
Thàinig do bhràthair; agus mharbh t'athair an laogh biadhta a chionn gu'n d'fhuair e rìs slàn fallain e.
28 Agus ghabh esan fearg,
agus cha b'àill leis dol a stigh: air an aobhar sin thàinig 'athair a mach, agus chuir e impidh air.
29 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e r'a athair, Feuch, a ta mise a' dèanamh seirbhis duit an uiread so do bhliadhnachaibh, agus uair air bith cha do bhris mi t'àithne, gidheadh cha

d'thug thu meann riamh dhomh, chum gu'm bithinn subhach maille ri m' chàirdibh.

30 Ach an uair a thàinig do mhac so, a dh'ith suas do bheathachadh maille ri strìopaichibh, mharbh thu an laogh biadhta dha.

31 Agus thubhairt e ris, A mhic, tha thusa a ghnàth maille rium, agus na h-uile nithe *a's* leamsa, is leatsa *iad.*

32 Bu chòir dhuinn a bhi subhach, agus aoibhneach; oir bha do bhràthair so marbh, agus tha e beò a rìs; agus bha e caillte, agus fhuaradh e.

CAIB. XVI.

AGUS thubhairt e mar an ceudna r' a dheisciobluibh, Bha duine saoibhir àraidh ann aig an robh stiùbhard; agus chasaideadh ris e, mar neach a bha dèanamh ana-caithidh air a mhaoin.

2 Agus ghairm se e, agus thubhairt e ris, Ciod e so a ta mi cluinntinn mu d' thimchioll? thoir cunntas air do stiùbhardachd; oir cha'n fheud thu bhi ni 's faide a' d' stiùbhard.

3 An sin thubhairt an stiùbhard ann féin, Ciod a nì mi? oir a ta mo mhaighstir a' toirt na stiùbhardachd uam: cha'n urrainn mi ruamhar a dhèanamh, is nàr leam déirc iarraidh.

4 A ta fhios agam ciod a nì mi, chum 'nuair a chuirear as an stiùbhardachd mi, gu 'n gabh iad a steach d'an tighibh mi.

5 Agus air dha gach aon diubhsan air an robh fiachan aig a Thighearn a ghairm d' a ionnsuidh, thubhairt e ris a' cheud fhear, Cia meud a ta aig mo Thighearn ortsa?

6 Agus thubhairt esan, Ceud tomhas oladh. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgrìobhadh, agus suidh sìos gu h-ealamh, agus sgrìobh leth-cheud.

7 An sin thubhairt e ri fear eile, Agus cia meud a ta *aig* ortsa? Agus thubhairt esan, Ceud tomhas cruithneachd. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgrìobhadh, agus sgrìobh ceithir fichead.

8 Agus mhol an Tighearn an stiùbhard eucorach, do bhrìgh gu'n d'rinn e gu glic: oir a ta clann an t-saoghail so 'nan ginealach féin ni's glice na clann an t-soluis.

9 Agus a ta mise ag ràdh ribh, Dèanaibh dhuibh féin càirdean le Mamon na h-eucorach; chum 'nuair a shiubhlas sibh, gu'n gabhar sibh do àitibh-còmhnuidh sìorruidh.

10 An tì a ta fìrinneach anns an ni a 's lugha, tha e fìrinneach mar an ceudna ann am mòran; agus an tì a ta eucorach anns an ni a's lugha, tha e eucorach ann am mòran mar an ceudna.

11 Air an aobhar sin mur robh sibh fìrinneach anns an t-saoibhreas eucorach, cò a dh'earbas ribh an *saoibhreas* fìor?

12 Agus mur robh sibh fìrinneach ann an cuid duine eile, cò a bheir dhuibh an ni a's leibh féin?

13 Cha'n 'eil seirbhiseach sam bith comasach air seirbhis a dhèanamh do dhà thighearn; oir an dara cuid fuathaichidh e aon diubh, agus bheir e gràdh do'n fhear eile; no gabhaidh e le aon diubh agus nì e tàir air an fhear eile. Cha'n 'eil sibh comasach air seirbhis a dhèanamh do Dhia agus do Mhamon.

14 Agus chuala na Phairisich, a bha sanntach, na nithe sin uile: agus rinn iad fanoid air.

15 Agus thubhairt e riu, Is sibhse an dream a ta 'gur

fìreanachadh féin am fianuis
dhaoine; ach is aithne do Dhia
bhur cridheachan: oir an ni sin
a ta ro mheasail aig daoinibh, is
gràineileachd e am fianuis Dé.
16 *Bha* an lagh agus na fàidh-
ean ann gu teachd Eoin: o sin
tha rìoghachd Dhé air a sear-
monachadh, agus a ta gach
duine a' dol le dian strì a steach
innte.
17 Agus is usadh do nèamh
agus do'n talamh dol thairis, na
do aon lide do'n lagh tuiteam.
18 Gach neach a chuireas
uaith a bhean, agus a phòsas
bean eile, tha e dèanamh adh-
altrannais: agus ge b' e neach
a phòsas a' bhean a chuireadh
air falbh o a fear, tha e dèan-
amh adhaltrannais.
19 Bha duine saoibhir àraidh
ann, a bha air a sgeadachadh le
purpur agus lìon-eudach grinn,
agus bha e caitheadh a beatha
gach là gu sòghail le mòr-
ghreadhnachas:
20 Agus bha duine bochd
àraidh ann, d'am b'ainm Lasar-
us, a chuireadh 'na luidhe aig a
dhorus, làn do chreuchdaibh,
21 Agus bu mhiann leis bhi
air a shàsuchadh leis an sbruil-
each a bha tuiteam o bhòrd an
duine shaoibhir: seadh, agus
thàinig na madraidh agus dh'-
imlich iad a chreuchdan.
22 Agus thàrladh gu'n d'fhuair
an duine bochd bàs, agus gu'n
do ghiùlaineadh leis na h-aing-
libh e gu uchd Abrahaim: fhuair
an duine saoibhir bàs mar an
ceudna, agus dh'adhlaiceadh e.
23 Agus ann an ifrinn thog e
suas a shùilean, air dha bhi ann
am piantaibh, agus chunnaic e
Abraham fad uaith, agus Lasar-
us 'na uchd.
24 Agus ghlaodh e, agus
thubhairt e, Athair Abrahaim,
dèan tròcair orm, agus cuir Las-
arus, chum gu'n tum e bàrr a
mheoir ann an uisge, agus gu'm
fuaraich e mo theangadh; oir a
ta mi air mo ro-phianadh san las-
air so.
25 Ach thubhairt Abraham,
A mhic, cuimhnich gu'n d'fhuair
thusa do nithe maithe ri àm
dhuit bhi beò, agus Lasarus mar
an ceudna droch nithe: ach a
nis a ta esan a' faotainn sòlais,
agus a ta thusa air do phian-
adh.
26 Agus a bhàrr air so uile,
tha doimhne mhòr air a cur
eadar sinne agus sibhse, air chor
agus iadsan le am b'àill dol á so
do 'ur ionnsuidh-sa, nach 'eil e
'n comas doibh; agus nach mò
tha e 'n comas do aon neach
teachd á sin d'ar n-ionnsuidh-
ne.
27 An sin thubhairt e, Uime
sin tha mi a' guidhe ort, athair,
gu'n cuireadh tu e gu tigh
m'athar:
28 Oir a ta cùignear bhràith-
rean agam; chum gu'n toir e
fianuis doibh, air eagal gu'n tig
iadsan mar an ceudna do'n ionad
ro phiantach so.
29 Thubhairt Abraham ris,
Tha Maois agus na fàidhean aca,
éisdeadh iad riu-san.
30 Agus thubhairt esan, Ni
h-eadh, Athair Abrahaim: ach
ma théid neach d'an ionnsuidh
o na marbhaibh, nì iad aith-
reachas.
31 Agus thubhairt e ris, Mur
éisd iad ri Maois agus ris na
fàidhibh, cha mhò a chreideas
iad, ged éireadh neach o na
marbhaibh.

CAIB. XVII.

AN sin thubhairt e r' a dheis-
ciobluibh, Cha'n fheudar
nach tig oilbheuman: ach is an-
aoibhinn *dasan* troimh an tig
iad.

2 B'fheàrr dha gu 'm biodh
clach-mhuilinn air a crochadh
m'a mhuineal, agus gu'm biodh
e air a thilgeadh san fhairge,
na gu'n tugadh e oilbheum do aon
neach do'n mhuinntir bhig so.
3 Thugaibh an aire dhuibh
féin: ma pheacaicheas do bhràth-
air a' d' aghaidh, cronuich e;
agus ma ghabhas e aithreachas,
thoir maitheanas da.
4 Agus ma pheacaicheas e
a' d' aghaidh seachd uairean san
là, agus gu 'm pill e riut seachd
uairean san là, ag ràdh, Tha
aithreachas orm; thoir maith-
eanas da.
5 Agus thubhairt na h-abstoil
ris an Tighearn, Meudaich ar
creidimh.
6 Agus thubhairt an Tigh-
earn, Nam biodh agaibh creid-
imh mar ghràinne do shìol
mustaird, theireadh sibh ris a'
chraoibh Shicamin so, Bì air do
spìonadh as do fhreumhaibh,
agus bì air do shuidheachadh
sa' chuan; agus bhitheadh i
ùmhal duibh.
7 Ach cò agaibh-sa aig am
bheil seirbhiseach a' treabhadh,
no ri buachailleachd, a their ris,
an déigh dha teachd a steach
o 'n fhearann, Thig air ball, ag-
us suidh sìos chum bìdh?
8 Agus nach dòchadh e ràdh
ris, Ulluich ni a ghabhas mise
gu m' shuipeir, agus crioslaich
thu féin, agus fritheil domh,
gus an ith agus an òl mi; agus
'na dhéigh sin ithidh agus òl-
aidh tusa?
9 An toir e buidheachas do'n
t-seirbhiseach sin do bhrìgh
gu'n d'rinn e na nithe a dh'òrd-
uicheadh dha? cha saoil mi *gu'n
toir*.
10 Mar sin sibhse, 'nuair a nì
sibh na h-uile nithe a dh'àithn-
eadh dhuibh, abraibh, Is seirbh-
isich neo-tharbhach sinn: oir
rinn sinn *a mhàin* an ni bu dligh-
each dhuinn a dhèanamh.
11 A nis, ag dol suas da gu
Ierusalem, chaidh e troimh
mheadhon Shamaria agus Gha-
lile.
12 Agus an uair a bha e dol a
stigh do bhaile àraidh, thachair
deichnear dhaoine air a bha
'nan lobhair, a sheas fad uaith:
13 Agus thog iad suas an
guth, ag ràdh, Iosa, a mhaigh-
stir, dèan tròcair oirnn.
14 Agus an uair a chunnaic e
iad, thubhairt e riu, Imichibh,
nochdaibh sibh féin do na sag-
artaibh. Agus ag imeachd
dhoibh, ghlanadh iad.
15 Agus an uair a chunnaic
aon diubh gu'n do leighiseadh
e, phill e air ais, a' toirt glòire
do Dhia le guth àrd,
16 Agus thuit e air aghaidh
aig a chosaibh-san, a' toirt
buidheachais da: agus bu Sha-
maritanach e.
17 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e, Nach do ghlanadh
deichnear? ach an naoinear,
c'àit am bheil iad?
18 Cha d'fhuaradh a phill a
thoirt glòire do Dhia, ach an
coigreach so.
19 Agus thubhairt e ris, Eir-
ich, imich; shlànuich do chreid-
imh thu.
20 Agus an uair a dh'fheòr-
aich na Phairisich dheth, c'uin'
a thigeadh rìoghachd Dhé,
fhreagair e iad agus thubhairt
e, Cha tig rìoghachd Dhé air
chor gu faicear i.
21 Cha mhò a their iad,
Feuch an so, no, Feuch an sin:
oir feuch, a ta rìoghachd Dhé
an taobh a stigh dhibh.
22 Agus thubhairt e ris na
deisciobluibh, Thig na làithean
anns am miannach leibh aon do
làithibh Mhic an duine fhaicinn,
agus cha'n fhaic sibh *e*.

23 Agus their iad ribh, Feuch
an so, no, Feuch an sud: na
rachaibh, agus na leanaibh *iad.*
24 Oir mar a ta an dealan-
ach a dhealraicheas o aon *ionad*
fo nèamh, a' soillseachadh gus
an *ionad* eile fo nèamh, mar sin
a bhitheas Mac an duine mar
an ceudna 'na là féin.
25 Ach is éigin da air tùs
mòran do nithibh fhulang, agus
a bhi air a dhiùltadh leis a'
ghinealach so.
26 Agus mar a bha e ann an
làithibh Noe, mar sin mar an
ceudna bithidh e ann an làith-
ibh Mhic an duine:
27 Bha iad ag itheadh agus
ag òl, a' pòsadh agus air an
toirt am pòsadh, gus an là an
deachaidh Noe a steach do 'n
àirc: agus thàinig an dìle, agus
sgrios i iad uile.
28 Amhuil fòs mar a thach-
air ann an làithibh Lot; bha iad
ag itheadh agus ag òl, a' ceann-
ach agus a' reiceadh, a' plannd-
achadh agus a' togail ait-
reabh:
29 Ach air an là sin féin anns
an deachaidh Lot a mach á So-
dom, fhrasadh teine agus pronn-
asg o nèamh, agus sgrios e iad
uile.
30 Is ann mar sin a bhitheas
anns an là am foillsichear Mac
an duine.
31 Anns an là sin, an tì bhios
air mullach an tighe, agus 'air-
neis anns an tigh, na tigeadh e
nuas gu a toirt leis: agus an tì
a ta sa' mhachair, na pilleadh
esan air ais mar an ceudna.
32 Cuimhnichibh bean Lot.
33 Ge b' e neach a dh'iarras a
bheatha féin a thèarnadh, caill-
idh e i; agus ge b' e neach a
chailleas a bheatha, gléidhidh
esan i.
34 A ta mi ag ràdh ribh, anns
an oidhche sin bithidh dithis
dhaoine san aon leabaidh; gabh-
ar aon diubh, agus fàgar am
fear eile.
35 Bithidh dithis bhan a'
bleath cuideachd; gabhar aon
diubh agus fàgar a' bhean eile.
36 Bithidh dithis dhaoine
anns a' mhachair; gabhar aon
diubh agus fàgar am fear eile.
37 Agus fhreagair iadsan ag-
us thubhairt iad ris, C'àit, a
Thighearn? agus thubhairt esan
riu, Ge b' e àit *am bì* an corp, an
sin cruinnichear na h-iolairean.

CAIB. XVIII.

AGUS labhair e cosamhlachd
riu, a' nochdadh gur còir
ùrnuigh a dhèanamh a ghnàth,
agus gun fhannachadh;
2 Ag ràdh, Bha breitheamh
ann am baile *àraidh*, air nach
robh eagal Dé, agus aig nach
robh urram do dhuine:
3 Agus bha bantrach àraidh
sa' bhaile sin, agus thàinig i d'a
ionnsuidh, ag ràdh, Cum còir
rium an aghaidh mo nàmhaid.
4 Agus cha b'àill leis rè tam-
uill: ach 'na dhéigh sin thubh-
airt e an féin, Ged nach 'eil
eagal Dé orm, no urram agam
do dhuine;
5 Gidheadh air son gu bheil
a' bhantrach so cur dragha orm,
cumaidh mi còir rithe, air eagal
le a sìr-theachd gu'n sgìthich i
mi.
6 Agus thubhairt an Tigh-
earn, Eisdibh ciod a ta am breith-
eamh eucorach ag ràdh.
7 Agus nach dèan Dia dìogh-
altas air son a dhaoine taghta
féin, a ta ag éigheach ris a là
agus a dh'oidhche, ged tha e
fad-fhulangach mu'n timchioll?
8 A ta mi ag ràdh ribh gu'n
dèan e dìoghaltas air an son gu
luath. Gidheadh, an uair a
thig mac an duine, am faigh e
creidimh air an talamh?

9 Agus labhair e an cosamhlachd so ri dream àraidh a bha 'g earbsadh asda féin gu'n robh iad 'nam fireanaibh, agus a bha dèanamh tàir air dream eile:

10 Chaidh dithis dhaoine suas do'n teampull a dhèanamh ùrnuigh; fear diubh 'na Phairiseach, agus am fear eile 'na chìs-mhaor.

11 Sheas am Phairiseach leis féin, agus rinn e ùrnuigh mar so, A Dhé, tha mi toirt buidheachais duit nach 'eil mi mar *a ta* daoine eile, 'nan luchd-foireigin, eucorach, adhaltrannach, no eadhon mar an cìs-mhaor so.

12 Tha mi a' trasgadh dà uair san t-seachduin, tha mi toirt deachaimh as na h-uile nithibh a ta mi sealbhachadh.

13 Agus air seasamh do'n chìs-mhaor fad air ais, cha b'àill leis fiu a shùl a thogail suas gu nèamh, ach bhuail e 'uchd, ag ràdh, A Dhia, dèan tròcair ormsa ta am pheacach.

14 A ta mi ag ràdh ribh, gu'n deachaidh am fear so sìos d'a thigh air fhìreanachadh *ni 's mò* na 'm fear ud eile: oir ge b' e neach a dh'àrdaicheas e féin, ìslichear e; agus ge b'e a dh'ìslicheas e féin, àrdaichear e.

15 Agus thug iad d' a ionnsuidh mar an ceudna naoidheana, chum gu'm beanadh e riu: agus an uair a chunnaic na deisciobuil *so,* chronuich siad iad.

16 Ach air do Iosa an gairm d' a ionnsuidh, thubhairt e, Fuilgibh do na leanabaibh teachd a m' ionnsuidh-sa, agus na bacaibh iad: oir is ann d'an leithidibh so a ta rìoghachd Dhé.

17 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, ge b' e nach gabh rìoghachd Dhé mar leanabh beag, nach téid e air chor sam bith a steach innte.

18 Agus dh'fheòraich uachdaran àraidh dheth, ag ràdh, A mhaighstir mhaith, ciod a nì mi chum gu sealbhaich mi a' bheatha mhaireannach?

19 Agus thubhairt Iosa ris, C'ar son a ghoireas tu maith dhìomsa? cha'n 'eil neach sam bith maith ach a h-aon, *eadhon* Dia.

20 Is aithne dhuit na h-àitheanta. Na dèan adhaltrannas, Na dèan mortadh, Na goid, Na toir fianuis bhréige, Thoir urram do t'athair agus do d' mhàthair.

21 Agus thubhairt esan, Choimhid mi iad sin uile o m' òige.

22 Agus an uair a chual Iosa so, thubhairt e ris, Tha aon ni fathast a dh'uireasbhuidh ort: reic na h-uile nithe a ta agad, agus roinn air na bochdaibh, agus bithidh agad ionmhas air nèamh; agus thig, *agus* lean mise.

23 Agus an uair a chual e so, bha e ro dhoilich: oir bha mòrbheartas aige.

24 Agus an uair a chunnaic Iosa gu'n robh e làn tuirse, thubhairt e, Cia deacair dhoibhsan aig am bheil saoibhreas, dol a steach do rìoghachd Dhé!

25 Oir is usadh do chàmhal dol troimh chrò snàthaid, na do dhuine saoibhir dol a steach do rìoghachd Dhé.

26 Agus thubhairt iadsan a chuala *so,* Cò ma seadh a dh'-fheudas bhi air a shaoradh?

27 Ach thubhairt esan, Na nithe a ta eu-comasach do dhaoinibh, tha iad comasach do Dhia.

28 An sin thubhairt Peadar, Feuch, thréig sinne na h-uile nithe, agus lean sinn thusa.

29 Agus thubhairt esan riu,
Gu deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, nach 'eil aon neach a
thréig tigh, no pàrantan, no
bràithrean, no bean-phòsda, no
clann air son rìoghachd Dhé,
30 Nach faigh mòran ni 's mò
anns an aimsir so a ta làthair,
agus anns an t-saoghal a ta ri
teachd a' bheatha mhaireannach.
31 Agus ghabh e an dà fhear
dheug d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu, Feuch, a ta sinn a'
dol suas gu Ierusalem, agus
bithidh na h-uile nithe a ta
sgrìobhta leis na fàidhibh mu
Mhac an duine, air an coimhlionadh.
32 Oir bheirear thairis e do
na Cinnich, agus théid fanoid a
dhèanamh air, agus masluichear
e, agus tilgear smugaid air;
33 Agus sgiùrsaidh agus
marbhaidh iad e: agus air an
treas là éiridh e a rìs.
34 Agus cha do thuig iadsan
aon ni dhiubh so: agus bha na
briathra so folaichte orra, agus
cha b'aithne dhoibh na nithe a
chaidh labhairt.
35 Agus thàrladh, 'nuair a
dhruid e ri Iericho, gu'n robh
dall àraidh 'na shuidhe ri taobh
na slighe, ag iarraidh déirce;
36 Agus air cluinntinn an t-sluaigh a' dol seachad, dh'fhiosraich e ciod e so.
37 Agus dh'innis iad da, gu'm
b' e Iosa o Nasaret a bha gabhail seachad.
38 Agus ghlaodh e, ag ràdh,
Iosa, Mhic Dhaibhidh, dèan
tròcair orm.
39 Agus chronuich iadsan a
bha air thoiseach e, chum gu'm
biodh e 'na thosd: ach bu mhòid
gu mòr a ghlaodh esan, A
Mhic Dhaibhidh, dèan tròcair
orm.
40 Agus air seasamh do Iosa,
dh'àithn e a thoirt d'a ionnsuidh:
agus an uair a thàinig e am
fagus da, dh'fhiosraich e dheth,
41 Ag ràdh, Ciod is àill leat
mise a dhèanamh dhuit? agus
thubhairt esan, a Thighearn, mi
dh'fhaotainn mo radhairc.
42 Agus thubhairt Iosa ris,
Faigh do radharc: shlànuich do
chreidimh thu.
43 Agus air ball fhuair e a
radharc, agus lean se e, a' toirt
glòire do Dhia: agus thug an
sluagh uile cliù do Dhia, 'nuair
a chunnaic iad *so*.

CAIB. XIX.

AGUS air do *Iosa* dol a steach,
chaidh e troimh Iericho.
2 Agus, feuch, *bha* duine ann
d'am b'ainm Sacheus, agus b'àrd
chìs-mhaor esan, agus bha e
saoibhir:
3 Agus bha déidh aige air
Iosa fhaicinn, cò e; agus cha
b'urrainn e air son an t-sluaigh,
a chionn gu'n robh e ìosal 'na
phearsa.
4 Agus ruith e roimhe, agus
streap e suas ann an craoibh
Shicamoir, chum gu faiceadh se
e; oir bha e gus an t-slighe sin
a ghabhail.
5 Agus an uair a thàinig Iosa
chum an àite sin, air dha amharc suas, chunnaic se e, agus
thubhairt e ris, A Shacheuis,
thig a nuas gu grad; oir is éigin domh-sa stad an diugh aig
do thigh.
6 Agus thàinig e nuas le
cabhaig, agus ghabh e ris gu
subhach.
7 Agus an uair a chunnaic
iad *so*, rinn iad uile gearan, ag
ràdh, Gu'n deachaidh e steach
air aoidheachd gu duine a ta 'na
pheacach.
8 Agus sheas Sacheus agus
thubhairt e ris an Tighearn,
Feuch, a Thighearn, a ta mi
toirt leth mo mhaoin do na

bochdaibh: agus ma thug mi
aon ni o neach air bith le casaid
bhréige, tha mi toirt *dha* a
cheithir uiread.
9 Agus thubhairt Iosa ris,
Thàinig slàinte an diugh a dh'-
ionnsuidh an tighe so, do bhrìgh
gur mac do Abraham esan mar
an ceudna.
10 Oir thàinig Mac an duine
a dh'iarraidh agus a thèarnadh
an ni sin a bha caillte.
11 Agus ag cluinntinn nan
nithe sin dhoibh, chuir e ris,
agus labhair e cosamhlachd, do
bhrìgh gu'n robh e am fagus
do Ierusalem, agus gu 'n do
shaoil iadsan gu'm biodh rìogh-
achd Dhé air a grad-fhoillseach-
adh.
12 Air an aobhar sin thu-
bhairt e, Chaidh duine uasal
àraidh do dhùthaich fad as a
dh'fhaotainn rìoghachd dha féin,
agus a philltinn air ais.
13 Ach ghairm e a dheich
seirbhisich, agus thug e dhoibh
deich puind, agus thubhairt e
riu, Cuiribh gu buil iad, gus an
tig mise.
14 Ach bha fuath aig muinn-
tir a dhùthcha dha, agus chuir
iad teachdaireachd 'na dhéigh,
ag ràdh, Cha'n àill leinn an
duine so bhi 'na rìgh oirnn.
15 A nis an uair a phill e air
ais, an déigh dha an rìoghachd
fhaotainn, an sin dh'òrduich e
na seirbhisich ud bhi air an
gairm d'a ionnsuidh, d'an d'thug
e an t-airgiod, chum gu'm biodh
fhios aige ciod a bhuannaich
gach aon diubh leis a bhuileach-
adh.
16 An sin thàinig an ceud
fhear, ag ràdh, A Thighearn,
bhuidhinn do phund deich puind.
17 Agus thubhairt e ris, Is
maith, a dheadh sheirbhisich:
do bhrìgh gu'n robh thusa fìr-
inneach ann an ro-bheagan,
biodh agad-sa uachdaranachd
air deich bailtibh.
18 Agus thàinig an dara
fear, ag ràdh, A Thighearn,
rinn do phund cùig puind.
19 Agus thubhairt e ris-san,
Bi-sa mar an ceudna os ceann
chùig bailtean.
20 Agus thàinig *fear* eile, ag
ràdh, a Thighearn, feuch do
phund, a bha agam-sa taisgte
ann an neapaicin:
21 Oir bha eagal orm romhad,
do bhrìgh gur duine geur-theann
thu: tha thu a' togail an ni
nach do leag thu, agus a' buain
an ni nach do chuir thu.
22 Agus thubhairt e ris, As
do bheul féin bheir mi breth ort,
a dhroch sheirbhisich. Bha fhios
agad gu'm bu duine geur-theann
mi, a' togail an ni nach do leag
mi, agus a' buain an ni nach do
chuir mi:
23 Air an aobhar sin c'ar son
nach d'thug thu m' airgiod do'n
luchd-malairt, agus air teachd
dhomh-sa thogainn e le riadh?
24 Agus thubhairt e riusan a
bha 'nan seasamh a làthair,
Thugaibh uaith am pund, agus
thoiribh dhasan *e* aig am bheil
na deich puind.
25 (Agus thubhairt iad ris,
A Thighearn, tha deich puind
aige;)
26 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
Gu'n toirear do gach neach aig
am bheil: ach uaith-san aig
nach 'eil, bheirear eadhon an ni
sin a ta aige.
27 Ach thugaibh an so na
naimhdean ud agam-sa, leis
nach b'àill mise bhi am rìgh os
an ceann, agus marbhaibh a' m'
fhianuis *iad*.
28 Agus air dha so a ràdh,
dh'imich e rompa, a' dol suas
gu Ierusalem.
29 A nis an uair a dhruid e
ri Betphage agus Betani, làimh

ris an t-sliabh d'an gairmear
sliabh nan crann-oladh, chuir e
dithis d' a dheisciobluibh uaith,
30 Ag ràdh, Imichibh do'n
bhaile ta fa bhur comhair ; anns
am faigh sibh, air dhuibh dol a
steach, searrach ceangailte, air
nach do shuidh aon duine riamh :
fuasglaibh, agus thugaibh an so
e.
31 Agus ma dh'fhiosraicheas
neach air bith dhibh, C'ar son a
ta sibh 'g *a* fhuasgladh ? mar
so their sibh ris, A ta feum aig
an Tighearn air.
32 Agus air imeachd dhoibh-
san a chuireadh air falbh, fhuair
iad mar thubhairt e riu.
33 Agus an uair a bha iad a'
fuasgladh an t-searraich, thu-
bhairt a shealbhadairean riu,
C'ar son a ta sibh a' fuasgladh
an t-searraich ?
34 Agus thubhairt iadsan,
Tha feum aig an Tighearn air.
35 Agus thug iad gu Iosa e :
agus thilg iad am falluinnean
air an t-searrach, agus chuir iad
Iosa air.
36 Agus ag imeachd dhasan,
sgaoil iad am falluinnean fuidhe
air an t-slighe.
37 Agus an uair a thàinig
e am fagus, eadhon gu dol sìos
sléibh nan crann-oladh, thòisich
mòr-chuideachd nan deisciobul
uile ri gàirdeachas a dhèanamh,
agus moladh a thoirt do Dhia le
guth àrd, air son nan uile oibre
cumhachdach a chunnaic iad.
38 Ag ràdh, Gu ma beann-
aichte an rìgh a ta teachd ann
an ainm an Tighearna : sìth air
nèamh, agus glòir anns na h-àrd-
aibh.
39 Agus thubhairt cuid do na
Phairisich o mheasg an t-sluaigh
ris, A mhaighstir, cronuich do
dheisciobuil.
40 Agus fhreagair esan, agus
thubhairt e riu, A ta mi ag ràdh
ribh, nam fanadh iad sin 'nan
tosd, gu 'n glaodhadh na clacha
féin.
41 Agus an uair a thàinig e
am fagus, chunnaic e am baile,
agus ghuil e air a shon.
42 Ag ràdh, Nam b'aithne
dhuit, eadhon dhuitse, air bheag
sam bith ann ad là so féin, na
nithe a bhuineas do d' shìth !
ach a nis a ta iad folaichte o d'
shùilibh.
43 Oir thig na làithean ort,
anns an tilg do naimhde dìg mu
d' thimchioll, agus an iadh iad
umad mu'n cuairt, agus an druid
iad a stigh air gach taobh thu,
44 Agus an leag iad co ìosal
ris an làr thu, agus do chlann
annad, agus nach fàg iad annad
clach air muin cloiche ; do
bhrìgh nach b'aithne dhuit aim-
sir t'fhiosrachaidh.
45 Agus chaidh e steach do 'n
teampull, agus thòisich e air an
dream a bha reiceadh, agus a'
ceannach ann a thilgeadh mach,
46 Ag ràdh riu, Tha e sgrìobh-
ta, Is tigh ùrnuigh mo thigh-
sa ; ach rinn sibhse 'na ghar-
aidh luchd-reubainn e.
47 Agus bha e gach là a'
teagasg san teampull. Ach dh'-
iarr 'na h-àrd-shagairt agus na
sgrìobhaichean, agus ceannard-
an a' phobuill esan a mhilleadh :
48 Gidheadh cha robh fhios
aca ciod a dhèanadh iad : oir
bha am pobull uile ag éisdeachd
ris le ro-aire.

CAIB. XX.

AGUS thàrladh air aon do na
làithibh sin, an uair a bha
e teagasg a' phobuill san team-
pull, agus a' searmonachadh an
t-soisgeil gu'n d'thàinig na h-
àrd-shagairt, agus na sgrìobh-
aichean air, maille ris na sean-
airibh.
2 Agus labhair iad ris, ag

ràdh, Innis duinn ciod e an t-
ùghdarras leis am bheil thu a'
dèanamh nan nithe so? no cò
esan a thug an t-ùghdarras so
dhuit?
3 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Feòraichidh
mise mar an ceudna aon ni
dhibhse; agus freagraibh mi:
4 Baisteadh Eoin, an ann o
nèamh a bha e, no o dhaoinibh?
5 Agus reusonaich iad eatorra
féin, ag ràdh, Ma their sinn, O
nèamh; their esan, C'ar son ma
ta nach do chreid sibh e?
6 Ach ma their sinn, O
dhaoinibh, clachaidh an sluagh
uile sinn; oir is deimhin leo
gu'm b' fhàidh Eoin.
7 Agus fhreagair iadsan,
Nach robh fhios aca cia uaith *a
bha e.*
8 Agus thubhairt Iosa riu,
Ni mò a dh'innseas mise dhuibh-
sa ciod e an t-ùghdarras leis am
bheil mi dèanamh nan nithe so.
9 An sin thòisich e air a'
chosamhlachd so a labhairt ris an
t-sluagh; Phlannduich duine
àraidh fìon-lios, agus shuidhich
e air tuath e; agus chaidh e
air choigrich rè aimsir fhada.
10 Agus anns an àm dhligh-
each chuir e seirbhiseach dh'-
ionnsuidh na tuatha, chum gu'n
tugadh iad da do thoradh an
fhìon-lios: ach ghabh an tuath
air, agus chuir iad uatha falamh
e.
11 Agus a rìs chuir e seirbh-
iseach eile uaith; agus ghabh
iad airsan mar an ceudna, agus
mhaslaich iad *e,* agus chuir iad
uatha falamh *e.*
12 Agus a thuilleadh air sin
chuir e an treas *seirbhiseach*
uaith; agus lot iad esan mar an
ceudna, agus thilg iad a mach *e.*
13 An sin thubhairt Tigh-
earn an fhìon-lios, Ciod a nì
mi? cuiridh mi mo Mhac gràdh-
ach *d' an ionnsuidh:* feudaidh e
bi, 'nuair a chì iad e, gu'n toir
iad urram dha.
14 Ach an uair a chunnaic an
tuath e, reusonaich iad eatorra
féin, ag ràdh, Is e so an t-oighre:
thigibh, marbhamaid e, chum
gu'm bì an oighreachd againn
féin.
15 Agus thilg iad a mach as
an fhìon-lios e, agus mharbh
iad e. Ciod uime sin a nì Tigh-
earn an fhìon-lios riu?
16 Thig e agus sgriosaidh e an
tuath ud, agus bheir e am fìon-
lios do dhaoinibh eile. Agus an
uair a chual iad *so,* thubhairt
iad, Nar leigeadh Dia.
17 Agus air dhasan amharc
orra, thubhairt e, Ciod e so ma
seadh a ta sgrìobhta, A' chlach
a dhiùlt na clachairean, rinn-
eadh ceann na h-oisne dh'i?
18 Ge b' e neach a thuiteas
air a' chloich sin, brisear e:
ach ge b' e neach air an tuit i,
pronnaidh i gu luaithre e.
19 Agus anns an uair sin féin
dh'iarr na h-àrd-shagairt agus
na sgrìobhaichean làmh a chur
ann; ach bha eagal an t-sluaigh
orra; oir thuig iad gu 'm b' ann
'nan aghaidh féin a labhair e 'n
cosamhlachd so.
20 Agus rinn iad geur-fhaire
air, agus chuir iad a mach luchd-
feill, a leigeadh orra féin a bhi
'nam fìreanaibh, chum gu 'n
dèanadh iad greim air 'fhoc-
laibh, air chor's gu'n tugadh iad
thairis e do chumhachd agus do
ùghdarras an uachdarain.
21 Agus dh'fhiosraich iad
deth, ag ràdh, a mhaighstir, tha
fhios againn gu bheil thu a'
labhairt agus a' teagasg gu ceart,
agus nach 'eil suim agad do
phearsa *duine sam bith,* ach gu
bheil thu teagasg slighe Dhé a
réir na fìrinn.
22 Am bheil e ceaduichte

dhuinn cìs a thoirt do Cheasar,
no nach 'eil?
23 Ach thuig esan an cuil-
bheartachd, agus thubhairt e
riu, C'ar son a ta sibh ga m'
bhuaireadh?
24 Nochdaibh dhomh pegh-
inn: cò leis an dealbh agus an
sgrìobhadh a ta oirre? Fhreag-
air iadsan agus thubhairt iad,
Le Ceasar.
25 Agus thubhairt esan riu,
Thugaibh-sa, air an aobhar sin,
do Cheasar na nithe a's le Ceasar,
agus do Dhia na nithe a's le Dia.
26 Agus cha b' urrainn iad
greim a dhèanamh air 'fhoc-
laibh am fianuis an t-sluaigh:
agus ghabh iad iongantas r' a
fhreagradh, agus dh'fhan iad
'nan tosd.
27 An sin thàinig d' a ionn-
suidh dream àraidh do na Sad-
usaich, a ta 'g àicheadh gu bheil
aiseirigh ann, agus dh'fhiosraich
iad deth,
28 Ag ràdh, A mhaighstir,
sgrìobh Maois dhuinn, Nam
faigheadh bràthair duine air
bith bàs, agus bean-phòsda aige,
agus gu 'm faigheadh e bàs gun
chlann, gu'n gabhadh a bhràth-
air a bhean, agus gu'n togadh e
suas sliochd d' a bhràthair.
29 Air an aobhar sin, bha
seachdnar bhràithrean ann: ag-
us ghabh an ceud fhear bean,
agus fhuair e bàs gun chlann.
30 Agus ghabh an dara fear
i mar mhnaoi, agus fhuair esan
bàs gun chlann.
31 Agus ghabh an treas fear
i; agus mar an ceudna an t-
seachdnar. Agus cha d'fhàg iad
clann, agus fhuair iad bàs.
32 Ma dheireadh uile fhuair a'
bhean bàs mar an ceudna.
33 Anns an aiseirigh uime
sin, cò dhiubh d' am bean i?
oir bha i aig an t-seachdnar 'na
mnaoi.
34 Agus fhreagair Iosa, agus
thubhairt e riu, Tha clann an t-
saoghail so a' pòsadh, agus air
an toirt am pòsadh:
35 Ach an dream sin a mheas-
ar gur airidh iad air an t-saogh-
al ud fhaghail, agus an aiseir-
igh o na marbhaibh, cha 'n 'eil
iad a' pòsadh, no air an toirt
am pòsadh.
36 Agus cha 'n urrainn iad bàs
fhaghail ni 's mò; oir tha iad an
co-inbhe ris na h-ainglibh; agus
is iad clann Dé iad, air bhi dhoibh
'nan cloinn do 'n aiseirigh.
37 Ach gu'n éirich na mairbh,
nochd Maois féin aig a' phreas,
an uair a ta e a' gairm do 'n
Tighearn, Dia Abrahaim, agus
Dia Isaaic, agus Dia Iacoib.
38 A nis cha 'n e Dia nam
marbh e, ach nam beò: oir a ta
iad uile beò dhasan.
39 An sin fhreagair dream
àraidh do na sgrìobhaichibh, ag-
us thubhairt iad, A mhaighstir,
is maith a labhair thu.
40 Agus cha robh chridhe aca
tuilleadh ni sam bith fheòraich
dheth.
41 Agus thubhairt e riu,
Cionnus a their iad gur e Crìosd
mac Dhaibhidh?
42 Agus tha Daibhidh féin ag
ràdh ann an leabhar nan Salm,
Thubhairt an Thighearn, ri mo
Thighearn, Suidh air mo làimh
dheis,
43 Gus an cuir mi do naimhde
'nan stòl fo do chosaibh.
44 Tha Daibhidh air an aobh-
ar sin a' gairm a Thighearna
dheth, cionnus ma seadh is e a
mhac e?
45 An sin thubhairt e r' a
dheisciobluibh, ann an éisdeachd
an t-sluaigh uile,
46 Thugaibh an aire dhuibh
féin o na sgrìobhaichibh, leis
am miann imeachd ann an cul-
aidhibh fada, agus leis an ionmh-

uinn fàilte *fhaotainn* air na marg-
aibh, agus na caithrichean a 's
àirde anns na sionagogaibh,
agus na ceud àiteacha-suidhe
aig féillibh ;
47 A shluigeas suas tighean
bhantrach, agus air sgàth deadh
choslais a nì ùrnuighean fada :
gheibh iad sin an dìteadh a 's
mò.

CAIB. XXI.

AGUS air dha amharc suas,
chunnaic e na daoine
saoibhir a' tilgeadh an tiodhlac-
an ann an àite coimhead an
ionmhais.
2 Agus chunnaic e mar an
ceudna bantrach bhochd àraidh
a' tilgeadh dà leth-fheoirling an
sin.
3 Agus thubhairt e, Gu fìrinn-
each a ta mi ag ràdh ribh, gu'n
do chuir a' bhantrach bhochd
so ni 's mò ann na iad uile.
4 Oir thilg iad so uile d' am
pailteas a steach do thiodhlac-
aibh Dhé : ach thilg ise d'a h-
uireasbhuidh féin am beathach-
adh uile a bha aice.
5 Agus air do chuid diubh
bhi labhairt mu'n teampull, mar
a bha e air a dhèanamh maiseach
le clachaibh sgiamhach, agus le
tiodhlacaibh, thubhairt e,
6 A *thaobh* nan nithe so a chì
sibh, thig na làithean, anns nach
fàgar clach air muin cloiche
dhiubh, nach tilgear sìos.
7 Agus dh'fhiosraich iadsan
deth, ag ràdh, A mhaighstir,
c'uin' ma ta bhitheas na nithe
so ? agus ciod e an comhara
'nuair a bhios na nithe so gu
teachd gu crìch ?
8 Agus thubhairt esan, Feuch-
aibh nach meallar sibh ; oir
thig mòran ann am ainm-sa, ag
ràdh, Is mise *Crìosd ;* agus a ta
an t-àm am fagus ; uime sin na
leanaibh iad.
9 Ach an uair a chluinneas
sibh mu chogannaibh, agus mu
cheannaircibh, na biodh mòr-
gheilt oirbh : oir is éigin do na
nithibh so tachairt air tùs ; ach
cha *'n 'eil* a' chrìoch air ball.
10 An sin thubhairt e riu,
Eiridh cinneach an aghaidh
cinnich, agus rìoghachd an agh-
aidh rìoghachd :
11 Agus bithidh critheanna
mòra talmhainn ann an iomadh
àit, agus gortaidh, agus plàigh-
ean ; agus nithe uamhasach, ag-
us comharan mòra o nèamh.
12 Ach rompa so uile cuiridh
iad làmh annaibh-sa, agus geur-
leanaidh iad *sibh*, 'gur tabhairt
thairis do choimhthionalaibh, ag-
us do phrìosanaibh, 'gur tabh-
airt chum rìghrean agus uachd-
aran air sgàth m'ainme-sa.
13 Agus tacharaidh so dhuibh-
sa mar fhianuis.
14 Air an aobhar sin daing-
nichibh ann bhur cridheachaibh,
gun smuaineachadh roimh làimh,
ciod a fhreagras sibh air bhur
son féin :
15 Oir bheir mise dhuibh beul
agus gliocas, nach bì bhur
naimhdean uile comasach air
labhairt no cur 'na aghaidh.
16 Agus brathar sibh le *'ur*
pàrantaibh, agus le *'ur* bràith-
ribh, agus le *'ur* luchd-dàimhe,
agus le *'ur* càirdibh ; agus bheir
iad fa'near *cuid* dhibh a chur gu
bàs.
17 Agus bithidh fuath aig na
h-uile dhaoinibh dhuibh air son
m' ainme-sa.
18 Ach cha chaillear fuiltein
do ghruaig bhur cinn.
19 Ann bhur foighidinn
sealbhaichidh bhur n-anama féin.
20 Agus an uair a chì sibh
Ierusalem air a cuairteachadh le
armailtibh, an sin biodh fhios
agaibh gu bheil a fàsachadh am
fagus.

21 (An sin teicheadh iadsan
a ta ann an Iudea chum nam
beann,) agus imicheadh iadsan
a ta 'na meadhon-sa mach aisde;
agus na rachadh iadsan a ta sa'
mhachair, a steach innte.
22 Oir is iad sin làithean an
dìoghaltais, chum gu 'n coimh-
lionar na h-uile nithe a ta
sgrìobhta.
23 Ach mo thruaigh na mnài
a bhios torrach, agus iadsan a
bhios toirt cìche anns na làith-
ibh sin! oir bithidh teanntachd
mhòr san dùthaich, agus fearg
air a' phobull so.
24 Agus tuitidh iad le faobh-
ar a' chlaidheimh, agus bheirear
iad am braighdeanas chum nan
uile chinneach: agus bithidh
Ierusalem air a saltairt sìos
fuidh na Cinnich, gus an coimh-
lionar aimsire nan Cinneach.
25 Agus bithidh comharan
anns a' ghréin, agus anns a'
ghealaich, agus anns na reult-
aibh; agus air an talamh airc
nan Cinneach, ann an ioma-
chomhairle; an cuan agus na
tonnan a' beuchdaich;
26 Cridhe dhaoine 'gan tréig-
sinn troimh eagal, agus feith-
eamh nan nithe sin a ta teachd
air an domhan: oir bithidh
cumhachdan nan nèamh air an
crathadh.
27 Agus an sin chì iad Mac
an duine a' teachd ann an neul,
le cumhachd agus mòr-ghlòir.
28 Agus an uair a thòisich-
eas na nithe so air tachairt, an
sin amhaircibh suas, agus tog-
aibh bhur cinn; oir a ta bhur
saorsa am fagus.
29 Agus labhair e cosamh-
lachd riu, Amhaircibh air a'
chraoibh-fhìge, agus na craobh-
an uile;
30 'Nuair a bhios iad a cheana
a' cur a mach *an duillich,* tha
sibh a' faicinn, agus ag aith-
neachadh uaibh féin, gu bheil
an samhradh a nis am fagus.
31 Agus mar an ceudna sibhse,
'nuair a chì sibh na nithe so a
tachairt, biodh fhios agaibh gu
bheil rìoghachd Dhé fagus do
làimh.
32 Gu deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, nach téid an ginealach so
thairis, gus an coimhlionar na
nithe *so* uile.
33 Théid nèamh agus talamh
thairis: ach cha téid mo bhriath-
ra-sa thairis a chaoidh.
34 Agus thugaibh an aire
dhuibh féin, air eagal uair air
bith gu 'm bì bhur cridhe fuidh
uallaich le geòcaireachd, agus le
misg, agus le ro-chùram mu
nithibh na beatha so, agus gu'n
tig an là sin oirbh gu h-obann.
35 Oir mar ribe thig e air na
h-uile dhaoinibh, a ta 'g àiteach-
adh aghaidh na talmhainn uile.
36 Dèanaibh-sa air an aobh-
ar sin faire, a' dèanamh ùrnuigh
gach àm, chum gu measar gur
airidh sibh air dol as o na nith-
ibh sin uile a ta gu teachd, agus
seasamh an làthair Mhic an
duine.
37 Agus bha e san là a' teag-
asg san teampull, agus san oidh-
che chaidh e mach, agus dh'-
fhan e air an t-sliabh, d' an
goirear *sliabh* nan crann-oladh.
38 Agus thàinig an sluagh
uile gu moch d' a ionnsuidh san
teampull, a dh'éisdeachd ris.

CAIB. XXII.

A NIS dhruid *riu* féill an ar-
ain neo-ghoirtichte, d' an
goirear a' chàisg.
2 Agus bha na h-àrd-shag-
airt agus na sgrìobhaichean ag
iarraidh cionnus a dh'fheudadh
iad esan a chur gu bàs; oir bha
eagal an t-sluaigh orra.
3 An sin chaidh Satan ann an
Iudas d' an co-ainm Iscariot, a

bha do àireamh an dà fhir
dheug.
4 Agus dh'imich e, agus labh-
air e ris na h-àrd-shagartaibh
agus ri ceannardaibh *an teamp-
uill*, cionnus a bhrathadh se esan
doibh.
5 Agus bha iad subhach, agus
rinn iad coimhcheangal airgiod
a thoirt da.
6 Agus gheall esan, agus
dh'iarr e àm iomchuidh air a
bhrath dhoibh gun an sluagh a
bhi làthair.
7 An sin thàinig là an arain
neo-ghoirtichte, anns am b'éigin
an t-uan-càisge a mharbhadh.
8 Agus chuir e uaith Peadar
agus Eoin, ag ràdh, Imichibh,
agus ulluichibh dhuinn a' chàisg,
chum gu'n ith sinn *i*.
9 Agus thubhairt iadsan ris,
C'àit an àill leat sinn a dh'ull-
uchadh?
10 Agus thubhairt e riu,
Feuch, air dhuibh dol a steach
do 'n bhaile, tacharaidh oirbh
duine, a' giùlan soithich uisge;
leanaibh e do 'n tigh anns an téid
e steach.
11 Agus abraibh ri fear an
tighe, Tha am maighstir ag ràdh
riut, C'àit am bheil an seòmar
aoidheachd anns an ith mi a'
chàisg maille ri mo dheisciob-
luibh?
12 Agus feuchaidh e dhuibh
àrd-sheòmar farsuinn uidhim-
ichte: ulluichibh an sin.
13 Agus dh'imich iad agus
fhuair iad mar thubhairt e riu:
agus dh'ulluich iad a' chàisg.
14 Agus an tràth thàinig an
uair, shuidh e sìos, agus an dà
abstol deug maille ris.
15 Agus thubhairt e riu, Le
mòr-thogradh mhiannaich mi a'
chàisg so itheadh maille ribh
roimh dhomh fulang:
16 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
nach ith mi dh' i tuilleadh, gus
an coimhlionar i ann an riogh-
achd Dhé.
17 Agus ghlac e cupan, agus
air dha buidheachas a thabhairt,
thubhairt e, Gabhaibh so, agus
roinnibh eadaraibh féin e.
18 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
nach òl mi do thoradh na fìon-
ain, gus an tig rìoghachd Dhé.
19 Agus ghlac e aran, agus
an déigh buidheachas a thabh-
airt, bhris e, agus thug e dhoibh-
san e, ag ràdh, Is e so mo chorp-
sa a ta air a thoirt air bhur
son-sa: dèanaibh so mar chuimh-
neachan ormsa.
20 Agus mar an ceudna an
cupan, an déigh na suipeir, ag
ràdh, Is e an cupan so an tiom-
nadh nuadh ann am fhuil-sa,
a dhòirteadh air bhur son-sa.
21 Ach feuch, làmh an tì a
bhrathas mise maille rium air a'
bhòrd.
22 Agus gu fìrinneach a ta
Mac an duine ag imeachd, a
réir mar a dh'òrduicheadh: ach
is an-aoibhinn do 'n duine sin
leis am brathar e.
23 Agus thòisich iadsan air
fiosrachadh eatorra féin, cò aca
bha gus an ni so a dhèanamh.
24 Agus bha mar an ceudna
comhstri eatorra, co aca bu mhò
a bhiodh.
25 Ach thubhairt esan riu, A
ta aig rìghribh nan Cinneach
tighearnas orra; agus goirear
daoine fiala dhiubh-san, aig am
bheil ùghdarras orra.
26 Ach na bithibh-sa mar
sin: ach an neach a 's mò 'nur
measg, biodh e mar an neach
a 's òige; agus an tì a 's àirde,
mar esan a ta ri frithealadh.
27 Oir cò aca *is* mò, an tì a
shuidheas air bòrd, no esan a
fhritheileas? nach e an tì a
shuidheas; ach a ta mise 'nur
measg-sa mar fhear-fritheal-
aidh.

28 Is sibhse iadsan a dh'fhan
maille rium-sa ann am dheuch-
ainnibh ;
29 Agus a ta mise ag òrd-
uchadh dhuibh rìoghachd, mar
a dh'òrduich m' Athair dhomh-
sa ;
30 Chum gu'n ith agus gu'n
òl sibh air mo bhòrd-sa ann am
rìoghachd, agus gu'n suidh sibh
air caithrichibh rìoghail, a' toirt
breth air dà thréibh dheug Israeil.
31 Agus thubhairt an Tigh-
earn, A Shimoin, a Shimoin,
feuch, dh'iarr Satan sibhse,
chum *bhur* criaradh mar chruith-
neachd.
32 Ach ghuidh mise air do
shonsa, nach dìobradh do chreid-
imh thu : agus an uair a dh'-
iompaichear thu, neartaich do
bhràithre.
33 Agus thubhairt esan ris, A
Thighearn, tha mise ullamh gu
dol maille riut araon chum
prìosain, agus a chum bàis.
34 Agus thubhairt esan, A ta
mi ag ràdh riut, a Pheadair,
nach goir an coileach an diugh,
gus an àicheadh thu trì uairean
gur aithne dhuit mi.
35 Agus thubhairt e riu,
'Nuair a chuir mi uam sibh gun
sporan, agus gun mhàla, agus
gun bhrògan, an robh uireasbh-
uidh ni sam bith oirbh? Agus
thubhairt iad, Cha robh.
36 An sin thubhairt e riu,
Ach a nis ge b' e aig am bheil
sporan, togadh se e, agus mar
an ceudna a mhàla : agus an tì
aig nach 'eil claidheamh, reic-
eadh e 'fhalluinn, agus ceannach-
adh e aon.
37 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
gur éigin fathast an ni so ta
sgrìobhta a choimhlionadh ann-
amsa, Agus bha e air àireamh
am measg nan ciontach : oir a
ta crìoch aig na nithibh ud, a ta
mu m' thimchioll-sa.
38 Agus thubhairt iadsan, A
Thighearn, feuch, a ta dà
chlaidheamh an so. Agus thu-
bhairt esan riu, Is leoir e.
39 Agus air dha dol a mach,
chaidh e, mar bu ghnàth leis, gu
sliabh nan crann-oladh ; agus
lean a dheisciobuil e.
40 Agus an uair a thàinig e
do 'n àit, thubhairt e riu, Dèan-
aibh ùrnuigh, chum nach tuit
sibh ann am buaireadh.
41 Agus thairngeadh esan
uatha mu thimchioll urchuir
chloiche, agus leig se e féin air
a ghlùinibh, agus rinn e ùr-
nuigh,
42 Ag ràdh, Athair, ma 's toil
leat, cuir an cupan so seachad
orm : gidheadh, na b' i mo thoil-
sa, ach do thoil-sa gu robh
dèanta.
43 Agus dh'fhoillsicheadh dha
aingeal o nèamh, 'ga neartach-
adh.
44 Agus air dha bhi ann an
cruaidh-ghleachd anama, rinn e
ùrnuigh ni bu dùrachdaiche:
agus bha 'fhallas mar bhraon-
aibh mòra fola a' tuiteam sìos
air an talamh.
45 Agus air dha éirigh o ùr-
nuigh, thàinig e chum a dheis-
ciobul, agus fhuir e 'nan codal
iad troimh thuirse.
46 Agus thubhairt e riu, C'ar
son a ta sibh 'nur codal? éir-
ibh, agus dèanaibh ùrnuigh,
chum nach tuit sibh ann am
buaireadh.
47 Agus an uair a bha e fath-
ast a' labhairt, feuch sluagh,
agus dh'imich esan d' am b' ainm
Iudas, aon do 'n dà fhear dheug,
rompa, agus dhruid e ri Iosa,
chum a phògadh.
48 Ach thubhairt Iosa ris, A
Iudais, am bheil thu le pòig a'
brath Mhic an duine?
49 Agus an uair a chunnaic
iadsan a bha mu thimchioll-san

an ni a bha gu tachairt, thubhairt iad ris, A Thighearn, an buail sinn leis a' chlaidheamh?

50 Agus bhuail aon diubh seirbhiseach an àrd-shagairt, agus ghearr e dheth a chluas dheas.

51 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, Fulaingibh gu so. Agus bhean e r' a chluais, agus shlànuich e i.

52 An sin thubhairt Iosa ris na h-àrd-shagartaibh agus ri ceannardaibh an teampull, agus ris na seanairibh, a thàinig d' a ionnsuidh, An d'thàinig sibh a mach le claidhibh agus le bataibh, mar gu b' ann an aghaidh fir reubainn?

53 'Nuair a bha mi gach là maille ribh san teampull, cha do shìn sibh a mach *bhur* làmhan a' m' aghaidh: ach is i so bhur n-uair-sa, agus cumhachd an dorchadais.

54 An sin rug iad air, agus thug iad leo e do thigh an àrd-shagairt. Agus lean Peadar am fad uaith *e*.

55 Agus air dhoibh teine fhadadh ann am meadhon an talla, agus suidhe sìos maille ri chéile, shuidh Peadar 'nam meadhon.

56 Ach chunnaic cailin àraidh e 'na shuidhe aig an teine, agus air dh'i amharc gu geur air, thubhairt i, Bha 'm fear so mar an ceudna maille ris.

57 Agus dh'àicheadh esan e, ag ràdh, A bhean, cha'n aithne dhomh e.

58 Agus beagan 'na dhéigh sin chunnaic neach eile e, agus thubhairt e, Is ann diubh thusa mar an ceudna. Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha 'n ann.

59 Agus mu thimchioll ùine aoin uaire 'na dhéigh sin, chòmhdaich neach eile air, ag ràdh, Gu fìrinneach bha am fear so mar an ceudna maille ris; oir is Galiléach e.

60 Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha'n aithne dhomh ciod a ta thu 'g ràdh. Agus air ball, am feadh a bha e fathast a' labhairt, ghoir an coileach.

61 Agus air tionndadh do'n Tighearn, dh'amhairc e air Peadar; agus chuimhnich Peadar focal an Tighearna, mar thubhairt e ris, Mun goir an coileach, àicheadhaidh tu mi trì uairean.

62 Agus chaidh Peadar a mach, agus ghuil e gu goirt.

63 Agus rinn na daoine, a chum Iosa, fanoid air, 'ga bhualadh.

64 Agus an uair a dh'fholuich iad a shùilean, bhuail iad e san aghaidh, agus dh'fhiosraich iad deth, ag ràdh, Dèan fàidheadaireachd cò e a bhuail thu?

65 Agus labhair iad mòran do nithibh eile gu toibheumach 'na aghaidh.

66 Agus an uair a bha an là air teachd, chruinnich seanadh an t-sluaigh, agus na h-àrd-shagairt, agus na sgrìobhaichean an ceann a chéile, agus thug iad esan chum an comhairle,

67 Ag ràdh, An tusa Crìosd? innis dhuinn. Agus thubhairt e riu, Ma dh'innseas mi dhuibh, cha chreid sibh:

68 Agus ma dh'fhiosraicheas mi *ni air bith*, cha toir sibh freagradh dhomh, agus cha leig sibh as *mi*.

69 O 'n àm so bithidh Mac an duine 'na shuidhe air deas làimh cumhachd Dhé.

70 An sin thubhairt iad uile, An tusa ma seadh Mac Dhé? Agus thubhairt e riu, A ta sibhse ag ràdh gur mi.

71 Agus thubhairt iad, Ciod tuilleadh am feum a ta againn

air fianuis? oir chuala sinn féin
i as a bheul féin.

CAIB. XXIII.

AGUS air éirigh d'an cuid-
eachd uile, thug iad e gu
Pilat.
2 Agus thòisich iad air a
chasaid, ag ràdh, Fhuair sinn
am fear so a' claonadh a' chinn-
ich, agus a' bacadh, cìs a thoirt
do Cheasar, ag ràdh, Gur e féin
Crìosd an rìgh.
3 Agus dh'fhiosraich Pilat
deth, ag ràdh, An tusa rìgh nan
Iudhach? agus fhreagair esan
agus thubhairt e, A ta thu 'g a
ràdh.
4 An sin thubhairt Pilat ris
na h-àrd-shagartaibh agus ris an
t-sluagh, Cha'n 'eil mi faotainn
coire air bith san duine so.
5 Agus bha iadsan ni bu ro
dhéine, ag ràdh, Tha e buaireadh
an t-sluaigh, a' teagasg troimh
Iudea uile, a' tòiseachadh o
Ghalile, gus an àit so.
6 'Nuair a chuala Pilat mu
Ghalile, dh'fhiosraich e am bu
Ghaliléach an duine.
7 Agus an uair a chual e gu'm
b'ann fo uachdaranachd Heroid
a bha e, chuir se e gu Herod, a
bha e féin ann an Ierusalem sna
làithibh sin.
8 Agus an uair a chunnaic
Herod Iosa, bha aoibhneas mòr
air: oir bha déidh aige rè ùine
fhada air esan fhaicinn, do
bhrìgh gu'n cual e mòran uime;
agus bha dùil aige gum faiceadh
e mìorbhuil éigin air a dhèanamh
leis.
9 An sin dh'fheòraich e mòr-
an do cheisdibh dheth; ach cha
d'thug e freagradh sam bith
air.
10 Agus sheas na h-àrd-
shagairt agus na sgrìobhaichean
'ga chasaid gu dian.
11 Ach chuir Herod agus a
luchd-cogaidh an neo-mheas e,
agus rinn iad fanoid air, agus an
déigh a sgeadachadh an eudach
dealrach chuir e air ais gu Pilat
e.
12 Agus rinneadh Pilat agus
Herod 'nan càirdibh d' a chéile
san là sin: oir bha iad roimhe
sin an naimhdeas r' a chéile.
13 Agus an uair a ghairm Pilat
an ceann a chéile na h-àrd-
shagairt, agus na h-uachdarain,
agus an sluagh,
14 Thubhairt e riu, Thug sibh
a m' ionnsuidh-sa an duine so,
mar neach a ta tionndadh an
t-sluaigh a thaobh: agus, feuch,
air dhomh *a* cheasnachadh ann
bhur làthair, cha d'fhuair mi
coire air bith san duine so thaobh
nan nithe sin mu 'm bheil sibh a'
dèanamh casaid air;
15 No mar an ceudna Herod:
oir chuir mi d'a ionnsuidh sibh,
agus, feuch, cha d'rinneadh ni
air bith leis toilltinneach air
bàs.
16 Uime sin, air dhomh-sa a
smachdachadh, leigidh mi as *e*.
17 (Oir b'éigin da aon a leig-
eadh as doibh air an fhéill.)
18 Agus ghlaodh iad a mach
dh'aon ghuth, ag ràdh, Beir
uainn *am fear* so, agus leig air
a chomas duinne Barabas:
19 (Neach air son ceannairc
àraidh a rinneadh anns a' bhaile,
agus air son mòrtaidh, a thilg-
eadh am prìosan.)
20 Air an aobhar sin labhair
Pilat riu a rìs, air dha bhi toil-
each Iosa a chur fa sgaoil.
21 Ach ghlaodh iadsan, ag
ràdh, Céus *e*, céus e.
22 Agus thubhairt e riu an
treas uair, C'ar son? ciod an
cron a rinn e? cha d' fhuair mise
cùis bhàis air bith ann: uime
sin, an déigh dhomh a smachd-
achadh, leigidh mi as *e*.
23 Agus luidh iadsan air la

guthaibh mòra, ag iarraidh esan
a chéusadh : agus bhuadhaich an
guthanna-san, agus *guthanna* nan
àrd-shagart.
24 Agus thug Pilat breth gu 'n
dèanta na dh'iarr iad.
25 Agus leig e mach dhoibh
esan a thilgeadh am prìosan air
son ceannairc agus mortaidh, an
neach a dh'iarr iad ; ach thug e
thairis Iosa d'an toil.
26 Agus an tràth thug iad leo
e, rug iad air Simon, duine àraidh
o Chirene, a bha teachd o 'n
dùthaich, agus chuir iad an
crann-céusaidh air, g' a ghiùlan
an déigh Iosa.
27 Agus lean cuideachd mhòr
e do'n t-sluagh, agus do mhnaibh,
a bha mar an ceudna ri bròn, ag-
us 'ga chaoineadh-san.
28 Ach air tionndadh do Iosa
riu, thubhairt e, A nigheana Ie-
rusaleim, na guilibh air mo shon-
sa, ach guilibh air bhur son féin,
agus air son bhur cloinne :
29 Oir feuch, a ta na làithean
a' teachd, anns an abair iad, Is
beannaichte na *mnài* neo-thorr-
ach, agus na bronna nach do
ghiùlain *clann*, agus na cìocha
nach d'thug bainne.
30 An sin tòisichidh iad air a
ràdh ris na beanntaibh, Tuitibh
oirnne ; agus ris na cnocaibh,
Folaichibh sinn.
31 Oir ma nì iad na nithe so
ris a' chrann ùr, ciod a nì iad ris
a' chrìonaich ?
32 Agus thugadh mar an
ceudna dithis eile, a bha 'nan
luchd droch-bheirt, chum bhi air
an céusadh maille ris.
33 Agus an uair a thàinig iad
do'n àit d'an goirear Calbhari, an
sin chéus iad e féin, agus na
droch dhaoine ; fear dhiubh air
a làimh dheis, agus am fear eile
air a làimh chlì.
34 An sin thubhairt Iosa, Ath-
air, maith dhoibh ; oir cha'n 'eil
fhios aca ciod a ta iad a' dèan-
amh. Agus roinn iad 'eudach,
agus thilg iad crannchur *air*.
35 Agus sheas an sluagh ag
amharc : agus rinn na h-uach-
darain fanoid *air* maille riusan,
ag ràdh, Shaor e daoine eile ;
saoradh se e féin, ma 's e so
Crìosd, aon taghta Dhé.
36 Agus rinn na saighdearan
mar an ceudna fanoid air, a'
teachd d'a ionnsuidh, agus a'
tairgseadh fìon geur dha,
37 Agus ag ràdh, Ma 's tu
rìgh nan Iudhach, teasairg thu
féin.
38 Agus bha sgrìobhadh mar
an ceudna air a sgrìobhadh os a
cheann, ann an litrichibh Gréigis,
agus Laidin, agus Eabhra, IS
E SO RIGH NAN IUDH-
ACH.
39 Agus thug aon do na
droch dhaoinibh, a chrochadh,
toibheum dha, ag ràdh, Ma 's tu
Crìosd, saor thu féin agus sinne.
40 Ach fhreagair am fear
eile, agus chronuich se e, ag
ràdh, Nach 'eil eagal Dé ort, ag-
us gu bheil thu fo 'n aon dìteadh
ris ?
41 Agus sinne da rìreadh an
ceartas ; oir a ta sinn a' faotainn
nan nithe sin a thoill ar gnìomh-
aran : ach cha d'rinn an duine
so cron air bith.
42 Agus thubhairt e ri Iosa,
A Thighearn, cuimhnich ormsa
'nuair a thig thu do d' rìogh-
achd.
43 Agus thubhairt Iosa ris,
Gu deimhin a ta mi ag ràdh riut,
gu'm bì thu maille riumsa an
diugh ann am pàras.
44 Agus bha e mu thimchioll
na seathadh uaire, agus bha
dorchadas air an talamh uile gus
an naothadh uair.
45 Agus dhorchaicheadh a'
ghrian, agus reubadh brat-roinn
an teampuill 'na mheadhon.

46 Agus an uair a ghlaodh Iosa le guth mòr, thubhairt e, Athair, a ta mi tiomnadh mo spioraid a' d' làmhaibh-sa: agus an uair a thubhairt e so, thug e suas an deò.

47 A nis an uair a chunnaic an ceannard-ceud an ni a rinneadh, thug e glòir do Dhia, ag radh, Gu fìrinneach b' ionracan an duine so.

48 Agus an sluagh uile a chruinnich dh'ionnsuidh an t-seallaidh sin, an uair a chunnaic iad na nithe a rinneadh, phill iad air an ais, a bualadh an uchd.

49 Agus sheas a luchd-eòlais uile, agus na mnài a lean e o Ghalile, am fad uaith, ag amharc air na nithibh sin.

50 Agus, feuch, duine *àraidh* d' am b' ainm Ioseph, comhairleach, *a bha* 'na dhuine maith, agus 'na fhìrean;

51 (Cha d'aontaich an duine so d' an comhairle no d' an gnìomh;) O Arimatea, baile leis na h-Iudhaich; neach mar an ceudna aig an robh sùil ri rìoghachd Dhé.

52 Chaidh esan gu Pilat, agus dh'iarr e corp Iosa.

53 Agus air dha a thoirt a nuas, phaisg e ann an lìon-eudach e, agus chuir e ann an uaigh e a chladhaicheadh á carraig, anns nach do chuireadh aon duine riamh roimhe.

54 Agus b' e sin là an ullchaidh, agus bha an t-sàbaid am fagus.

55 Agus lean na mnài a thàinig maille ris o Ghalile, agus chunnaic iad an uaigh, agus cionnus a chuireadh a chorp.

56 Agus phill iad, agus dh'ulluich iad spìosraidh, agus oladh deadh fhàile; agus ghabh iad tàmh air là na sàbaid, a réir na h-àithne.

CAIB. XXIV.

A NIS air a cheud *là* do 'n t-seachduin, gu ro mhoch air mhaduinn, thàinig iad chum na h-uaighe, a' toirt leo nan spìosraidh a dh'ulluich iad, agus *mnài* àraidh *eile* maille riu.

2 Agus fhuair iad a' chlach air a caruchadh o 'n uaigh.

3 Agus air dhoibh dol a steach cha d'fhuair iad corp an Tighearn Iosa.

4 Agus am feadh a bha iad an ioma-cheisd mu 'n ni so, feuch, sheas dithis dhaoine làimh riu ann an eudaichibh dealrach.

5 Agus air dhoibh bhi fuidh eagal, agus a' cromadh *an* aghaidh chum na talmhainn, thubhairt iad riu, C'ar son a ta sibh ag iarraidh an tì a ta beò am measg nam marbh?

6 Cha 'n 'eil e 'n so, ach dh'éirich e: cuimhnichibh mar a labhair e ribh air dha bhi fathast ann an Galile,

7 Ag ràdh, Is éigin do Mhac an duine bhi air a thoirt thairis do làmhaibh dhaoine peacach, agus a bhi air a chéusadh, agus éirigh a rìs an treas là.

8 Agus chuimhnich iad a bhriathran.

9 Agus air dhoibh pilltinn o'n uaigh, dh'innis iad na nithe so uile do'n aon fhear deug, agus do chàch uile.

10 Agus b' i Muire Magdalen, agus Ioanna, agus Muire *màthair* Sheumais, agus mnài eile maille riu, a dh'innis na nithe so do na h-abstolaibh.

11 Agus mheasadh am briathra leo-san mar sgeula faoine, agus cha do chreid siad iad.

12 An sin air éirigh do Pheadar, ruith e chum na h-uaighe; agus air dha cromadh sìos, chunnaic e 'n lìon-eudach 'na luidhe leis féin, agus dh'fhalbh e, a'

gabhail iongantais leis féin mu'n
ni so a rinneadh.
13 Agus, feuch, bha dithis
diubh a' dol air an là sin féin
gu baile d' am b' ainm Emaus,
a bha trì fichead stàid o Ierusa-
lem.
14 Agus bha iad a' labhairt
eatorra féin mu thimchioll nan
nithe ud uile a thachair.
15 Agus an uair a bha iad a'
còmhradh, agus a' co-reusonach-
adh, thàinig Iosa e féin am fag-
us, agus dh'imich e maille riu.
16 Ach bha 'n sùilean air an
cumail, air chor as nach d'aith-
nich iad e.
17 Agus thubhairt e riu, Ciod
e an còmhradh so air am bheil
sibh a' teachd eadaraibh féin, ag
imeachd dhuibh, agus sibh dubh-
ach?
18 Agus fhreagair fear diubh
d' am b' ainm Cleopas, agus thu-
bhairt e ris, Am bheil thusa a
mhàin a' d' choigreach an Ieru-
salem, agus gun fhios agad air
na nithibh a rinneadh innte anns
na làithibh so?
19 Agus thubhairt e riu, Ciod
na nithe? Agus thubhairt iad-
san ris, Na nithe a thaobh Iosa
o Nasaret, a bha' na fhàidh
cumhachdach ann an gnìomh
agus ann am focal am fianuis
Dé, agus an t-sluaigh uile:
20 Agus cionnus a thug na h-
àrd-shagairt agus ar n-uachd-
arain thairis chum dìtidh bàis e,
agus a chéus iad e.
21 Ach bha dùil againne gu'm
b'esan an tì a bha gu Israel a
shaoradh; agus a thuilleadh air
so uile, is e 'n diugh an treas là
o rinneadh na nithe so.
22 Agus mar an ceudna, chuir
mnài àraidh dhinn féin, a chaidh
gu moch a dh'ionnsuidh na h-
uaighe, mòr-ìoghnadh oirnn:
23 Agus an uair nach d'fhuair
iad a chorp, thàinig iad, ag ràdh,
gu 'm fac iad sealladh do aing-
l bh a thubhairt gu bheil e beò.
24 Agus chaidh dream àraidh
dhiubh-san a bha maille ruinn
féin, chum na h-uaighe, agus
fhuair iad eadhon mar thubhairt
na mnài; ach cha 'n fhac iad
esan.
25 An sin thubhairt e riu, O
dhaoine amaideach, agus mall-
chridheach a chreidsinn nan
nithe sin uile a labhair na fàidh-
ean!
26 Nach b'éigin do Chrìosd na
nithe so fhulang, agus dol a
steach d' a ghlòir?
27 Agus air dha tòiseachadh
o Mhaois, agus o na fàidhibh
uile, dh'eadar-mhìnich e dhoibh
anns na sgriobtuiribh uile na
nithe m' a thimchioll féin.
28 Agus dhruid iad ris a'
bhaile, d' an robh iad a' dol: ag-
us leig esan air gu'n rachadh e
ni b'fhaide.
29 Ach cho-éignich iadsan e,
ag ràdh, Fan maille ruinne, oir
a ta e dlùth do'n fheasgar, agus
tha deireadh an là ann. Agus
chaidh e steach a dh'fhuireach
maille riu.
30 Agus an uair a shuidh e gu
biadh maille riu, air dha aran
a ghlacadh, bheannaich se *e*,
agus, bhris se *e*, agus thug e
dhoibh *e*.
31 Agus dh'fhosgladh an sùil-
ean, agus dh'àithnich iad e; ag-
us chaidh e as an t-sealladh.
32 Agus thubhairt iad r' a
chéile, Nach robh ar cridhe a'
lasadh annainn, am feadh a bha
e a' labhairt ruinn air an t-
slighe, agus an uair a dh'fhosg-
ail e dhuinn na sgriobtuirean?
33 Agus dh'éirich iad air an
uair sin féin, agus phill iad gu
Ierusalem, agus fhuair iad an
t-aon fhear deug cruinn an
ceann a chéile, agus an dream
a bha maille riu,

34 Ag ràdh, Dh'éirich an Tighearna da rìreadh, agus chunnacas le Simon e.

35 Agus dh'innis iad na nithe *a rinneadh* air an t-slighe, agus mar a dh'aithnicheadh leo e ann am briseadh an arain.

36 Agus ag labhairt nan nithe so dhoibh, sheas Iosa féin 'nam meadhon, agus thubhairt e riu, Sìth maille ribh.

37 Ach bha iadsan fuidh gheilt-chrith agus fuidh eagal, agus shaoil iad gur spiorad a chunnaic iad.

38 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh fo bhuaireas, agus c'ar son a ta smuaintean ag éirigh suas ann bhur cridheachaibh?

39 Feuchaibh mo làmhan agus mo chosan, gur mi féin a th'ann: làimhsichibh mi, agus faicibh; oir cha'n 'eil aig spiorad feoil agus cnàmha, mar a chì sibh agam-sa.

40 Agus an uair a thubhairt e so, nochd e dhoibh a làmhan agus a chosan.

41 Agus air dhoibh bhi fathast mì-chreideach troimh aoibhneas, agus iad fuidh iongantas, thubhairt e riu, Am bheil biadh sam bith agaibh an so?

42 Agus thug iad da mìr do iasg ròiste, agus do chìr-mheala.

43 Agus ghlac se e, agus dh'ith e 'nam fianuis.

44 Agus thubhairt e riu, 'S iad so na briathran a labhair mi ribh, 'nuair a bha mi fathast maille ribh, gur éigin do na h-uile nithibh a ta sgrìobhta ann an lagh Mhaois, agus *anns* na fàidhibh, agus *anns* na salmaibh mu m' thimchioll-sa, bhi air an coimhlionadh.

45 An sin dh'fhosgail e an tuigse, chum gu'n tuigeadh iad na sgriobtuirean.

46 Agus thubhairt e riu, Mar so a ta e sgrìobhta, agus mar so b' éigin do Chrìosd fulang, agus éirigh o na marbhaibh an treas là:

47 Agus aithreachas agus maitheanas peacaidh bhi air an searmonachadh 'na ainm-san, do na h-uile chinnich, a' tòiseachadh aig Ierusalem.

48 Agus is fianuisean sibhse air na nithibh so.

49 Agus, feuch, cuiridh mise gealladh m' Athar oirbh: ach fanaibh-sa ann am baile Ierusaleim, gus an sgeadaichear le cumhachd o na h-àrdaibh sibh.

50 Agus thug e mach iad co fhad ri Betani; agus thog e suas a làmhan, agus bheannaich e iad.

51 Agus am feadh a bha e 'gam beannachadh, dhealaicheadh riu e, agus thogadh suas gu nèamh e.

52 Agus rinn iad aoradh dha, agus phill iad gu Ierusalem le gàirdeachas mòr:

53 Agus bha iad a ghnàth anns an teampull, a' moladh agus a' beannachadh Dhé. Amen.

AN SOISGEUL A REIR EOIN.

CAIB. I.

ANNS an toiseach bha am Focal, agus bha am Focal maille ri Dia, agus b'e am Focal Dia.

2 Bha e so air tùs maille ri Dia.

3 Rinneadh na h-uile nithe leis; agus as eugmhais cha d'rinneadh aon ni a rinneadh.

4 Ann-san bha beatha, agus
b' i a' bheatha solus dhaoine.
5 Agus tha 'n solus a' soill-
seachadh anns an dorchadas,
agus cha do ghabh an dorchad-
as e.
6 Chuireadh duine o Dhia,
d' am b' ainm Eoin.
7 Thàinig esan mar fhianuis,
chum fianuis a thoirt mu'n t-
solus, chum gu 'n creideadh na
h-uile dhaoine trid-san.
8 Cha b' esan an solus sin, ach
chuireadh e chum gu tugadh e
fianuis mu'n t-solus.
9 B' e so an solus fior a ta soill-
seachadh gach uile dhuine tha
teachd chum an t-saoghail.
10 Bha e anns an t-saoghal,
agus rinneadh an saoghal leis,
agus cha d'aithnich an saoghal e.
11 Thàinig e dh'ionnsuidh a
dhùthcha féin, agus cha do
ghabh a *mhuinntir* féin ris.
12 Ach a mheud as a ghabh
ris, thug e dhoibh cumhachd a
bhi 'nan cloinn do Dhia, *eadh-
on* dhoibh-san a ta creidsinn 'na
ainm:
13 A bha air an gineamhuin,
cha'n ann o fhuil, no o thoil na
feòla, no o thoil duine, ach o
Dhia.
14 Agus rinneadh am Foc-
al 'na fheoil, agus ghabh e
còmhnuidh 'nar measg-ne, (agus
chunnaic sinn a ghlòir, mar
ghlòir aoin ghin Mhic an Athar,)
làn gràis agus fìrinn.
15 (Thug Eoin fianuis uime,
agus ghlaodh e, ag ràdh, Is e so
an Tì mu'n do labhair mi, An Tì
a ta teachd a' m' dhéigh, tha
toiseach aig orm; oir bha e
romham.)
16 Agus as a lànachd-san
fhuair sinne uile, agus gràs air
son gràis.
17 Oir thugadh an lagh le
Maois, ach thàinig an gràs agus
an fhìrinn le Iosa Crìosd.
18 Cha 'n fhaca neach air bith
Dia riamh; an t-aon-ghin Mic,
a ta ann an uchd an Athar, is
esan a dh'fhoillsich *e*.
19 Agus is i so fianuis Eoin:
An uair a chuir na h-Iudhaich
sagairt agus Lebhithich o Ieru-
salem, chum gu 'm fiosraicheadh
iad deth, Cò thusa?
20 Dh'aidich esan, agus cha
d'àicheadh e; ach dh'aidich e,
Cha mhi Crìosd.
21 Agus dh'fhiosraich iad
deth, Ciod ma seadh? An tu
Elias? Agus thubhairt e, Cha
mhi. An tu am fàidh? Agus
fhreagair e, Cha *mhi*.
22 An sin thubhairt iad ris,
Cò thu? chum gu 'n toir sinn
freagradh dhoibh-san a chuir
uatha sinn: ciod a tha thu 'g
ràdh mu do thimchioll féin?
23 Thubhairt e, *Is* mise guth
an Tì a ghlaodhas anns an fhàs-
ach, Dèanaibh dìreach slighe an
Tighearna, mar thubhairt am
fàidh Esaias.
24 Agus an dream a chuir-
eadh *leis an teachdaireachd*, b'ann
do na Phairisich *iad*.
25 Agus dh'fhiosraich iad
deth, agus thubhairt iad ris,
C'ar son ma seadh a ta thu a'
baisteadh, mur tu Crìosd, no
Elias, no am fàidh?
26 Fhreagair Eoin iad, ag
ràdh, A ta mise a' baisteadh le
h-uisge; ach a ta neach 'na
sheasamh 'nur measg, nach aithne
dhuibh;
27 Is e so an Tì, a ta teachd
a'm' dhéigh-sa, aig am bheil tois-
each orm, neach nach airidh
mise air barr-iall a bhròige
fhuasgladh.
28 Rinneadh na nithe so ann
am Betani air an taobh thall do
Iordan, far an robh Eoin a'
baisteadh.
29 Air an là màireach chunn-
aic Eoin Iosa a' teachd d'a ionn-

suidh, agus thubhairt e, Feuch
Uan Dé, a ta toirt air falbh peac-
aidh an t-saoghail!
30 Is e so an Tì mu'n dubh-
airt mi, Tha fear a' teachd a'm'
dhéigh, aig am bheil barrachd
orm; oir bha e romham.
31 Agus cha robh aithne
agam-sa air: ach a chum gu'm
bitheadh e air fhoillseachadh do
Israel, uime sin thàinig mi a'
baisteadh le h-uisge.
32 Agus thug Eoin fianuis, ag
ràdh, Chunnaic mi an Spiorad
a' teachd a nuas mar choluman
o nèamh, agus ghabh e còmh-
nuidh air.
33 Agus chab'aithne dhomh-sa
e: ach an Tì a chuir mi a bhaist-
eadh le h-uisge, thubhairt esan
rium, Ge b 'e air am faic thu an
Spiorad a' teachd a nuas agus a'
gabhail còmhnuidh air, is e sin
an Tì a bhaisteas leis an Spiorad
naomh.
34 Aguschunnaic mi, agusrinn
mi fianuis, gur e so Mac Dhé.
35 Air an là màireach a rìs
sheas Eoin, agus dithis d'a dheis-
ciobluibh;
36 Agus air dha amharc air
Iosa agus e ag imeachd, thubh-
airt e, Feuch Uan Dé!
37 Agus chual an dithis dheis-
ciobul e a' labhairt, agus lean iad
Iosa.
38 Agus air tionndadh do
Iosa, chunnaic e iad *'ga* leant-
uinn, agus thubhairt e riu, Ciod
a ta sibh ag iarraidh? Thubhairt
iadsan ris, Rabbi, (is e sin r' a
ràdh, air eadar-theangachadh,
A mhaighstir,) c'àit am bheil
thu gabhail còmhnuidh?
39 Thubhairt e riu, Thigibh
agus faicibh. Thàinig iad ag-
us chunnaic iad c'àit an robh e
gabhail còmhnuidh, agus dh'-
fhan iad maille ris an là sin:
oir bha e mu thimchioll na
deicheamh uaire.
40 B' e Aindreas, bràthair
Shimoin Pheadair, aon do 'n
dithis a chual Eoin *a' labhairt,*
agus a lean esan.
41 Fhuair esan air tùs a
bhràthair féin Simon, agus
thubhairt e ris, Fhuair sinne am
Mesias, is e sin, air eadar-
theangachadh, Crìosd.
42 Agus thug e chum Iosa e;
Agus an uair a dh'amhairc Iosa
air, thubhairt e, is tusa Simon
mac Iona: gairmear Cephas
dhìot, is e sin air eadar-theang-
achadh, Peadar.
43 Air an là 'na dhéigh sin,
bu toil le Iosa dol a mach do
Ghalile, agus fhuair e Philip,
agus thubhairt e ris, Lean mise.
44 A nis bha Philip o Bhet-
saida, baile Aindreais agus
Pheadair.
45 Fhuair Philip Natanael,
agus thubhairt e ris, Fhuair
sinne an Tì mu 'n do sgrìobh
Maois anns an lagh, agus na
fàidhean, Iosa o Nasaret, mac
Ioseiph.
46 Agus thubhairt Natanael
ris, Am feud ni maith air bith
teachd á Nasaret? Thubhairt
Philip ris, Thig agus faic.
47 Chunnaic Iosa Natanael a'
teachd d' a ionnsuidh, agus thu-
bhairt e uime, Feuch Israeleach
da rìreadh, anns nach 'eil cealg!
48 Thubhairt Natanael ris,
Cionnus is aithne dhuit mi?
Fhreagair Iosa agus thubhairt
e ris, Mun do ghairm Philip thu,
'nuair a bha thu fo 'n chrann-
fhìge, chunnaic mise thu.
49 Fhreagair Natanael agus
thubhairt e ris, Rabbi, is tusa
Mac Dhé; is tu Rìgh Israeil.
50 Fhreagair Iosa agus thubh-
airt e ris, A chionn gu'n dubh-
airt mi riut, chunnaic mi thu fo
'n chrann-fhìge, am bheil thu
creidsinn? chì thu nithe a 's mò
na iad so.

51 Agus thubhairt e ris, Gu
deimhin deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, 'Na dhéigh so chì sibh
nèamh fosgailte, agus aingil Dhé
a' dol suas agus a' teachd a nuas
air Mac an duine.

CAIB. II.

AGUS air an treas là bha pòs-
adh ann an Cana Ghalile;
agus bha màthair Iosa an sin.
2 Agus fhuair Iosa mar an
ceudna agus a dheisciobuil cuir-
eadh chum a' phòsaidh.
3 Agus air teireachdainn do 'n
fhìon, thubhairt màthair Iosa
ris, Cha'n 'eil fìon aca.
4 Thubhairt Iosa rithe, Ciod
e mo ghnothuch-sa riut, a bhean?
cha d'thàinig m' uair-sa fathast.
5 Thubhairt a mhàthair ris
an luchd-frithealaidh, Ge b' e ni
a their e ribh, dèanaibh *e*.
6 Agus bha sè soithichean
uisge do chloich air an cur an
sin, a réir gnàtha glanaidh nan
Iudhach, a ghabhadh dà fheircin
no trì gach aon diubh.
7 Thubhairt Iosa riu, Lìon-
aibh na soithiche le uisge. Agus
lìon siad iad gus am beul.
8 Agus thubhairt e riu, Tairng-
ibh a nis, agus thugaibh chum
uachdarain na cuirme. Agus
thug iad *ann e*.
9 'Nuair a bhlais uachdaran
na cuirme an t-uisge a rinneadh
'na fhìon, (agus cha robh fhios
aige cia as a thàinig e; ach bha
fhios aig an luchd-frithealaidh
a tharruing an t-uisge,) ghairm
uachdaran na cuirme am fear
nuadh-pòsda.
10 Agus thubhairt e ris,
Cuiridh gach duine fìon maith a
làthair air tùs; agus an uair a
dh'òlas daoine gu leoir, an sin
am fìon a's miosa: *ach* ghléidh
thusa am fìon maith gus a nis.
11 An toiseach so do mhìor-
bhuilibh rinn Iosa ann an Cana
Ghalile, agus dh'fhoillsich e a
ghlòir; agus chreid a dheisciob-
uil ann.
12 An déigh so chaidh e sìos
do Chapernaum, e féin, agus a
mhàthair, agus a bhràithrean,
agus a dheisciobuil; agus cha
d'fhan iad ann mòran do làith-
ibh.
13 Agus bha càisg nan Iudhach
am fagus; agus chaidh Iosa suas
gu Ierusalem.
14 Agus fhuair e 'nan suidhe
anns an teampull luchd-reicidh
cruidh, agus chaorach, agus
choluman, agus luchd-malairt
an airgid:
15 Agus air dèanamh sgiùrs-
air dha do chòrdaibh caola, dh'-
fhuadaich e mach as an teamp-
ull iad uile, agus na caoraich
agus an crodh; agus dhòirt e
mach airgiod an luchd-malairt,
agus thilg e na bùird thairis;
16 Agus thubhairt e riusan
a bha reiceadh choluman, Tog-
aibh iad sin a so; na dèanaibh
tigh m' Athar-sa 'na thigh mars-
andachd.
17 Agus chuimhnich a dheis-
ciobuil gu 'n robh e sgrìobhta,
Dh'ith eud do thighe suas mi.
18 An sin fhreagair na h-
Iudhaich, agus thubhairt iad
ris, Ciod an comhar a nochdas
tu dhuinne, do bhrìgh gu bheil
thu dèanamh nan nithe sin?
19 Fhreagair Iosa agus thubh-
airt e riu, Leagaibh sìos an
teampull so, agus an trì làith-
ibh cuiridh mise suas e.
20 An sin thubhairt na h-Iudh-
aich, Sè bliadhna agus dà fhich-
ead bha an teampull so 'ga
thogail, agus an cuir thusa suas
an trì làithibh e?
21 Ach labhair esan mu
theampull a chuirp.
22 Uime sin an uair bha e air
éirigh o na marbhaibh, chuimh-
nich a dheisciobuil gu 'n dubh-

airt e so: agus chreid iad an sgriobtuir, agus am focal a thubhairt Iosa.

23 A nis an uair a bha e an Ierusalem aig a' chàisg, air an fhéill, chreid mòran 'na ainm, an uair a chunnaic iad na mìorbhuilean a rinn e.

24 Ach cha d' earb Iosa e féin riu, do bhrìgh gu 'm b' aithne dha na h-uile dhaoine,

25 Agus nach robh feum aige neach air bith a' dhèanamh fianuis air duine: oir bha fhios aige ciod a bha anns an duine.

CAIB. III.

AGUS bha duine do na Phairisich, d' am b' ainm Nicodemus, *a bha* 'na uachdaran air na h-Iudhaich:

2 Thàinig esan chum Iosa san oidhche, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, tha fhios againn gur fear-teagaisg thu a thàinig o Dhia: oir cha 'n urrainn duine air bith na mìorbhuile so a dhèanamh a ta thusa a' dèanamh, mur bì Dia maille ris.

3 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, mur beirear duine a rìs, nach feud e rìoghachd Dhé fhaicinn.

4 Thubhairt Nicodemus ris, Cionnus a dh'fheudas duine bhi air a bhreith 'nuair a ta e aosda? am bheil e comasach air dol a stigh an dara uair do bhroinn a mhàthar, agus a bhi air a bhreith?

5 Fhreagair Iosa, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, mur bì duine air a bhreith o uisge, agus o 'n Spiorad, cha 'n urrainn e dol a steach do rìoghachd Dhé.

6 An ni sin a ta air a bhreith o 'n fheoil, is feoil e; agus an ni sin a ta air a bhreith o 'n Spiorad, is spiorad e.

7 Na gabh iongantas gu 'n dubhairt mi riut, Is éigin duibh bhi air bhur breith a rìs.

8 Tha a' ghaoth a' séideadh far an àill leatha, agus tha thu a' cluinntinn a fuaim, ach cha 'n 'eil fhios agad cia as a tha i teachd, no c'àit a tha i dol: is ann mar sin a tha gach neach a tha air a bhreith o 'n Spiorad.

9 Fhreagair Nicodemus agus thubhairt e ris, Cionnus a dh'fheudas na nithe so bhi?

10 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Am bheil thusa a' d' fhear-teagaisg Israeil, agus nach aithne dhuit na nithe so?

11 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, gu bheil sinne a' labhairt an ni a 's fios duinn, agus a toirt fianuis air an ni sin a chunnaic sinn; agus cha ghabh sibhse ar fianuis.

12 Ma dh' innis mi dhuibh nithe talmhaidh, agus nach creid sibh, cionnus a chreideas sibh ma dh' innseas mi dhuibh nithe nèamhaidh?

13 Agus cha deachaidh aon neach suas do nèamh, ach an Tì a thàinig a nuas o nèamh, Mac an duine a ta air nèamh.

14 Agus mar a thog Maois suas an nathair san fhàsach, is an mar sin is éigin do Mhac an duine bhi air a thogail suas:

15 Chum as ge b' e neach a chreideas ann, nach sgriosar e, ach gu 'm bì a' bheatha mhaireannach aige.

16 Oir is ann mar sin a ghràdhaich Dia an saoghal, gu 'n d' thug e 'aon-ghin Mhic féin, chum as ge b' e neach a chreideas ann, nach sgriosar e, ach gu 'm bì a' bheatha shìorruidh aige.

17 Oir cha do chuir Dia a Mhac do 'n t-saoghal, chum gu 'n dìteadh e an saoghal, ach a chum

gu 'm biodh an saoghal air a
shaoradh trid-san.
18 An tì a chreideas ann, cha
dìtear e: ach an tì nach creid,
tha e air a dhìteadh cheana, a
chionn nach do chreid e an ainm
aoin-ghin Mhic Dhé.
19 Agus is e so an dìteadh,
gu'n d'thàinig an solus do'n
t-saoghal, agus gu 'n do ghràdh-
aich daoine an dorchadas ni 's
mò na 'n solus, a chionn gu'n
robh an gnìomharan olc.
20 Oir gach neach a ta dèan-
amh uilc, tha e toirt fuatha do'n
t-solus, agus cha 'n 'eil e teachd
chum an t-soluis, air eagal gu 'm
biodh 'oibre air an cronachadh.
21 Ach an tì a nì an fhìrinn,
thig e chum an t-soluis, chum
gu 'm bì 'oibre follaiseach, gur
ann an Dia a rinneadh iad.
22 An déigh sin thàinig Iosa
agus a dheisciobuil do thìr Iu-
dea; agus dh'fhan e an sin
maille riu, agus bhaist e.
23 Agus bha Eoin mar an
ceudna a' baisteadh ann an Enon,
làimh ri Salim, do bhrìgh gu 'n
robh mòran uisgeachan an sin;
agus thàinig iad, agus bhaist-
eadh iad.
24 Oir cha robh Eoin fathast
air a thilgeadh am prìosan.
25 An sin dh'éirich ceisd
eadar deisciobuil Eoin agus na
h-Iudhaich, mu thimchioll glan-
aidh.
26 Agus thàinig iad chum
Eoin, agus thubhairt iad ris, A
mhaighstir, an tì a bha maille
riut an taobh thall do Iordan,
d' an d' thug thu fianuis, feuch,
tha esan a' baisteadh, agus tha
na h-uile dhaoine a' teachd d' a
ionnsuidh.
27 Fhreagair Eoin agus thu-
bhairt e, Cha 'n 'eil duine com-
asach air ni sam bith a ghabhail,
mur bì e air a thoirt da o nèamh.
28 Tha sibhse féin a' toirt
fianuis dhomh-sa, gu 'n dubhairt
mi, Cha mhi Crìosd, ach gu 'n do
chuireadh roimhe mi.
29 An tì aig am bheil a' bhean
nuadh-phòsda, is e am fear
nuadh-pòsda e: ach caraid an
fhir nuadh-phòsda, a ta 'na
sheasamh agus ag éisdeachd ris,
tha e a' dèanamh gàirdeachais
mhòir air son gutha an fhir
nuadh-phòsda: uime sin tha mo
ghàirdeachas so air a choimh-
lionadh.
30 Is éigin dasan fàs, ach
dhomh-sa bhi air mo lughdach-
adh.
31 An Tì a thig a nuas, tha e
os ceann nan uile: an tì a tha
o 'n talamh, tha e talmhaidh, ag-
us labhraidh e air mhodh talmh-
aidh: an Tì a thig o nèamh, tha
e os ceann nan uile.
32 Agus an ni a chunnaic
agus a chual e, air sin tha e toirt
fianuis; agus cha 'n 'eil aon duine
a' gabhail r' a fhianuis.
33 An tì a ghabh r' a fhian-
uis-san, chuir e a sheula ris, gu
bheil Dia fìor.
34 An Tì a chuir Dia uaith,
tha e a' labhairt bhriathra Dhé:
oir cha 'n ann a réir tomhais a
tha Dia a' toirt an Spioraid *da*.
35 Is toigh leis an Athair am
Mac, agus thug e na h-uile nithe
'na làimh.
36 An tì a chreideas anns a'
Mhac, tha a' bheatha mhair-
eannach aige; ach an tì nach 'eil
a' creidsinn anns a' Mhac, cha'n
fhaic e beatha; ach a ta fearg
Dhé a' gabhail còmhnuidh air.

CAIB. IV.

AIR an aobhar sin an uair a
thuig Iosa gu'n cuala na
Phairisich gu'n robh e a' dèan-
amh agus a' baisteadh tuilleadh
dheisciobul na Eoin,
2 (Ged nach do bhaist Iosa
féin *iad* ach a dheisciobuil,)

3 Dh'fhàge Iudea, agus chaidh e a rìs do Ghalile.

4 Agus b'éigin da dol troimh Shamaria.

5 An sin thàinig e gu baile *a bhuineadh* do Shamaria, ris an abrar Sichar, fagus do'n fhearann a thug Iacob d' a mhac Ioseph.

6 A nis bha tobar Iacoib an sin. Uime sin air do Iosa bhi sgìth le a thurus, shuidh e mar sin làimh ris an tobar; agus bha e mu thimchioll na seathadh uaire.

7 Thàinig bean o Shamaria a tharruing uisge: thubhairt Iosa rithe, Thoir dhomh-sa deoch.

8 Oir bha a dheisciobuil air dol do 'n bhaile a cheannach bìdh.

9 An sin thubhairt a' bhean o Shamaria ris, Cionnus a ta thusa agus gur Iudhach thu, ag iarraidh deoch uam-sa, a ta am Bhan-samaritanaich? oir cha 'n 'eil comunn aig na h-Iudhaich ris na Samaritanaich.

10 Fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Nam b'aithne dhuit tiodhlac Dhé, agus cò e a ta 'g ràdh riut, Thoir dhomh deoch, dh'iarradh tu airsan, agus bheireadh e uisge beò dhuit.

11 Thubhairt a' bhean ris, a Thighearn, cha 'n 'eil inneal tarruing agad, agus tha 'n tobar domhain: uime sin cia as a ta an t-uisge beò sin agad?

12 Am mò thusa na ar n-athair Iacob, a thug dhuinne an tobar *so*, agus a dh'òl as e féin, agus a chlann, agus a spréidh?

13 Fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Ge b 'e neach a dh'òlas do 'n uisge so, bithidh tart air a rìs:

14 Ach ge b 'e neach a dh'òlas do'n uisge a bheir mise dha, cha bhi tart gu bràth air: ach an t-uisge a bheir mise dha, bithidh e 'na thobar uisge ann, a' sruthadh suas chum na beatha maireannaich.

15 Thubhairt a' bhean ris, a Thighearn, thoir dhòmh-sa an t-uisge so, chum nach bì tart orm, agus nach tig mi an so a tharruing.

16 Thubhairt Iosa rithe, Imich, gairm t'fhear-*pòsda*, agus thig an so.

17 Fhreagair a' bhean agus thubhairt i, Cha 'n 'eil fear agam. Thubhairt Iosa rithe, Is maith a thubhairt thu, Cha 'n 'eil fear agam:

18 Oir bha cùignear fhear agad, agus esan a ta agad a nis, cha 'n e t' fhear féin e: thubhairt thu so gu fìor.

19 Thubhairt a' bhean ris, A Thighearn, tha mi faicinn gur fàidh thu.

20 Rinn ar n-aithriche aoradh san t-sliabh so; agus tha sibhse ag ràdh, gur ann an Ierusalem a ta an t-ionad anns an còir aoradh a dhèanamh.

21 Thubhairt Iosa rithe, A bhean, creid mise, gu bheil an uair a' teachd, anns nach dèan sibh aoradh do 'n Athair aon chuid san t-sliabh so, no ann an Ierusalem.

22 Tha sibh a' dèanamh aoraidh do'n ni nach aithne dhuibh: tha sinne a' dèanamh aoraidh do'n ni a 's aithne dhuinn: oir is ann o na h-Iudhaich a ta slàinte.

23 Ach a ta an uair a' teachd, agus a ta *i* nis ann, anns an dèan am fìor luchd-aoraidh aoradh do 'n Athair ann an spiorad agus ann am fìrinn: oir a ta an t-Athair ag iarraidh an leithide so do luchd-aoraidh.

24 Is Spiorad Dia, agus is éigin d' a luchd-aoraidh, aoradh a dhèanamh *dha* an spiorad agus am fìrinn.

25 Thubhairt a' bhean ris, Tha fhios agam gu bheil am

Mesias a' teachd, ris an abrar
Crìosd: 'nuair a thig esan,
innsidh e na h-uile nithe
dhuinn.
26 Thubhairt Iosa rithe, Is
mise *e*, a ta labhairt riut.
27 Agus air a so thàinig a
dheisciobuil, agus b' iongantach
leo gu 'n robh e labhairt ris a'
mhnaoi: ach cha dubhairt aon
neach, Ciod a tha thu 'g iarr-
aidh? no, C'ar son a tha thu
labhairt rithe?
28 An sin dh'fhàg a' bhean a
soitheach uisge, agus dh'fhalbh i
do' n bhaile, agus thubhairt i ris
na daoinibh,
29 Thigibh, faicibh duine a
dh'innis dhomh-sa na h-uile
nithe a rinn mi riamh: Nach e
so Crìosd?
30 An sin chaidh iad a mach
as a' bhaile, agus thàinig iad d' a
ionnsuidh-san.
31 San àm sin féin ghuidh a
dheisciobuil air, ag ràdh, A
mhaighstir, ith.
32 Ach thubhairt esan riu,
Tha agam-sa biădh r' a itheadh
air nach 'eil fhios agaibh-sa.
33 Uime sin thubhairt na
deisciobuil r' a chéile, An d'thug
neach air bith *ni* d' a ionnsuidh
r' a itheadh?
34 Thubhairt Iosa riu, Is e
mo bhiadh-sa toil an Tì a chuir
uaith mi a dhèanamh, agus obair
a' chrìochnachadh.
35 Nach abair sibhse, A ta
ùine cheithir mìosan ann fathast,
agus *an sin* thig am fogharadh?
feuch, a ta mi ag ràdh ribh, Tog-
aibh suas bhur sùilean, agus
seallaibh air na h-achaibh; oir
a ta iad a cheana geal chum an
fhogharaidh.
36 Agus an tì a bhuaineas tha
e faotainn tuarasdail, agus a'
cruinneachadh toraidh chum na
beatha maireannaich; chum
gu'n dèan an tì a chuireas, agus
an tì a bhuaineas, gàirdeachas
le chéile.
37 Agus an so tha an ràdh ud
fìor, Gu bheil neach a' cur, agus
neach eile a' buain.
38 Chuir mise sibhse a bhuain
an ni sin nach do shaothraich
sibh: shaothraich daoine eile,
agus chaidh sibhse steach 'nan
saothair.
39 Agus chreid mòran do
Shamaritanaich a' bhaile sin ann,
air son cainnte na mnà, a thug
fianuis, *ag ràdh,* Dh'innis e
dhomh na h-uile nithe a rinn
mi riamh.
40 Uime sin an uair a thàinig
na Samaritanaich d' a ionnsuidh,
ghuidh iad air fantuinn maille
riu: agus dh'fhuirich e an sin
dà là.
41 Agus chreid mòran tuill-
eadh air son 'fhocail féin:
42 Agus thubhairt iad ris a'
mhnaoi, Tha sinn a' creidsinn,
cha'n ann á so suas air son do
chòmhraidh-sa: oir chuala sinn
féin e, agus a ta fhios againn
gur e so da rìreadh Crìosd, Slàn-
uighear an t-saoghail.
43 Agus an déigh dà là dh'-
fhalbh e as a sin, agus chaidh e
do Ghalile:
44 Oir thug Iosa féin fianuis,
nach 'eil urram aig fàidh 'na thìr
féin.
45 Uime sin, an uair a thàinig
e do Ghalile, ghabh na Galilé-
aich ris, air dhoibh na nithe sin
uile fhaicinn a rinn e ann an Ie-
rusalem air an fhéill: oir chaidh
iadsan mar an ceudna chum na
féille.
46 An sin thàinig Iosa a rìs
do Chana Ghalile, far an d'rinn
e fìon do 'n uisge. Agus bha
duine cumhachdach àraidh, aig
an robh a mhac gu tinn ann an
Capernaum.
47 'Nuair a chual esan gu'n
robh Iosa air teachd á Iudea

do Ghalile, chaidh e d' a ionn-
suidh, agus ghuidh e air gu 'n
rachadh e sìos, agus gu 'n slàn-
uicheadh e a mhac: oir bha e
ri h-uchd bàis.
48 An sin thubhairt Iosa ris,
Mur faic sibh comharan agus
mìorbhuilean, cha chreid sibh.
49 Thubhairt an duine cumh-
achdach ris, A Thighearn, rach
sìos mum faigh mo leanaban bàs.
50 Thubhairt Iosa ris, Imich;
tha do mhac beò. Agus chreid
an duine am focal a labhair Iosa
ris, agus dh'imich e.
51 Agus am feadh a bha e
fathast a' dol sìos, choinnich a
sheirbhisich e, agus dh'innis iad
da, ag ràdh, Tha do mhac beò.
52 An sin dh'fhiosraich e
dhiubh an uair anns an deach-
aidh e am feabhas: agus thu-
bhairt iad ris, An dé air an t-
seachdamh uair dh'fhàg am
fiabhras e.
53 An sin dh'aithnich an
t-athair gu'm *b' i* an uair sin féin,
anns an dubhairt Iosa ris, Tha
do mhac beò; agus chreid e féin,
agus a theaghlach uile.
54 *'Se* so a rìs an dara mìor-
bhuil a rinn Iosa, 'nuair a thàinig
e á Iudea do Ghalile.

CAIB. V.

'NA dhéigh so bha féill nan
Iudhach *ann;* agus chaidh
Iosa suas gu Ierusalem.
2 A nis a ta ann an Ierusalem
làimh ri *geata* nan caorach loch-
an, ris an abrar sa' chainnt
Eabhruidhich, Betesda, aig am
bheil cùig tighean-fasgaidh.
3 Annta sin bha 'nan luidhe
mòr-bhuidheann do dhaoinibh
euslan, dalla, bacach, seargta, a'
feitheamh ri caruchadh an uisge.
4 Oir chaidh aingeal sìos an
àm àraidh san lochan, agus
chuir e an t-uisge troimh chéile:
uime sin an ceud neach a rach-
adh sìos ann, an déigh cur troimh
chéile an uisge, rinneadh slàn
e a dh' aon tinneas a bhiodh air.
5 Agus bha duine àraidh an
sin, a bha ochd bliadhna deug
thar fhichead ann an euslaint.
6 'Nuair a chunnaic Iosa esan
'na luidhe, agus fios aige gu 'n
robh e nis ùine fhada *mar sin,*
thubhairt e ris, Am miann leat
bhi air do dhèanamh slàn?
7 Fhreagair an duine euslan
e, A Thighearn, cha 'n 'eil duine
agam, an uair a chuirear an
t-uisge troimh a chéile, a chuir-
eas anns an lochan mi: ach am
feadh a ta mise teachd, tha
neach eile a' dol sìos romham.
8 Thubhairt Iosa ris, Eirich,
tog do leabadh, agus imich.
9 Agus air ball rinneadh an
duine slàn, agus thog e a leab-
adh, agus dh' imich e: agus bha'n
t-sàbaid ann air an là sin.
10 Uime sin thubhairt na
h-Iudhaich ris an tì a shlànuich-
eadh, Is i an t-sàbaid a ta ann;
cha 'n 'eil e dligheach dhuit do
leabadh a ghiùlan.
11 Fhreagair e iad, An Tì a
rinn slàn mi, thubhairt esan
rium, Tog do leabadh agus im-
ich?
12 An sin dh'fhiosraich iad
deth, Cò an duine a thubhairt
riut, Tog do leabadh agus im-
ich?
13 Agus cha robh fhios aig an
tì a shlànuicheadh, cò e: oir
chaidh Iosa as a shealladh, air
do mhòr-shluagh bhi anns an àit.
14 'Na dhéigh so fhuair Iosa
e anns an teampull, agus thubh-
airt e ris, Feuch, rinneadh slàn
thu: na peacaich ni 's mò, air
eagal gu 'n tachair ni 's miosa
dhuit.
15 Dh'imich an duine, agus
dh'innis e do na h-Iudhaich gu'm
b' e Iosa rinn slàn e.
16 Agus air a shon so rinn na

h-Iudhaich geur-leanmhuinn air
Iosa, agus dh'iarr iad a mharbh-
adh, do bhrìgh gu 'n d' rinn e na
nithe so air an t-sàbaid.
17 Ach fhreagair Iosa iad,
Tha m' Athair ag oibreachadh
gus a nis, agus tha mise ag oib-
reachadh.
18 Uime sin bu mhòid a dh'-
iarr na h-Iudhaich a mharbh-
adh, a chionn nach e mhàin gu 'n
do bhris e 'n t-sàbaid, ach gu 'n
dubhairt e mar an ceudna gu 'm
b' e Dia 'Athair-san, 'ga dhèan-
amh féin co-ionann ri Dia.
19 Air an aobhar sin fhreagair
Iosa, agus thubhairt e riu, Gu
deimhin deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, nach 'eil am mac comasach
air ni sam bith a dhèanamh uaith
féin, ach an ni a chì e an t-Ath-
air a' dèanamh: oir ge b' e nithe
a nì esan, na nithe sin féin nì
am Mac mar an ceudna.
20 Oir is ionmhuinn leis an
Athair am Mac, agus a ta e a'
foillseachadh dha nan uile nithe
a tha e féin a' dèanamh: agus
foillsichidh e dha oibre a's mò na
iad so, air chor as gu 'm bì iong-
antas oirbhse.
21 Oir mar a ta an t-Athair
a' dùsgadh, agus a' beothachadh
nam marbh, is amhuil sin a ta
am Mac a' beothachadh an dream
a 's àill leis.
22 Oir cha 'n 'eil an t-Athair
a' toirt breth air duine sam bith;
ach thug e gach uile bhreith-
eanas do 'n Mhac:
23 Chum gu 'n tugadh na
h-uile dhaoine urram do 'n Mhac,
amhuil mar a ta iad a' toirt
urraim do 'n Athair. An tì nach
'eil a' toirt urraim do 'n Mhac,
cha 'n 'eil e toirt urraim do 'n
Athair a chuir uaith e.
24 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, An tì a dh'-
éisdeas ri m' fhocal-sa, agus a
ta creidsinn anns an Tì a chuir
uaith mi, tha a' bheatha-mhair-
eannach aige, agus cha tig e
chum dìtidh; ach chaidh e
thairis o bhàs gu beatha.
25 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, Gu bheil an
uair a' teachd, agus gu bheil i
nis ann, anns an cluinn na
mairbh guth Mhic Dhé: agus
an dream a chluinneas, bithidh
iad beò.
26 Oir mar a ta aig an Ath-
air beatha ann féin, is amhuil sin
a thug e do 'n Mhac beatha a bhi
aig ann féin;
27 Agus thug e mar an ceud-
na dha ùghdarras chum breth a
thabhairt, do bhrìgh gur e Mac
an duine.
28 Na gabhaibh iongantas
deth so; oir a ta an uair a'
teachd, anns an cluinn iadsan
uile a ta sna h-uaighibh a ghuth-
san:
29 Agus théid iad a mach;
iadsan a rinn maith, chum ais-
eirigh na beatha; agus iadsan a
rinn olc, chum aiseirigh an dam-
naidh.
30 Cha 'n 'eil mise comasach
air ni sam bith a dhèanamh uam
féin: mar a chluinneas mi bheir
mi breth: agus a ta mo bhreith-
eanas ceart; do bhrìgh nach 'eil
mi ag iarraidh mo thoile féin,
ach toil an Athar a chuir uaith
mi.
31 Ma bheir mise fianuis mu
m' thimchioll féin cha 'n 'eil m'
fhianuis fìor.
32 Tha neach eile a' toirt
fianuis mu m' thimchioll, agus
a ta fhios agam gur fìor an
fhianuis a ta e dèanamh mu m'
thimchioll.
33 Chuir sibhse chum Eoin,
agus thug e fianuis do 'n fhìr-
inn.
34 Ach cha 'n 'eil mise a'
gabhail fianuis o dhuine: ach a
ta mi ag ràdh nan nithe so,

chum gu'm bì sibhse air bhur
tèarnadh.
35 B' esan an lòchran lasarach
agus dealrach: agus bha sibhse
toileach car tamuill gàirdeachas
a dhèanamh 'na sholus.
36 Ach a ta agam-sa fianuis
a 's mò na *fianuis* Eoin: oir na
h-oibre a thug an t-Athair
dhomh-sa chum gu 'n crìoch-
naichinn iad, tha na h-oibre sin
féin a tha mise a' dèanamh, a'
toirt fianuis mu m' thimchioll,
gu'n do chuir an t-Athair uaith
mi.
37 Agus an t-Athair féin a
chuir uaith mi, thug e fianuis
mu m' thimchioll. Cha chuala
sibh riamh a ghuth, ni mò a
chunnaic sibh a choslas.
38 Agus cha 'n 'eil 'fhocal-san
agaibh a' gabhail còmhnuidh
annaibh: oir an tì sin a chuir
esan uaith, cha 'n 'eil sibh 'ga
chreidsinn.
39 Rannsaichibh na sgriob-
tuirean, oir a ta sibh a' saoil-
sinn gu bheil a' bheatha mhair-
eannach agaibh annta-san; agus
is iad sin a ta toirt fianuis mu
m' thimchioll-sa.
40 Gidheadh cha 'n àill leibh
teachd a m' ionnsuidh-sa, chum
gu'm faigheadh sibh beatha.
41 Cha 'n 'eil mise a' gabhail
urraim o dhaoinibh.
42 Ach is aithne dhomh sibh-
se, nach 'eil gràdh Dhé agaibh
annaibh.
43 Thàinig mise an ainm m'
Athar, agus cha 'n 'eil sibh a'
gabhail rium: ma thig neach
eile 'na ainm féin, gabhaidh sibh
ris-san.
44 Cionnus a dh'fheudas sibh
creidsinn, a ta gabhail urraim o
chéile, agus nach 'eil ag iarraidh
an urraim *a thig* o Dhia a mhàin?
45 Na saoilibh gu'n dèan mise
bhur casaid ris an Athair: tha
aon a tha dèanamh casaid oirbh,
Maois, anns am bheil sibh a' cur
bhur dòchais.
46 Oir nan creideadh sibh
Maois, chreideadh sibh mise: oir
sgrìobh esan mu m' thimchioll.
47 Ach mur creid sibh a
sgrìobhadh-san, cionnus a chreid-
eas sibh mo bhriathra-sa?

CAIB. VI.

NA dhéigh sin chaidh Iosa
thar muir Ghalile, *no* Thi-
beriais.
2 Agus lean sluagh mòr e, do
bhrìgh gu 'm fac iad a mhìor-
bhuilean a rinn e air an dream
a bha euslan.
3 Agus chaidh Iosa suas air
beinn, agus shuidh e an sin
maille r' a dheisciobluibh.
4 Agus bha a' chàisg, féill nan
Iudhach, am fagus.
5 An sin an uair a thog Iosa
suas *a* shùilean, agus a chunnaic
e gu'n d' thàinig buidheann
mhòr shluaigh d' a ionnsuidh,
thubhairt e ri Philip, Cia an
t-àit as an ceannaich sinn aran
chum gu 'n ith iad so?
6 (Ach thubhairt e so 'ga
dhearbhadh-san; oir bha fhios
aige féin ciod a dhèanadh e.)
7 Fhreagair Philip e, Cha
leoir dhoibh luach dhà cheud
peghinn a dh'aran, chum gu 'n
gabhadh gach aon diubh beagan.
8 Thubhairt aon d' a dheis-
ciobluibh, Aindreas, bràthair
Shimoin Pheadair, ris,
9 Tha òganach an so, aig am
bheil cùig builinnean eòrna, ag-
us dà iasg bheag: ach ciod iad
so am measg na h-uiread?
10 Agus thubhairt Iosa, Thug-
aibh air na daoinibh suidhe sìos.
A nis bha mòran feoir anns an
àit. Air an aobhar sin shuidh
na daoine sìos, an àireamh tim-
chioll chùig mìle.
11 Agus ghlac Iosa na buil-
innean, agus air tabhairt buidh-

eachais da, roinn e air na deis-
ciobluibh *iad*, agus na deisciob-
uil orra-san a shuidh: agus mar
an ceudna do na h-iasgaibh
beaga, mheud as a b' àill leo.
12 'Nuair a shàsuicheadh iad,
thubhairt e r' a dheisciobluibh,
Cruinnichibh am biadh briste a
ta thuilleadh ann, chum nach
caillear a bheag.
13 Air an aobhar sin chruinn-
ich iad *e* r'a chéile, agus lìon iad
dà chliabh dheug do sbruileach
nan cùig builinnean eòrna, a bha
dh'fhuigheall aig a' mhuinntir a
dh'ith.
14 An sin an uair a chunnaic
na daoine sin am mìorbhuil a
rinn Iosa, thubhairt iad, Gu fìr-
inneach is e so am fàidh a bha
gu teachd chum an t-saogh-
ail.
15 Uime sin an uair a thuig
Iosa gu'n robh iad air tì teachd
agus breith air le làimh làidir,
chum gu 'n dèanadh iad rìgh
dheth, dh'imich e rìs do'n bheinn
'na aonar.
16 Agus an uair a thàinig am
feasgar, chaidh a dheisciobuil
sìos chum na mara.
17 Agus air dol an luing
dhoibh, chaidh iad thar a' mhuir
gu Capernaum: agus bha an
dorchadas a nis ann, agus cha
robh Iosa air teachd d' an ionn-
suidh.
18 Agus ag séideadh do ghaoith
mhòir, dh'éirich a' mhuir.
19 Uime sin an uair a rinn
iad iomramh timchioll cùig no
deich thar fhichead do stàidibh,
chunnaic iad Iosa ag imeachd
air a' mhuir, agus a' druideadh
ris an luing; agus ghabh iad
eagal.
20 Ach thubhairt esan riu, Is
mise ta ann; na biodh eagal
oirbh.
21 Uime sin ghabh iad gu
toileach a steach do 'n luing e:
agus air ball ràinig an long an
tìr gus an robh iad a' dol.
22 Air an là 'na dhéigh sin,
an uair a chunnaic an sluagh a
sheas air taobh eile na mara,
nach robh long eile an sin, ach
an *long* sin anns an deachaidh a
dheisciobuil a steach, agus nach
deachaidh Iosa san luing maille
r' a dheisciobluibh, ach *gu'n* d'-
fhalbh a dheisciobuil 'nan aon-
ar;
23 (Gidheadh thàinig longa
beaga eile o Thiberias, làimh ris
an àit san dh'ith iad an t-aran,
an déigh do 'n Tighearn buidh-
eachas a thoirt;)
24 Uime sin an uair a chunn-
aic an sluagh nach robh Iosa an
sin, no a dheisciobuil, chaidh
iad féin mar an ceudna ann an
longaibh, agus thàinig iad gu
Capernaum, ag iarraidh Iosa.
25 Agus air dhoibh fhaotainn
air an taobh thall do 'n mhuir,
thubhairt iad ris, A mhaighstir,
c' uin' a thàinig thu an so?
26 Fhreagair Iosa iad agus
thubhairt e, Gu deimhin deimh-
in a ta mi ag ràdh ribh, Tha
sibh ga m' iarraidh, cha 'n ann a
chionn gu'm faca sibh na mìor-
bhuilean, ach a chionn gu 'n d'ith
sibh do na builinnibh, agus gu 'n
do shàsuicheadh sibh.
27 Dèanaibh saothair cha 'n
ann air son a' bhìdh a theirgeas,
ach air son a' bhìdh a mhaireas
chum na beatha sìorruidh, a
bheir Mac an duine dhuibh: oir
esan sheulaich Dia an t-Athair.
28 An sin thubhairt iad ris,
Ciod a ni sinn, chum as gu 'n
oibrich sinn oibre Dhé?
29 Freagair Iosa agus thu-
bhairt e riu, Is i so obair Dhé,
gu'n creid sibh anns an Tì a chuir
e uaith.
30 Uime sin thubhairt iad ris,
Ciod an comhar a nì thusa ma
ta, chum gu'm faic sinn, agus

gu'n creid sinn thu? ciod an
obair a nì thu?
31 Dh'ith ar n-aithriche mana
san fhàsach; a réir mar a ta e
sgrìobhta, Thug e dhuibh aran
o nèamh r' a itheadh.
32 An sin thubhairt Iosa riu,
Gu deimhin deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, nach d' thug Maois
dhuibh an t-aran o nèamh; ach
a ta m' Athair-sa a' toirt dhuibh
an arain fhìor o nèamh.
33 Oir is e sin aran Dhé a ta
teachd a nuas o nèamh, agus a
ta tabhairt beatha do 'n t-saogh-
al.
34 An sin thubhairt iad ris,
A Thighearn, thoir dhuinne an
t-aran so an còmhnuidh.
35 Agus thubhairt Iosa riu,
Is mise aran na beatha: an tì a
thig a m' ionnsuidh-sa, cha bhi
ocras gu bràth air; agus an tì a
chreideas annam-sa, cha bhi
tart gu bràth air.
36 Ach mar a thubhairt mi
ribh, ge do chunnaic sibh mi,
cha'n 'eil sibh a' creidsinn.
37 Gach ni a bheir an t-Ath-
air dhomh-sa, thig e a m' ionn-
suidh; agus an tì a thig a m'
ionnsuidh, cha tilg mi air chor
sam bith a mach *e*.
38 Oir thàinig mi nuas o
nèamh, cha 'n ann chum gu 'n
deanainn mo thoil féin, ach toil
an Tì a chuir uaith mi.
39 Agus is i so toil an Athar
a chuir uaith mi, nach caillinn
a bheag sam bith do 'n uile a
thug e dhomh, ach gu 'n togainn
suas e rìs air an là dheireann-
ach.
40 Agus is i so toil an Tì a
chuir uaith mi, gu 'm biodh a'
bheatha mhaireannach aig gach
neach a chì am Mac, agus a
chreideas ann: agus togaidh
mise suas e air an là dheireann-
ach.
41 An sin rinn na h-Iudh-
aich gearan uime, a chionn gu'n
dubhairt e, Is mise an t-aran a
thàinig a nuas o nèamh.
42 Agus thubhairt iad, Nach
e so Iosa mac Ioseiph, neach
aig an aithne dhuinn 'athair ag-
us a mhàthair? cionnus ma
seadh a ta e ag ràdh, Thàinig
mi nuas o nèamh.
43 Air an aobhar sin fhreag-
air Iosa agus thubhairt e riu,
Na dèanaibh gearan 'nur measg
féin.
44 Cha 'n urrainn neach air
bith teachd a m' ionnsuidh-sa,
mur tarruing an t-Athair a
chuir uaith mise e: agus tog-
aidh mise suas e air an là dheir-
eannach.
45 Tha e sgrìobhta sna fàidh-
ibh, Agus bithidh iad uile air
an teagasg o Dhia. Uime sin
gach neach a chuala, agus a dh'-
fhòghluim o 'n Athair, thig e a
m' ionnsuidh-sa.
46 Cha 'n e gu 'm faca neach
sam bith an t-Athair, ach an Tì
a ta o Dhia; chunnaic esan an
t-Athair.
47 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, An tì a ta
creidsinn annam-sa, tha bheatha
mhaireannach aige.
48 Is mise aran na beatha.
49 Dh'ith bhur n-aithriche
mana san fhàsach, agus fhuair
iad bàs.
50 Is e so an t-aran a tha
teachd a nuas o nèamh, chum
as gu 'n ith neach dheth, agus
nach faigh e bàs.
51 Is mise an t-aran beò, a
thàinig a nuas o nèamh: ma
dh'itheas neach air bith do 'n
aran so, bithidh e beò gu sìor-
ruidh: agus an t-aran a bheir
mise uam, is e m' fheoil e, a bheir
mi air son beatha an t-saogh-
ail.
52 Air an aobhar sin bha
connsachadh aig na h-Iudhaich

r' a chéile, ag ràdh, Cionnus a dh'fheudas an duine so 'fheoil a thoirt duinn r' a itheadh.

53 An sin thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, mur ith sibh feoil Mhic an duine, agus mur òl sibh 'fhuil, cha 'n 'eil beatha agaibh annaibh.

54 Esan a dh'itheas m' fheoil-sa, agus a dh'òlas m' fhuil-sa, a ta a' bheatha shìorruidh aige; agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

55 Oir is biadh gu fìrinneach m'fheoil, agus is deoch gu fìrinneach m' fhuil.

56 Esan a dh'itheas m' fheoil-a, agus a dh'òlas m' fhuil-sa, tha e gabhail còmhnuidh annam-sa, agus mise annsan.

57 Mar a ta 'n t-Athair beò a chuir uaith mise, agus a ta mise beò troimh an Athair; is amhuil sin esan a dh'itheas mise, bithidh e mar an ceudna beò tromham-sa.

58 Is e so an t-aran sin a thàinig a nuas o nèamh; cha 'n e mar a dh'ith bhur n-aithriche mana, agus fhuair iad bàs: esan a dh'itheas an t-aran so, bithidh e beò am feasd.

59 Thubhairt e na nithe so anns an t-sionagog, an uair a bha e a' teagasg an Capernaum.

60 Uime sin 'nuair a chual mòran d' a dheisciobluibh *so*, thubhairt iad, is cruaidh a' chainnt so; cò a dh'fheudas éisdeachd rithe.

61 'Nuair a thuig Iosa ann féin gu 'n robh a dheisciobuil ri gearan uime so, thubhairt e riu, Am bheil so a' toirt oilbheim dhuibh-sa?

62 Agus *ciod* nam faiceadh sibh Mac an duine a' dol suas do 'n àit anns an robh e roimhe?

63 Is e an Spiorad a bheothaicheas; cha 'n 'eil tairbhe air bith san fheoil: na briathran a tha mise a' labhairt ribh, is spiorad agus is beatha *iad*.

64 Ach a ta cuid dibhse nach 'eil a' creidsinn. (Oir b'aithne do Iosa o thùs, cò iad nach robh a' creidsinn, agus cò an tì a bhrathadh e.)

65 Agus thubhairt e, Air an aobhar sin thubhairt mi ribh, nach urrainn neach air bith teachd a' m' ionnsuidh, mur bì e air a thoirt da o m' Athair.

66 O 'n *àm* sin chaidh mòran d'a dheisciobluibh air an ais, agus cha d'imich iad ni 's mò maille ris.

67 An sin thubhairt Iosa ris an dà fhear dheug, An àill leibhse falbh cuideachd?

68 An sin fhreagair Simon Peadar e, A Thighearn, cò dh'ionnsuidh an téid sinn? agadsa tha briathra na beatha maireannaich.

69 Agus a ta sinne a' creidsinn, agus a ta fhios againn gur tusa Crìosd Mac an Dé bheò.

70 Fhreagair Iosa iad, Nach do thagh mise sibhse dà fhear dheug, agus a ta fear agaibh 'na dhiabhul?

71 Ach labhair e mu Iudas Iscariot, *mac* Shimoin: oir is e so an tì a bha gu esan a bhrath, air dha bhi 'na aon do'n dà fhear dheug.

CAIB. VII.

AGUS an déigh nan nithe sin, bha Iosa ag imeachd mu 'n cuairt ann an Galile: oir cha b'àill leis a bhi 'g imeachd ann an Iudea, a chionn gu'n robh na h-Iudhaich ag iarraidh a mharbhadh.

2 Agus bha féill nan Iudhach, *eadhon* féill nam pàilliun, am fagus.

3 Uime sin thubhairt a bhràithre ris, Imich as so agus rach do

Iudea, chum gu faic do dheisciobuil mar an ceudna t'oibre a tha thu a' dèanamh.

4 Oir cha dèan neach air bith aon ni am folach, a dh'iarras e féin a bhi am follais: ma tha thu a' dèanamh nan nithe so, nochd thu féin do 'n t-saoghal.

5 Oir cha do chreid a bhràithre féin ann.

6 An sin thubhairt Iosa riu, Cha d'thàinig m' àm-sa fathast; ach a ta bhur n-àm-sa ghnàth deas.

7 Cha 'n 'eil e 'n comas do 'n t-saoghal sibhse fhuathachadh; ach fuathaichidh e mise, do bhrìgh gu bheil mi toirt fianuis m'a thimchioll gu bheil 'oibre olc.

8 Rachaibh-sa suas chum na féille so: cha téid mise suas fathast chum na féille so, do bhrìgh nach 'eil m' àm fathast air a choimhlionadh.

9 'Nuair thubhairt e na nithe so riu, dh'fhan e an Galile.

10 Ach an uair a chaidh a bhràithre suas, an sin chaidh esan suas mar an ceudna chum na féille, cha 'n ann am follais, ach mar gu b' ann an uaignidheas.

11 An sin dh'iarr na h-Iudhaich e air an fhéill, agus thubhairt iad, C'àit am bheil e?

12 Agus bha borbhan mòr am measg an t-sluaigh m' a thimchioll: oir thubhairt cuid, Is duine maith e: ach thubhairt cuid eile, Cha 'n eadh; ach a ta e mealladh an t-sluaigh.

13 Gidheadh cha do labhair neach sam bith gu follaiseach uime, air eagal nan Iudhach.

14 A nis mu mheadhon na féille, chaidh Iosa suas do 'n teampull, agus theagaisg e.

15 Agus ghabh na h-Iudhaich iongantas, ag ràdh, Cionnus is aithne do'n duine so litrichean, agus nach d'fhòghluim e?

16 Fhreagair Iosa iad, agus thubhairt e, Cha leam féin mo theagasg, ach leis-san a chuir uaith mi.

17 Ma 's àill le neach sam bith a thoil-san a dhèanamh, bithidh fios aige mu 'n teagasg, an ann o Dhia a ta e, no 'm bheil mise a' labhairt uam féin.

18 An tì a labhras uaith féin, tha e 'g iarraidh a ghlòire féin: ach ge b' e dh'iarras glòir an tì a chuir uaith e, tha esan fìrinneach, agus cha'n 'eil eucoir air bith ann.

19 Nach d'thug Maois an lagh dhuibh, agus *gidheadh* cha 'n 'eil aon neach agaibh a' coimhlionadh an lagha? C'ar son a ta sibh ag iarraidh mise a mharbhadh?

20 Fhreagair an sluagh agus thubhairt iad, Tha deamhan agad: cò tha 'g iarraidh do mharbhadh?

21 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Rinn mise aon obair, agus a ta iongantas oirbh uile air an aobhar sin.

22 Thug Maois dhuibh an timchioll-ghearradh, (cha 'n e gur ann o Mhaois a ta e, ach o na h-aithrichibh,) agus timchioll-ghearraidh sibhse duine air an t-sàbaid.

23 Ma tha duine air an t-sàbaid a' gabhail timchioll-ghearraidh, chum nach bì lagh Mhaois air a bhriseadh; am bheil fearg agaibh riumsa, a chionn gu 'n d'rinn mi duine uile slàn air an t-sàbaid?

24 Na tugaibh breth a réir coslais, ach thugaibh breth cheart.

25 An sin thubhairt cuid do mhuinntir Ierusaleim, Nach e so esan a tha iad ag iarraidh a mharbhadh?

26 Agus, feuch, tha e labhairt gu follaiseach, agus cha 'n

'eil iad ag ràdh ni sam bith ris:
am bheil dearbh-fhios aig na h-
uachdarain gur e so da rìreadh
Criosd?
27 Gidheadh is aithne dhuinn
an duine so cia as da: ach an
uair a thig Crìosd, cha 'n aithne
do neach air bith cia as da.
28 An sin ghlaodh Iosa san
teampull, agus e a' teagasg, ag
ràdh, Is aithne dhuibh araon
mise, agus cia as domh: agus
cha d' thàinig mi uam féin, ach
a ta esan fìor a chuir uaith mi,
air nach 'eil eòlas agaibh-sa.
29 Ach a ta eòlas agam-sa
air; oir is ann uaith a ta mi,
agus chuir esan uaith mi.
30 An sin dh' iarr iad a ghlac-
adh: ach cha do chuir neach air
bith làmh ann, a chionn nach
robh 'uair-san fathast air teachd.
31 Agus chreid mòran do 'n
t-sluagh air, agus thubhairt iad,
'Nuair a thig Crìosd, an dèan e
ni 's mò do mhìorbhuilibh na iad
sin a rinn an duine so?
32 Chuala na Phairisich gu 'n
robh an sluagh a' borbhanaich
nan nithe so m' a thimchioll:
agus chuir na Phairisich agus
na h-àrd-shagairt maoir g' a
ghlacadh.
33 An sin thubhairt Iosa,
Fathast tamull beag tha mise
maille ribh, agus *an sin* a ta mi
dol chum an Tì a chuir uaith mi.
34 Iarraidh sibh mi, agus
cha 'n fhaigh sibh *mi:* agus do 'n
àit am bì mi, cha 'n urrainn
sibhse teachd.
35 An sin thubhairt na h-
Iudhaich eatorra féin, C' àit an
téid am fear so, nach faigh sinn
e? an téid e chum na muinntir
a ta air an sgapadh am measg
nan Greugach, agus an teagaisg
e na Greugaich?
36 Ciod i a' chainnt so a
thubhairt e, Iarraidh sibh mi,
agus cha 'n fhaigh sibh *mi:* agus
do 'n àit am bheil mise, cha 'n
urrainn sibhse teachd?
37 Air an là dheireannach, *là*
mòr sin na féille, sheas Iosa agus
ghlaodh e, ag ràdh, Ma tha tart
air neach sam bith, thigeadh
e m'ionnsuidh-sa, agus òladh
e.
38 An tì a chreideas annam-
sa, mar a ta an sgriobtuir ag
ràdh, sruthaidh as a bhroinn
aimhnichean do uisge beò.
39 (Ach labhair e so mu 'n
Spiorad, a bha iadsan a chreid-
eadh annsan gu fhaghail: oir
cha robh an Spiorad fathast *air*
a thabhairt, do bhrìgh nach robh
Iosa fathast air a ghlòrachadh.)
40 Uime sin, an uair a chuala
mòran do 'n t-sluagh a' chainnt
so, thubhairt iad, Gu fìrinneach
is e so am fàidh.
41 Thubhairt cuid eile, Is e
so Crìosd. Ach thubhairt dream
eile, An ann o Ghalile a thig
Crìosd?
42 Nach dubhairt an sgrìob-
tuir, Gu 'n tig Crìosd do shìol
Dhaibhidh, agus á Betlehem,
am baile san robh Daibhibh?
43 Air an aobhar sin dh' éir-
ich eas-aonachd am measg an
t-sluaigh air a shon-san.
44 Agus b' àill le cuid diubh
a ghlacadh; ach cha do chuir
duine air bith làmh ann.
45 An sin thàinig na maoir
chum nan àrd-shagart agus nam
Phairiseach; agus thubhairt
iadsan riu, C' ar son nach d' thug
sibh leibh e?
46 Fhreagair na maoir, Cha
do labhair duine riamh mar an
duine so.
47 An sin fhreagair na Phair-
isich iad, Am bheil sibhse mar
an ceudna air bhur mealladh?
48 An do chreid aon air bith
do na h-uachdarain ann, no do
na Phairisich?
49 Ach an sluagh so aig nach

'eil eòlas an lagha, tha iad mall-
uichte.
50 Thubhairt Nicodemus riu,
(esan a thàinig d' a ionnsuidh
san oidhche, air dha bhi 'na aon
diubh,)
51 Am bheil ar lagh-ne toirt
breth air duine sam bith gus an
cluinn e uaith féin an toiseach,
agus *gus* am bì fhios aige ciod
a tha e a' dèanamh ?
52 Fhreagair iadsan agus
thubhairt iad ris, Am bheil
thusa mar an ceudna o Ghalile ?
Rannsaich, agus faic: oir á Ga-
lile cha d' éirich fàidh.
53 Agus dh' imich gach aon
d' a thigh féin.

CAIB. VIII.

ACH chaidh Iosa chum sléibh
nan crann-oladh :
2 Agus gu moch air mhaduinn
thàinig e rìs do 'n teampull, agus
thàinig an sluagh uile d' a ionn-
suidh ; agus air suidhe dha,
theagaisg e iad.
3 Agus thug na sgrìobhaich-
ean agus na Phairisich bean d' a
ionnsuidh a ghlacadh an adhal-
trannas ; agus air dhoibh a cur
anns a' mheadhon,
4 Thubhairt iad ris, A mhaigh-
stir, ghlacadh a' bhean so anns
a' ghnìomh fèin, a' deanamh adh-
altrannais.
5 A nis dh' àithn Maois dhuinn
san lagh, an leithide so a chlach-
adh : ciod ma seadh a ta thusa
ag ràdh ?
6 Thubhairt iad so 'ga
dhearbhadh, chum gu 'm biodh
aca cùis-chasaid 'na aghaidh.
Ach chrom Iosa sìos, agus sgrìobh
e le 'mheur air an làr, (mar
nach biodh e 'gan cluinn-
tinn.)
7 Mar sin air dhoibh buanach-
adh a' feòraich dheth, thog se e
féin suas agus thubhairt e riu,
An neach a ta gun pheacadh
agaibh-sa, tilgeadh e a' cheud
chlach oirre.
8 Agus chrom e sìos a rìs,
agus sgrìobh e air an làr.
9 Agus an uair a chual iad-
san *so*, (air dhoibh bhi air an
agairt le 'n coguis féin,) chaidh
iad a mach an déigh a chéile, a'
tòiseachadh aig an dream bu
shine, gus an dream mu dheir-
eadh: agus dh' fhàgadh 'na aonar
Iosa, agus a' bhean 'na seasamh
sa' mheadhon.
10 Agus 'nuair a dh' éirich
Iosa suas, agus nach fac e aon
air bith ach a' bhean, thubhairt
e rithe, A bhean, c' àit am bheil
iad sud do luchd-casaid ? an do
dhìt duine air bith thu ?
11 Thubhairt ise, Cha do dhìt
aon duine, a Thighearn. Agus
thubhairt Iosa rithe, Cha mhò
a tha mise ga d' dhìteadh : imich
romhad, agus na peacaich ni 's
mò.
12 An sin labhair Iosa riu a
rìs, ag ràdh, Is mise solus an t-
saoghail : an tì a leanas mise,
cha siubhail e an dorchadas, ach
bithidh solus na beatha aige.
13 Uime sin thubhairt na
Phairisich ris, Tha thu toirt
fianuis mu d' thimchioll féin ;
cha 'n 'eil t' fhianuis fìor.
14 Fhreagair Iosa, agus
thubhairt e riu, Ged tha mi
toirt fianuis mu m' thimchioll
féin, gidheadh a ta m' fhianuis
fìor : oir a ta fhios agam cia as
a thàinig mi, agus c' àit am bheil
mi dol ; ach cha 'n 'eil fhios
agaibh-sa cia as a thàinig mi, no
c' àit am bheil mi dol.
15 Tha sibhse a' toirt breth
a réir na feòla ; cha 'n 'eil mise
a' toirt breth air aon duine.
16 Agus gidheadh ma bheir
mise breth, tha mo bhreth fìrinn-
each : oir cha 'n 'eil mi m' aonar,
ach mise agus an t-Athair a chuir
uaith mi.

17 Agus a ta e sgrìobhta ann bhur lagh féin, gu bheil fianuis dithis dhaoine fìor.

18 Is aon mise a ta dèanamh fianuis mu m' thimchioll féin, agus a ta an t-Athair a chuir uaith mi, a' dèanamh fianuis mu m' thimchioll.

19 An sin thubhairt iad ris, C' àit am bheil t' Athair? Fhreagair Iosa, Cha 'n aithne dhuibhse aon chuid mise no m' Athair: nam biodh eòlas agaibh ormsa, bhiodh eòlas agaibh air m' Athair mar an ceudna.

20 Labhair Iosa na briathra so an tigh-coimhead an ionmhais, ag teagasg dha san teampull: agus cha do chuir duine air bith làmh ann; oir cha robh 'uair fathast air teachd.

21 An sin thubhairt Iosa riu a rìs, Tha mise a' falbh, agus iarraidh sibh mi, agus bàsaichidh sibh ann bhur peacadh: cha 'n urrainn sibhse teachd do 'n àit am bheil mise a' dol.

22 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Am marbh se e féin? do bhrìgh gu bheil e 'g ràdh, Far am bheil mise a' dol, cha 'n urrainn sibhse teachd.

23 Agus thubhairt e riu, Tha sibhse o shìos, tha mise o shuas: tha sibhse do 'n t-saoghal so, cha 'n 'eil mise do 'n t-saoghal so.

24 Uime sin thubhairt mi ribh, Gu 'm bàsaich sibh ann bhur peacaibh: oir mur creid sibh gur mise *e*, gheibh sibh bàs ann bhur peacaibh.

25 An sin thubhairt iad ris, Cò thusa? Agus thubhairt Iosa riu, *An neach* sin féin a thubhairt mi ribh o thùs.

26 Tha mòran agam ri ràdh, agus r' a bhreithneachadh m' ur timchioll-sa: ach a ta an Tì a chuir uaith mi fìrinneach; agus a ta mise a' labhairt ris an t-saoghal nan nithe a chuala mi uaith-san.

27 Cha do thuig iad gu 'm b' ann mu thimchioll an Athar a labhair e riu.

28 An sin thubhairt Iosa riu, 'Nuair a thogas sibh suas Mac an duine, an sin bithidh fios agaibh gur mise *e*, agus nach 'eil mi dèanamh ni sam bith uam féin; ach mar a theagaisg m' Athair mi, gu bheil mi labhairt nan nithe so.

29 Agus tha 'n Tì a chuir uaith mi maille rium: cha d' fhàg an t-Athair a' m' aonar mi, do bhrìgh gu bheil mi dèanamh a ghnàth nan nithe sin a 's taitneach leis.

30 An uair a bha e labhairt nan nithe so, chreid mòran ann.

31 An sin thubhairt Iosa ris na h-Iudhaich a chreid ann, Ma bhuanaicheas sibh ann am fhocal-sa, bithidh sibh da rìreadh 'nur deisciobuil agam;

32 Agus bithidh eòlas agaibh air an fhìrinn, agus nì an fhìrinn saor sibh.

33 Fhreagair iad e, Is sinne sliochd Abrahaim, agus cha robh sinn riamh fo dhaorsa aig duine sam bith: cionnus a ta thusa ag ràdh, Bithidh sibh saor?

34 Fhreagair Iosa iad, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, ge b' e nì peacadh, is seirbhiseach do 'n pheacadh e.

35 Agus cha 'n fhan an seirbhiseach san tigh gu bràth: *ach* fanaidh am mac gu bràth.

36 Uime sin ma nì am Mac saor sibh, bithidh sibh saor da rìreadh.

37 Tha fhios agam gur sibh sliochd Abrahaim; ach a ta sibh ag iarraidh mise a mharbhadh, do bhrìgh nach 'eil àit aig m' fhocal annaibh.

38 Tha mise a' labhairt an

ni sin a chunnaic mi aig m'-
Athair; agus tha sibhse a
dèanamh an ni a chunnaic sibh
aig bhur n-athair féin.
39 Fhreagair iadsan agus
thubhairt iad ris, Is e Abra-
ham ar n-athair-ne. Thubhairt
Iosa riu, Nam bu chlann do
Abraham sibh, dhèanadh sibh
oibre Abrahaim.
40 Ach a nis tha sibh ag iarr-
aidh mise a mharbhadh, duine a
dh' innis duibh an fhìrinn, a
chuala mi o Dhia: cha d' rinn
Abraham so.
41 Tha sibhse a' dèanamh
oibre bhur n-athar féin. An
sin thubhairt iad ris, Cha d'rug-
adh an strìopachas sinne; tha
aon Athair againn, *eadhon* Dia.
42 An sin thubhairt Iosa riu,
Nam b' e Dia bhur n-Athair,
ghràdhaicheadh sibh mise: oir
chaidh mise mach, agus thàinig
mi o Dhia; agus cha d' thàinig
mi uam féin, ach chuir esan uaith
mi.
43 C' ar son nach 'eil sibh a'
tuigsinn mo chòmhraidh? do
bhrìgh nach urrainn sibh éisd-
eachd ri m' fhocal.
44 Tha sibhse o *bhur* n-ath-
air an diabhul, agus is iad ana-
mianna bhur n-athar a 's toil
leibh a dhèanamh: bha esan 'na
mhortair o thùs, agus cha d'fhan
e san fhìrinn, a chionn nach 'eil
fìrinn ann. 'Nuair a labhras e
breug, is ann uaith féin a ta e
labhairt: oir is breugaire e, ag-
us *is e* athair na bréige.
45 Agus do bhrìgh gu bheil
mise ag innseadh na fìrinn,
cha 'n 'eil sibh ga m' chreidsinn.
46 Cò agaibh-sa chuireas
peacadh as mo leth-sa? agus
ma tha mi ag innseadh na fìrinn,
c' ar son nach 'eil sibh ga m'
chreidsinn?
47 An tì a ta o Dhia, éisdidh
e ri briathraibh Dhé: uime sin
cha 'n 'eil sibhse ag éisdeachd,
a chionn nach an o Dhia a ta
sibh.
48 An sin fhreagair na h-
Iudhaich, agus thubhairt iad ris,
Nach maith a thubhairt sinn gur
Samaritanach thu, agus gu bheil
deamhan agad?
49 Fhreagair Iosa, Cha 'n 'eil
deamhan agam; ach a ta mi
toirt urraim do m' Athair, agus
a ta sibhse toirt eas-urraim
dhomh-sa.
50 Agus cha 'n 'eil mi 'g iarr-
aidh mo ghlòire féin: tha neach
a ta 'g iarraidh agus a' toirt
breth.
51 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, Ma choimhid-
eas neach m' fhocal-sa, cha 'n
fhaic e bàs am feasd.
52 An sin thubhairt na h-Iudh-
aich ris, A nis tha fhios againn
gu bheil deamhan agad. Fhuair
Abraham bàs, agus na fàidhean;
gidheadh a ta thusa ag ràdh,
Ma choimhdeas duine m'fhocal-
sa, cha bhlais e bàs am feasd.
53 Am mò thusa na ar n-ath-
air Abraham, a fhuair bàs?
agus fhuair na fàidhean bàs:
cò a tha thu dèanamh dhìot
féin?
54 Fhreagair Iosa, Ma tha
mi toirt glòire dhomh féin, cha
'n 'eil ach neo-ni a' m' ghlòir: is
e m' Athair a ta toirt glòire
dhomh, neach a ta sibhse ag
ràdh gur e bhur Dia e:
55 Gidheadh cha do ghabh
sibh eòlas air; ach a ta eòlas
agam-sa air: agus nan abrainn,
Nach aithne dhomh e, bhithinn
cosmhuil ribhse a' m' bhreugaire:
ach is aithne dhomh e, agus a
ta mi coimhead 'fhocail.
56 Bha déidh mhòr aig Abra-
ham bhur n-athair-sa air mo
là-sa fhaicinn: agus chunnaic
se *e*, agus rinn e gàirdeachas.
57 An sin thubhairt na h-

Iudhaich ris, Cha'n 'eil thu fath-
ast leth-cheud bliadhna dh' aois,
agus am faca tu Abraham?
58 Thubhairt Iosa riu, Gu
deimhin deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Mun robh Abraham
ann, A TA MISE.
59 An sin thog iadsan clachan
chum an tilgeadh air: ach dh'-
fholaich Iosa e féin, agus chaidh
e mach as an teampull, a' dol
troimh am meadhon, [agus mar
sin chaidh e seachad.]

CAIB. IX.

AGUS an uair a ghabh *Iosa*
seachad, chunnaic e duine
a bha dall o rugadh e.
2 Agus dh' fheòraich a dheis-
ciobuil deth, ag ràdh, A mhaigh-
stir, cò a pheacaich, an duine
so, no a phàrantan, gu 'n d' rug-
adh dall e?
3 Fhreagair Iosa, Cha do
pheacaich aon chuid an duine
so, no a phàrantan: ach a chum
gu 'm foillsichte oibre Dhé ann.
4 Is éigin domh-sa oibre an Tì
a chuir uaith mi a dhèanamh, am
feadh is là e: tha 'n oidhche a'
teachd, 'nuair nach urrainn aon
duine obair a dèanamh.
5 Am feadh a ta mise san
t-saoghal, is mi solus an t-saogh-
ail.
6 'Nuair a thubhairt e na
nithe so, chuir e sile air an tal-
amh, agus rinn e criadh do 'n
t-sile, agus sgaoil e a' chriadh
air sùilibh an doill.
7 Agus thubhairt e ris, Imich,
ionnlaid ann an lochan Shiloaim,
(is e sin air eadar-theangach-
adh, Air a chur.) Uime sin dh'-
imich e, agus dh' ionnlaid e, ag-
us thàinig e a' faicinn.
8 Uime sin thubhairt na
coimhearsnaich, agus iadsan a
chunnaic dall e roimhe sin,
Nach e so esan a bha 'na shuidhe
ag iarraidh na déirce?
9 Thubhairt cuid, Is e so e;
cuid eile, Tha e cosmhuil ris:
thubhairt e féin, Is mise *e*.
10 Air an aobhar sin thubh-
airt iad ris, Cionnus a dh' fhosg-
ladh do shùilean?
11 Fhreagair esan agus thubh-
airt e, Rinn duine d' an ainm
Iosa criadh, agus sgaoil e air mo
shùilibh i, agus thubhairt e rium,
Imich gu lochan Shiloaim, agus
ionnlaid: agus dh' imich mi agus
dh' ionnlaid mi, agus fhuair mi
mo radharc.
12 An sin thubhairt iad ris,
C' àit am bheil e? Thubhairt
esan, Cha 'n aithne dhomh.
13 Thug iad chum nam
Phairiseach esan a bha roimhe
dall.
14 Agus b' i an t-sàbaid a bha
ann an uair a rinn Iosa a'
chriadh, agus a dh' fhosgail e
'shuilean.
15 An sin a rìs dh' fheòraich
na Phairisich dheth mar an
ceudna cionnus a fhuair e a radh-
arc. Agus thubhairt esan riu,
Chuir e criadh air mo shùilibh,
agus dh' ionnlaid mi, agus tha
mi a' faicinn.
16 Uime sin thubhairt cuid do
na Phairisich, Cha 'n 'eil an
duine so o Dhia, do bhrìgh nach
'eil e gléidheadh na sàbaid.
Thubhairt cuid eile, Cionnus a
dh' fheudas duine a ta 'na pheac-
ach, an leithide so do mhìor-
bhuilibh a dhèanamh? Agus bha
eas-aonachd 'nam measg.
17 Thubhairt iad a rìs ris an
duine dhall, Ciod a ta thusa ag
ràdh uime, a thaobh gu 'n d' fhosg-
ail e do shùilean? Agus thubh-
airt esan, is fàidh e.
18 Ach cha do chreid na h-
Iudhaich m' a thimchioll, gu 'n
robh e dall, agus gu 'n d' fhuair
e a radharc, gus an do ghairm
iad pàrantan an tì a fhuair a
radharc.

19 Agus dh'fhiosraich iad
dhiubh, ag ràdh, An e so bhur
mac-sa, a ta sibh ag ràdh a rug-
adh dall? cionnus ma seadh a ta
e nis a' faicinn?
20 Fhreagair a phàrantan iad
agus thubhairt iad, Tha fhios
againn gur e so ar mac, agus
gu'n do rugadh dall e:
21 Ach cionnus a ta e nis a'
faicinn, cha 'n 'eil fhios againn;
no cò a dh'fhosgail a shùilean,
cha'n aithne dhuinn: tha e féin
air teachd gu aois, feòraichibh
dheth, labhraidh e air a shon féin.
22 Thubhairt a phàrantan na
briathra so, a chionn gu robh
eagal nan Iudhach orra: oir
shuidhich na h-Iudhaich a
cheana eatorra féin, Nan aid-
icheadh duine sam bith gu 'm
b' esan Crìosd, gun rachadh a
chur as an t-sionagog.
23 Air an aobhar sin thubh-
airt a phàranta, Tha e air teachd
gu aois, feòraichibh dheth féin.
24 Air an aobhar sin ghairm
iad an dara uair an duine a bha
dall, agus thubhairt iad ris,
Thoir glòir do Dhia: tha fhios
againne gur peacach an duine
so.
25 An sin fhreagair esan ag-
us thubhairt e, Am peacach e
cha'n aithne dhomh: air aon ni
tha fhios agam, air dhomh bhi
dall, gu bheil mi nis a' faicinn.
26 Ach thubhairt iad ris a
rìs, Ciod a rinn e dhuit? cionn-
us a dh'fhosgail e do shùilean?
27 Fhreagair e iad, Dh'innis
mi dhuibh a cheana, agus cha
d'éisd sibh; c'ar son a b'àill
leibh a chluinntinn a rìs? am
bheil a' mhiann oirbhse bhi 'nur
deisciobuil aige mar an ceud-
na?
28 An sin chàin iad e, agus
thubhairt iad, Is tusa a dheis-
ciobul; ach is sinne deisciobuil
Mhaois.
29 Tha fhios againn gu 'n
do labhair Dia ri Maois: ach
mu thimchioll an fhir so, cha 'n
'eil fhios againn cia as da.
30 Fhreagair an duine agus
thubhairt e riu, An so tha ni
iongantach, nach 'eil fhios
agaibh cia as da, agus gu'n
d'fhosgail e mo shùilean;
31 Ach a ta fhios againn nach
éisd Dia ri peacaich: ach ma ta
neach air bith 'na fhear-aoraidh
do Dhia, agus a' dèanamh a
thoile, ris-san éisdidh e.
32 O thoiseach an t-saoghail
cha chualas gu 'n d'fhosgail aon
neach sùilean duine a rugadh
dall.
33 Mur biodh an duine so o
Dhia, cha b'urrainn e ni sam
bith a dhèanamh.
34 Fhreagair iadsan agus
thubhairt iad ris, Rugadh thusa
uile ann am peacaibh, agus am
bheil thu 'gar teagasg-ne? ag-
us thilg iad a mach e.
35 Chual Iosa gu 'n do thilg
iad a mach e; agus air dha
fhaotainn, thubhairt e ris, Am
bheil thu creidsinn ann am Mac
Dhé?
36 Fhreagair esan agus thubh-
airt e, Cò e, a Thighearn, chum
gu'n creid mi ann?
37 Agus thubhairt Iosa ris,
Chunnaic thu araon e, agus an
Tì a ta labhairt riut, is esan
e.
38 Agus thubhairt esan, Tha
mi creidsinn, a Thighearn. Ag-
us rinn e aoradh dha.
39 Agus thubhairt Iosa, Is
ann chum breitheanais a thàinig
mise chum an t-saoghail so,
chum iadsan nach 'eil a' faicinn,
gu 'm faiceadh iad; agus gu 'm
biodh iadsan a ta faicinn, air an
dèanamh dall.
40 Agus chuala *cuid* do na
Phairisich, a bha maille ris na
nithe so, agus thubhairt iad ris,

Am bheil sinne dall mar an ceudna?

41 Thubhairt Iosa riu, Nam bitheadh sibh dall, cha bhiodh peacadh agaibh: ach a nis a ta sibh ag ràdh, Is léir dhuinn; uime sin tha bhur peacadh a' fantuinn.

CAIB. X.

GU deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An tì nach téid a stigh troimh an dorus do chrò nan caorach, ach a théid suas air sheòl eile, is gaduiche agus fear-reubainn esan.

2 Ach an tì a théid a steach air an dorus, is esan buachaill nan caorach.

3 Dhasan fosglaidh an dor-sair; agus éisdidh na caoraich r' a ghuth: agus gairmidh e a chaoraich féin air an ainm, agus treòraicheadh e mach iad.

4 Agus an uair a chuireas e mach a chaoraich féin, imich-idh e rompa, agus leanaidh na caoraich e: oir is aithne dhoibh a ghuth.

5 Agus cha lean iad coigreach, ach teichidh iad uaith, do bhrìgh nach aithne dhoibh guth choig-reach.

6 An cosamhlachd so labhair Iosa riu: ach cha do thuig iad-san ciod iad na nithe a labhair e riu.

7 An sin thubhairt Iosa riu a rìs, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gur mise dorus nan caorach.

8 Iadsan uile a thàinig romh-am-sa, is gaduichean agus luchd-reubainn iad: ach cha d'éisd na caoraich riu.

9 Is mise an dorus: ma théid neach air bith steach tromham-sa, tèarnar e, agus théid e steach agus a mach, agus gheibh e ionaltradh.

10 Cha tig an gaduiche ach a ghoid, agus a mharbhadh, agus a mhilleadh: thàinig mise chum gu'm biodh beatha aca, agus gu'm biodh *i* aca ni's pailte.

11 Is mise am buachaill maith: leigidh am buachaill maith 'anam sìos air son nan caorach.

12 Ach am fear-tuarasdail, agus an tì nach e am buachaill, agus nach leis féin na caoraich, chì e am madadh-alluidh a' teachd, agus fàgaidh e na caor-aich, agus teichidh e: agus glacaidh am madadh-alluidh iad, agus sgapaidh e na caoraich.

13 Ach teichidh am fear-tuarasdail, a chionn gur fear-tuarasdail e, agus nach 'eil suim aige do na caoraich.

14 Is mise am buachaill maith, agus is aithne dhomh mo *chaoraich* féin, agus aithnich-ear le *m' chaoraich* féin mi.

15 Mar is aithne do 'n Athair mise, mar sin is aithne dhomh-sa an t-Athair: agus a ta mi leigeadh m'anama sìos air son nan caorach.

16 Agus a ta caoraich eile agam, nach 'eil do 'n chrò so: is éigin domh iad sin mar an ceudna thoirt *a stigh*, agus éisd-idh iad ri m' ghuth; agus bith-idh aon treud ann, *agus* aon bhuachaill.

17 Air an aobhar so is ionmh-uinn leis an Athair mise, air son gu 'n leig mi sìos m' anam, chum gu'n glac mi e a rìs.

18 Cha'n 'eil neach air bith 'ga thoirt uam, ach a ta mi 'ga leigeadh sìos uam féin: tha cumhachd agam a leigeadh sìos, agus tha cumhachd agam a ghlacadh a rìs. An àithne so fhuair mi o m' Athair.

19 Air an aobhar sin dh'-éirich eas-aonachd a rìs am measg nan Iudhach air son nam briathra so.

20 Agus thubhairt mòran

diubh, Tha deamhan aige, agus
tha e air bhoile ; c'ar son a tha
sibh ag éisdeachd ris ?
21 Thubhairt cuid eile, Cha'n
iad so briathra duine anns am
bheil deamhan ; am bheil deamh-
an comasach air sùilean nan
dall fhosgladh ?
22 Agus bha féill-chuimhne
an ath-choisreagaidh ann an Ie-
rusalem, agus b' e an geamh-
radh a bha ann.
23 Agus bha Iosa a' sràid-
imeachd san teampull ann an
sgàth-thigh Sholaimh.
24 An sin chruinnich na h-
Iudhaich m' a thimchioll, agus
thubhairt iad ris, Cia fhad a
chumas tu ar n-anama an amh-
arus ? ma 's tu Crìosd, innis
dhuinn gu follaiseach.
25 Fhreagair Iosa iad, Dh'-
innis mi dhuibh, agus cha do
chreid sibh : na h-oibre a ta mi
dèanamh an ainm m' Athair,
tha iad sin a' toirt fianuis mu m'
thimchioll.
26 Ach cha 'n 'eil sibhse a'
creidsinn ; oir cha'n ann do m'
chaoraich sibh, mar thubhairt
mi ribh.
27 Tha mo chaoraich-sa ag
éisdeachd ri m' ghuth, agus is
aithne dhomh iad, agus leanaidh
iad mi :
28 Agus bheir mi a' bheatha
mhaireannach dhoibh ; agus cha
sgriosar iad am feasd, ni mò a
spìonas neach air bith as mo
làimh iad.
29 M'Athair a thug dhomh-sa
iad, is mò e na na h-uile ; agus
cha'n urrainn neach air bith *an*
spìonadh á làimh m' Athar.
30 Mise agus an t-Athair, is
aon sinn.
31 Uime sin thog na h-Iudh-
aich clachan a rìs chum a
chlachadh.
32 Fhreagair Iosa iad, Nochd
mi dhuibh mòran do oibribh
maithe o m' Athair ; cia do na
h-oibribh sin air son am bheil
sibh ga m' chlachadh ?
33 Fhreagair na h-Iudhaich
e, ag ràdh, Air son oibre maithe
cha 'n 'eil sinn ga d' chlachadh ;
ach air son toibheim, agus air
son, air bhi dhuitse a' d' dhuine,
gu bheil thu dèanamh Dé dhìot
féin.
34 Fhreagair Iosa iad, Nach
'eil e sgrìobhta ann bhur lagh-
sa, Thubhairt mi, Is dée sibh ?
35 Ma thubhairt e dée riusan,
dh'ionnsuidh an robh focal Dé,
agus nach feudar an sgriobtuir
a bhriseadh ;
36 An abair sibh ris-san, a
naomhaich an t-Athair, agus a
chuir e chum an t-saoghail, Tha
thu a' labhairt toibheim ; air
son gu'n dubhairt mi, Is mi Mac
Dhé ?
37 Mur dèan mi oibre m'
Athar, na creidibh mi.
38 Ach ma nì, ged nach creid
sibh mise, creidibh na h-oibre,
chum gu 'm bì fios agaibh, agus
gu'n creid sibh gu bheil an t-
Athair annam-sa, agus mise
annsan.
39 Uime sin dh'iarr iad a rìs
a ghlacadh : ach chaidh e as an
làimh.
40 Agus chaidh e rìs do 'n
taobh thall do Iordan, do'n ionad
anns an robh Eoin air tùs ri
baisteadh ; agus rinn e còmh-
nuidh an sin.
41 Agus thàinig mòran d' a
ionnsuidh, agus thubhairt iad,
Cha d' rinn Eoin aon mhìor-
bhuil : ach bha na h-uile nithe
thubhairt Eoin mu 'n duine so
fìor.
42 Agus chreid mòran san àit
sin air.

CAIB. XI.

ANIS bha duine àraidh gu
tinn, d' am *b' ainm* Lasarus

o Bhetani, baile Mhuire agus
Mharta a peathar.
2 (B' i Mhuire *sin* a dh'ùng an
Tighearn le oladh luachmhoir,
agus a thiormaich a chosan le a
folt, aig an robh a bràthair La-
sarus gu tinn.)
3 Uime sin chuir a pheath-
raiche fios d' a ionnsuidh, ag
ràdh, A Thighearn, feuch, tha 'n
tì a 's ionmhuinn leat tinn.
4 'Nuair a chual Iosa *so*, thu-
bhairt e, Cha'n 'eil an tinneas so
chum bàis, ach a chum glòire
Dhé, chum gu 'm bì Mac Dhé
air a ghlòrachadh d' a thaobh.
5 A nis b'ionmhainn le Iosa
Marta, agus a piuthar, agus La-
sarus.
6 Uime sin an uair a chual e
gu'n robh esan tinn, dh'fhan e
fathast dà là anns an ionad an
robh e.
7 'Na dhéigh sin thubhairt e
r' a dheisciobluibh, Rachamaid a
rìs do Iudea.
8 Thubhairt a dheisciobuil
ris, A Mhaighstir, a nis dh'iarr
na h-Iudhaich do chlachadh;
agus am bheil thu dol a rìs an
sin?
9 Fhreagair Iosa, Nach 'eil
dà uair dheug san là? Ma dh'-
imicheas duine anns an là, cha
tuislich e, oir tha e faicinn sol-
uis an t-saoghail so:
10 Ach ma dh'imicheas duine
anns an oidhche, tuislichidh e,
do bhrìgh nach 'eil an solus ann.
11 Na nithe so labhair e:
agus 'na dhéigh sin thubhairt e
riu, Tha ar caraid Lasarus 'na
chodal; ach a ta mise a' dol
chum gu'n dùisg mi as a chodal e.
12 An sin thubhairt a dheis-
ciobuil, A Thighearn, ma tha e
'na chodal, bithidh e slàn.
13 Gidheadh labhair Iosa m' a
bhàs: ach shaoil iadsan gu'n do
labhair e mu thimchioll fois
codail.
14 An sin thubhairt Iosa riu
gu soilleir, Fhuair Lasarus bàs:
15 Agus a ta mi subhach air
bhur son-sa nach robh mi an sin,
chum gu'n creid sibh; ach rach-
amaid d' a ionnsuidh.
16 An sin thubhairt Tomas,
ris an abrar Didimus, r' a cho-
dheisciobluibh, Rachamaid-ne
mar an ceudna, chum gu 'm
faigh sinn bàs maille ris.
17 An sin an uair a thàinig
Iosa, fhuair se e an déigh dha
bhi cheana ceithir làithean san
uaigh.
18 (A nis bha Betani fagus
do Ierusalem, mu thimchioll
cùig stàide deug uaith.)
19 Agus thàinig mòran do
na h-Iudhaich chum Mharta ag-
us Mhuire, gu comhfhurtachd
a thoirt doibh a thaobh am
bràthar.
20 An sin an uair a chuala
Mharta gu'n robh Iosa a' teachd,
chaidh i 'na chòdhail: ach
shuidh Muire san tigh.
21 An sin thubhairt Marta
ri Iosa, A Thighearn, nam
biodh tusa an so, cha 'n fhaigh-
eadh mo bhràthair bàs.
22 Ach a ta fhios agam a nis
féin, ge b' e air bith nithe a dh'-
iarras tu air Dia gu 'n toir Dia
dhuit *iad*.
23 Thubhairt Iosa rithe,
Eiridh do bhràthair a rìs.
24 Thubhairt Marta ris,
Tha fhios agam gun éirich e a
rìs san aiseirigh air an là dheir-
eannach.
25 Thubhairt Iosa rithe, Is
mise an aiseirigh, agus a' beatha:
an tì a chreideas annam-sa, ged
gheibheadh e bàs, bithidh e
beò:
26 Agus ge b' e neach a ta
beò, agus a' creidsinn annam-sa,
cha'n fhaigh e bàs am feasd.
Am bheil thu creidsinn so?
27 Thubhairt i ris, Tha, a

Thighearn: tha mi creidsinn
gur tusa Crìosd, Mac Dhé, a
bhagu teachd chum an t-saogh-
ail.
28 Agus air dh' i na nithe so
ràdh, dh'fhalbh i, agus ghairm i
a piuthar Muire an uaignidh-
eas, ag ràdh, Thàinig am Maigh-
stir, agus tha e ga d' ghairm.
29 'Nuair a chual ise *sin*,
dh'éirich i gu grad, agus thàinig
i d'a ionnsuidh.
30 A nis cha robh Iosa fath-
ast air teachd do 'n bhaile, ach
bha e anns an àit an do choinn-
ich Marta e.
31 An sin na h-Iudhaich a
bha maille rithe san tigh, ag-
us a' toirt comhfhurtachd dh' i,
'nuair a chunnaic iad Muire
gu 'n d'éirich i gu grad, agus
gu 'n deachaidh i mach, lean iad
i, ag ràdh, Tha i dol chum na
h-uaighe, a chaoineadh an sin.
32 An sin an uair a thàinig
Muire do 'n àit an robh Iosa, ag-
us a chunnaic i e, thuit i aig a
chosaibh, ag ràdh ris, A Thigh-
earn, nam biodh tusa an so,
cha 'n fhaigheadh mo bhràthair
bàs.
33 Uime sin an uair a chunn-
aic Iosa i a' gul, agus na h-Iudh-
aich a thàinig maille rithe a' gul
mar an ceudna, rinn e osna 'na
spiorad, agus chuir se e féin fo
àmhghar.
34 Agus thubhairt e, C'àit an
do chuir sibh e? Thubhairt iad
ris, A Thighearn, thig agus
faic.
35 Ghuil Iosa.
36 An sin thubhairt na h-
Iudhaich, Feuch cionnus a
ghràdhaich se e!
37 Agus thubhairt cuid diubh,
Nach feudadh an duine so a
dh'fhosgail sùilean an doill, a
thoirt fa'near nach faigheadh
eadhon am fear so bàs?
38 Uime sin thàinig Iosa, ag
osnaich a rìs ann féin, chum na
h-uaighe. Agus b' uaimh i, ag-
us bha clach air a cur oirre.
39 Thubhairt Iosa, Togaibh
a' chlach. Thubhairt Marta,
piuthar an duine mhairbh, ris,
A Thighearn, tha nis droch
bholadh dheth; oir is e so an
ceathramh là.
40 Thubhairt Iosa rithe, Nach
dubhairt mi riut, Ma chreideas
tu, gu 'm faic thu glòir Dhé?
41 An sin thog iad a' chlach
(*o'n àit* anns an robh an duine
marbh air a chur.) Agus thog
Iosa suas a shùilean, agus
thubhairt e, Athair, tha mi toirt
buidheachais duit gu 'n d' éisd
thu rium.
42 Agus bha fhios agam gu
bheil thu ag éisdeachd rium a
ghnàth: ach thubhairt mi *e* air
son an t-sluaigh a tha 'nan seas-
amh mu m' thimchioll, chum
gu 'n creid iad gu 'n do chuir
thusa uait mi.
43 Agus an uair a labhair e
na nithe so, ghlaodh e le guth
mòr, A Lasaruis, thig a mach.
44 Agus thàinig esan a bha
marbh a mach, agus a chosan
agus a làmhan ceangailte leis an
eudach mhairbh: agus bha 'agh-
aidh ceangailte mu 'n cuairt le
neapaicin. Thubhairt Iosa riu,
Fuasglaibh e, agus leigibh leis
imeachd.
45 An sin chreid mòran do na
h-Iudhaich ann, a thàinig chum
Mhuire, agus a chunnaic na
nithe a rinn Iosa.
46 Ach dh'fhalbh cuid diubh
chum nam Phairiseach, agus
dh' innis iad dhoibh na nithe a
rinn Iosa.
47 An sin chruinnich na h-
àrd-shagairt agus na Phairisich
comhairle, agus thubhairt iad,
Ciod a tha sinn a' dèanamh? oir
a ta an duine so dèanamh mòr-
ain mhìorbhuile.

48 Ma leigeas sinn leis air an
dòigh so, creididh na h-uile
dhaoine ann; agus thig na
Romhanaich, agus sgriosaidh
iad ar n-àit, agus ar cinneach.
49 An sin thubhairt fear àr-
aidh dhiubh *d'am b'ainm* Caiaph-
as, air dha bhi 'na àrd-shagart air
a' bhliadhna sin, riu, Cha 'n
aithne dhuibh ni sam bith,
50 Ni mò tha sibh a' toirt
fa'near gur iomchuidh dhuinne
gu 'm faigheadh aon duine bàs
air son an t-sluaigh, agus nach
biodh an cinneach uile air a
sgrios.
51 Ach cha b'ann uaith féin
a labhair e so: ach air dha bhi
'na àrd-shagart air a' bhliadhna
sin, rinn e fàidheadaireachd
gu 'm faigheadh Iosa bàs air son
a' chinnich sin;
52 Agus cha 'n ann air son a'
chinnich sin a mhàin, ach a
chum mar an ceudna gu'n cruinn-
icheadh e an ceann a chéile 'nan
aon clann Dhé a bha air an sgap-
adh.
53 Uime sin o 'n là sin a mach,
chuir iad an comhairle r'a chéile
chum esan a chur gu bàs.
54 Air an aobhar sin cha d'-
imich Iosa ni 's mò gu follaiseach
am measg nan Iudhach; ach
chaidh e as a sin do dhùthaich
làimh ris an fhàsach, gu baile
ris an abrar Ephraim, agus an
sin ghabh e còmhnuidh maille
r' a dheisciobluibh.
55 Agus bha càisg nan Iudh-
ach am fagus: agus chaidh mòr-
an suas as an dùthaich do Ieru-
salem roimh an chàisg, chum iad
féin a ghlanadh.
56 An sin dh' iarr iad Iosa,
agus labhair iad r' a chéile 'nan
seasamh san teampull, Ciod bhur
barail-sa? an e nach tig e chum
na féille?
57 A nis bha araon na h-àrd-
shagairt agus na Phairisich air
toirt àithne, nam biodh fhios
aig neach air bith c' àit an robh
e, gu 'n innseadh se *e*, chum gu 'n
glacadh iad e.

CAIB. XII.

AN sin thàinig Iosa, sè làith-
ean roimh an chàisg, gu
Betani, far an robh Lasarus a
bha marbh, neach a thog esan o
na marbhaibh.
2 Uime sin rinn iad suipeir
dha an sin; agus bha Marta a'
frithealadh: ach bha Lasarus
'na aon diubh-san a shuidh air
bòrd maille ris.
3 An sin ghabh Muire pund
do oladh spicnaird ro luach-
mhoir, agus dh' ùng i cosan Iosa,
agus thiormaich i a chosan le a
folt: agus lìonadh an tigh le
fàile chùbhraidh na h-oladh.
4 An sin thubhairt aon d'a
dheisciobluibh, Iudas Iscariot,
mac Shimoin, a bha gu esan a
bhrath,
5 C'ar son nach do reiceadh
an oladh so air son trì cheud
peghinn, agus nach d'thugadh
do na bochdaibh e?
6 Thubhairt e so, cha b' ann
a chionn gu'n robh suim aige do
na bochdaibh; ach a chionn
gu 'm bu ghaduiche e, agus gu 'n
robh an sporan aige, agus gu 'n
do ghiùlain e na nithe a chuir-
eadh ann.
7 An sin thubhairt Iosa, Leig
leatha: fa chomhair là m' adh-
laic ghléidh i so.
8 Oir tha na bochdan a
ghnàth agaibh maille ribh, ach
cha 'n 'eil mise agaibh a ghnàth.
9 Agus bha fhios aig sluagh
mòr do na h-Iudhaich gu 'n robh
e an sin: agus thàinig iad, cha'n
ann a mhàin air son Iosa, ach a
chum gu 'm faiceadh iad mar an
ceudna Lasarus, a thog esan o
na marbhaibh.
10 Ach ghabh na h-àrd-shag-

airt comhairle, chum Lasarus
mar an ceudna a mharbhadh;
11 Do bhrìgh air a shon-san
gu'n d'imich mòran do na h-
Iudhaich, agus gu'n do chreid
iad ann an Iosa.
12 Air an là màireach, air
cluinntinn do mhòr-shluagh a
thàinig chum na féille, gu 'n
robh Iosa a' teachd gu Ierusa-
lem,
13 Ghlac iad geuga pailme,
agus chaidh iad a mach 'na
chòdhail, agus ghlaodh iad, Hos-
anna, beannaichte gu robh Rìgh
Israeil a tha teachd ann an ainm
an Tighearn!
14 Agus air do Iosa asal òg
fhaotainn, shuidh e air; a réir
mar a ta e sgrìobhta,
15 Na biodh eagal ort, a nigh-
ean Shioin: feuch, a ta do Rìgh
a' teachd, 'na shuidhe air loth
asail.
16 Cha do thuig a dheisciobuil
na nithe so air tùs: ach an uair
a ghlòraicheadh Iosa, an sin
chuimhnich iad gu'n robh na
nithe so sgrìobhta uime, agus
gu'n d'rinn iad na nithe so dha.
17 Uime sin rinn an sluagh a
bha maille ris fianuis, gu 'n do
ghairm e Lasarus as an uaigh,
agus gu'n do thog e o na marbh-
aibh e.
18 Air an aobhar sin mar an
ceudna choinnich an sluagh e,
do bhrìgh gu 'n cual iad gu 'n
d'rinn e am mìorbhuil so.
19 Thubhairt na Phairisich
uime sin eatorra féin, Am faic
sibh nach 'eil sibh a' buadhach-
adh bheag sam bith? feuch,
tha'n saoghal air dol 'na dhéigh.
20 Agus bha Greugaich àr-
aidh am measg na muinntir a
chaidh suas chum aoradh a
dhèanamh aig an fhéill:
21 Air an aobhar sin thàinig
iadsan gu Philip, a *bha* o Bhet-
saida Ghalile, agus dh' iarr iad
air, ag ràdh, A Thighearn, bu
mhiann leinn Iosa fhaicinn.
22 Thàinig Philip agus dh'-
innis e do Aindreas; agus a rìs
dh'innis Aindreas agus Philip
do Iosa.
23 Agus fhreagair Iosa iad,
ag ràdh, Thàinig an uair, chum
gu'm biodh Mac an duine air a
ghlòrachadh.
24 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, Mur faigh an
gràinne cruithneachd a thuiteas
anns an talamh bàs, fanaidh e
'na aonar: ach ma gheibh e bàs,
bheir e toradh mòr uaith.
25 Esan a ghràdhaicheas 'an-
am, caillidh se e; agus esan a
dh'fhuathaicheas 'anam anns an
t-saoghal so, gléidhidh se e chum
na beatha maireannaich.
26 Ma nì neach air bith
seirbhis dhomh-sa, leanadh e
mi; agus ge b' e àit am bì mise,
an sin bithidh mo sheirbhiseach
mar an ceudna: ma nì neach
seirbhis dhomh-sa bheir m' Ath-
air urram dha.
27 A nis tha m' anam fo àmh-
ghar; agus ciod a their mi?
Athair, saor mi o'n uair so: ach
is ann air a shon so a thàinig mi
chum na h-uaire so.
28 Athair, glòraich t' ainm.
An sin thàinig guth o nèamh, *ag
ràdh*, Ghlòraich mi araon *e*, agus
glòraichidh mi rìs *e*.
29 Uime sin thubhairt an
sluagh a sheas a làthair, agus a
chuala *so*, Gu'n robh tairnean-
ach ann: thubhairt cuid eile,
Labhair aingeal ris.
30 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e, Cha'n ann air mo shon-
sa thàinig an guth so, ach air
bhur son-sa.
31 A nis tha breitheanas an
t-saoghail so ann: a nis tilgear
uachdaran an t-saoghail so
mach.
32 Agus mise, ma thogar suas

o 'n talamh mi, tairngidh mi na h-uile dhaoine a m' ionnsuidh.

33 (Ach thubhairt e so, a' ciallachadh ciod a' ghnè bàis a gheibheadh e.)

34 Fhreagair an sluagh e, Chuala sinne as an lagh, gu 'm fan Crìosd gu sìorruidh: agus cionnus a ta thusa ag ràdh, Gur éigin do Mhac an duine bhi air a thogail suas? cò e mac an duine so?

35 An sin thubhairt Iosa riu, Fathast rè tamuill bhig tha 'n solus maille ribh: gluaisibh am feadh 's a ta an solus agaibh, chum nach beir an dorchadas oirbh: oir an tì a ta ag imeachd san dorchadas, cha 'n aithne dha c' àit am bheil e dol.

36 Am feadh as a ta 'n solus agaibh, creidibh san t-solus, chum gu 'm bì sibh 'nur cloinn do 'n t-solus. Labhair Iosa na nithe so, agus dh' fhalbh e, agus dh' fholaich se e féin uatha.

37 Ach ge do rinn e a choimhlion so do mhìorbhuilibh 'nan làthair, cha do chreid iad ann:

38 Chum gu 'm biodh briathran an fhàidh Esaiais air an coimhlionadh, a thubhairt e. A Thighearn, cò a chreid ar n-aithris-ne? agus cò dha a dh' fhoillsicheadh gàirdean an Tighearna?

39 Air an aobhar so cha robh e 'n comas doibh creidsinn, do bhrìgh gu 'n dubhairt Esaias a rìs,

40 Dhall e an sùilean, agus chruaidhich e an cridhe, chum nach faiceadh iad le 'n sùilibh, agus nach tuigeadh iad le 'n cridhe, agus nach pilleadh iad, agus gu 'n slànuichinn iad.

41 Thubhairt Esaias na nithe so, 'nuair a chunnaic e a ghlòir-san, agus a labhair e uime.

42 Gidheadh chreid mòran do an h-Uachdaranaibh féin ann: ach air son nam Phairiseach cha d' aidich iad *e*, air eagal gu 'n cuirte mach as an t-sionagog iad.

43 Oir b' annsa leo glòir dhaoine na glòir Dhé.

44 Agus ghlaodh Iosa, agus thubhairt e, An tì a ta creidsinn annam-sa cha 'n ann annam-sa tha e creidsinn, ach anns an Tì a chuir uaith mi.

45 Agus an tì a tha ga m' fhaicinn-sa, tha e faicinn an Tì a chuir uaith mi.

46 Thàinig mi a' m' sholus chum an t-saoghail, chum ge b' e chreideas annam, nach fanadh e an dorchadas.

47 Agus ma chluinneas neach air bith mo bhriathran-sa, agus nach creid e, cha 'n 'eil mise 'ga dhìteadh: oir cha d' thàinig mi a dhìteadh an t-saoghail, ach a shaoradh an t-saoghail.

48 An tì a tha cur cùil riumsa, agus nach 'eil a' gabhail ri m' bhriathraibh, tha aige neach a bheir breth air: am focal a labhair mi, bheir e sin breth air san là dheireannach.

49 Oir cha do labhair mi uam féin; ach an t-Athair a chuir uaith mi, thug e àithne dhomh, ciod a theirinn, agus ciod a labhrainn.

50 Agus a ta fhios agam gur beatha mhaireannach 'àithnesan: air an aobhar sin na nithe tha mi a' labhairt, mar thubhairt an t-Athair rium, mar sin a ta mi a' labhairt.

CAIB. XIII.

ANIS roimh fhéill na càisge, air do Iosa fios a bhi aige gu 'n robh 'uair air teachd, anns an rachadh e as an t-saoghal so chum an Athar, air dha a mhuinntir féin a bha anns an t-saoghal a ghràdhachadh, ghràdhaich e gu crìch iad.

2 Agus an uair a bha 'n
t-suipeir thairis, (air do 'n diabh-
ul a nis a chur an cridhe Iudais
Iscarioit, *mhic* Shimoin, esan a
bhrath,)
3 Air aithneachadh do Iosa
gu'n d' thug an t-Athair na h-uile
nithe 'na làmhaibh, agus gur
ann o Dhia a thàinig e, agus gur
ann a dh' ionnsuidh Dhé a bha e
dol ;
4 Dh' éirich e o 'shuipeir, ag-
us chuir e dheth 'fhalluinn, ag-
us ghlac e làmh-anart, agus
cheangail e uime e.
5 'Na dhéigh sin, thaom e
uisge ann an soitheach-ionnlaid,
agus thòisich e air cosan nan
deisciobul ionnlad, agus an
tiormachadh leis an làmh-anart
a bha ceangailte uime.
6 An sin thàinig e gu Simon
Peadar: agus thubhairt esan
ris, a Thighearn, am bheil thu-
sa ag ionnlad mo chosan-sa ?
7 Fhreagair Iosa agus thubh-
airt e ris, An ni so ta mi dèan-
amh cha 'n aithne dhuitse a nis ;
ach bithidh fios agad air an
dhéigh so.
8 Thubhairt Peadar ris, Cha
nigh thu mo chosan-sa gu bràth.
Fhreagair Iosa e, Mur nigh mi
thu, cha 'n 'eil cuid agad maille
rium.
9 Thubhairt Simon Peadar
ris, A Thighearn, cha 'n iad mo
chosan a mhàin, ach mar an
ceudna mo làmhan agus mo
cheann.
10 Thubhairt Iosa ris, An tì
a ta air ionnlad, cha 'n 'eil feum
aige ach a chosan ionnlad, ach
tha e gu h-iomlan glan : agus a
ta sibhse glan, ach cha 'n 'eil *sibh*
uile *glan*.
11 Oir bha fhios aige cò a
bhrathadh e ; uime sin thubh-
airt e, Cha 'n 'eil sibh uile glan.
12 An sin, an déigh dha an
cosan ionnlad, agus 'fhalluinn a
ghabhail *d' a ionnsuidh*, shuidh e
a rìs, agus thubhairt e riu, Am
bheil fhios agaibh ciod a rinn
mi dhuibh ?
13 Tha sibh a' gairm Maigh-
stir, agus Tighearn dhìom-sa :
agus tha sibh ag ràdh gu maith ;
oir is mi *sin*.
14 Uime sin ma dh' ionnlaid
mise, bhur Tighearn agus bhur
Maighstir, bhur cosan-sa, is còir
dhuibh-sa mar an ceudna cosan
a chéile ionnlad.
15 Oir thug mi eisempleir
dhuibh, chum mar a rinn mise
dhuibh, gu 'n dèanadh sibhse mar
an ceudna.
16 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, Cha mhò an
t-òglach na 'mhaighstir, agus
cha mhò an teachdair na 'n tì a
chuir uaith e.
17 Ma 's aithne dhuibh na
nithe so, is beannaichte sibh ma
nì sibh iad.
18 Cha 'n 'eil mi labhairt oirbh
uile: is aithne dhomh cò a thagh
mi: ach is éigin an sgriobtuir a
choimhlionadh, An tì a ta 'g
itheadh arain maille rium, thog
e a shàil a'm' aghaidh.
19 A nis a ta mi ag ràdh so
ribh mun tig e gu crìch, chum,
'nuair a thàrlas e, gu 'n creid sibh
gur mise *e*.
20 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, an tì a ghabhas
ri neach sam bith a chuireas
mise uam, gabhaidh e rium-sa ;
agus an tì a ghabhas rium-sa,
gabhaidh e ris an Tì a chuir
uaith mi.
21 Air do Iosa na nithe so
ràdh, bha e fo thrioblaid 'na
spiorad, agus rinn e fianuis, ag-
us thubhairt e, Gu deimhin
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
gu 'm brath aon agaibh mise.
22 An sin dh' amhairc na deis-
ciobuil air a chéile, fo amharus
co uime a labhair e.

23 A nis bha aon d' a dheisciobluibh, 'na luidhe an uchd Iosa, neach a b' ionmhuinn le Iosa.

24 Air an aobhar sin smèid Simon Peadar airsan, gu 'm feòraicheadh e cò uime a labhair e.

25 An sin air dhasan aomadh ri uchd Iosa, thubhairt e ris, A Thighearn cò e?

26 Fhreagair Iosa, Is e an tì sin e, d' an toir mise an greim, an déigh dhomh a thumadh. Agus an uair a thum e an greim, thug se e do Iudas Iscariot, *mac* Shimoin.

27 Agus an sin an déigh a' ghreama, chaidh Satan a steach ann-san. An sin thubhairt Iosa ris, An ni a ta thu a' dèanamh, dèan gu grad e.

28 A nis cha do thuig aon diubh-san a bha 'nan suidhe air a' bhòrd c' ar son a thubhairt e so ris.

29 Oir shaoil cuid diubh, do bhrìgh gu 'n robh an sporan aig Iudas, gu 'n dubhairt Iosa ris, Ceannaich *na nithe* a ta dh' uireasbhuidh oirnn chum na féille; no gu 'n tugadh e ni-éigin do na bochdaibh.

30 An sin an déigh dhasan an greim a ghabhail, chaidh e mach air ball; agus bha 'n oidhche ann.

31 Uime sin, 'nuair a chaidh esan a mach, thubhairt Iosa, A nis a ta Mac an duine air a ghlòrachadh, agus tha Dia air a ghlòrachadh ann.

32 Ma tha Dia air a ghlòrachadh ann, glòraichidh Dia esan mar an ceudna ann féin, agus air ball glòraichidh se e.

33 A chlann bheag, fathast ùine bheag tha mise maille ribh. Iarraidh sibh mi: agus mar a thubhairt mi ris na h-Iudhaich, Do 'n àit an téid mise, cha 'n 'eil e 'n comas duibhse teachd; mar sin a ta mi ag ràdh ribhse nis.

34 Aithne nuadh tha mi toirt dhuibh, Gu 'n gràdhaich sibh a chéile; mar a ghràdhaich mise sibhse, gu 'n gràdhaich sibh féin a chéile mar an ceudna.

35 Le so aithnichidh na h-uile dhaoine gur sibh mo dheisciobuil-sa, ma bhios gràdh agaibh féin d' a chéile.

36 Thubhairt Simon Peadar ris, A Thighearn, c' àit a théid thu? Fhreagair Iosa e, Do 'n àit an téid mi, cha 'n urrainn thusa nis mo leantuinn: gidheadh leanaidh tu mi 'na dhéigh so.

37 Thubhairt Peadar ris, a Thighearn, c' ar son nach urrainn mi do leantuinn a nis? Leigidh mi sìos m'anam air do shon.

38 Fhreagair Iosa e, An leig thu t' anam sìos air mo shonsa? Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, Nach goir an coileach, gus an àicheadh thu mi trì uairean.

CAIB. XIV.

NA biodh bhur cridhe fo thrioblaid: tha sibh a creidsinn ann an Dia, creidibh annam-sa mar an ceudna.

2 Ann an tigh m' Athar-sa tha iomadh àite-còmhnuidh: mur biodh *e mar sin*, dh' innsinn-sa dhuibh. Tha mi dol a dh'ulluchadh àite dhuibh.

3 Agus ma théid mi agus gu 'n ulluich mi àit dhuibh, thig mi rìs, agus gabhaidh mi sibh a m' ionnsuidh féin; chum far am bheil mise, gu 'm bì sibhse mar an ceudna.

4 Agus is aithne dhuibh c' àit am bheil mi dol, agus is aithne dhuibh an t-slighe.

5 Thubhairt Tomas ris, A Thighearn, cha 'n 'eil fhios ag-

ainn c' àit am bheil thu dol ; ag-
us cionnus a dh' fheudas eòlas
na slighe bhi againn ?
6 Thubhairt Iosa ris, Is mise
an t-slighe, agus an fhìrinn, ag-
us a' bheatha : cha tig aon neach
chum an Athar ach tromham-
sa.
7 Nam b' aithne dhuibh mise,
b' aithne dhuibh m' Athair mar
an ceudna: agus á so suas is
aithne dhuibh e, agus chunnaic
sibh e.
8 Thubhairt Philip ris, A
Thighearn follisich an t-Athair
dhuinne, agus is leoir leinn e.
9 Thubhairt Iosa ris, Am
bheil mise ùine co fhada maille
ribh, agus nach aithne dhuit
fathast mi, Philip ? an tì a
chunnaic mise, chunnaic e 'n
t-Athair ; agus cionnus a ta thu
ag ràdh, Foillsich an t-Athair
dhuinn ?
10 Nach 'eil thu creidsinn gu
bheil mise anns an Athair, agus
an t-Athair annam-sa ? na briath-
ran a ta mi labhairt ribh, cha 'n
ann uam féin a ta mi 'gan labh-
airt : ach an t-Athair, a ta gabh-
ail còmhnuidh annam-sa, tha
esan a' dèanamh nan oibre.
11 Creidibh mise gu *bheil* mi
anns an Athair, agus an t-Ath-
air annam-sa ; no, creidibh mi
air son nan oibre féin.
12 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, An tì a chreid-
eas annam-sa, na h-oibre a ta
mise a' dèanamh, nì esan mar
an ceudna ; agus nì e *oibre* a 's
mò na iad so, do bhrìgh gu bheil
mise dol chum m' Athar.
13 Agus ge b' e ni a dh' iarras
sibh a' m' ainm-sa, nì mise sin :
chum gu 'm bì an t-Athair air a
ghlòrachadh anns a' Mhac.
14 Ma dh' iarras sibh ni air
bith a' m' ainm-sa, nì mise *e*.
15 Ma 's toigh leibh mise,
coimhidibh m' àitheantan :
16 Agus guidhidh mise an t-
Athair, agus bheir e dhuibh
Comhfhurtair eile, chum gu fan
e maille ribh gu bràth ;
17 Spiorad na fìrinn ; neach
nach urrainn an saoghal a ghabh-
ail, do bhrìgh nach 'eil e 'ga
fhaicinn, agus nach aithne dha
e : ach is aithne dhuibhse e, oir
tha e fantuinn maille ribh, agus
bithidh e annaibh.
18 Cha 'n fhàg mi sibh 'nur
dìlleachdain ; thig mi do 'ur
n-ionnsuidh.
19 Tamull beag fathast, agus
cha 'n fhaic an saoghal mi tuill-
eadh ; ach chì sibhse mi : do
bhrìgh gu bheil mise beò, bith-
idh sibhse beò mar an ceudna.
20 Anns an là sin bithidh fios
agaibh gu *bheil* mise ann am
Athair, agus sibhse annam-sa,
agus mise annaibh-sa.
21 An tì aig am bheil m' àith-
eanta-sa, agus a ta 'gan coimh-
ead, is esan aig am bheil gràdh
dhomh-sa : agus an tì aig am
bheil gràdh dhomh-sa, gràdh-
aichear le m' Athair e, agus
gràdhaichidh mise e, agus foill-
sichidh mi mi féin da.
22 Thubhairt Iudas, (cha 'n e
Iscariot,) ris, A Thighearn, c' ar
son a dh' fhoillsicheas tu thu
féin dhuinne, agus nach *dèan thu
sin* do 'n t-saoghal ?
23 Fhreagair Iosa agus thubh-
airt e ris, Ma ghràdhaicheas
neach mise, coimhididh e m'
fhocal : agus gràdhaichidh m'-
Athair esan, agus thig sinn d'a
ionnsuidh, agus nì sinn còmh-
nuidh maille ris.
24 An tì nach gràdhaich mise,
cha choimhid e mo bhriathra :
agus am focal a ta sibh a' cluinn-
tinn, cha leam-sa e, ach leis an
Athair a chuir uaith mi.
25 Na nithe so labhair mi
ribh, air dhomh bhi m' chòmh-
nuidh maille ribh :

26 Ach an Comhfhurtair, an
Spiorad naomh, a chuireas an t-
Athair uaith a'm' ainm-sa, teag-
aisgidh esan dhuibh na h-uile
nithe, agus cuiridh e 'n cuimhne
dhuibh na h-uile nithe a labhair
mise ribh.
27 Tha mi fàgail sìthe agaibh,
mo shìth-sa a ta mi toirt duibh:
cha 'n ann mar a bheir an saoghal,
a tha mise toirt duibh. Na
biodh bhur cridhe fo thrioblaid,
agus na biodh eagal air.
28 Chuala sibh mar thubh-
airt mi ribh, Tha mi falbh, agus
thig mi *rìs* do 'ur n-ionnsuidh.
Nam biodh gràdh agaibh dhomh-
sa, bhiodh aoibhneas oirbh, a
chionn gu 'n dubhairt mi, Tha
mi, dol chum an Athar: oir is
mò m' Athair na mise.
29 Agus a nis dh' innis mi
dhuibh *so* roimh dha teachd gu
crìch, chum, 'nuair a thig e gu
crìch, gu creideadh sibh.
30 A so suas cha labhair mi
mòran ribh: oir a ta uachdaran
an t-saoghail so a' teachd, agus
cha 'n 'eil ni air bith aige annam-
sa.
31 Ach a chum gu 'm bì fios
aig an t-saoghal gur ionmhuinn
leam an t-Athair; agus mar a
thug an t-Athair àithne dhomh,
mar sin a ta mi a' dèanamh.
Eiribh, rachamaid as so.

CAIB. XV.

IS mise an fhìonain fhìor, agus
is e m' Athair an treabh-
aiche.
2 Gach uile gheug annam-sa
nach 'eil a' giùlan toraidh, bheir
e air falbh; agus gach uile *gheug*
a ta tabhairt toraidh, glanaidh
e i, chum gu 'n giùlain i tuill-
eadh toraidh.
3 A nis a ta sibhse glan tre
an fhocal a labhair mi ribh.
4 Fanaibh annam-sa, agus
mise annaibh-sa. Mar nach
urrainn a' gheug toradh a thoirt
uaipe féin, mur fan i san fhìon-
ain, cha mhò is urrainn sibhse,
mur fan sibh annam-sa.
5 Is mise an fhìonain, sibhse
na geuga: an tì a dh' fhanas
annam-sa, agus mise annsan,
bheir esan mòr-thoradh uaith;
oir as m' eugmhais-sa cha 'n urr-
ainn sibh aon ni a dhèanamh.
6 Mur fan neach annam-sa,
tha e air a thilgeadh a mach
mar ghéig, agus air crìonadh;
agus tionailidh daoine iad, agus
tilgidh iad san teine iad, agus
loisgear iad.
7 Ma dh' fhanas sibh-annam-
sa, agus ma dh' fhanas m' fhoc-
ail-sa annaibh-sa, iarraidh sibh
gach ni a 's àill leibh, agus nith-
ear dhuibh e.
8 An so tha m' Athair-sa air
a ghlòrachadh, gu 'n toir sibhse
mòr-thoradh uaibh; agus bith-
idh sibh 'nur deisciobuil dhomh-
sa.
9 Mar a ghràdhaich an t-Ath-
air mise, mar sin ghràdhaich
mise sibhse: fanaibh ann am
ghràdh-sa.
10 Ma choimhideas sibh m'-
àitheanta, fanaidh sibh ann am
ghràdh; mar a choimhid mise
àitheanta m' Athar, agus a tha
mi a' fantuinn 'na ghràdh.
11 Na nithe so labhair mi
ribh, chum gu fanadh mo ghàird-
eachas annaibh, agus gu 'm biodh
bhur gàirdeachas-sa làn.
12 Is i so m' àithne-sa, gu 'n
gràdhaich sibhse a chéile, mar
a ghràdhaich mise sibhse.
13 Gràdh a 's mò na so cha 'n
'eil aig neach air bith, gu 'n
leigeadh duine 'anam sìos air
son a chàirdean.
14 Is sibhse mo chàirdean-sa,
ma nì sibh gach ni a ta mi ag
àithneadh dhuibh.
15 A so suas cha ghairm mi
seirbhisich dhibh; oir cha 'n

aithne do 'n t-seirbhiseach ciod
a ta a Thighearn a' dèanamh:
ach ghairm mi càirde dhibh;
oir na h-uile nithe a chuala mi o
m' Athair, thug mi fios duibhse
orra.
16 Cha sibhse a thagh mise,
ach is mise a thagh sibhse, agus
dh' òrduich mi sibh, chum gu 'n
rachadh sibh, agus gu 'n tugadh
sibh a mach toradh, agus gu
maireadh bhur toradh: chum
ge b' e ni a dh' iarras sibh air an
Athair ann am ainm-sa, gu 'n
toir e dhuibh e.
17 Tha mi 'g àithneadh nan
nithe so dhuibh, chum gu 'n
gràdhaich sibh a chéile.
18 Ma tha an saoghal 'gur
fuathachadh, tha fhios agaibh
gu'n d'fhuathaich e mise roimh-
ibh.
19 Nam b' ann do 'n t-saoghal
sibh, ghràdhaicheadh an saogh-
al a chuid féin: ach do bhrìgh
nach ann do'n t-saoghal sibh,
ach gu 'n do thagh mise sibh as
an t-saoghal, uime sin tha fuath
aig an t-saoghal duibh.
20 Cuimhnichibh am focal a
thubhairt mi ribh, Cha 'n 'eil
an seirbhiseach ni 's mò na a
Thighearn. Ma rinn iad geur-
leanmhuinn ormsa, nì iad geur-
leanmhuinn oirbhse mar an
ceudna: ma choimhid iad m'-
fhocal-sa, coimhididh iad bhur
focal-sa mar an ceudna.
21 Ach na nithe so uile nì iad
oirbh air son m' ainme-sa, do
bhrìgh nach aithne dhoibh esan
a chuir uaith mi.
22 Mur bithinn-sa air teachd,
agus air labhairt riu, cha bhiodh
peacadh aca: ach a nis cha'n eil
leithsgeul am peacaidh aca.
23 An tì aig am bheil fuath
dhomh-sa, tha fuath aige do
m' Athair mar an ceudna.
24 Mur bithinn-sa air dèan-
amh nan oibre 'nam measg nach
d' rinn aon neach eile, cha bhiodh
peacadh aca: ach a nis chunn-
aic siad *iad*, agus dh' fhuathaich
iad araon mise agus m' Athair.
25 Ach *rinneadh so* chum gu 'n
coimhliontadh am focal a ta
sgrìobhta 'nan lagh féin, Dh'-
fhuathaich iad mi gun aobh-
ar.
26 Ach an uair a thig an
Comhfhurtair, a chuireas mise
do 'ur ionnsuidh o 'n Athair,
Spiorad na fìrinn, a tha teachd
a mach o 'n Athair, nì esan fian-
uis mu m' thimchioll-sa.
27 Agus nì sibhse fianuis mar
an ceudna, do bhrìgh gu bheil
sibh maille rium o thùs.

CAIB. XVI.

NA nithe so labhair mi ribh,
chum nach faigheadh sibh
oilbheum.
2 Cuiridh iad as an t-sionagog
sibh: seadh, thig an uair, ge b' e
neach a mharbhas sibh, gu 'n
saoil e gu bheil e dèanamh seir-
bhis do Dhia.
3 Agus nì iad na nithe so, do
bhrìgh nach aithne dhoibh an
t-Athair, no mise.
4 Ach dh' innis mi na nithe so
dhuibh, chum 'nuair a thig an
t-àm, gu 'n cuimhnich sibh gu 'n
d' innis mi dhuibh iad. Ach cha
dubhairt mi na nithe so ribh o
thùs, do bhrìgh gu 'n robh mi
maille ribh.
5 Ach a nis a ta mi dol chum
an tì a chuir uaith mi; agus cha
'n 'eil a h-aon agaibh-sa a' feòr-
aich dhìom, C' àit tha thu dol?
6 Ach a chionn gu 'n dubhairt
mi na nithe so ribh, lìon do-
bhròn bhur cridhe.
7 Gidheadh a ta mi ag inn-
seadh dhuibh na fìrinn, Is
buannachd dhuibh mise a dh'-
fhalbh: oir mur falbh mi, cha
tig an Comhfhurtair do 'ur
n-ionnsuidh-sa; ach ma dh'-

fhalbhas mi, cuiridh mi esan do 'ur n-ionnsuidh.

8 Agus an uair a thig esan, bheir e dearbh-shoilleireachd do 'n t-saoghal mu pheacadh, agus mu fhìreantachd, agus mu bhreitheanas:

9 Mu pheacadh, do bhrìgh nach 'eil iad a' creidsinn annamsa;

10 Mu fhìreantachd, do bhrìgh gu bheil mi dol a dh' ionnsuidh m' Athar, agus nach faic sibh ni 's mo mi;

11 Mu bhreitheanas, a chionn gu bheil uachdaran an t-saoghail so air a dhìteadh.

12 Tha mòran nithe agam fathast ri ràdh ribh, ach cha 'n urrainn sibh an giùlan an tràth so.

13 Ach an uair a thig esan, Spiorad na fìrinn, treòraichidh e sibh chum gach uile fhìrinn: oir cha labhair e uaith féin: ach labhraidh e na h-uile nithe a chluinneas e: agus foillsichidh e dhuibhse nithe a ta ri teachd.

14 Bheir esan glòir dhomh-sa: oir gheibh e do m' chuid-sa, agus nochdaidh e dhuibh-se *e*.

15 Na h-uile nithe a ta aig an Athair, is leam-sa iad: air an aobhar so thubhairt mi, gu 'm faigh e do m' chuid-sa, agus nochdaidh e dhuibhse *e*.

16 Tamull beag agus cha 'n fhaic sibh mi; agus a rìs, tamull beag agus chì sibh mi, do bhrìgh gu bheil mi dol chum an Athar.

17 An sin thubhairt *cuid* d' a dheisciobluibh eatorra féin, Ciod e so a ta e ag ràdh ruinn, Tamull beag agus cha 'n fhaic sibh mi: agus a rìs, tamull beag agus chì sibh mi: agus, Do bhrìgh gu bheil mi dol chum an Athar?

18 Air an aobhar sin thubhairt iad, Ciod e so a ta e ag ràdh, Tamull beag? Cha 'n 'eil sinne a' tuigsinn ciod a ta e ag ràdh.

19 A nis dh' aithnich Iosa gu 'n robh toil aca fheòraich dheth, agus thubhairt e riu, Am bheil sibh a' feòraich 'nur measg féin mar a thubhairt mi, Tamull beag agus cha 'n fhaic sibh mi: agus a rìs, tamull beag agus chì sibh mi?

20 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu 'n dèan sibhse gul agus caoidh, ach nì an saoghal gàirdeachas: agus bithidh sibhse do-bhrònach, ach pillear bhur bròn gu gàirdeachas.

21 'Nuair a bhios bean ri saothair-chloinne, bithidh i fo dhoilgheas, chionn gu bheil a h-uair air teachd: ach an uair a bheireas i an leanabh, cha chuimhnich i a h-àmhghar ni 's mò, tre aoibhneas gu 'n d' rugadh duine chum an t-saoghail.

22 Agus a ta nis uime sin doilgheas oirbh-sa: ach chì mise a rìs sibh, agus nì bhur cridhe gàirdeachas, agus bhur gàirdeachas cha bhuin neach air bith uaibh.

23 Agus air an là sin cha 'n fheòraich sibh ni air bith dhìomsa: Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b' e nithe dh' iarras sibh air an Athair ann am ainm-sa, gu 'n toir e dhuibh iad.

24 Gus a so cha d' iarr sibh ni air bith ann am ainm-sa: iarraibh, agus gheibh sibh, chum gu 'm bì bhur n-aoibhneas làn.

25 Na nithe so labhair mi ribh am briathraibh dorcha: ach thig an uair anns nach labhair mi ni 's mò ribh am briathraibh dorcha, ach innsidh mi gu soilleir mu 'n Athair dhuibh.

26 Anns an là sin iarraidh sibh a' m' ainm-sa: agus cha 'n

'eil mi ag ràdh ribh, gu 'n guidh
mi an t-Athair air bhur son :
27 Oir is toigh leis an Ath-
air féin sibh, air son gu 'n d' thug
sibh gràdh dhomh-sa, agus gu 'n
do chreid sibh gur ann o Dhia a
thàinig mi.
28 Thàinig mi mach o 'n Ath-
air, agus tha mi air teachd chum
an t-saoghail : a rìs, tha mi fàg-
ail an t-saoghail, agus a' dol
chum an Athar.
29 Thubhairt a dheisciobuil
ris, Feuch, a nis tha thu labh-
airt gu soilleir, agus cha 'n 'eil
thu labhairt cosamhlachd air
bith.
30 A nis tha fhios againn gur
aithne dhuit na h-uile nithe, ag-
us nach feum thu duine air bith
a dh' fheòraich dhìot : air a shon
so tha sinn a' creidsinn gur ann
o Dhia a thàinig thu.
31 Fhreagair Iosa iad, Am
bheil sibh a nis a' creidsinn ?
32 Feuch, thig an t-àm, seadh,
tha e cheana air teachd, anns
an sgapar o chéile sibh, gach
aon g' a ionad féin, agus am fàg
sibh mise a' m' aonar : gidheadh
cha 'n 'eil mise a' m' aonar, oir
tha an t-Athair maille rium.
33 Na nithe so labhair mi
ribh, chum gu 'm biodh sìth ag-
aibh annam-sa. Anns an t-
saoghal bithidh àmhghar ag-
aibh : ach biodh deadh mhis-
neach agaibh, thug mise buaidh
air an t-saoghal.

CAIB. XVII.

LABHAIR Iosa na briathra
so ; agus thog e suas a
shùilean gu nèamh, agus thubh-
airt e, Athair, thàinig an uair ;
glòraich do mhac, chum gu 'n
glòraich do mhac thusa mar an
ceudna :
2 Chum mar a thug thu cumh-
achd dha air gach feoil, na h-
uile a thug thu dha, gu 'n tug-
adh esan dhoibh a' bheatha
mhaireannach.
3 Agus is i so a' bheatha
mhaireannach, eòlas a bhi aca
ortsa an t-aon Dia fìor, agus air
Iosa Crìosd a chuir thu uait.
4 Ghlòraich mise thusa air
thalamh : chrìochnaich mi 'n
obair a thug thu dhomh r' a
dhèanamh.
5 Agus a nis, Athair, glòr-
aich thusa mise maille riut féin,
leis a' ghlòir a bha agam maille
riut mun robh an saoghal ann.
6 Dh' fhoillsich mise t' ainm
do na daoinibh a thug thu dhomh
as an t-saoghal : bu leatsa iad,
agus thug thu dhomh-sa iad ;
agus choimhid iad t-fhocal.
7 A nis thuig iad gur ann
uait a tha na h-uile nithe, a
thug thu dhomh-sa.
8 Oir thug mi dhoibh na
briathran a thug thusa dhomh ;
agus ghabh siad iad, agus thuig
iad gu fìrinneach gur ann uait-
sa thàinig mi, agus chreid iad
gu 'n do chuir thu uait mi.
9 Air an sonsan tha mi
guidhe : cha 'n 'eil mi guidhe air
son an t'-saoghail, ach air son
na muinntir sin a thug thu
dhomh, oir is leat-sa iad.
10 Agus is leatsa na h-uile
nithe a 's leamsa, agus is leamsa
na nithe a 's leatsa ; agus a ta
mi air mo ghlòrachadh annta.
11 Agus a nis cha 'n 'eil mise
ni 's mò anns an t-saoghal, ach a
ta iadsan san t-saoghal, agus a
ta mise a' teachd a d' ionnsuidh-
sa. Athair naoimh, coimhid iad-
san tre t' ainm, a thug thu dhomh-
sa, chum gu 'm bì iad 'nan aon,
mar *a ta* sinne.
12 Am feadh 's a bha mise
maille riu anns an t-saoghal,
choimhid mi iad tre t' ainm-sa :
ghléidh mi a' mhuinntir a thug
thu dhomh, agus cha do chaill-
eadh a h-aon diubh, ach mac

an sgrios; chum gu biodh an sgriobtuir air a choimhlionadh.

13 Agus a nis tha mi teachd a d' ionnsuidh-sa; agus tha mi labhairt nan nithe so anns an t-saoghal, chum gu 'm biodh mo ghàirdeachas aca air a choimhlionadh annta.

14 Thug mi t' fhocal dhoibh; agus thug an saoghal fuath dhoibh, air son nach ann do 'n t-saoghal iad, mar nach 'eil mise do 'n t-saoghal.

15 Cha 'n 'eil mi guidhe gu 'n tugadh tu as an t-saoghal iad, ach gu 'n coimhideadh tu o 'n olc iad.

16 Cha 'n 'eil iadsan do 'n t-saoghal, mar nach 'eil mise do'n t-saoghal.

17 Naomhaich iad troimh an fhìrinn: is e t' fhocal-sa an fhìrinn.

18 Mar a chuir thusa mise chum an t-saoghail, mar sin chuir mise iadsan chum an t-saoghail.

19 Agus air an sonsan tha mise ga m' naomhachadh féin, chum gu 'm bì iadsan mar an ceudna air an naomhachadh troimh an fhìrinn.

20 Agus cha 'n 'eil mi guidhe air an sonsan a mhàin, ach mar an ceudna air son na muinntir sin a chreideas annam-sa troimh am focal-san.

21 Chum gu 'm bì iad 'uile nan aon; chum mar *a ta* thusa, Athair, annam-sa, agus mise annad-sa, gu 'm bì iadsan mar an ceudna 'nan aon annainne; chum gu 'n creid an saoghal gu 'n do chuir thusa uait mi.

22 Agus thug mise dhoibh-san a' ghlòir a thug thusa dhomh-sa, chum gu 'm bì iad 'nan aon, mar a ta sinne 'nar n-aon;

23 Mise annta-san, agus thusa annam-sa, chum gu 'n dèanar coimhlionta iad ann an aon; agus a chum gu 'm bì fios aig an t-saoghal gu 'n do chuir thusa uait mi, agus gu 'n do ghràdhaich thu iadsan, mar a ghràdhaich thu mise.

24 Athair, is àill leam an dream a thug thu dhomh, gu 'm bì iad maille rium, far am bheil mi; chum gu faic iad mo ghlòir a thug thu dhomh: oir ghràdhaich thusa mi mun do leagadh bunaite an domhain.

25 Athair chothromaich, cha b' aithne do 'n t-saoghal thusa; ach b' aithne dhomhsa thu, agus thuig iad so gu 'n do chuir thusa uait mi.

26 Agus dh' fhoillsich mise t' ainm dhoibh, agus foillsichidh mi *e*, chum gu 'm bì an gràdh leis an do ghràdhaich thu mise, annta-san, agus mise annta.

CAIB. XVIII.

'NUAIR a labhair Iosa na briathra so, chaidh e maille r' a dheisciobluibh thairis air sruth Chedroin, far an robh lios, anns an deachaidh e féin agus a dheisciobuil.

2 Agus b' aithne do Iudas, a bhrath esan, an t-àit: oir thàinig Iosa gu tric an sin maille r' a dheisciobluibh.

3 An sin air do Iudas buidheann agus maoir fhaotainn o na h-àrd-shagairt agus na Phairisich, thàinig e do 'n àit sin le leusaibh, agus lòchranaibh, agus armaibh.

4 Uime sin air do Iosa fios a bhi aige air na h-uile nithibh a bha gu teachd air, chaidh e mach, agus thubhairt e riu, Cò tha sibh ag iarraidh?

5 Fhreagair iadsan e, Iosa o Nasaret. Thubhairt Iosa riu, Is mise *e*. Agus sheas mar an ceudna Iudas, a bhrath esan, maille riu.

6 An sin co luath 's a thubh-

airt e riu, Is mise e, chaidh iad
air an ais, agus thuit iad air an
làr.
7 An sin dh' fheòraich e dhiubh
a rìs, Cò tha sibh ag iarraidh?
Thubhairt iadsan, Iosa o Nasa-
ret.
8 Fhreagair Iosa, Thubhairt
mi ribh gur mise e. Uime sin
ma 's mise tha sibh ag iarraidh,
leigibh leo sin falbh:
9 Chum gu 'n coimhliontadh
am focal a labhair e, An dream
a thug thu dhomh, cha do chaill
mi aon diubh.
10 An sin air do Shimon
Peadar claidheamh a bhi aige,
tharruing se e, agus bhuail e
òglach an àrd-shagairt, agus
gheàrr e a' chluas dheas deth.
Agus b' e ainm an òglaich Mal-
chus.
11 An sin thubhairt Iosa ri
Peadar, Cuir do chlaidheamh
san truaill: an cupan a thug
m' Athair dhomh-sa, nach òl
mi e?
12 An sin rug a bhuidheann,
agus an ceannard, agus maoir
nan Iudhach air Iosa, agus
cheangail iad e,
13 Agus thug iad leo e air
tùs gu Annas; (oir b' esan ath-
air-céile Chaiaphais, a bha 'na
àrd-shagairt air a' bhliadhna sin.)
14 A nis b' e Caiaphas a thug
comhairle do na h-Iudhaich, gu 'm
b' iomchuidh gu 'm faigheadh aon
duine bàs air son an t-sluaigh.
15 Agus lean Simon Peadar a-
gus deisciobul eile Iosa. B' aith-
ne do 'n àrd-shagart an deisciobul
sin, agus chaidh e steach maille
ri Iosa do chùirt an àrd-shagairt.
16 Ach sheas Peadar aig an
dorus an leth muigh. Uime sin
chaidh an deisciobul sin eile a
b' aithne do 'n àrd-shagart a mach,
agus labhair e ris a' bhan-dors-
air, agus thug e Peadar a
steach.
17 An sin thubhairt a' bhanog-
lach a bha gléidheadh an doruis
ri Peadar, Nach ann do dheis-
ciobluibh an duine so thusa
mar an ceudna? thubhairt
esan, Cha 'n ann.
18 Agus bha na seirbhisich
agus na maoir 'nan seasamh, air
dhoibh teine guail a chur suas,
oir bha 'm fuachd ann, agus bha
iad 'gan garadh féin: agus bha
Peadar 'na sheasamh maille riu,
agus 'ga gharadh féin.
19 An sin dh' fhiosraich an
t-àrd-shagart do Iosa mu thim-
chioll a dheisciobul, agus mu
thimchioll a theagaisg.
20 Fhreagair Iosa e, Labhair
mise gu follaiseach ris an t-saogh-
al; theagaisg mi a ghnàth anns
an t-sionagog, agus anns an
teampull, far am bheil na h-
Iudhaich a' cruinneachadh as
gach àit; agus am folach cha
do labhair mi ni air bith.
21 C' ar son a ta thu fios-
rachadh dhìom-sa? Fiosraich
dhiubh-san a chuala, ciod a
thubhairt mi riu: feuch, a ta
fhios aca-san ciod a thubhairt
mi.
22 Agus an uair a thubhairt
e na nithe so, bhuail aon do na
maoraibh, a bha 'na sheasamh a
làthair, a bhas air Iosa, ag ràdh,
An ann mar so a fhreagras tu
an t-àrd-shagart?
23 Fhreagair Iosa e, Ma labh-
air mi gu h-olc, dèan fianuis air
an olc: ach ma 's ann gu maith,
c' ar son a ta thu ga m' bhual-
adh?
24 (A nis chuir Annas e ceang-
ailte gu Caiaphas an t-àrd-shag-
art.)
25 Agus bha Simon Peadar 'na
sheasamh agus 'ga gharadh:
Uime sin thubhairt iad ris, Nach
aon d' a dheisciobluibh thusa
mar an ceudna? Dh' àicheadh
esan, agus thubhairt e, cha mhi.

26 Thubhairt aon do sheirbh-
isich an àrd-shagairt, (caraid
do 'n fhear do 'n gheàrr Peadar
a chluas,) Nach faca mise thu
san lios maille ris?
27 An sin dh' àicheadh Peadar
a rìs, agus air ball ghoir an coil-
each.
28 An sin thug iad Iosa o
Chaiaphas gu àit a' bhreithean-
ais: agus b' i mhaduinn a bh' ann,
agus cha deachaidh iad féin do
àit a' bhreitheanais, chum nach
biodh iad air an salachadh; ach
gu 'n itheadh iad a' chàisg.
29 An sin chaidh Pilat a
mach d' an ionnsuidh-san, agus
thubhairt e, Ciod a' chasaid a
tha sibh a' toirt an aghaidh
an duine so?
30 Fhreagair iadsan agus
thubhairt iad ris, Mur b' fhear
droch-bheirt e, cha tugamaid
thairis dhuitse e.
31 An sin thubhairt Pilat riu,
Gabhaibh-sa e, agus thugaibh
breth air a réir bhur lagha féin.
An sin thubhairt na h-Iudhaich
ris, Cha 'n 'eil e ceaduichte
dhuinne neach air bith a chur
gu bàs:
32 Chum gu'm biodh focal Iosa
air a choimhlionadh, a labhair e,
a' ciallachadh ciod a' ghnè bàis
a bha e gu fhaotainn.
33 An sin chaidh Pilat a steach
a rìs do àit a' bhreitheanais, ag-
us ghairm e Iosa, agus thubhairt
e ris, An tusa Rìgh nan Iudh-
ach?
34 Fhreagair Iosa e, Am
bheil thu ag ràdh so uait féin,
no an d' innis *daoine* eile dhuit
e mu m' thimchioll-sa?
35 Fhreagair Pilat, An Iudh-
ach mise? Thug do chinneach
féin, agus na h-àrd-shagairt
thairis dhomh-sa thu: ciod a
rinn thu?
36 Fhreagair Iosa, Cha 'n ann
do 'n t-saoghal so tha mo rìogh-
achd-sa: namb' ann do 'n t-saogh-
al so bhiodh mo rìoghachd,
dhèanadh mo sheirbhisich cog-
adh, chum nach tugtadh thairis
do na h-Iudhaich mi: ach a nis
cha 'n ann o so a ta mo rìogh-
achd.
37 Air an aobhar sin thubh-
airt Pilat ris, An rìgh thu ma
seadh? Fhreagair Iosa, Thubh-
airt thusa gur rìgh mi. 'S ann
chum na crìche so a rugadh mi,
agus chum na crìche so thàinig
mi do 'n t-saoghal, chum gu 'n
dèanainn fianuis do 'n fhìrinn.
Gach neach a ta air taobh na
firinn, éisdidh e ri m' ghuth-sa.
38 Thubhairt Pilat ris, Ciod
i an fhìrinn? Agus air dha so
a ràdh, chaidh e mach a rìs chum
nan Iudhach, agus thubhairt e
riu, Cha 'n 'eil mise a' faotainn
coire air bith ann.
39 Ach a ta gnàth agaibh-sa,
gu 'n leiginn as duine dhuibh
air a' chàisg: uime sin an àill
leibh mi a leigeadh rìgh nan
Iudhach fa sgaoil duibh?
40 An sin ghlaodh iadsan uile,
ag ràdh, Cha 'n e an duine so,
ach Barabas. A nis b' fhear-
reubainn Barabas.

CAIB. XIX.

AN sin air an aobhar sin ghlac
Pilat Iosa, agus sgiùrs se
e.
2 Agus dh' fhigh na saighdear-
an crùn droighinn, agus chuir
iad air a cheann e, agus chuir
iad falluinn phurpuir uime.
3 Agus thubhairt iad, Fàilte
ort, a rìgh nan Iudhach! agus
bhuail iad le 'm basaibh e.
4 An sin chaidh Pilat a mach
a rìs, agus thubhairt e riu, Feuch,
a ta mise 'ga thoirt a mach do
'ur n-ionnsuidh, chum gu 'm bì
fios agaibh nach 'eil mise faotainn
coire sam bith ann.
5 An sin thàinig Iosa mach,

agus an crùn droighinn air, ag-
us an fhalluinn phurpuir uime.
Agus thubhairt *Pilat* riu, Feuch
an duine!
6 Uime sin, an uair a chunn-
aic na h-àrd-shagairt agus na
maoir e, ghlaodh iad, ag ràdh,
Céus *e*, céus *e*. Thubhairt Pilat
riu, Gabhaibh-sa e, agus céus-
aibh *e*: oir cha 'n 'eil mise a'
faotainn coire sam bith ann.
7 Fhreagair na h-Iudhaich e,
Tha lagh againne, agus a réir ar
lagha-ne is còir a chur gu bàs,
air son gu 'n d' rinn e Mac Dhé
dheth féin.
8 Uime sin an uair a chuala
Pilat a' chainnt sin, bu mhòid a
bha dh'eagal air;
9 Agus chaidh e steach a rìs
do àit a' bhreitheanais, agus
thubhairt e ri Iosa, Cia as duit?
ach cha d' thug Iosa freagradh
air.
10 An sin thubhairt Pilat ris,
Nach labhair thu riumsa? nach
'eil fhios agad gu bheil cumhachd
agam-sa do chéusadh, agus gu
bheil cumhachd agam do chur fa
sgaoil?
11 Fhreagair Iosa, Cha bhiodh
cumhachd air bith agad a' m'
aghaidh-sa, mar tugtadh dhuit
o 'n àird e: air an aobhar sin an
tì a thug mise thairis dhuit, tha
aige-san am peacadh a 's mò.
12 Agus o sin suas dh'iarr
Pilat a chur fa sgaoil: ach
ghlaodh na h-Iudhaich, ag ràdh,
Ma leigeas tu am fear so fa sgaoil,
cha charaid do Cheasar thu: ge
b' e neach a ta 'ga dhèanamh féin
'na rìgh, tha e labhairt an
aghaidh Cheasair.
13 Uime sin an uair a chuala
Pilat a' chainnt sin, thug e mach
Iosa, agus shuidh e air a' chaithir-
bhreitheanais, anns an ionad ris
an abrar an Leac-ùrlar, ach anns
an Eabhra, Gabata.
14 Agus b' e là-ulluchaidh na
càisge e, agus mu thimchioll na
seathadh uaire: agus thubhairt
e ris na h-Iudhaich, Feuch bhur
rìgh!
15 Ach ghlaodh iadsan a mach,
Beir uainn, beir uainn, céus e.
Thubhairt Pilat riu, An céus
mi bhur rìgh-sa? Fhreagair na
h-àrd-shagairt, Cha 'n 'eil rìgh
againne ach Ceasar.
16 An sin air an aobhar sin
thug e thairis dhoibh e, gu bhi
air a chéusadh. Agus ghlac iad
Iosa, agus thug iad leo e.
17 Agus chaidh e mach, a'
giùlan a chrann-céusaidh, do 'n
ionad d' an goirear *àit* a' chloig-
inn, d' an ainm san Eabhra,
Golgota.
18 An sin chéus iad e, agus
dithis eile maille ris, fear air
gach taobh, agus Iosa sa
mheadhon.
19 Agus sgrìobh Pilat mar an
ceudna tiodal, agus chuir e air
a' chrann-chéusaidh e. Agus b' e
an sgrìobhadh, IOSA O NA-
SARET RIGH NAN IUDH-
ACH.
20 Uime sin leugh mòran do
na h-Iudhaich an tiodal so: oir
bha 'n t-àit anns an do chéusadh
Iosa fagus do 'n bhaile: agus
bha an sgrìobhadh an Eabhra,
an Greugais, agus an Laidin.
21 An sin thubhairt àrd-
shagairt nan Iudhach ri Pilat,
Na sgrìobh, Rìgh nan Iudhach;
ach gu 'n dubhairt e féin, Is mi
rìgh nan Iudhach.
22 Fhreagair Pilat, An ni a
sgrìobh mi, sgrìobh mi e.
23 An sin an uair a chéus na
saighdearan Iosa, ghlac iad a
thrusgan, (agus rinn iad ceithir
earrannan, earrann do gach saigh-
dear,) agus *a* chòta mar an ceud-
na: agus bha 'n còta gun fhuaigh-
eal, air fhigheadh o bhràigh sìos
gu h-iomlan.
24 Thubhairt iad uime sin

eatorra féin, Na reubamaid e, ach
tilgeamaid croinn air cò aig a
bhitheas e: chum gu 'n coimh-
liontadh an sgriobtuir, a ta 'g
ràdh, Roinn iad mo thrusgan
eatorra, agus thilg iad croinn
air mo bhrat. Air an aobhar sin
rinn na saighdearan na nithe
so.
25 A nis sheas làimh ri crann-
céusaidh Iosa, a mhàthair, ag-
us piuthar a mhàthar, Muire
bean Chleophais, agus Muire
Magdalen.
26 Uime sin an uair a chunn-
aic Iosa a mhàthair, agus an
deisciobul a b' ionmhuinn leis
'na sheasamh a làthair, thubh-
airt e r' a mhàthair, A bhean,
feuch do mhac!
27 An sin thubhairt e ris an
deisciobul, Feuch do mhàthair!
Agus o 'n àm sin a mach thug
an deisciobul *sin* leis i d'a thigh
féin.
28 An déigh so air do Iosa
fios a bhi aige gu 'n robh na h-uile
nithe a nis air an crìochnachadh,
chum gu 'n coimhliontadh an
sgriobtuir, thubhairt e, Tha tart
orm.
29 A nis bha an sin soitheach
làn do fhìon geur: agus air
dhoibh-san spong a lìonadh do 'n
fhìon gheur, agus a chur air
hisop, shìn iad chum a bheoil e.
30 An sin an uair a ghabh
Iosa am fìon geur, thubhairt e,
Tha e crìochnaichte: agus air
cromadh a chinn da, thug e suas
a spiorad.
31 An sin chum nach fan-
adh na cuirp air a' chrann-chéus-
aidh air an t-sàbaid, a chionn
gu 'm b' e là an ulluchaidh a bha
ann, (oir bu là mòr an là sàbaid
sin,) dh' iarr na h-Iudhaich air
Pilat gu 'n rachadh an luirgne a
bhriseadh, agus gu 'n tugtadh air
falbh iad.
32 An sin thàinig na saigh-
dearan, agus bhris iad luirgne
a' cheud fhir, agus luirgne an
fhir eile, a chéusadh maille
ris.
33 Ach air dhoibh teachd
chum Iosa, an uair a chunnaic
iad gu 'n robh e cheana marbh,
cha do bhris iad a luirgne-san.
34 Ach lot fear do na saighd-
earaibh a thaobh le sleagh, agus
air ball thàinig a mach fuil agus
uisge.
35 Agus thug an tì a chunn-
aic *sin* fianuis, agus a ta 'fhian-
uis fìrinneach: agus a ta fhios
aige gu bheil e labhairt na fìrinn,
chum gu 'n creideadh sibhse.
36 Oir rinneadh na nithe so
chum gu 'n coimhliontadh an
sgriobtuir, Cha bhrisear cnàimh
dheth.
37 Agus a rìs a ta sgriobtuir
eile ag ràdh, Amhaircidh iad air-
san a lot iad.
38 'Na dhéigh so dh' iarr Io-
seph o Arimatea, (a bha 'na
dheisciobul aig Iosa, ach am
folach air eagal nan Iudhach,)
air Pilat comas corp Iosa a thoirt
leis: agus leig Pilat *sin* leis.
Thàinig e air an aobhar sin, ag-
us thug e leis corp Iosa.
39 Thàinig mar an ceudna
Nicodemus, (a thàinig air tùs
gu Iosa san oidhche,) agus thug
e leis mu thimchioll ceud pund
do mhirr agus do aloes air am
measgadh feadh a chéile.
40 An sin ghabh iad corp Io-
sa, agus cheangail iad e ann an
lìon-eudaichibh, maille ris an
spìosraidh, mar is gnàth leis na
h-Iudhaich adhlac a dhèanamh.
41 A nis bha lios anns an àit
an do chéusadh e; agus anns an
lios uaigh nuadh, anns nach do
chuireadh aon duine riamh.
42 Air an aobhar sin air son
ulluchaidh *càisge* nan Iudhach,
do bhrìgh gu 'n robh an uaigh am
fagus, chuir iad Iosa an sin.

CAIB. XX.

AIR a' cheud là do 'n t-seachd-
uin thàinig Muire Magda-
len gu moch, agus an dorchadas
fathast ann, chum na h-uaighe,
agus chunnaic i a' chlach air a
togail o 'n uaigh.
2 Ruith i an sin, agus thàinig
i gu Simon Peadar, agus gus an
deisciobul eile a b' ionmhuinn le
Iosa, agus thubhairt i riu, Thug
iad leo an Tighearn as an uaigh,
agus cha 'n 'eil fhios againn c' àit
an do chuir iad e.
3 Uime sin chaidh Peadar a
mach, agus an deisciobul sin eile,
agus thàinig iad chum na h-
uaighe.
4 Agus ruith iad 'nan dithis
cuideachd: agus ruith an deis-
ciobul eile ni bu luaithe na Pead-
ar, agus thàinig e air tùs chum
na h-uaighe.
5 Agus air cromadh sìos da,
chunnaic e 'n lìon-eudach 'na
luidhe; gidheadh cha deachaidh
e steach.
6 An sin thàinig Simon Pead-
ar 'ga leantuinn, agus chaidh e
steach do 'n uaigh, agus chunn-
aic e 'n lìon-eudach 'na luidhe;
7 Agus an neapaicin a bha
m'a cheann, cha'n ann 'na luidhe
maille ris an lìon-eudach, ach air
leth air fhilleadh ann an aon àit.
8 An sin chaidh a steach mar
an ceudna an deisciobul sin eile
a thàinig air tùs chum na h-
uaighe, agus chunnaic, agus
chreid e.
9 Oir cha do thuig iad fath-
ast an sgriobtuir, gu 'm b' éigin
gu 'n éireadh esan a rìs o na
marbhaibh.
10 An sin dh' imich na deis-
ciobuil a rìs chum an cuideachd
féin.
11 Ach sheas Muire aig an
uaigh a muigh, a' gul: agus ag
gul d' i chrom i sìos, *ag amharc* a
steach do 'n uaigh,
12 Agus chunnaic i dà aing-
eal ann an *culaidhibh* geala, 'nan
suidhe, fear aig a' cheann, agus
fear aig na cosaibh, san àit an
robh corp Iosa 'na luidhe;
13 Agus thubhairt iadsan
rithe, A bhean, c' ar son a ta thu
gul? Thubhairt i riu, Air son
gu 'n d' thug iad mo Thighearn
leo, agus nach 'eil fhios agam
c' àit an do chuir iad e.
14 Agus an uair a thubhairt
i so, phill i air a h-ais, agus
chunnaic i Iosa 'na sheasamh,
agus cha d' aithnich i gu 'm b' e
Iosa bha ann.
15 Thubhairt Iosa rithe, A
bhean, c' ar son a ta thu gul?
cò tha thu 'g iarraidh? air saoil-
sinn d' ise gu 'm b' e an gàradair
a bh' ann, thubhairt i ris, A
thighearn, ma thug thusa leat e,
innis dhomh-sa c' àit an do chuir
thu e, agus bheir mise leam e.
16 Thubhairt Iosa rithe, A
Mhuire. Air tionndadh dh' ise,
thubhairt i ris, Rabboni, 's e sin
r' a ràdh, A Mhaighstir.
17 Thubhairt Iosa rithe, Na
bean rium; oir cha deachaidh
mi fathast suas chum m' Athar:
ach imich chum mo bhràithre,
agus abair riu, Tha mise dol suas
chum m' Athar féin agus bhur
n-Athar-sa, agus *chum* mo Dhé
féin agus bhur Dé-sa.
18 Thàinig Muire Magdalen
agus dh' innis i do na deisciob-
luibh, gu 'm fac i an Tighearn,
agus gu 'n dubhairt e na nithe so
rithe.
19 Agus air teachd do 'n
fheasgar an là sin féin, air a'
cheud *là* do 'n t-seachduin, agus
na dorsa dùinte far an robh na
deisciobuil cruinn air eagal nan
Iudhach, thàinig Iosa agus sheas
e sa' mheadhon, agus thubhairt
e riu, Sìth dhuibh.
20 Agus air dha so a ràdh,
nochd e dhoibh *a* làmhan agus

a thaobh. An sin bha aoibhneas
air na deisciobluibh an uair a
chunnaic iad an Tighearn.
21 An sin thubhairt Iosa riu
a rìs, Sìth dhuibh : mar a chuir
an t-Athair uaith mise, mar sin
a ta mise 'gur cur-sa uam.
22 Agus air dha so a ràdh,
shéid e orra, agus thubhairt e
riu, Gabhaibh-sa an Spiorad
naomh.
23 Cò air bith iad d' am maith
sibh am peacanna, tha iad maith-
te dhoibh ; *agus* cò air bith iad
d' an cum sibh am *peacanna gun
am maitheadh*, tha iad air an
cumail.
24 Ach cha robh Tomas, aon
do 'n dà fhear dheug, d' an goir-
ear Didimus, maille riu, 'nuair
a thàinig Iosa.
25 Uime sin thubhairt na
deisciobuil eile ris, Chunnaic
sinne an Tighearn. Ach thubh-
airt esan riu, Mur faic mise
aileadh nan tairngean 'na làmh-
aibh, agus mur cuir mi mo mheur
ann an aileadh nan tairngean,
agus mur cuir mi mo làmh 'na
thaobh, cha chreid mi.
26 Agus an ceann ochd làith-
ean 'na dhéigh sin, bha a dheis-
ciobuil a rìs a stigh, agus Tomas
maille riu : thàinig Iosa, agus
na dorsa dùinte, agus sheas e sa'
mheadhon, agus thubhairt e,
Sìth dhuibh.
27 'Na dhéigh sin thubhairt e
ri Tomas, Cuir an so do mheur,
agus feuch mo làmhan ; agus sìn
an so do làmh, agus cuir a' m'
thaobh i : agus na bì mì-chreid-
each, ach creideach.
28 Agus fhreagair Tomas,
agus thubhairt e ris, Mo Thigh-
earn agus mo Dhia.
29 Thubhairt Iosa ris, Air
son gu faca tu mi, a Thomais,
chreid thu : is beannaichte iad-
san nach faca, agus a chreid.
30 Agus rinn Iosa gu fìrinn-
each mòran do mhìorbhuilibh eile
am fianuis a dheisciobul, nach
'eil sgrìobhta san leabhar so.
31 Ach tha iad so sgrìobhta,
chum gu 'n creideadh sibh gur e
Iosa an Crìosd Mac Dhé, agus
ag creidsinn duibh, gu 'm biodh
agaibh beatha troimh 'ainm-
san.

CAIB. XXI.

AN déigh nan nithe sin dh'-
fhoillsich Iosa e féin a rìs
d' a dheisciobluibh aig muir Thi-
beriais ; agus air an dòigh so
nochd se *e féin :*
2 Bha maille r' a chéile Simon
Peadar, agus Tomas d'an goirear
Didimus, agus Natanael o Chàna
Ghalile, agus *mic* Shebede, agus
dithis eile d' a dheisciobluibh.
3 Thubhairt Simon Peadar
riu, Tha mi dol a dh' iasgach.
Thubhairt iadsan ris, Tha sinne
a' dol maille riut. Dh' imich iad
a mach, agus chaidh iad a steach
do luing air ball ; agus cha do
ghlac iad ni air bith an oidhche
sin.
4 Ach an uair a bha a' mhad-
uinn a nis air teachd, sheas Iosa
air an tràigh : gidheadh cha robh
fhios aig na deisciobluibh gu 'm
b' e Iosa bha ann.
5 An sin thubhairt Iosa riu, A
chlann, am bheil biadh air bith
agaibh ? Fhreagair iadsan e,
Cha 'n 'eil.
6 Agus thubhairt esan riu,
Tilgibh an lìon air an taobh deas
do 'n luing, agus gheibh sibh.
Thilg iad uime sin, agus a nis
cha b' urrainn iad a tharruing air
son lìonmhoireachd an éisg.
7 Uime sin thubhairt an deis-
ciobul sin, a b' ionmhuinn le Iosa,
ri Peadar, Is e 'n Tighearn a ta
ann. A nis an uair a chuala
Simon Peadar gur e an Tigh-
earn a bh' ann, cheangail e a
chòt-uachdair *uime*, (oir bha e

lomnochd,) agus thilg se e féin
sa' mhuir.
8 Thàinig na deisciobuil eile
ann an luing bhig; (oir cha
robh iad fada o thìr, ach mu
thimchioll dà cheud làmh-
choille,) a' tarruing an lìn éisg.
9 Uime sin an uair a thàinig
iad air tìr, chunnaic iad grìosach
an sin, agus iasg air a chur oirre,
agus aran.
10 Thubhairt Iosa riu, Thug-
aibh an so do 'n iasg a ghlac sibh
a nis.
11 Chaidh Simon Peadar suas,
agus tharruing e an lìon gu tìr,
làn do iasgaibh mòra, ceud agus
leth-cheud agus trì: agus ged
bha 'n uiread sin ann, cha do
bhriseadh an lìon.
12 Thubhairt Iosa riu, Thig-
ibh, gabhaibh bhur dìnneir. Agus
cha robh a chridhe aig a h-aon
do na deisciobluibh fheòraich
dheth, Cò thusa? oir dh' aith-
nich iad gur e an Tighearn a
bha ann.
13 An sin thàinig Iosa, agus
ghlac e aran, agus thug e dhoibh
e, agus iasg mar an ceudna.
14 Is i so a nis an treas uair
a nochd Iosa e féin d'a dheisciob-
luibh, an déigh dha éirigh o na
marbhaibh.
15 An sin an déigh dhoibh an
dìnneir a ghabhail, thubhairt
Iosa ri Simon Peadar, a Shimoin
mhic Ionais, am bheil barrachd
gràidh agad dhomh-sa orra sin?
Thubhairt e ris, Tha, a Thigh-
earn; tha fios agad gur toigh
leam thu. Thubhairt e ris, Beath-
aich m' uain.
16 Thubhairt e ris a rìs an
dara uair, A Shimoin *mhic* Ionais,
an toigh leat mise? Thubhairt
e ris, Seadh, a Thighearn; tha
fios agad gur toigh leam thu.
Thubhairt e ris, Beathaich mo
chaoraich.
17 Thubhairt e ris an treas
uair, A Shimoin *mhic* Ionais,
an toigh leat mise? Bha Peadar
doilich a chionn gu 'n dubhairt
e ris an treas uair, An toigh
leat mise? Agus thubhairt e ris,
A Thighearn, is aithne dhuit
na h-uile nithe; tha fhios agad
gur toigh leam thu. Thubhairt
Iosa ris, Beathaich mo chaor-
aich.
18 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh riut, an uair a bha
thu òg, chrioslaich thu thu féin,
agus dh' imich thu an taobh bu
mhiann leat: ach an uair a bhios
tu aosmhor, sìnidh tu mach do
làmhan, agus crioslaichidh neach
eile thu, agus bheir e *thu* an
taobh nach àill leat.
19 So thubhairt e, a' ciallach-
adh ciod a' ghnè bàis leis an
tugadh e glòir do Dhia. Agus
air dha so a ràdh, thubhairt e
ris, Lean mise.
20 An sin air do Pheadar tionn-
dadh, chunnaic e an deisciobul a
b' ionmhuinn le Iosa, a' lean-
tuinn; an tì mar an ceudna a
luidh air uchd Iosa air a shuip-
eir, agus a thubhairt ris, A Thigh-
earn, cò e a bhrathas thu?
21 Air do Pheadar esan fhaic-
inn, thubhairt e ri Iosa, A Thigh-
earn, ciod *a ni* am fear so?
22 Thubhairt Iosa ris, Ma's
àill leam-sa e dh' fhantuinn gus
an tig mi, ciod e *sin* duitse? Lean
thusa mise.
23 Uime sin chaidh an ràdh
so mach am measg nam bràithre,
nach faigheadh an deisciobul sin
bàs: gidheadh cha dubhairt Iosa
ris, nach faigheadh e bàs: ach,
Ma 's i mo thoil-sa e dh' fhan-
tuinn gus an tig mi, ciod e *sin*
duitse?
24 Is e so an deisciobul a ta
dèanamh fianuis air na nithibh
so, agus a sgrìobh na nithe so:
agus a ta fhios againne gu bheil
'fhianuis fìor.

25 Agus a ta mar an ceudna
mòran do nithibh eile a rinn
Iosa, agus nam biodh iad uile
sgrìobhta, is i mo bharail nach
cumadh an saoghal féin na rach-
adh a sgrìobhadh do leabhraich-
ibh. Amen.

GNIOMHARA NAN ABSTOL.

CAIB. I.

RINN mi an ceud leabhar, a
Theophiluis, mu thimchioll
nan uile nithe a thòisich Iosa
air a dhèanamh agus a theag-
asg,
2 Gus an là an do thogadh
suas e, an déigh dha, troimh
an Spiorad Naomh, àitheantan a
thoirt do na h-abstolaibh a
thagh e:
3 D'ann d'rinn e mar an ceud-
na e féin a nochdadh beò an
déigh 'fhulangais, le mòran do
chomharaibh fìrinneach, air dha
bhi air fhaicinn leo feadh dhà
fhichead là, agus e labhairt mu
na nithibh sin a bhuineadh do
rìoghachd Dhé:
4 Agus air dha bhi maille riu,
dh' àithn e dhoibh gun iad a dhol
o Ierusalem, ach feitheamh ri
gealladh an Athar, *ars' esan*, a
chuala sibh uam-sa.
5 Oir bhaist Eoin gu deimhin
le uisge: ach baistear sibhse leis
an Spiorad naomh, air bheag do
làithibh an déigh so.
6 Uime sin an uair a chruinn-
ich iad an ceann a chéile, dh'-
fheòraich iad deth, ag ràdh, A
Thighearn, an aisig thu san àm
so an rìoghachd do Israel?
7 Ach thubhairt esan riu,
Cha bhuin e dhuibh-sa fios nan
aimsir no nan àm fhaotainn, a
chuir an t-Athair 'na chumh-
achd féin.
8 Ach gheibh sibhse cumh-
achd an uair a thig an Spiorad
naomh oirbh: agus bithidh sibh
'nur fianuisibh dhomh-sa, araon
ann an Ierusalem, agus ann an
Iudea uile, agus ann an Sama-
ria, agus gu iomall na talmh-
ainn.
9 Agus an uair a thubhairt
e na nithe so, thogadh suas e,
agus iadsan 'ga fhaicinn; agus
thug neul as an sealladh e.
10 Agus am feadh a bha iad-
san a' geur-amharc gu nèamh,
agus esan a' dol suas, feuch,
sheas dithis fhear làimh riu ann
an eudach geal;
11 Agus thubhairt iad, Fheara
Ghalile, c' ar son a ta sibh 'nur
seasamh ag amharc gu nèamh?
An t-Iosa so a thogadh suas
uaibh gu nèamh, is amhuil sin a
thig e, mar a chunnaic sibh e a'
dol gu nèamh.
12 An sin phill iad gu Ieru-
salem, o 'n t-sliabh ris an abrar
sliabh nan crann-oladh, a tha 'm
fagus do Ierusalem, astar là
sàbaid as.
13 Agus an uair a thàinig iad a
stigh, chaidh iad suas do sheòmar
uachdarach, far an robh a' fan-
tuinn Peadar, agus Seumas, ag-
us Eoin, agus Aindreas, Philip,
agus Tomas, Bartolomeus, ag-
us Mata, Seumas *mac* Alpheuis,
agus Simon Selotes, agus Iudas
bràthair Sheumais.
14 Bhuanaich iad so uile a
dh' aon inntinn ann an ùrnuigh,
[agus an guidhe,] maille ris
na mnaibh, agus Muire màthair

Iosa, agus maille r' a bhràith-
ribh.
15 Agus anns na làithibh sin
dh' éirich Peadar ann am meadh-
on nan deisciobul, agus thubhairt
e, (b'e àireamh nan ainm a bha
làthair, mu thimchioll ceud agus
fichead,)
16 Fheara *agus* a bhràithre,
b' éigin an sgriobtuir so bhi air
a choimhlionadh, a roimh-labh-
air an Spiorad naomh le beul
Dhaibhidh timchioll Iudais, a
bha 'na cheann-iuil aca-san a
ghlac Iosa.
17 Oir bha e air àireamh
maille ruinne, agus fhuair e
cuibhrionn do'n fhrithealadh so.
18 A nis cheannaich am fear so
fearann le duais na h-eucorach;
agus air dha tuiteam sìos air
'aghaidh, sgàin e sa' mheadhon,
agus bhrùchd a mhionach uile
mach.
19 Agus rinneadh so aith-
nichte do luchd-àiteachaidh Ie-
rusaleim uile; air chor as gu'n
abrar ris an fhearann sin 'nan
cainnt féin, Aceldama, sin ri
ràdh, Fearann fola.
20 Oir a ta e sgrìobhta ann an
leabhar nan Salm, Biodh 'àite-
còmhnuidh 'na fhàsach, agus na
gabhadh neach sam bith tàmh
ann: agus, Glacadh neach eile a
dhreuchd.
21 Air an aobhar sin is còir
aon do na daoinibh sin a bha
maille ruinne, rè na h-aimsir *sin*
uile anns an deachaidh an Tigh-
earn Iosa steach agus a mach
'nar measg-ne,
22 A' tòiseachadh o bhaisteadh
Eoin, gus an là an do thogadh
suas uainn e, bhi air a dhèan-
amh 'na fhianuis air 'aiseirigh-
san maille ruinne.
23 Agus shònraich iad dithis,
Ioseph ris an abrar Barsabas,
d' am bu cho-ainm Iustus, agus
Matias.
24 Agus rinn iad ùrnuigh,
agus thubhairt iad, Thusa a
Thighearn, d' an aithne cridh-
eacha nan uile dhaoine, foillsich
cò do'n dithis so a thagh thu,
25 A ghabhail cuibhrinn do'n
fhrithealadh agus do'n abstol-
achd so, o'n do thuit Iudas le
seacharan, gu dol d'a àit féin.
26 Agus thilg iad an crann-
chur; agus thuit an crannchur
air Matias; agus bha e air àir-
eamh maille ris an aon abstol
deug.

CAIB. II.

AGUS an uair a thàinig là na
cuingis, bha iad gu léir a
dh' aon inntinn ann an aon àit.
2 Agus thàinig gu h-obann
toirm o nèamh, mar shéideadh
gaoithe ro thréin, agus lìon i an
tigh uile far an robh iad 'nan
suidhe.
3 Agus dh' fhoillsicheadh
dhoibh teanganna sgoilte, mar
do theine, agus shuidh e air gach
aon diubh fa leth:
4 Agus lìonadh iad uile leis
an Spiorad naomh, agus thòis-
ich iad air labhairt le teangaibh
eile, a réir mar a thug an Spiorad
comas labhairt dhoibh.
5 Agus bha a' gabhail còmh-
nuidh ann an Ierusalem, Iudh-
aich, daoine cràbhach, do gach
uile chinneach fo nèamh.
6 A nis an uair a sgaoileadh an
t-iomradh so, thàinig an sluagh
an ceann a chéile, agus bha iad
fo amhluadh, do bhrìgh gu'n
cuala gach aon iad a' labhairt
'nan cànain féin.
7 Agus bha iad uile fo uamhas
agus ghabh iad iongantas, ag
ràdh r' a chéile, Feuch, nach Ga-
liléich iad sin uile a ta labhairt?
8 Agus cionnus a ta sinne
'gan cluinntinn gach aon 'nar
cànain féin, anns an d' rugadh
sinn?

9 Partaich, agus Medich, agus
Elamaich, agus luchd-àiteach-
aidh Mhesopotamia, Iudea, agus
Chapadocia, Phontuis, agus Asia,
10 Phrigia, agus Phamphilia,
na h-Eiphit, agus chrìoch na Libia
timchioll Chirene, agus coigrich
o 'n Roimh, Iudhaich agus Pros-
elitich,
11 Muinntir Chrete, agus
Arabia, tha sinn 'gan cluinn-
tinn a' labhairt 'nar teangaibh
féin gnìomhara mòralach Dhé.
12 Agus bha iad uile fo uamhas,
agus ann an ioma-chomhairle,
ag ràdh, gach aon r'a chéile, Ciod
is ciall da so?
13 Ach thubhairt dream eile
a' fanoid, Tha na daoine so làn
do fhìon ùr.
14 Ach air seasamh do Pheadar
maille ris an aon fhear deug,
thog e a ghuth, agus thubhairt
e riu, Fheara Iudea, agus sibhse
uile a luchd-àiteachaidh Ieru-
saleim, biodh fios so agaibh, ag-
us éisdibh ri m' bhriathraibh-
sa:
15 Oir cha 'n 'eil iad so air
mhisg, mar a ta sibhse a' meas,
oir is i an treas uair do 'n là a
ta ann.
16 Ach is e so an ni a chaidh
labhairt leis an fhàidh Ioel:
17 Agus tàrlaidh anns na
làithibh deireannach, (arsa Dia,)
dòirtidh mise do m' Spiorad air
gach uile fheoil; agus nì bhur
mic agus bhur nigheana fàidh-
eadaireachd, agus chì bhur n-òg-
anaich seallanna, agus bruad-
araidh bhur seann daoine bruad-
aran:
18 Agus dòirtidh mise air m'-
òglaich, agus air mo bhanoglaich
do m' Spiorad anns na làith-
ibh sin; agus nì iad fàidhead-
aireachd:
19 Agus nochdaidh mise iong-
antais anns na nèamhaibh shuas,
agus comharan air an talamh
shìos; fuil, agus teine, agus
duibh-neul deataich.
20 Iompaichear a' ghrian gu
dorchadas, agus a' ghealach gu
fuil, mun tig là mòr agus comh-
araichte sin an Tighearna:
21 Agus tàrlaidh, ge b'e neach
a ghairmeas air ainm an Tigh-
earna, gu 'n tèarnar e.
22 Fheara Israeil, éisdibh ris
na briathraibh so: Iosa o Na-
saret, duine a dhearbhadh le
Dia 'nur measg-sa, le cumhachd-
aibh agus le mìorbhuilibh agus
le comharaibh, a rinn Dia leis-
san 'nur meadhon-sa, mar a ta
fhios agaibh féin;
23 An duine so, a thugadh
thairis le comhairle chinntich
agus roimh-eòlas Dé, ghlac
sibhse, agus le làmhaibh dhroch
dhaoine chéus agus mharbh sibh
e:
24 Neach a thog Dia suas,
air dha piantan a' bhàis fhuasg-
ladh; do bhrìgh nach robh e 'n
comas gu 'n cumtadh esan leis:
25 Oir thubhairt Daibhidh m'a
thimchioll, Chunnaic mi an Tigh-
earn romham a ghnàth; oir a ta
e aig mo dheas làimh, chum nach
gluaisteadh mi.
26 Air an aobhar so rinn mo
chridhe gàirdeachas, agus rinn
mo theangadh aoibhneas: tuill-
eadh fòs, gabhaidh m' fheoil
còmhnuidh fhoisneach ann an
dòchas:
27 Do bhrìgh nach fàg thu
m' anam shìos ann an ifrinn, ni
mò a dh' fhuilingeas tu do d'
naomh Aon féin gu faic e truaill-
idheachd.
28 Dh' fhoillsich thu dhomh-
sa slighean na beatha; lìon-
aidh tu mi do shubhachas le d'
ghnùis.
29 Fheara *agus* a bhràithre,
leigibh leam-sa labhairt gu dàna
ribh mu'n phrìomh-athair Daibh-
idh, araon gu 'n d' fhuair e bàs,

agus gu 'n d' adhlaiceadh e, agus gu bheil 'uaigh maille ruinne gus an là 'n diugh:

30 Air an aobhar sin air dha bhi 'na fhàidh, agus fiosrach gu 'n do mhionnaich Dia le mionnaibh dha, do thoradh a leasraidh, [a réir na feòla, gu togadh e suas Crìosd,] gu suidhe air a rìgh-chaithir-san.

31 Air dhasan so a roimh-fhaicinn, labhair e mu aiseirigh Chrìosd, nach d' fhàgadh 'anam ann an ifrinn, agus nach fac 'fheoil truaillidheachd.

32 An t-Iosa so thog Dia suas, air am bheil sinne uile 'nar fianuisibh.

33 Uime sin air dha bhi air àrdachadh le deas làimh Dhé, agus gealladh an Spioraid naoimh fhaotainn o 'n Athair, dhòirt e mach an ni so, a tha sibhse nis a' faicinn agus a' cluinntinn.

34 Oir cha deachaidh Daibh-idh suas chum nan nèamh: ach a ta e féin ag ràdh, Thubh-airt an Tighearn ri m' Thigh-earn, Suidh air mo làimh dheis,

35 Gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fo d' chosaibh.

36 Uime sin biodh fios gu cinnteach aig tigh Israeil uile, gu 'n d' rinn Dia 'na Thighearn agus 'na Chrìosd an t-Iosa so féin, a chéus sibhse.

37 A nis an uair a chual iad *so*, bha iad air am bioradh 'nan cridhe, agus thubhairt iad ri Peadar, agus ris a' chuid eile do na h-abstolaibh, Fheara *agus* a bhràithre, ciod a nì sinn?

38 An sin thubhairt Peadar riu, Dèanaibh aithreachas, agus bithibh air bhur baisteadh gach aon agaibh ann an ainm Iosa Crìosd, chum maitheanais pheac-anna, agus gheibh sibh tiodhlac an Spioraid naoimh.

39 Oir a ta an gealladh dhuibh-sa, agus do 'ur cloinn, agus do na h-uile a ta fad o làimh, eadhon a mheud as a ghairmeas an Tighearn ar Dia.

40 Agus le mòran do bhriath-raibh eile rinn e fianuis agus dh' earalaich e *iad*, ag ràdh, Saor-aibh sibh féin o 'n ghinealach fhiar so.

41 An sin bhaisteadh iadsan a ghabh r' a fhocal gu toileach: agus an là sin féin chuireadh *riu* timchioll trì mìle anam.

42 Agus bhuanaich iad gu seasmhach ann an teagasg nan abstol, agus ann an co-chomunn, agus ann am briseadh arain, ag-us ann an ùrnuighibh.

43 Agus thàinig eagal air gach anam: agus rinneadh mòr-an do mhìorbhuilibh agus do chomharaibh leis na h-abstol-aibh.

44 Agus bha iadsan uile a chreid ann an aon àit, agus bha na h-uile nithe aca coitchionn;

45 Agus reic iad an seilbh ag-us am maoin, agus roinn iad air na h-uile iad, a réir mar a bha feum gach neach.

46 Agus ag buanachadh dhoibh gach là a dh' aon inntinn anns an teampull, agus a' briseadh arain o thigh gu tigh, chaith iad am biadh le gàirdeachas agus le aon-fhillteachd cridhe,

47 A' moladh Dhé, agus deadh-ghean aca o 'n t-sluagh uile. Agus chuir an Tighearn gach là ris an eaglais an dream a thèaruinear.

CAIB. III.

AGUS chaidh Peadar agus Eoin le chéile suas do 'n teampull, aig uair na h-ùrnuigh, *eadhon* an naothadh *uair*.

2 Agus bha duine àraidh a bha 'na bhacach o bhroinn a mhàthar air a ghiùlan, neach a chuireadh gach là aig dorus sin an teampuill ris an abrar Sgiamh-

ach, a dh' iarraidh déirce orra-
san a bha dol a steach do 'n
teampull:
3 Neach, an uair a chunnaic e
Peadar agus Eoin air ti dol a
steach do 'n teampull, a dh' iarr
déirc.
4 Agus air do Pheadar seall-
tuinn gu geur air, maille ri Eoin,
thubhairt e, Amhairc oirnne.
5 Agus thug esan aire dhoibh
an dòchas gu 'm faigheadh e ni-
éigin uatha.
6 An sin thubhairt Peadar,
Airgiod no òr cha 'n 'eil agam;
ach an ni a ta agam, so bheir
mi dhuit: An ainm Iosa Crìosd
o Nasaret, éirich agus imich.
7 Agus air dha breith air a
làimh dheis, thog e suas *e;* agus
air ball neartaicheadh 'aobrunn-
an agus a throidhean.
8 Agus leum e suas, agus
sheas, agus dh' imich e, agus
chaidh e steach maille riu do 'n
teampull, ag imeachd, agus a'
leumnaich, agus a toirt cliù do
Dhia.
9 Agus chunnaic an sluagh
uile e ag imeachd, agus a' toirt
cliù do Dhia.
10 Agus dh' aithnich iad esan
gu 'm b' e a bha 'na shuidhe aig
geata, Sgiamhach an teampuill
ag iarraidh déirce: agus lìon-
adh iad le h-iongantas agus le
h-uamhas air son an ni sin a
thachair dha.
11 Agus ag cumail Pheadair
agus Eoin, [do 'n bhacach a chaidh
leigheas,] ruith an sluagh uile
d' an ionnsuidh anns an sgàth-
thigh ris an abrar sgàth-thigh
Sholaimh, làn iongantais.
12 Agus an uair a chunnaic
Peadar *so,* fhreagair e an sluagh,
Fheara Israeil, c' ar son a ta
iongantas oirbh mu 'n ni so? no
c' ar son a ta sibh a geur-amharc
oirnne, mar gu b' ann le ar cumh-
achd no ar naomhachd féin a
thug sinn air an duine so im-
eachd?
13 Ghlòraich Dia Abrahaim,
agus Isaaic, agus Iacoib, Dia ar
n-aithriche a Mhac Iosa; a
thug sibhse thairis, agus a dh'-
àicheadh sibh an làthair Philait,
an uair a b' i a bhreth *a* chur fa
sgaoil.
14 Ach dh' àicheadh sibhse an
t-Aon naomh, agus am Fìrean,
agus dh' iarr sibh mortair a
thiodhlacadh dhuibh;
15 Agus mharbh sibh Prionnsa
na beatha, a thog Dia o na
marbhaibh; air am bheil sinne
'nar fianuisibh.
16 Agus tre chreidimh 'na
ainm neartaich e an tì so, a tha
sibhse a' faicinn, agus a 's aithne
dhuibh: seadh, thug 'ainm-san
agus an creidimh a ta trid-san,
dhasan an t-slàinte iomlan so
'nur làthair-sa uile.
17 Agus a nis, a bhràithre, tha
fhios agam gur ann troimh
aineolas a rinn sibh *e,* mar *a rinn*
mar an ceudna bhur n-uachdar-
ain.
18 Ach choimhlion Dia air an
dòigh so na nithe sin a roimh-
fhoillsich e le beul 'fhàidhean
uile, gu 'm fuilingeadh Crìosd.
19 Air an aobhar sin dèan-
aibh-sa aithreachas agus bithibh
air bhur n-iompachadh, chum
gu 'm bì bhur peacanna air an
glanadh as, 'nuair a thig aman-
an fionnuaireachd o làthair an
Tighearn,
20 Agus a chuireas e Iosa
Crìosd d' ur ionnsuidh, a chaidh
roimh-òrduchadh:
21 Neach is éigin do nèamh a
ghabhail gu aimsiribh aisig nan
uile nithe, air an do labhair Dia
le beul 'fhàidhean naomha uile,
o thoiseach an t-saoghail.
22 Oir gu fìrinneach thubh-
airt Maois ris na h-aithrichibh,
Togaidh an Tighearn bhur Dia

suas fàidh dhuibh, do 'ur bràith-
ribh, mar mise; ris-san éisdidh
sibh anns na h-uile nithibh a
labhras e ribh.
23 Agus tàrlaidh, gach anam
nach éisd ris an fhàidh sin, *gu 'n*
sgriosar a mach as an t-sluagh e.
24 Seadh, dh' fhoillsich na
fàidhean uile o Shamuel, agus
iadsan a lean o sin, a mheud
diubh as a labhair, roimh-làimh
mu na làithibh so.
25 Is sibhse clann nam fàidh-
ean, agus a' choimhcheangail a
rinn Dia r' ar n-aithrichibh, ag
ràdh ri Abraham, Agus ann ad
shliochd-sa bithidh uile theagh-
laiche na talmhainn air am bean-
nachadh.
26 Air do Dhia a Mhac Iosa
thogail suas, chuir e do 'ur n-
ionnsuidh-sa e air tùs, chum
gu 'm beannaicheadh e sibh, leis
gach aon agaibh iompachadh o
bhur lochdaibh.

CAIB. IV.

AGUS am feadh 's a bha iad
a' labhairt ris an t-sluagh,
thàinig orra na sagairt, agus
ceannard an teampuill, agus na
Sadusaich;
2 Agus bha iad fo dhoil-
gheas gu'n robh iadsan a' teagasg
an t-sluaigh, agus a' searmon-
achadh tre Iosa aiseirigh nam
marbh.
3 Agus chuir iad làmh annta,
agus chuir iad am prìosan iad
gus an là màireach: oir b' e nis
am feasgar a bh' ann.
4 Gidheadh, chreid mòran
diubh-san a chual am focal; agus
b' e àireamh nan daoine timchioll
chùig mìle.
5 Agus thàrladh air an là
màireach, gu 'n do chruinnich-
eadh an ceann a chéile an uachd-
arain, agus an seanairean, ag-
us an sgrìobhaichean, ann an
Ierusalem,
6 Agus Annas an t-àrd-shag-
art, agus Caiaphas, agus Eoin,
agus Alecsander, agus a mheud
as a bha do chinneach an àrd-
shagairt.
7 Agus air dhoibh iadsan a
chur anns a' mheadhon, dh'-
fhiosraich iad, Ciod e an cumh-
achd, no ciod e an t-ainm anns
an d' rinn sibh so?
8 An sin air do Pheadar bhi
air a lìonadh leis an Spiorad
naomh, thubhairt e riu, Uachd-
arana a' phobuill, agus a shean-
airean Israeil,
9 Ma tha sinne an diugh air
ar ceasnachadh mu 'n deadh
ghnìomh a rinneadh do 'n duine
euslan, cionnus a shlànuicheadh
e;
10 Biodh e aithnichte dhuibh-
sa uile, agus do phobull Israeil
uile, gur ann tre ainm Iosa
Crìosd o Nasaret, a chéus sibhse,
a thog Dia o na marbhaibh,
eadhon trid-san a ta 'n duine so
'na sheasamh an so 'nur làthair-
sa slàn.
11 Is i so a' chlach sin a
dhiùltadh leibhse, a luchd togail,
a rinneadh 'na ceann na h-
oisne.
12 Agus cha 'n 'eil slàinte ann
an neach air bith eile: oir cha 'n
'eil ainm air bith eile fo nèamh
air a thoirt am measg dhaoine,
tre am feud sinn bhi air ar
tèarnadh.
13 A nis an uair a chunnaic
iad dànachd Pheadair agus Eoin,
agus a thuig iad gu 'm bu daoine
gun fhòghlum agus cumanta iad,
ghabh iad iongantas; agus dh'-
aithnich siad iad gu 'n robh iad-
san maille ri Iosa.
14 Agus air faicinn an duine a
leighiseadh 'na sheasamh maille
riu, cha robh ni air bith aca ri
ràdh 'na aghaidh.
15 Agus an déigh dhoibh òrd-
uchadh dhoibh-san dol a mach

as a' chomhairle, chuir iad an
cinn cuideachd,
16 Ag ràdh, Ciod a nì sinn ris
na daoinibh so? Oir gu 'n deach-
aidh mìorbhuil aithnichte dhèan-
amh leo, a ta e follaiseach do
luchd-àiteachaidh Ierusaleim
uile, agus, cha 'n urrainn sinne
àicheadh.
17 Ach a chum nach sgaoilear
e ni 's mò air feadh an t-sluaigh,
bagramaid orra gu geur, gun iad
a labhairt ni 's mò ri neach air
bith anns an ainm so.
18 Agus air dhoibh an gairm,
dh' àithn iad dhoibh gun iad a
labhairt air chor sam bith, no a
theagasg ann an ainm Iosa.
19 Ach fhreagair Peadar ag-
us Eoin agus thubhairt iad riu,
Am bheil e ceart am fianuis Dé,
éisdeachd ribhse roimh Dhia,
thugaibh féin breth.
20 Oir cha 'n 'eil e 'n comas
duinne gun na nithe a chunnaic
agus a chuala sinn a labhairt.
21 Ach air dhoibh-san tuill-
eadh bagraidh a dhèanamh orra,
leig iad as iad, gun dòigh air
bith fhaotainn air am feudadh
iad peanas a dhèanamh orra,
air son an t-sluaigh: oir bha
na h-uile a' toirt glòire do Dhia
air son an ni a rinneadh.
22 Oir bha an duine air
an d' rinneadh am mìorbhuil
leighis so tuilleadh as dà fhich-
ead bliadhna dh' aois.
23 Agus an uair a leigeadh
as iad, thàinig iad dh' ionnsuidh
am muinntir féin, agus dh' innis
iad na h-uile nithe a thubhairt
na h-àrd-shagairt, agus na sean-
airean riu.
24 Agus an uair a chual iad-
san so, thog iad suas a dh' aon
inntinn an guth ri Dia, agus
thubhairt iad, A Thighearn,
is tusa an Dia a rinn nèamh
agus talamh, agus an fhairge,
agus na h-uile *nithe* ta annta:
25 A thubhairt le beul Dhaibh-
idh do sheirbhisich, C' ar son a
ghabh na Cinnich boil, agus a
smuainich an sluagh nithe dìomh-
anach?
26 Sheas rìghrean na tal-
mhainn suas, agus chruinnich-
eadh na h-uachdarain an ceann a
chéile, an aghaidh an Tighearn,
agus an aghaidh a Chrìosd.
27 Oir gu fìrinneach chruinn-
icheadh an ceann a chéile, an
aghaidh do Leinibh naoimh Iosa,
a dh' ùng thu, araon Herod agus
Pontius Pilat, maille ris na Cinn-
ich, agus sluagh Israeil,
28 A dhèanamh gach ni a
roimh-òrduich do làmh agus do
chomhairle a bhi dèanta.
29 Agus a nis, a Thighearn,
amhairc air am bagraidhibh:
agus dèonaich do d' sheirbhisich
féin, t' fhocal a labhairt leis
gach uile dhànachd.
30 Le d' làimh a shìneadh a
mach chum leighis: agus gu 'm
bì comharan agus mìorbhuilean
air an dèanamh tre ainm do Lein-
ibh naoimh Iosa.
31 Agus air dhoibh ùrnuigh a
dhèanamh, chrathadh an t-àit
anns an robh iad cruinn; agus
lìonadh iad uile do 'n Spiorad
naomh, agus labhair iad focal
Dé le dànachd.
32 Agus bha aig a' chuid-
eachd a chreid aon chridhe, ag-
us aon anam: agus ni mò a
thubhairt neach air bith *dhiubh*,
gu 'm bu leis féin aon ni a
shealbhaich e; ach bha na h-
uile nithe coitchionn aca.
33 Agus le mòr-chumhachd
thug na h-abstoil fianuis air ais-
eirigh an Tighearna Iosa: agus
bha mòr-ghràs orra uile.
34 Agus ni mò a bha aon
neach uireasbhuidheach 'nam
measg: oir a mheud as a bha
'nan sealbhadairibh fearainn,
no thighean, air dhoibh an

reiceadh, thug iad luach nan nithe a chaidh reiceadh leo ;

35 Agus chuir iad aig cosaibh nan abstol *e:* agus roinneadh e air gach neach a réir 'fheuma.

36 Agus air do fhearann a bhi aig Ioses d' an do ghoireadh leis na h-abstolaibh Barnabas, (is e sin, air eadar-theangachadh, Mac na comhfhurtachd,) Lebhitheach, d' am bu dùthaich Ciprus,

37 Reic se e, agus thug e 'n t-airgiod, agus chuir e aig cosaibh nan abstol *e.*

CAIB. V.

ACH reic fear àraidh d' am b' ainm Ananias, maille r' a mhnaoi Saphira, sealbh fearainn,

2 Agus cheil e *cuid* do 'n luach, le fios a mhnà, agus air dha cuid éigin a thoirt leis, chuir e aig cosaibh nan abstol *e.*

3 Ach thubhairt Peadar, Ananiais, c' ar son a lìon Satan do chridhe a dhèanamh bréige do 'n Spiorad naomh, agus a cheiltinn *cuid* do luach an fhearainn ?

4 Am feadh 's a dh' fhuirich e *gun reiceadh,* nach bu leat féin e? agus an déigh a reiceadh nach robh e a' d' chomas féin ? c' ar son a smuainich thu ann do chridhe an gnìomh so ? cha d' rinn thu breug do dhaoinibh, ach do Dhia.

5 Agus an uair a chuala Ananias na briathra so, thuit e sìos, agus chaidh an deò as : agus thàinig eagal mòr air na h-uile a chuala na nithe so.

6 Agus air éirigh do na h-òganaich, phaisg iad an eudachmairbh e, agus air dhoibh a ghiùlan a mach, dh' adhlaic iad *e.*

7 Agus thàrladh timchioll trì uaire 'na dhéigh sin, gu 'n d'-thàinig a bhean a steach, gun fhios aice air an ni a rinneadh.

8 Agus fhreagair Peadar i, Innis dhomh-sa an ann air an uiread so reic sibh am fearann ? Agus thubhairt ise, Is ann, air son an uiread sin.

9 An sin thubhairt Peadar rithe, C' ar son a cho-aontaich sibh Spiorad an Tighearna a dhearbhadh ? feuch, *tha* cosan na muinntir a dh' adhlaic t' fhear aig an dorus, agus giùlainidh iad thusa mach.

10 An sin thuit i air ball aig a chosaibh, agus chaidh an deò aisde: agus air do na h-òganaich teachd a steach, fhuair iad i marbh, agus air dhoibh a giùlan a mach, dh' adhlaic iad làimh r' a fear i.

11 Agus thàinig eagal mòr air an eaglais uile, agus air na h-uile a chuala na nithe so.

12 Agus rinneadh mòran chomharan agus mhìorbhuilean am measg a' phobuill le làmhaibh nan abstol ; (agus bha iad uile dh' aon inntinn ann an sgàththigh Sholaimh :

13 Agus cha robh chridhe aig aon do chàch e féin a cheangal riu :) ach bha mòr-mheas aig a' phobull orra.

14 Agus is mòid a chuireadh creidich ris an Tighearn, buidheann mhòr araon do fhearaibh agus do mhnaibh :

15 Air chor as gu 'n d' thug iad a mach a' mhuinntir euslan air na sràidibh, agus gu 'n do chuir iad air leabaichibh agus air uirighibh *iad,* chum ag teachd do Pheadar gu 'n cuireadh 'fhaileas, mar bu lugha, sgàile air neach éigin aca.

16 Agus thàinig mar an ceudna mòr-shluagh as na bailtibh mu 'n cuairt air Ierusalem, a' toirt leo muinntir euslain, agus dream a bha air am buaireadh

le spioradaibh neòghlan: agus
leighiseadh iad uile.
17 An sin dh' éirich an t-àrd-
shagart, agus iadsan uile a bha
maille ris, (eadhon luchd-bharail
nan Sadusach,) agus lìonadh iad
le tnùth,
18 Agus chuir iad làmh anns
na h-abstolaibh, agus chuir iad
sa' phrìosan chumanta iad.
19 Ach dh' fhosgail aingeal an
Tighearna dorsan a' phrìosain
san oidhche, agus thug e iadsan
a mach, agus thubhairt e,
20 Imichibh, agus ag seasamh
dhuibh labhraibh san teampull
ris an t-sluagh, uile bhriathra na
beatha so.
21 Agus an uair a chual iad
so, chaidh iad gu moch a steach
do 'n teampull, agus theagaisg
iad. Ach thàinig an t-àrd-shag-
art agus iadsan a bha maille
ris, agus ghairm iad a' chomh-
airle, agus seanadh chloinn Is-
raeil uile an ceann a chéile agus
chuir iad do 'n phrìosan chum
gu 'n tugtadh iadsan *d' an ionn-
suidh.*
22 Ach an uair a thàinig na
maoir, cha d'fhuair iad sa' phrìos-
an iad, agus air pilltinn dhoibh,
dh' innis iad,
23 Ag ràdh, Fhuair sinne gu
fìrinneach am prìosan dùinte gu
ro thèaruinte, agus an luchd-
coimhead 'nan seasamh a mach
fa chomhair nan dorsan; ach
an uair a dh' fhosgail sinn, cha
d' fhuair sinn aon duine a
stigh.
24 A nis an uair a chual an
t-àrd-shagart, agus ceannard an
teampuill, agus uachdarain nan
sagart na briathra so, bha iad fo
amharus mu 'n timchioll ciod gus
an tigeadh so.
25 An sin thàinig neach *àraidh*
agus dh' innis e dhoibh, ag ràdh,
Feuch, a ta na daoine a chuir
sibh sa' phrìosan, 'nan seasamh
san teampull, agus a' teagasg a'
phobuill.
26 An sin dh' imich an ceann-
ard maille ris na maoraibh, agus
thug e leis iad gun ainneart:
(oir bha eagal orra roimh an t-
sluagh, gu 'm biodh iad air an
clachadh *leo.*)
27 Agus an uair a thug iad leo
iad, chuir iad ann am fianuis na
comhairle *iad:* agus dh' fheòr-
aich an t-àrd-shagart diubh,
28 Ag ràdh, Nach d' thug sinne
geur-òrdugh dhuibh gun teagasg
a dhèanamh san ainm so? agus,
feuch, lìon sibh Ierusalem le 'ur
teagasg, agus is àill leibh fuil
an duine so a tharruing oirnne.
29 An sin fhreagair Peadar ag-
us na h-abstoil *eile,* agus thubh-
airt iad, Is còir géill a thoirt do
Dhia ni 's mò na do dhaoinibh.
30 Thog Dia ar n-aithriche
Iosa, a mharbh sibhse agus a
chroch sibh air crann.
31 Esan dh' àrdaich Dia le a
dheas làimh 'na Cheannard ag-
us 'na Shlànuighear, a thoirt
aithreachais agus maitheanais
pheacanna do Israel.
32 Agus tha sinne 'nar fian-
uisibh dha air na nithibh so;
agus mar an ceudna an Spiorad
naomh, a thug Dia dhoibh-san a
ta ùmhal dha.
33 Agus an uair a chual iad-
san *so,* bha iad air an gonadh,
agus ghabh iad comhairle an cur
gu bàs.
34 An sin dh' éirich Phairiseach
àraidh anns a' chomhairle, d' am
b' ainm Gamaliel, fear teagaisg
an lagha, air an robh meas aig
an t-sluagh uile, agus dh' òrd-
uich e na h-abstoil a chur a mach
rè tamuill;
35 Agus thubhairt e riu,
Fheara Israeil, thugaibh aire
dhuibh féin, ciod a ta roimhibh
a dhèanamh mu thimchioll nan
daoine sin.

36 Oir roimh na làithibh so
dh' éirich Teudas suas, ag ràdh,
gu 'm bu neach éigin mòr e féin,
agus cheangail àireamh dhaoin-
e, timchioll ceithir cheud, iad
féin ris: mharbhadh esan, agus
a mheud 'sa dh' aontaich leis,
sgaoileadh iad uile as a chéile,
agus chaidh iad gu neo-ni.
37 An déigh an fhir so dh'-
éirich Iudas an Galiléach suas,
ann an làithibh na cìs-mheas-
aidh, agus tharruing e mòran
sluaigh 'na dhéigh: sgriosadh
esan mar an ceudna, agus a
mheud 's a ghéill da, sgapadh iad
uile.
38 Agus a nis a ta mi ag ràdh
ribh, Fanaibh o na daoinibh so,
agus leigibh leo: oir ma 's ann o
dhaoinibh a ta a' chomhairle so,
no an obair so, thig i gu neo-
bhrigh:
39 Ach ma 's ann o Dhia a ta
i, cha 'n urrainn sibhse a cur gu
neo-bhrigh: air eagal gu 'n tàr-
ladh gu 'm faighear sibh eadhon
a' cogadh an aghaidh Dhé.
40 Agus dh' aontaich iad leis-
san: agus an uair a ghairm iad
na h-abstoil, agus a ghabh iad
orra, dh' òrduich iad dhoibh gun
labhairt ann an ainm Iosa, agus
leig iad as iad.
41 Agus dh' imich iadsan o
làthair na comhairle, le gàird-
eachas a chionn gu 'n do mheas-
adh gu 'm b' airidh iad air eas-
urram fhulang air son 'ainme-
san.
42 Agus gach là anns an
teampull, agus o thigh gu tigh,
cha do sguir iad a bhi teagasg,
agus a' searmonachadh Iosa
Crìosd.

CAIB. VI.

AGUS anns na làithibh sin, an
uair a bha àireamh nan deis-
ciobul a' meudachadh, dh' éirich
gearan am measg nan Greugach
an aghaidh nan Eabhrach, a
chionn gu 'n do dhearmaideadh
am bantraichean san fhritheal-
adh lathail.
2 An sin ghairm an dà fhear
dheug mòr-chuideachd nan deis-
ciobul d' an ionnsuidh, agus
thubhairt iad, Cha 'n 'eil e iom-
chuidh sinne dh' fhàgail focail
Dé, agus a fhrithealadh da bhòrd-
aibh.
3 Uime sin, a bhràithre, iarr-
aibh a mach 'nur measg seachd-
nar dhaoine fo dheadh iomradh,
làn do 'n Spiorad naomh agus
do ghliocas, a chuireas sinne os
ceann an dreuchd so.
4 Ach buanaichidh sinne a
ghnàth ann an ùrnuigh, agus
am ministreileachd an fhocail.
5 Agus bha chainnt *so* tait-
neach an làthair na mòr-chuid-
eachd uile: agus thagh iad Ste-
phan, duine làn do chreidimh,
agus do 'n Spiorad naomh, agus
Philip, agus Prochorus, agus
Nicanor, agus Timon, agus Par-
menas, agus Nicolas proseliteach
do mhuinntir Antioch:
6 Chuir iad iadsan an làthair
nan abstol: agus air dèanamh
ùrnuigh dhoibh, chuir iad an
làmhan orra.
7 Agus dh' fhàs focal Dé; ag-
us mheudaicheadh àireamh nan
deisciobul gu ro mhòr ann an
Ierusalem; agus bha cuideachd
mhòr do na sagartaibh ùmhal
do 'n chreidimh.
8 Agus rinn Stephan, làn do
chreidimh agus do chumhachd,
mìorbhuilean agus comharan
mòra am measg an t-sluaigh.
9 An sin dh' éirich dream àr-
aidh do 'n t-sionagog, ris an abrar
sionagog nan Libertineach, agus
nan Cirenianach, agus mhuinn-
tir Alecsandria, agus na dream
o Chilicia, agus o 'n Asia, a'
deasboireachd ri Stephan.
10 Agus cha b' urrainn iad

cur an aghaidh a' ghliocais agus
an spioraid leis an do labhair e.
11 An sin thug iad a steach an
uaignidheas daoine a thubhairt,
Chuala sinne e labhairt bhriathra
toibheumach an aghaidh Mhaois,
agus Dhé.
12 Agus dhùisg iad suas an
sluagh, agus na seanairean, ag-
us na sgrìobhaichean, agus
thàinig iad air, agus ghlac iad e,
agus thug iad an làthair na
comhairle *e*,
13 Agus chuir iad suas fian-
uisean bréige, a thubhairt, Cha'n
'eil an duine so a' sgur do labh-
airt bhriathra toibheumach an
aghaidh an ionaid naoimh so,
agus an lagha.
14 Oir chuala sinn e ag ràdh,
gu 'n sgrios an t-Iosa so o Na-
saret an t-àit so, agus gu 'n
caochail e na gnàthanna a thug
Maois dhuinne.
15 Agus air dhoibh-san uile
a bha 'nan suidhe sa' chomhairle
amharc gu geur air, chunnaic
iad 'aghaidh mar aghaidh aingil.

CAIB. VII.

AN sin thubhairt an t-àrd-
shagart, Am bheil ma ta na
nithe so mar so?
2 Agus thubhairt esan,
Fheara, a bhràithre, agus aith-
riche, éisdibh; Dh' fhoillsich-
eadh Dia na glòire d' ar n-athair
Abraham, 'nuair a bha e ann am
Mesopotamia, mun do ghabh e
còmhnuidh ann an Charan.
3 Agus thubhairt e ris, Rach
a mach à d' thìr féin, agus o d'
chinneach, agus thig chum na
tìre a nochdas mise dhuit.
4 An sin chaidh esan a mach
á talamh nan Caldéach, agus
ghabh e còmhnuidh ann an Char-
an: agus as a sin, an déigh bàis
'athar, dh' atharraich se e do 'n
fhearann so anns am bheil
sibhse nis 'nur còmhnuidh.
5 Agus cha d' thug e dha oigh-
reachd *sam bith* ann, cha d' thug
fiù leud troidhe: gidheadh gheall
e gu 'n tugadh e mar sheilbh e
dha féin agus d' a shliochd 'na
dhéigh, ged nach robh fathast
duine cloinne aige.
6 Agus labhair Dia air an
dòigh so, Gu 'm biodh a shliochd
air chuairt ann an dùthaich
choigrich, agus gu 'n dèanadh iad
tràillean diubh, agus gu 'm buin-
eadh iad gu h-olc *riu* rè ceithir
cheud bliadhna.
7 Agus air a' chinneach sin
d' am bì iadsan fo dhaorsa, bheir
mise breth, arsa Dia: agus an
déigh nan nithe sin thig iad a
mach, agus nì iad seirbhis dhomh-
sa anns an àit so.
8 Agus thug e dha coimh-
cheangal an timchioll-ghearr-
aidh: agus mar sin ghin *Abra-
ham* Isaac, agus thimchioll-
ghearr se e air an ochdamh là:
agus *ghin* Isaac Iacob, agus
Iacob an dà phrìomh-athair
dheug.
9 Agus a' gabhail farmaid
reic na prìomh-aithriche Ioseph
do 'n Eiphit: ach bha Dia maille
ris,
10 Agus shaor se e as a thriob-
laidibh uile, agus thug e deadh-
ghean agus gliocas da an làth-
air Pharaoh rìgh na h-Eiphit;
agus chuir se e 'na uachdaran
air an Eiphit, agus air a theagh-
lach féin uile.
11 Nis thàinig gorta agus
àmhghar mòr air an Eiphit uile,
agus air talamh Chanaain; ag-
us cha d' fhuair ar n-aithriche
teachd-an-tìr.
12 Ach an uair a chuala Iacob
gu 'n robh arbhar san Eiphit,
chuir e mach ar n-aithriche air
tùs.
13 Agus air an dara *uair*
rinneadh Ioseph aithnichte d' a
bhràithribh; agus rinneadh cinn-

each Ioseiph follaiseach do Pharaoh.

14 An sin chuir Ioseph *fios* uaith, agus ghairm e d' a ionnsuidh Iacob 'athair, agus a luchd-dàimhe uile, cùig anama deug agus trì fichead.

15 Agus chaidh Iacob sìos do'n Eiphit, agus fhuair e bàs, e féin agus ar n-aithriche.

16 Agus ghiùlaineadh thairis iad gu Sichem, agus chuireadh iad anns an àit-adhlaic a cheannaich Abraham air suim airgid o mhic Emoir, *athar* Shicheim.

17 Ach an uair a dhruid àm a' gheallaidh a mhionnaich Dia do Abraham, dh'fhàs an sluagh agus rinneadh iad lìonmhor san Eiphit,

18 Gus an d'éirich rìgh eile, do nach b'aithne Ioseph.

19 Bhuin esan gu cuilbheirteach r' ar cinneach, agus rinn e olc air ar n-aithrichibh, air chor as gu 'n d' thug e orra an naoidheana a thilgeadh mach, chum nach sìolaicheadh iad.

20 Anns an àm sin rugadh Maois, agus bha e ro sgiamhach, agus dh' altrumadh e trì mìosan ann an tigh 'athar:

21 Agus an uair a thilgeadh a mach e, thog nighean Pharaoh leatha e, agus dh' altrum i e mar mhac dh' i féin.

22 Agus dh' fhòghlumadh Maois ann an uile ghliocas nan Eiphiteach, agus bha e cumhachdach am briathraibh agus an gnìomharaibh.

23 Agus an uair a bha e dà fhichead bliadhna iomlan a dh'aois, thàinig e 'na chridhe a bhràithre clann Israeil fhiosrachadh.

24 Agus air dha duine àraidh *dhiubh* fhaicinn a' fulang eucoir, theasairg se *e*, agus air bualadh an Eiphitich dha, rinn e dìoghaltas do 'n fhear air an d' rinneadh an eucoir:

25 Oir shaoil e gu 'n tuigeadh a bhràithre, gu 'n tugadh Dia le a làimh-san saorsa dhoibh; ach cha do thuig iad-san.

26 Agus air an là 'na dhéigh sin nochd se e féin doibh agus iad a' comhstri, agus b' àill leis sìth a dhèanamh eatorra, ag ràdh, A dhaoine, is bràithre sibh féin; c' ar son a ta sibh a' dèanamh eucoir air a chéile?

27 Ach chuir am fear a rinn an eucoir air a' choimhearsnach uaith e, ag ràdh, Cò a rinn thusa a' d' uachdaran agus a' d' bhreitheamh oirnne?

28 Am miann leat mise a mharbhadh, mar a *mharbh thu* an t-Eiphiteach an dé?

29 An sin theich Maois air son an fhocail so, agus bha e 'na choigreach ann an dùthaich Mhidiain, far an do ghin e dithis mhac.

30 Agus an uair a choimhlionadh dà fhichead bliadhna, dh' fhoillsicheadh dha ann am fàsach beinne Shina, aingeal an Tighearn ann an lasair theine ann am preas.

31 Agus an uair a chunnaic Maois *so*, ghabh e iongantas mu'n t-sealladh; agus air dha teachd am fagus gu beachdachadh *air*, thàinig guth an Tighearna d' a ionnsuidh,

32 *Ag ràdh, Is* mise Dia t' aithriche, Dia Abrahaim, agus Dia Isaaic, agus Dia Iacoib. An sin chriothnuich Maois, agus cha robh chridhe aige amharc.

33 An sin thubhairt an Tighearn ris, Fuasgail do bhrògan o d' chosaibh: oir is talamh naomh an t-àit air am bheil thu a' d' sheasamh.

34 Chunnaic mi gu cinnteach àmhghar mo phobuill a ta san Eiphit, agus chuala mi an osnaidh, agus thàinig mi nuas g' an

saoradh. Agus a nis thig, cuiridh mi do 'n Eiphit thu.

35 Am Maois so féin a dhiùlt iadsan, ag ràdh, Cò rinn uachdaran agus breitheamh dhìot-sa? esan chuir Dia *gu bhi* 'na uachdaran agus 'na fhear-saoraidh le làimh an aingil a dh' fhoillsicheadh dha sa' phreas.

36 Thug esan a mach iad an déigh dha mìorbhuilean, agus comharan a dhèanamh ann an tìr na h-Eiphit, agus anns a' mhuir ruaidh, agus anns an fhàsach rè dhà fhichead bliadhna.

37 Is e so am Maois ud a thubhairt ri cloinn Israeil, Togaidh an Tighearn bhur Dia suas fàidh dhuibh do 'ur bràithribh, cosmhuil rium-sa; ris-san éisdidh sibh.

38 So esan a bha san eaglais anns an fhàsach, maille ris an aingeal a labhair ris ann am beinn Shina, agus maille r' ar n-aithrichibh-ne: neach a fhuair briathra na beatha chum an toirt dhuinne:

39 Do nach b' àill le ar n-aithrichibh bhi ùmhal, ach chuir iad uatha *e*, agus 'nan cridhe phill iad air an ais do 'n Eiphit,

40 Ag ràdh ri Aaron, Dèan dhuinne dée a théid romhainn: oir mu thimchioll a' Mhaois so, a thug a mach sinn á tìr na h-Eiphit, cha 'n 'eil fhios againn ciod a dh' éirich dha.

41 Agus rinn iad laogh sna làithibh sin, agus thug iad ìobairt do 'n dealbh, agus rinn iad gàirdeachas ann an oibribh an làmha féin.

42 An sin phill Dia, agus thug e thairis iad chum aoradh a dhèanamh do armailt nèimh, a réir mar a ta e sgrìobhta ann an leabhar nam fàidhean, An d' thug sibh dhomh-sa beathaichean marbhta, agus ìobairte rè dhà fhichead bliadhna anns an fhàsach, O a thigh Israeil?

43 Seadh, thog sibh suas pàilliun Mholoich, agus reult bhur dé Remphain, dealbhan a rinn sibh chum aoraidh dhoibh: uime sin atharraichidh mi sibh an taobh thall do Bhabilon.

44 Bha pàilliun na fianuis aig ar n-aithrichibh san fhàsach, a réir mar a dh' àithn an Tì a labhair ri Maois, gu 'n dèanadh se e a réir an t-samhlaidh a chunnaic e.

45 An ni a thug mar an ceudna ar n-aithriche a bha 'nan déigh, a steach maille ri Iosa do sheilbh nan Cinneach, a thilg Dia a mach roimh ghnùis ar n-aithriche, gu làithibh Dhaibhidh;

46 Neach a fhuair deadhghean am fianuis Dhé, agus a dh' iarr pàilliun fhaotainn do Dhia Iacoib.

47 Ach thog Solamh tigh dha.

48 Gidheadh cha 'n 'eil an Tì a's àirde a' gabhail còmhnuidh ann an teampluibh làmh-dhèanta; mar a ta am fàidh ag ràdh,

49 *Is e* nèamh mo rìghchaithir, agus an talamh stòl mo chos: ciod an tigh a thogas sibh dhomh? a ta an Tighearn ag ràdh: no ciod e ionad mo thàimh?

50 Nach do rinn mo làmh na nithe so uile?

51 A dhaoine cruaidh-mhuinealach, agus neo-thimchiollghearrta ann an cridhe agus ann an cluasaibh, tha sibh a ghnàth a' cur an aghaidh an Spioraid naoimh: mar *a rinn* bhur n-aithriche, mar sin a ta sibhse *a' dèanamh.*

52 Cò do na fàidhibh air nach d' rinn bhur n-aithriche geurleanmhuinn? agus mharbh siad iadsan a roimh-fhoillsich teachd an Fhìrein ud; air an robh

sibhse a nis 'nur luchd-brath-
aidh, agus 'nur mortairibh :
53 *Sibhse* a fhuair an lagh le
fritheaładh nan aingeal, agus
nach do choimhid *e*.
54 'Nuair a chual iad na nithe
sin, bha iad air an gonadh 'nan
cridhe, agus chas iad *am* fiaclan
ris.
55 Ach air dhasan bhi làn do'n
Spiorad naomh, dh' amhairc e
gu geur suas gu nèamh, agus
chunnaic e glòir Dhé, agus Iosa
'na sheasamh air deas làimh
Dhé;
56 Agus thubhairt e, Feuch,
tha mi faicinn nan nèamh fosg-
ailte, agus Mac an duine 'na
sheasamh air deas làimh Dhé.
57 An sin ghlaodh iadsan le
guth mòr, agus dhruid iad an
cluasan, agus leum iad air a
dh' aon inntinn,
58 Agus air dhoibh a thilg-
eadh a mach as a' bhaile, chlach
iad *e*: agus thilg na fianuisean
an eudach sìos aig cosaibh òg-
anaich, d' am b' ainm Saul.
59 Agus chlach iad Stephen,
agus e a' gairm air *Crìosd*, agus
ag ràdh, A Thighearn Iosa, glac
mo spiorad.
60 Agus air dha a leigeadh
féin air a ghlùinibh, ghlaodh e
le guth mòr, A Thighearn, na
cuir am peacadh so as an leth.
Agus air dha so a ràdh, choidil e.

CAIB. VIII.

AGUS bha Saul ag aontach-
adh le a bhàs-san. Agus
dh' éirich anns an àm sin geur-
leanmhuinn mhòr an aghaidh na
h-eaglais a bha ann an Ierusa-
lem; agus bha iad uile air an
sgapadh air feadh tìre Iudea
agus Shamaria, ach na h-abstoil
a mhàin.
2 Agus ghiùlain daoine daidh-
aidh Stephan *chum 'adhlaic*, agus
rinn iad caoidh mhòr air a shon.
3 Ach bha Saul a' fàsachadh
na h-eaglais, a' dol a steach do
gach tigh; agus ag tarruing a
mach fhear agus bhan, chuir e
am prìosan *iad*.
4 Uime sin dh' imich an dream
a sgapadh, feadh gach àite, a'
searmonachadh an fhocail.
5 An sin chaidh Philip sìos
do bhaile Shamaria, agus shear-
monaich e Crìosd doibh.
6 Agus thug an sluagh a
dh' aon toil aire do na nithibh
a labhradh le Philip, ag éisd-
eachd ris, agus a' faicinn nam
mìorbhuile a rinn e.
7 Oir chaidh spiorada neò-
ghlan a mach á mòran anns an
robh iad, a' glaodhaich le guth
mòr: agus chaidh mòran air an
robh am pairilis, agus a bha 'nam
bacaich, a shlànuchadh.
8 Agus bha gàirdeachas mòr
sa' bhaile sin.
9 Ach bha roimhe sin duine
àraidh sa' bhaile sin d'am b'ainm
Simon, a ghnàthaich druidh-
eachd, agus a mheall muinntir
Shamaria, ag ràdh gu'm bu neach
mòr éigin e féin.
10 Dhasan thug iad uile aire
o 'n bheag gus a' mhòr, ag ràdh,
Is e an duine so cumhachd mòr
Dhé.
11 Agus thug iad an aire
dha, a chionn gu'n do mheall e
iad rè ùine fhada le a dhruidh-
eachd.
12 Ach an uair a chreid iad
Philip, a' searmonachadh nan
nithe a bhuineas do rìoghachd
Dhé, agus do ainm Iosa Crìosd,
bhaisteadh iad eadar fheara ag-
us mhnài.
13 An sin chreid Simon féin
mar an ceudna: agus an uair a
bhaisteadh e, dh' fhan e maille
ri Philip, agus a' faicinn nan
comhara agus nam feartan a
rinneadh, ghabh e iongantas ro-
mhòr.

14 Agus an uair a chuala na h-abstoil a bha ann an Ierusalem, gu 'n do ghabh Samaria focal Dhé, chuir iad d' an ionnsuidh Peadar agus Eoin :
15 Agus an uair a chaidh iad sìos, ghuidh iad air an son gu m faigheadh iad an Spiorad naomh.
16 (Oir cha d' thàinig e fathast a nuas air aon aca: ach a mhàin bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.)
17 An sin chuir iad *an* làmhan orra, agus fhuair iad an Spiorad naomh.
18 Agus an uair a chunnaic Simon gu 'n robh an Spiorad naomh air a thoirt tre làmhan nan abstol a chur orra, thairg e airgiod dhoibh,
19 Ag ràdh, Thugaibh dhomhsa mar an ceudna an cumhachd so, ge b' e neach air an cuir mi *mo* làmha, gu 'm faigh e an Spiorad naomh.
20 Ach thubhairt Peadar ris, Gu rachadh t' airgiod am mugha maille riut féin, a chionn gu 'n do mheas thu gu 'm feudtadh tiodhlac Dhé a cheannach le h-airgiod.
21 Cha 'n 'eil agad cuid no crannchur sa' chùis so : oir cha 'n 'eil do chridhe dìreach am fianuis Dhé.
22 Gabh aithreachas uime sin do t' olc so, agus guidh air Dia, ma dh' fheudar gu maithear dhuit smuaine do chridhe.
23 Oir a ta mi 'gad fhaicinn ann an domblas na seirbhe, agus *fo* chuibhreach na h-eucorach.
24 An sin fhreagair Simon, agus thubhairt e, Guidhibh-sa an Tighearn air mo shon, nach tig aon do na nithibh sin a thubhairt sibh orm.
25 An sin air dhoibh-san fianuis a dhèanamh agus focal an Tighearn a labhairt, phill iad gu Ierusalem, agus shearmonaich iad an soisgeul ann am mòran do bhailtibh nan Samaritanach.
26 Agus labhair aingeal an Tighearna ri Philip, ag ràdh, Eirich agus imich chum na h-àirde deas, chum na slighe a ta dol sìos o Ierusalem, gu Gasa, a ta 'na fhàsach.
27 Agus dh' éirich e, agus dh'imich e : agus, feuch, duine àraidh, caillteanach o Etiopia, aig an robh mòr-ùghdarras fo Chandace ban-rìghinn na h-Etiopia, agus a bha os ceann a h-ionmhais uile, agus a bha air teachd gu Ierusalem chum aoradh a dhèanamh,
28 Bha e a' pilltinn air ais, agus 'na shuidhe 'na charbad, agus bha e a' leughadh an fhàidh Esaiais.
29 An sin thubhairt an Spiorad ri Philip, Imich am fagus, agus druid ris a' charbad so.
30 Agus ruith Philip d' a ionnsuidh, agus chuala se e a' leughadh an fhàidh Esaiais, agus thubhairt e, Am bheil thu a' tuigsinn nan nithe a tha thu a' leughadh ?
31 Agus thubhairt esan, Cionnus is urrainn mi, mur seòl neach éigin mi ? Agus dh' iarr e air Philip teachd a nìos, agus suidhe maille ris.
32 A' chuibhrionn do 'n sgriobtuir a bha e leughadh, b' i so i, Thugadh *e* mar chaora chum marbhaidh ; agus mar uan a ta 'na thosd am fianuis an fhirlomairt, mar sin cha d' fhosgail e a bheul :
33 'Na ìsleachadh thugadh a bhreitheanas air falbh : agus cò a nochdas a ghinealach ? oir thogadh a bheatha o 'n talamh.
34 Agus fhreagair an caillteanach, agus thubhairt e ri Philip, Guidheam thu, cò uime

tha am fàidh ag ràdh so? uime
féin, no mu neach éigin eile?
35 An sin dh' fhosgail Philip
a bheul, agus a' tòiseachadh o 'n
sgriobtuir sin, shearmonaich e
Iosa dha.
36 Agus an uair a dh' imich
iad air an t-slighe, thàinig iad
gu h-uisge àraidh: agus thubh-
airt an caillteanach, Feuch,
uisge; ciod a ta bacadh mise
bhi air mo bhaisteadh?
37 Agus thubhairt Philip, Ma
tha thu a' creidsinn le d' uile
chridhe, feudaidh tu. Agus
fhreagair e agus thubhairt e,
Tha mi a' creidsinn gur e Iosa
Criosd Mac Dhé.
38 Agus dh' àithn e 'n carbad
a sheasamh: agus chaidh iad sìos
le chéile do 'n uisge, araon Philip
agus an caillteanach; agus bhaist
se e.
39 Agus an uair a thàinig iad
a nìos as an uisge, thug Spiorad
an Tighearna Philip leis, agus
cha 'n fhac an caillteanach tuill-
eadh e: agus dh' imich e air
'aghaidh le gàirdeachas.
40 Ach fhuaradh Philip ann
an Asotos: agus shearmonaich
e anns na bailtibh uile, a' dol
troimh *an dùthaich,* gus an d'
thàinig e gu Cesarea.

CAIB. IX.

AGUS air do Shaul bhi fath-
ast a' séideadh bagraidh,
agus àir an aghaidh dheisciobul
an Tighearna, chaidh e chum an
àrd-shagairt,
2 Agus dh' iarr e litrichean
uaith gu Damascus chum nan
sionagog, chum nam faigheadh e
aon neach do 'n t-slighe so, co aca
b' fhir no mnài iad, gu 'n tugadh e
leis ceangailte gu Ierusalem iad.
3 Agus ag imeachd dha, thàr-
ladh gu 'n do dhruid e ri Damas-
cus: agus dhealraich gu h-obann
mu 'n cuairt air solus o nèamh.
4 Agus air tuiteam dha air an
talamh, chual e guth ag ràdh
ris, A Shauil, A Shauil, c' ar son
a ta thu 'gam gheur-leanmhuinn-
sa?
5 Agus thubhairt esan, Cò
thu, a Thighearn? Agus thubh-
airt an Tighearn, Is mise Iosa a
ta thusa a' geur-leanmhuinn:
is cruaidh dhuitse breabadh an
aghaidh nan dealg.
6 Agus air dhasan bhi air
chrith agus làn uamhainn,
thubhairt e, A Thighearn, ciod
is àill leat mise a dhèanamh?
Agus *thubhairt* an Tighearn ris,
Eirich, agus rach a steach do 'n
bhaile, agus innsear dhuit ciod
is còir dhuit a dhèanamh.
7 Agus sheas na daoine bha
'g imeachd maille ris 'nan tosd,
a' cluinntinn a' ghutha, ach gun
neach air bith fhaicinn.
8 Agus dh' éirich Saul o 'n tal-
amh, agus air fosgladh a shùl
dha, cha 'n fhac e neach air bith:
ach air dhoibh breith air a làimh,
threòraich iad *e* gu Damascus.
9 Agus bha e trì làithean gun
radharc, agus cha d' ith agus cha
d' òl e ni air bith.
10 Agus bha deisciobul àraidh
ann an Damascus, d' am b' ainm
Ananias; agus thubhairt an
Tighearn ris ann am foillseach-
adh, Ananiais. Agus thubhairt
esan, Feuch *a ta* mi *an so,* a
Thighearn.
11 Agus *thubhairt* an Tigh-
earn ris, Eirich, agus imich do 'n
t-sràid, ris an abrar Dìreach,
agus iarr ann an tigh Iudais,
duine o Tharsus d' ann goirear
Saul: oir feuch, a ta e ri ùrn-
uigh,
12 Agus chunnaic e ann am
foillseachadh duine d' an ainm
Ananias, a' teachd a steach, ag-
us a' cur *a* làimhe air, chum
gu 'm faigheadh e a radharc.
13 An sin fhreagair Ananias,

A Thighearn, chuala mi o mhòr-
an mu 'n duine so, cia lìon olc a
rinn e do d' naomhaibh ann an
Ierusalem:
14 Agus a ta an so ùghdarras
aige o uachdaranaibh nan sag-
art, iadsan uile a cheangal a ta
gairm air t' ainm-sa.
15 Ach thubhairt an Tigh-
earn ris, Imich; oir is soitheach
taghta dhomh-sa e, chum m' ainm
a ghiùlan am fianuis nan Cinn-
each, agus rìghrean, agus chloinn
Israeil.
16 Oir nochdaidh mise dha
cia mòr na nithe a 's éigin da
fhulang air sgath m' ainme-sa.
17 Agus dh' imich Ananias,
agus chaidh e steach do 'n tigh;
agus chuir e a làmhan air, agus
thubhairt e, A Shauil, a bhràth-
air, chuir an Tighearn, (*eadhon*
Iosa a dh' fhoillsicheadh dhuitse
anns an t-slighe air an d' thàinig
thu,) mise chum gu 'm faigheadh
tu do radharc, agus gu 'm biodh
tu air do lìonadh leis an Spiorad
naomh.
18 Agus air ball thuit o
'shùilibh mar gu 'm biodh lann-
an; agus dh' aisigeadh a radharc
dha gun dàil, agus air dha éir-
igh, bhaisteadh e.
19 Agus an uair a ghabh e
biadh, neartaicheadh e. An sin
bha Saul làithean àraidh maille
ris na deisciobluibh a bha ann
an Damascus.
20 Agus air ball shearmonaich
e Iosa anns na sionagogaibh,
gur esan Mac Dhé.
21 Ach bha na h-uile a chual
e fo uamhas, agus thubhairt iad,
Nach e so esan a bha sgrios ann
an Ierusalem iadsan a bha gairm
air an ainm so, agus a thàinig
an so chum na crìche so, gu 'n
tugadh e ceangailte iad dh' ionn-
suidh uachdarana nan sagart?
22 Ach bu mhòid a neartaich-
eadh Saul, agus chuir e gu h-
amhluadh na h-Iudhaich a bha
chòmhnuidh ann an Damascus,
a' dearbhadh gur e so an Crìosd.
23 Agus air dol do mhòran
làithean seachad, rinn na h-Iudh-
aich comhairle r' a chéile esan a
mharbhadh:
24 Ach thugadh fios do Shaul
air am feill: agus bha faire aca
air na geatachaibh a là agus a
dh' oidhche chum a mharbhadh.
25 An sin ghabh na deisciobh-
uil e san oidhche, agus chuir
iad a mach thar a' bhalla e, agus
leig iad sìos ann an cliabh *e*.
26 Agus an uair a thàinig
Saul gu Ierusalem, dh' fheuch e
ri e féin a cheangal ris na deis-
ciobluibh: ach bha eagal orra
uile roimhe, agus cha do chreid
iad gu 'm bu deisciobul e.
27 Ach ghabh Barnabas d' a
ionnsuidh e, agus thug e chum
nan abstol *e*, agus chuir e'n ceill
doibh cionnus a chunnaic e 'n
Tighearn anns an t-slighe, agus
gu 'n do labhair e ris, agus
cionnus a shearmonaich e gu
dàna ann an Damascus an ainm
Iosa.
28 Agus bha e maille riu a'
teachd a steach, agus a' dol a
mach ann an Ierusalem.
29 Agus labhair e gu dàna an
ainm an Tighearna Iosa, agus
rinn e deasboireachd an aghaidh
nan Greugach: ach chuir iad-
san rompa esan a mharbhadh.
30 Ach an uair a thuig na
bràithre *so*, thug iad sìos e gu
Cesarea, agus chuir iad air falbh
gu Tarsus e.
31 An sin bha fois aig na h-
eaglaisibh troimh Iudea uile,
agus Ghalile, agus Shamaria, ag-
us air dhoibh bhi air an togail
suas, agus a' siubhal ann an
eagal an Tighearn, agus ann
an comhfhurtachd an Spioraid
naoimh, mheudaicheadh gu mòr
iad.

32 Agus thàrladh, air do
Pheadar imeachd troimh gach
àite, gu 'n deachaidh e sìos mar
an ceudna chum nan naomh a
bha gabhail còmhnuidh ann an
Lida.
33 Agus fhuair e an sin duine
àraidh d' am b' ainm Eneas, a bha
rè ochd bliadhna air a leabaidh,
agus e gu tinn leis a' phairilis.
34 Agus thubhairt Peadar ris,
Eneais, tha Iosa Crìosd ga d'
leigheas: éirich agus dèan do
leabadh. Agus air ball dh' éirich
e.
35 Agus chunnaic iadsan uile
e, a bha chòmhnuidh ann an
Lida, agus *ann* an Saron, agus
phill iad chum an Tighearn.
36 A nis bha ban-deisciobul
àraidh ann an Iopa d' am b' ainm
Tabita, 's e sin, air eadar-theang-
achadh, Dorcas: bha a' bhean
so làn do dheadh oibribh, agus
do dhéircibh a rinn i.
37 Agus thàrladh anns na
làithibh sin, air dh' i bhi gu tinn
gu 'n d' fhuair i bàs: Agus air
dhoibh a h-ionnlad, chuir iad
ann an seòmar uachdarach *i.*
38 Agus air do Lida bhi fag-
us do Iopa, *agus* air cluinntinn
do na deisciobluibh gu 'n robh
Peadar an sin, chuir iad dithis
dhaoine d' a ionnsuidh, a' guidhe
air e theachd d' an ionnsuidh
gun dàil.
39 An sin dh' éirich Peadar,
agus chaidh e maille riu. Agus
an uair a bha e air teachd,
threòraich iad suas e do 'n t-
seòmar uachdarach: agus sheas
na bantraichean uile làimh ris a'
caoineadh, agus a' nochdadh nan
còta agus nan trusgan a rinn
Dorcas am feadh a bha i maille
riu.
40 Ach air do Pheadar an
cur a mach uile, leig se e féin
air a ghlùinibh agus rinn e ùrn-
uigh; agus air dha tionndadh
ris a' chorp, thubhairt e, A
Thabita, éirich. Agus dh' fhosg-
ail ise a sùilean: Agus air dh' i
Peadar fhaicinn, dh' éirich i 'na
suidhe.
41 Agus thug e a làmh dh' i,
agus thog e 'na seasamh i; agus
an uair a ghairm e na naoimh
agus na bantraichean, chuir e
'nan làthair beò i.
42 Agus fhuaradh fios air so
tre Iopa uile; agus chreid mòr-
an anns an Tighearn.
43 Agus thàrladh gu 'n d' fhan
e mòran do làithibh ann an Iopa
maille ri Simon àraidh fear-
deasachaidh leathair.

CAIB. X.

AGUS bha duine àraidh ann
an Cesarea, d' am b' ainm
Cornelius, ceannard-ceud do 'n
chuideachd ris an abrar *a' chuid-
eachd* Eadailteach,
2 *Duine* cràbhach, agus air
an robh eagal Dé maille r' a thigh
uile, a bha toirt mòrain déirce
do 'n t-sluagh, agus a' dèanamh
ùrnuigh ri Dia a ghnàth.
3 Chunnaic e ann an sealladh
gu soilleir, mu thimchioll na
naothadh uaire do 'n là, aingeal
Dé a' teachd a stigh d' a ionn-
suidh, agus ag ràdh, A Chorne-
liuis.
4 Agus air dhasan amharc gu
geur air, ghabh e eagal, agus
thubhairt e, Ciod e, a Thigh-
earn? Agus thubhairt e ris,
Chaidh t' ùrnuighean agus do
dhéircean suas mar chuimh-
neachan ann am fianuis Dé.
5 Agus a nis cuir daoine gu
Iopa, agus cuir fios air Simon,
d' an co-ainm Peadar:
6 Tha e air aoidheachd maille
ri Simon àraidh fear-deasach-
aidh leathair, aig am bheil a
thigh làimh ris an fhairge: inn-
sidh esan duit ciod is còir dhuit
a dhèanamh.

7 Agus an uair a dh fhalbh
an t-aingeal a labhair ri Corne-
lius, ghairm e d' a ionnsuidh
dithis do mhuinntir a thighe,
agus saighdear cràbhach do 'n
dream a bha ghnàth a' feitheamh
air;

8 Agus an uair a chuir e an
t-iomlan an céill doibh, chuir e
iad gu Iopa.

9 Agus air an là màireach,
'nuair a bha iadsan air an turus,
agus a' teachd am fagus do 'n
bhaile, chaidh Peadar suas air
mullach an tighe a dhèanamh
ùrnuigh, mu thimchioll na seath-
adh uaire.

10 Agus dh' fhàs e ro ocrach,
agus bu mhiann leis *biadh* ith-
eadh: ach am feadh a bha iad-
san ag ulluchadh, thuit e ann
an neul,

11 Agus chunnaic e nèamh
fosgailte, agus soitheach àraidh
a' teachd a nuas d' a ionnsuidh,
mar bhraith-lìn mhòir, ceang-
ailte air a ceithir oisnibh, agus
air a leigeadh sìos air an talamh;

12 Anns an robh gach uile
ghnè bheathaiche ceithir-chos-
ach na talmhainn, agus bheath-
aiche allta, agus bhiasda snàig-
each, agus eunlaith an athair.

13 Agus thàinig guth d' a
ionnsuidh, Eirich, a Pheadair;
marbh agus ith.

14 Ach thubhairt Peadar, Ni
h-eadh, a Thighearn; oir cha
d' ith mi riamh aon ni coitchionn
no neòghlan.

15 Agus *thubhairt* an guth ris
a rìs an dara uair, Na nithe sin
a ghlan Dia, na gairm thusa
coitchionn.

16 Agus rinneadh so trì uair-
ean: agus thogadh an soitheach
a rìs suas gu nèamh.

17 A nis an uair a bha Pead-
ar fo amharus ann féin ciod bu
chiall do 'n t-sealladh a chunnaic
e, feuch, bha na daoine a chuir-
eadh o Chornelius, an déigh
dhoibh tigh Shimoin iarraidh,
'nan seasamh aig an dorus.

18 Agus air gairm dhoibh,
dh' fheòraich iad an robh Simon
d' an co-ainm Peadar, air aoidh-
eachd an sin.

19 Am feadh a bha Peadar a'
smuaineachadh air an t-sealladh,
thubhairt an Spiorad ris, Feuch,
tha triuir dhaoine ga d' iarraidh.

20 Uime sin éirich, agus gabh
sìos, agus imich maille riu, gun
amharus air bith a bhi ort: oir
is mise a chuir uam iad.

21 Agus chaidh Peadar sìos
chum nan daoine, [a chuireadh
d' a ionnsuidh o Chornelius,]
agus thubhairt e, Feuch, is mise
an tì a tha sibh ag iarraidh:
ciod e an t-aobhar mu 'n d' thài-
nig sibh?

22 Agus thubhairt iadsan,
Fhuair Cornelius an ceannard-
ceud, duine cothromach, air am
bheil eagal Dé, agus fo dheadh
ainm aig cinneach nan Iudhach
uile, rabhadh o Dhia le aingeal
naomh, fios a chur ortsa d' a
thigh, agus briathran a chluinnt-
inn uait.

23 An sin ghairm e steach iad,
agus thug e aoidheachd *dhoibh*.
Agus air an là màireach dh' im-
ich Peadar maille riu, agus
chaidh dream àraidh do na
bràithribh o Iopa maille ris.

24 Agus air an là màireach
chaidh iad a steach do Chesarea:
agus bha Cornelius a' feitheamh
riu, agus air gairm a luchd-
dàimh agus a chàirde dìsle an
ceann a chéile.

25 Agus an uair a bha Pead-
ar a' dol a steach, choinnich
Cornelius e, agus thuit e sìos
aig a chosaibh, agus rinn e aor-
adh *dha*.

26 Ach thog Peadar suas e,
ag ràdh, Seas suas; is duine
mise mar an ceudna.

27 Agus ag còmhradh ris,
chaidh e steach, agus fhuair e
mòran cruinn.
28 Agus thubhairt e riu, Tha
fios agaibh gu bheil e mì-dhligh-
each do dhuine a tha 'na Iudh-
ach, comhluadar a chumail ri
neach a tha do chinneach eile,
no teachd am fagus da; ach
nochd Dia dhomh-sa, gun duine
air bith a ghairm coitchionn no
neòghlan.
29 Uime sin thàinig mise
'nuair a chuireadh fios orm, gun
aon ni a ràdh 'na aghaidh: air
an aobhar sin tha mi feòraich
c' ar son a chuir sibh fios orm?
30 Agus thubhairt Cornelius,
O 'n cheathramh là gus an uair
so bha mi a' dèanamh trasgaidh;
agus air an naothadh uair bha
mi dèanamh ùrnuigh ann mo
thigh, agus, feuch, sheas duine
a' m' làthair ann an eudach deal-
rach,
31 Agus thubhairt e, A Chor-
neliuis, fhuair t' ùrnuigh éisd-
eachd, agus tha do dhéircean
air an cuimhneachadh am fian-
uis Dé.
32 Uime sin cuir gu Iopa, ag-
us cuir fios air Simon, d' an co-
ainm Peadar; tha e air aoidh-
eachd ann an tigh Shimoin
fear-deasachaidh leathair, làimh
ris a' mhuir; neach, 'nuair a thig
e, a labhras riut.
33 Uime sin chuir mi air ball
fios ort; agus is maith a rinn
thu teachd. Air an aobhar sin
tha sinne uile an so a làthair am
fianuis Dé, a dh' éisdeachd nan
uile nithe a tha air an àithneadh
dhuitse le Dia.
34 An sin dh' fhosgail Peadar
a bheul, agus thubhairt e, Gu
fìrinneach tha mi 'g aithneach-
adh nach 'eil Dia ag amharc air
pearsaibh seach a chéile:
35 Ach anns gach uile chinn-
each a ta an neach air am bheil
'eagal-san, agus a ta 'g oib-
reachadh fìreantachd, taitneach
aige.
36 Am focal a chuir Dia gu
cloinn Israeil, a' searmonach-
adh sìth tre Iosa Crìosd, (neach
is e Tighearna nan uile,)
37 Am focal sin is aithne
dhuibh, a sgaoileadh air feadh
tìre Iudea uile, agus a thòisich
o Ghalile, an déigh a bhaistidh a
shearmonaich Eoin:
38 Cionnus a dh' ùng Dia Iosa
o Nasaret leis an Spiorad naomh,
agus le cumhachd; neach a
chaidh mu 'n cuairt a' dèanamh
maith, agus a' slànuchadh nan
uile a bha air am foir-eigneachadh
leis an diabhul: oir bha Dia
maille ris.
39 Agus tha sinne 'nar fian-
uisibh air na h-uile nithibh a rinn
e, araon ann an tìr nan Iudhach,
agus ann an Ierusalem; neach
a mharbh iad, 'ga chrochadh air
crann:
40 Esan thog Dia suas air an
treas là, agus nochd se e gu
follaiseach;
41 Cha 'n ann do 'n t-sluagh
uile, ach do fhianuisibh, a thagh-
adh le Dia roimh-làimh, *eadhon*
dhuinne, a dh' ith agus a dh' òl
maille ris an déigh dha éirigh o
na marbhaibh.
42 Agus dh' àithn e dhuinne
searmonachadh dó 'n t-sluagh,
agus fianuis a dhèanamh gur
esan a dh' òrduicheadh le Dia 'na
bhreitheamh air bheòthaibh agus
air mharbhaibh.
43 Dhasan tha na fàidhean
uile a' toirt fianuis, gu 'm faigh
gach neach a chreideas ann
maitheanas 'nam peacaibh tre
'ainm-san.
44 Am feadh a bha Peadar
fathast a' labhairt nam briathra
sin, thuirling an Spiorad naomh
orra-san uile a chual am focal.
45 Agus ghabh na creidich

do 'n timchioll-ghearradh, a mheud diubh 'sa thàinig maille ri Peadar, iongantas mòr, do bhrìgh gu'n do dhòirteadh air na Cinnich mar an ceudna tiodhlac an Spioraid naoimh.

46 Oir chuala siad iad a' labhairt le teangaibh, agus ag àrd-mholadh Dhé. An sin fhreagair Peadar,

47 Am feud neach sam bith uisge a thoirmeasg, chum nach rachadh iad so a bhaisteadh, a fhuair an Spiorad naomh, co maith ruinne?

48 Agus dh' òrduich e iad a bhi air am baisteadh ann an ainm an Tighearna. An sin ghuidh iad air fantuinn *maille riu* làithean àraidh.

CAIB. XI.

AGUS chuala na h-abstoil agus na bràithrean a bha ann an Iudea, gu' n do ghabh na Cinnich mar an ceudna ri focal Dé.

2 Agus an uair a chaidh Peadar suas gu Ierusalem, rinn iadsan a bha do 'n timchioll-ghearradh conspoid ris,

3 Ag ràdh, Chaidh thu steach a dh' ionnsuidh dhaoine nach robh air an timchioll-ghearradh, agus dh' ith thu maille riu.

4 Agus thòisich Peadar, agus chuir e 'n *t-iomlan* an céill doibh an òrdugh, ag ràdh,

5 Bha mi ann am baile Iopa ri ùrnuigh; agus ann an neul chunnaic mi sealladh, Soitheach àraidh a' teachd a nuas, mar bhraith-lìn mhòir, air a leigeadh a nuas o nèamh air a ceithir oisnibh; agus thàinig i a m' ionnsuidh-sa.

6 Agus air dhomh beachdachadh gu geur oirre, thug mi fa' near, agus chunnaic mi beathaiche ceithir-chosach na talmhainn, agus na fiadh-bheathaiche, agus na biasda snàigeach, agus eunlaith an athair.

7 Agus chuala mi guth ag ràdh rium, Eirich a Pheadair; marbh agus ith.

8 Ach thubhairt mise, Ni h-eadh, a Thighearn: oir cha deachaidh riamh aon ni coitchionn no neòghlan a steach do m' bheul.

9 Ach fhreagair an guth mi an dara uair o nèamh, Na nithe a ghlan Dia na meas thusa neòghlan.

10 Agus rinneadh so trì uairean: agus thogadh an t-iomlan a rìs suas gu nèamh.

11 Agus, feuch, air ball bha triuir dhaoine air teachd chum an tighe anns an robh mi, a chuireadh o Chesarea a m' ionnsuidh.

12 Agus thubhairt an Spiorad rium dol maille riu, gun amharus air bith a bhi orm. Agus chaidh mar an ceudna an t-seathnar bhràithre so maille rium, agus chaidh sinn a steach do thigh an duine:

13 Agus nochd e dhuinn cionnus a chunnaic e aingeal 'na sheasamh 'na thigh, a thubhairt ris, Cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d' an co-ainm Peadar;

14 Neach a labhras briathra riut, leis an tèarnar thu féin agus do thigh uile.

15 Agus an uair a thòisich mi air labhairt, thuirling an Spiorad naomh orra-san, mar oirnne air tùs.

16 An sin chuimhnich mise focal an Tighearna, mar a thubhairt e, Bhaist Eoin gun amharus le h-uisge; ach baistear sibhse leis an Spiorad naomh.

17 Uime sin ma thug Dia dhoibh-san a cho-ionann tiodhlaca ruinne, a chreid anns an Tighearn Iosa Crìosd, cò mise

gu 'm bithinn comasach bacadh a
chur air Dia ?
18 Agus an uair a chual iad
na nithe so, thosd iad, agus thug
iad glòir do Dhia, ag ràdh,
Thug Dia ma seadh mar an
ceudna do na Cinnich aithreachas
chum na beatha.
19 A nis chaidh iadsan a sgap-
adh a mach leis an àmhghar a
dh' éirich air son Stephain, gu
ruig Phenice, agus Ciprus, ag-
us Antioch, gun am focal a labh-
airt ri aon neach ach ris na h-
Iudhaich a mhàin.
20 Agus bha cuid diubh o
Chiprus, agus o Chirene, dream
air dhoibh dol a steach do An-
tioch, a labhair ris na Greugaich,
a' searmonachadh an Tighearna
Iosa.
21 Agus bha làmh an Tigh-
earna maille riu: agus chreid
àireamh mhòr, agus phill iad
chum an Tighearn.
22 Agus thàinig sgeula air na
nithibh sin gu cluasaibh na h-
eaglais a bha ann an Ierusalem;
agus chuir iad Barnabas uatha,
chum gu 'n rachadh e gu An-
tioch:
23 Neach an uair a thàinig e,
agus a chunnaic e gràs Dhé, a
rinn gàirdeachas, agus a dh'-
earail orra uile, gu 'n dlùth-lean-
adh iad ris an Tighearn le rùn
cridhe.
24 Oir bha e 'na dhuine maith,
agus làn do 'n Spiorad naomh,
agus do chreidimh. Agus chuir-
eadh sluagh mòr ris an Tigh-
earn.
25 An sin chaidh Barnabas
gu Tarsus, a dh'iarraidh Shauil.
26 Agus air dha fhaotainn,
thug e leis e gu Antioch. Agus
thàrladh, gu'n robh iad rè bliadh-
na iomlain air an cruinneach-
adh maille ris an eaglais, agus
gu 'n do theagaisg iad sluagh
mòr; agus gu 'n do ghoireadh
Crìosduidhean do na deisciob-
luibh air tùs ann an Antioch.
27 Agus anns na làithibh sin
thàinig fàidhean o Ierusalem gu
Antioch.
28 Agus air seasamh suas do
aon diubh d' am b' ainm Agabus,
dh' fhoillsich e troimh an Spiorad,
gu'm biodh gorta mhòr air feadh
an domhain uile: ni mar an
ceudna a thachair ri linn Chlau-
diuis Cheasair.
29 An sin chuir gach aon do
na deisciobluibh roimhe, a réir a
chomais, còmhnadh a chur chum
nam bràithrean, a bha chòmh-
nuidh ann an Iudea.
30 Ni mar an ceudna a rinn
iad, agus chuir iad e chum nan
seanairean le làimh Bharnabais
agus Shauil.

CAIB. XII.

A NIS mu 'n àm sin, shìn
Herod an rìgh *a* làmhan, a
dhèanamh uilc air dream àraidh
do 'n eaglais.
2 Agus mharbh e Seumas
bràthair Eoin leis a' chlaidh-
eamh.
3 Agus an uair a chunnaic e
gu 'n do thaitinn sin ris na h-
Iudhaich, chaidh e air aghaidh a
ghlacadh Pheadair mar an ceud-
na. (Agus b' iad làithean an
arain neo-ghoirtichte a bh' ann.)
4 Agus ghlac e agus chuir
e 'm prìosan e, agus thug se e
r' a ghléidheadh do cheithir
cheathrar shaighdearan, fa rùn a
thoirt a mach do 'n t-sluagh an
déigh na càisge.
5 Air an aobhar sin ghléidh-
eadh Peadar anns a' phrìosan:
ach bha bith-ùrnuigh air a dèan-
amh leis an eaglais ri Dia air a
shon.
6 Agus an uair a b' àill le
Herod a thoirt a mach, san
oidhche sin féin bha Peadar 'na
chodal eadar dithis shaighdear-

an, ceangailte le dà shlabhruidh:
agus bha'n luchd-faire fa chomh-
air an doruis a' coimhead a'
phrìosain.
7 Agus, feuch, thàinig aing-
eal an Tighearn air, agus dheal-
raich solus anns a' phrìosan:
agus bhuail e taobh Pheadair,
agus dhùisg se e, ag ràdh, Eirich
gu grad. Agus thuit a cheang-
laiche d' a làmhaibh.
8 Agus thubhairt an t-aing-
eal ris, Crioslaich thu féin, agus
ceangail ort do bhonn-bhrògan:
agus rinn e mar sin. Agus
thubhairt e ris, Tilg t' fhalluinn
umad, agus lean mise.
9 Agus chaidh e mach, agus
lean se e; agus cha robh fhios
aige gu 'n robh e fìor an ni a
rinneadh leis an aingeal: ach
shaoil e gu 'm bu taisbean a
chunnaic e.
10 Agus air dhoibh dol troimh
'n cheud agus an dara faire,
thàinig iad chum a' gheata iar-
uinn a ta treòrachadh do 'n
bhaile, a dh' fhosgail doibh leis
féin: agus air dol a mach dhoibh,
chaidh iad air an aghaidh troimh
aon sràid, agus air ball dh' fhalbh
an t-aingeal uaith.
11 Agus an uair a thàinig
Peadar d' a ionnsuidh féin, thubh-
airt e, A nis tha fhios agam gu
fìrinneach gu 'n do chuir an
Tighearn 'aingeal uaith, agus
gu 'n do shaor e mi o làimh
Heroid, agus *o* uile dhùil pobuill
nan Iudhach.
12 Agus an uair a smuainich
e air a' chùis, thàinig e gu tigh
Mhuire màthar Eoin, d' an co-
ainm Marcus, far an robh mòran
cruinn, agus iad ri ùrnuigh.
13 Agus an uair a bha Peadar
a' bualadh doruis a' gheata,
thàinig gruagach d' am b' ainm
Roda a dh' éisdeachd.
14 Agus an uair a dh' aithnich
i guth Pheadair, tre aoibhneas
cha d' fhosgail i an geata, ach
ruith i stigh, agus dh' innis i
gu 'n robh Peadar 'na sheasamh
aig a' gheata.
15 Ach thubhairt iad rithe,
Tha thu air mhì-chéill. Ach
bha ise toirt dearbh-chinnte gu 'n
robh e mar sin. An sin thubh-
airt iad, Is e 'aingeal a ta ann.
16 Ach bhuanaich Peadar a'
bualadh *an doruis:* agus an uair
a dh' fhosgail iad, agus a chunn-
aic iad e, bha iad làn uamhais.
17 Ach air dhasan smèideadh
orra le a làimh iad a bhi 'nan
tosd, chuir e'n céill doibh cionnus
a thug an Tighearn as a' phrìos-
an e. Agus thubhairt e, Inn-
sibh na nithe so do Sheumas ag-
us do na bràithribh. Agus air
dol a mach dha, chaidh e gu àit
eile.
18 Agus air teachd do 'n là
bha iomairt nach bu bheag am
measg nan saighdearan, ciod a
thachair do Pheadar.
19 Agus an uair a dh' iarr
Herod e, agus nach d' fhuair se
e, rannsaich e an luchd-coimh-
ead, agus dh' òrduich e an toirt
air falbh *chum peanais.* Agus
chaidh e sìos o Iudea gu Cesarea,
agus rinn e còmhnuidh *an sin.*
20 Agus bha fearg mhòr aig
Herod ri muinntir Thiruis agus
Shidoin: ach thàinig iadsan a
dh' aon inntinn d' a ionnsuidh,
agus air dhoibh Blastus seom-
radair an rìgh a thoirt air an
crann, dh' iarr iad sìth; do
bhrìgh gu 'n robh an tìr air a
beathachadh le *tìr* an rìgh.
21 Agus air là òrduichte, air
do Herod bhi air a sgeudachadh
le eudach rìoghail, agus 'na
shuidhe air a rìgh-chaithir, labh-
air e gu deas-bhriathrach riu.
22 Agus rinn an sluagh iol-
ach, *ag ràdh, Is* guth Dé *so,*
agus cha *ghuth* duine.
23 Agus air ball bhuail aing-

eal an Tighearn e, do bhrìgh nach d' thug e a' ghlòir do Dhia: agus dh' itheadh le cnuimhibh e, agus chaidh an deò as.

24 Ach dh' fhàs focal an Tighearn agus mheudaicheadh e.

25 Agus phill Barnabas agus Saul o Ierusalem, air dhoibh *am* ministrileachd a choimhlionadh, a' toirt leo mar an ceudna Eoin, d' an co-ainm Marcus.

CAIB. XIII.

ANIS bha anns an eaglais a bha aig Antioch, fàidhean, agus luchd-teagaisg àraidh; mar a ta Barnabas, agus Simeon ris an abrar Niger, agus Lucius o Chirene, agus Manaen comhalta Heroid an Tetrairc, agus Saul.

2 Agus air dhoibh bhi ri ministrileachd do'n Tighearn, agus a' trasgadh, thubhairt an Spiorad naomh, Cuiribh air leth dhomhsa Barnabas agus Saul, chum na h-oibre gus an do ghairm mi iad.

3 An sin air dhoibh trasgadh agus ùrnuigh a dhèanamh, agus an làmhan a chur orra, leig iad uatha *iad*.

4 Mar sin air dhoibh-san a bhi air an cur a mach leis an Spiorad naomh, chaidh iad sìos gu Seleucia; agus o sin sheòl iad gu Ciprus.

5 Agus air dhoibh bhi ann an Salamis, shearmonaich iad focal Dé ann an sionagogaibh nan Iudhach: agus bha mar an ceudna Eoin aca mar fhearfrithealaidh.

6 Agus an uair a chaidh iad troimh an eilean gu Paphos, fhuair iad druidh àraidh, fàidh bréige, Iudhach, d' am b' ainm Bariesus:

7 Neach a bha maille ri Sergius Paulus an t-uachdaran, duine tuigseach; air dhasan Barnabas agus Saul a ghairm d' a ionnsuidh, dh' iarr e focal Dé a chluinntinn.

8 Ach chuir Elimas an druidh, (oir is ann mar so a dh' eadartheangaichear 'ainm,) 'nan aghaidh, ag iarraidh an t-uachdaran a thionndadh o 'n chreidimh.

9 An sin air bhi do Shaul, (d' an *goirear* Pòl,) làn do 'n Spiorad naomh, agus ag amharc gu geur air,

10 Thubhairt e, O thusa a ta làn do 'n uile cheilg, agus do'n uile dhroch-bheirt, a mhic an diabhuil, a nàmhaid na h-uile fhìreantachd, nach sguir thu do fhiaradh shlighean dìreach an Tighearna?

11 Agus feuch a nis, *tha* làmh an Tighearn ort, agus bithidh tu dall, gun a' ghrian fhaicinn rè tamuill. Agus air ball thuit ceò agus dorchadas air; agus a' tionndadh mu 'n cuairt, dh' iarr e dream a threòraicheadh air làimh e.

12 An sin an uair a chunnaic an t-uachdaran an ni a rinneadh, chreid e, air dha bhi làn iongantais mu theagasg an Tighearna.

13 Agus air gabhail luinge do Phòl agus d' a chuideachd o Phaphos, thàinig iad gu Perga na Pamphilia: agus air do Eoin am fàgail, phill e gu Ierusalem.

14 Ach air dhoibh-san imeachd o Pherga, thàinig iad gu Antioch na Pisidia, agus chaidh iad a steach do 'n t-sionagog air là na sàbaid, agus shuidh iad.

15 Agus an déigh leughadh an lagha agus nam Fàidhean, chuir uachdarain na sionagoig d' an ionnsuidh, ag ràdh, Fheara *agus* a bhràithbre, ma tha focal earail agaibh do 'n t-sluagh, abraibh *e*.

16 An sin an uair a sheas Pòl suas agus a smèid e orra le

'làimh, thubhairt e, Fheara Israeil, agus sibhse air am bheil eagal Dé, éisdibh.

17 Thagh Dia a' phobuill so Israeil ar n-aithriche, agus dh'-àrdaich e 'm pobull 'nuair a bha iad air choigrich ann an tìr na h-Eiphit, agus le làimh àrd thug e iad a mach aisde.

18 Agus mu thimchioll ùine dhà fhichead bliadhna ghiùlain e le 'm beusaibh anns an fhàsach.

19 Agus an uair a sgrios e seachd cinnich ann an tìr Chanaain, roinn e am fearann orrasan le crannchur.

20 Agus 'na dhéigh sin mu thimchioll ceithir cheud agus leth-cheud bliadhna, thug e *dhoibh* breitheamhna, gu Samuel am fàidh.

21 Agus 'na dhéigh sin dh'iarr iad rìgh: agus thug Dia dhoibh Saul mac Chis, duine do thréibh Bheniamin, rè dhà fhichead bliadhna.

22 Agus air dha esan atharrachadh, thog e suas Daibhidh gu bhi 'na rìgh dhoibh; d' an d' thug e mar an ceudna fianuis, ag ràdh, Fhuair mi Daibhidh *mac* Iese, duine a réir mo chridhe féin, a ni m' uile thoil.

23 Do shliochd an duine so thog Dia suas do Israel, a réir *a* gheallaidh, Slànuighear, *eadhon* Iosa:

24 Air do Eoin roimh a theachd-san, baisteadh an aithreachais air tùs a shearmonachadh do phobull Israeil uile.

25 Agus mar a choimhlion Eoin a thriall, thubhairt e, An tì a ta sibh a' saoilsinn is mise, cha mhi *e*. Ach feuch, a ta neach a' teachd a' m' dhéigh, nach airidh mi air brògan a chos fhuasgladh.

26 Fheara *agus* a bhràithre, a chlann fine Abrahaim, agus a mheud agaibh air am bheil eagal Dé, is ann do 'ur n-ionnsuidh-sa a chuireadh focal na slàinte so.

27 Oir iadsan a ta chòmhnuidh ann an Ierusalem, agus an uachdarain, air dhoibh bhi aineolach airsan, agus air foclaibh nam Fàidhean a ta air an leughadh gach sàbaid, le *esan* a dhìteadh choimhlion siad *iad*.

28 Agus ged nach d' fhuair iad coire bàis air bith *ann*, dh'-iarr iad air Pilat gu 'n cuirteadh esan gu bàs.

29 Agus an uair a choimhlion iad na h-uile nithe bha sgrìobhta mu 'thimchioll, thug iad a nuas o 'n chrann *e*, agus chuir iad ann an uaigh *e*.

30 Ach thog Dia suas o na marbhaibh e:

31 Agus chunnacas e rè mòrain làithean leo-san, a chaidh suas maille ris o Ghalile gu Ierusalem, dream a ta 'nam fianuisibh dhasan do 'n t-sluagh.

32 Agus a ta sinne a' soisgeulachadh dhuibhse a' gheallaidh, a rinneadh do na h-aithrichibh,

33 Gu 'n do choimhlion Dia so dhuinne an clann, air dha Iosa thogail suas; mar a ta e sgrìobhta mar an ceudna san dara Salm, Is tu mo Mhac-sa, an diugh ghin mi thu.

34 Agus *mar dhearbhadh* gu 'n do thog e suas e o na marbhaibh, gun e a philltinn air ais tuilleadh chum truaillidheachd, thubhairt e mar so, Bheir mise dhuibh tròcaire cinnteach Dhaibhidh.

35 Uime sin thubhairt e mar an ceudna ann an *Salm* eile, Cha 'n fhuiling thu do d' Aon naomh gu 'm faic e truaillidheachd:

36 Oir an déigh do Dhaibhidh a ghinealach féin a riarachadh a réir toil Dhé, choidil e,

agus chuireadh e chum aith-
riche, agus chunnaic e truaill-
idheachd :
37 Ach an tì a thog Dia suas,
cha'n fhac e truaillidheachd.
38 Uime sin biodh fhios ag-
aibh-sa, fheara *agus* a bhràithre,
gur ann tre 'n duine so a ta
maitheanas pheacanna air a
shearmonachadh dhuibh :
39 Agus trid-san a ta gach
neach a chreideas air a shaoradh
o na h-uile nithibh, o nach robh
e 'n comas duibh bhi air bhur
saoradh le lagh Mhaois.
40 Thugaibh aire uime sin,
nach tig oirbh an ni a ta air a
ràdh anns na Fàidhibh ;
41 Feuchaibh, a luchd-tarcuis,
agus gabhaibh iongantas, agus
rachadh as duibh : oir oibrichidh
mise obair ann bhur làithibh-sa,
obair nach creid sibh idir, ge do
chuireadh duine an céill duibh
e.
42 Agus an uair a chaidh na
h-Iudhaich a mach as an t-sion-
agog, ghuidh na Cinnich gu 'n
rachadh na briathra so a labh-
airt riu féin an t-sàbaid 'na
dhéigh sin.
43 A nis an uair a sgaoil an
coimhthional, lean mòran do na
h-Iudhaich agus do na proselitich
chràbhach Pòl agus Barnabas :
agus labhair iadsan riu, agus
chuir iad impidh orra fuireach
ann an gràs Dhé.
44 Agus air an là sàbaid a
b' fhaigse, is beag nach do
chruinnich am baile gu h-iomlan
a dh' éisdeachd ri focal Dé.
45 Ach an uair a chunnaic na
h-Iudhaich na slòigh, lìonadh
iad le h-eud, agus labhair iad an
aghaidh nan nithe sin a labh-
radh le Pòl, a' labhairt 'nan agh-
aidh agus a' tabhairt toibheim.
46 An sin dh' fhàs Pòl agus
Barnabas dàna, agus thubhairt
iad, B' éigin focal Dé bhi air a
labhairt ribhse air tùs : ach do
bhrìgh gu 'n do chuir sibh cùl
ris, agus gur i bhur breth oirbh
féin nach airidh sibh air a
bheatha mhaireannach, feuch, a
ta sinne a' pilltinn chum nan
Cinneach.
47 Oir is ann mar sin a
dh' àithn an Tighearna dhuinn,
ag ràdh, Chuir mi thu mar
sholus do na Cinnich, chum
gu 'm bitheadh tu mar shlàinte
gu iomall na talmhainn.
48 Agus an uair a chuala na
Cinnich so, rinn iad gàirdeach-
as, agus ghlòraich iad focal an
Tighearna : agus chreid a mheud
'sa bha òrduichte chum na
beatha maireannaich.
49 Agus sgaoileadh focal an
Tighearna feadh na tìre uile.
50 Ach bhrosnuich na h-Iudh-
aich na mnài chràbhach agus
urramach, agus daoine uaisle
na caithreach, agus thog iad
geur-leanmhuinn air Pòl agus
Barnabas, agus thilg iad a mach
as an crìochaibh iad.
51 Ach chrath iadsan duslach
an cos dhiubh 'nan aghaidh, ag-
us thàinig iad gu Iconium.
52 Agus bha na deisciobuil
air an lìonadh le h-aoibhneas,
agus leis an Spiorad naomh.

CAIB. XIV.

AGUS thàrladh ann an Icon-
ium, gu 'n deachaidh iad
araon a steach do shionagog nan
Iudhach, agus gu 'n do labhair
iad air chor as gu 'n do chreid
cuideachd mhòr do na h-Iudh-
aich, agus mar an ceudna do na
Greugaich.
2 Ach bhrosnuich na h-Iudh-
aich mhì-chreideach, agus lìon
iad do dhroch rùn inntinn nan
Cinneach an aghaidh nam
bràithre.
3 Uime sin dh' fhan iad aim-
sir fhada a' labhairt gu dàna

mu thimchioll an Tighearn, a
rinn fianuis do fhocal a ghràis,
agus a thug fa 'near comharan
agus mìorbhuilean a bhi air an
dèanamh le 'n làmhaibh-san.
4 Ach bha sluagh a' bhaile
air an roinn: agus bha cuid
diubh leis na h-Iudhaich, agus
cuid eile leis na h-abstolaibh.
5 Agus an uair a thugadh
ionnsuidh araon leis na Cinnich,
agus mar an ceudna leis na h-
Iudhaich, maille r' an uachdaran-
aibh, chum iadsan a mhaslach-
adh agus a chlachadh,
6 'Nuair a thuig iadsan *so*,
theich iad gu Listra agus Derbe,
bailte do Licaonia, agus chum
na dùthcha mu 'n cuairt:
7 Agus bha iad a' searmon-
achadh an t-soisgeil an sin.
8 Agus bha ann an Listra
duine àraidh gun lùth 'na chos-
aibh 'na shuidhe, a bha bacach o
bhroinn a mhàthar, neach nach
d' imich riamh:
9 Chual esan Pòl a' làbhairt:
neach air dha amharc gu geur
air, agus a thuigsinn gu robh
creidimh aige chum a leigheas,
10 Thubhairt e le guth àrd,
Seas suas gu dìreach air do chos-
aibh. Agus leum esan agus
dh' imich e.
11 Agus an uair a chunnaic
an sluagh an ni a rinn Pòl, thog
iad an guth, ag ràdh ann an
cànain Licaonia, Tha na Dée
air teachd a nuas an coslas
dhaoine d' ar n-ionnsuidh-ne.
12 Agus ghoir iad do Bhar-
nabas, Iupiter; agus do Phòl,
Mercurius, do bhrìgh gu 'm b' e
am prìomh fhear-labhairt e.
13 An sin thug sagart Iupi-
teir, a bha fa chomhair an caith-
reach-san, tairbh agus blàth-
fhleasgaidh chum nan geata,
agus b' àill leis ìobairt a dhèan-
amh maille ris an t-sluagh.
14 Ach an uair a chuala na
h-abstoil Barnabas agus Pòl *so*,
reub iad an eudach, agus ruith
iad a steach am measg an
t-sluaigh, ag éigheach,
15 Agus ag ràdh, A dhaoine,
c' ar son a ta sibh a' dèanamh
nan nithe so? oir is daoine sinne
cosmhuil ribh féin thaobh fulang-
ais, a' searmonachadh dhuibhse,
pilltinn o na nithibh dìomhain
sin chum an Dé bheò, a rinn
nèamh, agus an talamh, agus an
cuan, agus na h-uile nithe a ta
annta:
16 Neach anns na linnibh a
chaidh seachad, a dh' fhuiling do
na h-uile Chinnich imeachd 'nan
slighibh féin.
17 Gidheadh, cha d' fhàg se e
féin gun fhianuis, a' dèanamh
maith, agus a' toirt dhuinn
uisge o nèamh, agus aimsire
tarbhach, a' lìonadh ar cridh-
eacha le biadh agus le subhach-
as.
18 Agus ag ràdh nan nithe so
dhoibh, is gann a chum iad an
sluagh gun ìobairt a dhèanamh
dhoibh.
19 Agus thàinig Iudhaich o
Antioch agus o Iconium, agus
chomhairlich iad an sluagh, ag-
us air dhoibh Pòl a chlachadh,
tharruing iad a mach as a'
bhaile *e*, a' saoilsinn gu robh e
marbh.
20 Ach air seasamh do na
deisciobluibh m' a thimchioll,
dh' éirich e, agus chaidh e steach
do 'n bhaile; agus air an là màir-
each dh' imich e maille ri Bar-
nabas gu Derbe.
21 Agus an uair a shearmon-
aich iad an soisgeul do 'n bhaile
sin, agus a rinn iad mòran dheis-
ciobul, phill iad gu Listra, agus
Iconium, agus Antioch,
22 A' neartachadh anama
nan deisciobul, *agus* ag earail
orra buanachadh sa' chreidimh,
agus *a' teagasg* gur an tre iom-

adh àn.bghar is éigin duinn dol
a steach do rìoghachd Dhé.
23 Agus an uair a dh' òrduich
iad seanairean dhoibh anns gach
eaglais, agus a rinn iad ùrnuigh
maille ri trasgadh, dh' earb siad
iad ris an Tighearn, anns an do
chreid iad.
24 Agus an déigh dhoibh dol
troimh Phisidia, thàinig iad gu
Pamphilia.
25 Agus air dhoibh am focal
a labhairt ann am Perga, chaidh
iad sìos gu Atalia :
26 Agus sheòl iad as a sin gu
Antioch, *an t-àit* o 'n d' earbadh
iad ri gràs Dhé, chum na h-oibre
a choimhlion iad.
27 Agus an uair a thàinig
iad, agus a chruinnich iad an
eaglais an ceann a chéile, dh'-
aithris iad meud nan nithe a
rinn Dia leo, agus gu 'n d' fhosg-
ail e dorus creidimh do na Cinn-
ich.
28 Agus dh' fhan iad an sin
aimsir nach bu bheag maille ris
na deisciobluibh.

CAIB. XV.

AGUS theagsaig dream àr-
aidh, a thàinig a nuas o
Iudea, na bràithre, *ag ràdh*, Mur
timchioll-ghearrar sibh a réir
gnàtha Mhaois, cha 'n 'eil e 'n
comas duibh bhi air bhur tèarn-
adh.
2 Uime sin air do Phòl, agus
do Bharnabas connsachadh agus
deasboireachd nach bu bheag a
bhi aca riu, dh' òrduich iad Pòl
agus Barnabas, agus dream àr-
aidh eile dhiubh féin, a dhol
suas chum nan abstol agus nan
seanairean gu Ierusalem mu
thimchioll na ceisde so.
3 Agus air dhoibh bhi air an
toirt air an aghaidh leis an eag-
lais, chaidh iad tròimh Phenice,
agus Shamaria, a' cur an céill
iompachaidh nan Cinneach : ag-
us thug iad aoibhneas mòr do na
bràithribh uile.
4 Agus an uair a thàinig iad
gu Ierusalem, ghabhadh riu leis
an eaglais, agus na h-abstolaibh,
agus na seanairibh, agus dh'innis
iad meud nan nithe a rinn Dia
leo-san.
5 Ach dh' éirich dream àraidh
do bharail nam Phairiseach a
bha 'nan creidich, ag ràdh, Gur
còir an timchioll-ghearradh,
agus àithneadh *dhoibh* lagh
Mhaois a choimhead.
6 Agus thàinig na h-abstoil
agus na seanairean an ceann a
chéile a dh' fheuchainn mu 'n
chùis so.
7 Agus an déigh mòrain deasb-
oireachd, dh' éirich Peadar agus
thubhairt e riu, Fheara *agus* a
bhràithre, tha fhios agaibh o
cheann fhada gu 'n do rògh-
nuich Dia 'nar measg-ne, o m'
bheul-sa gu 'n cluinneadh na
Cinnich focal an t-soisgeil, agus
gu 'n creideadh iad :
8 Agus rinn an Dia d' an
aithne an cridhe, fianuis dhoibh,
a' tabhairt an Spioraid naoimh
dhoibh, mar a *thug e* dhuinne ;
9 Agus cha d' rinn e eadar-
dhealachadh eadar sinne agus
iadsan, a' glanadh an cridhe le
creidimh.
10 C' ar son uime sin a nis a
ta sibh a' brosnuchadh Dhé, le
cuing a chur air muineal nan
deisciobul, nach robh aon chuid
ar n-aithriche no sinne comas-
ach air a giùlan ?
11 Gidheadh a ta sinn a'
creidsinn, tre ghràs an Tigh-
earna Iosa Crìosd, gu saorar
sinn amhuil mar iadsan.
12 An sin dh' fhan a' chuid-
eachd uile 'nan tosd, agus
thug iad éisdeachd do Bharna-
bas agus do Phòl, ag inns-
eadh meud nan comhara agus
nam mìorbhuile a rinn Dia

leo-san am measg nan Cinn-
each.
13 Agus an déigh dhoibh bhi
'nan tosd, fhreagair Seumas, ag
ràdh, Fheara *agus* a bhràithre,
éisdibh riumsa:
14 Chuir Simeon an céill
cionnus a dh' fhiosraich Dia na
Cinnich air tùs, le pobull a
ghabhail as am measg d' a ainm
féin.
15 Agus do so tha briathra
nam fàidhean a' co-fhreagairt;
a réir mar a ta e sgrìobhta.
16 An déigh so pillidh mi, ag-
us togaidh mi suas a rìs pàilliun
Dhaibhidh, a ta air tuiteam;
agus togaidh mi a rìs an ni a
thuit deth, agus cuiridh mi
suas e:
17 Chum gu 'n iarr fuigheall
nan daoine an Tighearn, agus
na h-uile Chinnich, air an goir-
ear m'ainm-sa, tha an Tighearn
ag ràdh, a ta dèanamh nan nithe
sin uile.
18 Aithnichte do Dhia tha
'oibre féin uile o thoiseach an
t-saoghail.
19 Uime sin is i mo bhreth-
sa, nach cuir sinn mì-shuaimh-
neas orra-san do na Cinnich, a
ta air pilltinn chum Dhé:
20 Ach gu 'n sgriobh sinn
d' an ionnsuidh, iad a sheach-
nadh truillidheachd ìodhola, ag-
us striòpachais, agus ni tachd-
ta, agus fola.
21 Oir a ta aig Maois o na
linnibh cian anns gach baile
daoine a ta 'ga shearmonach-
adh, air dha bhi air a leughadh
gach là sàbaid anns na sionagog-
aibh.
22 An sin chunnacas iom-
chuidh do na h-abstolaibh, ag-
us do na seanairibh, maille ris
an eaglais uile, daoine taghta
dhiubh féin a chur gu Antioch,
maille ri Pòl agus Barnabas;
eadhon, Iudas d'an co-ainm Bar-
sabas, agus Silas, daoine inbheach
am measg nam bràithre:
23 Agus sgrìobh iad litriche
leo air an dòigh so, Tha na h-
abstoil, agus na seanairean, agus
na bràithrean a' cur beannachd
chum nam bràithre do na Cinn-
ich a ta ann an Antioch, agus ann
an Siria, agus ann an Cilicia:
24 Do bhrìgh gu 'n cuala sinne,
gu 'n do chuir dream àraidh a
chaidh uainne mì-shuaimhneas
oirbh le briathraibh, ag atharr-
achadh bhur n-inntinn, ag ràdh,
Gur còir dhuibh bhi air bhur
timchioll-ghearradh, agus an
lagh a choimhead; do nach
d' thug sinne *a leithid sin a dh'*-
àithne:
25 Chunnacas iomchuidh
duinne, air dhuinn bhi cruinn a
dh' aon toil, daoine taghta a chur
do 'ur n-ionnsuidh-sa, maille ri
ar *bràithribh* gràdhach Barnabas
agus Pòl;
26 Daoine a thug an anama
féin air son ainme ar Tighearna
Iosa Crìosd.
27 Chuir sinn uime sin Iudas
agus Silas uainn, a dh' innseas
dhuibh na nithe ceudna le cainnt
bheoil.
28 Oir chunnacas iomchuidh
do' n Spiorad naomh, agus
dhuinne, gun ni air bith tuilleadh
a chur oirbh a dh' uallaich ach
na nithe feumail so;
29 Sibh a sheachnadh nithe a
chaidh ìobradh do ìodholaibh,
agus fola, agus ni tachdta, ag-
us striòpachais: uatha so ma
choimhideas sibh sibh féin, ni
sibh gu maith. Slàn leibh.
30 Uime sin an uair a leig-
eadh uatha iad, thàinig iad gu
Antioch: agus air cruinneach-
adh an t-sluaigh dhoibh, thug
iad seachad an litir.
31 Agus an uair a leugh iad
sin, rinn iad gàirdeachas air son
na comhfhurtachd.

32 Agus air bhi do Iudas ag-
us do Shilas 'nam fàidhibh iad
féin, le mòran bhriathraibh dh'-
earailich, agus neartaich iad na
bràithre.
33 Agus air fuireach rè ùine
dhoibh, leigeadh air falbh an
sìth iad o na bràithribh chum
nan abstol.
34 Gidheadh chunnacas iom-
chuidh do Shilas còmhnuidh a
dhèanamh an sin.
35 Dh' fhan Pòl mar an ceud-
na agus Barnabas ann an An-
tioch, a' teagasg agus a' sear-
monachadh maille ri mòran eile
mar an ceudna, focail an Tigh-
earna.
36 Agus an déigh làithean
àraidh, thubhairt Pòl ri Barna-
bas, Pilleamaid agus faiceamaid
ar bràithre, anns gach baile anns
an do shearmonaich sinn focal
an Tighearna, cionnus a ta iad.
37 Agus b' àill le Barnabas
iad a thoirt Eoin, d' an co-ainm
Marcus leo.
38 Ach cha do mheas Pòl gu'm
bu chòir dhoibh esan, a dh'fhalbh
uatha o Phamphilia, agus nach
deachaidh maille riu chum na
h-oibre, a thoirt leo.
39 Dh'éirich uime sin conspoid
eatorra cho dian, as gu 'n do sga-
radh o chéile iad : agus mar sin
thug Barnabas leis Marcus, agus
chaidh e air luing gu Ciprus ;
40 Ach thagh Pòl Silas, agus
dh' imich e, air dha bhi air earb-
sadh ri gràs Dé leis na bràith-
ribh.
41 Agus shiubhail e troimh
Shiria agus Chilicia, a' daing-
neachadh 'nan eaglaisean.

CAIB. XVI.

AN sin thàinig e gu Derbe
agus Listra : agus, feuch,
bha deisciobul àraidh an sin,
d'am b'ainm Timoteus, mac mnà
àraidh do 'n chinneach Iudhach,
a bha 'na creideach ; ach bu
Ghreugach a b' athair dha :
2 A bha fo dheadh ainm aig
na bràithribh a bha ann an Lis-
tra agus ann an Iconium.
3 Bha toil aig Pòl am fear so
a dhol a mach maille ris ; agus
ghabh e agus thimchioll-ghearr
se e, air son nan Iudhach a bha
anns na h-àitibh sin : oir bha fios
aca uile gu 'm bu Ghreugach 'ath-
air.
4 Agus mar a shiubhail iad
troimh na bailtibh, thug iad
doibh na h-òrduighean r' an
coimhead, a dh' òrduicheadh leis
na h-abstolaibh agus na sean-
airibh a bha ann an Ierusalem.
5 Agus mar sin bha na h-
eaglaisean air an daingneachadh
anns a' chreidimh, agus mheud-
aicheadh iad gach là an àireamh.
6 A nis an uair a chaidh iad
troimh Phrigia, agus tìr Ghala-
tia, agus a bhacadh dhoibh leis
an Spiorad naomh am focal a
labhairt san Asia,
7 An déigh dhoibh teachd gu
Misia, dh' fheuch iad ri dol gu
Bitinia : ach cha do leig an Spior-
ad leo.
8 Agus air dhoibh gabhail
seachad air Misia, chaidh iad sìos
gu Troas.
9 Agus chunnacas sealladh le
Pòl san oidhche : Sheas duine
àraidh o Mhacedonia, agus
ghuidh e air, ag ràdh, Thig
thairis gu Macedonia, agus cuid-
ich leinne.
10 Agus an uair a chunnaic
e an sealladh, air ball dh' iarr
sinn dol thairis gu Macedonia, a
dearbh-thuigsinn gu 'n do ghairm
an Tighearna sinn chum an sois-
geul a shearmonachadh dhoibh.
11 Uime sin air dhuinn long a
ghabhail o Throas, thàinig sinn
gu dìreach gu Samotracia, agus
air *an là* 'na dhéigh sin gu Nea-
polis ;

12 Agus o sin gu Philipi, ceud
bhaile na cuid sin do Mhace-
donia, *agus b'* ùr-threabhachas *e:*
agus bha sinn a chòmhnuidh anns
a' bhaile sin làithean àraidh.
13 Agus air là na sàbaid chaidh
sinn a mach as a' bhaile ri taobh
aimhne, far am b' àbhaist ùrn-
uigh a dhèanamh; agus air
dhuinn suidhe, labhair sinn ris
na mnaibh a chruinnicheadh *an
sin.*
14 Agus dh' éisd bean àraidh
ruinn d' am b' ainm Lidia, bean-
reicidh purpuir, o bhaile Thia-
tira, a bha dèanamh aoraidh do
Dhia; aig an d' fhosgail an Tigh-
earn a cridhe, ionnus gu 'n d' thug
i aire do na nithibh a labhradh
le Pòl.
15 Agus an uair a bhaisteadh
i, agus a teaghlach, ghuidh i
oirnn, ag ràdh, Ma mheas sibh
mise bhi dìleas do 'n Tighearn,
thigibh a steach do m' thigh,
agus dèanaibh còmhnuidh *ann.*
Agus cho-éignich i sinn.
16 Agus thàrladh, ag dol
dhuinne chum ùrnuigh, gu 'n do
thachair oirnn banoglach àraidh
aig an robh spiorad fiosachd,
a thug mòr-bhuannachd d' a
maighstiribh le fiosachd a dhèan-
amh:
17 Lean ise Pòl agus sinne,
agus ghlaodh i, ag ràdh, Is iad
na daoine so seirbhisich an Dé
a 's ro-àirde, a ta a' nochdadh
dhuinne slighe na slàinte.
18 Agus rinn i so rè mòrain
do làithibh. Ach air do Phòl a
bhi doilich, thionndaidh e agus
thubhairt e ris an Spiorad, A
ta mi toirt òrduigh dhuit ann
an ainm Iosa Crìosd dol a mach
aisde. Agus chaidh e mach air
an uair sin féin.
19 Agus an uair a chunnaic
a maighstirean gu 'n d' fhalbh
dòchas am buannachd, rug iad
air Pòl agus air Silas, agus
tharruing iad do 'n mhargadh
iad, chum nan uachdaran;
20 Agus air dhoibh an toirt
chum luchd-riaghlaidh *a' bhaile,*
thubhairt iad, Tha na daoine so
a' buaireadh ar baile gu ro mhòr,
air dhoibh bhi 'nan Iudhaich,
21 Agus a ta iad a' teagasg
ghnàthanna nach 'eil ceaduichte
dhuinne a ghabhail no leantuinn,
do bhrìgh gur Romhanaich sinn.
22 Agus dh' éirich an sluagh
dh' aon fheachd 'nan aghaidh:
agus reub na h-uachdarain an
eudach diubh, agus dh' àithn iad
an sgiùrsadh le slataibh.
23 Agus an déigh dhoibh
iomadh buille a leagadh orra,
thilg iad am prìosan *iad,* a' toirt
sparraidh do fhear-coimhead a'
phrìosain an gléidheadh gu tèar-
uinte.
24 Neach air dha an àithne sin
fhaotainn, a thilg iad do 'n phrìo-
san a b' fhaide a stigh, agus a
dhaingnich an cosa sa' cheap.
25 Agus mu mheadhon-oidhche
air do Phòl agus do Shilas ùr-
nuigh a dhèanamh, sheinn iad
laoidh-mholaidh do Dhia; agus
chuala na prìosanaich iad.
26 Agus gu h-obann bha
crith-thalmhainn mhòr ann, air
chor as gu 'n do chrathadh bun-
aitean a' phrìosain: agus air ball
dh' fhosgladh na dorsan uile, ag-
us dh' fhuasgladh cuibhreacha
gach neach *aca.*
27 Agus air do fhear-coimh-
ead a' phrìosain dùsgadh á codal,
agus air faicinn dorsa a' phrìo-
sain fosgailte, tharruing e a
chlaidheamh, air ti e féin a
mharbhadh, a' saoilsinn gu robh
na prìosanaich air teicheadh.
28 Ach ghlaodh Pòl le guth
àrd, ag ràdh, Na dèan cron sam
bith ort féin; oir tha sinn uile
an so.
29 Agus air gairm soluis dasan,
leum e steach, agus thàinig e air

chrith, agus thuit e sìos an làth-
air Phòil agus Shilais;
30 Agus air dha an toirt a
mach, thubhairt e, A mhaigh-
stirean, ciod is còir domh a
dhèanamh chum gu tèarnar mi?
31 Agus thubhairt iadsan,
Creid anns an Tighearna Iosa
Crìosd, agus tèarnar thu féin,
agus do thigh.
32 Agus labhair iad focal an
Tighearna ris, agus riusan uile
a bha 'na thigh.
33 Agus air dha an toirt leis
air an uair sin féin do 'n oidh-
che, nigh e *an* creuchdan; agus
bhaisteadh e féin, agus a mhuinn-
tìr uile, gun dàil.
34 Agus an uair a thug e d' a
thigh iad, chuir e bòrd rompa,
agus rinn e gàirdeachas maille
r' a theaghlach uile, a' creidsinn
ann an Dia.
35 Agus air teachd do 'n là,
chuir an luchd riaghlaidh na
maoir uatha, ag ràdh, Leig air
an comas na daoine sin.
36 Agus dh' innis fear-coimh-
ead a' phrìosain na briathra so
do Phòl, Gu 'n do chuir an luchd-
riaghlaidh fios uatha sibhse a
leigeadh as: uime sin rachaibh
a mach, agus imichibh an sìth.
37 Ach thubhairt Pòl riu, an
déigh dhoibh ar sgiùrsadh gu
follaiseach gun ar dìteadh, agus
gur Romhanaich sinn, thilg iad
am prìosan sinn; agus a nis am
b' àill leo ar cur a mach an
uaignidheas? cha 'n eadh gu
deimhin; ach thigeadh iad féin
agus thugadh iad a mach sinn.
38 Agus dh' innis na maoir na
briathra sin do na h-uachdar-
anaibh: agus ghabh iad eagal
an uair a chual iad gu 'm bu
Romhanaich iad.
39 Agus thàinig iad agus chuir
iad impidh orra, agus air dhoibh
an toirt a mach, ghuidh iad
orra imeachd a mach as a' bhaile.
40 Agus air dol a mach as a'
phrìosan doibh, chaidh iad a
steach do *thigh* Lidia: agus an
uair a chunnaic iad na bràithre,
thug iad comhfhurtachd dhoibh,
agus dh' imich iad rompa.

CAIB. XVII.

ANIS air dhoibh imeachd
troimh Amphipolis, agus
Apolonia, thàinig iad gu Tesa-
lonica, far an robh sionagog aig
na h-Iudhaich:
2 Agus mar bu ghnàth le Pòl,
chaidh e steach d' an ionnsuidh,
agus air trì làithibh sàbaid
reusonaich e riu as na sgriob-
tuiribh,
3 *'Gam* fosgladh agus a'
dearbhadh gu 'm b' éigin do
Chrìosd fulang, agus éirigh a
rìs o na marbhaibh: agus gur
e an t-Iosa so, a ta mise a' sear-
monachadh dhuibh, Crìosd.
4 Agus chreid cuid diubh, ag-
us lean iad ri Pòl agus ri Silas:
agus do na Greugaich chràbhach
buidheann mhòr, agus do na
mnaibh inbheach àireamh nach
bu bheag.
5 Ach air do na h-Iudhaich
mì-chreideach bhi air am bros-
nuchadh le tnùth, ghabh iad
d' an ionnsuidh droch dhaoine
àraidh do na corraibh-margaidh,
agus air tional cuideachd mòire
dhiubh, chuir iad am baile uile
thar a chéile, agus chuairtich
iad tigh Iasoin, agus dh' iarr
iad an toirt a mach chum an
t-sluaigh.
6 Agus an uair nach d' fhuair
siad iad, tharruing iad Iason,
agus bràithrean àraidh chum
uachdaran a' bhaile, ag éigheach,
Tha na daoine so a chuir an
saoghal bun os ceann, air teachd
an so mar an ceudna;
7 D' an d' thug Iason aoidh-
eachd: agus a ta iad so uile a'
cur an aghaidh òrduigh Cheasair,

ag ràdh, Gu bheil rìgh eile ann, *eadhon* Iosa.

8 Agus chuir iad buaireas fo'n t-sluagh, agus fo uachdarain a' bhaile, 'nuair a chual iad na nithe so.

9 Agus an uair a ghabh iad urras o Iason, agus o chàch, leig iad uatha iad.

10 Agus air ball chuir na bràithre Pòl agus Silas san oidhche gu Berea: agus air teachd dhoibh-san *an sin*, chaidh iad a steach do shionagog nan Iudhach.

11 Bha iad sin ni b' uaisle na muinntir Thesalonica, oir ghabh iad am focal d' an ionnsuidh leis an uile thogradh, a' rannsachadh nan sgriobtuir gach aon là, *a dh' fheuchainn* an robh na nithe sin mar so.

12 Uime sin chreid mòran diubh: agus mar an ceudna do mhnaibh uaisle do na Greugaich, agus do fhearaibh àireamh nach bu bheag.

13 Ach an uair a thuig na h-Iudhaich o Thesalonica gu 'n do shearmonaicheadh focal Dé le Pòl am Berea, thàinig iad an sin mar an ceudna, a' brosnuchadh an t-sluaigh.

14 An sin air ball chuir na bràithrean uatha Pòl, chum gu 'n rachadh e mar gu b' ann chum na mara: ach dh' fhan Silas agus Timoteus an sin fathast.

15 Agus threòraich luchd-coimheadachd Phòil e gu *baile* na h-Aithne; agus air faghail àithne dhoibh gu Silas agus Timoteus, iad a theachd d' a ionnsuidh-san mar bu luaithe, dh'-imich iad rompa.

16 A nis am feadh a bha Pòl a' feitheamh riu san Aithne, bha a spiorad air a bhrosnuchadh ann, do bhrìgh gu 'm fac e am baile làn ìodhol-aoraidh.

17 Air an aobhar sin rinn e deasboireachd ris na h-Iudhaich, agus ris na daoinibh cràbhach anns an t-sionagog, agus air a' mhargadh gach là riu-san a thachair air.

18 An sin thug feallsanaich àraidh do na h-Epicuraich, agus do na Stoicich, aghaidh air; agus thubhairt cuid, Ciod a b' àill leis an fhear bhith-bhriathrach so a ràdh? thubhairt cuid eile, Is cosmhuil gu bheil e a' searmonachadh dhée coimheach; do bhrìgh gu 'n do shearmonaich e dhoibh Iosa, agus an aiseirigh.

19 Agus rug iad air, agus thug iad leo e gu Areopagus, ag ràdh, Am feud sinn fios fhaotainn ciod e an teagasg nuadh so, a labhrar leat?

20 Oir a ta thu toirt nithe àraidh neo-ghnàthach chum ar cluasan: b' àill leinn uime sin fios fhaotainn ciod is ciall doibh sin.

21 (Oir cha do chaith muinntir na h-Aithne uile, agus a' choigrich a bha air chuairt 'nam measg, an ùine ri ni air bith eile, ach ri innseadh, no ri cluinntinn noimheachd éigin.)

22 An sin air seasamh do Phòl am meadhon Areopaguis, thubhairt e, A mhuinntir na h-Aithne, tha mi faicinn gu bheil sibh anns na h-uile nithibh cràbhach thar tomhas:

23 Oir air dhomh bhi dol seachad, agus ag amharc air bhur nithibh naomha, fhuair mi altair air an robh an sgrìobhadh so, DO 'N DIA NEO-AITHNICHTE. Uime sin esan d' am bheil sibh a' dèanamh aoraidh gun eòlas agaibh air, is e a ta mise a' searmonachadh dhuibh.

24 An Dia a rinn an saoghal, agus na h-uile nithe a ta ann, do bhrìgh gur e féin Tighearna nèimh agus na talmhainn, cha 'n 'eil e gabhail còmhnuidh ann an teampluibh làmh-dhèanta:

25 Ni mò a bheirear aoradh
dha le làmhaibh dhaoine, mar
gu 'm biodh uireasbhuidh ni sam
bith air; oir is e féin a ta toirt
do na h-uile beatha, agus anail,
agus nan uile nithe:
26 Agus rinn e dh' aon fhuil
uile chinnich dhaoine, chum iad
a ghabhail còmhnuidh air agh-
aidh na talmhainn uile, agus
shònraich e na h-amanna roimh-
òrduichte, agus crìochan an àite-
còmhnuidh;
27 Chum gu 'n iarradh iad an
Tighearn, a dh' fheuchainn an
tàrladh dhoibh, le mìn-rannsach-
adh, gu 'm faigheadh iad e, ged
nach 'eil e fada o gach aon
againn:
28 Oir annsan tha sinn beò,
agus a' gluasad, agus tha ar bith
againn; mar a thubhairt mar
an ceudna dream àraidh do 'ur
bàrdaibh féin, Oir is sinne fòs a
ghineal-san.
29 Uime sin do bhrìgh gur
sinne gineal Dé, cha chòir dhuinn
a shaoilsinn gu bheil an Diadh-
achd cosmhuil ri h-òr, no ri h-
airgiod, no ri cloich, nithe a
ghearradh le h-ealadhain agus
innleachd dhaoine.
30 A nis air do Dhia amharc
thairis air aimsiribh an aineolais
so, tha e nis ag àithneadh do na
h-uile anns gach àit aithreachas
a dhèanamh:
31 Do bhrìgh gu 'n do shuidh-
ich e là anns an toir e breth
air an t-saoghal am fìreantachd,
tre 'n duine *sin* a dh' òrduich e;
agus air so thug e dearbhadh do
na h-uile dhaoinibh, le esan a
thogail suas o na marbhaibh.
32 Agus an uair a chual iad
mu aiseirigh nam marbh, rinn
cuid diubh fanoid: ach thubh-
airt cuid eile, Eisdidh sinn
riut a rìs mu 'n ni so.
33 Agus mar sin chaidh Pòl
a mach as am meadhon.
34 Gidheadh, lean cuid do
dhaoinibh ris, agus chreid iad.
'Nam measg so bha Dionisius an
t-Areopagach, agus bean d' am
b' ainm Damaris, agus dream eile
maille riu.

CAIB. XVIII.

AN déigh nan nithe so, dh'-
fhàg Pòl baile na h-Aithne,
agus thàinig e gu Corintus;
2 Agus fhuair e Iudhach àr-
aidh d' am b' ainm Acuila, a rug-
adh am Pontus, air ùr-theachd
as an Eadailt, maille r' a mhnaoi
Priscila, (a chionn gu 'n d' òrd-
uich Claudius do na h-Iudhaich
uile an Ròimh fhàgail,) agus
thàinig e d' an ionnsuidh.
3 Agus a chionn gu 'n robh e a
dh' aon cheird riu, dh' fhan e
maille riu, agus bha e ag obair,
(oir bu cheird doibh bhi dèan-
amh phàilliuna.)
4 Agus thagair e anns an
t-sionagog gach aon là sàbaid,
agus chuir e impidh air Iudhaich
agus Greugaich.
5 Agus an uair a thàinig Silas
agus Timoteus o Mhacedonia,
bha Pòl air a theannadh 'na
spiorad, agus rinn e fianuis do
na h-Iudhaich, gu 'm b' e Iosa an
Crìosd.
6 Agus an uair a chuir iad
'na aghaidh, agus a labhair iad
toibheum, chrath e 'eudach, agus
thubhairt e riu, *Biodh* bhur fuil
air bhur ceann féin; *tha* mise
glan: á so suas théid mi chum
nan Cinneach.
7 Agus chaidh e as a sin, agus
thàinig e gu tigh duine àraidh,
d' am b' ainm Iustus, a bha dèan-
amh aoraidh do Dhia, agus aig
an robh a thigh làimh ris an
t-sionagog.
8 Agus chreid Crispus, prìomh
uachdaran na sionagoig anns an
Tighearna, maille r' a theaghlach
uile: agus chreid mòran do na

Corintianaich, air dhoibh éisd-
eachd ris, agus bhaisteadh iad.
9 An sin thubhairt an Tigh-
earn ri Pòl ann an sealladh san
oidhche, Na biodh eagal ort, ach
labhair, agus na bì a' d' thosd :
10 Oir a ta mise maille riut,
agus cha toir duine sam bith
ionnsuidh ort, chum do chron a
dhèanamh : oir a ta mòr-shluagh
agam-sa anns a' bhaile so.
11 Agus dh' fhan e bliadhna
agus sè mìosan *an sin,* a' teagasg
focail Dé 'nam measg.
12 Agus an uair a bha Galio
'na uachdaran air Achaia, dh'-
éirich na h-Iudhaich a dh' aon
inntinn an aghaidh Phòil, agus
thug iad e gu caithir a' bhreith-
eanais,
13 Ag ràdh, Tha 'n duine so a'
comhairleachadh dhaoine aoradh
a dhèanamh do Dhia an aghaidh
an lagha.
14 Agus an uair a bha Pòl dol
a dh' fhòsgladh a bheòil, thubh-
airt Galio ris na h-Iudhaich,
Nam b' eucoir no droch ghnìomh
a bhiodh ann, O Iudhacha, bu
reusonta, gu 'n giùlaininn leibh :
15 Ach ma 's ceisd a ta ann
timchioll fhocla agus ainmean,
agus bhur lagha féin, amhaircibh
féin air sin ; oir cha 'n àill leam-
sa bhi m' bhreitheamh air an
leithidibh sin do nithibh.
16 Agus dh' fhuadaich e iad o
chaithir a' bhreitheanais.
17 An sin rug na Greugaich
uile air Sostenes, uachdaran na
sionagoig, agus ghabh iad air an
làthair caithir a' bhreitheanais :
agus cha do ghabh Galio suim
do ni sam bith dhiubh sin.
18 Agus dh' fhan Pòl fathast
ùine mhaith *sa' bhaile sin,* agus
an sin an déigh a chead a ghabh-
ail do na bràithribh, chaidh e air
luing o sin gu Siria, agus maille
ris-san Priscila agus Acuila ; an
déigh a cheann a bhearradh ann
an Cenchrea : oir bha bòid
air.
19 Agus thàinig e gu h-Ephe-
sus, agus dh' fhàg e iadsan an
sin : ach chaidh e féin a steach
do 'n t-sionagog, agus reuson-
aich e ris na h-Iudhaich.
20 Agus an uair a dh' iarr
iad *air* fuireach maille riu ni
b' fhaide, cha d' aontaich e :
21 Ach ghabh e a chead diubh,
ag ràdh, Is éigin domh air gach
aon chor an fhéill so a ta teachd
a choimhead ann an Ierusalem :
ach pillidh mi a rìs do 'ur n-ionn-
suidh-sa, ma 's toil le Dia. Ag-
us sheòl e o Ephesus.
22 Agus thàinig e tìr aig Ce-
sarea, agus air dha dol suas agus
fàilt a chur air an eaglais, chaidh
e sìos gu Antioch.
23 Agus an uair a dh' fhan
e rè tamuill *an sin,* dh' imich e,
agus chaidh e an òrdugh troimh
thìr Ghalatia uile agus Phrigia,
a' neartachadh nan deisciobul
uile.
24 Agus thàinig gu h-Ephesus
Iudhach àraidh d' am b' ainm
Apollos, a rugadh an Alecsan-
dria, duine deas-bhriathrach, *ag-
us* cumhachdach anns na sgriob-
tuiribh.
25 Bha 'n duine so air a theag-
asg ann an slighe an Tighearn ;
agus air dha bhi dian 'na spiorad,
labhair agus theagaisg e gu dì-
chiollach na nithe a bhuineadh
do 'n Tighearn, agus gun eòlas
aige ach air baisteadh Eoin.
26 Agus thòisich e air labh-
airt gu dàna san t-sionagog.
Agus air do Acuila agus do
Phriscila a chluinntinn, ghabh
iad d' an ionnsuidh e, agus mhìn-
ich iad dha slighe Dhé ni bu
choimhlionta.
27 Agus an uair bu mhiann
leis dol gu Achaia, an déigh a
chomhairleachadh, sgrìobh na
bràithre chum nan deisciobul

iad a ghabhail ris: neach, air
dha teachd, a rinn còmhnadh
mòr riu-san a chreid tre ghràs:
28 Oir le mòr-dhìchioll rinn
e deasboireachd ris na h-Iudh-
aich gu follaiseach, a' dearbhadh
leis na sgriobtuiribh, gur e Iosa
an Crìosd.

CAIB. XIX.

AGUS thàrladh, 'nuair a bha
Apollos ann an Corintus,
air do Phòl dol troimh na crìoch-
aibh uachdarach, gu 'n d' thàinig
e gu Ephesus. Agus air faotainn
dheisciobul àraidh,
2 Thubhairt e riu, An d' fhuair
sibh an Spiorad naomh o chreid
sibh? Agus thubhairt iadsan ris,
Cha chuala sinn uiread as gu
bheil Spiorad naomh ann.
3 Agus thubhairt e riu, Ciod
ma seadh anns an do bhaisteadh
sibh? Agus thubhairt iadsan,
Am baisteadh Eoin.
4 An sin thubhairt Pòl, Bhaist
Eoin gu deimhin le baisteadh an
aithreachais, ag ràdh ris an t-
sluagh, iadsan a chreidsinn anns
an neach a bha gu teachd 'na
dhéigh-san, sin r' a ràdh, ann an
Iosa Crìosd.
5 Agus an uair a chual iad *so*,
bhaisteadh iad ann an ainm an
Tighearna Iosa.
6 Agus air do Phòl *a* làmhan
a chur orra, thàinig an Spiorad
naomh orra; agus labhair iad le
teangaibh, agus rinn iad fàidh-
eadaireachd.
7 Agus bha ann uile timchioll
dà fhear dheug.
8 Agus chaidh esan a steach
do 'n t-sionagog, agus labhair e
gu dàna rè thrì mìosan, a' deas-
boireachd agus a' comhairleach-
adh nan nithe a bhuineas do
rìoghachd Dhé.
9 Ach an uair a chruadhaich-
eadh cuid, agus nach do chreid
iad, ach a labhair iad olc mu 'n
t-slighe sin an làthair an t-
sluaigh, dh' fhàg e iad, agus sgar
e na deisciobuil uatha, agus bha
e gach là a' deasboireachd ann
an sgoil neach àraidh *d' am b'
ainm* Tirannus.
10 Agus rinneadh so rè dhà
bhliadhna; air chor as gu 'n
cuala luchd-àiteachaidh na h-
Asia uile, eadar Iudhaich agus
Ghreugaich, focal an Tighearna
Iosa.
11 Agus rinn Dia mìorbhuil-
ean nach bu bheag le làmhaibh
Phòil:
12 Air chor as gu 'n d' thugadh
o 'chorp-san chum nan daoine
tinne, neapaicinne no aprain,
agus gu 'n d' fhalbh an euslaint-
ean uatha, agus gu deachaidh na
droch spioraid a mach asda.
13 Agus ghabh dream àraidh
do na h-Iudhaich, a bha 'g im-
eachd o àit gu h-àit, a' cur
spiorada fo gheasaibh, os làimh
ainm an Tighearna Iosa ainm-
eachadh os ceann na muinntir
sin anns an robh droch spioraid,
ag ràdh, Cuireamaid fo gheas-
aibh sibh tre Iosa a ta Pòl a'
searmonachadh.
14 Agus bha aig Scebha Iudh-
ach *àraidh*, aon do na h-àrd-
shagartaibh, seachdnar mhac a
bha dèanamh so.
15 Agus fhreagair an droch
spiorad, agus thubhairt e, Tha
eòlas agam air Iosa, agus is
aithne dhomh Pòl: ach cò sibh-
se?
16 Agus leum an duine anns
an robh an droch spiorad orra,
agus air dha làmh an uachdar
fhaotainn orra, thug e buaidh
orra, air chor as gu 'n do theich
iad a mach as an tigh sin lom-
nochd agus reubta.
17 Agus fhuair na h-Iudh-
aich uile agus mar an ceudna na
Greugaich a bha thàmh ann an
Ephesus fios air so; agus thuit

eagal orra uile, agus bha ainm
an Tighearna Iosa air àrdach-
adh.
18 Agus thàinig mòran diubh-
san a chreid, ag aideachadh, ag-
us ag innseadh an gnìomhara.
19 Agus thug mòran diubh-
san a bha gnàthachadh dhroch
innleachda, an leabhraiche leo,
agus loisg siad iad am fianuis
nan uile: agus dh' àireamh iad
an luach, agus fhuair iad e 'na
leth-cheud mìle *bonn* airgid.
20 Mar sin le cumhachd dh'-
fhàs agus bhuadhaich focal An
Tighearn.
21 Agus an uair a choimh-
lionadh na nithe so, chuir Pòl
roimhe 'na spiorad, an déigh
dha imeachd troimh Mhacedonia,
agus Achaia, dol gu Ierusalem,
ag ràdh, An déigh dhomh bhi
an sin, is éigin domh an Ròimh
fhaicinn mar an ceudna.
22 Agus air dha dithis dhiubh-
san a bha frithealadh dha, Ti-
moteus, agus Erastus, a chur do
Mhacedonia, dh' fhan e féin rè
tamuill san Asia.
23 Agus dh' éirich mu 'n àm
sin iomairt nach bu bheag mu
thimchioll na slighe sin.
24 Oir bha ceard-airgid àr-
aidh d' am b' ainm Demetrius
ann, a bha dèanamh theampull
airgid do Dhiana, agus a thug
buannachd nach bu bheag do 'n
luchd-ceirde;
25 Agus air dha iadsan a
chruinneachadh an ceann a
chéile, agus a' mhuinntir eile a
bha dh' aon cheird riu, thubhairt
e, Fheara, tha fhios agaibh gur
ann o'n cheird so a ta ar beartas
againne:
26 Os bàrr, tha sibh a' faicinn
agus a' cluinntinn gu bheil am
Pòl so le 'chomhairle air tionn-
dadh air falbh sluaigh mhòir,
cha 'n e a mhàin ann an Ephe-
sus, ach cha mhòr san Asia uile,
ag ràdh, Nach dée iad a nithear
le làmhaibh:
27 Air chor as nach e mhàin
gu bheil e 'n cunnart gu'n dèanar
tàir air ar ceird; ach mar an
ceudna gu cuirear teampull na
ban-dé mòire Diana an neo-
phrìs, agus gu claoidhear a mòr-
achd-sa, d' am bheil an Asia uile,
agus an domhan a' dèanamh
aoraidh.
28 Agus an uair a chual iad-
san *so*, lìonadh le feirg iad, agus
ghlaodh iad, ag ràdh, *Is* mòr
Diana nan Ephesianach.
29 Agus bha am baile uile
air a lìonadh le mì-riaghailt:
Agus ruith iad a dh' aon toil chum
àite-cruinnich an t-sluaigh, a'
tarruing leo Ghaiuis agus Aris-
tarchuis Macedonaich, luchd
comh-thuruis Phòil.
30 Agus an uair a b' àill le
Pòl dol a steach chum an t-
sluaigh, cha do leig na deisciob-
uil leis.
31 Agus mar an ceudna chuir
cuid do uachdaranabh na h-Asia,
a bha 'nan càirdibh dha, fios d' a
ionnsuidh, a' guidhe *air* nach
rachadh e gu àite-cruinnich an
t-sluaigh.
32 Ghlaodh uime sin cuid
diubh aon ni, agus cuid ni eile:
oir bha an coimhthional troimh a
chéile, agus cha robh fios aig a'
chuid bu mhò c'ar son a thàinig
iad cuideachd.
33 Agus tharruing iad a mach
Alecsander as an t-sluagh, air
bhi do na h-Iudhaich 'ga iomain
rompa. Agus smèid Alecsander
le 'làimh, agus b'àill leis a leith-
sgeul a ghabhail ris an t-sluagh.
34 Ach an uair a thuig iad
gu'm b' Iudhach e, rinneadh àrd-
iolach leo uile mu thimchioll
ùine dhà uair, a' glaodhaich, *Is*
mòr Diana nan Ephesianach.
35 Agus an uair a chiuinich
an cléireach an sluagh, thubhairt

e, Fheara Ephesuis, cò an duine
aig nach 'eil fios gu bheil baile
nan Ephesianach a' dèanamh
aoraidh do 'n bhan-dia mhòir
Diana, agus do 'n *dealbh* a thuit
a nuas o Iupiter?
36 Air an aobhar sin do bhrìgh
nach fheudar cur an aghaidh nan
nithe so, is còir dhuibhse bhi
ciuin, agus gun ni sam bith a
dhèanamh gu h-obann.
37 Oir thug sibh an so na
daoine so, ged nach 'eil iad a'
creachadh theampull, no a' toirt
toibheim d' ar ban-dia.
38 Uime sin ma ta aig Deme-
trius agus aig an luchd-ceird a
ta maille ris, cùis an aghaidh
neach air bith, tha 'n lagh réidh
dhoibh, agus tha uachdarain *ann;*
agradh iad a chéile.
39 Ach ma ta ceisd sam bith
agaibh mu nithibh eile, réitich-
ear sin ann an coimhthional
dligheach.
40 Oir tha sinn an cunnart
bhi air ar n-agairt air son ceann-
airc air an là 'n diugh, do bhrìgh
nach 'eil cùis sam bith againn a
dh' fheudas sinn a thoirt seachad
mar aobhar a' chruinneachaidh
so.
41 Agus air dha so a ràdh,
sgaoil e an coimhthional.

CAIB. XX.

AGUS an déigh do 'n chomh-
ghàir sgur, ghairm Pòl na
deisciobuil d' a ionnsuidh, agus
air dha a chead a ghabhail diubh,
thriall e gu dol do Mhacedonia.
2 Agus air dha dol troimh na
criochaibh sin, agus mòr earail
a dhèanamh orra, thàinig e do 'n
Ghréig;
3 Agus dh' fhan e *an sin* trì
mìosan: agus an uair a bha na
h-Iudhaich ri feall-fholach air a
shon, agus e air ti dol air luing
do Shiria, chuir e roimhe pilltinn
troimh Mhacedonia.
4 Agus chaidh 'na chuideachd
gu h-Asia, Sopater o Bherea;
agus do mhuinntir Thesalonica,
Aristarchus agus Secundus; ag-
us Gaius o Dherbe, agus Timo-
teus; agus do mhuinntir na h-
Asia, Tichicus agus Trophimus.
5 Air dhoibh so imeachd romh-
ainne, dh' fheith iad ruinn ann
an Troas.
6 Agus sheòl sinn o Philipi,
an déigh làithean an arain neo-
ghoirtichte, agus thàinig sinn
d' an ionnsuidh-san gu Troas ann
an cùig làithibh, far an d' fhan
sinn seachduin.
7 Agus an ceud *là* do 'n t-
seachduin, air do na deisciobluibh
cruinneachadh an ceann a chéile
a bhriseadh arain, shearmonaich
Pòl doibh, agus a rùn air imeachd
uatha air an là màireach, agus
lean e air labhairt gu meadhon-
oidhche.
8 Agus bha mòran lòchran
anns an t-seòmar uachdarach,
far an robh iad cruinn.
9 Agus bha òganach àraidh
d'am b' ainm Eutichus 'na shuidhe
ann an uinneig, air tuiteam gu
trom 'na chodal: agus air do
Phòl bhi rè fad a' searmonach-
adh, shàruicheadh leis a' chodal
e, agus thuit e sìos o 'n treas
lobhta, agus thogadh marbh e.
10 Agus chaidh Pòl sìos, agus
thuit e air, agus air dha a ghlac-
adh 'na uchd, thubhairt e, Na
biodh trioblaid oirbh; oir a ta
'anam ann.
11 Agus air dol suas da a rìs,
bhris e aran agus dh' ith e, agus
labhair e riu rè ùine fhada,
eadhon gu teachd na maidne,
agus mar sin dh' fhalbh e.
12 Agus thug iad leo an t-
òganach agus e beò, agus rinn
iad gàirdeachas nach bu bheag.
13 Agus air dhuinne imeachd
air thoiseach chum na luinge,
sheòl sinn gu Asos, fa rùn Pòl a

ghabhail a steach an sin: oir is
ann mar sin a dh' òrduich e, a'
cur roimh gu 'n imicheadh e féin
d' a chois.
14 Agus an uair a choinnich
e sinn aig Asos, ghabh sinn a
steach e, agus thàinig sinn gu
Mitilene.
15 Agus air seòladh dhuinn as
a sin, thàinig sinn air *an là*
màireach fa chomhair Chiois;
agus air an *là* 'na dhéigh sin
thàinig sinn gu Samos, agus
dh' fhan sinn aig Trogillium;
agus air an *là* b' fhaisge thàinig
sinn gu Miletus.
16 Oir chuir Pòl roimhe
seòladh seach Ephesus, chum
nach tàrladh dha moille a dhèan-
amh anns an Asia: oir rinn e
cabhag, chum nam feudadh e,
bhi ann an Ierusalem air là na
Cuingeis.
17 Agus chuir e fios o Mhi-
letus gu h-Ephesus, agus ghairm
e d' a ionnsuidh seanairean na h-
eaglais.
18 Agus an uair a thàinig iad
d' a ionnsuidh, thubhairt e riu,
Tha fhios agaibh, cionnus a bha
mi 'nur measg anns an uile
aimsir, o 'n cheud là a thàinig mi
do 'n Asia,
19 A' dèanamh seirbhis do 'n
Tighearn leis gach uile irios-
lachd inntinn, agus maille ri
mòran dheur, agus dheuch-
ainnean, a thachair dhomh le
ceilg nan Iudhach.
20 *Agus* cionnus nach do
ghléidh mi ni sam bith am fol-
ach a bha feumail *dhuibhse,* gun
a nochdadh dhuibh, agus gun
sibhse a theagasg am follais,
agus o thigh gu tigh,
21 A' dèanamh fianuis araon
do na h-Iudhaich, agus do na
Greugaich, mu aithreachas a
thaobh Dhé, agus *mu* chreidimh
a thaobh ar Tighearna Iosa
Crìosd.
22 Agus a nis feuch, a ta mi
dol gu Ierusalem ceangailte san
Spiorad, gun fhios agam ciod
iad na nithe a thàrlas dhomh an
sin;
23 Ach a mhàin gu bheil an
Spiorad naomh a' dèanamh fianuis
anns gach baile, ag ràdh, Gu
bheil geimhlichean agus triob-
laidean a' feitheamh orm.
24 Ach cha 'n 'eil suim agam do
ni air bith, ni mò tha mi a' meas-
adh m' anama féin luachmhor
dhomh, chum gu crìochnaich mi
mo thurus le h-aoibhneas, agus
gu *coimhlion* mi a' mhinistreil-
eachd a fhuair mi o 'n Tighearn
Iosa, a dhèanamh fianuis do shois-
geul gràis Dhé.
25 Agus a nis feuch, a ta
fhios agam nach faic sibhse uile,
measg an d' imich mise a' sear-
monachadh rìoghachd Dhé, mo
ghnùis ni 's mò.
26 Uime sin a ta mi a'
dèanamh fianuis duibh air an
là 'n diugh, gu bheil mise glan o
fhuil nan uile.
27 Oir cha do sheachainn
mi uile chomhairle Dhé fhoill-
seachadh dhuibh.
28 Air an aobhar sin thugaibh
aire dhuibh féin, agus do 'n treud
uile, air an d' rinn an Spiorad
naomh luchd-coimhead dhibh,
a bheathachadh eaglais Dhé, a
cheannaich e le 'fhuil féin.
29 Oir a ta fhios agam-sa air
so, an déigh m' imeachd-sa gu 'n
tig madaidh-allaidh gharga 'nur
measg, nach caomhain an treud.
30 Agus éiridh daoine dhibh
féin, a labhras nithe fiara, chum
deisciobuil a tharruing 'nan déigh
féin.
31 Uime sin dèanaibh faire, a'
cuimhneachadh nach do sguir
mise rè thrì bliadhna, a chomh-
airleachadh gach aon agaibh a
là agus a dh' oidhche le deur-
aibh.

32 Agus a nis, a bhràithre,
earbam sibh ri Dia, agus ri focal
a ghràis, a ta comasach air bhur
togail suas, agus oighreachd a
thoirt duibh am measg na mu-
inntir sin uile a ta air an naomh-
achadh.
33 Cha do shanntaich mi
airgiod, no òr, no eudach duine
sam bith.
34 Seadh, is aithne dhuibh
féin, gu 'n do fhritheil na làmhan
so do m' uireasbhuidh féin,
agus do 'n mhuinntir sin a bha
maille rium.
35 Nochd mi na h-uile nithe
dhuibh, gur ann le saoithreach-
adh mar so is còir dhuibh còmh-
nadh a dhèanamh riusan a ta
anmhunn; agus focail an Tigh-
earna Iosa a chuimhneachadh,
mar a thubhairt e, *Tha* e ni 's
beannaichte *ni* a thoirt na ghabh-
ail.
36 Agus air dha na briathra
so a ràdh, leig se e féin air a
ghlùinibh, agus rinn e ùrnuigh
maille riu uile.
37 Agus ghuil iad uile gu goirt,
agus thuit iad air muineal Phòil,
agus phòg iad e.
38 Air dhoibh bhi gu h-
àraidh brònach air son nam
briathra so a thubhairt e, Nach
faiceadh iad a ghnùis-san ni 's
mò. Agus thug iad coimhead-
achd dha chum na luinge.

CAIB. XXI.

AGUS air dhuinn dealachadh
riu-san, sheòl sinn romhainn,
agus thàinig sinn gu dìreach gu
Coos, agus air an *là* màireach gu
Rodos, agus as a sin gu Patara:
2 Agus air dhuinn long fhaot-
ainn a bha a' gabhail thairis
gu Phenicia, chaidh sinn air
bòrd, agus sheòl sinn romhainn.
3 Agus air dhuinn teachd an
sealladh Chipruis, agus fhàgail
air an làimh chlì, sheòl sinn gu
Siria, agus thàinig sinn tìr aig
Tirus: oir is ann an sin a bha
an long gus a luchd a chur a
mach.
4 Agus air dhuinn deisciobuil
fhaotainn, dh' fhan sinn an sin
seachd làithean: muinntir a
thubhairt ri Pòl tre 'n Spiorad,
gun e dhol suas gu Ierusalem.
5 Agus an uair a chrìoch-
naicheadh na làithean sin, chaidh
sinn a mach, agus thriall sinn
romhainn; agus thàinig iadsan
uile maille ri mnaibh agus ri
cloinn 'nar cuideachd, a mach
as a' bhaile: agus chaidh sinn
air ar glùinibh air an tràigh,
agus rinn sinn ùrnuigh.
6 Agus an déigh dhuinn air
cead a ghabhail d' a chéile, chaidh
sinn do 'n luing; agus phill iad-
san d' an tighibh féin.
7 Agus an uair a chrìochnaich
sinn ar turus o Thirus, thàinig
sinn gu Ptolemais, agus chuir
sinn fàilte air na bràithribh,
agus dh' fhan sinn aon là maille
riu.
8 Agus air an *là* màireach,
air dhuinne, a bha do chuideachd
Phòil, imeachd, thàinig sinn gu
Cesarea; agus chaidh sinn a
steach do thigh Philip an t-sois-
geulaiche, (a bha do 'n t-seachd-
nar,) agus dh' fhan sinn aige.
9 Agus bha ceathrar nighean
aige-san, òighean, a bha ri fàidh-
eadaireachd.
10 Agus ag fantuinn duinn
mòran do làithibh *an sin*, thàinig
a nuas o Iudea fàidh àraidh,
d' am b' ainm Agabus.
11 Agus an uair a thàinig e
d' ar n-ionnsuidh-ne, ghabh e
crios Phòil, agus cheangail e a
làmhan agus a chosan féin, agus
thubhairt e, Mar so tha an
Spiorad naomh ag ràdh, Is ann
mar so a cheanglas na h-Iudh-
aich ann an Ierusalem an duine
d' am buin an crios so, agus bheir

iad thairis *e* do làmhaibh nan
Cinneach.
12 Agus an uair a chuala sinne
na nithe so, ghuidh sinn féin ag-
us muinntir an àite air, gun *e*
dhol suas gu Ierusalem.
13 An sin fhreagair Pòl, Ciod
is ciall duibh a' gul, agus a'
briseadh mo chridhe? oir a ta
mise ullamh cha 'n e a mhàin gu
bhi air mo cheangal, ach eadhon
gu bàsachadh ann an Ierusalem
air son ainme an Tighearna Iosa.
14 Agus an uair nach gabhadh
e comhairle, sguir sinne, ag ràdh,
Dèanar toil an Tighearna.
15 Agus an déigh nan làithean
so, air dhuinn bhi ullamh, chaidh
sinn suas gu Ierusalem.
16 Agus chaidh mar an ceudna
maille ruinn *cuid* do na deisciob-
luibh o Chesarea, a' toirt leo
Mhnasoin o Chiprus, seann
deisciobul àraidh, aig an robh
sinn gu bhi air aoidheachd.
17 Agus an uair a thàinig sinn
gu Ierusalem, ghabh na bràithre
ruinn gu subhach.
18 Agus air an ath *là*, chaidh
Pòl maille ruinne dh' ionnsuidh
Sheumais; agus bha na seanair-
ean uile a làthair.
19 Agus air dhasan fàilte chur
orra, chuir e 'n céill doibh fa leth
na nithe a rinn Dia le 'mhinis-
treileachd-san am measg nan
Cinneach.
20 Agus an uair a chual iad-
san *so*, thug iad glòir do 'n Tigh-
earn, agus thubhairt iad ris-san,
Tha thu faicinn, a bhràthair, cia
lìon mìle do na h-Iudhaich a ta
creidsinn; agus tha iad uile ro
eudmhor mu 'n lagh.
21 Agus chual iad umad-sa,
gu bheil thu teagasg do na h-
Iudhaich uile a ta measg nan
Cinneach, Maois a thréigsinn,
ag ràdh *riu*, Nach còir dhoibh *an*
clann a thimchioll-ghearradh, no
gluasad a réir nan gnàth.
22 Ciod uime sin *a nithear*?
Gun teagamh, is éigin do 'n
t-sluagh cruinneachadh: oir
cluinnidh iad gu 'n d' thàinig thu.
23 Uime sin dèan so a ta sinne
ag ràdh riut: Tha ceathrar
fhear maille ruinne, air am bheil
bòid;
24 Thoir iadsan leat, agus bì
air do ghlanadh maille riu, agus
dèan costus leo, chum gu beàrr
iad *an* cinn: agus gu 'm bì fhios
aig na h-uile nach 'eil ach neo-ni
anns na chual iad mu d' thim-
chioll-sa, ach *gu* bheil thu féin
mar an ceudna ag imeachd gu
riaghailteach, agus a' coimhead
an lagha.
25 Ach mu thimchioll nan
Cinneach a chreid, sgrìobh sinne
agus b' i ar breth, gun iad a
ghléidheadh a h-aon do na nith-
ibh sin, ach a mhàin iad féin
a choimhead o nithibh a chaidh
ìobradh do ìodholaibh, agus o
fhuil, agus o ni tachdta, agus o
strìopachas.
26 An sin ghabh Pòl na daoine;
agus air an là màireach air dha
bhi air a ghlanadh maille riu,
chaidh e steach do 'n teampull,
a' foillseachadh coimhlionaidh
làithean a' ghlanaidh, gus an
tugtadh tabhartas air son gach
aon aca.
27 Agus an uair a bha na
seachd làithean air bheag nithe
air an coimhlionadh, air do na
h-Iudhaich o'n Asia esan fhaic-
inn san teampull, bhrosnuich iad
am pobull uile, agus chuir iad
làmh ann,
28 Ag éigheach, Fheara Isra-
eil, cuidichibh: is e so an duine
a ta teagasg nan uile dhaoine
anns gach àit an aghaidh a'
phobuill, agus an lagha, agus an
àite so: agus os bàrr, thug e
steach Greugaich do'n teampull,
agus shalaich e'n t-ionad naomh
so.

29 (Oir chunnaic iad Trophimus an t-Ephesianach roimhe sin anns a' bhaile maille ris, agus shaoil iad gu 'n d' thug Pòl a steach do 'n teampull e.)
30 Agus ghluaiseadh am baile gu h-iomlan, agus ruith an sluagh cuideachd: agus air dhoibh breith air Pòl, tharruing iad a mach as an teampull e: agus air ball dhùineadh na dorsa.
31 Agus an uair a b' àill leo a mharbhadh, chaidh sgeula dh'ionnsuidh àrd-cheannaird na cuideachd, gu 'n robh Ierusalem uile thar a chéile:
32 Neach air ball a thug leis saighdearan, agus ceannardan-cheud, agus a ruith sìos d' an ionnsuidh: Agus an uair a chunnaic iadsan an t-àrd-cheannard agus na saighdearan, sguir iad do bhualadh Phòil.
33 An sin thàinig an t-àrd-cheannard am fagus agus rug e air, agus dh' àithn e a cheangal le dà shlabhraidh; agus dh' fhiosraich e, Cò e, agus ciod a rinn e.
34 Agus ghlaodh aon chuid am measg an t-sluaigh aon ni, agus cuid eile ni eile: agus an uair nach robh e an comas da cinnteachd *na cùise* a thuigsinn air son na h-àrd-bhruidhne, dh' òrduich e esan a thoirt do 'n chaisteal.
35 Agus an uair a thàinig e chum na staidhreach, thàrladh gu 'n do ghiùlaineadh e leis na saighdearaibh, air son foireigin an t-sluaigh.
36 Oir lean am mòr-shluagh e, a' glaodhaich, Beir uainn e.
37 Agus an uair a bha Pòl gu bhi air a thoirt a steach do 'n chaisteal, thubhairt e ris an àrd-cheannnard, An cead domh-sa ni a labhairt riut? agus thubhairt esan, An labhair thu Gréigis?
38 Nach tusa an t-Eiphiteach sin a thog ceannairc roimh na làithibh so, agus a thug leat do 'n fhàsach ceithir mìle fear a bha 'nan luchd-mortaidh?
39 Ach thubhairt Pòl, Is duine mise a tha a' m' Iudhach gun amharus o Tharsus, saor-dhuine do bhaile ro inbheach ann an Cilicia: agus guidheam ort, thoir cead domh labhairt ris an t-sluagh.
40 Agus an uair a thug e cead da, Air do Phòl seasamh air an staidhir, smèid e le 'làimh air an t-sluagh, ag iarraidh éisdeachd: agus air fantuinn ro thosdach dhoibh-san, labhair e riu sa' chànain Eabhruidhich, ag ràdh,

CAIB. XXII.

FHEARA, a bhràithre, agus aithriche, éisdibh-sa ri m' dhìon-chainnt ribh a nis:
2 (Agus an uair a chual iadsan gu 'n do labhair e riu sa' chànain Eabhruidhich, bu mhòid a thosd iad: agus thubhairt esan,)
3 Is Iudhach mise da rìreadh, a rugadh ann an Tarsus na Cilicia, ach a dh' oileadh sa bhaile so, aig cosaibh Ghamalieil, *agus* a theagaisgeadh gu coimhlionta a réir gnàtha lagha nan aithriche, agus bha mi eudmhor a thaobh Dhé, mar a ta sibhse uile an diugh.
4 Agus rinn mi geur-leanmhuinn gu bàs air an t-slighe so, a' ceangal fhear agus bhan, agus 'gan tarruing gu prìosan:
5 Mar a ni an t-àrd-shagart mar an ceudna fianuis domh, agus comhairle nan seanairean uile; o 'n d' fhuair mise mar an ceudna litriche chum nam bràithre, agus chaidh mi gu Damascus, chum an dream a bha 'n sin a thoirt ceangailte gu Ierusalem, chum gu dèantadh peanas orra.
6 Agus thàrladh, air dhomh

bhi 'g imeachd, agus a' druid-
eadh ri Damascus mu mheadhon-
là, gu 'n do dhealraich gu h-
obann o nèamh solus mòr mu 'n
cuàirt orm.
7 Agus thuit mi air an talamh,
agus chuala mi guth ag ràdh,
A Shauil, a Shauil, c' ar son a ta
thu 'gam gheur-leanmhuinn-sa ?
8 Agus fhreagair mise, Cò
thu, a Thighearn ? Agus thubh-
airt e rium, is mise Iosa o Na-
saret, air am bheil thusa a'
dèanamh geur-leanmhuinn.
9 Agus chunnaic na daoine
a bha maille rium an solus gu
deimhin, agus ghabh iad eagal ;
ach cha chual iad guth an Tì
a labhair rium-sa.
10 Agus thubhairt mise, Ciod
a ni mi, a Thighearn ? Agus
thubhairt an Tighearn rium,
Eirich, agus imich gu Damascus,
agus an sin labhrar riut mu
thimchioll nan nithe sin uile a
dh' òrduicheadh dhuitse a dhèan-
amh.
11 Agus an uair nach bu léir
dhomh tre ghlòir an t-soluis sin,
air dhomh bhi air mo threòrach-
adh air làimh leo-san a bha maille
rium, thàinig mi gu Damascus.
12 Agus air do dhuine àraidh
d' am b' ainm Ananias, a bha cràbh-
ach a réir an lagha, agus air an
robh deadh theisteas aig na
h-Iudhaich uile a bha chòmh-
nuidh *an sin,*
13 Teachd a m' ionnsuidh, agus
seasamh làimh rium, thubhairt
e rium, A Shauil a bhràthair,
faigh do radharc. Agus air an
uair sin féin dh' amhairc mi suas
air.
14 Agus thubhairt esan, Thagh
Dia ar n-aithriche roimh-làimh
thusa, chum gu 'n gabhadh tu
eòlas air a thoil, agus gu 'm
faiceadh tu an t-Aon cothromach
sin, agus gu 'n cluinneadh tu
guth as a bheul.
15 Oir bithidh tu a' d' fhianuis
aige chum nan uile dhaoine, air
na nithibh a chunnaic agus a
chuala tu.
16 Agus a nis c' ar son a ta thu
a' dèanamh moille ? Eirich, ag-
us bì air do bhaisteadh, agus
ionnlaid uait do pheacanna, a'
gairm air ainm an Tighearn.
17 Agus thàrladh, 'nuair a phill
mise gu Ierusalem, agus a bha
mi a' dèanamh ùrnuigh san team-
pull, gu 'n deachaidh mi ann an
neul,
18 Agus gu 'm faca mi esan ag
ràdh rium, Dèan deifir, agus
imich gu grad á Ierusalem ; oir
cha ghabh iad ri d' theisteas mu
m' thimchioll-sa.
19 Agus thubhairt mise, A
Thighearn, tha fhios aca gu robh
mise a' tilgeadh am prìosan, ag-
us a' sgiùrsadh anns gach siona-
gog iadsan a chreid annad-sa :
20 Agus an uair a dhòirteadh
fuil do mhairtirich Stephain, bha
mise mar an ceudna a' m' sheas-
amh a làthair, agus ag aontach-
adh leis a mharbhadh, agus a'
coimhead eudaich na muinntir a
mharbh e.
21 Agus thubhairt e rium,
Imich : oir cuiridh mise thu am
fad chum nan Cinneach.
22 Agus dh' éisd iad ris gus an
fhocal so, agus thog iad *an sin*
an guth gu h-àrd, ag ràdh, Beir
o 'n talamh a leithid so do dhuine ;
oir cha chòir e bhi beò.
23 Agus an uair a bha iadsan
ag éigheach, agus a' tilgeadh
dhiubh *an* eudaich, agus a' tilg-
eadh luaithre san athar,
24 Dh' àithn an t-àrd-cheann-
ard esan a thoirt do 'n chaisteal,
ag òrduchadh a cheasnachadh le
a sgiùrsadh ; chum gu faigheadh
e fios ciod i a' choire mu 'n robh
iad a' glaodhaich mar sin 'na
aghaidh.
25 Agus an uair a bha iad 'ga

cheangal le iallaibh, thubhairt
Pòl ris a' cheannard-ceud a sheas
a làthair, Am bheil e ceaduichte
dhuibhse duine a ta 'na Romh-
anach a sgiùrsadh, agus gun e
air a dhìteadh ?
26 Agus an uair a chual an
ceannard-ceud *so,* dh'imich e ag-
us dh'innis e do'n àrd-cheannard,
ag ràdh, Thoir fa'near ciod a nì
thu ; oir is Romhanach an duine
so.
27 An sin thàinig an t-àrd
cheannard d' a ionnsuidh, agus
thubhairt e ris, Innis domh-sa,
an Romhanach thu ? Agus
thubhairt esan, Is mi.
28 Agus fhreagair an t-àrd-
cheannard, Is mòr an t-suim air
an do cheannaich mise an t-saorsa
so. Agus thubhairt Pòl, Ach
rugadh mise *saor.*
29 An sin dh' imich iadsan
uaith air ball a bha gus a cheas-
nachadh: agus ghabh an t-àrd-
cheannard mar an ceudna eagal
'nuair a thuig e gu'm bu Romh-
anach e, agus a chionn gu'n do
cheangail se e.
30 Agus air an *là* màireach,
air dha bhi togarrach air fios
cinnteach fhaotainn ciod i a'
choire a bha na h-Iudhaich a'
cur as a leth, dh' fhuasgail se e
o *a* chuibhreachaibh, agus dh'-
àithn e do na h-àrd-shagartaibh
agus d' an comhairle uile teachd
a làthair, agus air dha Pòl a
thoirt sìos, chuir e 'nam fianuis e.

CAIB. XXIII.

AGUS air dearcadh do Phòl
air a' chomhairle, thubh-
airt e, Fheara *agus* a bhràithre,
anns an uile dheadh choguis
chaith mise mo bheatha a thaobh
Dhé gus an là'n diugh.
2 Agus dh' àithn an t-àrd-
shagart Ananias dhoibh-san a
bha 'nan seasamh làimh ris, a
bhualadh air a bheul.
3 An sin thubhairt Pòl ris,
Buailidh Dia thusa, a bhalla
ghealaichte: oir am bheil thusa
a'd' shuidhe a thoirt breth ormsa
a réir an lagha, agus an aghaidh
an lagha ag òrduchadh mo bhual-
adh ?
4 Agus thubhairt iadsan a
sheas làimh ris, Am bheil thusa
a'toirt ana-cainnt do àrd-shagart
Dhé ?
5 An sin thubhairt Pòl, Cha
robh fhios agam, a bhràithre,
gu'm b'e an t-àrd-shagart e: oir
a ta e sgrìobhta, Na labhair olc
mu uachdaran do phobuill.
6 Ach an uair a thuig Pòl, gu
robh cuid diubh 'nan Sadusaich,
agus a' chuid eile 'nam Phairi-
sich, ghlaodh e anns a' chomh-
airle, Fheara *agus* a bhràithre,
is Phairiseach mise, mac Phairi-
sich : is ann á leth dòchais agus
aiseirigh nam marbh, a tha mi
air mo thoirt am breitheanas.
7 Agus air dhasan so a labh-
airt, dh'éirich comhstri eadar na
Phairisich agus na Sadusaich:
agus roinneadh an coimhthional
an aghaidh a chéile.
8 Oir tha na Sadusaich ag
ràdh nach 'eil aiseirigh, no ain-
geal, no spiorad ann ; ach a ta
na Phairisich ag aideachadh
gach aon diubh.
9 Agus dh' éirich gàir mhòr:
agus air seasamh suas do na
sgrìobhaichibh a bha air taobh
nam Phairiseach, chathaich iad
'nan aghaidh, ag ràdh, Cha 'n 'eil
sinne faotainn cron air aith san
duine so: ach ma labhair spiorad
no aingeal ris, na cogamaid an
aghaidh Dhé.
10 Agus an uair a dh' éirich
connsachadh mòr *eatorra,* air
do 'n àrd-cheannard bhi fo eagal
gu'n rachadh Pòl a tharruing as
a chéile leo, dh' àithn e do na
saighdearaibh dol sìos, agus esan
a thogail leis an làimh làidir as

am meadhon, agus a thoirt do'n
chaisteal.
11 Agus air an oidhche 'na
dhéigh sin, sheas an Tighearn
làimh ris, agus thubhairt e,
Biodh misneach mhaith agad, a
Phòil; oir mar a rinn thu fian-
uis mu m' thimchioll-sa ann an
Ierusalem, is amhuil sin is éigin
duit fianuis a dhèanamh anns an
Roimh.
12 Agus air teachd do 'n là,
chruinnich dream àraidh do na
h-Iudhaich an ceann a chéile,
agus chuir siad iad féin fo
mhallachadh, ag ràdh, nach
itheadh agus nach òladh iad gus
am marbhadh iad Pòl.
13 Agus bha iad os ceann dà
fhichead *fear* a rinn an co-
mhionnachadh so.
14 Agus thàinig iad chum nan
àrd-shagart, agus nan sean-
airean, agus thubhairt iad, Chuir
sinne sinn féin fo àrd-mhallach-
adh, nach blaiseamaid ni sam
bith gus am marbhamaid Pòl.
15 A nis uime sin iarraibh-sa
maille ris a' chomhairle air an
àrd-cheannard, gu 'n tugadh e
do 'ur n-ionnsuidh-sa e am màir-
each, mar gu biodh a rùn oirbh
fios fhaotainn ni bu choimh-
lionta air ni éigin m'a thimchioll;
agus tha sinne deas chum esan a
mharbhadh, mu 'n tig e 'm fagus
duibh.
16 Agus an uair a chuala mac
peathar Phòil am feall-fholach
so, thàinig e, agus air dha dol a
steach do'n chaisteal, dh' innis e
sin do Phòl.
17 An sin ghairm Pòl d' a
ionnsuidh aon do na ceannard-
aibh-cheud, agus thubhairt e,
Thoir an t-òganach so chum an
àrd-cheannaird; oir a ta ni
àraidh aige r'a innseadh dha.
18 An sin thug e leis e, agus
threòraich se e, chum an àrd-
cheannaird, agus thubhairt e,
Ghairm Pòl am prìosanach mise
d' a ionnsuidh, agus ghuidh e
orm an t-òganach so thoirt a
d' ionnsuidh-sa, aig am bheil ni
éigin r' a innseadh dhuit.
19 An sin rug an t-àrd-cheann-
ard air a làimh, agus chaidh e a
leth-taobh an uaignidheas *maille
ris,* agus dh' fhiosraich *e dheth,*
Ciod a tha agad r' a innseadh
dhomh-sa?
20 Agus thubhairt esan, Rinn
na h-Iudhaich comhairle iarr-
aidh ortsa, gu 'n tugadh tu Pòl
am màireach do 'n chomhairle,
mar gu 'm biodh iad gu rann-
sachadh ni 's géire a dhèanamh
air ni éigin m' a thimchioll.
21 Ach na aontaich thusa leo:
oir a ta os ceann dà fhichead
fear dhiubh ri feall-fholach 'na
aghaidh, a chuir iad féin fo
mhallachadh, nach ith agus nach
òl iad gus am marbh iad e: agus
a nis tha iad ullamh, a' feith-
eamh ri gealladh uaitse.
22 *An sin* leig an t-àrd-
cheannard uaith an t-òganach,
agus dh' àithn e *dha, ag ràdh,
Feuch,* nach innis thu do neach
sam bith, gu 'n d' fhoillsich thu
na nithe so dhomh-sa.
23 Agus ghairm e d' a ionn-
suidh dà cheannard-ceud, agus
thubhairt e, Ulluichibh dà cheud
saighdear a théid gu Cesarea,
agus deich agus trì fichead marc-
ach, agus dà cheud fear-sleagha,
air an treas uair do 'n oidhche.
24 Agus ulluichibh eich, chum
air dhoibh, Pòl a chur orra, gu 'n
toir iad e gu tèaruinte chum an
uachdarain Felics.
25 Agus sgrìobh e litir air a'
mhodh so:
26 Beatha agus slàinte o
Chlaudius Lisias, chum an uachd-
arain ro òirdheirc Felics.
27 Ghlacadh an duine so leis
na h-Iudhaich, agus an uair a
bha iad air ti a mharbhadh,

thàinig mise orra le saighdear-
aibh, agus thug mi dhuibh e, a'
tuigsinn gu 'm bu Romhanach e.
28 Agus air dhomh bhi toileach
air fios an aobhair fhaotainn air
son an d' agair iad e, thug mi
sìos e chum an comhairle-san :
29 Agus thuig mi gu 'n robh
e air agairt mu cheisdibh d' an
lagh féin, gun ni sam bith air a
chur as a leth a b' airidh air bàs
no air ceanglaichibh.
30 Ach an uair a dh' innseadh
dhomh gu 'n robh na h-Iudhaich
gu feall a chaitheadh air an
duine, air ball chuir mi a d' ionn-
suidh-sa *e*, agus thug mi àithne
mar an ceudna d' a luchd-casaid,
gach cùis *a bha* aca 'na aghaidh
a chur an céill a' d' làthair-sa.
Slàn leat.
31 An sin air do na saigh-
dearaibh Pòl a ghabhail, a réir
mar a dh' àithneadh dhoibh,
thug iad san oidhche *e* gu Anti-
patris.
32 Agus air an là màireach
leig iad do 'n mharc-shluagh dol
leis, agus phill iad féin do 'n
chaisteal.
33 Agus an uair a chaidh iad
a stigh do Chesarea, agus a thug
iad an litir do 'n uachdaran, chuir
iad mar an ceudna Pòl 'na fhian-
uis.
34 Agus an uair a leugh an
t-uachdaran *an litir*, dh' fhios-
raich e cò an dùthaich o 'n robh
e. Agus an uair a thuig e gur
ann o Chilicia *bha e*,
35 Thubhairt e, Eisdidh mi
riut, 'nuair a thig do luchd-
casaid mar an ceudna. Agus
dh' àithn e esan a choimhead ann
an talla-breitheanais Heroid.

CAIB. XXIV.

AGUS an ceann chùig làithean
'na dhéigh sin, chaidh Anan-
ias an t-àrd-shagart sìos maille
ris na seanairibh, agus ri Tertul-
lus fear-tagraidh àraidh, muinn-
tir a nochd iad féin an làthair
an uachdarain an aghaidh Phòil.
2 Agus an uair a ghairmeadh
a mach e thòisich Tertullus air
a chasaid, ag ràdh, Do bhrìgh gu
bheil sinn tromhad-sa a' meal-
tuinn mòr-shìth, agus gu 'n d'-
rinneadh *iomadh* deadh ghnìomh
do 'n chinneach so tre do ghlioc-
as-sa,
3 Tha sinne gabhail ri *so*,
anns gach àm agus anns gach
àit, Fhelics ro òirdheirc, maille
ris gach uile bhuidheachas.
4 Ach, chum nach cuirinn
mòr-mhoille ort, guidheam ort,
do d' shuairceas gu 'n éisd thu
ruinn gu h-ath-ghoirid.
5 Oir fhuair sinn am fear
so 'na phlàigh, agus a' dùsgadh
nan Iudhach uile gu ceannairc
air feadh an domhain, agus 'na
cheann-feadhna do luchd saobh-
chreidimh nan Nasarenach.
6 Neach mar an ceudna a
thogair an teampull a shalach-
adh ; agus a ghlac sinne, agus
b' àill leinn breth a thoirt air a
réir ar lagha féin :
7 Ach air teachd do Lisias an
t-àrd-cheannard oirnn, thug e le
mòr-ainneart as ar làmhaibh *e*.
8 Ag àithneadh d' a luchd-
casaid teachd a d' ionnsuidh-sa ;
neach o 'm feud thu le a cheas-
nachadh, fios fhaotainn air na h-
uile nithibh a tha sinne a' cur
as a leth.
9 Agus dh' aontaich na h-Iudh-
aich mar an ceudna, ag ràdh,
Gu 'n robh na nithe sin mar sin.
10 An sin air do 'n uachdaran
smèideadh air Pòl e a labhairt,
fhreagair esan, Is mòid mo mhis-
neach gu freagairt air mo shon
féin, gu bheil fhios agam gu
robh thusa rè mòrain bhliadhna
a' d' bhreitheamh air a' chinneach
so :
11 Oir feudaidh tu fios fhaot-

ainn, nach mò na dà là dheug
o chaidh mi suas gu Ierusalem a
dhèanamh aoraidh.

12 Agus cha d' fhuair iad
mi a' deasboireachd ri aon neach
san teampull, no a' brosnuchadh
an t-sluaigh *gu ceannairc*, aon
chuid sna sionagogaibh, no anns
a' bhaile.

13 Ni mò is urrainn iad na
nithe sin a dhearbhadh a tha
iad a' cur as mo leth.

14 Ach tha mi ag aideach-
adh so dhuitse, gur ann a réir
na slighe sin ris an abair iadsan
saobh-chreidimh, a ta mise a'
dèanamh aoraidh do Dhia m'-
aithriche, a' creidsinn nan uile
nithe a ta sgrìobhta san lagh
agus anns na fàidhibh :

15 Agus a ta dòchas agam an
Dia, ris am bheil sùil mar an
ceudna aca féin, gu 'n tig aiseirigh
nam marbh, nam fìrean araon
agus nan neo-fhìrean.

16 Agus an so tha mi a'
saoithreachadh a ghnàth coguis
neo-lochdach a bhi agam a thaobh
Dhé, agus a thaobh dhaoine.

17 A nis an déigh mòrain
bhliadhna, thàinig mi a thoirt
déirce chum mo chinnich, agus
thabhartas.

18 Air a so fhuair Iudhaich
àraidh o 'n Asia mi air mo ghlan-
adh san teampull, gun sluagh,
agus gun bhuaireas.

19 Muinntir d' am bu chòir
bhi 'n so a' d' làthair-sa, agus m'-
agairt, nam biodh ni sam bith
aca a' m' aghaidh.

20 No abradh iad so féin, ma
fhuair iad eucoir sam bith
annam-sa, 'nuair a sheas mi an
làthair na comhairle ;

21 Mur ann a mhàin air son
an aoin fhocail so, a ghlaodh mi
a' m' sheasamh 'nam measg, Gur
ann air son aiseirigh nam marbh,
a ta mi air mo thoirt gu breith-
eanas leibhse an diugh.

22 Agus an uair a chuala Fe-
lics na nithe so, air dha eòlas
ni bu diongmhalta bhi aige air
an t-slighe sin, chuir e air dàil
iad, ag ràdh, 'nuair a thig Li-
sias an t-àrd-cheannard a nuas,
làn-rannsaichidh mi bhur cùis.

23 Agus dh' àithn e do cheann-
ard-ceud Pòl a ghléidheadh,
agus e bhi fuasgailte aige, agus
gun neach d' a mhuinntir féin
a bhacadh o fhrithealadh dha,
no teachd d' a ionnsuidh.

24 Agus an déigh làithean
àraidh, 'nuair a thàinig Felics
maille r' a mhnaoi Drusilla, a bha
'na Ban-Iudhach, chuir e fios
air Pòl, agus dh' éisd e ris mu
thimchioll a' chreidimh ann an
Crìosd.

25 Agus air dhasan bhi a'
reusonachadh mu fhìreantachd,
stuaim, agus breitheanas ri
teachd, ghabh Felics eagal mòr,
agus fhreagair e, Imich romhad
an tràth so ; 'nuair a bhios ùine
agam, cuiridh mi fios ort.

26 Bha dùil aige mar an ceud-
na gu rachadh airgiod a thoirt
da le Pòl, chum gu 'm fuasgladh
se e : uime sin chuir e fios air ni
bu trice, agus labhair e ris.

27 Ach air do dhà bhliadhna
bhi air an coimhlionadh, thàinig
Porcius Festus an àit Fhelics :
agus air do Fhelics bhi toileach
comain a chur air na h-Iudhaich,
dh' fhàg e Pòl ceangailte.

CAIB. XXV.

A NIS 'nuair a thàinig Festus
do 'n mhòr-roinn, an ceann
trì làithean chaidh e suas o
Chesarea gu Ierusalem.

2 Agus nochd an t-àrd-shagart
agus maithean nan Iudhach iad
féin 'na làthair an aghaidh Phòil,
agus chuir iad impidh air,

3 Ag iarraidh fàbhoir 'na
aghaidh, gu 'n cuireadh e fios air
gu Ierusalem, *agus iad* a dhèan-

amh feall-fholach chum esan a
mharbhadh air an t-slighe.
4 Ach fhreagair Festus, Gu'm
bu chòir Pòl a ghléidheadh ann
an Cesarea, agus gu'n rachadh e
féin *an sin* gu h-aithghearr.
5 Uime sin, ars' esan, rachadh
iadsan 'nur measg a dh' fheudas,
sìos maille rium-sa, agus ma ta
coire air bith san duine so,
cuireadh iad sin as a leth.
6 Agus air dha fantuinn 'nam
measg os ceann deich làithean,
chaidh e sìos do Chesarea; agus
air an là màireach shuidh e air
a' chaithir-bhreitheanais, agus
dh'àithn e Pòl a thoirt a làthair.
7 Agus an uair a thàinig esan,
sheas na h-Iudhaich a thàinig a
nuas o Ierusalem m'a thimchioll,
a' cur choireanna lìonmhor agus
mòra á leth Phòil, nach b'urrainn
iad a dhearbhadh:
8 'Nuair a fhreagair esan 'ga
shaoradh féin, Cha d' rinn mi
cionta sam bith an aghaidh lagha
nan Iudhach, no 'n aghaidh an
teampuill, no 'n aghaidh Chea-
sair.
9 Ach air bhi do Fhestus
togarrach air toileachas-inntinn
a' thoirt do na h-Iudhaich,
fhreagair e Pòl, agus thubhairt
e, An àill leatsa dol suas gu
Ierusalem, agus an sin dol fo
bhreitheanas thaobh nan nithe
sin ann mo làthair-sa?
10 An sin thubhairt Pòl, Tha
mi m' sheasamh aig caithir-
breitheanais Cheasair, far an
còir breth a thoirt orm: air na
h-Iudhaich cha d' rinn mi eucoir
sam bith, mar is maith a ta fios
agadsa.
11 Oir ma tha mi dèanamh
eucoir, agus ma rinn mi ni sam
bith a thoill bàs, cha 'n 'eil mi
diùltadh bàs fhulang: ach mur
'eil ni sam bith dhiubh sin *fìor*
a tha iad so a' cur as mo leth,
cha 'n fheud duine sam bith mo
thoirt thairis doibh. Tha mi
togail mo chùis gu Ceasar.
12 An sin an déigh do Fhes-
tus labhairt ris a' chomhairle,
fhreagair e, An do thog thu do
chùis gu Ceasar? gu Ceasar
théid thu.
13 Air dol do làithibh àraidh
seachad, thàinig Agripa an rìgh
agus Bernice gu Cesarea a chur
fàilte air Festus.
14 Agus air dhoibh mòran
làithean a chaitheadh an sin,
chuir Festus cùis Phòil an céill
do 'n rìgh, ag ràdh, Dh' fhàgadh
duine àraidh le Felics 'na phrìo-
sanach.
15 Air-san, an uair a bha mise
ann an Ierusalem, rinn na h-
àrd-shagairt agus seanairean nan
Iudhach casaid *rium*, ag iarraidh
binne 'na aghaidh.
16 D' an d' thug mise am
freagradh so, Cha'n e gnàth nan
Romhanach duine sam bith a
thoirt thairis chum bàis, gus am
bì aig an neach a tha air agairt,
a luchd-casaid aghaidh ri h-agh-
aidh, agus gu'm bì cothrom aige
air e féin a shaoradh o 'n choire
e chuireadh as a leth.
17 Uime sin an uair a thàinig
iad araon an so, gun mhoille sam
bith shuidh mi air an là màir-
each sa' chaithir-bhreitheanais,
agus dh'àithn mi'n duine a thoirt
a làthair.
18 Agus an uair a sheas a
luchd-casaid m'a thimchioll, cha
do chuir iad coire air bith as a
leth do na nithibh a shaoil mise:
19 Ach thug iad ceisdean
àraidh 'na aghaidh mu thimchioll
an creidimh féin, agus mu thim-
chioll Iosa àraidh, a fhuair bàs,
neach a thubhairt Pòl a bhi beò.
20 Agus a chionn gu robh
mise amharusach mu thimchioll
an leithid sin do cheisdibh,
dh' fheòraich mi dheth am b' àill
leis dol suas gu Ierusalem, agus

an sin dol fo bhreitheanas mu na
nithibh so.

21 Ach an uair a dh'iarr Pòl a
choimhead gus am fiosraich-
teadh a chùis-san le Augustus,
dh'àithn mi e bhi air a ghléidh-
eadh gus an cuirinn gu Ceasar
e.

22 An sin thubhairt Agripa
ri Festus, B' àill leamsa féin an
duine so chluinntinn. Am màir-
each, thubhairt esan, cluinnidh
tu e.

23 Uime sin air an là màireach,
'nuair a thàinig Agripa, agus
Bernice, le mòr-ghreadhnachas,
agus a chaidh iad a steach
maille ris na h-àrd-cheannard-
aibh agus prìomh-dhaoinibh na
caithreach do'n ionad éisdeachd,
air do Fhestus àithne a thoirt,
thugadh Pòl a làthair.

24 Agus thubhairt Festus, A
rìgh Agripa, agus sibhse a
dhaoine uile a ta làthair an so
maille ruinn, tha sibh a' faicinn
an duine so, mu 'n do chuir
sluagh nan Iudhach uile impidh
ormsa, araon ann an Ierusa-
lem, agus an so, a' glaodhaich
nach bu chòir e bhi ni b' fhaide
beò.

25 Ach an uair a thuig mise
nach d' rinn e ni sam bith a
thoill bàs agus a chionn gu 'n
do thog e féin a chùis gu Augus-
tus, shònraich mi a chur *d'a ionn-
suidh.*

26 Mu nach 'eil ni sam bith
cinnteach agam r' a sgrìobhadh
chum mo Thighearn. Uime sin
thug mi mach e do 'ur n-ionns-
uidh-sa, agus gu h-àraidh a d'
ionnsuidh-sa, a rìgh Agripa,
chum an déigh rannsachadh a
dhèanamh, gu 'm biodh agam ni
éigin r' a sgrìobhadh.

27 Oir is mì-reusonta a' m'
bheachd-sa prìosanach a chur
uam, agus gun na cùisean a ta
'na aghaidh ainmeachadh.

CAIB. XXVI.

AN sin thubhairt Agripa ri
Pòl, Tha cead agad labhairt
air do shon féin. An sin shìn
Pòl a mach a làmh, agus fhreag-
air e air a shon féin,

2 A ta mi 'gam mheas féin
sona, a rìgh Agripa, do bhrìgh
gu bheil mi gu freagairt air mo
shon féin an diugh a' d' làthair-
sa, thaobh nan nithe sin uile a
ta air an cur as mo leth leis na
h-Iudhaich.

3 Gu h-àraidh, a chionn gu
bheil thusa eòlach air gach gnàth
agus ceisd a tha am measg nan
Iudhach: uime sin guidheam
ort, éisd rium gu foighidneach.

4 Tha mo bheatha-sa o m'-
òige, a chaitheadh air tùs am
measg mo chinnich féin ann an
Ierusalem, aithnichte do na h-
Iudhaich uile;

5 D' am b' aithne mi o thùs,
(nam b' àill leo fianuis a dhèan-
amh,) gu 'n do chaith mi mo
bheatha a' m' Phairiseach, a réir
an luchd comh-bharail a 's teinne
d' ar creidimh-ne.

6 Agus a nis tha mi m'
sheasamh fo bhreitheanas air son
dòchais a' gheallaidh a rinneadh
le Dia d' ar n-aithrichibh:

7 Chum am bheil dùil aig ar
dà thréibh dheug-ne teachd, a'
dèanamh seirbhis *do Dhia* a là
agus a dh' oidhche do ghnàth;
agus air son an dòchais so tha
mise, a rìgh Agripa, air m' agairt
leis na h-Iudhaich.

8 C' ar son a mheasar leibhse
mar ni do-chreidsinn, gu 'n
dùisgeadh Dia na mairbh?

9 Gu deimhin mheas mise
annam féin, gu'm bu chòir dhomh
mòran nithe a dhèanamh an agh-
aidh ainme Iosa o Nasaret.

10 Ni mar an ceudna a rinn
mi ann an Ierusalem: agus air
faotainn ùghdarrais o na h-àrd-
shagartaibh, dhruid mi mòran do

na naoimh am prìosanaibh; agus
an uair a chuireadh gu bàs iad,
thug mi mo ghuth 'nan aghaidh.
11 Agus a' dèanamh peanais
orra gu minic anns gach sion-
agog, cho-éignich mi *iad* gu
toibheum a labhairt; agus air
dhomh bhi gu ro mhòr air bhoile
'nan aghaidh, rinn mi geur-lean-
mhuinn *orra*, eadhon gu bailtibh
coigreach.
12 Air a so 'nuair a bha mi
dol gu Damascus, le cumhachd
agus barantas o na h-àrd-shag-
artaibh;
13 Mu mheadhon-là, O a rìgh,
chunnaic mi air an t-slighe solus
o nèamh, bu shoilleire na solus
na gréine, a' dealrachadh mu'n
cuirt orm, agus orra-san a bha
'g imeachd maille rium.
14 Agus an uair a thuit sinn
uile air an talamh, chuala mi
guth a' labhairt rium, agus ag
ràdh anns a' chainnt Eabhruidh-
ich, A Shauil, a Shauil, c' ar son
a ta thu ga m' gheur-leanmh-
uinn? *Is* cruaidh dhuitse bhi
breabadh an aghaidh nan dealg.
15 Agus thubhairt mise, Cò
thu, a Thighearn? Agus thu-
bhairt esan, Is mise Iosa a ta
thusa a' geur-leanmhuinn.
16 Ach éirich, agus seas air
do chosaibh; oir dh'fhoillsich mi
mi féin duit chum na crìche so,
gu'n òrduichinn thu a'd' mhinis-
teir agus a'd' fhianuis araon air
na nithibh a chunnaic thu, agus
air na nithibh anns am foillsich
mi mi féin duit;
17 Ga d' shaoradh o'n t-sluagh
agus o na Cinnich, chum am
bheil mi nis ga d' chur,
18 A dh' fhosgladh an sùl,
chum gu tionndaidh iad o
dhorchadas gu solus, agus o
chumhachd Shatain gu Dia,
chum gu faigh iad maitheanas
pheacanna, agus oighreachd
maille ris a' mhuinntir sin a ta
air an naomhachadh tre'n chreid-
imh a ta annam-sa.
19 Uime sin, a rìgh Agripa,
cha robh mi eas-ùmhal do 'n
taisbean nèamhaidh:
20 Ach shearmonaich mi air
tùs dhoibh-san ann an Damascus,
agus ann an Ierusalem, agus air
feadh tìre Iudea uile, agus *an sin*
do na Cinnich, iad a dhèanamh
aithreachais agus pilltinn ri Dia,
a' dèanamh oibre iomchuidh an
aithreachais.
21 Air son nan nithe so ghlac
na h-Iudhaich mi san teampull,
agus b' àill leo mo mharbhadh.
22 Uime sin air dhomh còmh-
nadh fhaotainn o Dhia, bhuan-
aich mi gus an là'n diugh, a'
dèanamh fianuis do'n bheag ag-
us do 'n mhòr, gun ni air bith a'
labhairt ach na nithe sin a thu-
bhairt na fàidhean agus Maois a
bha gu teachd;
23 Gu robh Crìosd gu fulang,
agus gu robh e gu éirigh an
ceud neach o na marbhaibh, ag-
us gu'm foillsicheadh e solus do'n
phobull, agus do na Cinnich.
24 Agus air dha bhi labhairt
nan nithe so air a shon féin, thu-
bhairt Festus le guth àrd, Tha
thu air mhì-chéill a Phòil: tha
mòr-fhòghlum ga d' chur air
bhoile.
25 Ach thubhairt esan, Cha
'n 'eil mi air bhoile, Fhestuis ro
òirdheirc; ach tha mi a' labh-
airt bhriathra na fìrinn agus na
céille.
26 Oir a ta fhios aig an rìgh
roimh am bheil mise a' labhairt
gu saor, air na nithibh so: oir
tha cinnt agam nach 'eil a h-aon
do na nithibh so an ain-fhios da;
oir cha'n ann an cùil a rinneadh
so.
27 Am bheil thu creidsinn nam
fàidhean, a rìgh Agripa? tha
fhios agam gu bheil thu 'g *an*
creidsinn.

28 An sin thubhairt Agripa ri Pòl, Is beag nach 'eil thu gam aomadh gu'bhi am Chrìosduidh.

29 Agus thubhairt Pòl, B' e mo ghuidhe air Dia, gu'm biodh cha'n e mhàin thusa, ach mar an ceudna iadsan uile a tha 'g éisdeachd rium an diugh, ann am beag agus am mòr, mar a ta mise, saor o na geimhlibh so.

30 Agus air dha na briathra so a labhairt, dh' éirich an rìgh, agus an t-uachdaran, agus Bernice, agus an dream a shuidh maille riu:

31 Agus an uair a chaidh iad a leth-taobh, labhair iad r'a chéile, ag ràdh, Cha 'n 'eil an duine so a' dèanamh ni air bith toillteannach air bàs, no air geimhlibh.

32 An sin thubhairt Agripa ri Festus, Dh' fheudtadh an duine so a leigeadh as, mur bhiodh gu 'n do thog e a chùis gu Ceasar.

CAIB. XXVII.

AGUS an uair a thugadh breth sinne a sheòladh do'n Eadailt, thug iad Pòl thairis maille ri prìosanaich àraidh eile, do cheannard-ceud d'am b'ainm Iulius, do chuideachd Augustuis.

2 Agus air dhuinn dol air luing le Adramitium, thog sinn ar seòil, a' cur romhainn seòladh seachad air crìochaibh na h-Asia, air do Aristarchus Macedonach o Thesalonica bhi maille ruinn.

3 Agus air an *là* màireach, thàinig sinn gu Sidon. Agus air do Iulius buntainn gu suairce ri Pòl, leig e dha dol a dh' ionnsuidh a chàirde chum comhfhurtachd fhaotainn.

4 Agus air dhuinn stiùradh as a sin, sheòl sinn fo Chiprus, a chionn gu robh na gaotha 'nar n-aghaidh.

5 Agus an uair a sheòl sinn troimh'n fhairge ta làimh ri Cilicia agus Pamphilia, thàinig sinn gu Mira *baile* do Licia.

6 Agus fhuair an ceannard-ceud long an sin o Alecsandria, a bha seòladh do 'n Eadailt, agus chuir e sinn a steach innte.

7 Agus an uair a sheòl sinn gu mall rè mòrain do làithibh, agus a thàinig sinn air éigin fa chomhair Chniduis, a chionn nach do leig a' ghaoth leinn, sheòl sinn fo Chrete, fa chomhair Shalmone;

8 Agus air dhuinn seòladh air éigin seachad air, thàinig sinn gu ionad àraidh ris an abrar, Na calaidh sgiamhach, am fagus d' an robh baile Lasea.

9 Agus air do mhòran ùine dol seachad, 'nuair a bha seòladaireachd a nis cunnartach, a chionn gu 'n deachaidh an trasgadh cheana seachad, chomhairlich Pòl *iad,*

10 Ag ràdh riu, Fheara, tha mi faicinn gu'm bì an t-seòladaireachd so le dochann agus call mòr, cha'n e mhàin do'n luchd agus do'n luing, ach d'ar n-anamaibh féin.

11 Gidheadh, is mò chreid an ceannard-ceud am maighstir agus sealbhadair na luinge, na na nithe a labhradh le Pòl.

12 Agus a chionn gu'n robh an caladh neo-iomchuidh gus an geamhradh a chaitheadh ann, b'i comhairle na cuid bu mhò seòladh as a sin mar an ceudna, agus nam feudadh iad air chor sam bith teachd gu Phenice, caladh do Chrete a ta 'g amharc chum an iar-dheas, agus an iar-thuath, agus fantuinn rè a' gheamhraidh *an sin.*

13 Agus an uair a shéid a' ghaoth á deas gu ciuin, shaoil iad gu d' fhuair iad an rùn, agus ag togail an seòl dhoibh, stiuir iad ri taobh Chrete.

14 Ach an ceann beagain 'na
dhéigh sin, shéid gaoth anrath-
ach 'na h-aghaidh, ris an abrar
Euroclidon.
15 Agus air bhi do 'n luing air
a fuadachadh, agus gun chomas
d' i dol an aghaidh na gaoithe,
leig sinn ruith dh' i.
16 Agus air dhuinn ruith a
stigh fuidh eilean beag àraidh
d' am b' ainm Clauda, is ann le
éigin a ràinig sinn air a' bhàta :
17 Agus air dhoibh a thogail
suas, ghnàthaich iad gach gleus
còmhnaidh, a' criosadh na luinge
fuipe ; agus air dhoibh bhi fo
eagal gu 'n tuiteadh iad sa' bheò-
ghaineimh, leig iad an seòil sìos,
agus mar sin dh' iomaineadh iad.
18 Agus air dhuinne bhi gu
ro-mhòr air ar luasgadh leis an
doininn, air an là 'na dhéigh sin
thilg iad a mach *an luchd ;*
19 Agus air an treas *là* thilg
sinn le ar làmhaibh féin a mach
acfuinn na luinge.
20 Agus an uair nach robh a'
ghrian no na reulta r' am faicinn
rè mòrain do làithibh, agus a
luidh doinionn nach bu bheag
oirnn, thugadh an sin uainn gach
uile dhòchas gu teasairgteadh
sinn.
21 Ach air dhuinn bhi fada
'nar trasg, an sin air seasamh do
Phòl 'nam meadhon, thubhairt
e, Fheara, bu chòir dhuibh mo
chomhairle-sa ghabhail, agus
gun fhuasgladh o Chrete, agus
an dochann agus an call so a
sheachnadh.
22 Agus a nis guidheam oirbh,
biodh misneach mhaith agaibh :
oir cha bhi call anama sam bith
'nur measg, ach *a mhàin* na
luinge.
23 Oir air an oidhche nochd
sheas làimh rium-sa aingeal an
Dé sin, d' am buin mi, agus d' am
bheil mi dèanamh seirbhis,
24 Ag ràdh, A Phòil, na biodh
eagal ort ; is éigin duit bhi air
do thoirt an làthair Cheasair :
agus, feuch, thiodhlaic Dia dhuit
iadsan uile a ta seòladh maille
riut.
25 Uime sin, fheara, biodh
agaibh deadh mhisneach : oir a
ta mi creidsinn Dhé, gu 'n tach-
air ceart mar a labhradh rium.
26 Ach is éigin duinn bhi air
ar tilgeadh air eilean àraidh.
27 Agus an uair a bha an
ceathramh oidhche deug air
teachd, air dhuinne bhi air ar
séideadh null agus a nall ann an
cuan Adria, mu mheadhon-oidh-
che b' i barail nam maraichean
gu robh iad am fagus do thìr
éigin :
28 Agus air leigeadh na
luaidhe sìos doibh, fhuair iad *an
doimhne* fichead aitheamh ; agus
an uair a chaidh iad beagan air
an aghaidh, leig iad sìos an
luaidh a rìs, agus fhuair iad i
'na cùig aitheamh deug.
29 An sin air dhoibh bhi fo
eagal gu 'm buaileadh iad air
ionadaibh garbha, thilg iad
ceithir acraichean á deireadh
na luinge, agus ghuidh iad an là
a theachd.
30 Agus an uair a bha na
maraichean air ti teicheadh a
mach as an luing, agus a leig iad
sìos am bàta do 'n fhairge, a'
gabhail orra bhi tilgeadh a mach
acraichean á toiseach na luinge,
31 Thubhairt Pòl ris a' cheann-
ard-ceud, agus ris na saigh-
dearaibh, Mur fan iad sin san
luing, cha 'n 'eil e 'n comas duibh
bhi air bhur teasairginn.
32 An sin ghearr na saigh-
dearan cùird a' bhàta, agus leig
iad leis tuiteam sìos.
33 Agus am feadh a bha an
là a' teachd, thug Pòl a chomh-
airle orra uile biadh a ghabhail,
ag ràdh, Is e so an ceathramh
là deug dhuibh a' feitheamh, ag-

us a' fantuinn 'nur trasg, gun bhiadh sam bith a ghabhail.

34 Uime sin guidheam oirbh biadh a ghabhail; oir a ta so chum bhur slàinte: oir cha chaillear fuiltean á ceann a h-aon agaibh.

35 Agus air dha na nithe so a labhairt, agus aran a ghlacadh, thug e buidheachas do Dhia 'nan làthair uile; agus air dha a bhriseadh, thòisich e ri itheadh.

36 An sin ghlac iad uile deadh mhisneach, agus ghabh iad biadh mar an ceudna.

37 Agus bha sinn a dh' anamaibh uile anns an luing, dà cheud agus sè deug agus trì fichead.

38 Agus an uair a shàsuicheadh iad le biadh, dh' eutromaich iad an long, agus thilg iad a mach an cruithneachd san fhairge.

39 Agus an uair a bha 'n là air teachd, cha d' aithnich iad am fearann: ach thug iad an aire do lùib àraidh aig an robh tràigh, anns an robh mhiann orra, nam b' urrainn iad, an long a chur gu tìr.

40 Agus air togail nan acraichean doibh, leig iad ris an fhairge *i*, agus an uair a dh' fhuasgail iad ceanglaichean na stiuire, agus a thog iad am prìomh sheòl ris a' ghaoith, sheòl iad chum na tràighe.

41 Agus air tuiteam dhoibh ann an ionad *àraidh* far an do choinnich dà fhairge a chéile, bhuail iad an long air grund; agus air sàthadh d' a toiseach sa' ghrund, dh' fhan e gun charachadh, ach bhriseadh a deireadh le ainneart nan tonn.

42 Agus b' i comhairle nan saighdearan gu marbhadh iad na prìosanaich, air eagal gu 'n snàmhadh neach sam bith dhiubh a mach, agus gu rachadh iad as.

43 Ach air do 'n cheannard-ceud bhi toileach Pòl a theasairginn, chum e air ais o 'n comhairle iad, agus dh' àithn e dhoibhsan d' am b' aithne snàmh *iad féin* a thilgeadh sa' chuan air tùs, agus dol a mach air tìr:

44 Agus do chàch *dh' àithn* e, cuid diubh *dhol* air clàraibh, agus cuid eile air *mìribh briste* do 'n luing: agus mar sin thàrladh gu 'n deachaidh iad uile tèaruinte gu tìr.

CAIB. XXVIII.

AGUS an uair a thèarnadh iad, thuig iad an sin gu 'm b' e Melita ainm an eilein.

2 Agus nochd an sluagh borb caoimhneas nach bu bheag dhuinn: oir air fadadh teine dhoibh, ghabh iad ruinn uile, air son an uisge a bha ann, agus air son an fhuachd.

3 Agus air do Phòl dorlach bhioran a thional, agus an cur air an teine, thàinig nathair nimhe mach as an teas, agus shàs i 'na làimh.

4 Agus an uair a chunnaic an sluagh borb a' bhéisd an crochadh r' a làimh, thubhairt iad r' a chéile, Gu cinnteach is mortair an duine so, do nach fuiling dìoghaltas bhi beò, ge do theasairgeadh o 'n fhairge e.

5 Agus air dhasan a' bhéisd a chrathadh dheth anns an teine, cha d' fhulaing e dochann sam bith.

6 Ach bha iadsan a' feitheamh c' uin' a dh' atadh e, no a thuiteadh e sìos marbh gu h-obann: ach an uair a dh' fheith iad ùine fhada, agus nach fac iad dochann sam bith a' teachd air, chaochail iad an inntinn, agus thubhairt iad gur Dia e.

7 Agus bha mu thimchioll an àite sin fearann aig prìomh dhuine an eilein, d' am b' ainm

Publius, a ghabh ruinne agus a
thug rè thrì làithean aoidheachd
dhuinn gu càirdeil.
8 Agus thàrladh gu robh
athair Phubliuis 'na luidhe gu
tinn le fiabhrus, agus gearrthach
fola: air do Phòl dol a steach
d' a ionnsuidh, rinn e ùrnuigh,
agus air dha a làmhan a chur
air, leigheas se e.
9 Agus an uair a rinneadh so,
thàinig mar an ceudna muinn-
tir eile a bha euslan san eilean
d' a ionnsuidh, agus leighiseadh
iad:
10 Muinntir mar an ceudna a
thug mòr-urram dhuinn; agus
an uair a dh' fhalbh sinn, chuir
iad na nithe sin leinn a bha
feumail *duinn.*
11 Agus an déigh thrì mìosa
sheòl sinn ann an luing o Alec-
sandria, a chaith an geamhradh
san eilean, d'am bu shuaitheantas
Castor agus Pollucs.
12 Agus an uair a chaidh sinn
air tìr aig Siracuse, dh' fhan sinn
an sin trì làithean.
13 Agus air seòladh dhuinn
timchioll as a sin, thàinig sinn
gu Regium: agus an ceann là
'na dhéigh sin shéid a' ghaoth á
deas, agus thàinig sinn an t-ath
là gu Puteoli:
14 Air dhuinn bràithrean
fhaotainn an sin, chuireadh
impidh oirnn *leo* fantuinn seachd
làithean maille riu: agus mar
sin thriall sinn chum na Roimhe.
15 Agus as a sin, air faotainn
ar sgéil do na bràithribh, thàinig
iad 'nar coinneamh gu Apii-
forum, agus na Trì tighibh-òsda;
agus an uair a chunnaic Pòl iad,
thug e buidheachas do Dhia, ag-
us ghabh e misneach.
16 Agus an uair a thàinig sinn
do 'n Ròimh, thug an ceannard-
ceud thairis na prìosanaich do
cheannard an fhreiceadain: ach
thugadh comas do Phòl a bhi leis
féin, maille ri *aon* saighdear a
bha 'ga ghléidheadh.
17 Agus thàrladh, an déigh
thrì làithean, gu'n do ghairm Pòl
maithean nan Iudhach an ceann
a chéile. Agus an uair a chruinn-
icheadh iad, thubhairt e riu,
Fheara *agus* a bhràithre, ged
nach d' rinn mise ni sam bith an
aghaidh a' phobuill no ghnàth-
anna nan aithriche, thugadh
thairis mi a' m' phrìosanach o
Ierusalem do làmhaibh nan
Romhanach.
18 Muinntir an déigh dhoibh
mo cheasnachadh, leis am bu
mhiann mo leigeadh as, a chionn
nach robh coire bàis sam bith
annam.
19 Ach an uair a bha na h-
Iudhaich a' labhairt an aghaidh
so, b' éigin domh mò chùis a thog-
ail gu Ceasar; cha 'n e gu bheil
coire sam bith agam r' a chur á
leth mo chinnich.
20 Air an aobhar so uime sin
chuir mi fios oirbhse, chum gu
faicinn *sibh,* agus gu 'n labhrainn
ribh: oir is ann air son dòchais
Israeil a ta mi ceangailte leis an
t-slabhraidh so.
21 Agus thubhairt iadsan ris,
Cha d' fhuair sinne litriche sam
bith á Iudea mu d' thimchioll,
cha mhò a dh' fhoillsich no dh'-
innis aon do na bràithribh a
thàinig, olc sam bith umad.
22 Ach bu mhaith leinn a
chluinntinn uaitse ciod i do
bharail: oir mu thimchioll na
gnè-chreidimh so, tha fhios
againn gu 'n labhrar sgach àit 'na
h-aghaidh.
23 Agus air suidheachadh là
ris, thàinig mòran d' a ionnsuidh
chum a cheithreanna; d' an do
mhìnich e rìoghachd Dhé, a'
dèanamh fianuis uimpe, agus a'
cur impidh orra thaobh nan
nithe a bhuineas do Iosa, araon
á lagh Mhaois, agus *as* na

fàidhibh, o mhoch-thrath gu feasgar.

24 Agus chreid cuid na nithe a labhradh, agus cha do chreid cuid eile dhuibh.

25 Agus air dhoibh bhi an aghaidh a chéile, sgaoil iad, air do Phòl aon fhocal a ràdh, Is maith a labhair an Spiorad naomh tre 'n fhàidh Esaias, r' ar n-aithrichibh,

26 Ag ràdh, Imich chum a' phobuill so, agus abair, Le cluinntinn cluinnidh sibh, agus cha tuig sibh; agus le faicinn chì sibh, agus cha 'n aithnich sibh.

27 Oir a ta cridhe a' phobuill so air fàs reamhar, agus tha iad a' cluinntinn gu tròm le 'n cluasaibh, agus chaog iad an sùilean; air eagal gu faiceadh iad le '*n* sùilibh, agus gu 'n cluinneadh iad le '*n* cluasaibh, agus gu 'n tuigeadh iad le '*n* cridhe, agus gu 'm pilleadh iad, agus gu 'n slànuichinnsa iad.

28 Uime sin biodh fhios agaibh-sa, gu 'n do chuireadh slàinte Dhé chum nan Cinneach, agus éisdidh iadsan.

29 Agus an uair a thubhairt e na briathra so, dh' imich na h-Iudhaich rompa, agus bha mòr-reusonachadh aca eatorra féin.

30 Agus dh' fhan Pòl dà bhliadhna iomlan 'na thigh-màil féin, agus ghabh e ris na h-uile dhaoinibh a thàinig d' a ionnsuidh,

31 A' searmonachadh rìoghachd Dhé, agus a' teagasg nan nithe a bhuineas do 'n Tighearn Iosa Crìosd, leis an uile dhànachd, gun toirmeasg.

Litir an abstoil PHOIL chum nan ROMHANACH.

CAIB. I.

POL, seirbhiseach Iosa Crìosd, a ghairmeadh 'na abstol, a chuireadh air leth chum Soisgeil Dé,

2 (A roimh-gheall e le 'fhàidhibh féin anns na sgriobtuiribh naomha.)

3 Mu thimchioll a Mhic Iosa Crìosd ar Tighearn, a rinneadh do shìol Dhaibhidh, a réir na feòla;

4 A dhearbhadh *bhi* 'na Mhac do Dhia le cumhachd, a réir Spioraid na naomhachd, tre aiseirigh o na marbhaibh:

5 Tre an d' fhuair sinne gràs agus abstolachd chum ùmhlachd a' chreidimh am measg nan uile chinneach air sgàth 'ainme-san:

6 Am measg am bheil sibhse mar an ceudna air bhur gairm le Iosa Crìosd:

7 Chum nan uile a ta san Ròimh, air an gràdhachadh le Dia, air an gairm 'nan naoimh: Gràs *gu robh* dhuibhse, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus *o 'n* Tighearn Iosa Crìosd.

8 Air tùs, tha mi toirt buidheachais do m' Dhia tre Iosa Crìosd, air bhur son-sa uile, do bhrìgh gu bheil bhur creidimh iomraideach air feadh an domhain gu léir.

9 Oir is e Dia m' fhianuis, d' am bheil mi a' dèanamh seirbhis le m' spiorad ann an soisgeul a Mhic, gu bheil mi gun sgur a' dèanamh luaidh oirbh,

10 A ghnàth a' guidhe ann am ùrnuighibh, (nam feudainn a nis fa-dheoidh air aon chor le toil Dé turus soirbheasach fhaotainn,) ri teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa.

11 Oir a ta deidh agam air
sibhse fhaicinn, ionnus gu pàirt-
ich mi tiodhlac àraidh spioradail
ribh, chum bhur neartachadh ;
12 Sin ri ràdh, chum gu faigh
mi comhfhurtachd annaibh-sa,
tre chreidimh a chéile, bhur
creidimh-sa, agus mo chreid-
imh-sa.
13 Agus cha 'n àill leam, a
bhràithre, e bhi 'n ain-fhios
duibhse gu 'n do chuir mi romh-
am gu minic teachd do 'ur n-
ionnsuidh, (ach bhacadh mi gus
a so,) chum gu faighinn toradh
éigin 'nur measg-sa fòs, mar am
measg nan Cinneach eile.
14 Oir a ta mi fo fhiachaibh
araon do na Greugaich, agus do
na daoinibh borba, araon dhoibh-
san a ta glic, agus dhoibh-san
a ta neo-ghlic.
15 Uime sin, mheud 's a ta an
comas domh, tha mi ullamh chum
an soisgeul a shearmonachadh
dhuibhse mar an ceudna a ta
san Ròimh.
16 Oir cha nàr leam-sa sois-
geul Chrìosd : oir is e cumhachd
Dhé e chum slàinte do gach neach
a chreideas, do 'n Iudhach air
tùs, agus mar an ceudna do 'n
Ghreugach.
17 Oir a ta fìreantachd Dhé
air a' foillseachadh ann tre
chreidimh gu creidimh : mar a
ta e sgrìobhta, Bithidh am fìrean
beò tre chreidimh.
18 Oir a ta fearg Dhé air a
foillseachadh o nèamh an aghaidh
gach uile mhì-dhiadhaidheachd,
agus eucoir dhaoine, a tha bacadh
na fìrinn ann an neo-fhìreant-
achd :
19 Do bhrìgh gu bheil an ni
air am feudar fios fhaotainn a
thaobh Dhé follaiseach annta-
san ; oir rinn Dia follaiseach
dhoibh e.
20 Oir *riamh* o chruthachadh
an t-saoghail a ta a nithe-san
nach feudar fhaicinn, *eadhon* a
chumhachd sìorruidh agus a
Dhiadhachd, air am faicinn gu
soilleir, air dhoibh bhi so-thuig-
sinn o na nithibh a rinneadh ;
chum gu biodh iad gun leith-
sgeul aca :
21 Do bhrìgh 'nuair a b'
aithne dhoibh Dia, nach d' thug
iad glòir dha mar Dhia, agus
nach robh iad taingeil, ach gu 'n
d' fhàs iad dìomhain 'nan reu-
sonachadh féin, agus gu 'n do
dhorchaicheadh an cridhe amaid-
each.
22 Ag ràdh gur daoine glice
iad féin, rinneadh amadain diubh :
23 Agus chaochail iad glòir
an Dé neo-thruaillidh gu dealbh
a rinneadh cosmhuil ri duine
truaillidh, agus ri eunlaith, agus
ainmhidhibh ceithir-chosach, ag-
us bhéisdibh snàigeach.
24 Uime sin thug Dia thairis
iad mar an ceudna, tre ana-
miannaibh an cridhe féin, chum
neòghloine, a thoirt eas-urraim
d' an corpaibh féin eatorra féin :
25 Muinntir a chaochail fìrinn
Dé gu bréig, agus a thug aoradh
agus a rinn seirbhis do 'n chreut-
air ni 's mò na do 'n Chruithear,
a ta beannaichte gu sìorruidh.
Amen.
26 Air a shon so thug Dia
thairis iad do ana-miannaibh
gràineil : oir chaochail eadhon
am mnài an gnàthachadh nàdurra
chum a' ghnàtha a ta an aghaidh
nàduir :
27 Agus mar an ceudna na
fir, air tréigsinn doibh gnàthach-
adh nàdurra na mnà, loisgeadh
iad le 'n togradh d' a chéile, fir-
ionnaich ri firionnaich ag oib-
reachadh gràineileachd agus iad
a' faotainn dìol-thuarasdail an
seacharain annta féin, mar bu
chòir.
28 Agus amhuil mar nach bu
taitneach leo eòlas Dé a chumail,

thug Dia thairis iad do inntinn
mhì-chéillidh, a dhèanamh nithe
nach robh iomchuidh :

29 Air dhoibh bhi air an
lìonadh do 'n uile eucoir, strìop-
achas, olc, shannt, mhì-run : làn
do fharmad, do mhortadh, do
chonnsachadh, do cheilg, do
dhroch-bheusaibh ; 'nan luchd-
cogarsaich,

30 'Nan luchd-anacainnt, 'nan
luchd-fuath air Dia, 'nan luchd-
tarcuis, uaibhreach, 'nan luchd-
ràiteachais, 'nan luchd-cumadh
uilc, eas-ùmhal do phàrantaibh.

31 Eu-céillidh, 'nan luchd-
brisidh coimhcheangail, gun
ghràdh nàdurra, do-réiteachaidh,
neo-thruacanta :

32 Muinntir d'an aithne ceart-
as Dé, (gu bheil iadsan a ni an
leithide sin do nithibh toillteann-
ach air bàs.) *gidheadh* cha 'n e
mhàin gu bheil iad féin 'gan
dèanamh, ach a ta mar an
ceudna tlachd aca do 'n mhuinn-
tir a ni iad.

CAIB. II.

UIME sin a ta thu gun leith-
sgeul, O a dhuine, co air
bith thu a tha toirt breth : oir an
uair a tha thu toirt breth air
neach eile, tha thu ga d' dhìt-
eadh féin ; oir thusa a tha toirt
breth, tha thu dèanamh nan
nithe sin féin.

2 Ach a ta fios againne gu
bheil breitheanas Dé a réir fìr-
inn, an aghaidh na muinntir a
tha dèanamh an leithide sin.

3 Agus an saoil thusa so, O a
dhuine, a tha toirt breth orra-
san a ni an leithide sin, agus
a ta 'gan dèanamh thu féin,
gu 'n téid thu as o bhreitheanas
Dé ?

4 No 'n dèan thu tarcuis air
saoibhreas a mhaitheis, agus
'fhoighidin, agus 'fhad-fhulang-
ais, gun fhios bhi agad gu bheil
maitheas Dé ga d' threòrachadh
chum aithreachais ?

5 Ach a réir do chruais agus
do chridhe neo-aithreachail, a ta
thu càrnadh suas feirge dhuit
féin fa chomhair là na feirge,
agus foillseachaidh ceart-bhreith-
eanais Dé ;

6 A bheir do gach aon a réir
a ghnìomhara ;

7 Dhoibh-san a ta le buanach-
adh gu foighidneach ann an deadh
obair, ag iarraidh glòire, agus
urraim, agus neo-bhàsmhorachd,
a' bheatha mhaireannach :

8 Ach dhoibh-san a ta conspoid-
each, agus nach 'eil ùmhal do 'n
fhìrinn, ach a ta ùmhal do 'n
eucoir, dìom agus fearg ;

9 Amhghar agus teanntachd
air gach anam duine a ta dèan-
amh uilc, do 'n Iudhach air tùs,
agus mar an ceudna do 'n
Ghreugach :

10 Ach glòir, agus urram, agus
sìth, do gach duine a ni maith,
do 'n Iudhach air tùs, agus do 'n
Ghreugach mar an ceudna :

11 Oir cha 'n 'eil spéis aig
Dia do phearsa seach a chéile.

12 Oir a mheud as a pheac-
aich gun an lagh, sgriosar iad
gun an lagh ; agus a mheud as a
pheacaich fuidh an lagh, dìtear
iad leis an lagh :

13 (Oir cha 'n iad luchd-
éisdeachd an lagha *a ta* 'nam fìr-
eanaibh am fianuis Dé, ach
bithidh luchd-dèanamh an lagha
air am fìreanachadh.

14 Oir an uair a ta na Cinn-
ich aig nach 'eil lagh, a thaobh
nàduir a' dèanamh nan nithe a ta
san lagh, air dhoibh-san a bhi gun
lagh tha iad 'nan lagh dhoibh
féin :

15 Muinntir a ta nochdadh
obair an lagha sgrìobhta 'nan
cridheachaibh, air bhi d' an coguis
a' dèanamh fianuis leo, agus *an*
smuaintean eatorra féin 'gan ag-

airt, no a' gabhail an leith-
sgeil :)
16 San là anns an toir Dia
breth air nithibh uaigneach
dhaoine, a réir mo shoisgeil-sa,
tre Iosa Crìosd.
17 Feuch, goirear Iudhach
dhìot-sa, agus tha thu cur dòigh
san lagh, agus a' dèanamh uaill
á Dia;
18 Agus is aithne dhuit a thoil,
agus a ta thu a' dearbhadh nan
nithe a's feàrr, air dhuit bhi air
do theagasg as an lagh,
19 Agus a ta thu dòchasach
gur ceann-iuil thu féin do na
doill, solus dhoibhsan a ta an
dorchadas,
20 Fear-fòghluim do dhaoinibh
neo-eagnaidh, fear-teagaisg do
leanabaibh, aig am bheil samh-
ladh an eòlais agus na fìrinn a
ta san lagh.
21 Thusa uime sin a ta teagasg
neach eile, nach 'eil thu ga d'
theagasg féin? thusa a ta sear-
monachadh gun ghoid a dhèan-
amh, am bheil thu ri goid?
22 Thusa tha 'g ràdh gun
adhaltrannas a dhèanamh, am
bheil thu dèanamh adhaltrann-
ais? thusa le'n gràin ìodhola,
am bheil thu ri naomh-ghoid?
23 Thusa a ta dèanamh uaill as
an lagh, an tabhair thu, le bris-
eadh an lagha, eas-urram do Dhia?
24 Oir a ta ainm Dhé a'
faotainn toibheim do 'ur taobh-sa
am measg nan Cinneach, mar a
ta e sgrìobhta.
25 Oir a ta tairbhe gu fìrinneach
anns an timchioll-ghearradh, ma
ghléidheas tu an lagh: ach ma's
fear-brisidh an lagha thu, tha
do thimchioll-ghearradh 'na neo-
thimchioll-ghearradh dhuit.
26 Uime sin, ma ghléidheas
an neo-thimchioll-ghearradh fìr-
eantachd an lagha, nach measar
a neo-thimchioll-ghearradh-san
mar thimchioll-ghearradh?
27 Agus nach dìt an neo-
thimchioll-ghearradh thaobh nà-
duir, a ta a' coimhlionadh an
lagha, thusa a tha tre'n litir agus
tre 'n timchioll-ghearradh a 'd'
fhear-brisidh an lagha?
28 Oir cha'n Iudhach esan, a
tha mar sin o'n leth-muigh; ag-
us cha 'n e sin an timchioll-
ghearradh, a tha gu follaiseach
san fheoil:
29 Ach is Iudhach esan, a tha
mar sin san taobh a stigh; agus
is e sin an timchioll-ghearradh a
tha sa' chridhe, agus san spiorad,
cha'n ann san litir, aig am bheil
a chliù cha'n ann o dhaoinibh,
ach o Dhia.

CAIB. III.

CIOD e uime sin barrachd an
Iudhaich? no ciod e tairbhe
an timchioll-ghearraidh?
2 Is mòr *sin* air gach dòigh:
air tùs, do bhrìgh gur ann riu-
san a dh' earbadh briathra Dhé.
3 Oir ciod e *sin* ged nach do
chreid cuid? an dèan am mì-
chreidimh-san fìrinn Dhé gun
éifeachd?
4 Nar leigeadh Dia: ach biodh
Dia fior, agus gach duine 'na
bhreugaire; a réir mar a ta e
sgrìobhta, Chum gu bì thu ceart
ann ad bhriathraibh, agus gu 'n
toir thu buaidh 'nuair a bheirear
breth ort.
5 Ach ma mholas ar n-eucoir-
ne fìreantachd Dhé, ciod a their
sinn? am bheil Dia eucorach a
tha dèanamh dìoghaltais? (tha
mi a' labhairt mar dhuine,)
6 Nar leigeadh Dia: no cionn-
us a bheir Dia breth air an t-
saoghal?
7 Oir ma ta fìrinn Dhé tre mo
bhréig-sa air a meudachadh chum
a ghlòire-san; c'ar son a ta mise
air mo dhìteadh mar pheacach?
8 Agus c' ar son nach dèan
sinn olc, chum gu 'n tig maith

as? (mar a labhrar gu toibheum-
ach umainne, agus mar a thubh-
airt cuid gu bheil sinn ag ràdh.)
muinntir d' am bheil an dìteadh
a réir ceartais.
9 Ciod uime sin? am bheil
barrachd againne? cha 'n 'eil air
aon chor: oir dhearbh sinn roimhe
gu bheil araon na h-Iudhaich
agus na Cinnich uile fo pheac-
adh;
10 Mar a ta e sgrìobhta, Cha'n
'eil ionracan ann, cha 'n 'eil fiù a
h-aon:
11 Cha 'n 'eil neach *ann* a
thuigeas, cha 'n eil neach *ann* a
tha 'g iarraidh Dhé.
12 Chlaon iad uile *as an t-
slighe,* tha iad uile mì-tharbhach;
cha 'n 'eil neach a tha dèanamh
maith, cha 'n 'eil fiù a h-aon.
13 Is uaigh fhosgailte an
scòrnach; labhair iad cealg le'n
teangaibh; tha nimh nan nath-
racha nimhe fo 'm bilibh:
14 Aig am bheil am beul làn
do mhallachadh agus do sheirbhe:
15 *Tha* an cosan luath a
dhòrtadh fola:
16 *Tha* léir-sgrios agus
truaighe 'nan slighibh:
17 Agus slighe na sìthe cha
b' aithne dhoibh:
18 Cha 'n 'eil eagal Dé fa
chomhair an sùl.
19 A nis tha fhios againn ge
b'e nithe a ta'n lagh a' labhairt,
gur ann riu-san a ta fuidh 'n
lagh a tha e'gan labhairt: chum
gu druidear gach uile bheul, ag-
us gu 'm bì an saoghal uile air
fhaotainn ciontach am fianuis
Dé.
20 Uime sin cha bhi feòil air
bith air a fìreanachadh, 'na
fhianuis-san, tre oibribh an
lagha: oir *is ann* tre an lagh a
ta eòlas peacaidh.
21 Ach a nis tha fìreantachd
Dhé air a foillseachadh as
eugmhais an lagha, a' faotainn
fianuis o 'n lagh agus o na fàidh-
ibh;
22 Eadhon fìreantachd Dhé
tre chreidimh Iosa Crìosd, do
na h-uile, agus air na h-uile a
chreideas; oir cha 'n 'eil eadar-
dhealachadh ann:
23 Oir pheacaich na h-uile,
agus tha iad air teachd geàrr air
glòir Dhé;
24 Air dhoibh bhi air am
fìreanachadh gu saor le a ghràs,
tre an t-saorsa a ta ann an Iosa
Crìosd:
25 Neach a shònraich Dia 'na
ìobairt-réitich, tre chreidimh 'na
fhuil, chum 'fhìreantachd fhoill-
seachadh le maitheanas nam
peacanna a chaidh seachad, tre
fhad-fhulangas Dé;
26 A dh' fhoillseachadh, *tha
mi ag ràdh,* 'fhìreantachd-san
san àm a ta làthair; chum gu'm
biodh e cothromach, agus gu 'm
fìreanaicheadh e an tì a chreid-
eas ann an Iosa.
27 C' àit uime sin *am bheil*
uaill? Dhruideadh a mach i.
Ciod e an lagh *leis an do dhruid-
eadh a mach i? an e lagh* nan
oibre? Cha'n e; ach tre lagh a'
chreidimh.
28 Tha sinn uime sin a' meas
gu bheil duine air fhìreanachadh
tre chreidimh as eugmhais oibre
an lagha.
29 An e Dia nan Iudhach a
mhàin e? Nach e mar an ceudna
Dia nan Cinneach? Gu deimh-
in nan Cinneach mar an ceud-
na:
30 Do bhrìgh gur aon Dia,
a dh' fhìreanaicheas an tim-
chioll-ghearradh o chreidimh, ag-
us an neo-thimchioll-ghearradh
tre chreidimh.
31 Am bheil sinn uime sin a'
cur an lagha an neo-bhrìgh tre'n
chreidimh? Nar leigeadh Dia:
ach a ta sinne a' daingneachadh
an lagha.

CAIB. IV.

CIOD ma ta a their sinn a fhuair ar n-athair Abraham a réir na feòla?

2 Oir ma dh' fhìreanicheadh Abraham le oibribh, tha aobhar uaill aige, ach cha'n ann a thaobh Dhé.

3 Oir ciod a ta an sgriobtuir ag ràdh? Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìreantachd.

4 A nis do'n tì a ni obair cha'n ann mar ghean-maith a mheasar an tuarasdal, ach mar fhiachaibh.

5 Ach do'n tì nach dèan obair, ach a ta creidsinn anns an Tì a dh' fhìreanaicheas an duine mì-dhiadhaidh, measar a chreidimh mar fhìreantachd.

6 Amhuil mar a ta Daibhidh a' cur an céill beannachadh an duine sin d'am meas Dia fìreantachd as eugmhais oibre, *ag ràdh,*

7 Is beannaichte iadsan a fhuair maitheanas 'nan euceirtibh, agus aig am bheil am peacanna air am folach.

8 Is beannaichte an tì nach cuir an Tighearn peacadh as a leth.

9 Am bheil ma ta am beannachadh so *teachd* air an timchioll-ghearradh *a mhàin,* no mar an ceudna air an neo-thimchioll-ghearradh? Oir tha sinn ag ràdh gu'n do mheasadh creidimh do Abraham mar fhìreantachd.

10 Cionnus ma ta a mheasadh *dha* e? An ann an uair a bha e san timchioll-ghearradh, no san neo-thimchioll-ghearradh? Cha'n ann san timchioll-ghearradh, ach san neo-thimchioll-ghearradh.

11 Agus fhuair e comhar an timchioll-ghearraidh, seula fìreantachd a' chreidimh a bha aige san neo-thimchioll-ghearradh, chum gu'm biodh e 'na athair aca-san uile a ta creidsinn san neo-thimchioll-ghearradh, chum gu measadh fìreantachd dhoibh-san mar an ceudna:

12 Agus 'na athair an timchioll-ghearraidh dhoibh-san nach 'eil a mhàin do'n timchioll-ghearradh, ach mar an ceudna a ta 'g imeachd ann an ceumaibh a' chreidimh ar n-Athar Abrahaim, a bha aige san neo-thimchioll-ghearradh.

13 Oir cha b'ann tre'n lagh a thugadh an gealladh do Abraham no d'a shìol, Gu'm biodh e 'na oighre air an t-saoghal, ach tre fhìreantachd a' chreidimh.

14 Oir ma *ta* iadsan a bhuineas do'n lagh 'nan oighreachaibh, tha creidimh air a dhèanamh dìomhain, agus an gealladh gun bhrìgh:

15 A chionn gu bheil an lagh ag oibreachadh feirge: oir far nach 'eil lagh, cha 'n 'eil *an sin* briseadh lagha.

16 Uime sin is ann o chreidimh a ta 'n *oighreachd,* ionnus gu'm *biodh* i tre ghràs: chum gu'm biodh an gealladh daingean do'n t-sìol uile, cha'n ann a mhàin dhoibh-san a bhuineas do'n lagh, ach mar an ceudna dhoibh-san a bhuineas do chreidimh Abrahaim, neach is e ar-n-athair-ne uile,

17 (A réir mar a ta e sgrìobhta, Dh' òrduich mi thu a' d' athair mhòran chinneach,) 'na làthair-sa anns an do chreid e, eadhon Dia, a ta beothachadh nam marbh, agus *a ta* gairm nan nithe sin nach 'eil idir ann mar gu'm biodh iad ann:

18 Neach an aghaidh dòchais a chreid an dòchas, chum gu'm biodh e 'na athair mhòran chinneach; a réir mar a dubhradh, Mar so bithidh do shliochd.

19 Agus air dha gun bhi anmhunn an creidimh, cha do chuir e an suim gu robh a chorp

féin a nis marbh, air dha bhi
timchioll ceud bliadhna dh' aois,
no mairbhe bronn Shara:
20 Agus cha do chuir e an
amharus gealladh Dhé le mì-
chreidimh; ach bha e làidir an
creidimh, a' toirt glòire do Dhia:
21 Agus bha làn-deimhin aige,
an tì a thug an gealladh, gur
comasach esan air a choimhlion-
adh.
22 Agus uime sin mheasadh
so dhasan mar fhìreantachd.
23 A nis cha b' ann air a
shonsan a mhàin a sgrìobhadh,
gu'n do mheasadh so dha;
24 Ach air ar son-ne mar an
ceudna, d' am measar e, ma
chreideas sinn ann-san a thog
suas Iosa ar Tighearn o na
marbhaibh,
25 A thugadh thairis air son
ar ciontaidh, agus a thogadh suas
a rìs air son ar fìreanachaidh.

CAIB. V.

UIME sin air dhuinne bhi air
ar fìreanachadh tre chreid-
imh, tha sìth againn ri Dia, tre
ar Tighearn Iosa Crìosd:
2 Tre'm bheil againn mar an
ceudna slighe gu dol a steach tre
chreidimh chum a' ghràis so anns
am bheil sinn 'nar seasamh, agus
a ta sinn a' dèanamh gàirdeach-
ais an dòchas glòire Dhé.
3 Agus cha'n e *so* a mhàin,
ach a ta sinn mar an ceudna a'
dèanamh uaill ann an trioblaid-
ibh, do bhrìgh gu bheil fios ag-
ainn gu'n oibrich trioblaid foigh-
idin;
4 Agus foighidin, dearbhadh;
agus dearbhadh, dòchas:
5 Agus cha nàraich an dòchas,
do bhrìgh gu bheil gràdh Dhé
air a dhòrtadh a mach ann ar
cridheachaibh, tre 'n Spiorad
naomh a thugadh dhuinne.
6 Oir air dhuinne bhi fathast
gun neart, ann an àm iomchuidh
bhàsaich Crìosd air son nan
daoine neo-dhiadhaidh.
7 Oir is gann a dh' fhuilingeas
duine bàs air son duine choth-
romaich; ach theagamh gu'm
biodh aig neach éigin do mhis-
nich eadhon bàs fhulang air son
duine mhaith.
8 Ach a ta Dia a' moladh a
ghràidh féin duinne, do bhrìgh an
uair a bha sinn fathast 'nar
peacaich gu'n d' fhuiling Crìosd
bàs air ar son.
9 Is mò gu mòr uime sin, air
dhuinn a nis bhi air ar fìrean-
achadh tre 'fhuil, a shaorar trìd-
san o fheirg sinn.
10 Oir ma 'se air dhuinn bhi
'nar naimhdibh, gu'n d' rinneadh
réidh ri Dia sinn tre bhàs a
Mhic; is mò gu mòr, air dhuinn
bhi air ar dèanamh réidh, a
shaorar tre a bheatha sinn.
11 Agus cha'n e mhàin *sin*,
ach a ta sinn a' dèanamh gàird-
eachais an Dia, tre ar Tighearna
Iosa Crìosd, tre an d' fhuair sinn
a nis an réite.
12 Uime sin mar a thàinig
peacadh a steach do'n t-saoghal
tre aon duine, agus bàs tre 'n
pheacadh; mar sin mar an ceud-
na thàinig bàs air na h-uile
dhaoinibh, do bhrìgh gu 'n do
pheacaich iad uile.
13 Oir gus an lagh, bha peac-
adh anns an t-saoghal: ach cha
chuirear peacadh á leth *dhaoine*
far nach 'eil lagh.
14 Gidheadh, rìoghaich am
bàs o Adhamh gu Maois, eadh-
on air an dream nach do pheac-
aich a réir coslais eas-ùmhlachd
Adhaimh, neach is e samhladh
an Tì ud a bha ri teachd:
15 Ach cha 'n ann mar an
cionta, a tha 'n saor-thiodhlac.
Oir ma fhuair mòran bàs tre
chionta aoin, is mò gu mòr na
sin a *tha* gràs Dhé, agus an
tiodhlac troimh ghràs *a ta* tre

aon duine, Iosa Crìosd, pailte do mhòran.

16 Agus cha 'n ann mar tre aon duine a pheacaich, *mar sin* a tha 'n tabhartas: oir *bha* am breitheanas tre aon *chionta*, chum dìtidh: ach *a ta'n* saor-thabhartas o mhòran chiontaibh chum fìreanachaidh.

17 Oir ma 's e as tre chionta aoin *duine*, gu 'n do rìoghaich am bàs tre aon, is mò gu mòr na sin a rìoghaicheas iadsan, a gheibh pailteas gràis, agus tabhartais na fìreantachd, ann am beatha tre aon, *eadhon* Iosa Crìosd.

18 Uime sin mar tre chionta aoin *duine a thàinig breitheanas* air na h-uile dhaoinibh chum dìtidh, is amhuil sin mar an ceudna tre fhìreantachd aoin, *thàinig an saor thiodhlac* air na h-uile dhaoinihh chum fìreanachaidh na beatha.

19 Oir mar tre eas-ùmhlachd aoin duine a rinneadh mòran 'nam peacaich, is amhuil sin tre ùmhlachd aoin *duine* a nithear mòran 'nam fìreanaibh.

20 Ach thàinig an lagh a steach, chum gu meudaichteadh an cionta: ach far an do mheudaicheadh am peacadh, bu romhò a mheudaicheadh gràs:

21 Chum as mar a rìoghaich am peacadh chum bàis, mar sin gu'n rìoghaicheadh gràs tre fhìreantachd chum na beatha maireannaich, tre Iosa Crìosd ar Tighearn.

CAIB. VI.

CIOD ma ta a their sinn? Am buanaich sinn am peacadh, chum gu meudaichear gràs?

2 Nar leigeadh Dia: cionnus a dh' fheudas sinne a ta marbh do 'n pheacadh, ar beatha a chaitheadh ni 's fàide ann?

3 Nach 'eil fhios agaibh, a mheud againn as a bhaisteadh ann an Iosa Crìosd, gu 'n do bhaisteadh chum a bhàis sinn?

4 Air an aobhar sin dh' adhlaiceadh sinn maille ris tre 'n bhaisteadh chum bàis: ionnus mar a thogadh Crìosd suas o na marbhaibh le glòir an Athar, mar sin gu gluaiseamaid-ne mar an ceudna ann an nuadhachd beatha.

5 Oir ma chaidh ar suidheachadh maraon ann an coslas a' bhàis, bithidh sinn mar an ceudna *air ar suidheachadh ann an coslas* 'aiseirigh.

6 Air fhios so a bhi againn, gu bheil ar seann duine air a chéusadh maille *ris*, ionnus gu 'm biodh corp a' pheacaidh air a sgrios, chum á so suas nach dèanamaid seirbhis do 'n pheacadh.

7 Oir an tì a fhuair bàs, rinneadh saor e o 'n pheacadh.

8 A nis ma fhuair sinn bàs maille ri Crìosd, tha sinn a' creidsinn gu 'm bì sin beò maille ris mar an ceudna:

9 Air dhuinn fios a bhi againn air do Chrìosd éirigh o na marbhaibh, nach bàsaich e ni 's mò; cha 'n 'eil tighearnas aig a' bhàs ni 's mò air.

10 Oir a mheud gu 'n d' fhuair e bàs, is ann do 'n pheacadh a fhuair e bàs aon uair *a mhàin:* ach a mheud gu bheil e beò, is ann do Dhia a ta e beò.

11 Mar sin mar an ceudna measaibh-sa gu bheil sibh féin gu deimhin marbh do'n pheacadh, ach beò do Dhia tre Iosa Crìosd ar Tighearna.

12 Air an aobhar sin na rìoghaicheadh am peacadh ann bhur corp bàsmhor, air chor as gu 'n tugadh sibh ùmhlachd dha 'na ana-miannaibh.

13 Agus na tugaibh bhur buill 'nan armaibh euceirt do'n pheacadh; ach thugaibh sibh féin do

Dhia, mar dhream a ta beò o na
marbhaibh, agus bhur buill 'nan
armaibh fìreantachd do Dhia.
14 Oir cha bhi aig a' pheacadh
tighearnas oirbh: oir cha'n 'eil
sibh fuidh 'n lagh, ach fuidh
ghràs.
15 Ciod uime sin? am peac-
aich sinn, do bhrìgh nach 'eil
sinn fuidh 'n lagh, ach fuidh
ghràs? Nar leigeadh Dia.
16 Nach 'eil fhios agaibh, an
tì d'an toir sibh sibh féin mar
sheirbhisich chum ùmhlachd,
gur seirbhisich sibh do 'n tì d'an
dèan sibh ùmhlachd; ma 's ann
do'n pheacadh chum bàis, no do
ùmhlachd chum fìreantachd.
17 Ach buidheachas do Dhia,
an déigh dhuibh a bhi 'nur
seirbhisich do'n pheacadh, gu'n
d' thug sibh o bhur cridhe ùmh-
lachd do'n chumadh teagaisg sin
d' an d' thugadh sibh thairis.
18 Air dhuibh ma ta bhi air
bhur dèanamh saor o'n pheacadh,
rinn sibh seirbhis do'n fhìrean-
tachd.
19 Tha mi labhairt mar dhuine,
air son anmhuinneachd bhur
fèola-sa: oir mar a thug sibh
bhur buill mar sheirbhisich do
neòghloine, agus do euceart
chum euceirt, amhuil sin a nis
thugaibh bhur buill mar sheirbh-
isich do'n fhìreantachd, chum
naomhachd.
20 Oir an uair a bha sibh 'nur
seirbhisich do'n pheacadh, bha
sibh saor o'n fhìreantachd.
21 Air an aobhar sin ciod an
toradh a bha agaibh an sin anns
na nithibh sin, a ta nis a' cur
nàire oirbh? oir is e crìoch nan
nithe sin am bàs.
22 Ach a nis air dhuibh bhi
saor o'n pheacadh, agus 'nur
seirbhisich do Dhia, tha bhur
toradh agaibh chum naomhachd,
agus a' chrìoch a' bheatha mhair-
eannach.
23 Oir is e tuarasdal a' pheac-
aidh am bàs: ach is e saor-
thiodhlac Dhé a' bheatha mhair-
eannach, tre Iosa Crìosd ar Tigh-
earna.

CAIB. VII.

NACH 'eil fhios agaibh, a
bhràithre, (oir is ann riu-
san d'an aithne an lagh a ta mi
labhairt,) gu bheil tighearnas aig
an lagh air duine, am fad is beo e?
2 Oir a' bhean a ta pòsda ri
fear, tha i ceangailte leis an lagh
r' a fear am fad is beò e: ach ma
gheibh a fear bàs, tha i fuasgailte
o lagh a fir.
3 Uime sin am feadh is beò a
fear, ma phòsar i ri fear eile,
goirear ban-adhaltranach dh' i:
ach ma gheibh a fear bàs, tha i
saor o'n lagh sin, air chor as nach
ban-adhaltranach i, ged robh i
aig fear eile.
4 Air an aobhar sin, mo
bhràithre, tha sibhse mar an
ceudna marbh do'n lagh tre chorp
Chrìosd; ionnus gu'm biodh sibh
pòsda ri fear eile, *eadhon* ris-san
a thogadh o na marbhaibh, chum
gu'n tugamaid toradh a mach do
Dhia.
5 Oir an uair a bha sinn san
fheòil, bha miannan nam peac-
anna, tre'n lagh, ag oibreachadh
ann ar buill, chum toradh a thoirt
a mach gu bàs.
6 Ach a nis tha sinn air ar
dèanamh saor o'n lagh, air dha
sin a bhi marbh leis an do chum-
adh sinn: chum gu'n dèanamaid
seirbhis ann an nuadhachd spìor-
aid, agus cha'n *ann* an seanachd
na litreach.
7 Ciod uime sin a their sinn?
am bheil an lagh 'na pheacadh?
Nar leigeadh Dia. Ni h-eadh,
cha b' àithne dhomh peacadh, ach
tre'n lagh: oir cha bhiodh eòlas
agam air sannt, mur abradh an
lagh, Na sanntaich.

8 Ach air do'n pheacadh fàth
a ghlacadh tre 'n àithne, dh'-
oibrich e annam gach uile ghnè
an-tograidh: oir as eugmhais an
lagha *bha* 'm peacadh marbh.
9 Oir bha mise beò as eug-
mhais an lagha uair-éigin: ach
air teachd do'n àithne, dh' ath-
bheothaich am peacadh, agus
fhuair mise bàs.
10 Agus an àithne a *dh' òrd-
uicheadh* chum beatha, fhuaradh
dhomh-sa chum bàis i.
11 Oir air do'n pheacadh fàth
a ghlacadh tre 'n àithne, mheall
e mi, agus le sin mharbh e mi.
12 Air an aobhar sin *tha* 'n
lagh naomh; agus *a ta* 'n àithne
naomh, agus cothromach, agus
maith.
13 Uime sin an d' rinneadh an
ni sin a bha maith, na bhàs
domhsa? Nar leigeadh Dia.
Ach am peacadh, chum gu faic-
teadh gur peacadh e, ag oibreach-
adh bàis annam-sa, leis an ni sin
a ta maith; chum tre 'n àithne
gu 'm fàsadh am peacadh ro
pheacach.
14 Oir a ta fhios againne gu
bheil an lagh spioradail: ach a
ta mise feòlmhor, air mo reiceadh
fuidh 'n pheacadh.
15 Oir an ni a ta mi dèanamh,
cha taitneach leam e: oir an ni
a b'àill leam, cha'n e a ta mi a'
dèanamh; ach an ni a's fuathach
leam, is e sin a ta mise a' dèan-
amh.
16 Uime sin ma tha mi dèan-
amh an ni nach b' àill leam, tha
mi 'g aontachadh leis an lagh, gu
bheil e maith.
17 A nis ma ta cha mhise ni's
mò a tha dèanamh so, ach am
peacadh a tha gabhail còmh-
nuidh annam.
18 Oir a ta fhios agam, ann-
am-sa, (sin ri ràdh, ann am
fheòil,) nach 'eil maith sam bith
a' gabhail còmhnuidh: oir tha'n
toil a làthair maille rium, ach
dòigh sam bith chum maith a
dhèanamh cha 'n 'eil mi faot-
ainn.
19 Oir cha 'n 'eil mi dèanamh
am maith bu mhiann leam: ach
an t-olc nach b' àill leam, is e sin
a ta mi a' dèanamh.
20 A nis ma tha mi a' dèan-
amh an ni nach b' àill leam, cha
mhise ni 's mò a ta dèanamh so,
ach am peacadh a tha gabhail
còmhnuidh annam.
21 Uime sin tha mi faotainn
lagha, 'nuair a b' àill leam am
maith a dhèanamh, gu bheil an
t-olc a làthair agam.
22 Oir a ta tlachd agam an
lagh Dhé, a réir an duine an
taobh a stigh:
23 Ach tha mi faicinn lagha
eile a' m' bhuill a' cogadh an
aghaidh lagha m' inntinn, agus
ga m' thoirt am bruid do lagh a'
pheacaidh, a ta ann am bhuill.
24 Och is duine truagh mi!
cò a shaoras mi o chorp a' bhàis
so?
25 Tha mi toirt buidheachais
do Dhia, tre Iosa Crìosd ar
Tighearna. Uime sin, tha mise
féin leis an inntinn a' dèanamh
seirbhis do lagh Dhé; ach leis an
fheòil do lagh a' pheacaidh.

CAIB. VIII.

AIR an aobhar sin cha 'n 'eil a
nis dìteadh sam bith do'n
dream sin a tha ann an Iosa
Crìosd, a tha gluasad cha'n ann
a réir na feòla, ach a réir an
Spioraid.
2 Oir shaor lagh Spioraid na
beatha, ann an Iosa Crìosd,
mise o lagh a' pheacaidh agus a'
bhàis.
3 Oir an ni nach robh an
comas do'n lagh a dhèanamh, do
bhrìgh gu robh e anmhunn tre'n
fheòil, ag cur a Mhic féin do
Dhia an coslas feòla peacaich,

agus *'na ìobairt* air son peac-
aidh, dhìt e am peacadh san
fheòil:
4 Chum gu 'm biodh fìrean-
tachd an lagha air a coimhlion-
adh annainne, a tha gluasad
cha 'n ann a réir na feòla, ach a
réir an Spioraid.
5 Oir an dream a ta a réir na
feòla, tha an aire air na nithibh
sin a bhuineas do 'n fheòil; ach
an dream a ta réir an Spioraid,
air na nithibh sin a bhuineas
do 'n Spiorad.
6 Oir an inntinn fheòlmhor is
bàs i; ach an inntinn spioradail
is beatha agus sìth i:
7 Do bhrìgh gur naimhdeas
an inntinn fheòlmhor an aghaidh
Dhé; oir cha 'n 'eil i ùmhal do
lagh Dhé, agus cha mhò a tha 'n
comas d' i bhi.
8 Uime sin cha 'n urrainn iad-
san a tha san fheòil Dia a
thoileachadh.
9 Ach cha 'n 'eil sibhse san
fheòil, ach san Spiorad, ma tha
Spiorad Dhé a' gabhail còmh-
nuidh annaibh. A nis mur 'eil
Spiorad Chrìosd aig neach, cha
bhuin e dha.
10 Agus ma *tha* Crìosd ann-
aibh, *tha* 'n corp marbh gu
deimhin a thaobh peacaidh; ach
is beatha an spiorad a thaobh
fìreantachd.
11 Ach ma tha Spiorad an Tì
a thog Iosa o na marbhaibh a'
gabhail còmhnuidh annaibh, an
Tì a thog Crìosd o na marbhaibh,
beothaichidh e mar an ceudna
bhur cuirp bhàsmhor-sa, tre a
Spiorad-san a ta chòmhnuidh
annaibh.
12 Uime sin, a bhràithre, tha
sinn fo fhiachaibh, cha 'n ann
do 'n fheòil, chum ar beatha a
chaitheadh a réir na feòla.
13 Oir ma chaitheas sibh bhur
beatha a réir na feòla, gheibh
sibh bàs: ach ma mharbhas sibh
tre 'n Spiorad gnìomhara na
colla, bithidh sibh beò.
14 Oir a mheud 's a ta air an
treòrachadh le Spiorad Dhé, is
iad mic Dhé.
15 Oir cha d' fhuair sibh
Spiorad na daorsa a rìs chum
eagail; ach fhuair sibh Spiorad
na h-uchd-mhacachd, tre an
glaodh sinn, Abba, Athair.
16 Tha an Spiorad féin a'
dèanamh fianuis maille r' ar
spiorad-ne, gur sinn clann Dhé:
17 Agus ma 's clann is oigh-
reachan; oighreachan air Dia,
agus comh-oighreachan maille ri
Crìosd: ma 'se is gu 'm fuiling
sinn maille ris, chum gu glòr-
aichear sin maille ris mar an
ceudna.
18 Oir tha mi a' measadh nach
airidh fulangais na h-aimsir a ta
làthair bhi air *an coimhmeas* ris
a' ghlòir a dh' fhoillsichear ann-
ainn.
19 Oir a ta dùil dhùrachdach
a' chruthachaidh a' feitheamh ri
foillseachadh cloinne Dhé.
20 Oir chuireadh an cruthach-
adh fo dhìomhanas, cha 'n ann le
'thoil, ach trid-san a chuir fo
dhìomhanas *e;*
21 An dòchas gu 'n saorar an
cruthachadh féin fòs o dhaorsa
na truaillidheachd, gu saorsa
glòrmhor cloinne Dhé.
22 Oir a ta fhios againne gu
bheil an cruthachadh uile ag
osnaich, agus am péin gu léir,
mar mhnaoi ri saothair, gus an
àm so:
23 Agus cha 'n *e so* a mhàin,
ach sinn féin mar an ceudna, aig
an bheil ceud thoradh an Spior-
aid, tha eadhon sinne ag osnaich
annainn féin, a' feitheamh ris an
uchd-mhacachd, *eadhon* saorsa ar
cuirp.
24 Oir is ann le dòchas a
shaorar sinn: ach dòchas a
chithear, cha dòchas e: oir an ni

a ta an duine faicinn, c' ar son
a bhios dòchas aige ris?
25 Ach ma tha dòchas againn
ris an ni nach 'eil sinn a' faicinn,
feithidh sinn gu foighidneach ris.
26 Tha an Spiorad féin mar an
ceudna a' dèanamh còmhnaidh le
ar n-anmhuinneachd: oir cha'n
aithne dhuinn ciod a ghuidh-
eamaid mar bu chòir dhuinn;
ach a ta an Spiorad féin a' dèan-
amh eadar-ghuidhe air ar son le
osnaibh do-labhairt.
27 Agus is aithne dhasan a ta
rannsachadh nan cridheachan
ciod i inntinn an Spioraid, do
bhrìgh gu bheil e a' dèanamh
eadar-ghuidhe air son nan
naomh a réir *toil* Dé.
28 Agus a ta fhios againn
gu'n comh-oibrich na h-uile nithe
chum maith, do 'n dream aig am
bheil gràdh do Dhia, *eadhon*
dhoibh-san a ghairmeadh a réir
a rùin.
29 Oir an dream a roimh-
aithnich e, roimh-òrduich e iad
mar an ceudna *chum bhi* comh-
chosmhuil ri ìomhaigh a Mhic,
chum gu'm biodh esan 'na cheud-
ghin am measg mòrain bhràithre.
30 Agus an dream a roimh-
òrduich e, ghairm e iad mar an
ceudna: agus an dream a ghairm
e, dh' fhìreanaich e mar an
ceudna: agus an dream a dh'-
fhìreanaich e, ghlòraich e mar
an ceudna.
31 Ciod uime sin a their sinn
ris na nithibh sin? Ma tha Dia
leinn, cò *dh' fheudas bhi* 'nar n-
aghaidh?
32 An Tì nach do chaomhain
a Mhac féin, ach a thug thairis e
air ar son-ne uile, cionnus maille
ris-san nach toir e mar an ceud-
na dhuinn gu saor na h-uile
nithe?
33 Cò a chuireas coire sam
bith á leth daoine taghta Dhé?
Is e Dia a dh' fhìreanaicheas.
34 Cò a dhìteas? *Is e* Crìosd a
fhuair bàs, seadh tuilleadh fòs, a
dh' éirich a rìs, agus a ta air deas
làimh Dhé, neach a ta mar an
ceudna a' dèanamh eadar-ghuidhe
air ar son-ne.
35 Cò a sgaras sinn o ghràdh
Chrìosd? *an dèan* trioblaid, no
àmhghar, no geur-leanmhuinn,
no gorta, no lomnochduidh, no
cunnart, no claidheamh?
36 (A réir mar a ta e sgrìobh-
ta, Air do shonsa mharbhadh
sinn rè an là; mheasadh sinn
mar chaoraich chum marbhaidh.)
37 Ni h-eadh, ach anns na
nithibh sin uile tha sinn a' toirt
tuilleadh agus buaidh, trid-san a
ghràdhaich sinn.
38 Oir a ta dearbh-bheachd
agam, nach bì bàs, no beatha, no
aingil, no uachdaranachda, no
cumhachda, no nithe a ta làth-
air, no nithe a ta ri teachd,
39 No àirde, no doimhne, no
creutair sam bith eile, comasach
air sinne a sgaradh o ghràdh
Dhé a ta ann an Iosa Crìosd ar
Tighearn.

CAIB. IX.

A TA mi a' labhairt na fìr-
inn ann an Crìosd, cha
dèan mi breug, (air bhi do m'
choguis a' dèanamh fianuis domh
san Spiorad naomh:)
2 Gu bheil doilgheas mòr orm,
agus cràdh air mo chridhe an
còmhnuidh.
3 Oir ghuidhinn mi féin a bhi
dealaichte o Chrìosd, air son mo
bhràithre, mo luchd-dàimh a
thaobh na feòla:
4 A ta 'nan Israelich; d'am
buin an uchd-mhacachd, agus a'
ghlòir, agus na coimhcheangail,
agus tabhairt an lagha, agus
seirbhis *Dé*, agus na geallanna;
5 D' am buin na h-aithriche,
agus o' m bheil Crìosd a thaobh
na feòla, neach is e Dia os ceann

nan uile, beannaichte gu sìor-
ruidh. Amen.
6 Cha'n e gu bheil focal Dé
gun éifeachd. Oir cha'n Israel-
ich iadsan uile a ta o Israel:
7 Agus ni mò do bhrìgh gur
sliochd do Abraham iad, *a ta iad*
uile 'nan cloinn: ach, Ann an
Isaac ainmichear do shìol.
8 Is e sin ri ràdh, Cha'n iad
clann na feòla clann Dhé: ach is
iad clann a' gheallaidh a mheas-
ar mar shìol.
9 Oir *is* e so focal a' gheall-
aidh, A réir an àm so thig mi,
agus bithidh mac aig Sara.
10 Agus cha'n e mhàin *so*, ach
Rebeca mar an ceudna 'nuair a
thoirrcheadh i o aon, *eadhon*
Isaac ar n-athair-ne;
11 (Oir mun do rugadh *na
naoidheana*, agus mun d'rinn iad
maith no olc, chum gu'm biodh
rùn Dé a réir an taghaidh
seasmhach, cha'n ann o oibribh,
ach o'n Tì a ghairmeas;)
12 A dubhradh rithe, Nì an
neach a's seine seirbhis do'n
neach a's òige.
13 A réir mar a ta e sgrìobh-
ta, Ghràdhaich mi Iacob, ach
dh' fhuathaich mi Esau.
14 Ciod a their sinn ma ta?
am bheil eucoir maille ri Dia?
Nar leigeadh Dia.
15 Oir a ta e ag ràdh ri
Maois, Nì mi tròcair air an neach
air an dèan mi tròcair, agus
gabhaidh mi truas do'n neach
d' an gabh mi truas.
16 Uime sin cha'n ann o'n tì
leis an àill, no o'n tì a ruitheas,
ach o Dhia a nì tròcair.
17 Oir a ta an sgriobtuir ag
ràdh ri Pharaoh, Is ann chum na
crìche so féin a thog mi suas thu,
chum gu'm foillsichinn mo
chumhachd annad, agus chum
gu'm biodh m'ainm iomraideach
air feadh na talmhainn uile.
18 Uime sin nì e tròcair air
an tì a's àill leis, agus an tì a's
àill leis cruaidhichidh e.
19 Their thu ma ta rium, C'ar
son a ta e ma seadh a' faghail
croin? oir cò a chuir an aghaidh
a thoile?
20 Ni h-eadh ach, O a
dhuine, cò thusa a ta tagradh an
aghaidh Dhé? An abair an ni
a chumadh ris an tì a chum *e*,
C'ar son a rinn thu mi mar so?
21 Nach 'eil cumhachd aig a'
chriadhadair air a' chriadh,
ionnus gu'n dèanadh e do'n aon
mheall aon soitheach chum urr-
aim, agus soitheach eile chum
eas-urraim.
22 *Ciod* ma's e, air bhi do Dhia
toileach 'fhearg a nochdadh,
agus a chumhachd a dhèanamh
aithnichte, gu'n d' fhuiling e
le mòr fhad-fhulangas soithiche
na feirge air an ulluchadh chum
sgrios:
23 Agus chum gu'n dèanadh
e aithnichte saoibhreas a ghlòire
air soithichibh na tròcair, a
dh' ulluich e roimh-làimh chum
glòire,
24 Eadhon sinne a ghairm e,
cha'n e mhàin do na h-Iudhaich,
ach mar an ceudna do na Cinn-
ich.
25 Mar a ta e ag ràdh mar an
ceudna ann an Hosea, Goiridh
mi mo phobull diubh-san nach
robh 'nam pobull domh; agus
bean ghràdhach dh' ise nach robh
gràdhach.
26 Agus tàrlaidh, anns an
ionad san dubhradh riu, Cha sibh
mo phobull-sa; an sin gu'n goir-
ear Clann an Dé bheò dhiubh.
27 Tha Esaias mar an ceudna
ag éigheach, mu thimchioll Is-
raeil, Ged tha àireamh chloinn
Israeil mar ghaineamh na fairge,
is fuigheall a thèarnar.
28 Oir crìochnaichidh e an
obair, agus gearraidh e goirid i
an ceartas: do bhrìgh gu'n dèan

an Tighearn obair ghoirid air an
talamh.
29 Agus mar a thubhairt
Esaias roimhe, Mur fàgadh Tigh-
earn nan sluagh sìol againne,
dhèantadh sinn mar Shodom, ag-
us bhitheamaid cosmhuil ri Go-
morrah.
30 Ciod a their sinn ma seadh?
Gu 'n d' ràinig na Cinnich, nach
robh a' leantuinn fìreantachd,
air fìreantachd, eadhon an fhìr-
eantachd a ta o chreidimh:
31 Ach cha do ràinig Israel,
a bha leantuinn lagha na fìr-
eantachd, air lagh na fìreant-
achd.
32 C' ar son? A chionn nach
ann o chreidimh, ach mar gu 'm
b' ann o oibribh an lagha *a dh'iarr
iad i:* oir thuislich iad air a'
chloich-thuislidh sin;
33 Mar a ta e sgrìobhta,
Feuch, cuiream ann an Sion
clach-thuislidh, agus carraig
oilbheim: agus gach neach a
chreideas ann-san, cha chuirear
gu nàire e.

CAIB. X.

A BHRAITHRE, is e dùr-
achd mo chridhe, agus m'
ùrnuigh ri Dia air son Israeil,
gu 'm biodh iad air an tèarnadh.
2 Oir a ta mi dèanamh fianuis
doibh, gu bheil eud aca thaobh
Dhé, ach cha'n ann a réir eòlais.
3 Oir air dhoibh bhi aineolach
air fìreantachd Dhé, agus ag
iarraidh am fìreantachd féin a
chur air chois, cha do strìochd
iad do fhìreantachd Dhé.
4 Oir is e Crìosd crìoch an
lagha, chum fìreantachd do gach
neach a chreideas.
5 Oir a ta Maois a' cur an céill
na fìreantachd a ta o 'n lagh,
eadhon, An duine a nì na nithe
sin, gu 'm bì e beò leo.
6 Ach mar so a ta an fhìrean-
tachd a ta o chreidimh ag ràdh,
Na abair ann do chridhe, Cò
théid suas air nèamh? (sin r' a
ràdh, a thoirt Chrìosd a nuas;)
7 No, Cò a théid sìos do 'n
doimhne? (sin r' a ràdh, a thoirt
Chrìosd a rìs air ais o na marbh-
aibh:)
8 Ach ciod a ta i ag ràdh?
Tha 'm focal am fagus duit, ann
do bheul, agus ann do chridhe:
'se sin focal a' chreidimh a tha
sinne a' searmonachadh,
9 Ma dh' aidicheas tu le d'
bheul an Tighearn Iosa, agus ma
chreideas tu ann do chridhe, gu 'n
do thog Dia o na marbhaibh e,
gu 'n saorar thu.
10 Oir is ann leis a' chridhe a
chreidear chum fìreantachd, ag-
us leis a' bheul a dh' aidichear
chum slàinte.
11 Oir a ta an sgriobtuir ag
ràdh, Ge b' e neach a chreideas
ann-san, cha nàraichear e.
12 Oir cha'n 'eil eadar-dheal-
achadh eadar an t-Iudhach agus
an Greugach: oir an t-aon Tigh-
earn a ta os ceann nan uile, tha
e saoibhir do na h-uile a ghair-
meas air.
13 Oir ge b' e neach a ghair-
meas air ainm an Tighearna,
tèarnar e.
14 Ach cionnus a ghairmeas
iad airsan anns nach do chreid
iad? agus cionnus a chreideas
iad anns an Tì air nach cual iad
iomradh? agus cionnus a chluinn-
eas iad gun searmonaiche?
15 Agus cionnus a nì iad sear-
moin, mur cuirear iad? mar a ta
e sgrìobhta, Cia sgiamhach cosa
na muinntir sin a ta searmon-
achadh soisgeil na sìthe, a ta
toirt sgéil aoibhneich air nithibh
maithe!
16 Ach cha robh iad uile
ùmhal do 'n t-soisgeul. Oir tha
Esaias ag ràdh, A Thighearn, cò
a chreid ar n-aithris-ne?
17 Uime sin, is ann o éisd-

eachd a thig creidimh, agus éisd-
eachd tre fhocal Dé.
18 Ach a ta mi ag ràdh, Nach
cual iad? Chuala gu deimhin,
chaidh am fuaim air feadh gach
tìre a mach, agus am briathra gu
iomallaibh an domhain.
19 Ach a ta mi ag ràdh, Nach
robh fios aig Israel? Air tùs,
tha Maois ag ràdh, Cuiridh mi
eud oirbh le *Cinneach* nach 'eil
'nan Cinneach, *agus* le Cinneach
neo-thuigseach cuiridh mi fearg
oirbh.
20 Ach a ta Esaias ro dhàna,
agus a ta e ag ràdh, Fhuaradh
mi leo-san nach d' iarr mi; dh'-
fhoillsicheadh mi dhoibh-san
nach d' fhiosraich air mo shon.
21 Ach ri Israel a ta e ag ràdh,
Shìn mi mach mo làmhan rè an
là gu h-iomlan ri pobull eas-
ùmhal agus a labhras a' m' agh-
aidh.

CAIB. XI.

A TA mi ag ràdh ma seadh,
An do thilg Dia a phobull
uaith? Nar leigeadh Dia. Oir
is Israeleach mise féin mar an
ceudna, do shliochd Abrahaim,
do thréibh Bheniamin.
2 Cha do thilg Dia uaith a
phobull a roimh-aithnich e.
Nach 'eil fhios agaibh ciod e a
ta an sgriobtuir ag ràdh mu
Elias? cionnus a ta e a' dèanamh
eadar-ghuidhe ri Dia an aghaidh
Israeil, ag ràdh,
3 A Thighearn, mharbh iad
t' fhàidhean, agus leag iad sìos
t' altairean; agus dh' fhàgadh
mise a' m' aonar, agus tha iad ag
iarraidh m' anama.
4 Ach ciod a ta freagradh Dhé
ag ràdh ris? Dh' fhàg mi dhomh
féin seachd mìle fear, nach do
lùb an glùn do *dhealbh* Bhaail.
5 Agus mar sin mar an ceudna
tha san àm so a làthair fuigh-
eall a réir taghaidh a' ghràis.

6 Agus ma 's ann tre ghràs,
cha 'n ann o oibribh ni 's mò: no
cha ghràs gràs ni 's mò. Ach
ma 's ann o oibribh, cha 'n ann o
ghràs á sin suas: no cha 'n obair
á sin suas obair.
7 Ciod ma seadh? An ni sin
a ta Israel ag iarraidh, cha do
ràinig e air; ach ràinig an tagh-
adh air, agus chaidh a' chuid eile
a dhalladh:
8 Mar a ta e sgrìobhta, Thug
Dia dhoibh spiorad na suaine,
sùilean chum nach faiceadh iad,
agus cluasan chum nach cluinn-
eadh iad, gus an là an diugh.
9 Agus a ta Daibhidh ag ràdh,
Biodh am bòrd mar ribe, agus
mar inneal-glacaidh, agus mar
cheap-tuislidh, agus mar dhìol-
thuarasdail dhoibh:
10 Biodh an sùilean air an
dorchachadh, chum nach faic iad;
agus crom-sa an druim an còmh-
nuidh.
11 A ta mi ag ràdh uime sin,
An do thuislich iad ionnus gu 'n
tuiteadh iad? Nar leigeadh Dia:
ach tre an tuiteam-san tha
slàinte *air teachd* chum nan Cinn-
each, chum iadsan a bhrosnuch-
adh gu h-eud.
12 Ma 's e an tuiteam-san
saoibhreas an domhain, agus an
lughdachadh saoibhreas nan
Cinneach; cia 's mò na sin a
bhitheas an lànachd?
13 Oir is ann ribhse a ta mi a'
labhairt, a Chinneacha; do
bhrìgh gur mi abstol nan Cinn-
each, tha mi toirt urraim do m'
dhreuchd:
14 Ma dh' fheudas mi air chor
sam bith mo choimh-fheòil a
bhrosnuchadh gu h-eud, agus
gu 'n tèaruinn mi dream àraidh
dhiubh.
15 Oir ma 's e an tilgeadh-san
air falbh réiteachadh an domh-
ain; ciod e an ath-ghabhail, ach
beatha o na marbhaibh?

16 Oir ma ta an ceud-thoradh
naomh, tha am meall *naomh* mar
an ceudna: agus ma ta an
fhreumh naomh, *tha* na geuga
mar sin mar an ceudna.
17 Agus ma tha cuid do na
geugaibh air am briseadh dheth,
agus gu bheil thusa, a bha a' d'
chrann-oladh fiadhaich, air do
shuidheachadh 'nam measg, agus
maille riu a' faotainn comhpàirt
do fhréimh agus do reamhrachd
a chroinn-oladh;
18 Na dèan uaill an aghaidh
nan geug: ach ma nì thu uaill
'nan aghaidh, cha tusa a dh'-
iomchaireas an fhreumh, ach an
fhreumh thusa.
19 Their thu uime sin, Bhris-
eadh dheth na geuga, chum gu
suidhichteadh mise 'nan àit.
20 Ro mhaith; air son am
mì-chreidimh bhriseadh iadsan
dheth, agus a ta thusa a' seas-
amh tre chreidimh. Na bì àrd-
inntinneach, ach fo eagal.
21 Oir mur do chaomhain Dia
na geuga nàdurra, *biodh eagal
ort* nach caomhain e thusa mar
an ceudna.
22 Feuch uime sin maitheas
agus geur-cheartas Dé: geur-
cheartas d'an taobh-san a thuit;
ach do d' thaobh-sa, maitheas,
ma bhuanaicheas tu 'na mhaith-
eas; agus mur buanaich, gearrar
dheth thusa mar an ceudna.
23 Agus suidhichear iadsan
mar an ceudna, mur buanaich
iad 'nam mì-chreidimh: oir a
ta Dia comasach air an suidh-
eachadh a rìs.
24 Oir ma ghearradh thusa
as a' chrann-oladh a bha fiadh-
aich a thaobh nàduir, agus gu 'n
do shuidhicheadh ann an deadh
chrann-oladh thu an aghaidh
nàduir; cia mòr a's mò na sin a
shuidhichear na *geuga* nàdurra
'nan crann-oladh féin?
25 Oir cha b' àill leam, a
bhràithre, sibhse bhi aineolach
air an rùn-dìomhair so, (chum
nach biodh sibh glic 'nur barail
féin,) gu 'n do thàrladh doille
ann an cuid do Israel, gus an tig
iomlaineachd nan Cinneach a
steach.
26 Agus mar sin bithidh Is-
rael uile air an tèarnadh: mar
a ta e sgrìobhta, Thig am Fear-
saoraidh o Shion, agus tionn-
daidhidh e mì-dhiadhachd o Ia-
cob:
27 Oir is e so mo choimhcheang-
al riu, 'nuair a bheir mi air falbh
am peacanna.
28 Thaobh an t-soisgeil, *is*
naimhdean iad air bhur sonsa:
ach a thaobh an taghaidh, *tha iad*
gràdhaichte air son nan aithriche.
29 Oir a ta tiodhlacan agus
gairm Dhé gun aithreachas.
30 Oir mar a bha sibhse
roimhe so eas-ùmhal do Dhia,
ach a nis a fhuair sibh tròcair
tre am mì-chreidimh-san:
31 Amhuil sin a ta iadsan san
àm so eas-ùmhal, chum tre bhur
tròcair-sa gu'm faigh iad tròcair
mar an ceudna.
32 Oir dhruid Dia iad uile an
am mì-chreidimh, chum tròcair
a dhèanamh air na h-uile.
33 O doimhne saoibhris araon
gliocais agus eòlais Dé! Cia
do-rannsachaidh a bhreitheanais,
agus do-lorgachaidh a shligh-
ean!
34 Oir cò aig an robh fios
inntinn an Tighearna, no cò bu
chomhairleach dha?
35 No cò thug dha air tùs,
agus a làn-dìolar a rìs dha e?
36 Oir is ann uaithe-san, agus
trid-san, agus air a shon-san *a ta*
na h-uile nithe: dhasan *gu robh*
glòir gu sìorruidh. Amen.

CAIB. XII.

AIR an aobhar sin guidheam
oirbh, a bhràithre, tre

thròcairibh Dhé, bhur cuirp a
thoirt 'nam beo-ìobairt, naomh,
thaitnich do Dhia, *ni a's e* bhur
seirbhis reusonta.
2 Agus na bithibh air bhur
cumadh ris an t-saoghal so: ach
bithibh air bhur cruth-atharrach-
adh tre ath-nuadhachadh bhur
n-inntinn, chum gu 'n dearbh
sibh ciod i toil mhaith, thait-
neach, agus dhiongmhalta sin
Dhé.
3 Oir a ta mi ag ràdh, troimh
a' ghràs a thugadh dhomh-sa,
ris gach neach 'nur measg, gun
smuaineachadh *uime féin* ni 's
àirde na 's còir dha smuaineach-
adh; ach smuaineachadh am
measarrachd, a réir mar a roinn
Dia ris gach neach tomhas a'
chreidimh.
4 Oir mar a ta mòran bhall
againn ann an aon chorp, agus
nach e 'n t-aon ghnìomh a' th'aig
gach ball;
5 Amhuil sin ged tha sinne
'nar mòran, is aon chorp ann an
Crìosd sinn, agus is buill sinn
gach aon fa leth d' a chéile.
6 Uime sin air bhi do thiodh-
lacaibh againn, eadar-dheal-
aichte a réir a' ghràis a thug-
adh dhuinn, ma 's fàidheadair-
eachd, *dèanamaid fàidheadair-
eachd* a réir tomhais a' chreidimh:
7 No ma's frithealadh *thugam-
aid aire* d' ar frithealadh; no an
tì a theagaisgeas, *thugadh e aire*
d' a theagasg;
8 No an tì a bheir earail, *thu-
gadh e aire* d' a earail: an tì a
roinneas *an deirc, roinneadh e i*
an tréibhdhireachd; an tì a
riaghlas, *dèanadh se e* le dùrachd;
an tì a nì tròcair, *dèanadh se e* gu
suilbhir.
9 *Biodh bhur* gràdh gun cheilg.
Biodh gràin agaibh do 'n olc,
dlùth-leanaibh ris an ni a tha
maith.
10 *Bithibh* teo-chridheach d'a
chéile le gràdh bràthaireil, ann
an urram a' toirt toisich gach
aon d' a chéile:
11 Gun bhi leasg ann an
gnothuichibh: dùrachdach 'nur
spiorad; a' dèanamh seirbhis
do 'n Tighearn:
12 A' dèanamh gàirdeachais
an dòchas: foighidneach an
trioblaid; maireannach ann an
ùrnuigh:
13 A' comh-roinn ri uireas-
bhuidh nan naomh; a' gnàth-
achadh aoidheachd.
14 Beannaichibh an dream
a ta dèanamh geur-leanmhuinn
oirbh: beannaichibh, agus na
mallaichibh.
15 Dèanaibh gàirdeachas maille
riusan a ta ri gàirdeachas, ag-
us caoidh maille riusan a ta ri
caoidh.
16 Bithibh a dh'aon rùn d' a
chéile. Na biodh bhur cion air
nithibh àrda, ach cuiribh sibh
féin an comh-inbhe riu-san a ta
ìosal. Na bithibh glic 'nur barail
féin.
17 Na ìocaibh olc air son uilc
do dhuine sam bith. Ulluich-
ibh nithe ciatach am fianuis nan
uile dhaoine.
18 Ma dh' fheudas e bhi,
mheud 's a ta e 'n comas duibh,
bithibh an sìth ris na h-uile
dhaoinibh.
19 *A chàirde* gràdhach, na
dèanaibh dìoghaltas air bhur son
féin, ach thugaibh àit do 'n
fheirg: oir a ta e sgrìobhta,
Is leam-sa dìoghaltas; ìocaidh
mi, a ta an Tighearn ag ràdh.
20 Uime sin ma bhios do
nàmhaid ocrach, thoir biadh dha;
ma bhios e tartmhor, thoir deoch
dha: oir le so a dhèanamh càr-
naidh tu eibhle teine air a
cheann.
21 Na tugadh buaidh ort leis
an olc, ach thoir-sa buaidh air
an olc leis a' mhaith.

CAIB. XIII.

BIODH gach anam ùmhal do
na h-àrd-chumhachdaibh.
Oir cha'n 'eil cumhachd ann ach
o Dhia: agus na cumhachdan a
ta ann, is ann le Dia a dh' òrd-
uicheadh iad.
2 Air an aobhar sin ge b'e air
bith a chuireas an aghaidh a'
chumhachd, tha e cur an agh-
aidh òrduigh Dhé: agus iadsan
a chuireas 'na aghaidh, gheibh
iad breitheanas dhoibh féin.
3 Oir cha 'n 'eil uachdarain
'nan aobhar eagail do dheadh
oibribh, ach do dhroch oibribh.
Uime sin am miann leat bhi gun
eagal an uachdarain ort? dèan
am maith, agus gheibh thu cliù
uaith.
4 Oir is esan seirbhiseach Dhé
chum maith dhuit. Ach ma nì
thu an t-olc, biodh eagal ort;
oir cha'n ann gu dìomhain a
tha e giùlan a' chlaidheimh: oir
is e seirbhiseach Dhé e, 'na
dhìoghaltair feirge air an tì a
nì olc.
5 Uime sin is éigin bhi ùmhal,
cha'n ann a mhàin air son feirge,
ach mar an ceudna air son coguis.
6 Oir air an aobhar so tha
sibh mar an ceudna a' toirt cìse
dhoibh: oir is iad seirbhisich Dhé
iad, a' sìor-fheitheamh air an ni
so féin.
7 Air an aobhar sin thugaibh
do na h-uile an dlighe féin: càin
dhasan d' an *dlighear* càin, cìs
dhasan d' an *dlighear* cìs, eagal
dhasan d' an *dlighear* eagal, agus
urram dhasan d' an *dlighear* urram.
8 Na biodh fiacha sam bith aig
aon neach oirbh, ach a mhàin a
chéile a ghràdhachadh: oir an tì
aig am bheil gràdh do neach eile,
choimhlion e an lagh.
9 Oir an ni so, Na dèan adh-
altrannas, Na dèan mortadh, Na
goid, Na dèan fianuis bhréige, Na
sanntaich; agus ma tha àithne
sam bith eile ann, tha i air a cur
sìos gu h-aithghearr fo 'n fhocal
so, Gràdhaich do choimhearsnach
mar thu féin.
10 Cha dèan gràdh lochd do
choimhearsnach: air an aobhar
sin *is e* an gràdh coimhlionadh
an lagha.
11 Agus so, air dhuibh fios na
h-aimsir a bhi agaibh, gur mith-
ich dhuinn a nis mosgladh o
chodal: oir a ta ar slàinte nis
ni 's faigse na 'nuair a chreid
sinn.
12 Tha cuid mhòr do'n oidhche
air dol seachad, tha an là am
fagus: uime sin cuireamaid
dhinn oibre an dorchadais, agus
cuireamaid umainn armachd an
t-soluis.
13 Gluaiseamaid gu cubhaidh
mar anns an là; cha 'n ann an
ruidhteireachd agus am misg,
no an seomradaireachd agus am
macnus, no an aisith agus am
farmad.
14 Ach cuiribh umaibh an
Tighearn Iosa Crìosd, agus na
dèanaibh ulluchadh air son na
feòla, chum *a* h-ana-mianna *a
choimhlionadh.*

CAIB. XIV.

GABHAIBH ris an neach a ta
anmhunn sa' chreidimh, *ach*
cha 'n ann chum deasboireachd
amharusach.
2 Oir a ta aon a' creidsinn gu'm
feud e na h-uile nithe itheadh:
ach a ta esan a ta anmhunn ag
itheadh luibheanna.
3 Na dèanadh esan a ta 'g
itheadh, tàir airsan nach 'eil ag
itheadh; agus na tugadh esan
nach 'eil ag itheadh, breth air an
tì a dh' itheas: oir ghabh Dia
ris.
4 Cò thusa a ta toirt breth air
seirbhiseach duine eile? d' a
mhaighstir féin seasaidh, no
tuitidh e: seadh, cumar suas e;

oir is comasach Dia air a chumail
'na sheasamh.
5 Tha meas aig neach air là
thar là: agus tha meas aig neach
eile air gach là *mar a chéile.*
Biodh làn-dearbhadh aig gach
duine 'na inntinn féin.
6 An tì aig am bheil suim do'n
là, is ann do 'n Tighearn a tha
suim aige *dha;* agus an tì aig
nach 'eil suim do'n là, is ann do'n
Tighearn nach 'eil suim aige
dha. An tì a ta 'g itheadh, is
ann do 'n Tighearn a tha e 'g
itheadh, oir tha e toirt buidh-
eachais do Dhia; agus an tì nach
'eil ag itheadh, is ann do'n Tigh-
earn nach ith e, agus bheir e
buidheachas do Dhia.
7 Oir cha'n 'eil a h-aon againn
beò dha féin, agus cha'n 'eil a
h-aon againn a' bàsachadh dha
féin.
8 Oir ma's beò dhuinn, is ann
do 'n Tighearn a tha sinn beò:
agus ma's bàs duinn, is ann do'n
Tighearn a tha sinn a' bàsach-
adh: uime sin ma's beatha no
bàs dhuinn, is leis an Tighearn
sinn.
9 Oir is ann chum so a fhuair
Crìosd bàs, agus a dh' éirich e,
agus a tha e beò a rìs, chum
gu'm biodh e 'na Thighearn air
na beothaibh agus air na marbh-
aibh.
10 Ach c' ar son a ta thusa a'
toirt breth air do bhràthair? no
c' ar son a ta thusa a' dèanamh
tarcuis air do bhràthair? oir
seasaidh sinn gu léir am fianuis
caithir-breitheanais Chrìosd.
11 Oir a ta e sgrìobhta, *Mar*
is beò mise, a ta an Tighearn ag
ràdh, lùbaidh gach glùn dhomh-
sa, agus aidichidh gach teangadh
do Dhia.
12 Air an aobhar sin bheir
gach aon againn cunntas uime
féin do Dhia.
13 Uime sin na tugamaid
breth air a chéile ni 's mò: ach
gu ma feàrr leibh a' bhreth so
thoirt, gun aobhar-tuiteam no
oilbheim a thoirt do bhràth-
air.
14 Oir a ta fhios agam, agus
is dearbh leam anns an Tighearn
Iosa, nach 'eil ni sam bith neò-
ghlan dheth féin: ach do'n tì a
mheasas ni sam bith neòghlan,
dhasan *a ta e* neòghlan.
15 Ach ma bhios doilgheas air
do bhràthair air son bìdh, a nis
cha'n 'eil thu a' gluasad a réir a'
ghràidh. Na sgrios le d' bhiadh
esan air son an d' fhuiling Crìosd
bàs.
16 Air an aobhar sin na labhrar
olc mu bhur maith.
17 Oir cha bhiadh agus deoch
rìoghachd Dhé, ach fìreantachd,
agus sìth, agus aoibhneas san
Spiorad naomh.
18 Oir ge b' e nì seirbhis do
Chrìosd anns na nithibh so, tha
e taitneach do Dhia, agus tha e
dearbhta do dhaoinibh.
19 Uime sin leanamaid na
nithe a bhios chum sìthe, agus
na nithe a bhios chum togail suas
a chéile.
20 Na sgrios obair Dhé air son
bìdh. Gu deimhin tha na h-uile
nithe glan; ach is olc do'n duine
sin a dh' itheas le h-oilbheum.
21 *Is* maith an ni gun fheòil
itheadh, no fìon òl, no *ni air bith
a dhèanamh* leis am faigh do
bhràthair tuisleadh no oilbheum,
no leis an dèanar lag e.
22 Am bheil creidimh agad?
Biodh e agad dhuit fèin am
fianuis Dé: Is beannaichte an
duine sin nach dìt e féin anns
an ni sin a mheasas e ceaduichte.
23 Ach esan a nì eadar-dheal-
achadh tha e air a dhìteadh ma
dh' itheas e, a chionn nach ann o
chreidimh *a tha e 'g itheadh:* oir
gach ni nach 'eil o chreidimh, is
peacadh e.

CAIB. XV.

UIME sin is còir dhuinne a ta
làidir, giùlan le anmhuinn-
eachd na muinntir sin a ta lag,
agus gun sinn féin a thoileach-
adh.
2 Toilicheadh gach aon
againn a choimhearsnach g' a
mhaith, chum a thogail suas.
3 Oir cha do thoilich eadhon
Crìosd e féin ; ach a réir mar a
ta e sgrìobhta, Thuit toibheum
na muinntir sin a thug toibheum
dhuit ormsa.
4 Oir ge b' iad nithe air
bith a sgrìobhadh roimh so, is
ann chum ar teagaisg-ne a
sgrìobhadh iad ; chum tre
fhoighidin agus comhfhurtachd
nan sgriobtuir gu 'm biodh
dòchas againne.
5 A nis gu tugadh Dia na
foighidin agus na comhfhurtachd
dhuibh-sa bhi dh' aon inntinn a
thaobh a chéile, a réir Iosa
Crìosd :
6 Chum gu 'm feud sibh a
dh' aon inntinn, *agus* le aon
bheul glòir a thoirt do Dhia,
eadhon Athair ar Tighearna
Iosa Crìosd.
7 Uime sin gabhaibh-sa r' a
chéile, eadhon mar a ghabh
Crìosd ruinne, chum glòire Dhé.
8 A nis a ta mi ag ràdh, Gu
robh Iosa Crìosd 'na mhinisteir
an timchioll-ghearraidh air son
fìrinn Dé, chum geallanna nan
aithriche a dhaingneachadh :
9 Agus chum gu 'n tugadh na
Cinnich glòir do Dhia air son a
thròcair ; a réir mar a ta e
sgrìobhta, Air an aobhar so aid-
ichidh mi thu am measg nan
Cinneach, agus seinnidh mi *ceòl*
do d' ainm.
10 Agus a rìs a ta e ag ràdh,
Dèanaibh gàirdeachas, a Chinn-
eacha, maille r' a phobull-san.
11 Agus a rìs, Molaibh an
Tighearn, a Chinneacha uile,
agus thugaibh cliù dha, a shlòigh
uile.
12 Agus a rìs a ta Esaias ag
ràdh, Bithidh freumh Iese, *ann*
agus an tì a dh' éireas suas chum
uachdaranachd bhi aige air na
Cinnich, annsan cuiridh na Cinn-
ich an dòchas.
13 A nis gu 'n lìonadh Dia an
dòchais sibhse do 'n uile aoibh-
neas agus shìth ann an creid-
sinn; chum gu 'm bì sibh pailt
ann an dòchas, tre chumhachd
an Spioraid naoimh.
14 Agus a ta cinnt agam-
sa féin do 'ur taobh-sa, mo
bhràithre, gu bheil sibhse làn
do mhaitheas, air bhur lìonadh
leis an uile eòlas, agus comas-
ach mar an ceudna air a chéile a
chomhairleachadh.
15 Gidheadh, a bhràithre,
sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh
leis an tuilleadh dànadais, an
càil-eigin, mar gu cuirinn an
cuimhne sibh, air son a ghràis
a thugadh dhomh-sa o Dhia,
16 Ionnus gu 'm bithinn a' m'
mhinisteir aig Iosa Crìosd do
na Cinnich, a' frithealadh sois-
geil Dé, chum gu 'm biodh tabh-
artas nan Cinneach taitneach,
air a naomhachadh leis an Spior-
ad naomh.
17 Uime sin tha aobhar uaill
agam tre Iosa Crìosd, anns na
nithibh sin a bhuineas do Dhia.
18 Oir cha bhi dànachd agam
labhairt air a' bheag do na nith-
ibh sin, nach d' oibrich Crìosd
leam, chum na Cinnich a dhèan-
amh ùmhal am focal agus an
gnìomh.
19 Le cumhachd chomharan
agus mhìorbhuilean, le cumh-
achd Spioraid Dé ; ionnus o
Ierusalem agus mu 'n cuairt gu
Illiricum, gu 'n do làn-shearmon-
aich mi soi-geul Chrìosd.
20 Seadh, mar sin bha ro-
dhéidh agam air an t-soisgeul a

shearmonachadh, cha 'n ann san
ionad san robh Crìosd air ain-
meachadh, chum nach togainn
air bunait neach eile :
21 Ach a réir mar a ta e
sgrìobhta, Chì iadsan ris nach
do labhradh uime ; agus tuigidh
iadsan, nach cuala.
22 Uime sin mar an ceudna
chuireadh gu minic bacadh orm
o theachd do 'ur n-ionnsuidh-
sa.
23 Ach a nis do bhrìgh nach
'eil agam ionad ni 's mò anns na
crìochaibh so, agus gu bheil mòr-
thogradh agam o cheann mòrain
bhliadhnacha teachd do 'ur n-
ionnsuidh-sa ;
24 Ge b' e uair a thriallas mi
do 'n Spàinn, thig mi do 'ur n-
ionnsuidh-sa : oir tha dùil agam
sibhse fhaicinn san dol seachad,
agus bhi air mo thoirt air m'
aghaidh leibhse chum an ionaid
sin, ma bhios mi air tùs an càil-
eigin air mo lìonadh le 'ur *comh-
luadar-sa.*
25 Ach a nis tha mi dol gu
Ierusalem, a' fritheáladh do na
naomhaibh.
26 Oir bu toil leo-san ann am
Macedonia, agus ann an Achaia,
còmh-roinn àraidh a dhèanamh
ris na naomhaibh bochda ta ann
an Ierusalem.
27 Bu toil leo *gu deimhin,* agus
tha iad fo fhiachaibh dhoibh.
Oir ma rinneadh na Cinnich 'nan
luchd comhpàirt d' an nithibh
spioradail-san, is còir dhoibh
ministreileachd a dhèanamh
dhoibh-san sna nithibh a bhuin-
eas do 'n choluinn.
28 Uime sin air dhomh so a
chrìochnachadh, agus an uair a
sheulaicheas mi an toradh so
dhoibh, gabhaidh mi do 'ur
taobh-sa do 'n Spàinn.
29 Agus a ta fhios agam, air
dhomh teachd do 'ur n-ionn-
suidh-sa, gu 'n tig mi ann an
lànachd beannachaidh soisgeil
Chrìosd.
30 A nis guidheam oirbh, a
bhràithre, air sgàth an Tighearna
Iosa Crìosd, agus air son gràidh
an Spioraid, gu 'n dèan sibh
gleachda maille rium-sa ann an
ùrnuighibh air mo shon ri Dia ;
31 Chum gu saorar mi uatha-
san nach 'eil a' creidsinn ann an
Iudea ; agus chum gu 'm bì mo
sheirbhis air son Ierusaleim, tait-
neach do na naomhaibh :
32 Chum gu 'n tig mi do 'ur
n-ionnsuidh-sa le h-aoibhneas
tre thoil Dé, agus gu faigh mi
suaimhneas maille ribh.
33 A nis *gu robh* Dia na sìthe
maille ribh uile. Amen.

CAIB. XVI.

THA mi ag earbadh ribh Phebe
ar piuthar, a ta 'na searbh-
anta do 'n eaglais a tha ann an
Cenchrea :
2 Chum gu 'n gabh sibhe rithe
anns an Tighearn, mar is cubh-
aidh do naomhaibh, agus gu 'n
dèan sibh còmhnadh rithe anns
gach gnothuch anns am bì feum
aice oirbh : oir rinn i féin còmh-
nadh ri mòran, agus rium-sa mar
an ceudna.
3 Cuiribh fàilte air Priscila
agus Acuila mo chomh-oibrich-
ean ann an Iosa Crìosd :
4 (Muinntir a leag sìos am
muineal féin air son m' anama-sa :
d' am bheil a' toirt buidheachais
cha 'n e mhàin mise, ach mar an
ceudna eaglaisean nan Cinneach
uile.)
5 Mar an ceudna cuiribh fàilte
air an eaglais a tha 'nan tigh-
san. Cuiribh fàilte air Epenetus
a 's ionmhuinn leam-sa, neach
is e ceud thoradh Achaia do
Chrìosd.
6 Cuiribh fàilte air Muire, a
rinn saothair mhòr air ar son-ne.
7 Cuiribh fàilte air Androni-

cus agus Iunias mo luchd-dàimh
agus mo chomh-phrìosanaich, a
tha cliùiteach am measg nan
abstol, agus a bha ann an Crìosd
romham-sa.
8 Cuiribh fàilte air Amplias
a's ionmhuinn leam-sa san Tigh-
earn.
9 Cuiribh fàilte air Urbanus
ar comh-oibriche ann an Crìosd,
agus *air* Stachis fear mo ghràidh-
sa.
10 Cuiribh fàilte air Apelles
a tha dearbhta ann an Crìosd.
Cuiribh fàilte orra-san a tha do
theaghlach Aristobuluis.
11 Cuiribh fàilte air Herodion
mo charaid. Cuiribh fàilte orra-
san do *theaghlach* Narcisuis, a tha
san Tighearn.
12 Cuiribh fàilte air Triphena
agus Triphòsa,*mnài* a tha saoith-
reachadh san Tighearn. Cuiribh
fàilte air Persis *a's* ionmhuinn
leam, bean a shaothraich gu mòr
anns an Tighearn.
13 Cuiribh fàilte air Rufus a
tha taghta san Tighearn, agus
air a mhàthair agus mo *mhàthair-
sa.*
14 Cuiribh fàilte air Asin-
critus, Phlegon, Hermas, Patro-
bas, Hermes, agus air na bràith-
ribh a tha maille riu.
15 Cuiribh fàilte air Philologus,
agus Iulia, air Nereus, agus a
phiuthar, agus Olimpas, agus
na naoimh uile a tha maille
riu.
16 Cuiribh fàilte air a chéile
le pòig naoimh. Tha eaglaisean
Chrìosd a' cur fàilte oirbh.
17 A nis guidheam oirbh, a
bhràithre, comharaichibh iadsan
a tha togail roinnean agus a'
toirt oilbheim, an aghaidh an
teagaisg a dh' fhòghluim sibh;
agus seachnaibh iad.
18 Oir cha 'n 'eil an leithide
so a' dèanamh seirbhis do 'ur
Tighearn Iosa Crìosd, ach d' am
broinn féin; agus a ta iad le
briathraibh mìlse agus le mio-
dal a' mealladh cridheacha na
muinntir sin a ta neo-lochdach.
19 Oir a ta bhur n-ùmlachd-
sa air teachd chum nan uile
dhaoine. Uime sin a ta mise a'
dèanamh gàirdeachais do 'ur
taobh-sa: gidheadh b' àill leam
sibhse bhi glic chum a' mhaith,
ach aon-fhillte thaobh an uilc.
20 Agus bruthaidh Dia na
sìthe Satan fo 'ur cosaibh gu h-
aithgearr. Gràs ar Tighearna
Iosa Crìosd *gu robh* maille ribh.
Amen.
21 Tha Timoteus mo chomh-
oibriche a' cur fàilte oirbh, agus
Lucius agus Iason agus Sosipa-
ter, mo luchd-dàimhe.
22 Tha mise Tertius, a
sgrìobh an litir *so,* a' cur fàilte
oirbh san Tighearn.
23 Tha Gaius, a tha toirt
aoidheachd dhomh-sa agus do'n
eaglais uile, a' cur fàilte oirbh.
Tha Erastus stiùbhard a' bhaile
a' cur fàilte oirbh, agus Cuartus
bràthair.
24 Gràs ar Tighearna Iosa
Crìosd *gu robh* maille ribh uile.
Amen.
25 A nis dhasan a tha comas-
ach air sibhse a dhaingneach-
adh a réir mo shoisgeil-sa, agus
searmonachaidh Iosa Crìosd, (a
réir foillseachaidh an rùin-dìomh-
air, a bha am folach o thoiseach
an domhain,
26 Ach a dh' fhoillsicheadh
a nis, agus tre sgriobtuiribh nam
fàidhean, a réir àithne an Dé
bhith-bhuain, a tha air a dhèan-
amh aithnichte do na h-uile
chinnich chum ùmhlachd a'
chreidimh.)
27 Do Dhia *a tha* mhàin glic,
gu robh glòir tre Iosa Crìosd gu
sìorruidh. Amen.

Ceud litir an abstoil PHOIL chum nan CORINTIANACH.

CAIB. I.

POL a ghairmeadh *gu bhi* 'na abstol do Iosa Crìosd, tre thoil Dé, agus Sostenes *ar* bràthair,

2 Chum eaglais Dé, a ta ann an Corintus, chum na dream a tha air an naomhachadh ann an Iosa Crìosd, air an gairm *gu bhi* 'nan naoimh, maille ríusan uile a tha gairm air ainm ar Tighearna Iosa Crìosd anns gach àit, an *Tighearna-san,* agus ar *Tighearna-ne :*

3 Gràs dhuibh-sa, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus *o* 'n Tighearn Iosa Crìosd.

4 Tha mi toirt buidheachais do m' Dhia a ghnàth do 'ur taobh-sa, air son gràis Dhé a thugadh dhuibhse ann an Iosa Crìosd:

5 Air son gu 'n d' rinneadh saoibhir leis-san sibh anns gach uile ni, anns gach ùr-labhradh, agus *anns* gach eòlas :

6 A réir mar a dhaingnicheadh fianuis Chrìosd annaibh :

7 Ionnus nach 'eil sibh an déidh-làimh ann an tiodhlac sam bith ; a' feitheamh ri foillseachadh ar Tighearna Iosa Crìosd,

8 Neach mar an ceudna a dhaingnicheas sibh gus a' chrìch, *chum gu 'm bì sibh* neo-lochdach ann an là ar Tighearna Iosa Crìosd.

9 Tha Dia fìrinneach, leis an do ghairmeadh sibh chum comh-chomuinn a mhic Iosa Crìosd ar Tighearna.

10 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, tre ainm ar Tighearna Iosa Crìosd, gu 'n labhair sibh uile an t-aon ni, agus nach bì roinnean 'nur measg; ach gu'm bì sibh ceangailte r' a chéile gu diongmhalta ann an aon inntinn, agus ann an aon bharail.

11 Oir nochdadh dhomh-sa, a bhràithre, m' ur timchioll-sa, leo-san *a tha do theaghlach* Chloe, gu bheil comhstri 'nur measg.

12 A nis a ta mi ag ràdh so, gu 'n abair gach aon agaibh, Is le Pòl mise ; agus is le Apollos mise ; agus is le Cephas mise ; agus is le Crìosd mise.

13 Am bheil Crìosd air a roinn ? An e Pòl a chéusadh air bhur son ? no an ann an ainm Phòil a bhaisteadh sibh ?

14 Tha mi toirt buidheachais do Dhia, nach do bhaist mi aon agaibh, ach Crispus agus Gaius :

15 Air eagal gu 'n abradh neach, gu 'n do bhaist mi a' m' ainm féin.

16 Agus bhaist mi mar an ceudna teaghlach Stephanais : a thuilleadh air so, cha 'n fhios domh an do bhaist mi aon neach eile.

17 Oir cha do chuir Crìosd mi a bhaisteadh, ach a shearmonachadh an t-soisgeil ; cha 'n ann an gliocas focail, chum nach cuirteadh crann-céusaidh Chrìosd an neo-bhrìgh.

18 Oir a ta searmonachadh a' chroinn-chéusaidh 'na amaideachd dhoibh-san a chaillear ; ach dhuinne a shaorar, is e cumhachd Dhé e.

19 Oir a ta e sgrìobhta, Sgriosaidh mi gliocas nan *daoine glice,* agus cuiridh mi air cùl tuigse nan *daoine* tuigseach.

20 C' àit am bheil *an duine*
glic? c' àit am bheil an sgrìobh-
aiche? c' àit am bheil deasboir
an t-saoghail so? Nach do rinn
Dia gliocas an t-saoghail so
amaideach?
21 Oir an uair, ann an gliocas
Dé, nach b' àithne do 'n t-saoghal,
tre ghliocas, Dia, bu toil le Dia
le amaideachd an t-searmonach-
aidh iadsan a thèarnadh a ta
creidsinn.
22 Oir a ta na h-Iudhaich ag
iarraidh comhara, agus a ta na
Greugaich a' sireadh gliocais:
23 Ach a ta sinne a' searmon-
achadh Chrìosd air a chéusadh,
'na cheap-tuislidh do na h-Iudh-
aich, agus do na Greugaich 'na
amaideachd;
24 Ach dhoibh-san a ta air an
gairm, araon Iudhaich agus
Greugaich, Crìosd cumhachd
Dhé, agus gliocas Dhé:
25 Do bhrìgh gur glice amaid-
eachd Dhé na daoine, agus gur
treise anmhuinneachd Dhé na
daoine.
26 Oir chì sibh féin bhur gairm,
a bhràithre, nach iomadh iad a
ta glic a thaobh na feòla, nach
iomadh cumhachdach, nach iom-
adh uasal *a ta air an gairm:*
27 Ach ròghnuich Dia nithe
amaideach an t-saoghail so, chum
gu 'n cuireadh e nàire air na
daoinibh glice; agus ròghnuich
Dia nithe anmhunn an t-saogh-
ail, chum gu 'n cuireadh e gu
nàire na nithe cumhachdach;
28 Agus nithe an-uasal an t-
saoghail, agus nithe tarcuiseach
ròghnuich Dia, agus na nithe
nach 'eil ann, chum gu 'n cuir-
eadh e na nithe a ta ann, an
neo-bhrìgh:
29 Ionnus nach dèanadh feòil
sam bith uaill 'na fhianuis.
30 Ach uaithe-san a ta sibhse
ann an Iosa Crìosd, neach a
rinneadh dhuinne le Dia 'na
ghliocas, 'na fhìreantachd, 'na
naomhachd, agus 'na shaorsa:
31 Ionnus, a réir mar a ta e
sgrìobhta, An tì a nì uaill, dèan-
adh e uaill anns an Tighearn.

CAIB. II.

AGUS an uair a thàinig mise
do 'ur n-ionnsuidh-sa, a
bhràithre, cha b'ann le òirdheir-
ceas cainnte, no gliocais a thàinig
mi, a' cur an céill duibh teisteis
Dhé.
2 Oir chuir mi romham gun
eòlas a ghabhail air ni sam bith
'nur measg, ach air Iosa Crìosd,
agus esan air a chéusadh.
3 Agus bha mi 'nur measg ann
an anmhuinneachd, agus ann an
eagal, agus am mòr-chrith.
4 Agus cha *robh* m' fhocal
agus mo shearmonachadh ann
am briathraibh mìlse gliocais
dhaoine, ach ann an làn-dearbh-
adh an Spioraid, agus a' chumh-
achd:
5 Chum gu 'm biodh bhur
creidimh-sa cha'n ann an gliocas
dhaoine, ach an cumhachd Dhé.
6 Ach gidheadh tha sinn a'
labhairt gliocais am measg nan
daoine iomlan: ach cha'n e glioc-
as an t-saoghail so, no uachdar-
ana an t-saoghail so, a théid an
neo-bhrìgh:
7 Ach tha sinn a' labhairt
gliocais Dé ann an rùn-dìomhair,
a' *ghliocais* sin *a bha* folaichte, a
dh' òrduich Dia roimh an t-
saoghal chum ar glòir-ne:
8 An gliocas nach b' aithne do
aon neach do uachdaranaibh an
t-saoghail so: oir nam b' aithne
dhoibh e, cha chéusadh iad Tigh-
earn na glòire.
9 Ach a réir mar a ta e
sgrìobhta, Cha'n fhaca sùil, agus
cha chuala cluas, agus cha d'-
thàinig ann an cridhe duine, na
nithe a dh' ulluich Dia dhoibh-
san aig am bheil gràdh dha.

10 Ach dh' fhoillsich Dia dhuinne *iad* le a Spiorad féin: oir tha an Spiorad a' rannsachadh nan uile nithe, eadhon, nithe doimhne Dhé.

11 Oir cò an duine d'an aithne nithe duine, ach do spiorad an duine a ta ann? mar sin cha 'n 'eil fios aig neach sam bith air nithibh Dhé, ach aig Spiorad Dhé.

12 A nis fhuair sinne, cha 'n e spiorad an t-saoghail, ach an Spiorad a ta o Dhia; chum gu'm biodh aithne againn air na nithibh sin a thugadh dhuinn gu saor o Dhia.

13 Nithe mar an ceudna a ta sinn a' labhairt, cha 'n ann am briathraibh a theagaisgeas gliocas dhaoine, ach am *briathraibh* a theagaisgeas an Spiorad naomh; a' coimhmeas nithe spioradail ri nithibh spioradail.

14 Ach cha ghabh an duine nàdurra ri nithibh Spioraid Dé: oir is amaideachd leis iad; agus cha'n 'eil e'n comas da eòlas a ghabhail *orra*, do bhrìgh gur ann air mhodh spioradail a thuigear iad.

15 Ach bheir an duine spioradail breth air na h-uile nithibh, gidheadh cha 'n 'eil e féin fo bhreth duine sam bith.

16 Oir cò d'am b' aithne inntinn an Tighearn, *agus* a theagaisgeas e? ach tha inntinn Chrìosd againne.

CAIB. III.

AGUS, a bhràithre, cha 'n fheudainn-sa labhairt ribhse mar ri *daoinibh* spioradail, ach mar ri *daoinibh* feòlmhor, amhuil ri naoidheanaibh ann an Criosd.

2 Bheathaich mi le bainne sibh, agus cha 'n ann le biadh: oir fathast cha b' urrainn sibh *a ghabhail*, agus a nis féin cha 'n urrainn sibh.

3 Oir a ta sibh fathast feòlmhor: oir a thaobh gu bheil farmad 'nur measg, agus strì, agus aimhréite, nach 'eil sibh feòlmhor, agus ag imeachd mar dhaoine?

4 Oir an uair a ta neach ag ràdh, Is le Pòl mise; agus neach eile, *Is* le Apollos mise; nach 'eil sibh feòlmhor?

5 Cò e ma seadh Pòl, agus cò e Apollos, ach ministeirean tre 'n do chreid sibh, eadhon mar a thug an Tighearn do gach aon?

6 Shuidhich mise, dh' uisgich Apollos: ach 'se Dia a thug am fàs.

7 Uime sin ma seadh, cha 'n 'eil anns an tì a shuidhicheas no anns an tì a dh' uisgicheas, brìgh sam bith; ach ann an Dia a ta toirt an fhàis.

8 An tì a shuidhicheas, agus an tì a dh'uisgicheas, is aon iad: agus gheibh gach aon a dhuais féin, a réir a shaothair féin.

9 Oir is comh-luchd-oibre do Dhia sinne: is sibhse treabhachas Dhé, *is sibh* aitreabh Dhé.

10 A réir gràis Dé a thugadh dhomh-sa, mar fhear-togail aitreabh glic leag mi am bunait, agus a ta neach eile a' togail air, ach thugadh gach neach an aire cionnus a thogas e air.

11 Oir bunait eile cha 'n urrainn duine sam bith a leagadh, ach *am bunait* a leagadh *a cheana*, eadhon Iosa Crìosd.

12 A nis ma thogas neach air a' bhunait so, òr, airgiod, clacha luachmhor, fiodh, feur, connlach;

13 Nithear obair gach aoin duine follaiseach: oir nochdaidh an là i, do bhrìgh gu 'm foillsichear i le teine; agus dearbhaidh an teine obair gach aoin, ciod is gnè dh' i.

14 Ma dh' fhanas obair neach

sam bith a thog e air, gheibh e
duais.
15 Ma loisgear obair neach
sam bith, fuilgidh e call: ach
saorar e féin; gidheadh mar
tre theine.
16 Nach 'eil fhios agaibh gur
sibh teampull Dé, agus gu bheil
Spiorad Dé, 'na chòmhnuidh
annaibh?
17 Ma thruailleas neach air
bith teampull Dhé, sgriosaidh
Dia an tì sin: oir a ta teampull
Dhé naomh, agus is sibhse e.
18 Na mealladh neach air
bith e féin: ma shaoileas neach
air bith 'nur measg *e féin* bhi
glic san t-saoghal so, biodh e 'na
amadan, chum gu'm bì e glic.
19 Oir is amaideachd aig Dia
gliocas an t-saoghail so: oir a
ta e sgrìobhta, Glacaidh e na
daoine glice 'nan innleachd-
aibh féin.
20 Agus a rìs, Is aithne do 'n
Tighearn smuainte nan daoine
glice, gur dìomhain iad.
21 Uime sin na dèanadh neach
air bith uaill á daoinibh: oir is
leibhse na h-uile nithe:
22 Ma 'se Pòl, no Apollos,
no Cephas, no an saoghal, no
beatha, no bàs, no nithe a ta
làthair, no nithe a ta ri teachd;
is leibhse iad uile;
23 Agus is le Crìosd sibhse;
agus is le Dia Crìosd.

CAIB. IV.

BIODH a shamhuil so do
mheas aig duine dhinne,
mar mhinisteiribh Chrìosd, agus
mar stiùbhardaibh rùna-dìomh-
air Dhé.
2 Os bàrr iarrar ann an stiùbh-
ardaibh, gu faighear neach dìleas.
3 Ach agam-sa is ro-bheag
an ni gu'n tugtadh breth orm
leibhse, no le breitheanas duine:
seadh, cha 'n 'eil mi toirt breth
orm féin.
4 Oir cha'n fhios domh ni sam
bith do m' thaobh féin; gidh-
eadh cha'n 'eil mi le so air
m'fhìreanachadh: ach is e an
Tighearn an Tì a bheir breth
orm.
5 Uime sin na tugaibh breth
air ni sam bith roimh an àm,
gus an tig an Tighearn, neach
faraon a bheir gu soilleireachd
nithe folaichte an dorchadais,
agus a dh' fhoillsicheas comhair-
lean nan cridheachan: agus an
sin gheibh gach neach cliù o
Dhia.
6 Agus, a bhràithre, ghabh
mi na nithe so a m' ionnsuidh
féin, agus a dh' ionnsuidh Apoll-
ois ann an samhladh, air bhur
sonsa; chum gu fòghlumadh sibh
uainne, gun bharail a bhi agaibh
air daoinibh os ceann na bheil
sgrìobhta, chum nach biodh a h-
aon agaibh air a shéideadh suas
air son aoin duine an aghaidh
duine eile.
7 Oir cò tha dèanamh eadar-
dhealachaidh ortsa *o neach eile?*
Agus ciod e a ta agad nach
d'fhuair thu? a nis ma fhuair
thu e, c'ar son a ta thu dèanamh
uaill mar nach faigheadh tu e?
8 A nis tha sibh sàitheach, a
nis rinneadh saoibhir sibh, rìogh-
aich sibh as ar n-eugmhais-ne:
Agus bu mhiann leam gu'm bu
rìghre sibh, chum gu'm biodh-
maid-ne 'nar rìghribh maille ribh.
9 Oir is i mo bharail gu'n do
chuir Dia sinne na h-abstoil a
mach mu dheireadh, mar dhream
a ta air an òrduchadh chum bàis.
Oir rinneadh sinn 'nar ball-amh-
airc do'n t-saoghal, agus do
ainglibh, agus do dhaoinibh.
10 *Is* amadain sinne air son
Chrìosd, ach *a ta* sibhse glic ann
an Crìosd: *tha* sinne lag, ach *a
ta* sibhse làidir: *a ta* sibhse ann
an urram, ach sinne ann an eas-
urram.

11 Gus an uair so féin, tha sinn
araon ocrach, agus ìotmhor, agus
lomnochd, agus air ar bualadh
le dornaibh, agus gun aon àite-
còmhnuidh seasmhach againn;
12 Agus ri saothair, ag oib-
reachadh le ar làmhaibh féin:
Air fulang anacainnt dhuinn,
tha sinn a' beannachadh: 'nuair
a gheur-leanar sinn tha sinn 'ga
fhulang:
13 Air faghail toibheim dhuinn,
tha sinn a' guidhe: rinneadh sinn
mar shalachar an t-saoghail, mar
anabas nan uile nithe gus an
là 'n diugh:
14 Cha 'n 'eil mi a' sgrìobhadh
nan nithe so a chur nàire oirbh,
ach mar mo chloinn ghràdhaich
a ta mi *'gur* comhairleachadh.
15 Oir ged bhi deich mìle
luchd-teagaisg agaibh ann an
Crìosd, gidheadh *cha 'n 'eil agaibh*
mòran aithriche: oir ann an Iosa
Crìosd, ghin mise sibh troimh
an t-soisgeul.
16 Uime sin guidheam oirbh,
bithibh 'nur luchd-leanmhuinn
ormsa.
17 Chum na crìche so chuir
mi Timoteus do 'ur n-ionnsuidh,
neach a ta 'na mhac gràdhach
dhomh, agus dìleas san Tigh-
earna, neach a chuireas an cuimh-
ne dhuibh mo shlighean-sa a ta
ann an Crìosd, a réir mar a ta
mi teagasg anns gach àit anns
gach eaglais.
18 A nis a ta cuid air an séid-
eadh suas, mar nach tiginn do
'ur n-ionnsuidh.
19 Gidheadh thig mi do 'ur n-
ionnsuidh gu h-aithghearr, ma's
toil leis an Tighearn, agus bith-
idh fios agam, cha 'n ann air
cainnt na muinntir a ta air an
séideadh suas, ach air an cumh-
achd.
20 Oir cha 'n ann am focal *a
ta* rìoghachd Dhé, ach ann an
cumhachd.
21 Ciod is àill leibh? An tig
mi do 'ur n-ionnsuidh le slait, no
ann an gràdh, agus *ann* an spior-
ad na macantachd?

CAIB. V.

THA e air aithris gu coitchionn
gu bheil neòghloine 'nur
measg, agus a leithid sin do
neòghloine, nach 'eil uiread as
air ainmeachadh am measg nan
Cinneach, gu 'm biodh aig neach
bean 'athar.
2 Agus a ta sibh air bhur séid-
eadh suas, agus cha d' rinn sibh
bròn mar bu chòir, chum gu
tugtadh air falbh uaibh am fear
a rinn an gnìomh so.
3 Oir gu deimhin air dhomh-
sa bhi uaibh an corp, ach a làth-
air agaibh an spiorad, thug mi
breth cheana, mar gu bithinn
a làthair, air an neach a rinn so
mar so;
4 An ainm ar Tighearna Iosa
Crìosd, air dhuibhse, agus do m'
spiorad-sa bhi cruinn an ceann
a chéile, maille ri cumhachd ar
Tighearna Iosa Crìosd,
5 A shamhuil so do dhuine a
thoirt thairis do Shatan chum
sgrios na feòla, chum gu 'm bì an
spiorad air a shaoradh ann an là
an Tighearna Iosa.
6 Cha *'n 'eil* bhur n-uaill
maith: nach 'eil fhios agaibh
gu 'n goirtich beagan do thaois
ghoirt am meall uile?
7 Glanaibh a mach uime sin
an t-seann thaois ghoirt, chum
gu 'm bì sibh 'nur meall nuadh,
mar a ta sibh neo-ghoirtichte.
Oir a ta eadhon Crìosd ar n-*uan*
càisge air ìobradh air ar son.
8 Uime sin cumamaid an fhéill,
na b' ann le seann thaois ghoirt,
no le taois ghoirt a' mhì-ruin ag-
us an uilc; ach le *aran* neo-
ghoirtichte an tréibhdhireis ag-
us na fìrinn.
9 Sgrìobh mi do 'ur n-ionn-

suidh ann an litir, gun chomhluadar a bhi agaibh ri luchd-neòghloine.

10 Gidheadh cha'n ann gu h-uile ri luchd-neòghloine an t-saoghail so, no ri luchd-sainnt, no luchd-foireigne, no luchd ìodhol-aoraidh; oir an sin b'éigin duibh dol a mach as an t-saoghal.

11 Ach a nis sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, gun chomhluadar a ghléidheadh, ma ta neach air bith ris an abrar bràthair 'na fhear-neòghloine, no sanntach, no 'na fhear ìodhol-aoraidh, no 'na fhear-anacainnt, no 'na mhisgeir, no 'na fhear-foireigne, maille r'a leithid so do dhuine gun uiread as biadh itheadh.

12 Oir ciod e mo ghnothuch-sa breth a thoirt orra-san a ta am muigh? nach 'eil sibhse a' toirt breth air an dream a ta stigh?

13 Ach a ta Dia a' toirt breth orra-san a ta an leth muigh. Uime sin cuiribh air falbh an droch dhuine *sin* as bhur meadhon féin.

CAIB. VI.

AM bheil a chridhe aig aon neach agaibh, aig am bheil cùis an aghaidh duine eile, dol fo bhreitheanas nan daoine eucorach, agus cha'n ann fo *bhreitheanas* nan naomh?

2 Nach 'eil fhios agaibh gu 'n toir na naoimh breth air an t-saoghal? agus ma bheirear breth air an t-saoghal leibhse, an e nach fiù sibh bhi 'nur breithibh air na cùisibh a's lugha?

3 Nach 'eil fhios agaibh gu 'n toir sinne breth air ainglibh? cia mò na sin air nithibh a bhuineas do 'n bheatha so?

4 Uime sin ma tha breitheanas agaibh mu thimchioll nan nithe sin a bhuineas do 'n bheatha so, cuiribh 'nan suidhe *chum breitheanais* an dream a's lugha meas anns an eaglais.

5 Chum bhur nàire tha mi a' labhairt. An ann mar sin nach 'eil aon duine glic 'nur measg? *nach 'eil* fiù a h-aon a's urrainn breth a thoirt eadar a bhràithre?

6 Ach a ta bràthair a' dol gu lagh le bràthair, agus so an làthair nan ana-creideach.

7 A nis uime sin a ta gu cinnteach lochd 'nur measg, do bhrìgh gu bheil sibh a' dol gu lagh r'a chéile: c'ar son nach feàrr leibh eucoir fhulang? c'ar son nach feàrr leibh calldach a ghabhail?

8 Gidheadh a ta sibh a' dèanamh eucoir agus dìobhail, agus sin air *bhur* bràithribh?

9 Nach 'eil fhios agaibh nach sealbhaich luchd dèanamh na h-eucorach rìoghachd Dhé? Na meallar sibh: cha sealbhaich luchd-strìopachais, no luchd ìodhol-aoraidh, no luchd-adhaltrannais, no luchd-macnuis, no na daoine a ta ciontach do neòghloine mhì-nàdurra.

10 No gaduichean, no daoine sanntach, no misgeirean, no luchd-anacainnt, no luchd-foireigne, rìoghachd Dhé.

11 Agus mar so bha cuid dibhse: ach a ta sibh air bhur n-ionnlad, ach a ta sibh air bhur naomhachadh; ach a ta sibh air bhur fìreanachadh ann an ainm an Tighearna Iosa, agus tre Spiorad ar Dé-ne.

12 Tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh-sa, ach cha'n 'eil na h-uile nithe iomchuidh; tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh, ach cha chuirear mi fo chumhachd ni sam bith.

13 *Tha* am biadh air son na bronn, agus a' bhrù air son a' bhìdh: ach sgriosaidh Dia faraon so agus sud. A nis cha'n ann do neòghloine a tha an corp, ach

do 'n Tighearn: agus an Tigh-
earn do 'n chorp.
14 Agus thog Dia faraon an
Tighearn suas, agus togaidh e
sinne suas tre a chumhachd féin
mar an ceudna.
15 Nach 'eil fhios agaibh, gur
iad bhur cuirp buill Chrìosd?
uime sin an gabh mise buill
Chrìosd, agus an dèan mi buill
strìopaich dhiubh? Nar leigeadh
Dia.
16 An e nach 'eil fios agaibh,
an tì sin a tha ceangailte ri
strìopaich, gur aon chorp *rithe*
e? Oir (a ta e ag ràdh,) bithidh
dithis 'nan aon fheòil.
17 Ach an tì a tha ceangailte
ris an Tighearn, is aon Spiorad
ris e.
18 Teichibh o strìopachas.
Tha gach aon pheacadh a nì duine
an leth muigh do 'n chorp: ach
an tì a nì strìopachas, tha e
peacachadh an aghaidh a chuirp
féin.
19 An e nach 'eil fhios agaibh
gur e bhur corp teampull an
Spioraid naoimh *a ta* annaibh, a
ta agaibh o Dhia, agus cha leibh
féin sibh?
20 Oir cheannachadh le luach
sibh: uime sin thugaibh glòir do
Dhia le bhur corp, agus le bhur
spiorad, a 's le Dia.

CAIB. VII.

ANIS a thaobh nan nithe
mu 'n do sgrìobh sibh a m'
ionnsuidh: *Is* maith do fhear
gun bheantuinn ri mnaoi.
2 Gidheadh, chum strìopachas
a sheachnadh, biodh a bhean féin
aig gach fear, agus aig gach
mnaoi a fear féin.
3 Thugadh am fear an deadh-
ghean dligheach do 'n mhnaoi;
agus a' bhean mar an ceudna
do 'n fhear.
4 Cha 'n 'eil comas a cuirp
féin aig a' mhnaoi, ach aig an
fhear: agus mar an ceudna cha 'n
'eil comas a chuirp féin aig an
fhear, ach aig a' mhnaoi.
5 Na cumaibh bhur dlighe
o chéile, ach le toil a chéile rè
tamuill, chum sibh féin a thoirt
do thrasgadh agus do ùrnuigh;
agus thigibh cuideachd a rìs,
chum nach buair Satan sibh air
son bhur neo-gheamnuidheachd.
6 Ach tha mi a' labhairt so
mar ni ceaduichte, *agus* cha 'n
ann mar àithne.
7 Oir bu mhiann leam gu 'm
biodh na h-uile dhaoine mar mi
féin: gidheadh a ta a thiodhlac
féin aig gach duine o Dhia, aig
aon neach mar so, agus aig neach
eile mar sud.
8 Uime sin a ta mi ag ràdh
ris an dream nach 'eil pòsda, ag-
us ris na bantrachaibh, Is maith
dhoibh ma dh' fhanas iad eadhon
mar a ta mise.
9 Gidheadh mur fheudar leo
iad féin a ghléidheadh *geamnuidh*,
pòsadh iad: oir is feàrr pòsadh
na losgadh.
10 Agus dhoibh-san a ta
pòsda tha mi ag àithneadh,
gidheadh cha mhise, ach an Tigh-
earn, gun a' bhean a dhealach-
adh r' a fear:
11 Ach ma dhealaicheas i,
fanadh i gun phòsadh, no biodh
i réidh r' a fear: agus na cuir-
eadh am fear uaith *a* bhean.
12 Ach ris a' chuid eile a ta
mise ag ràdh, cha 'n e an Tigh-
earn, Ma bhios aig bràthair sam
bith bean ana-creideach, agus
gu bheil i toileach còmhnuidh a
ghabhail maille ris, na cuireadh
e uaith i.
13 Agus a' bhean aig am bheil
fear ana-creideach, agus gu bheil
esan toileach còmhnuidh a
ghabhail maille rithe, na cuir-
eadh i uaipe e.
14 Oir a ta am fear ana-creid-
each air a naomhachadh leis a

mhnaoi, agus a ta a' bhean ana-creideach air a naomhachadh leis an fhear: no bhiodh bhur clann neòghlan; ach a nis a ta iad naomha.

15 Ach ma dh' fhalbhas am *fear* ana-creideach, falbhadh e. Cha 'n 'eil bràthair no piuthar fo dhaorsa 'nan leithidibh sin do *chàsaibh:* ach ghairm Dia sinne chum sìthe.

16 Oir ciod am fios a ta agad-sa, O bhean, nach saor thu t' fhear? no ciod am fios a ta agad-sa, O fhir, nach saor thu *do* bhean?

17 Ach a réir mar a roinn Dia ris gach duine, mar a ghairm an Tighearn gach aon, mar sin gluaiseadh e: agus mar sin a ta mise 'g òrduchadh anns na h-eaglaisibh uile.

18 An do ghairmeadh neach sam bith agus e timchioll-ghearr-ta? na dèanar e neo-thimchioll-ghearrta: an do ghairmeadh neach sam bith gun e bhi tim-chioll-ghearrta? na timchioll-ghearrar e.

19 Cha 'n 'eil éifeachd san timchioll-ghearradh, agus cha 'n 'eil éifeachd san neo-thimchioll-ghearradh, ach *ann an* coimhead àitheanta Dhé.

20 Fanadh gach aon anns a' ghairm anns an do ghairmeadh e.

21 An do ghairmeadh thu a' d' sheirbhiseach? na biodh suim agad dheth; ach ma dh'fheudas tu bhi saor, gu ma h-e sin do roghainn.

22 Oir an tì a ghairmeadh san Tighearn 'na sheirbhiseach, is duine saor an Tighearn e: mar an ceudna an tì a ghairmeadh *agus e* saor, is e seirbhiseach Chrìosd e.

23 Cheannachadh air luach sibh; na bithibh 'nur seirbhisich do dhaoinibh.

24 A bhràithre, san staid anns an do ghairmeadh gach neach, an sin fanadh e maille ri Dia.

25 A nis thaobh òighean, cha 'n 'eil àithne agam o 'n Tigh-earn: gidheadh tha mi toirt breth, mar neach a fhuair tròc-air o 'n Tighearn gu bhi dìleas.

26 Tha mi a' meas uime sin gu bheil so maith air son na teanntachd a ta làthair, *a ta mi ag ràdh,* gu *bheil e* maith do dhuine bhi mar sin.

27 Am bheil thu ceangailte ri mnaoi? na iarr fuasgladh. Am bheil thu fuasgailte o mhnaoi? na iarr bean.

28 Ach ma phòsas tu, cha do pheacaich thu; agus ma phòsas òigh, cha do pheacaich i: gidh-eadh, bithidh aig an' leithidibh so trioblaid san fheòil; ach tha mi 'gur caomhnadh.

29 Ach a ta mi ag ràdh so, a bhràithre, gu bheil an aimsir goirid sna bheil ri teachd: ionnus faraon gu'm bì iadsan aig am bheil mnài, mar nach biodh mnài aca;

30 Agus iadsan a ta ri caoidh, mar nach biodh iad ri caoidh; agus iadsan a ta ri gàirdeachas, mar mhuinntir nach 'eil ri gàird-eachas; agus iadsan a ta ri ceannachd, mor *dhaoine* nach 'eil a' sealbhachadh;

31 Agus iadsan a ta gnàth-achadh an t-saoghail so, mar dhream nach 'eil'ga mhì-ghnàth-achadh; oir théid sgiamh an t-saoghail so seachd.

32 Ach b'àill leam sibhse bhi gun ro-chùram. An tì nach 'eil pòsda, bithidh cùram nan nithe sin a bhuineas do'n Tighearn air, cionnus a thoilicheas e an Tigh-earn:

33 Ach an tì a ta pòsda, bith-idh cùram nithe an t-saoghail air, cionnus a dh'fheudas e a bhean a thoileachadh.

34 Tha *mar an ceudna* eadar-

dhealachadh eadar bean agus òigh: tha cùram oirre-sa nach 'eil pòsda mu nithibh an Tighearna, chum gu 'm bì i naomh, faraon 'na corp agus 'na spiorad; ach bithidh cùram air a' mhnaoi a ta pòsda mu nithibh an t-saoghail, cionnus a dh' fheudas i toil a fir a dhèanamh.

35 Agus so tha mi a' labhairt chum bhur tairbhe féin; cha 'n ann chum gu'n cuirinn ribe oirbh, ach a chum an ni sin a ta ciatach, agus gu 'm feitheadh sibh air an Tighearn gun bhuaireadh.

36 Ach ma shaoileas duine sam bith gu bheil e 'ga ghiùlan féin gu mì-chiatach thaobh a mhaighdin, ma chaidh blàth a h-aimsir thairis, agus gur còir a dhèanamh mar sin, dèanadh e na's àill leis, cha'n 'eil e a' peacachadh: pòsadh iad.

37 Gidheadh, an tì sin a tha suidhichte gu daingean 'na chridhe, agus gun éigin sam bith air, ach aig am bheil cumhachd air a thoil féin, agus a chuir roimhe 'na chridhe a mhaighdean a choimhead, tha e a' dèanamh gu maith.

38 Uime sin ma seadh, a ta an tì a bheir seachad am pòsadh *i*, a' dèanamh gu maith; ach a ta an tì nach toir ann am pòsadh *i*, a' dèanamh ni's feàrr.

39 Tha a' bhean ceangailte leis an lagh rè 'na h-uine a's beò d'a fear: ach ma gheibh a fear bàs, tha i saor gu pòsadh ri aon neach a's toil leatha; a mhàin anns an Tighearn.

40 Ach tha i ni's sona, ma dh' fhanas i mar sin, a réir mo bhreth-sa: agus is i mo bharail-sa gu bheil Spiorad Dhé agam.

CAIB. VIII.

ANIS a thaobh nithe a dh'-iobradh do iodholaibh, tha fhios againn gu bheil eòlas againn uile. Ataidh an t-eòlas suas, ach bheir gràdh fòghlum.

2 Agus ma ta aon duine a' saoilsinn gu bheil eòlas ni sam bith aige, cha'n aithne dha aon ni fathast mar bu chòir dha aithneachadh.

3 Ach ma tha gràdh aig duine sam bith do Dhia, tha esan air aithneachadh leis.

4 Uime sin, mu thimchioll itheadh nan nithe sin a dh'ìobradh do ìodholaibh, tha fhios againne nach ni air domhan ìodhol, agus nach *'eil* Dia sam bith eile ann ach a h-aon.

5 Oir ged tha iad ann ris an abrar Dée, ma 's ann air nèamh no air talamh, (amhuil mar a ta iomadh Dia, agus iomadh Tighearn ann,)

6 Gidheadh dhuinne *cha'n 'eil ach* aon Dia, an t-Athair, o 'm *bheil* na h-uile nithe, agus sinne air a shon-san; agus aon Tighearn Iosa Crìosd, tre *am bheil* na h-uile nithe, agus sinne tridsan.

7 Gidheadh cha *'n 'eil* an t-eòlas so anns na h-uile dhaoinibh: oir tha cuid le coguis thaobh an ìodhoil gus an àm so, ag itheadh *a' bhìdh* mar ni a dh' ìobradh do ìodhol; agus air d' an coguis a bhi anmhunn, tha i air a salachadh.

8 Ach cha mhol biadh sinn do Dhia: oir ma dh' itheas sinn, cha'n fheirrd sinn e; ni mò mur ith sinn, is misd sinn *e*.

9 Ach thugaibh an aire nach bì an comas so a ta agaibh air aon dòigh 'na aobhar oilbheim do 'n dream a ta lag.

10 Oir ma chì neach thusa aig am bheil eòlas a' suidhe chum bìdh ann an teampull ìodhoil, nach neartaichear coguis an tì sin a ta lag chum na nithe sin a dh' ìobradh do ìodholaibh itheadh:

11 Agus tre t' eòlas-sa an téid do bhràthair lag am mugha, air son an dh' fhuair Crìosd bàs?

12 Ach le peacachadh dhuibh mar sin an aghaidh nam bràithre, agus le an coguis anmhunn a lotadh, tha sibh a' peacachadh an aghaidh Chrìosd.

13 Uime sin ma bheir biadh aobhar oilbheim do m' bhràthair, cha 'n ith mi feòil a chaoidh, chum nach toir mi aobhar oilbheim do m' bhràthair.

CAIB. IX.

NACH abstol mise? nach 'eil mi saor? Nach fhaca mi Iosa Crìosd ar Tighearn? nach sibhse m' obair san Tighearn?

2 Mur 'eil mi a' m' abstol do dhaoinibh eile, gidheadh gu cinnteach tha mi dhuibhse; oir is sibhse seula m' abstolachd anns an Tighearn.

3 Is e so mo fhreagradh do 'n dream a chuireas ceisd orm.

4 Nach 'eil againne comas itheadh agus òl?

5 Nach 'eil againne comas piuthar, bean-phòsda a thoirt leinn mu 'n cuairt, amhuil mar na h-abstoil eile, agus bràithrean an Tighearn, agus Cephas?

6 No am bheil mise agus Barnabas a mhàin, gun chomas againn bhi saor o obair?

7 Cò a théid chum cogaidh uair air bith air a chostus féin? cò a shuidhicheas fìon-lios, agus nach ith d' a thoradh? no cò a bheathaicheas treud, agus nach blais do bhainne an treud?

8 An ann mar dhuine a ta mi a' labhairt nan nithe so? no nach abair an lagh na nithe so mar an ceudna?

9 Oir a ta e sgrìobhta ann an lagh Mhaois, na cuir ceangal air beul an daimh a tha saltairt an arbhair. Am bheil cùram nan damh air Dia?

10 No nach ann gu h-àraidh air ar son-ne a ta e ag ràdh so? gu deimhin *is ann* air ar son-ne tha e sgrìobhta: chum gur ann an dòchas is còir do 'n treabhaiche treabhadh; agus a chum an neach a bhuaileas ann an dòchas, gu 'm bì e 'na fhear còmhpàirt d' a dhòchas.

11 Ma chuir sinne nithe spioradail dhuibhse, an ni mòr e ma bhuaineas sinne bhur nithe feòlmhor-sa?

12 Ma tha muinntir eile 'nan luchd-còmhpàirt do 'n chumhachd so thairis oirbh, nach mò is còir dhuinne *bhi?* Gidheadh, cha do chuir sinn an cumhachd so an cleachda; ach a ta sinn a' fulang nan uile nithe, chum nach cuireamaid bacadh air soisgeul Chrìosd.

13 Nach 'eil fhios agaibh gu bheil iadsan a ta saoithreachadh mu thimchioll nithe naomha, air am beathachadh o 'n teampull? agus iadsan a ta frithealadh do 'n altair, gu bheil comh-roinn aca ris an altair?

14 Agus mar sin dh' òrduich an Tighearn mar an ceudna dhoibh-san a ta searmonachadh an t-soisgeil, an teachd-an-tìr fhaotainn o 'n t-soisgeul.

15 Ach cha do ghnàthaich mise a h-aon diubh so, agus cha do sgrìobh mi na nithe so, chum gu 'n dèantadh mar sin dhomh: oir b' fheàrr dhomh am bàs fhaghail, na gu 'n cuireadh neach air bith m' uaill an neobhrìgh.

16 Oir ged shearmonaich mi an soisgeul, cha 'n 'eil aobhar uaill agam: oir a ta éigin air a cur orm; seadh, is an-aoibhinn domh, mur searmonaich mi an soisgeul.

17 Oir ma 's ann gu toileach a ta mi dèanamh so, tha duais agam: ach ma 's ann an aghaidh

mo thoile a tha ministreileachd
air a h-earbsadh rium,
18 Ciod i mo dhuais ma
seadh? *eadhon so*, chum 'nuair a
ta mi searmonachadh an t-sois-
geil, gu 'n suidhichinn soisgeul
Chrìosd gun chostus, chum nach
mì-ghnàthaichinn mo chumh-
achd san t-soisgeul.
19 Oir ged tha mi saor o na
h-uile dhaoinibh, gidheadh rinn
mi mi féin a' m' sheirbhisich do
na h-uile, chum gu 'n cosnainn
an tuilleadh.
20 Agus rinneadh mi do na
h-Iudhaich mar Iudhach, chum
gu 'n cosnainn na h-Iudhaich;
dhoibh-san a ta fuidh 'n lagh,
mar *dhuine* fuidh 'n lagh, chum
gu 'n cosnainn iadsan a ta fuidh
an lagh;
21 Dhoibh-san a ta gun lagh,
mar *dhuine* gun lagh, (ged nach
'eil mi gun lagh do Dhia, ach fo
lagh do Chrìosd,) chum gu 'n
cosnainn iadsan a ta gun lagh.
22 Rinneadh mi dhoibh-san a
ta anmhunn mar *dhuine* an-
mhunn, chum gu 'n cosnainn an
dream a ta anmhunn: Bha mi
san uile chruth do na h-uile,
chum air gach uile dhòigh gu 'n
saorainn cuid éigin.
23 Agus so tha mi a' dèan-
amh air son an t-soisgeil, chum
gu 'm bi mi a' m' fhear comh-
roinne dheth.
24 Nach 'eil fhios agaibh iad-
san a ta ruith anns a' bhlàr-
réise, gu 'n ruith iad uile, ach is
aon duine a gheibh an duais? gu
ma h-amhuil a ruitheas sibhse,
ionnus gu 'n glac sibh *an duais*.
25 Agus a ta gach uile
ghleachdair measarra anns na
h-uile nithibh: a nis a ta iadsan
a' *dèanamh sin* chum gu'm faigh
iad crùn truaillidh; ach sinne
air son crùin neo-thruaillidh.
26 Uime sin is amhuil a ta
mise a' ruith, cha 'n ann mar gu
neo-chinnteach: is amhuil a ta
mi a' cur catha, cha 'n ann mar
neach a bhuaileas an t-athar:
27 Ach tha mi a' trom-bhual-
adh mo chuirp, agus 'ga chur
fuidh smachd: air eagal air chor
sam bith an déigh dhomh sear-
monachadh do dhream eile, gu 'n
cuirear mi féin air cùl.

CAIB. X.

OS bàrr, a bhràithre, cha b'àill
leam sibhse a bhi aineolach,
gu robh ar n-aithriche uile fuidh
'n neul, agus gu'n deachaidh iad
uile troimh 'n mhuir;
2 Agus gu 'n do bhaisteadh iad
uile do Mhaois san neul, agus
anns a' mhuir;
3 Agus gu 'n d' ith iad uile an
t-aon bhiadh spioradail;
4 Agus gu 'n d' òl iad uile an
t-aon deoch spioradail: (oir
dh' òl iad do 'n charraig spiorad-
ail sin a lean iad: agus b' i a'
charraig sin Crìosd:)
5 Ach le mòran diubh cha
robh Dia toilichte: oir sgriosadh
san fhàsach iad.
6 A nis bha na nithe sin 'nan
saimpleiribh dhuinne, chum nach
miannaicheamaid droch nithe,
eadhon mar a mhiannaich iadsan.
7 Agus na bithibh-sa 'nur
luchd-ìodhol-aoraidh, mar *a bha*
cuid diubh-san; a réir mar a ta
e sgrìobhta, Shuidh am pobull
sìos a dh' itheadh agus a dh' òl,
agus dh'éirich iad a chluicheadh.
8 Agus na dèanamaid strìop-
achas, mar a rinn cuid diubh-
san, agus a thuit *diubh* an aon
là trì mìle fichead.
9 Agus na dearbhamaid
Crìosd, mar a dhearbh cuid
diubh-san, agus a sgrìosadh iad
le nathraichibh nimhe.
10 Agus na dèanaibh-sa gear-
an, mar a rinn cuid diubh-san
gearan, agus a sgriosadh iad leis
an sgriosadair.

11 A nis thachair na nithe so
uile dhoibh-san mar eisempleir-
ibh: agus sgrìobhadh iad chum
teagaisg duinne, air am bheil
deireadh an domhain air teachd.
12 Uime sin an tì a shaoileas
a bhi 'na sheasamh, thugadh e
aire nach tuit e.
13 Cha do thachair deuchainn
air bith ribh, ach ni a ta coitch-
ionn do dhaoinibh: ach tha Dia
dìleas, nach leig dhuibh bhi air
bhur feuchainn thar bhur comas;
ach a nì maille ris an deuchainn
slighe dol as mar an ceudna,
chum gu'm bì sibh comasach air
a giùlan.
14 Air an aobhar sin, a
mhuinntir mo ghràidh, teichibh
o ìodhol-aoradh.
15 Tha mi a' labhairt mar ri
daoinibh tuigseach: thugaibh-
sa breth air an ni a ta mi ag
ràdh.
16 Cupan a' bheannachaidh
a ta sinne a' beannachadh, nach
e comunn fola Chrìosd e? An
t-aran a ta sinn a' briseadh, nach
e comunn cuirp Chrìosd e?
17 Oir ged tha sinne 'nar
mòran, is aon aran, agus aon
chorp sinn: oir a ta againn uile
comhpàirt do 'n aon aran.
18 Thugaibh fa'near Israel a
réir na feòla: nach 'eil aca-san a
ta 'g itheadh nan ìobairt comh-
roinn ris an altair?
19 Ciod a their mi uime sin?
gu bheil brìgh air bith anns an
ìodhol, no gu bheil brìgh air
bith san ni a dh'iobradh do ìodh-
olaibh?
20 Ach *tha mi ag ràdh,* na
nithe a ta na Cinnich ag ìobradh,
gur ann do dheamhnaibh a tha
iad 'gan ìobradh, agus nach ann
do Dhia: agus cha b' àill leam
comunn a bhi agaibh-sa ri
deamhnaibh.
21 Cha 'n 'eil e an comas
duibh cupan an Tighearn òl, ag-
us cupan dheamhan. Cha 'n
'eil e an comas duibh comh-
roinn a bhi agaibh do bhòrd an
Tighearn, agus do bhòrd deamh-
an.
22 Am brosnuich sinn an Tigh-
earn gu feirg? an treise sinn na
esan?
23 Tha na h-uile nithe cead-
uichte dhomh-sa, ach cha'n 'eil na
h-uile nithe iomchuidh: tha na
h-uile nithe ceaduichte dhomh-
sa, ach cha toir na h-uile nithe
fòghlum.
24 Na iarradh neach air bith
an ni sin a bhuineas dha féin;
ach *iarradh* gach aon *an ni* sin a
thig ri maith neach eile.
25 Ithibh gach ni a reicear
am margadh na feòla, gun cheisd
air bith fheòraich air son coguis.
26 Oir is leis an Tighearn an
talamh, agus a làn.
27 Ma bheir aon neach dhiubh-
san nach 'eil 'nan creidich
cuireadh dhuibh, agus gur toil
leibh dol maille ris; ithibh gach
ni a chuirear roimhibh, gun
ni sam bith fheòraich air son
coguis.
28 Ach ma their duine sam
bith ribh, Dh'ìobradh an ni so do
ìodholaibh, na ithibh, air a shon-
san a nochd dhuibh e, agus air
son coguis. Oir is leis an Tigh-
earn an talamh, agus a làn.
29 *Air son* coguis, a ta mi ag
ràdh, cha'n i *do choguis* féin, ach
coguis an neach ud eile: oir c'ar
son a bheirear breth air mo
shaorsa-sa le coguis duine eile?
30 Oir, ma tha comhpàirt
bìdh agam-sa tre ghràs, c'ar son
a labhrar olc umam a thaobh an
ni sin air son am bheil mi a'
toirt buidheachais?
31 Uime sin cò aca dh'itheas
no dh'òlas sibh, no ge b'e ni a nì
sibh, dèanaibh na h-uile nithe
chum glòire Dhé.
32 Na tugaibh aobhar oil-

bheim do na h-Iudhaich, no do
na Greugaich, no do eaglais
Dé:

33 A réir mar a ta mise a'
dèanamh toile nan uile *dhaoine*
anns na h-uile *nithibh*, gun bhi
'g iarraidh mo bhuannachd féin,
ach *buannachd* mhòran, chum gu
tèarnar iad.

CAIB. XI.

BITHIBH-SA 'nur luchd-
leanmhuinn orm-sa, amhuil
mar a ta mise air Crìosd.

2 A nis a ta mi 'gur moladh,
a bhràithre, do bhrìgh gu bheil
cuimhne agaibh ormsa anns na
h-uile nithibh, agus gu bheil
sibh a coimhead nan òrduighean,
mar a thug mise dhuibh *iad*.

3 Ach bu mhiann leam fios a
bhi agaibh, gur e Crìosd ceann
gach fir, agus gur e am fear
ceann na mnà, agus gur e Dia
ceann Chrìosd.

4 Gach fear a ta dèanamh
ùrnuigh no fàidheadaireachd, ag-
us folach air *a* cheann, tha e
toirt eas-urraim d' a cheann.

5 Ach gach bean a ta dèan-
amh ùrnuigh no fàidheadair-
eachd gun fholach air *a* ceann,
tha i toirt eas-urraim d'a ceann:
oir is ionnan sin agus ged bhiodh
i air a bearradh.

6 Oir mur bì folach air ceann
na mnà, bearrar i mar an ceud-
na: ach ma's grannda do mhnaoi
i bhi air a bearradh no air a
lomadh, cuireadh i folach oirre.

7 Oir gun amharus cha chòir
do fhear a cheann a chòmhdach-
adh, do bhrìgh gur e ìomhaigh
agus glòir Dhé: ach is i a' bhean
glòir an fhir.

8 Oir cha'n 'eil am fear o'n
mhnaoi, ach a' bhean o'n fhear.

9 Agus cha do chruthaicheadh,
am fear air son na mnà, ach a'
bhean air son an fhir.

10 Uime sin is còir do'n
mhnaoi cumhachd a bhi aice air
a ceann, air son nan aingeal.

11 Gidheadh, cha'n 'eil am
fear as eugmhais na mnà, no a'
bhean as eugmhais an fhir anns
an Tighearn.

12 Oir mar a ta a' bhean o'n
fhear, is amhuil sin *a ta* 'm fear
tre'n mhnaoi mar an ceudna:
ach is ann o Dhia a ta na h-uile
nithe.

13 Measaibh annaibh féin: am
bheil e ciatach do mhnaoi ùrn-
uigh a dhèanamh ri Dia gun
fholach *air a ceann*.

14 Nach 'eil nàdur féin a'
teagasg dhuibh, ma bhios gruag
fhada air fear, gur nàr dha e?

15 Ach ma bhios gruag fhada
air mnaoi, is glòir dh'i e: oir
thugadh a gruag dh'i air son
còmhdaich.

16 Ach ma bhios neach air
bith connspoideach, cha'n 'eil a
leithid sin do ghnàthachadh
againne, no aig eaglaisibh Dhé.

17 A nis anns an ni so a ta mi
cur an céill *duibh*, cha mhol mi
sibh, do bhrìgh gu bheil sibh a'
teachd an ceann a chéile, cha 'n
ann chum an ni a's feàrr, ach an
ni a's miosa.

18 Oir air tùs, 'nuair tha sibh
a' cruinneachadh an ceann a
chéile san eaglais, tha mi cluinn-
tinn gu bheil roinnean 'nur
measg; agus tha mi an cuid 'ga
chreidsinn.

19 Oir is éigin saobh-chreid-
imh a bhi eadaraibh, chum gu'n
dèanar follaiseach an dream a ta
dearbhta 'nur measg.

20 Uime sin an uair a thig
sibh an ceann a chéile do aon àit,
cha'*n e sin* suipeir an Tighearn
itheadh.

21 Oir ithidh gach aon air tùs
a shuipeir féin, agus a ta neach
ocrach, agus neach eile air
mhisg.

22 An e nach 'eil tighean

agaibh chum itheadh agus òl
annta? no am bheil sibh a' dèan-
amh tàire air eaglais Dé, agus a'
nàrachadh na muinntir aig nach
'eil? Ciod a their mi ribh? Am
mol mi sibh anns *a' chùis* so?
cha mhol.
23 Oir fhuair mise o 'n Tigh-
earn an ni mar an ceudna a thug
mi dhuibh-sa, Gu 'n do ghlac an
Tighearn Iosa aran, anns an
oidhche an do bhràthadh e:
24 Agus air tabhairt buidh-
eachais, bhris se e, agus thubh-
airt e, Gabhaibh, ithibh; is e so
mo chorp-sa, a ta air a bhriseadh
air bhur sonsa: dèanaibh so mar
chuimhneachan ormsa.
25 Agus air a' mhodh cheud-
na an cupan, an déigh na suipeir,
ag ràdh, Is e an cupan so an
coimhcheangal nuadh ann am
fhuil-sa: dèanaibh-sa so, cia
minic as a dh'òlas sibh *e*, mar
chuimhneachan ormsa.
26 Oir cia minic as a dh'ith-
eas sibh an t-aran so, agus a
dh'òlas sibh an cupan so, tha sibh
a' foillseachadh bàis an Tigh-
earna gus an tig e.
27 Uime sin, ge b'e neach a
dh'itheas an t-aran so, agus a
dh'òlas cupan so an Tighearna
gu neo-iomchuidh, bithidh e
ciontach do chorp agus do fhuil
an Tighearna.
28 Ach ceasnuicheadh duine
e féin, agus mar sin itheadh e
do'n aran *so*, agus òladh e do'n
chupan *so*:
29 Oir ge b'e dh'itheas agus a
dh'òlas gu neo-iomchuidh, tha e
'g itheadh agus ag òl breithean-
ais dha féin, do bhrìgh nach 'eil
e a' dèanamh aithne air corp an
Tighearn.
30 Air a shon so *tha* mòran
'nur measg lag agus tinn, agus
tha mòran 'nan codal.
31 Oir nan tugamaid breth oirnn
féin, cha tugtadh breth oirnn.
32 Ach an uair a bheirear
breth oirnn, tha sinn air ar
smachdachadh leis an Tighearn,
chum nach bitheamaid air ar
dìteadh maille ris an t-saoghal.
33 Uime sin, mo bhràithre,
'nuair a thig sibh an ceann a
chéile chum itheadh, fanaibh r'a
chéile.
34 Agus ma bhios ocras air
aon neach, itheadh e aig an tigh;
chum nach tig sibh an ceann
a chéile gu breitheanas. Agus
cuiridh mise gach ni eile an
òrdugh 'nuair a thig mi.

CAIB. XII.

ANIS a thaobh *thiodhlaca*
spioradail, a bhràithre, cha
'n àill leam sibh bhi aineolach.
2 Tha fios agaibh gu robh
sibh 'nur Cinnich, air bhur
tarruing gu ìodholaibh balbha,
a réir mar a threòraicheadh sibh.
3 Uime sin tha mi toirt fios
duibh, nach abair duine sam
bith a tha labhairt o Spiorad
Dhé, gu bheil Iosa malluichte;
agus nach urrainn duine sam
bith a ràdh gur e Iosa an Tigh-
earn, ach tre an Spiorad naomh.
4 A nis tha eadar-dhealachadh
thiodhlaca ann, ach *cha'n eil ach*
aon Spiorad ann.
5 Agus tha eadar-dhealachadh
frithealaidh ann, gidheadh *cha'n
'eil ach* aon Tighearn ann.
6 Agus tha eadar-dhealach-
adh oibreachaidh ann, ach is e an
t-aon Dia, a tha ag oibreachadh
nan uile *nithe* anns na h-uile.
7 Ach a ta foillseachadh an
Spioraid air a thoirt do gach
neach, chum tairbhe.
8 Oir do aon duine tha focal
a' ghliocais air a thoirt leis an
Spiorad; agus do dhuine eile
focal an eòlais leis an Spiorad
cheudna;
9 Do neach eile creidimh leis
an Spiorad sin féin; do dhuine

eile tabhartas leighis tre an
Spiorad cheudna;
10 Do neach eile oibreachadh
mhìorbhuile; do neach eile fàidh-
eadaireachd; do neach eile aith-
neachadh spiorad; do neach eile
iomadh gnè theangadh; agus do
neach eile eadar-mhìneachadh
theangadh.
11 Ach na nithe sin uile tha
an t-aon Spiorad ceudna ag
oibreachadh, a' roinn ris gach
aon fa leth a réir mar is àill leis.
12 Oir mar is aon an corp, agus
mòran do bhuill aige, agus a ta
uile bhuill an aoin chuirp sin,
ge h-iomadh iad, 'nan aon chorp;
mar sin *a ta* Crìosd.
13 Oir tre aon Spiorad bhaist-
eadh sinn uile do aon chorp,
ma's Iudhaich sinn no Greug-
aich, ma's daor no saor sinn;
agus thugadh deoch r'a h-òl
duinn uile chum aoin Spioraid.
14 Oir cha'n aon bhall an
corp, ach mòran.
15 Ma their a' chos, Do bhrìgh
nach mi an làmh cha'n ann do'n
chorp mi; nach 'eil i do'n chorp
air a shon sin?
16 Agus ma their a' chluas,
Do bhrìgh nach mi an t-sùil,
cha'n ann do'n chorp mi; nach
ann do'n chorp i air a shon sin?
17 Nam *biodh* an corp uile 'na
shùil, c'àit am *biodh* a' chlaist-
eachd? Nam *biodh* e uile 'na
chlaisteachd, C'àit am *biodh* an
fhàile?
18 Ach a nis shuidhich Dia na
buill gach aon diubh sa' chorp,
mar bu toil leis.
19 Agus nam biodh iad uile
'nan aon bhall, c' àit am *biodh* an
corp?
20 Ach a nis *tha iad* 'nam mòr-
an bhall, ged nach 'eil ann ach
aon chorp.
21 Agus cha'n urrainn an t-
sùil a ràdh ris an làimh, Cha 'n
'eil feum agam ort: no a rìs,
ann ceann ris na cosaibh, Cha'n
'eil feum agam oirbhse.
22 Ach gu ro mhòr ni's mò
tha na buill sin do'n chorp, a's
anmhuinne a thaobh coslais,
feumail.
23 Agus air *na buill* sin do'n
chorp a's lugha urram 'nar
measg-ne, tha sinn a' cur an
tuilleadh urraim; agus na *buill*
sin dhinn a's lugha maise, tha
aca sin gu ro mhòr an tuilleadh
maise.
24 Oir air na *buill* mhaiseach
againn cha'n 'eil uireasbhuidh:
ach rinn Dia an corp a chomh-
chumadh r'a chéile, air dha an
tuilleadh urraim gu mòr a thoirt
do'n *chuid* air an robh uireas-
bhuidh:
25 Chum nach biodh eas-
aonachd air bith sa' chorp; ach
gu'm biodh an t-aon chùram aig
na buill d'a chéile.
26 Agus ma dh'fhuilgeas aon
bhall, comhfhuilgidh na buill
uile: no ma gheibh aon bhall
urram, nì na buill uile gàird-
eachas maille ris.
27 A nis is sibhse corp Chrìosd,
agus *is* buill *sibh* fa leth.
28 Agus chuir Dia dream
àraidh san eaglais, air tùs ab-
stola, san dara àit fàidhean, san
treas àit luchd-teagaisg, a rìs
mìorbhuilean, 'na dhéigh sin
tabhartais leighis, luchd-cuid-
eachaidh, uachdaranachda, iom-
adh gnè theangadh.
29 *Am bheil* na h-uile 'nan ab-
stolaibh? *Am bheil* na h-uile 'nam
fàidhibh? *Am bheil* na h-uile 'nan
luchd-teagaisg? *Am bheil* na h-
uile 'nan luchd-dèanamh mhìor-
bhuile?
30 Am bheil aig na h-uile
tabhartais leighis? An labhair
na h-uile le teangaibh? An dèan
na h-uile eadar-theangachadh?
31 Ach biodh miann dùrachd-
ach nan tiodhlacan a's feàrr

oirbh: agus gidheadh tha mise a' nochdadh dhuibh slighe a 's ro-fheàrr.

CAIB. XIII.

GED labhrainn le teangaibh dhaoine, agus aingeal, agus gun ghràdh agam, tha mi a' m' umha a nì fuaim, no a'm' chiombal a nì gleangarsaich.

2 Agus ged robh agam fàidheadaireachd, agus ged thuiginn na h-uile rùna-dìomhair, agus gach uile eòlas; agus ged bhiodh agam gach uile *ghnè* creidimh, ionnus gu 'n atharraichinn sléibhte, agus mi gun ghràdh agam, cha 'n 'eil annam ach neo-ni.

3 Agus ged chaithinn mo mhaoin uile chum na bochdan a bheathachadh, agus ged bheirinn mo chorp chum a losgadh, agus gun ghràdh agam, cha 'n 'eil tairbhe sam bith dhomh ann.

4 Tha an gràdh fad-fhulangach, *agus* caoimhneil; cha ghabh an gràdh farmad; cha dèan an gràdh ràiteachas, cha'n 'eil e air a shéideadh suas,

5 Cha ghiùlain se e féin gu mì-chiatach, cha 'n iarr e na nithe sin a bhuineas da féin, cha 'n 'eil e so-bhrosnuchaidh *chum feirge,* cha smuainich e olc sam bith,

6 Cha dèan e gàirdeachas san eucoir, ach nì e gàirdeachas san fhìrinn:

7 Fuilgidh e na h-uile nithe, creididh e na h-uile nithe, bithidh sùil aige ris na h-uile nithibh, giùlainidh e na h-uile nithe.

8 Cha téid an gràdh air cùl a chaoidh: ach ma 's fàidheadaireachda *ta ann,* théid iad air cùl; ma 's teangaidh, sguiridh iad; ma 's eòlas, cuirear air cùl e.

9 Oir a ta eòlas againn ann an cuid, agus tha sinn ri fàidheadaireachd ann an cuid.

10 Ach an uair a thig an nì a ta iomlan, cuirear air cùl an nì sin nach eil ach ann an cuid.

11 'Nuair a bha mi a'm' leanaban, labhair mi mar leanaban, thuig mi mar leanaban, reusonaich mi mar leanaban: ach air fàs domh a' m' dhuine, chuir mi na nithe leanabaidh air cùl.

12 Oir tha sinn a' faicinn san am so gu dorcha tre ghloin; ach an sin *chì sinn* aghaidh ri h-aghaidh: san àm so is aithne dhomh ann an cuid; ach an sin aithnichidh mi eadhon mar a ta aithne orm.

13 Agus a nis fanaidh creidimh, dòchas, gràdh, na trì *nithe* so; ach *is e* 'n gràdh a 's mò dhiubh so.

CAIB. XIV.

LEANAIBH gràdh, agus biodh mòr-mhiann *thiodhlaca* spioradail oirbh; ach gu ma mò bhur togradh gu'n dèanadh sibh fàidheadaireachd.

2 Oir an tì a labhras ann an teangaidh *choimhich,* cha 'n ann ri daoinibh a labhras e, ach ri Dia: oir cha 'n 'eil neach sam bith 'ga thuigsinn; ged tha e anns an Spiorad a' labhairt rùnadìomhair.

3 Ach an tì a tha dèanamh fàidheadaireachd, tha e a' labhairt ri daoinibh chum teagaisg, agus *chum* earail, agus *chum* comhfhurtachd.

4 An tì a ta labhairt an teangaidh *choimhich,* tha e 'ga theagasg féin: ach an tì a nì fàidheadaireachd, tha e teagasg na h-eaglais.

5 Bu mhaith leam gu labhradh sibh uile le teangaibh, ach b' fheàrr leam sibh a dhèanamh fàidheadaireachd, oir *is* mò an tì a nì fàidheadaireachd, no an tì a labhras le teangaibh, mur

eadar-theangaich e, chum gu
faigheadh an eaglais fòghlum.
6 A nis, a bhràithre, ma thig
mi do 'ur n-ionnsuidh a' labhairt
le teangaibh, ciod an tairbhe a
nì mi dhuibh, mur labhair mi
ribh am foillseachadh, no an
eòlas, no am fàidheadaireachd,
no an teagasg?
7 Air an dòigh cheudna na
nithe gun anam a nì fuaim, ma's
pìob no clàrsach, mur dèan iad
eadar-dhealachadh 'nam fuaim-
ibh, cionnus a thuigear an ni a
sheinnear air a' phìob no air a'
chlàrsaich?
8 Oir ma bheir a' ghall-tromp
fuaim neo-chinnteach uaipe, cò
a dh' ulluicheas e féin chum a'
chatha?
9 Is amhuil sin sibhse, mur
labhair sibh leis an teangaidh
briathra so-thuigsinn, cionnus a
dh' aithnichear an ni a labhrar?
oir is ann ris an athar a labhras
sibh.
10 Tha, feudaidh e bi, an
uiread do ghuthannaibh san t-
saoghal, agus cha 'n 'eil a h-aon
diubh gun bhlagh.
11 Uime sin, mur tuig mi
brìgh a' ghutha, bithidh mi
do 'n tì a labhras, borb; agus
bithidh an tì a labhras, borb
dhomh-sa.
12 Mar sin mar an ceudna
sibhse, do bhrìgh gu bheil déigh
agaibh air *tiodhlacaibh* spioradail,
iarraibh sibh féin a thoirt barr-
achd chum fòghluim na h-
eaglais.
13 Uime sin, an tì a labhras
ann an teangaidh *choimhich*,
guidheadh e gu 'n dèanadh e
eadar-theangachadh.
14 Oir ma nì mise ùrnuigh
ann an teangaidh *choimhich*, tha
mo spiorad a' dèanamh ùrnuigh,
ach tha mo thuigse neo-tharbh-
ach.
15 Ciod ma seadh? nì mi
ùrnuigh leis an spiorad, agus nì
mi ùrnuigh leis an tuigse mar an
ceudna: seinnidh mi leis an
Spiorad, agus seinnidh mi leis
an tuigse mar an ceudna.
16 No 'nuair a bheannaich-
eas tu leis an spiorad, cionnus a
their an tì a tha ann an àit an
duine gun fhòghlum Amen ri
d' bhreith-buidheachais, o nach
aithne dha an ni a ta thu ag
ràdh?
17 Oir gu deimhin a ta thusa
toirt buidheachais gu maith,
gidheadh cha'n 'eil an neach eile
air a theagasg.
18 Tha mi toirt buidheachais
do m' Dhia, *gu* bheil mi a' labh-
airt le teangaibh tuilleadh na
sibh uile:
19 Ach b' fheàrr leam cùig
focail a labhairt san eaglais le m'
thuisge, chum gu teagaisginn
daoine eile mar an ceudna, na
deich mìle focal ann an teang-
aidh *choimhich*.
20 A bhràithre, na bithibh-
sa 'nur leanabaibh an tuigse:
gidheadh, ann am mì-run bith-
ibh 'nur leanabaibh, ach ann an
tuigse bithibh 'nur daoine foirfe.
21 Tha e sgrìobhta san lagh,
Labhraidh mi ris a' phobull so
ann an teangaibh eile, agus am
bilibh eile: gidheadh an déigh
sin uile cha'n éisd iad rium, tha
an Tighearn ag ràdh.
22 Uime sin a ta teanganna
coimheach 'nan comhara, cha 'n
ann do 'n dream a ta creidsinn,
ach dhoibh-san a ta mì-chreid-
each: ach a ta fàidheadaireachd
cha 'n ann air an son-san nach
'eil a' creidsinn, ach air an son-
san a tha creidsinn.
23 Uime sin ma chruinnicheas
an eaglais uile san aon àit, agus
ma labhras iad uile le teangaibh
coimheach, agus gu 'n tig dream
a ta gun fhòghlum a steach,
no daoine mì-chreideach, nach

abair iad gu bheil sibh air a
chuthach?
24 Ach ma nì iad uile fàidh-
eadaireachd, agus gu'n tig duine
gun chreidimh a steach, no *neach*
a ta gun fhòghlum, cronuichear
e leis na h-uile, agus bheirear
breth air leis na h-uile:
25 Agus mar sin a ta *nithe*
folaichte a chridhe air am foill-
seachadh; agus mar sin, air dha
tuiteam air aghaidh, nì e aoradh
do Dhia, ag aithris gu bheil Dia
gu fìrinneach annaibh-sa.
26 Ciod e sin ma ta, a'
bhràithre? nuair tha sibh a'
teachd an ceann a chéile, tha
salm, tha teagasg, tha teang-
adh, tha foillseachadh, tha eadar-
theangachadh, aig gach aon ag-
aibh. Dèanar na h-uile nithe
chum fòghluim.
27 Ma labhras aon neach ann
an teangaidh *choimhich*, labh-
radh dithis, no air a' chuid a 's
mò triuir, agus sin an déigh a
chéile; agus dèanadh a h-aon
eadar-theangachadh.
28 Ach mur bì eadar-theang-
air ann, fanadh e 'na thosd san
eaglais; no labhradh e ris féin,
agus ri Dia.
29 Labhradh dithis no triuir
do na fàidhibh, agus thugadh
a' chuid eile breth.
30 Ach ma dh' fhoillsichear
ni do neach eile a tha 'na
shuidhe, biodh an ceud *dhuine*
'na thosd.
31 Oir feudaidh sibh uile
fàidheadaireachd a dhèanamh
gach aon an déigh a chéile,
chum gu faigh na h-uile fò-
ghlum, agus na h-uile comh-
fhurtachd.
32 Agus a ta spiorada nam
fàidhean ùmhal do na fàidhibh.
33 Oir cha 'n e Dia *ùghdair*,
na mì-riaghailt, ach na sìthe,
mar ann an eaglaisibh nan
naomh uile.
34 Biodh bhur mnài 'nan
tosd sna h-eaglaisibh; oir cha 'n
'eil e ceaduichte dhoibh labh-
airt; ach *is coir dhoibh* bhi
ùmhal, mar a ta an lagh mar an
ceudna ag ràdh.
35 Agus ma 's miann leo ni
sam bith fhòghlum, feòraich-
eadh iad d'am fearaibh féin aig
an tigh e: oir is mì-chiatach do
mhnaibh labhairt san eaglais.
36 An ann uaibhse thàinig
focal Dé a mach? no an ann do
'ur n-ionnsuidh-sa a mhàin a
thàinig e?
37 Ma shaoileas duine sam
bith gur fàidh, no gur duine
spioradail e féin, aidicheadh e
na nithe a ta mise a' sgrìobh-
adh do 'ur n-iounsuidh, gur iad
àitheantan an Tighearna.
38 Ach ma tha neach sam
bith aineolach, biodh e aineol-
ach.
39 Uime sin, a bhràithre,
biodh ro-thogradh agaibh air
fàidheadaireachd a dhèanamh,
agus na bacaibh labhairt le
teangaibh.
40 Dèanar na h-uile nithe gu
deadh-mhaiseach, agus a réir
òrduigh.

CAIB. XV.

OS bàrr, a bhràithre, tha mi
cur an céill duibh an
soisgeul a shearmonaich mi
dhuibh, ris an do ghabh sibhse
mar an ceudna, agus anns am
bheil sibh 'nur seasamh;
2 Troimh mar an ceudna
am bheil sibh air bhur tèarnadh,
ma chumas sibh gu daingean an
ni a shearmonaich mi dhuibh,
mur do chreid sibhse gu dìomh-
ain.
3 Oir thug mi dhuibh air tùs
an ni a fhuair mi mar an ceudna,
Gu 'n d' fhuair Crìosd bàs air
son ar peacanna a réir nan
sgriobtuir:

4 Agus gu n d'adhlaiceadh e,
agus gu'n d'éirich e a rìs air an
treas là a réir nan sgriobtuir :
5 Agus gu facas e le Cephas,
'na dhéigh sin leis an dà fhear
dheug.
6 'Na dhéigh sin, chunnacas e
le tuilleadh as cùig ceud bràthair
air aon àm ; d'am bheil a' chuid
a's mò beò gus a nis, ach a ta cuid
dhiubh 'nan codal.
7 'Na dhéigh sin, chunnacas
e le Seumas ; agus a rìs leis na
h-abstolaibh uile.
8 'Nan déigh uile chunnacas
leam-sa e mar an ceudna, mar
neach a rugadh ann an an-àm.
9 Oir is mi a's lugha do na h-
abstolaibh, neach nach fiù abstol
a ghairm dhìom, do bhrìgh gu'n
robh mi a' geur-leanmhuinn
eaglais Dé.
10 Ach tre ghràs Dé tha mi
an ni a ta mi : agus cha robh a
ghràs, a *bhuilicheadh* orm, gun
bhrìgh ; ach shaothraich mi ni's
pailte na iad uile ; gidheadh cha
mhise, ach gràs Dé a bha maille
rium.
11 Uime sin cò air bith iad
dhinn, mise no iadsan, is ann mar
so tha sinne a' searmonachadh,
agus is ann mar so a chreid
sibhse.
12 A nis, ma shearmonaich-
ear Crìosd gu'n d'éirich e o na
marbhaibh, cionnus a ta cuid
'nur measg-sa ag ràdh, Nach
'eil aiseirigh nam marbh ann ?
13 Ach mur 'eil aiseirigh nam
marbh ann, ni mò a dh'éirich
Crìosd.
14 Agus mur d'éirich Crìosd,
gu deimhin *is* dìomhain ar sear-
moin-ne, agus *is* dìomhain bhur
creidimh-sa mar an ceudna.
15 Seadh fhuaradh sinne 'nar
fianuisibh bréige air Dia ; do
bhrìgh gu'n d'rinn sinn fianuis
a thaobh Dhé, gu'n do thog
e suas Crìosd : neach nach do
thog e suas, mur éirich na
mairbh.
16 Oir mur éirich na mairbh,
ni mò a dh'éirich Crìosd :
17 Agus mur d'éirich Crìosd,
tha bhur creidimh-sa dìomhain ;
tha sibh fathast an bhur peac-
aibh.
18 Mar sin mar an ceudna
tha an dream a choidil ann an
Crìosd, caillte.
19 Ma's anns a' bheatha so a
mhàin a tha dòchas againn ann
an Crìosd, is sinn a's truaighe do
na h-uile dhaoinibh.
20 Ach a nis tha Crìosd air
éirigh o na marbhaibh, *agus* rinn-
eadh an ceud thoradh dhiubh-
san a choidil deth.
21 Oir mar is ann tre dhuine
thàinig am bàs, is ann tre dhuine
thig aiseirigh nam marbh mar an
ceudna.
22 Oir mar ann an Adhamh,
a ta na h-uile a' faghail a' bhàis,
is amhuil sin mar an ceudna a
nithear na h-uile beò ann an
Crìosd.
23 Ach gach uile dhuine 'na
òrdugh féin : Crìosd an ceud
thoradh, 'na dhéigh sin iadsan
a's le Crìosd aig a theachd.
24 An sin *bithidh* a' chrìoch
dheireannach, 'nuair a bheir e
suas an rìoghachd do Dhia,
eadhon an t-Athair ; 'nuair a
chuireas e as do gach uile uachd-
aranachd, agus gach uile ùgh-
darras, agus chumhachd.
25 Oir is éigin gu'n rìoghaich
e, gus an cuir e a naimhdean
uile fo a chosaibh.
26 Sgriosar an nàmhaid deir-
eannach, am bàs.
27 Oir chuir e na h-uile nithe
fo a chosaibh. Ach an uair a
ta e ag ràdh gu'n do chuir e na
h-uile nithe fuidh, *is* ni foll-
aiseach gu bheil esan a chuir
na h-uile nithe fuidh, an leth
muigh *dheth so.*

28 Agus an uair a chuirear na h-uile nithe fuidh, an sin bithidh am Mac féin fo 'n Tì a chuir na h-uile nithe fuidh-san, chum gu 'm bì Dia 'na uile anns na h-uile.

29 No ciod a nì iadsan a bhaistear air son nam marbh, mur éirich na mairbh air aon dòigh? c' ar son ma seadh a bhaistear iad air son nam marbh?

30 Agus c' ar son a ta sinne an gabhadh gach uair?

31 Air bhur gàirdeachas-sa a tha agam ann an Iosa Crìosd air Tighearn, tha mi faghail a' bhàis gach là.

32 Ma chòmhraig mi mar dhuine ri fiadh-bheathaichibh ann an Ephesus, ciod i mo thairbhe, mur éirich na mairbh? itheamaid agus òlamaid, oir am màireach gheibh sinn bàs.

33 Na meallar sibh: truaillidh droch chomhluadar deadh bheusa.

34 Dùisgibh chum fìreantachd, agus na dèanaibh peacadh; oir cha 'n 'eil eòlas Dé aig cuid: chum bhur nàire tha mi a' labhairt so.

35 Ach their neach éigin, Cionnus a dh' éireas na mairbh? agus ciod a ghnè cuirp leis an tig iad?

36 Amadain, an ni sin a chuireas tu, cha bheothaichear e, mur bàsaich e *air tùs*:

37 Agus an ni a chuireas tu, cha 'n e an corp a bhitheas a ta thu cur, ach gràinne lom, feudaidh e bi do chruithneachd, no do *sheòrsa* éigin eile:

38 Ach a ta Dia a' toirt cuirp dha mar bu toil leis, agus do gach uile shìol a chorp féin.

39 Cha 'n aon fheòil gach uile fheòil: ach *a ta* feòil air leth aig daoinibh, agus feòil eile aig ainmhidhibh, *feòil* eile aig iasgaibh, *agus feòil* eile aig eunlaithibh.

40 Agus *a ta* cuirp nèamhaidh ann, agus cuirp thalmhaidh: gidheadh *a ta* glòir air leth aig na *corpaibh* nèamhaidh, agus *glòir* eile aig na *corpaibh* talmhaidh.

41 Tha aon ghlòir aig a' ghréin, agus glòir eile aig a' ghealaich, agus glòir eile aig na reultaibh; oir a ta eadar-dhealachadh eadar reult agus reult thaobh glòire.

42 Agus is ann mar sin a *bhios* aiseirigh nam marbh. Cuirear ann an truaillidheachd e; togar ann an neo-thruaillidheachd e.

43 Cuirear e ann an eas-urram, togar ann an glòire e: cuirear ann an anmhuinneachd e, éiridh e ann an cumhachd:

44 Cuirear e 'na chorp nàdurra, éiridh e 'na chorp spioradail. Tha corp nàdurra ann, agus corp spioradail.

45 Agus mar so tha e sgrìobhta, Rinneadh an ceud dhuine Adhamh 'na anam beò, an t-Adhamh deireannach 'na Spiorad a bheothaicheas.

46 Gidheadh cha 'n e an ni spioradail a *bha* ann air tùs, ach an ni nadurra; agus 'na dhéigh sin an ni spioradail.

47 An ceud duine o 'n talamh, talmhaidh: an dara duine, an Tighearn o nèamh.

48 Mar an *duine* talmhaidh, is amhuil sin iadsan *a tha* talmhaidh: agus mar a ta *an duine* nèamhaidh, is ann mar sin iadsan *a ta* nèamhaidh.

49 Agus mar a ghiùlain sinn ìomhaigh an *duine* thalmhaidh, giùlainidh sinn mar an ceudna ìomhaigh an *duine* nèamhaidh.

50 A nis so a ta mi ag ràdh, a bhràithre, nach feudar le feòil agus fuil rìoghachd Dhé a shealbhachadh; ni mò a shealbhaicheas truaillidheachd neo-thruaillidheachd.

51 Feuch, tha mi a labhairt ni dìomhair ribh; Cha choidil

sinn uile, ach caochlaidhear sinn
uile,
52 Ann an tiota, am priobadh
na sùl, ri *guth na* trompaid
deireannaich, (oir séididh an
trompaid,) agus éiridh na mairbh
neo-thruaillidh, agus caochlaidh-
ear sinne.
53 Oir is éigin do 'n *chorp*
thruaillidh so neo-thruaillidh-
eachd a chur uime, agus do 'n
chorp bhàsmhor so neo-bhàs-
mhorachd a chur uime.
54 Agus an uair a chuireas
an *corp* truaillidh so neo-
thruaillidheachd uime, agus a
chuireas an *corp* bàsmhor so neo-
bhàsmorachd uime, an sin coimh-
lionar am focal a ta sgrìobhta,
Shluigeadh suas am bàs le buaidh.
55 O bhàis, c' àit am bheil do
ghath? O uaigh, c' àit *am bheil*
do bhuaidh?
56 *Is* e am peacadh gath a'
bhàis; agus *is* e neart a' pheac-
aidh an lagh:
57 Ach buidheachas do Dhia,
a tha toirt dhuinne na buadha,
tre ar Tighearna Iosa Crìosd.
58 Uime sin, mo bhràithre
gràdhach, bithibh-sa daingean,
neo-ghluasadach, a' sìor-mheud-
achadh ann an obair an Tigh-
earn, air dhuibh fios a bhi agaibh
nach 'eil bhur saothair dìomhain
anns an Tighearn.

CAIB. XVI.

A NIS a thaobh an tionail air
son nan naomh, mar a dh'-
òrduich mi do eaglaisibh Ghala-
tia, mar sin dèanaibh-sa mar an
ceudna.
2 Air ceud *là* gach seachduin,
cuireadh gach aon agaibh ni leis
féin anns an ionmhas, a réir mar
a shoirbhich leis, chum nach bì
tionail r' an dèanamh 'nuair a
thig mise.
3 Agus an uair a thig mi, cò
air bith iad a mholas sibh le *'ur*
litrichibh, cuiridh mi iadsan a
ghiùlan bhur tabhartais gu Ieru-
salem.
4 Agus ma 's iomchuidh mise
a dhol mar an ceudna, théid
iadsan a' m' chuideachd.
5 Agus thig mi do 'ur n-ionn-
suidh-sa, 'nuair a théid mi
troimh Mhacedonia: (oir tha
mi dol troimh Mhacedonia:)
6 Agus feudaidh e bi gu 'm fan
mi, no eadhon gu 'n caith mi an
geamhradh maille ribh, chum
gu 'n toir sibh air m' aghaidh mi,
ge b' e àit d' an téid mi.
7 Oir cha 'n àill leam bhur
faicinn a nis san dol seachad;
ach tha dùil agam fantuinn rè
tumuill maille ribh, ma leigeas
an Tighearn dhomh.
8 Ach fanaidh mi ann an E-
phesus gu Cuingeis.
9 Oir dh' fhosgladh dorus mòr
agus éifeachdach dhomh-sa, agus
tha mòran eascairdean ann.
10 A nis ma thig Timoteus,
feuchaibh gu 'm bì e gun eagal
maille ribh: oir tha e a' saoith-
reachadh ann an obair an Tigh-
earna, mar a ta mise.
11 Uime sin na dèanadh neach
sam bith tàir air: ach thugaibh
air aghaidh e an sìth, chum gu 'n
tig e a m' ionnsuidh-sa: oir tha
sùil agam ris maille ris na
bràithribh.
12 Mu thimchioll *ar* bràthar
Apollois, ghuidh mi gu dùrachd-
ach air teachd do 'ur n-ionn-
suidh-sa maille ris na bràith-
ribh: ach cha b' i a thoil air chor
sam bith teachd san àm so; ach
thig e 'nuair a gheibh e àm iom-
chuidh.
13 Dèanaibh faire, seasaibh
gu daingean sa' chreidimh, bith-
ibh fearail, bithibh làidir.
14 Biodh bhur n-uile nithe
air an dèanamh le gràdh.
15 Agus guidheam oirbh, a
bhràithre, (*o's* aithne dhuibh

teaghlach Stephanais, gur iad
ceud thoradh Achaia, agus gu 'n
d' thug siad iad féin chum frith-
ealaidh do na naomhaibh ;)
16 Gu 'm bì sibh ùmhal d' an
leithidibh sin, agus do gach aon
a nì obair agus saothair maille
ruinne.
17 Tha mi subhach ri teachd
Stephanais, agus Fhortunatuis,
agus Achaicuis: oir rinn iad
suas an ni sin a bha dh' uireas-
bhuidh do 'ur taobh-sa.
18 Oir thug iad suaimhneas
do m' spiorad-sa, agus do 'ur
spiorad-sa: uime sin biodh meas
agaibh air an leithidibh sin.
19 Tha eaglaisean na h-Asia
a' cur fàilte oirbh. Tha Acuila
agus Priscila, maille ris an eaglais
a tha 'nan tigh, a' cur mòr-
fhàilte oirbh anns an Tighearn.
20 Tha na bràithrean uile a'
cur fàilte oirbh. Cuiribh-sa
fàilte air a chéile le pòig
naoimh.
21 Fàilte uamsa Pòl le m'
làimh féin.
22 Ma tha neach sam bith nach
gràdhaich an Tighearn Iosa
Crìosd, biodh e 'na Anatema
Maranata.
23 *Gu robh* gràs an Tighearna
Iosa Crìosd maille ribh.
24 Mo ghràdh-sa maille ribh
uile ann an Crìosd. Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN CORINTIANACH.

CAIB. I.

POL, abstol Iosa Crìosd tre
thoil Dé, agus Timoteus *ar*
bràthair, chum eaglais Dé a ta
ann an Corintus, maille ris na
h-uile naoimh a ta ann an Ach-
aia uile:
2 Gràs dhuibhse, agus sìth o
Dhia ar n-Athair, agus *o 'n*
Tighearn Iosa Crìosd.
3 Beannaichte *gu robh* Dia,
eadhon Athair ar Tighearna Iosa
Crìosd, Athair nan tròcair, agus
Dia na h-uile chomhfhurtachd ;
4 A tha toirt comhfhurtachd
dhuinne 'nar n-uile àmhghar,
chum sinne bhi comasach air
comhfhurtachd a thoirt dhoibh-
san a ta ann an àmhghar sam
bith, tre a' chomhfhurtachd leis
am bheil sinn féin a' faotainn
comhfhurtachd o Dhia.
5 Oir mar a ta fulangais
Chrìosd pailt annainne, is amh-
uil sin a ta ar comhfhurtachd-
ne mar an ceudna pailte tre
Chrìosd.
6 Agus ma tha sinn fuidh àmh-
ghar, *is ann* air son bhur comh-
fhurtachd agus bhur slàinte-sa,
a tha air a h-oibreachadh le
sibh a dh' fhulang nam ful-
angas ceudna, a tha sinne a'
fulang: no ma's comhfhurtachd
dhuinn, *is ann* chum bhur comh-
fhurtachd agus bhur slàinte-
sa.
7 Agus *a ta* ar dòchas daing-
ean do 'ur taobh-sa, do bhrìgh
gu bheil fios againn, mar a ta
sibh 'nur luchd-comhpàirt do na
fulangasaibh, gu 'm *bì sibh* mar
an ceudna do 'n chomhfhurt-
achd.
8 Oir cha b' àill leinn, a
bhràithre, sibhse bhi ain-fhios-
rach mu thimchioll ar n-àmh-
ghair a thachair dhuinne san
Asia, gu 'n do bhrùthadh sinn
gu ro mhòr thar ar neart, ionn-

us gu robh sinn fuidh amharus
eadhon mu'r beatha:
9 Ach bha againn binn ar bàis
annainn féin, chum nach biodh
againn dòigh annainn féin, ach
ann an Dia a dhùisgeas na
mairbh:
10 Neach a shaor sinne o
bhàs co mòr, agus a ta 'gar saor-
adh; anns am bheil ar dòchas
gu 'n saor e *sinn* fathast:
11 Air dhuibhse bhi a' co-
oibreachadh le chéile ann an
ùrnuigh air ar son-ne, chum gu
tugar buidheachas le mòran air
ar son-ne, á leth an tiodhlaic a
thugadh dhuinne, tre mhòran.
12 Oir is e so ar gàirdeach-
as-ne, fianuis ar coguis, gur ann
an aon-fhillteachd agus an
tréibhdhireas diadhaidh, agus
cha 'n ann an gliocas feòlmhor,
ach ann an gràs Dé, a chaith
sinn ar beatha san t-saoghal,
agus gu h-àraidh do 'ur taobh-
sa.
13 Oir cha 'n 'eil sinn a'
sgrìobhadh nithe sam bith eile
do 'ur n-ionnsuidh-sa, ach nan
nithe a ta sibh a' leughadh, no a
ta sibh ag aideachadh, agus a ta
dùil agam a dh' aidicheas sibh
gus a' chrìoch;
14 Amhuil mar a dh' aidich
sibh an càil, gur sinne bhur
gàirdeachas, mar *is* sibhse mar
an ceudna ar *gàirdeachas-ne* ann
an là an Tighearn Iosa.
15 Agus anns a' mhuinghin so
b' àill leam-sa teachd do 'ur n-
ionnsuidh air tùs, ionnus gu
faigheadh sibhse ath-ghràs.
16 Agus gabhail uaibhse gu
Macedonia, agus teachd o Mha-
cedonia a rìs do 'ur n-ionnsuidh-
sa, agus a bhi air mo thoirt air
m' aghaidh leibhse san t-slighe
gu Iudea.
17 Uime sin an uair a chuir
mi so romham, an do ghnàthaich
mi eutruimeachd? no an ann a
réir na feòla a ta mi cur romham,
na nithe a ta mi a' cur romham,
ionnus gu biodh agam seadh,
seadh, agus cha 'n eadh, cha 'n
eadh.
18 Ach *mar a ta* Dia fìrinn-
each, cha b' e ar còmhradh ribhse
seadh, agus cha 'n eadh.
19 Oir Mac Dhé, Iosa Crìosd,
a shearmonaicheadh 'nur measg-
sa leinne, *eadhon* leam-sa, agus *le*
Siluanus, agus *le* Timoteus, cha
robh e 'na sheadh agus 'na cha 'n
eadh, ach ann-san bha seadh.
20 Oir geallanna Dhé uile
ann-san *is* seadh iad, agus ann-
san *is* Amen iad, chum glòire
Dhé do ar taobh-ne.
21 A nis an Tì a dhaingnich-
eas sinne maille ribhse ann an
Crìosd, agus a dh' ùng sinn, *is e*
Dia:
22 Neach mar an ceudna a
chuir seula oirnne, agus a thug
dhuinn geall-daingnich an Spior-
aid ann ar cridheachaibh.
23 Ach a ta mi a' gairm Dhé
mar fhianuis air m' anam, gur
an chum sibhse a chaomhnadh
nach d' thàinig mi fathast gu
Corintus.
24 Cha 'n e gu bheil againne
tighearnas air bhur creidimh-
sa, ach is luchd-cuideachaidh
sinn do 'ur n-aoibhneas: oir is
ann tre chreidimh a sheasas
sibh.

CAIB. II.

ACH chuir mi so romham
annam féin, gun teachd a
rìs fo dhoilgheas do 'ur n-ionn-
suidh.
2 Oir ma nì mise doilich
sibhse, cò e ma ta nì subhach
mise, ach an tì air an do chuir-
eadh doilgheas leam?
3 Agus sgrìobh mi an ni so
féin do 'ur n-ionnsuidh, chum air
dhomh teachd, nach cuirteadh
doilgheas orm leis a' mhuinntir

sin o 'm bu chòir dhomh aoibhneas fhaotainn, air dhomh bhi muinghinneach asaibh uile, gur e m' aoibhneas bhur *n-aoibhneas* uile.

4 Oir á trioblaid mhòir agus cràdh cridhe, sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh le iomadh deur; cha 'n ann chum gu 'm biodh doilgheas oirbh, ach chum gu 'm biodh fios agaibh air a' ghràdh a ta agam gu ro-phailte dhuibh.

5 Ach ma thug neach sam bith aobhar doilgheis, cha do chuir e doilgheas ormsa, ach an càil: chum nach cuirinn ro-uallach oirbh uile.

6 *Is* leoir d' a leithid sin do dhuine am peanas so, a *leagadh* air le mòran.

7 Ionnus air an làimh eile, gur mò *is còir* dhuibh maitheanas agus comhfhurtachd a thoirt *da*, air eagal gu 'm biodh a leithid so do dhuine air a shlugadh suas le anabarra doilgheis.

8 Uime sin guidheam oirbh, gu 'n daingnicheadh sibh *bhur* gràdh dha.

9 Oir is ann chum na crìche so a sgrìobh mi *do 'ur n-ionnsuidh,* chum gu 'm biodh fios bhur dearbhaidh agam, am bheil sibh ùmhal anns na h-uile nithibh.

10 Ge b'e neach d'an toir sibh maitheanas ann an ni sam bith, bheir mise mar an ceudna: oir ma thug mise maitheanas ann an ni sam bith, ge b'e d'an d' thug mi am maitheanas, is ann air bhur sonsa *a thug mi e,* am fianuis Chrìosd;

11 Air eagal gu faigheadh Satan an cothrom oirnn le 'chuilbheartachd: oir cha'n 'eil sinn aineolach air 'innleachdaibh.

12 Os bàrr, 'nuair a thàinig mi gu Troas chum soisgeul Chrìosd *a shearmonachadh,* agus a dh' fhosgladh dorus dhomh leis an Tighearn,

13 Cha robh fois agam ann mo spiorad, do bhrìgh nach d'fhuair mi Titus mo bhràthair: ach air gabhail mo chead diubh, dh'imich mi o sin do Mhacedonia.

14 A nis buidheachas do Dhia, a ta ghnàth a' toirt oirnne buadhachadh ann an Crìosd, agus a ta foillseachadh *deadh* fhàile 'eòlais féin leinne anns gach àit.

15 Oir tha sinne do Dhia 'nar fàile cùbhraidh Chrìosd, anns an dream a thèarnar, agus anns an dream a sgriosar:

16 Do 'n aon dream *tha sinn* 'nar boltrach bàis chum bàis; agus do'n dream eile, 'nar boltrach beatha chum beatha: agus cò *a ta* foghainteach chum nan nithe so?

17 Oir cha 'n 'eil sinne mar mhòran, a thruailleas focal Dé: ach mar o thréibhdhireas, ach mar o Dhia, tha sinn a' labhairt am fianuis Dé ann an Crìosd.

CAIB. III.

AN tòisich sinn a rìs air sinn féin a mholadh? no am bheil feum againn, mar aig dream àraidh, air litrichibh molaidh do 'ur n-ionnsuidh-sa, no air *litrichibh* molaidh uaibh?

2 Is sibhse ar litir-ne a ta sgrìobhta 'nar cridheachaibh, air a h-aithneachadh agus air a leughadh leis na h-uile dhaoinibh:

3 *Air dha bhi* follaiseach gur sibh litir Chrìosd, a fhrithealadh leinne, a tha air a sgrìobhadh cha'n ann le dubh, ach le Spiorad an Dé bheò; cha'n ann air clàraibh cloiche, ach air clàraibh feòlmhor a' chridhe.

4 Agus tha a leithid so do dhòchas againne tre Chrìosd a thaobh Dhé:

5 Cha'n e gu bheil sinn foghainteach uainn féin chum ni sam

bith a smuaineachadh mar uainn
féin: ach is ann o Dhia *a ta* ar
foghainteachd;
6 A rinn sinne mar an ceudna
'nar ministeiribh foghainteach
an tiomnaidh nuaidh; cha'n ann
do'n litir, ach do'n Spiorad: oir
marbhaidh an litir, ach bheir
an Spiorad beatha.
7 Ach ma bha ministreileachd
a' bhàis, ann an sgrìobhadh air
a ghearradh air clachaibh, glòr-
mhor, ionnus nach b' urrainn
clann Israeil amharc gu geur air
gnùis Mhaois, air son glòire a
ghnùise, a chuireadh air cùl;
8 Cionnus nach mò na sin a
bhios ministreileachd an Spior-
aid glòrmhor?
9 Oir ma *bha* ministreileachd
an dìtidh glòrmhor, is ro mhò
na sin a bheir ministreileachd
na fìreantachd barrachd ann an
glòir.
10 Oir eadhon an ni a rinn-
eadh glòrmhor, cha robh glòir
sam bith aige sa' chàs so, thaobh
na glòire a tha toirt barrachd.
11 Oir ma *bha* an ni a chuir-
eadh air cùl glòrmhor, is ro mhò
na sin *a ta* an ni a bhuanaicheas
glòrmhor.
12 Uime sin do bhrìgh gu
bheil againn a shamhuil so do
dhòchas, tha sinn a' cleachdadh
mòr-dhànachd cainnte.
13 Agus cha'n *'eil sinn* mar
Mhaois, *a* chuir folach air 'agh-
aidh, chum nach amhairceadh
clann Israeil gu geur gu crìch
an ni a chuireadh air cùl.
14 Ach dhalladh an inntinn:
oir gus an là'n diugh ann an
leughadh an t-seann-tiomnaidh,
tha'm folach ceudna a' fantuinn
gun atharrachadh, ni a chuir-
eadh air cùl ann an Crìosd.
15 Ach eadhon gus an là'n
diugh 'nuair a leughar Maois,
tha am folach air an cridhe.
16 Gidheadh 'nuair a philleas
e chum an Tighearna, togar am
folach dheth.
17 A nis is e an Tighearn an
Spiorad sin: agus far am *bheil*
Spiorad an Tighearna, tha saor-
sa an sin.
18 Ach air bhi dhuinne uile le
aghaidh gun fholach, ag amharc
mar ann an sgàthan air glòir an
Tighearna, tha sinn air ar n-ath-
arrachadh chum na h-ìomhaigh
ceudna, o ghlòir gu glòir, mar le
Spiorad an Tighearna.

CAIB. IV.

UIME sin, air do'n mhinis-
treileachd so bhi againn,
a réir mar a fhuair sinn tròcair,
cha'n 'eil sinn a' fannachadh:
2 Ach chuir sinn cùl ri nith-
ibh folaichte na nàire, gun sinn
bhi a' siubhal ann an ceilg, no
a' truailleadh focail Dé, ach le
foillseachadh na fìrinn, 'gar
moladh féin do choguis nan uile
dhaoine ann an sealladh Dhé.
3 Ach ma tha ar soisgeul-ne
folaichte, is ann dhoibh-san a ta
caillte tha e folaichte:
4 Anns an do dhall dia an t-
saoghail so inntinn na dream
nach 'eil 'nan creidich, air eagal
gu'n dealraicheadh orra solus
soisgeil ghlòrmhoir Chrìosd,
neach a's e ìomhaigh Dhé.
5 Oir cha'n 'eil sinne 'gar
searmonachadh féin, ach Iosa
Crìosd an Tighearn; agus sinn
féin 'nar seirbhisich dhuibhse
air son Iosa.
6 Oir *is e* Dia a thubhairt
ris an t-solus soillseachadh á
dorchadas, a dhealraich ann ar
cridheachaibh-ne, a *thoirt* soluis
eòlais glòire Dhé, ann an gnùis
Iosa Crìosd.
7 Ach a ta an t-ionmhas so
againn ann an soithichibh
creadha, chum gu'm bì òir-
dheirceas a' chumhachd o Dhia,
agus cha'n ann uainne.

8 *Tha sinn* fo thrioblaid air
gach taobh, gidheadh cha *'n 'eil*
sinn ann an teanntachd; *tha sinn*
ann an ioma-chomhairle, gidh-
eadh gun sinn ann an eu-dòchas;
9 Air ar geur-leanmhuinn,
gidheadh gun *sinn* air ar tréig-
sinn; air ar tilgeadh sìos, gidh-
eadh gun *sinn* air ar sgrios;
10 A' giùlan a ghnàth bàsach-
aidh an Tighearna Iosa mu 'n
cuairt, anns a' chorp, chum gu
biodh beatha Iosa mar an ceud-
na air a dèanamh follaiseach
ann ar corp-ne.
11 Oir tha sinne a ta beò, a
ghnàth air ar toirt chum bàis
air son Iosa, chum gu biodh
mar an ceudna beatha Iosa air a
dèanamh follaiseach 'nar feòil
bhàsmhoir-ne.
12 Uime sin tha bàs ag oib-
reachadh annainne, ach beatha
annaibh-sa.
13 Air dhuinn an spiorad
creidimh sin féin a bhi againn,
a réir mar a ta e sgrìobhta,
Chreid mi, agus uime sin labh-
air mi: tha sinne a' creidsinn
mar an ceudna, agus uime sin
tha sinn a' labhairt;
14 Air dhuinn fios a bhi
againn, an Tì a thog suas an
Tighearn Iosa, gu'n tog e sinne
suas mar an ceudna tre Iosa,
agus gu 'n cuir e 'na làthair *sinn*
maille ribhse.
15 Oir tha na h-uile *nithe* air
bhur sonsa, chum gu biodh an
gràs a tha saoibhir, tre bhuidh-
eachas mhòran, ro phailte chum
glòire Dhé.
16 Uime sin cha'n 'eil sinn a'
fannachadh, ach ged thruaillear
ar duine o'n leth muigh, gidh-
eadh tha an duine o'n leth stigh
air ath-nuadhachadh o là gu là.
17 Oir a ta ar n-àmhghar
eutrom, nach 'eil ach rè sealain,
ag oibreachadh dhuinne trom-
chudthrom glòire *a ta* ni 's ro
anabharraich *agus* sìor-mhair-
eannach;
18 Air dhuinn bhi ag amharc
cha'n ann air na nithibh a tha
r'am faicinn, ach air na nithibh
nach 'eil r'am faicinn: oir tha na
nithe a chithear, aimsireil; ach
tha na nithe nach faicear, sìor-
ruidh.

CAIB. V.

OIR a ta fios againn, nan
sgaoilteadh o chéile ar
tigh talmhaidh a phàilliuin *so*,
gu bheil againn aitreabh o Dhia,
tigh nach do thogadh le làmhaibh,
sìorruidh anns na nèamhaibh.
2 Oir a ta sinn ri osnaich an
so, a' miannachadh bhi air ar
n-eudachadh le ar tigh o nèamh:
3 O air dhuinn bhi air ar n-
eudachadh, nach faighear lom-
nochd sinn.
4 Oir tha sinne a tha anns a'
phàilliun *so* ri osnaich, air
dhuinn bhi fuidh uallaich: cha'n
e air son gu'm bu mhiann leinn
bhi air ar rùsgadh, ach air ar
n-eudachadh, chum gu bì bàs-
mhorachd air a slugadh suas le
beatha.
5 A nis an tì a dh' oibrich sinne
chum so féin, *is* e Dia e, a thug
dhuinne mar an ceudna geall-
daingnich an Spioraid.
6 Uime sin *tha sinn* a ghnàth
deadh-mhisneachail, air dhuinn
fios a bhi againn am feadh a ta
sinn aig an tigh sa' choluinn, gu
bheil sinn air choigrich o'n Tigh-
earn:
7 (Oir a ta sinn a' gluasad
a réir creidimh, agus cha'n ann
a réir seallaidh.)
8 Tha deadh mhisneach ag-
ainn, agus bu ròghnuiche leinn
gu mòr bhi air choigrich as a'
choluinn, agus a bhi làthair
maille ris an Tighearn.
9 Uime sin a ta sinn a' dèan-
amh ar dìchill, chum cò aca

bhios sinn a làthair no air choig-
rich, gu'm bì sinn taitneach
dhasan.
10 Oir is éigin duinn uile bhi
air ar nochdadh an làthair caith-
ir-breitheanais Chrìosd; chum
gu faigh gach neach na nithe *a
rinn e* sa' choluinn, a réir an ni
a rinn e, ma's maith no olc e.
11 Uime sin air dhuinn fios a
bhi againn air uamhas an Tigh-
earna, tha sinn a' cur impidh
air daoinibh; ach a ta sinn foll-
aiseach do Dhia, agus tha dòch-
as agam mar an ceudna gu
bheil sinn air ar dèanamh foll-
aiseach ann bhur coguisibh-sa.
12 Oir cha 'n 'eil sinn 'gar
moladh féin a rìs dhuibhse, ach
a ta sinn a' toirt fàth uaill
dhuibh do ar taobh, chum gu bì
freagradh agaibh dhoibh-san a
tha dèanamh uaill ann an gnùis,
agus cha'n ann an cridhe.
13 Oir ma tha sinn a dh'eas-
bhuidh céille, *is ann* do Dhia:
agus ma tha ar ciall againn *is ann*
duibh-sa.
14 Oir a ta gràdh Chrìosd
'gar co-éigneachadh, air dhuinn
breithneachadh mar so, ma
fhuair a h-aon bas air son nan
uile, gu'n robh na h-uile marbh:
15 Agus gu'n d'fhuair e bàs
air son nan uile, chum iadsan a
ta beò, nach biodh iad á so suas
beò dhoibh féin, ach dhasan a
dh'fhuiling am bàs air an son,
agus a dh'éirich a rìs.
16 Uime sin, cha'n aithne
dhuinne á so suas aon duine a
réir na feòla: seadh, ged b'
aithne dhuinn Crìosd a réir na
feola, gidheadh a nis cha'n aithne
dhuinn *e* ni's mò.
17 Uime sin ma *tha* neach sam
bith ann an Crìosd, *is* creutair
nuadh *e:* chaidh na seann nithe
seach, feuch, rinneadh na h-uile
nithe nuadh.
18 Agus is ann o Dhia *a ta* na
h-uile nithe, neach a rinn sinne
réidh ris féin tre Iosa Crìosd,
agus a thug dhuinn ministreil-
eachd na réite;
19 Eadhon, gu robh Dia ann
an Crìosd, a' dèanamh an t-
saoghail réidh ris féin, gun bhi
a' meas an cionta dhoibh; agus
dh'earb e ruinne focal na réite.
20 Uime sin is teachdairean
sinn air son Chrìosd, mar gu
cuireadh Dia impidh leinne: tha
sinne a' guidhe *oirbh* as uchd
Chrìosd, bithibh réidh ri Dia.
21 Oir rinn e esan do nach
b'aithne peacadh, 'na ìobairt-
pheacaidh air ar son-ne; chum
gu bitheamaid air ar dèanamh
'nar fìreantachd Dhé annsan.

CAIB. VI.

UIME sin tha sinn mar
chomh-oibrichean *leis-san*,
a' guidhe *oirbh*, gun sibh a
ghabhail gràis Dé an dìomhanas:
2 (Oir a ta e ag ràdh, Ann an
àm taitneach dh'éisd mi riut,
agus ann an là slàinte rinn mi
còmhnadh leat: feuch, a nis an
t-àm taitneach; feuch, a nis là
na slàinte.)
3 Gun bhi toirt aobhair oil-
bheim air bith ann an aon ni,
chum nach faigheadh a' mhinis-
treileachd mi-chliu:
4 Ach anns gach ni 'gar
dearbhadh féin mar mhinisteir-
ibh Dhé, ann am mòr-fhoighidin,
ann an àmhgharaibh, ann an
uireasbhuidh, ann an teannt-
achdaibh,
5 Ann am buillibh, ann am
prìosanaibh, ann an luasgadh o
àit gu h-àit, ann an saothair,
ann am faire, ann an trasgaibh,
6 Ann am fìor-ghloine, ann
an eòlas, ann am fad-fhulangas,
ann an caoimhneas, anns an
spiorad naomh, ann an gràdh
gun cheilg,
7 Ann am focal na fìrinn, ann

an cumhachd Dhé, le airm na
fìreantachd air an làimh dheis
agus chlì,
8 Tre urram agus eas-urram,
tre mhì-chliu agus dheadh-chliu:
mar mhealltairibh, gidheadh fìr-
inneach ;
9 Mar dhream nach aithnich-
ear, gidheadh air am bheil deadh
aithne ; mar dhream a ta fagh-
ail a' bhàis, gidheadh feuch, tha
sinn beò; mar dhream a smachd-
aichear, agus gun am marbhadh;
10 Mar dhream a ta bròn-
ach, gidheadh a ghnàth a' dèan-
amh gàirdeachais ; mar *dhaoine*
bochda, gidheadh *a ta* dèanamh
mòrain saoibhir; mar dhaoine aig
nach 'eil ni sam bith, gidheadh
a' sealbhachadh nan uile nithe.
11 Tha ar beul-ne fosgailte
dhuibhse, O a Chorintianacha,
tha ar cridhe air a dhèanamh
farsuinn.
12 Cha'n 'eil sibh ann an
cumhannachd annainne, ach tha
sibh ann an cumhannachd ann
bhur n-innibh féin.
13 A nis mar ath-dhìoladh
san ni sin féin, (tha mi a' labh-
airt mar ri *m'* chloinn,) bithibh-
sa farsuinn mar an ceudna.
14 Na cuing-cheanglar gu
neo-chothromach sibh maille ri
mì-chreidich : oir ciod e caid-
reabh na fìreantachd ri neo-
fhìreantachd ? agus ciod e com-
unn an t-soluis ris an dorchadas?
15 Agus ciod an réite a ta aig
Crìosd ri Belial ? no ciod i cuid a
chreidich, maille ri ana-creid-
each ?
16 Agus ciod a' cho-réite a ta
aig teampull Dé ri h-ìodholaibh ?
oir is sibhse teampull an Dé
bheò ; a réir mar a thubhairt
Dia, Gabhaidh mise còmhnuidh
annta, agus gluaisidh mi 'nam
measg ; agus bithidh mise a'm'
Dhia aca-san, agus bithidh iad-
san 'nan sluagh agam-sa.
17 Uime sin thigibh a mach
as am meadhon, agus dealaich-
ibh *riu*, tha an Tighearn ag
ràdh, agus na beanaibh ris an
ni neòghlan; agus gabhaidh mise
a m' ionnsuidh sibh,
18 Agus bithidh mi a'm' Ath-
air dhuibh, agus bithidh sibhse
'nur mic agus 'nur nigheanaibh
dhomh-sa, tha an Tighearn uile-
chumhachdach ag ràdh.

CAIB. VII.

UIME sin, a mhuinntir mo
ghràidh, air dhuinn na
geallanna so bhi againn, glan-
amaid sinn féin o gach uile shal-
achar feòla agus spioraid, a'
coimhlionadh naomhachd ann
an eagal Dé.
2 Gabhaibh ruinne: cha
d'rinn sinn eucoir air aon duine,
cha do thruaill sinn aon duine,
cha do mheall sinn aon duine.
3 Cha'n ann chum bhur dìtidh
a ta mi a' labhairt so: oir thu-
bhairt mi roimh, gu bheil sibh
ann ar cridheachaibh-ne chum
bàsachadh maille *ribh*, agus a
bhi beò maille *ribh*.
4 *Is* mòr mo dhànachd cainn-
te do 'ur taobh-sa, *is* mòr m'
uaill as bhur leth: lìonadh le
comhfhurtachd mi, tha mi thar
tomhas aoibhneach ann ar n-
uile àmhghar-ne.
5 Oir an uair a thàinig sinn
gu Macedonia, cha d'fhuair ar
feòil fois sam bith, ach bha sinn
fuidh àmhghar air gach taobh ;
an leth am muigh *bha* còmhraig,
an leth a stigh *bha* eagal :
6 Ach Dia a bheir comhfhurt-
achd dhoibh-san a tha air an leag-
adh sìos, thug e comhfhurtachd
dhuinne le teachd Thituis:
7 Agus cha'n e le a theachd-
san a mhàin, ach mar an ceud-
na leis a' chomhfhurtachd a
fhuair esan uaibhse, 'nuair a
chuir e an céill duinn bhur dian-

thogradh, bhur caoidh, bhur
teas-ghràdh dhomh-sa; air chor
as gur mòid a rinn mi gàird-
eachas.

8 Oir ge do chuir mi doil-
gheas oirbh leis an litir, cha'n
'eil aithreachas orm, ged bha
aithreachas orm: oir tha mi
faicinn gu'n do chuir an litir sin
doilgheas oirbh, ged nach *d'rinn
i so* ach rè tamuill.

9 A nis tha gàirdeachas orm,
cha'n ann air son sibh a bhi
doilich, ach gu robh sibh doilich
chum aithreachais: oir bha doil-
gheas oirbh air mhodh diadhaidh,
chum, nach tigeadh call oirbh
ann an aon ni do ar taobh-ne.

10 Oir oibrichidh am bròn
diadhaidh aithreachas chum
slàinte do nach gabhar aith-
reachas: ach oibrichidh doil-
gheas an t-saoghail bàs.

11 Oir feuch, an ni so féin
doilgheas diadhaidh bhi oirbh,
ciod e meud an dùrachd a dh'-
oibrich e annaibh, seadh, *ciod* an
glanadh oirbh féin, seadh, *ciod*
an ro dhìom, seadh, *ciod* an t-
eagal, seadh, *ciod* an dian-thog-
radh, seadh, *ciod* an t-eud, seadh,
ciod an togradh dìoghaltais? anns
gach ni dhearbh sibh sibh féin
bhi glan sa' chùis so.

12 Uime sin ge do sgrìobh mi
do 'ur n-ionnsuidh, cha b'ann air
a shon-san a rinn an eucoir, no
air a shon-san air an d'rinneadh
an eucoir, ach a chum gu foill-
sichteadh dhuibh ar curam-ne
mu'r timchioll-sa am fianuis Dé.

13 Uime sin fhuair sinn comh-
fhurtachd air son bhur comh-
fhurtachd-sa: seadh, bu ro mhò
a rinn sinn gàirdeachas, air son
gàirdeachais Thituis, do bhrìgh
gu'n d' fhuair a spiorad suaimh-
neas uaibhse uile.

14 Oir ma rinn mi bòsd sam
bith ris-san asaibhse, cha'n 'eil
nàire orm; ach mar a labhair
sinn na h-uile nithe am fìrinn
ribhse, is amhuil sin a fhuaradh
fìrinneach ar bòsd asaibhse ri
Titus.

15 Agus a ta dùrachd a
chridhe-san ni 's pailte do 'ur
taobh-sa, air dha bhi a' cuimh-
neachadh bhur n-ùmhlachd uile,
mar a ghabh sibh ris le h-eagal
agus ball-chrith.

16 Uime sin tha gàirdeachas
orm gu bheil dànachd agam
asaibh anns gach ni.

CAIB. VIII.

A NIS, a bhràithre, tha sinn
a' toirt fios duibh air gràs
Dé, a thugadh do eaglaisibh
Mhacedonia:

2 Eadhon gu'n robh, ann am
mòr-dhearbhadh àmhghair, pail-
teas an aoibhneis, agus doimhne
am bochdainn, ro phailte chum
saoibhreis am fialuidheachd.

3 Oir (tha mi toirt fianuis,)
gu robh iad uatha féin toileach a
réir an comais, seadh, thar an
comas:

4 A' guidhe oirnne gu dùrachd-
ach, gu'n gabhamaid an tiodh-
lac, agus comh-roinn an fhrith-
ealaidh do na naomhaibh.

5 Agus cha'n ann mar a shaoil
sinne, ach thug siad iad féin air
tùs do'n Tighearn, agus *'na
dhéigh sin* dhuinne a réir toil Dé:

6 Air chor as gu'n do chuir
sinn impidh air Titus, a réir mar
a thòisich e roimh, mar sin gu'n
crìochnaicheadh e annaibh-sa an
gràs sin féin mar an ceudna.

7 Uime sin mar a ta sibh pailte
anns gach uile ni, ann an creid-
imh, ann an ùr-labhradh, agus
ann an eòlas, agus ann an uile
dhìchioll, agus ann bhur gràdh
dhuinne, bithibh pailte anns a'
ghràs so mar an ceudna.

8 Cha'n 'eil mi a' labhairt so
mar àithne, ach a thaobh dùr-
achd dhaoine eile, agus a dhear-

bhadh tréibhdhireas bhur gràidh-
sa.
9 Oir is aithne dhuibh gràs ar
Tighearna Iosa Crìosd, ged bha
e saoibhir, gidheadh gu'n d'-
rinneadh bochd e air bhur sonsa,
chum gu biodh sibhse saoibhir
tre a bhochdainn-san.
10 Agus anns *ann ni* so tha
mi toirt *mo* chomhairle : oir a ta
so tarbhach dhuibhse, a thòisich
roimh, cha'n e mhàin air dèan-
amh, ach air a bhi togarrach o
cheann bliadhna.
11 A nis air an aobhar sin
coimhlionaibh an gnìomh ; ionn-
us mar a *bha sibh* ullamh chum
na toile, mar sin gu'm *bì sibh*
ullamh chum coimhlionaidh as
na bheil agaibh.
12 Oir ma bhios air tùs inn-
tinn thoileach ann, gabhar ris a
réir mar *a ta* aig neach, *agus*
cha'n ann a réir nan nithe nach
'eil aige.
13 Cha'n ann chum gu'm biodh
socair aig daoine eile, agus
àmhghar agaibh-sa.
14 Ach a thaobh co-cheartais,
chum san àm so nis *gu'm bì* bhur
pailteas-sa 'na *choimhleasachadh*
air an uireasbhuidh-san, agus
mar an ceudna chum gu'm bì am
pailteas-san 'na *choimhleasachadh*
air bhur n-uireasbhuidh-sa, air
chor as gu'm bì co-cheartas *ead-
araibh ;*
15 A réir mar a ta e sgrìobh-
ta, An tì a *thionail* mòran, cha
robh anabarr aige ; agus an tì a
thionail beagan, cha robh eas-
bhuidh air.
16 Ach buidheachas do Dhia,
a chuir an cùram dùrachdach sin
féin do 'ur taobh-sa ann an
cridhe Thituis.
17 Oir gu deimhin ghabh e
ris an impidh ; ach air dha bhi
ni bu togarraiche, chaidh e d'a
thoil féin do 'ur n-ionnsuidh.
18 Agus chuir sinne maille
ris am bràthair, aig am bheil *a*
chliù san t-soisgeul, feadh nan
eaglaisean uile :
19 (Agus cha'n e *so* a mhàin,
ach thaghadh e leis na h-eaglais-
ibh mar an ceudna mar chomp-
anach turuis dhuinne, leis an
tiodhlac so a fhrithealadh leinne
chum glòire an Tighearna sin
féin, agus *chum foillseachaidh*
bhur n-inntinn ullamh-sa.)
20 A' seachnadh so, nach tug-
adh neach air bith mì-chliu
dhuinne thaobh a' phailteis so a
fhrithealadh leinne :
21 Air dhuinn bhi solarachadh
nithe ciatach, cha'n e mhàin am
fianuis an Tighearn, ach mar an
ceudna am fianuis dhaoine.
22 Agus chuir sinn maille riu
ar bràthair, a dhearbh sinn gu
minic dùrachdach am mòran do
nithibh, ach a nis ni's ro dhùr-
achdaiche, a thaobh an ro-earbsa
ta *aige* asaibh-sa.
23 Ma *dh' fhiosraichear* ni sam
bith mu Thitus, *is e* mo chomp-
anach-sa e, agus mo chomh-oib-
riche do 'ur taobh-sa : no *mu
thimchioll* nam bràithre, *is iad*
teachdairean nan eaglaisean, *ag-
us* glòir Chrìosd.
24 Uime sin nochdaibh dhoibh-
san, agus am fianuis nan eaglais-
ean, dearbhadh bhur gràidh-sa,
agus ar n-uaill-ne do 'ur taobh.

CAIB. IX.

OIR a thaobh frithealaidh
do na naomhaibh, is neo-
fheumail dhomh-sa sgrìobhadh
do 'ur n-ionnsuidh.
2 Oir is aithne dhomh togarr-
achd bhur n-inntinn, as leth am
bheil mi dèanamh uaill asaibh-sa
ris na Macedonaich, *ag ràdh,*
Gu robh Achaia ullamh o cheann
bliadhna ; agus bhrosnuich bhur
n-eud-sa ro-mhòran.
3 Gidheadh chuir mi na
bràithre *do 'ur n-ionnsuidh,* air

eagal gu'm biodh ar n-uaill-ne
asaibh dìomhain sa' chùis so;
chum, mar a thubhairt mi, gu'm
biodh sibh ullamh :
4 Air eagal ma thig na Ma-
cedonaich maille rium, agus
gu'm faigh iad sibhse neo-ullamh,
gu'm bì nàire oirnne, (gun a
ràdh oirbhse,) á dànadas na h-
uaill so.
5 Uime sin bhreithnich mi
gu'm b'fheumail impidh chur
air na bràithribh, iad a dhol air
tùs do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus
bhur tabhartas, air an do labh-
radh ribh roimh, a dhèanamh
deas, chum gu'm biodh sin ull-
amh, mar thiodhlac, agus cha'n
ann mar ni a dh'aindeoin.
6 Ach so *a ta mi ag ràdh*, An
tì a chuireas gu gann, buainidh
e gu gann mar an ceudna; agus
an tì a chuireas gu pailte, buain-
idh e gu pailte mar an ceudna.
7 *Thugadh* gach duine seachad
a réir rùin a chridhe; na b'ann
an doilgheas, no le h-éigin: oir
is toigh le Dia an neach a bheir
seachad gu suilbhir.
8 Agus *is* comasach Dia air
gach gràs a dheanamh ro phailte
dhuibhse, chum air dhuibh anns
gach uile ni làn leoir a bhi ag-
aibh a ghnàth, gu'm biodh sibh
pailte chum gach deadh oibre.
9 (A réir mar a ta e sgrìobhta,
Sgaoil e *a chuid;* thug e do na
bochdaibh: mairidh 'fhìrean-
tachd a chaoidh.
10 A nis an tì a bheir sìol
do'n fhear-cuir, agus aran chum
bìdh, gu tugadh e agus gu meud-
aicheadh e bhur curachd-sa, ag-
us gu tugadh e do thoradh bhur
fìreantachd fàs.)
11 Air dhuibh bhi air bhur
dèanamh saoibhir anns gach uile
ni chum gach uile thabhartais,
ni a dh' oibricheas leinne breith-
buidheachais do Dhia.
12 Oir a ta frithealadh na
seirbhis so, cha'n e mhàin a'
leasachadh uireasbhuidh nan
naomh, ach a ta e mar an ceudna
pailte tre mhòran breth-buidh-
eachais do Dhia;
13 (Air dhoibh bhi tre
dhearbhadh an fhrithealaidh so
a' toirt glòire do Dhia air son
bhur n-ùmhlachd do shoisgeul
Chrìosd a réir bhur n-aidmheil,
agus air son bhur tabhartais
fhialuidh dhoibh-san, agus do na
h-uile *dhaoinibh:*)
14 Agus tre an ùrnuigh air
bhur son-sa, aig am bheil mòr-
dhéidh oirbh air son gràis Dé a
ta ro phailte annaibh.
15 Buidheachas do Dhia air
son a thiodhlaic do-labhairt.

CAIB. X.

A NIS tha mise féin Pòl a'
guidhe oirbh, tre mhacan-
tas agus shèimheachd Chrìosd,
neach air dhomh a bhi làthair a
ta ìosal 'nur measg, ach air
dhomh a bhi uaibh a ta dàna
oirbh:
2 Ach tha mi ag iarraidh oirbh
a dh' athchuinge, gun *sibh a thoirt
orm*, an uair a bhios mi làthair,
bhi dàna, leis a' mhuinghin leis
an saoilear mi bhi dàna an agh-
aidh dream àraidh a tha toirt
meas oirnne, mar gu bitheamaid
ag imeachd a réir na feòla.
3 Oir ged tha sinn ag imeachd
anns an fheòil, cha'n ann a réir
na feòla ta sinn a' cogadh:
4 (Oir ar n-airm chogaidh
cha'n fheòlmhor iad, ach cumh-
achdach o Dhia chum daing-
nichean a leagadh:)
5 A' tilgeadh sìos reusonach-
aidh, agus gach ni àrd a dh'àrd-
aicheas e féin an aghaidh eòlais
Dé, agus a' toirt am braigh-
deanas gach smuain chum ùmh-
lachd Chrìosd:
6 Agus dìoghaltas ullamh
againn r'a dhèanamh air gach

uile eas-ùmhlachd, 'nuair a
choimhlionar bhur n-ùmhlachd-
sa.
7 An amhairc sibh air nithibh
a réir an coslais? ma tha dòchas
aig aon neach as féin, gur le
Crìosd e, smuainicheadh e so a
rìs uaith féin, mar is le Crìosd
esan, gur le Crìosd sinne mar an
ceudna.
8 Oir ged dhèanainn càileigin
ni's mò dh'uaill as ar cumhachd-
ne, (a thug an Tighearna dhuinn
chum fòghluim, agus cha'n ann
chum bhur sgrios-sa,) cha bhiodh
nàire orm:
9 Chum nach measar mi mar
gu'm bithinn a' cur eagail oirbh
le litrichibh.
10 Oir a ta *a* litrichean, (tha
iadsan ag ràdh,) cudthromach
agus làidir, ach *a ta a* làthair-
eachd chorporra anmhunn, ag-
us a chainnt tàireil.
11 Smuainicheadh a leithid
sin *do dhuine* so, mar a ta sinne
ann am focal tre litrichibh, agus
sinn as làthair, mar sin *gu'm bì
sinn* ann an gnìomh air dhuinn
a bhi làthair.
12 Oir cha'n 'eil a dhànadas
againne sinn féin a chur an àir-
eamh, no a choimeas ri dream
àraidh a mholas iad féin: ach
air dhoibh-san bhi 'gan tomhas
féin eatorra féin, agus 'gan
coimeas féin riu féin, cha'n 'eil
iad glic.
13 Ach cha dèan sinne uaill
á nithibh a tha thar *ar* tomhas,
ach a réir tomhais na riaghailt a
roinn Dia dhuinne, eadhon
tomhas a ruigeas oirbhse.
14 Oir cha'n 'eil sinne 'gar
sìneadh féin thar *ar tomhas*,
mar nach ruigeamaid sibhse;
oir thàinig sinn eadhon do
'ur n-ionnsuidh-sa, le soisgeul
Chrìosd:
15 Gun sinn a bhi dèanamh
uaill á nithibh a ta thar *ar*
tomhas, *eadhon* á saothairibh
dhaoine eile; ach a ta dòchas
againn, 'nuair a mheudaichear
bhur creidimh-sa, gu'm faigh
sinn farsuinneachd gu pailte
annaibh a réir ar riaghailt-ne,
16 Chum an soisgeul a shear-
monachadh anns na *h-ionadaibh*
an taobh thall duibhse, *agus*
cha'n ann chum uaill a dhèan-
amh ann an riaghailt duine
eile, á nithibh a ta ullamh a
cheana.
17 Ach an tì a ni uaill, dèan-
adh e uaill anns an Tighearn.
18 Oir cha'n e an tì a mholas
e féin á tha ionmholta, ach an
tì a mholas an Tighearn.

CAIB. XI.

B'FHEARR leam gu'n giùl-
aineadh sibh beagan le m'
amaideachd; agus da rìreadh
giùlainibh leam.
2 Oir a ta mi eudmhor umaibh
le h-eud diadhaidh; oir rinn mi
ceangal-pòsaidh eadar sibh agus
aon fhear, chum bhur cur mar
òigh fhìor-ghloin an làthair
Chrìosd.
3 Ach a ta eagal orm, air
dòigh sam bith, mar a mheall an
nathair Eubha le a cuilbheart-
achd, mar sin gu'n truaillear
bhur n-inntinn-sa o'n aon-fhillt-
eachd a ta ann an Crìosd.
4 Oir nan dèanadh an neach
a thig, Iosa eile a shearmonach-
adh nach do shearmonaich sinne,
no *nam* faigheadh sibhse spiorad
eile, nach d'fhuair sibh, no
soisgeul eile ris nach do ghabh
sibh, dh'fheudadh sibh gu maith
giùlan *leis*.
5 Oir is i mo bharail-sa nach
robh mi a bheag goirid air na
h-abstolaibh a b'àirde.
6 Ach ged *tha* mi neo-fhògh-
luimte ann an cainnt, gidheadh
cha'n 'eil mi *mar sin* ann an eòlas;
ach rinneadh sinn làn-fhollais-

each anns na h-uile nithibh 'nur
measg-sa.
7 An d'rinn mi cionta le mi
féin ìsleachadh chum gu'm biodh
sibhse air bhur n-àrdachadh, *no*
a chionn gu'n do shearmonaich
mi soisgeul Dé a nasgaidh
dhuibh?
8 Chreach mi eaglaisean eile,
a' gabhail tuarasdail *uatha*, chum
seirbhis a dhèanamh dhuibhse.
9 Agus an uair a bha mi làth-
air maille ribhse agus uireas-
bhuidh orm, cha do leig mi mo
throm air duine sam bith: oir
leasaich na bràithrean, a thàinig
o Mhacedonia m' uireasbhuidh:
Agus anns na h-uile nithibh
choimhid mi mi féin o m' throm
a leigeadh oirbhse, agus coimh-
ididh.
10 Mar a ta fìrinn Chrìosd
annam, cha chumar an uaill so
uam ann an crìochaibh na h-
Achaia.
11 C'ar son? An ann a
chionn nach 'eil gràdh agam
dhuibh? Tha fios aig Dia.
12 Ach an ni a ta mi dèan-
amh, ni mi fathast e, chum gu
toir mi air falbh cion-fàth uatha-
san le'm bu mhiann cion-fàth
fhaotainn, chum anns an ni as
am bheil iad a' dèanamh uaill,
gu faighear iad eadhon mar
sinne.
13 Oir is ann d'an leithidibh
sin *a ta* abstola bréige, luchd-
oibre cealgach, 'gan cur féin ann
an cosamhlachd abstola Chrìosd.
14 Agus cha'n iongantach *sin*:
oir cuirear Satan féin an cruth
aingil soillse.
15 Uime sin cha ni mòr *e* ged
chuirear a mhinisteirean mar an
ceudna ann an cruth mhinisteir-
ean na fìreantachd; aig am bì
an crìoch dheireannach a réir an
oibre.
16 A ta mi ag ràdh a rìs, Na
measadh aon neach gur amadan
mi; no fòs, gabhaibh rium mar
amadan féin, chum gu'n dèan
mi beagan uaill asam féin.
17 An ni a ta mi a' labhairt,
cha'n ann a réir an Tighearna a
ta mi 'ga labhairt, ach mar gu
b'ann gu h-amaideach anns an
dànadas uaille so.
18 Do bhrìgh gu bheil mòran
a' dèanamh uaill a réir na feòla,
ni mise uaill mar an ceudna.
19 Oir giùlainidh sibh gu
toileach le amadanaibh, do
bhrìgh gu bheil sibh *féin* glic.
20 Oir fuilgidh sibh ma bheir
neach an daorsa sibh, ma dh'ith-
eas neach *sibh*, ma bheir neach
bhur cuid *dhibh*, ma dh'àrdaich-
eas neach e féin, ma bhuaileas
neach air an aghaidh sibh.
21 Tha mi a' labhairt a thaobh
eas-urraim, mar gu'm bitheam-
aid anmhunn: ach, ge b'e ni
anns am bheil neach air bith
dàna, (tha mi a' labhairt gu h-
amaideach,) a ta mise dàna *ann*
mar an ceudna.
22 An Eabhruidhich iad?
mar sin tha mise mar an ceudna:
An Israelich iad? *mar sin tha*
mise mar an ceudna: An sliochd
do Abraham iad? *mar sin tha*
mise mar an ceudna:
23 Am ministeirean do Chrìosd
iad? (tha mi a' labhairt mar
dhuine mi-chéillidh,) a ta mise
os an ceann *san ni so*: ann an
saothairibh ni's pailte, ann am
buillibh ni's ro mhò, am prìosan-
aibh ni's trice, am bàsaibh gu
minic.
24 Fhuair mi o na h-Iudhaich
cùig uairean dà fhichead *buille*
ach a h-aon.
25 Ghabhadh le slataibh orm
trì uairean, chlachadh mi aon
uair, dh'fhuiling mi long-bhris-
eadh trì uairean; là agus oidhche
bha mi san doimhne:
26 Ann an turusaibh gu minic,
ann an gàbhadh aimhnichean,

ann an cunnartaibh fhear-reub-
ainn, ann an cunnartaibh o *m'*
chinneach *féin*, ann an cunnart-
aibh o na Cinnich, ann an cunn-
artaibh sa' bhaile, ann an cunn-
artaibh san fhàsach, ann an
cunnartaibh san fhairge, ann an
cunnartaibh am measg bhràithre
breugach;
27 Ann an saothair agus sgìos,
am fairibh gu minic, ann an
ocras agus tart, an trasgaibh gu
minic, am fuachd agus an lom-
nochduidh.
28 A bhàrr air na nithibh a ta
an leth muigh, an ni a ta teachd
orm gu lathail, ro-chùram nan
eaglaisean uile.
29 Cò a ta lag, agus nach 'eil
mise lag? cò a ta faotainn oil-
bheim, agus nach 'eil mise a'
losgadh?
30 Ma's éigin domh uaill a
dhèanamh, is ann as na nithibh
a bhuineas do m'anmhuinneachd
a nì mi uaill.
31 Tha fios aig Dia, eadhon
Athair ar Tighearna Iosa Crìosd,
a tha beannaichte gu sìorruidh,
nach 'eil mi dèanamh bréige.
32 Ann an Damascus chuir
uachdaran *a' phobuill*, fuidh Ar-
etas an rìgh, freiceadan air baile
nan Damasceneach, an rùn mise
a ghlacadh:
33 Ach tre uinneig leigeadh
sìos ris a' bhalla mi ann an
cliabh, agus chaidh mi as a làmh-
aibh.

CAIB. XII.

GU deimhin cha'n 'eil e iom-
chuidh dhomhsa uaill a
dhèanamh: ach thig mi chum
seallanna agus taisbeana an
Tighearna.
2 B'aithne dhomh duine ann
an Crìosd ceithir bliadhna deug
roimh so, (ma's anns a' choluinn,
cha'n fhios domh; no as a'
choluinn, cha'n fhios domh; aig
Dia a ta fios;) a leithid sin do
dhuine thogadh chum an treas
nèamh.
3 Agus b'aithne dhomh a
leithid sin do dhuine, (ma's anns a'
choluinn, no as a' choluinn, cha'n
fhios domh: aig Dia a ta fios;)
4 Gu'n do thogadh suas e gu
pàrras, agus gu'n cual e briathra
do-labhairt, nach feud duine a
labhairt.
5 M'a leithid sin *do dhuine* nì
mi uaill: ach asam féin cha dèan
mi uaill, mur *dèan mi* á m'an-
mhuinneachdaibh.
6 Oir ged b'àill leam uaill a
dhèanamh, cha bhi mi a' m'
amadan; oir labhraidh mi an
fhìrinn: gidheadh a ta mi a'
cnmail orm féin, air eagal gu'm
bì meas aig duine dhìom thar
mar a ta e 'gam fhaicinn, no
a' cluinntinn umam.
7 Agus air eagal gu'm bithinn
air m'àrdachadh thar tomhas,
tre ro-mheud nan taisbean, thug-
adh dhomh sgolb san fheoil,
teachdair Shatain chum gu'm
buaileadh e mi, air eagal gu'm
bithinn air m'àrdachadh thar
tomhas.
8 Air a shon so ghuidh mi an
Tighearn trì uairean, gu'n im-
icheadh *so* uam.
9 Agus thubhairt e rium, Is
leoir mo ghràs-sa dhuit: oir a
ta mo chumhachd air a dhèan-
amh foirfe ann an anmhuinn-
eachd. Uime sin is ro thoiliche
a nì mi uaill á m'anmhuinn-
eachdaibh, chum gu'n gabh
cumhachd Chrìosd còmhnuidh
orm.
10 Uime sin tha mi gabhail
tlachd ann an anmhuinneachd-
aibh, am maslaibh, ann an uir-
easbhuidhibh, ann an geur-lean-
mhuinnibh, ann an teanntachd-
aibh air son Chrìosd: oir an uair
a ta mi lag, an sin a ta mi làidir.
11 Rinneadh a'm' amadan mi

le uaill a dhèanamh; dh'éignich
sibhse mi: oir bu chòir dhomh
bhi air mo mholadh leibhse: oir
cha robh mi bheag sam bith fo
na h-abstolaibh a's àirde, ged
nach 'eil annam ach neo-ni.
12 Gu deimhin dh'oibricheadh
comharan abstoil ann bhur
measg-sa anns gach uile fhoigh-
idin, ann an comharaibh agus
an iongantasaibh, agus an cumh-
achdaibh.
13 Oir ciod an ni anns an
robh sibh ni bu lugha na eaglais-
ean eile, mur e nach do leig mi
féin mo throm oirbh? thugaibh
maitheanas dhomh san eucoir so.
14 Feuch, a ta mi ullamh a
nis an treas uair gu teachd do
'ur n-ionnsuidh; agus cha chuir
mi mo throm oirbh; oir cha'n e
bhur cuid a tha mi 'g iarraidh,
ach sibh féin: oir cha 'n 'eil e
mar fhiachaibh air a' chloinn
ionmhas a chruinneachadh fa
chomhair nam pàrantan, ach air
na pàrantaibh fa chomhair na
cloinne.
15 Agus is ro thogarrach a nì
mise caitheadh agus a chaithear
mi air son bhur n-anama-sa, ged
mar is ro phailte a ta gràdh
agam dhuibh, gur lugha bhur
gràdh-sa dhomh.
16 Ach biodh e mar sin, nach
do chuir mi trom oirbh: gidh-
eadh air dhomh bhi innleachd-
ach, ghlac mi le seòltachd sibh.
17 An d'rinn mise tre aon
neach dhiubh-san a chuir mi
do 'ur n-ionnsuidh buannachd
dhibh?
18 Ghuidh mi air Titus *dol do
'ur n-ionnsuidh,* agus chuir mi
bràthair maille ris: an d'rinn
Titus buannachd dhibh? nach
do ghluais sinn san aon spiorad?
agus anns na h-aon cheumaibh?
19 A rìs, am bheil sibh a'
saoilsinn gu bheil sinne gabhail
ar leithsgeil ribh? tha sinn a'
labhairt am fianuis Dé ann an
Crìosd: ach *a ta* an t-iomlan, a
chàirde, chum bhur fòghluim-sa.
20 Oir is eagal leam, air
dhomh teachd, nach faigh mi
sibh mar is miann leam, agus gu
faighear mise dhuibhse mar nach
bu mhiann leibh: air eagal gu'm
bì connsachadh, farmad, fearg,
comhstri, cùl-chàineadh, cogars-
aich, àrdain, ceannairce *'nur
measg:*
21 Air eagal an uair a thig
mi a rìs, gu'n ìslich mo Dhia mi
'nur measg, agus gu dèan mi
caoidh air son mòrain do'n dream
a pheacaich a cheana, agus nach
do ghabh aithreachas do'n neò-
ghloine, agus strìopachas, agus
mhacnus a rinn iad.

CAIB. XIII.

IS i so an treas uair a ta mi a'
teachd do 'ur n-ionnsuidh:
am beul dithis no triuir do
fhianuisibh bithidh gach focal
seasmhach.
2 Dh'innis mi cheana, agus
tha mi roimh-làimh ag innseadh
dhuibh, mar gu'm bithinn a
làthair an dara uair; agus a nis
air dhomh bhi as bhur làthair,
tha mi a' sgrìobhadh chum na
dream a pheacaich roimh so,
agus chum chàich uile, ma thig
mi a rìs, nach caomhain mi:
3 O tha sibh ag iarraidh
dearbhaidh air Crìosd a' labh-
airt annam-sa, neach do 'ur
taobh-sa nach 'eil anmhunn, ach
a ta cumhachdach annaibh.
4 Oir ge do chéusadh e tre
anmhuinneachd, gidheadh a ta
e beò tre chumhachd Dhé: oir
a ta sinne mar an ceudna an-
mhunn ann-san, gidheadh bith-
idh sinn beò maille ris tre chumh-
achd Dhé do 'ur taobh-sa.
5 Ceasnaichibh sibh féin, am
bheil sibh sa'chreidimh; dearbh-
aibh sibh féin: nach aithne

dhuibh sibh féin, gu bheil Iosa
Crìosd annaibh, mur daoine a
chuireadh air cul sibh?
6 Ach tha dòchas agam gu 'm
bì fhios agaibh nach daoine a
chuireadh air cùl sinne.
7 A nis tha mi guidhe air
Dia gun sibhse a dhèanamh uilc
air bith; cha 'n ann chum gu 'm
faicear sinne bhi dearbhta, ach
chum gu 'n dèanadh sibhse an ni
sin a ta maith, ged robh sinne
mar dhaoine a chuireadh air
cùl.
8 Oir cha 'n urrainn sinn ni
air bith a dhèanamh an agh-
aidh na fìrinn, ach air son na
fìrinn.
9 Oir tha sinn subhach an
uair a tha sinn *féin* anmhunn,
agus sibhse làidir: agus tha sinn
a' guidhe so mar an ceudna,
sibhse bhi diongmhalta.
10 Is ann uime so a sgrìobh mi
na nithe so *do 'ur n-ionnsuidh*
air dhomh bhi as bhur làthair,
chum air dhomh bhi làthair
nach bithinn garg, a réir a'
chumhachd a thug an Tigh-
earna dhomh chum fòghluim,
agus cha 'n ann chum sgrios.
11 Fa dheòidh, a bhràithre,
slàn leibh: bithibh diongmhalta,
bithibh subhach, bithibh a dh'-
aon inntinn, bithibh sìochail;
agus bithidh Dia a' ghràidh ag-
us na sìthe maille ribh.
12 Cuiribh fàilte air a chéile
le pòig naoimh.
13 Tha na naoimh uile a' cur
beannachd do 'ur n-ionnsuidh.
14 Gràs an Tighearna Iosa
Crìosd, agus gràdh Dhé, agus
comh-chomunn an Spioraid
naoimh, *gu robh* maille ribh uile.
Amen.

Litir an Abtsoil PHOIL chum nan GALATIANACH.

CAIB. I.

POL abstol, (cha 'n ann o
dhaoinibh, no tre dhuine,
ach tre Iosa Crìosd, agus tre
Dhia *an* t-Athair, a thog suas e
o na marbhaibh,)
2 Agus na bràithrean uile a
tha maille rium, chum eaglais-
ean Ghalatia:
3 Gràs duibh, agus sìth o
Dhia an t-Athair, agus *o* ar
Tighearn Iosa Crìosd,
4 A thug e féin air son ar
peacanna, chum gu 'n saoradh e
sinn o 'n droch shaoghal a ta
làthair, a réir toile Dé agus ar
n-Athar-ne:
5 Dhasan *gu robh* glòir gu
saoghal nan saoghal. Amen.
6 Is iongnadh leam gu 'n d'-
atharraicheadh sibh co luath
uaith-san a ghairm sibh tre
ghràs Chrìosd, gu soisgeul
eile:
7 Ni nach *soisgeul* eile; ach a
ta dream àraidh 'gur buaireadh,
le 'n àill soisgeul Chrìosd a thilg-
eadh bun os ceann.
8 Ach nan dèanamaid-ne, no
aingeal o nèamh, soisgeul eile a
shearmonachadh dhuibh, ach *an
soisgeul a* shearmonaich sinne
dhuibh, biodh e malluichte.
9 Amhuil mar a thubhairt
sinn roimh, a ta mise ag ràdh a
nis a rìs mar an ceudna, Ma
shearmonaicheas neach sam bith
soisgeul eile dhuibh, ach *an*

soisgeul a ghabh sibh, biodh e malluichte.

10 Oir am bheil mi nis a' cur impidh air daoinibh, no air Dia? no am bheil mi 'g iarraidh daoine a thoileachadh? oir nam bithinn fathast a' toileachadh dhaoine, cha bhithinn a'm' sheirbhiseach aig Crìosd.

11 Ach a ta mi toirt fios duibh, a bhràithre, an soisgeul a shearmonaicheadh leam-sa, nach ann a réir duine a ta e.

12 Oir cha b' ann o dhuine a fhuair mi e, ni mò a theagaisgeadh dhomh *e*, ach tre fhoillseachadh Iosa Crìosd.

13 Oir chuala sibh mo chaithebeatha-sa san aimsir a chaidh seachad, ann an creidimh nan Iudhach, gu'n d' rinn mi thar tomhas geur-leanmhuinn air eaglais Dé, agus gu 'n d' fhàsaich mi i:

14 Agus gu 'n d' thàinig mi air m' aghaidh ann an creidimh nan Iudhach thar mòran do m' chomh-aoisibh am measg mo chinnich féin, air dhomh bhi ni bu ro eudmhoire mu ghnàthannaibh mo shinnsireachd.

15 Ach an uair a b' i deadh thoil Dé, a sgar o bhroinn mo mhàthar mi, agus a ghairm *mi* tre a ghràs,

16 A Mhac féin fhoillseachadh annam, chum gu searmonaichinn e am measg nan Cinneach; air ball cha do chuir mi comhairle ri feòil agus fuil:

17 Ni mò chaidh mi suas gu Ierusalem, chum na muinntir sin a bha 'nan abstolaibh romham; ach chaidh mi gu Arabia, agus a rìs thàinig mi air m' ais gu Damascus.

18 An déigh sin an ceann thrì bliadhna, chaidh mi suas gu Ierusalem, a dh' fhaicinn Pheadair, agus dh' fhan mi maille ris cùig làithean deug.

19 Ach neach air bith eile do na h-abstolaibh cha'n fhaca mi, ach Seumas bràthair an Tighearna.

20 A nis *anns* na nithibh a ta mi a' sgrìobhadh dhuibh, feuch, an làthair Dhé, cha'n 'eil mi dèanamh bréige.

21 'Na dhéigh sin thàinig mi gu crìochaibh Shiria agus Chilicia;

22 Agus cha robh eòlas orm a thaobh m' fhaicinn aig eaglaisibh Iudea, a bha ann an Crìosd.

23 Ach a mhàin chual iad, An tì anns an àm a chaidh seachad a bha 'gar geur-leanmhuinn, gu bheil e nis a' searmonachadh a' chreidimh a bha e a' sgrios roimh *so:*

24 Agus thug iad glòir do Dhia air mo shon-sa.

CAIB. II.

AN sin an ceann cheithir bliadhna deug chaidh mi a rìs suas gu Ierusalem, maille ri Barnabas, a' toirt Thituis leam mar an ceudna.

2 Agus chaidh mi suas a réir foillseachaidh, agus chuir mi an céill dhoibh an soisgeul a ta mi a' searmonachadh am measg nan Cinneach, ach ann an uaignidheas dhoibh-san d' an robh meas, air eagal air chor sam bith gu'n ruithinn, no gu 'n do ruith mi an dìomhanas.

3 Ach cha b' éigin do Thitus féin a bha a' m' chuideachd, bhi air a thimchioll-ghearradh, ged bu Ghreugach e:

4 Agus sin air son bhràithre bréige, a ghoid a steach 'nar measg, a thàinig a steach an uaignidheas a dh' fhaicinn ar saorsa, a ta againn ann an Iosa Crìosd, chum ar toirt fo dhaorsa.

5 Do nach do ghéill sinn eadh-

on rè uaire; chum gu 'm buan-
aicheadh fìrinn an t-soisgeil
maille ribhse.
6 Ach o'n dream sin, a mheas-
adh gu 'm bu ni éigin iad, (ciod
air bith a bha iad roimh, cha
'n 'eil suim ann domh-sa: cha'n
'eil meas aig Dia do phearsa
duine,) oir iadsan a mheasadh
gu 'm bu ni éigin iad, cha do
phàirtich: iad le'n còmhradh
bheag sam bith rium-sa.
7 Ach air an làimh eile,
'nuair a chunnaic iad gu 'n d'-
earbadh soisgeul an neo-thim-
chioll-ghearraidh rium-sa, mar
a dh' earbadh soisgeul an timchioll-
ghearraidh ri Peadar;
8 (Oir an Tì a dh' oibrich gu
h-éifeachdach ann am Peadar
chum abstolachd an timchioll-
ghearraidh, dh' oibrich e gu
cumhachdach annam-sa mar an
ceudna chum nan Cinneach:)
9 Agus an uair a thuig Seum-
as, agus Cephas, agus Eoin, a
tha air am meas 'nam puist,
an gràs a thugadh dhomh, thug
iad dhomh-sa agus do Bharnabas
deas làmh a' chomuinn; ionnus
gu rachamaid chum nan Cinn-
each, agus iad féin chum an
timchioll-ghearraidh.
10 A mhàin *b' àill leo* gu'm
bitheamaid cuimhneachail air na
bochdaibh; ni mar an ceudna a
bha ro-thoil agam féin a dhèan-
amh.
11 Ach an uair a thàinig
Peadar gu Antioch, sheas mi 'na
aghaidh as an eudann, a chionn
gu'n robh e r' a choireachadh.
12 Oir roimh do dhream
àraidh teachd o Sheumas, dh' ith
e biadh maille ris na Cinnich:
ach an uair a thàinig iadsan,
chaidh e a thaobh agus thearb-
aidh se e féin, air eagal na
muinntir a bha do 'n timchioll-
ghearradh.
13 Agus rinn na h-Iudhaich
eile gnuis-mhealladh maille ris
mar an ceudna; ionnus gu 'n
d' thugadh Barnabas mar an
ceudna a thaobh le 'n cluain.
14 Ach an uair a chunnaic
mise nach do ghluais iad gu
tréibhdhireach, a réir fìrinn an
t-soisgeil, thubhairt mi ri Pead-
ar 'nam fianuis uile, Ma tha thu-
sa, a tha a' d' Iudhach, a' caith-
eadh do bheatha a réir nan
Cinneach, agus cha'n ann a réir
nan Iudhach, c' ar son a ta thu
'g éigneachadh nan Cinneach
am beatha chaitheadh mar na
h-Iudhaich?
15 Air dhuinne *a tha 'nar*
n-Iudhaich a thaobh nàduir, ag-
us cha'n ann 'nar peacaich do na
Cinnich,
16 Fios a bhi againn nach
'eil duine air fhìreanachadh o
oibribh an lagha, ach tre chreid-
imh Iosa Crìosd, chreid sinne
féin ann an Iosa Crìosd; chum
gu 'm bitheamaid air ar fìrean-
achadh o chreidimh Chrìosd,
agus cha'n ann o oibribh an
lagha: oir o oibribh an lagha cha
bhi feoil sam bith air a fìrean-
achadh.
17 Ach air dhuinn bhi 'g iarr-
aidh bhi air ar fìreanachadh tre
Chrìosd, ma gheibhear 'nar
peacaich sinn féin, *am bheil*,
uime sin, Crìosd 'na mhinis-
teir peacaidh? Nar leigeadh
Dia.
18 Oir ma thogas mi a rìs
suas na nithe a leag mi, tha mi
dèanamh ciontach dhìom féin.
19 Oir a ta mise tre 'n lagh
marbh do 'n lagh, chum gu 'm
bithinn beò do Dhia.
20 Tha mi air mo chéusadh
maille ri Crìosd: gidheadh a ta
mi beò; ach cha mhise, ach
Crìosd a ta beò annam: agus a'
bheatha a ta mi nis a' caitheadh
san fheoil, tha mi 'ga caitheadh
tre chreidimh Mhic Dhé, a

ghràdhaich mi, agus a thug e
féin air mo shon.
21 Cha'n 'eil mi a' cur gràis
Dé an neo-bhrìgh: oir ma tha
fìreantachd tre'n lagh, is *ann*
gun aobhar a fhuair Crìosd
bàs.

CAIB. III.

O A Ghalatianacha amaideach,
cò a chuir druidheachd
oirbh, ionnus nach biodh sibh
ùmhal do'n fhìrinn, d'an robh
Crìosd air a nochdadh gu soilleir
fa chomhair bhur sùl, air a chéu-
sadh 'nur measg?
2 So a mhàin b'àill leam
fhòghlum uaibh, An ann o oib-
ribh an lagha a fhuair sibh
an Spiorad, no o éisdeachd a'
chreidimh?
3 Am bheil sibh co amaideach
as sin? air dhuibh tòiseachadh
san Spiorad, am bheil sibh a nis
air bhur dèanamh foirfe leis an
fheoil?
4 An d'fhuiling sibh na h-
uiread sin do nithibh gu dìomh-
ain? ma's *ann* da rìreadh gu
dìomhain.
5 An Tì uime sin a tha frith-
ealadh dhuibh an Spioraid, agus
ag oibreachadh mhìorbhuile 'nur
measg, an ann tre oibribh an
lagha, no tre éisdeachd a' chreid-
imh *a nì e so?*
6 Amhuil mar a chreid Abra-
ham Dia, agus a mheasadh sin
dha mar fhìreantachd.
7 Uime sin biodh fhios agaibh,
an dream a *tha* do'n chreidimh,
gur iad sin clann Abrahaim.
8 Oir air fhaicinn roimh do'n
sgriobtuir gu'm fìreanaicheadh
Dia na Cinnich tre chreidimh,
shearmonaich e an soisgeul
roimh-làimh do Abraham, *ag
ràdh,* Beannaichear na h-uile
Chinnich annad-sa.
9 Uime sin tha an dream a
tha do'n chreidimh, air am
beannachadh maille ri Abraham,
fìor-chreideach.
10 Oir a mheud 's a ta do
oibribh an lagha, tha iad fo 'n
mhallachadh: oir a ta e sgrìobhta,
Is malluichte gach neach nach
buanaich anns na h-uile nithibh
a ta sgrìobhta ann an leabhar
an lagha chum an dèanamh.
11 Ach *is* ni follaiseach, nach
fìreanaichear neach sam bith
tre'n lagh am fianuis Dé: oir,
Bithidh am fìrean beò tre chreid-
imh.
12 Agus cha'n 'eil an lagh o
chreidimh: ach, An duine a nì
iad gheibh e beatha annta.
13 Shaor Crìosd sinne o mhall-
achadh an lagha, air dha bhi air
a dhèanamh 'na mhallachadh air
ar son: oir a ta e sgrìobhta, *Is*
malluichte gach aon a chrochar
air crann:
14 Chum gu'n tigeadh beann-
achadh Abrahaim air na Cinnich
tre Iosa Crìosd; ionnus gu
faigheamaid gealladh an Spioraid
tre chreidimh.
15 A bhràithre, tha mi a'
labhairt mar dhuine; ged nach
bì ann ach coimhcheangal duine,
ma tha e air a dhaingneachadh,
cha chuir neach air bith air cùl
e, agus cha chuirear ni sam bith
ris.
16 A nis is ann do Abraham a
thugadh na geallanna agus d'a
shìol. Cha'n abair e, Agus do
shìolaibh, mar gu'm biodh *e labh-
airt* mu mhòran; ach mar mu
aon, Agus do d' shìol-sa, neach
a's e Crìosd.
17 Agus a ta mi ag ràdh so,
nach fheudar gu'n cuir an lagh,
a thugadh an ceann cheithir
cheud agus dheich bliadhna fich-
ead 'na dhéigh, an coimhcheang-
al an neo-bhrìgh, a dhaingnich-
eadh roimh le Dia ann an Crìosd,
ionnus gu'n cuireadh e an geall-
adh air cùl.

18 Oir ma's ann o'n lagh *a*
ta an oighreachd, cha *'n 'eil i*
ni's mò o'n ghealladh: ach thug
Dia gu saor *i* do Abraham tre
ghealladh.
19 C'ar son uime sin *a thugadh*
an lagh? thugadh e air son
eusaontais, gus an tigeadh an
sìol d'an d'rinneadh an gealladh;
air òrduchadh le ainglibh an
làimh eadar-mheadhonair.
20 A nis an t-eadar-mheadh-
onair, cha'n ann air son aoin *a*
ta e 'na eadar-mheadhonair; ach
is aon Dia.
21 Uime sin *am bheil* an lagh
an aghaidh gheallanna Dhé?
Nar leigeadh Dia: oir nam biodh
lagh air a thabhairt a bhiodh
comasach air beatha thoirt uaith,
gu deimhin is ann o'n lagh a
bhiodh fìreantachd.
22 Ach dh'fhàg an sgriobtuir
na h-uile *dhaoine* dùinte sa'
pheacadh, chum gu'm biodh an
gealladh tre chreidimh Iosa
Crìosd air a thoirt dhoibh-san a
ta creidsinn.
23 Ach mu'n d' thàinig an
creidimh, choimhideadh sinn fo
'n lagh, air ar druideadh a steach
chum a' chreidimh, a bha gu bhi
air fhoillseachadh.
24 Uime sin b'e an lagh, ar
n-oid-fhòghluim *g'ar treòrachadh*
gu Crìosd, chum gu bitheamaid
air ar fìreanachadh tre chreidimh.
25 Ach air teachd do'n chreid-
imh, cha'n 'eil sinn ni's mò fuidh
oid-fhòghluim.
26 Oir is sibhse uile mic Dhé
tre chreidimh ann an Iosa
Crìosd.
27 Oir a mheud agaibh sa'
bhaisteadh do Chrìosd, chuir
sibh umaibh Crìosd.
28 Cha'n 'eil Iudhach no
Greugach, cha'n 'eil saor no daor,
cha'n 'eil firionn no boirionn ann:
oir is aon sibh uile ann an Iosa
Crìosd.
29 Agus ma 's le Crìosd sibh,
is sibh sìol Abrahaim gun amh-
arus, agus is oighreachan *sibh* a
réir a' gheallaidh.

CAIB. IV.

A NIS a ta mi ag ràdh, am
feadh a bhios an t-oighre
'na leanabh, nach 'eil eadar-
dhealachadh sam bith eadar e
agus seirbhiseach, ged is e
Tighearn nan uile;
2 Ach a ta e fo luchd-coimhid,
agus fo luchd-riaghlaidh gu
teachd na h-aimsir a dh' òrduich
an t-athair.
3 Agus mar an ceudna sinne,
'nuair a bha sinn 'nar leanabaibh,
bha sinn an daorsa fo cheud
fhòghlum an t-saoghail:
4 Ach an uair a thàinig coimh-
lionadh na h-aimsir, chuir Dia
a Mhac féin uaith a ghineadh
o mhnaoi, a rinneadh fuidh 'n
lagh,
5 Chum gu 'n saoradh e iadsan
a bha fuidh 'n lagh, ionnus gu
faigheamaid-ne uchd-mhacachd
na cloinne.
6 Agus do bhrìgh gur mic
sibh, chuir Dia Spiorad a Mhic
féin ann bhur cridheachaibh,
ag éigheach, Abba, Athair.
7 Uime sin cha seirbhiseach
thu ni's mò, ach mac; agus ma 's
mac, is oighre mar an ceudna
air Dia tre Chrìosd.
8 Gidheadh, an uair nach
b'àithne dhuibh Dia, rinn sibh
seirbhis dhoibh-san nach 'eil 'nan
dée thaobh nàduir.
9 Ach a nis air dhuibh Dia,
àithneachadh, no mar is feàrr
a dh' fheudar a ràdh, bhi air
bhur n-àithneachadh le Dia,
cionnus a ta sibh ag ath-phill-
eadh chum nan ceud-thoiseach
anmhunn agus bochd, d'am
miann leibh bhi a rìs fo dhaor-
sa?
10 Tha sibh a' coimhead

làithean, agus mhìosan, agus aimsirean, agus bhliadhnan.
11 Tha eagal orm do 'ur taobh gu 'n do chaith mi gu dìomhain mo shaothair oirbh.
12 Guidheam oirbh, a bhràithre, bithibh mar a ta mise; oir *a ta* mise mar sibhse: cha d' rinn sibh eucoir sam bith orm.
13 Tha fhios agaibh gu 'm *b' ann* tre anmhuinneachd na feòla, a shearmonaich mi dhuibh an soisgeul air tùs.
14 Agus air mo bhuaireadh a bha ann am fheoil, cha d'rinn sibh tarcuis, agus cha do ghabh sibh gràin dìom; ach ghabh sibh rium mar aingeal Dé, mar Iosa Crìosd.
15 Ciod e ma seadh an sonas sin a bha agaibh? oir a ta mi dèanamh fianuis duibh, nam bu chomasach e, gu 'n spìonadh sibh a mach bhur sùilean féin, agus gu 'n tugadh sibh dhomh-sa iad.
16 Uime sin an d' rinneadh nàmhaid duibh dhìom, air son mi dh' innseadh na fìrinn duibh?
17 Tha iadsan eudmhor umaibh, *ach* cha 'n ann gu maith; ach b' àill leo sinne dhruideadh a mach, chum gu 'm biodh sibhse eudmhor umpa féin.
18 Ach *is* maith a bhi eudmhor ann an *ni* maith a ghnàth, agus cha 'n e mhàin an uair a ta mise a làthair maille ribh.
19 Mo chlann bheag, air am bheil mi a rìs ri saothair, gus an dealbhar Crìosd annaibh,
20 B' àill leam bhi nis a làthair maille ribh, agus mo ghuth a chaochladh, oir a ta mi fuidh amharus umaibh.
21 Innsibh dhomh, sibhse, le'm miann bhi fo'n lagh, nach cluinn sibh an lagh?
22 Oir a ta e sgrìobhta, gu robh aig Abraham dithis mhac; aon ri banoglaich, agus am *mac* eile ri mnaoi shaoir.
23 Agus e-san *a bh' aige* ris a' bhanoglaich, ghineadh a réir na feòla e; ach e-san *a bh' aige* ris a' mhnaoi shaoir, tre ghealladh.
24 Na nithe so is samhladh iad; oir is iad so an dà choimhcheangal; aon diubh o bheinn Shinai, a ta a' breith chum daorsa, a 's i Agar.
25 Oir is i Agar beinn Shinai ann an Arabia, agus tha i a' comh-fhreagradh do Ierusalem a tha nis ann, agus tha i fo dhaorsa maille r'a cloinn.
26 Ach a ta an Ierusalem a ta shuas saor, agus is màthair dhuinn uile i.
27 Oir a ta e sgrìobhta, Dèan gàirdeachas, a bhean neo-thorrach nach 'eil a' breith *cloinne;* bris a mach agus glaodh, thusa nach 'eil ri saothair: oir is lìonmhoire clann na mnà aonaranaich, na na mnà aig am bheil fear.
28 A nis, a bhràithre, is sinne, mar a bha Isaac, clann a' gheallaidh.
29 Ach mar a rinn e-san a rugadh a réir na feòla, san àm sin geur-leanmhuinn air-san *a rugadh* a réir an Spioraid, is amhuil sin *a ta* nis mar an ceudna.
30 Ach ciod a ta an sgrìobtuir ag ràdh? Tilg a mach a' bhanoglach agus a mac: oir cha bhi mac na banoglaich 'na oighre maille ri mac na mnà saoire.
31 Uime sin, a bhràithre, cha sinne clann na banoglaich, ach na mnà saoire.

CAIB. V.

UIME sin seasaibh gu daingean anns an t-saorsa leis an d'rinn Crìosd saor sinn, agus na bithibh a rìs air bhur cuibhreachadh le cuing na daorsa.

2 Feuch, a ta mise Pòl ag ràdh ribh, ma thimchioll-ghearrar sibh, nach bì tairbhe air bith dhuibh ann an Crìosd.

3 Oir a ta mi rìs a' dèanamh fianuis do gach uile dhuine a thimchioll-ghearrar, gu bheil e mar fhiachaibh air an lagh gu h-iomlan a choimhlionadh.

4 Cha'n 'eil tairbhe sam bith ann an Crìosd dhuibhse a ta air bhur fìreanachadh tre 'n lagh; thuit sibh o ghràs.

5 Oir a ta sinne tre 'n Spiorad a' feitheamh ri dòchas fìreantachd o chreidimh.

6 Oir ann an Iosa Crìosd, cha'n 'eil éifeachd sam bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neò-thimchioll-ghearradh, ach ann an creidimh a dh' oibricheas tre ghràdh.

7 Is maith a ruith sibh; cò a bhac sibh o bhi ùmhal do 'n fhìrinn?

8 Cha *d' thàinig* an impidh so o 'n tì a ghairm sibh.

9 Goirtichidh beagan do thaois ghoirt am meall uile.

10 Tha muinghin agam asaibh san Tighearn, nach bì sibh dh'aon dòigh air atharrachadh inntinn: ach an tì a ta cur dragha oirbh, giùlainidh e *a* bhreitheanas, cò air bith e.

11 Agus mise, a bhràithre, ma shearmonaicheas mi fathast an timchioll-ghearradh, c'ar son a nithear fathast geur-leanmhuinn orm? an sin bhiodh oilbheum a' chroinn-chéusaidh air a chur air cùl.

12 B'fheàrr leam gu 'm biodh iadsan a ta cur mì-shuaimhneis oirbh eadhon air an gearradh uaibh.

13 Oir, a bhràithre, ghairmeadh chum saorsa sibh; a mhàin na *dèanaibh* an t-saorsa 'na cion-fàth do'n fheoil, ach le gràdh dèanaibh seirbhis d'a chéile.

14 Oir tha an lagh uile air a choimhlionadh ann an aon fhocal, *eadhon* an so, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu féin.

15 Ach ma bhios sibh a' teumadh agus ag itheadh a chéile, thugaibh aire nach claoidhear le a chéile sibh.

16 A ta mi ag ràdh ma seadh, Gluaisibh san spiorad, agus cha choimhlion sibh anamiann na feòla.

17 Oir a ta an fheoil a' miannachadh an aghaidh an Spioraid, agus an Spiorad an aghaidh na feòla: agus a ta iad sin an aghaidh a chéile; ionnus nach faigh sibh na nithe bu mhiann leibh a dhèanamh.

18 Ach ma threòraichear leis an Spiorad sibh, cha'n 'eil sibh fuidh 'n lagh.

19 A nis tha oibre na feòla follaiseach, a's iad *so*, Adhaltrannas, strìopachas, neòghloine, macnus,

20 Iodhol-aoradh, druidheachd, naimhdeas, connsachadh, co-fharpuis, fearg, comhstri, aimhreite, saobh-chreidimh,

21 Farmad, mortadh, misg, ruidhteireachd, agus an leithide sin: mu bheil mi ag innseadh dhuibh roimh-laimh, mar a dh'-innis mi dhuibh a cheana mar an ceudna, nach sealbhaich iadsan a nì an leithide sin rìoghachd Dhé.

22 Ach is e toradh an Spioraid gràdh, aoibhneas, sìth, fad-fhulangas, caomhalachd, maitheas, creidimh,

23 Macantas, stuaim: an aghaidh an samhuil sin cha 'n 'eil lagh.

24 Agus iadsan a's le Crìosd, chéus iad an fheoil, maille r'a h-an-tograibh agus a h-anamiannaibh.

25 Ma's beò dhuinn san Spiorad, gluaiseamaid san Spiorad mar an ceudna.

26 Na bitheamaid déidheil air glòir dhìomhain, a' brosnachadh a chéile, a' gabhail farmaid r'a chéile.

CAIB. VI.

A BHRAITHRE, ma ghlacar neach ann an coire air bith gu h-obann, sibhse a ta spioradail, togaibh suas a shamhuil sin do dhuine ann an spiorad na macantachd; a' toirt aire dhuit féin, nach buairear thu mar an ceudna.

2 Giùlainibh uallacha a chéile, agus mar sin coimhlionaibh lagh Chrìosd.

3 Oir ma shaoileas duine gur ni éigin e féin, gun bhi ann ach neò-ni, tha e 'ga mhealladh féin.

4 Ach dearbhadh gach neach 'obair féin, agus an sin bithidh aobhar gàirdeachais aige d' a thaobh féin a mhain, agus cha'n ann a thaobh neach eile.

5 Oir giùlainidh gach neach 'uallach féin.

6 Comh-roinneadh an neach a ta air a theagasg san fhocal, ris an neach a ta 'ga theagasg, anns na h-uile nithibh maithe.

7 Na meallar sibh; cha dèanar fanoid air Dia: oir ge b'e ni a shìol-chuireas duine, an ni ceudna buainidh e.

8 Oir an tì a chuireas d'a fheoil féin, buainidh e o'n fheoil truaillidheachd; ach an tì a chuireas do'n Spiorad, buainidh e o'n Spiorad a' bheatha shuthainn.

9 Agus na sgìthicheamaid do mhaith a dhèanamh: oir ann an àm iomchuidh buainidh sinn, mur fannaich sinn.

10 Uime sin, a réir mar a ta cothrom againn, dèanamaid maith do na h-uile dhaoinibh, ach gu h-àraidh dhoibh-san a ta do theaghlaich a' chreidimh.

11 Tha sibh a' faicinn meud na litreach a sgrìobh mi dhuibh le mo làimh féin.

12 A mheud le'm miann iad féin a thaisbeanadh gu sgiamhach san fheoil, tha iad 'gur n-éigneachadh chum bhi air bhur timchioll-ghearradh; a mhàin chum nach dèantadh geur-leanmhuinn orra air son crann-céusaidh Chrìosd.

13 Oir cha'n 'eil iadsan féin a tha air an timchioll-ghearradh a' coimhead an lagh: ach is àill leo sibhse bhi air bhur timchioll-ghearradh, chum as gu dèan iad uaill ann bhur feoil.

14 Ach nar leigeadh Dia gu dèanainn-sa uaill ach ann an crann-céusaidh ar Tighearna Iosa Crìosd, tre'm bheil an saoghal air a chéusadh dhomhsa, agus mise do'n t-saoghal.

15 Oir ann an Iosa Crìosd cha'n 'eil éifeachd air bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neò-thimchioll-ghearradh, ach ann an cruthachadh nuadh.

16 Agus a mheud 's a shiubhlas a réir na riaghailt so, sìth orra, agus tròcair, agus air Israel Dé.

17 O so a mach na cuireadh neach sam bith dragh orm; oir a ta mi giùlan chomharan an Tighearna Iosa ann mo chorp.

18 A bhràithre, *gu robh* gràs ar Tighearna Iosa Crìosd maille ri bhur spiorad. Amen.

Litir an Abstoil PHOIL chum nan EPHESIANACH.

CAIB. I.

POL, abstol Iosa Crìosd tre
thoil Dé, chum nan naomh
a ta ann an Ephesus, agus nan
creideach ann an Iosa Crìosd :
2 Gràs dhuibh, agus sìth o
Dhia ar n-Athair, agus *o* 'n Tigh-
earn Iosa Crìosd.
3 Beannaichte *gu robh* Dia,
eadhon Athair ar Tighearna
Iosa Crìosd, a bheannaich sinne
leis gach uile bheannachadh spior-
adail ann an *ionadaibh* nèamh-
aidh ann an Crìosd:
4 A réir mar a thagh e sinne
ann-san, mun do leagadh bunait
an domhain, chum gu'm bitheam-
aid naomha, agus neo-choireach
'na làthair-san ann an gràdh :
5 A roimh-òrduich sinne chum
uchd-mhacachd na cloinne tre
Iosa Crìosd dha féin, a réir
deadh-ghean a thoile.
6 Chum cliù glòire a ghràis,
tre an d'rinn e sinne taitneach
ann a *Mhac* gràdhach :
7 Anns am bheil againne
saorsa tre 'fhuil-san, maitheanas
nam peacadh, a réir saoibhreis a
ghràis ;
8 Anns an robh e ro phailte
dhuinne san uile ghliocas, agus
thuigse:
9 A dh'fhoillsich dhuinn rùn-
dìomhair a thoile, a réir a dheadh-
ghean féin, a rùnaich e ann féin :
10 Chum ann am frithealadh
coimhlionaidh nan aimsir, gu'n
cruinnicheadh e ann an aon na
h-uile nithe ann an Crìosd, araon
na nithe a ta air nèamh, agus *na
nithe* a ta air talamh, *eadhon*
ann-san :
11 Anns an d'fhuair sinne mar
an ceudna oighreachd, air dhuinn
bhi air ar roimh-òrduchadh a
réir rùin an Tì a ta 'g oibreach-
adh nan uile nithe a réir comh-
airle a thoile féin ;
12 Ionnus gu'm bitheamaid-
ne, a chuir air tùs dòchas ann
an Crìosd, chum cliù a ghlòire-
san.
13 Anns *an do chuir* sibhse
mar an ceudna *dòchas,* air
dhuibh focal na fìrinn a chluinn-
tinn, *eadhon* soisgeul bhur
slàinte : neach an déigh dhuibh
creidsinn ann, chuireadh seula
oirbh le Spiorad naomh sin a'
gheallaidh,
14 Neach is e geall-daingnich
ar n-oighreachd-ne, gu *teachd*
saorsa na seilbhe a cheannach-
adh, chum cliù a ghlòire.
15 Uime sin air cluinntinn
domh-sa mar an ceudna bhur
creidimh-sa anns an Tighearn
Iosa, agus bhur gràidh do na
naoimh uile,
16 Cha'n 'eil mi a' sgur do
bhi toirt buidheachais air bhur
son, a' luadh oirbh ann am ùrn-
uighibh ;
17 Gu'n tugadh Dia ar Tigh-
earna Iosa Crìosd, Athair na
glòire, spiorad gliocais agus
foillseachaidh dhuibh, ann an
eòlas air-san ;
18 Sùilean 'ur n-inntinn bhi
air an soillseachadh, chum fios
a bhi agaibh ciod e dòchas a
ghairme-san, agus ciod e saoibh-
reas glòire 'oighreachd-san anns
na naomhaibh,
19 Agus ciod e ro-mheud a
chumhachd do ar taobh-ne a ta
creidsinn, a réir oibreachaidh a
threun neirt ;
20 A dh'oibrich e ann an

Crìosd, 'nuair a thog e o na
marbhaibh e, agus a chuir e 'na
shuidhe air a dheas-làimh féin
e anns na *h-ionadaibh* nèamh-
aidh,
21 Gu ro àrd os ceann gach
uile uachdaranachd, agus cumh-
achd, agus neirt, agus tigh-
earnais, agus gach ainme a
dh'ainmichear, cha'n e mhàin
san t-saoghal so, ach san *t-
saoghal* ri teachd mar an ceud-
na:
22 Agus chuir e na h-uile
nithe fuidh a chosaibh, agus
thug se e gu *bhi* 'na cheann os
ceann nan uile nithe do'n
eaglais,
23 A ta 'na corp aige, lànachd
an Tì a ta lìonadh nan uile *nithe*
anns na h-uile.

CAIB. II.

AGUS sibhse *bheothaich* e, a
bha marbh ann an eu-ceart-
aibh agus ann am peacaibh;
2 Anns an do ghluais sibh sna
h-amanaibh a chaidh seachad, a
réir gnàtha an t-saoghail so, a
réir uachdarain cumhachd an
athair, an spioraid a tha nis ag
oibreachadh ann an cloinn na
h-eas-umhlachd:
3 Am measg an robh againn
uile mar an ceudna ar caithe-
beatha roimh so, ann an ana-
miannaibh ar feòla, a' dèanamh
toil na feòla, agus nan smuainte;
agus bha sinn a thaobh nàduir
'nar cloinn na feirge, eadhon
mar chàch.
4 Ach Dia a ta saoibhir, ann
an tròcair, air son a mhòr-
ghràidh leis an do ghràdhaich
e sinn,
5 Eadhon air dhuinn a bhi
marbh ann am peacaibh, chomh-
bheothaich e sinn maille ri
Crìosd; (le gràs tha sibh air
bhur tèarnadh;)
6 Agus chomh-thog, agus
chomh-shuidhich e sinn ann an
ionadaibh nèamhaidh ann an
Iosa Crìosd:
7 Chum gu'm foillsicheadh e
anns na linnibh ri teachd
saoibhreas ro phailt a ghràis, ann
an caoimhneas d'ar taobh-ne tre
Iosa Crìosd.
8 Oir is ann le gràs a ta
sibh air bhur tèarnadh, tre
chreidimh; agus *sin* cha'n ann
uaibh féin: *is e* tiodhlac Dhé e:
9 Cha'n ann o oibribh, chum
nach dèanadh neach air bith
uaill:
10 Oir is sinne 'obair-san,
air ar cruthachadh ann an Iosa
Crìosd chum dheadh oibre, air
son an d'ulluich Dia roimh-làimh
sinn, chum gu'n gluaiseamaid
annta.
11 Uime sin cuimhnichibh, air
dhuibh a bhi san aimsir a chaidh
thairis 'nur Cinnich san fheoil,
ris an abrar an neo-thimchioll-
ghearradh leo-san d'an goirear
an timchioll-ghearradh làmh-
dhèanta san fheoil;
12 Gu robh sibh san àm sin
as eugmhais Chrìosd, 'nur coimh-
ich do chomh-fhlaitheachd Is-
raeil, agus 'nur coigrich do
choimhcheanglaibh a' gheallaidh,
as eugmhais dòchais, agus gun
Dia anns an t-saoghal:
13 Ach a nis ann an Iosa
Crìosd, tha sibhse a bha roimh
so fad o làimh, air bhur toirt am
fagus tre fhuil Chrìosd.
14 Oir is e-san ar sìth-ne, a
rinn aon *dhinn* araon, agus a
bhris sìos balla meadhonach an
eadar-dhealachaidh;
15 Air dha an naimhdeas a
chur air cùl tre 'fheoil féin,
eadhon lagh nan àitheanta, *a
chuireadh sìos* ann an òrduigh-
ibh, chum gu'n dèanadh e ann
féin do dhithis aon duine nuadh,
mar-sin a' dèanamh sìthe:
16 Agus gu'n dèanadh e réidh

faraon iad ri Dia ann an aon
chorp tre a chrann-chéusaidh,
air dha-an naimhdeas a mharbh-
adh le sin:
17 Agus thàinig e agus shear-
monaich e sìth dhuibhse a bha
am fad, agus dhoibh-san a bha am
fagus.
18 Oir trid-san tha araon
slighe againn gu dol a steach tre
aon Spiorad chum an Athar.
19 A nis uime sin cha 'n 'eil
sibh ni's mò 'nur coigrich agus
'nur coimhich, ach 'nur luchd
aoin bhaile ris na naomhaibh,
agus 'nur muinntir-teaghlaich
Dhé;
20 Agus tha sibh air bhur tog-
ail suas air bunait nan abstol ag-
us nam fàidhean, air bhi do
Iosa Crìosd féin 'na *chloich*-chinn
na h-oisinn;
21 Anns am bheil an aitreabh
uile, ceangailte gu ceart r'a
chéile, a' fàs suas chum bhi 'na
teampull naomh san Tighearn:
22 Anns am bheil sibhse mar
an ceudna air bhur comh-thogail
suas chum bhi 'nur tigh-còmh-
nuidh do Dhia tre an Spiorad.

CAIB. III.

AIR an aobhar so, tha mise
Pòl a'm' phrìosanach Iosa
Crìosd, air bhur sonsa, a Chinn-
eacha;
2 O chuala sibh mu fhrith-
ealadh gràis Dé, a thugadh
dhomh-sa air bhur sonsa:
3 Gu'n d'rinn e aithnichte
dhomh tre fhoillseachadh an
rùn-dìomhair, (mar a sgrìobh
mi roimh gu h-aithghearr,
4 Leis am feud sibh, air dhuibh
a leughadh, m'eòlas ann an
rùn-dìomhair Chrìosd a thuig-
sinn;)
5 Ni, ann an linnibh eile, air
nach d'thugadh fios do chloinn
nan daoine mar a ta e nis air
fhoillseachadh d'a abstolaibh
naomha agus d'a fhàidhibh tre
an Spiorad;
6 Gu'm biodh na Cinnich 'nan
comh-oighreachaibh, agus 'nan
comh-chorp, agus 'nan luchd-
comhpàirt d'a ghealladh-san
ann an Crìosd, tre an t-sois-
geul:
7 Air an d'rinneadh mise a'm'
mhinisteir, a réir tiodhlaic gràis
Dé a thugadh dhomh, a réir oib-
reachaidh éifeachdaich a chumh-
achd-san.
8 Dhomh-sa, a's lugha na'n tì
a's lugha do na naomhaibh uile,
thugadh an gràs so, saoibhreas
Chrìosd, nach feudar a rann-
sachadh, a shearmonachadh am
measg nan Cinneach;
9 Agus gu'n dèanainn soilleir
do na h-uile *dhaoinibh*, ciod e
comunn an rùin-dìomhair sin, a
bha folaichte ann an Dia o thois-
each an t-saoghail, a chruthaich
na h-uile nithe tre Iosa Crìosd;
10 Chum gu'n dèantadh aith-
nichte nis do na h-uachdaran-
achdaibh, agus do na cumhachd-
aibh ann an *ionadaibh* nèamhaidh,
leis an eaglais, gliocas eagsamh-
uil Dhé,
11 A réir an rùin shìorruidh
a rùnaich e ann an Iosa Crìosd ar
Tighearn:
12 Anns am bheil againn
dànachd agus slighe gu dol a
steach ann am muinghin tre a
chreidimh-san.
13 Uime sin tha mi ag iarraidh
nach lagaich sibh á leth mo
thrioblaidean-sa air bhur son, ni
a's e bhur glòir-sa.
14 Air an aobhar so tha mi a'
lùbadh mo ghlùine do Athair ar
Tighearna Iosa Crìosd,
15 Air an ainmichear an
teaghlach uile air nèamh agus
air talamh,
16 Gu'n deònaicheadh e dhuibh
a réir saoibhreis a ghlòire, bhi
air bhur neartachadh gu treun,

tre a Spiorad-san anns an duine
an leth stigh;
17 Ionnus gu'n gabh Crìosd
còmhnuidh ann bhur cridhe tre
chreidimh; chum air dhuibh bhi
air bhur freumhachadh, agus air
bhur stéidheachadh ann an
gràdh,
18 Gu'm bì sibh comasach
maille ris na naomhaibh uile, air
a thuigsinn ciod e leud, agus fad,
agus doimhne, agus àirde;
19 Agus air gràdh Chrìosd
aithneachadh, a chaidh thar
gach uile eòlas, chum gu'm bì
sibh air bhur lìonadh le uile
lànachd Dhé.
20 A nis dhasan d'an comas
na h-uile nithe a dhèanamh gu
h-anabarrach ro phailt, thar
gach ni a's urrainn sinne iarraidh
no smuaineachadh, a réir a'
chumhachd a ta 'g oibreachadh
gu h-éifeachdach annainn,
21 Dhasan *gu robh* glòir anns
an eaglais tre Iosa Crìosd, air
feadh gach uile linn, gu saoghal
nan saoghal. Amen.

CAIB. IV.

UIME sin, tha mise prìosanach an Tighearn, a' guidhe
oirbh gu'n gluais sibh gu cubhaidh do'n ghairm leis an do
ghairmeadh sibh;
2 Leis gach uile irioslachd
inntinn agus mhacantas, le fadfhulangas, a' giùlan le chèile ann
an gràdh;
3 A' dèanamh dìchill air aonachd an Spioraid a choimhead
ann an ceangal na sìthe.
4 *Is* aon chorp agus aon Spiorad *a ta ann,* amhuil mar an
ceudna a ghairmeadh sibh
ann an aon mhuinghin bhur
gairme;
5 Aon Tighearn, aon chreidimh, aon bhaisteadh,
6 Aon Dia agus Athair nan
uile, a *tha* os ceann nan uile,
agus tre na h-uile, agus annaibhsa uile.
7 Ach thugadh gràs do gach
aon againn, a réir tomhais
tiodhlaic Chrìosd.
8 Uime sin a ta e ag ràdh,
Air dol suas da an àird, thug
e bruid am braighdeanas, agus
thug e tiodhlacan do dhaoinibh.
9 (A nis gu'n deachaidh e
suas, ciod e ach gu'n deachaidh
e air tùs sìos gu ionadaibh
ìochdarach na talmhainn?
10 An Tì a chaidh sìos, is e
sin féin e chaidh suas mar an
ceudna gu ro àrd os ceann nan
uile nèamh, chum gu'n lìonadh
e na h-uile nithe.)
11 Agus thug e dream àraidh
gu bhi 'nan abstolaibh; dream
eile, gu bhi 'nam fàidhibh; agus
dream eile, gu bhi 'nan soisgeulaichibh; agus dream eile, gu
bhi 'nan aodhairibh, agus 'nan
luchd-teagaisg;
12 Chum na naoimh a dheasachadh chum oibre na ministreileachd, chum togail suas
cuirp Chrìosd:
13 Gus an tig sinn uile ann
an aonachd a' chreidimh, agus
eòlais Mhic Dhé, chum duine
iomlain, chum tomhais àirde
lànachd Chrìosd:
14 Chum as nach bì sinn á
so suas 'nar leanabaibh, air ar
tonn-luasgadh, agus air ar giùlan
mu'n cuairt leis gach uile ghaoith
teagaisg, le cleasachd dhaoine,
agus seòltachd cealgach, leis am
bheil iad gu h-innleachdach ri
feall-fhòlach chum meallaidh:
15 Ach a' labhairt na fìrinn
ann an gràdh, gu'm fàs sinn
suas anns na h-uile nithibh
chuige-san, a's e an ceann, *eadhon* Crìosd:
16 O'm bheil an corp uile,
air a cheangal gu ceart, agus
air a dhlùthachadh tre an ni sin
a tha gach alt a' toirt uaith, a

réir oibreachaidh éifeachdaich
ann an tomhas gach buill, a'
faghail fàs cuirp, chum a thog-
ail féin suas ann an gràdh.
17 So uime sin a ta mi ag
ràdh, agus ag guidhe am fianuis
an Tighearna, gun sibh a dh'im-
eachd á so suas mar a ta na
Cinnich eile ag imeachd, ann an
dìomhanas an inntinn féin;
18 Aig am bheil an tuigse
air a dorchachadh, air dhoibh
bhi 'nan coimhich do bheatha
Dhé, thaobh an aineolais a ta
annta, tre chruas an cridhe:
19 Muinntir, air dhoibh am
mothachadh a chall, a thug iad
féin thairis do mhì-nàire, chum
gach uile neòghloine chur an
gnìomh le cìocras.
20 Ach cha d'fhòghluim
sibhse Crìosd mar so;
21 O chuala sibh e, agus o
theagaisgeadh leis sibh, mar a
ta an fhìrinn ann an Iosa:
22 Gu'n cuir sibh dhibh,
thaobh a' cheud chaithe-beatha,
an seann duine, a ta truaillidh
a réir nan ana-miann cealgach;
23 Agus gu'm bì sibh air
bhur n-ath-nuadhachadh ann an
spiorad bhur n-inntinn;
24 Agus gu'n cuir sibh um-
aibh an nuadh-dhuine, a tha
air a chruthachadh a réir Dhé
am fìreantachd agus am fìor-
naomhachd.
25 Uime sin air dhuibh a'
bhreug a chur uaibh, labhraibh
an fhìrinn gach neach r'a
choimhearsnach: oir is buill
sinn d'a chéile.
26 Biodh fearg oirbh, agus na
peacaichibh: na luidheadh a'
ghrian air bhur corruich:
27 Agus na tugaibh àit do'n
diabhul.
28 An tì a ghoid, na goideadh
e ni's mò: ach gu ma feàrr leis
saothair a dhèanamh, ag oib-
reachadh an ni a ta maith le a
làmhaibh, chum gu'm bì aige ni
r'a phàirteachadh ris an neach
air am bheil uireasbhuidh.
29 Na tigeadh cainnt thruaill-
idh air bith a mach as bhur
beul, ach an ni sin a ta maith
chum deadh-fhòghluim, ionnus
gu'n toir e gràs do'n luchd-éisd-
eachd.
30 Agus na cuiribh doilgh-
eas air Spiorad naomh Dhé,
leis an do chuireadh seula oirbh
gu là na saorsa.
31 Biodh gach uile sheirbhe,
agus corruich, agus fearg, agus
gàrrthaich, agus toibheum air
an togail uaibh, maille ris gach
uile mhì-run.
32 Agus bithibh caoimhneil
teo-chridheach d'a chéile; a' toirt
maitheanais d'a chéile, eadhon
mar a thug Dia maitheanas
dhuibhse ann an Crìosd.

CAIB. V.

UIME sin bithibh-sa 'nur
luchd-leanmhuinn air Dia,
mar chloinn ghràdhaich;
2 Agus gluaisibh ann an gràdh,
eadhon mar a ghràdhaich Crìosd
sinne, agus a thug se e féin air
ar son, 'na thabhartas agus
'na ìobairt deadh-fhàile do Dhia.
3 Ach na biodh strìopachas,
agus gach uile neòghloine, no
sannt, uiread as air an ain-
meachadh 'nur measg, mar is
cubhaidh do naomhaibh:
4 No draosdachd, no còmh-
radh amaideach, no bao-shùg-
radh, nithe nach 'eil iomchuidh:
ach gu mar feàrr *leibh* breith-
buidheachais.
5 Oir a ta fios agaibh air so,
nach 'eil aig fear-strìopachais air
bith, no aig neach neò-ghlan, no
aig duine sanntach, (a tha 'na
fhear ìodhol-aoraidh,) oigh-
reachd ann an rìoghachd Chrìosd
agus Dhé.
6 Na mealladh neach air bith

sìbh le briathraibh dìomhain:
oir air son nan nithe sin tha
fearg Dhé a' teachd air cloinn
na h-eas-ùmhlachd.
7 Na bithibh-sa uime sin 'nur
luchd-comhpàirt riu.
8 Oir bha sibh uair-éigin 'nur
dorchadas, ach a nis tha *sibh*
'nur solus san Tighearn: gluais-
ibh mar chloinn an t-soluis;
9 (Oir *a ta* toradh an Spioraid
anns an uile mhaitheas, agus
ionracas, agus fhìrinn;)
10 A' dearbhadh ciod an ni a
tha taitneach do'n Tighearn.
11 Agus na biodh comh-chom-
unn agaibh ri oibribh neo-thar-
bhach an dorchadais, ach gu ma
feàrr leibh an cronachadh.
12 Oir is gràineil eadhon r' an
innseadh na nithe a ta air an
dèanamh leo an uaignidheas.
13 Ach a ta na h-uile nithe a
tha air an cronachadh, air an
dèanamh follaiseach leis an t-
solus: oir gach uile ni a nì soill-
eir, is solus e.
14 Uime sin a ta e ag ràdh,
Mosgail, thusa a tha a'd' chodal,
agus éirich o na marbhaibh, ag-
us bheir Crìosd solus duit.
15 Feuchaibh uime sin gu'n
gluais sibh gu faicilleach, cha 'n
ann mar amadain, ach mar
dhaoine glice,
16 Ag ath-cheannach na h-
aimsir, do bhrìgh gu bheil na
làithean olc.
17 Air an aobhar sin na bith-
ibh-sa neo-ghlic, ach a' tuigsinn
ciod i toil an Tighearn.
18 Agus na bithibh air mhisg
le fìon, anns am bheil anabarr;
ach bithibh air bhur lìonadh do'n
Spiorad:
19 A' labhairt ribh féin ann
an salmaibh, ann an laoidhibh,
agus ann an dànaibh spioradail,
a' seinn agus a' dèanamh ciuil
'nur cridhe do'n Tighearn:
20 A' toirt buidheachais a
ghnàth air son nan uile nithe do
Dhia, eadhon an t-Athair, ann
an ainm ar Tighearna Iosa
Crìosd;
21 Air dhuibh bhi ùmhal d'a
chéile ann an eagal Dé.
22 A mhnài, bithibh ùmhal do
'ur fearaibh féin, mar do'n Tigh-
earn.
23 Oir is e am fear ceann na
mnà, eadhon mar is e Crìosd
ceann na h-eaglais: agus is e-san
Slànuighear a chuirp.
24 Uime sin mar a ta'n eag-
lais ùmhal do Chrìosd, mar sin
biodh na mnài d'am fearaibh fèin
mar an ceudna anns gach ni:
25 Fheara, gràdhaichibh bhur
mnài féin, eadhon mar a ghràdh-
aich Crìosd an eaglais, agus a
thug se e féin air a son;
26 Chum gu naomhaicheadh,
agus gu'n glanadh e i le ionnlad
an uisge tre an fhocal.
27 Chum gu'n cuireadh e 'na
làthair féin i na h-eaglais ghlòr-
mhoir, gun smal, gun phreasadh,
no ni air bith d'an leithidibh sin;
ach chum gu'm biodh i naomh,
agus neo-lochdach.
28 Is amhluidh sin is còir do
na fearaibh am mnài féin a
ghràdhachadh, mar an cuirp
féin: an tì a ghràdhaicheas a
bhean, tha e 'ga ghràdhachadh
féin.
29 Oir cha d'thug duine air
bith riamh fuath d'a fheoil féin;
ach altrumaidh agus eiridnidh
e i, eadhon mar a ta an Tigh-
earn a' dèanamh do'n eag-
lais:
30 Oir is buill sinn d'a chorp,
d'a fheoil, agus d'a chnàmh-
aibh-san.
31 Air an aobhar so fàgaidh
duine 'athair agus a mhàthair,
agus dlùth-leanaidh e r'a mhnaoi,
agus bithidh an dithis 'nan aon
fheoil.
32 Is dìomhaireachd mhòr so:

ach tha mi a' labhairt mu Chrìosd agus an eaglais.

33 Gidheadh, thugadh gach aon agaibh-sa fa leth gràdh d' a mhnaoi amhuil mar dha féin; agus *feuchadh* a' bhean gu'n toir i urram d'*a* fear.

CAIB. VI.

A CHLANN, bithibh ùmhal do 'ur pàrantaibh féin san Tighearn: oir a ta so ceart.

2 Thoir urram do t' athair agus do d' mhàthair, (is i so a' cheud àithne le gealladh,)

3 Chum gu'n éirich gu maith dhuit, agus gu'm bì thu fad-shaoghalach air an talamh.

4 Agus aithriche, na brosnuichibh bhur clann chum feirge: ach togaibh iad ann an oilean agus ann an teagasg an Tighearna.

5 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhal do *'ur* maighstiribh a réir na feòla, le h-eagal agus crith, ann an tréibhdhireas bhur cridhe, mar do Chrìosd:

6 Cha'n ann le sùil sheirbhis, mar dhream a nì toil dhaoine, ach mar sheirbhisich Chrìosd, a' dèanamh toil Dé o'n chridhe;

7 Le deadh thoil a' dèanamh seirbhis, mar do'n Tighearn, agus cha'n ann do dhaoinibh:

8 Air dhuibh fios a bhi agaibh, ge b'e maith air bith a nì aon neach, gu'm faigh e an ni so féin o'n Tighearn, ma'*s* saor no daor *e*.

9 Agus a mhaighstirean, dèanaibh-sa na nithe ceudna dhoibh-san, a' leigeadh dhibh bagraidh: air dhuibh fios a bhi agaibh gu bheil bhur maighstir féin air nèamh mar an ceudna, agus nach 'eil gnùis-bhreth maille ris.

10 Fa dheoidh, mo bhràithre, bithibh làidir san Tighearn, agus ann an neart a chumhachdsan.

11 Cuiribh umaibh uile armachd Dhé, chum gu'm bì sibh comasach air seasamh an aghaidh cuilbheirtean an diabhuil.

12 Oir cha'n 'eil sinn a' gleachdadh *a mhàin* ri fuil agus feoil, ach ri uachdaranachdaibh, ri cumhachdaibh, ri riaghlairibh dorchadais an t-saoghail so, ri aingidheachd spioradail ann an *ionadaibh* àrda.

13 Uime sin glacaibh do 'ur n-ionnsuidh uile armachd Dhé, chum gu'm bì sibh comasach air seasamh an aghaidh *a' bhuairidh* san droch là, agus air dhuibh na h-uile nithe a dhèanamh, chum seasamh.

14 Seasaibh uime sin, air bhi do 'ur leasraidh air an crioslachadh le fìrinn, agus uchd-éididh na fìreantachd umaibh;

15 Agus ulluchadh soisgeil na sìthe mar bhrògan agaibh air bhur cosaibh;

16 Thar gach uile ni, a' glacadh do 'ur n-ionnsuidh sgéithe a' chreidimh, leis am bì sibh comasach air uile shaighde teinnteach an droch *Spioraid* a mhùchadh.

17 Agus glacaibh clogaid na slàinte, agus claidheamh an Spioraid, ni a's e focal Dhé:

18 A' dèanamh ùrnuigh a ghnàth leis gach uile ghnè ùrnuigh agus asluchaidh san Spiorad, agus a' dèanamh faire chum an ni so féin maille ris gach uile bhuanachadh, agus ghuidheadh air son nan naomh uile;

19 Agus air mo shonsa, chum gu toirear dhomh comas labhairt, le fosgladh mo bheoil ann an dànachd, chum gu foillsich mi rùn-dìomhair an t-soisgeil;

20 Air son am bheil mi a'm' theachdair ann an geimhlibh: chum gu labhair mi gu dàna uime, mar is còir dhomh labhairt.

21 Ach a chum gu'm bì fhios
agaibh-sa mar an ceudna air na
nithibh a bhuineas dhomh-sa,
agus ciod a tha mi a' dèanamh,
foillsichidh Tichicus, bràthair
gràdhach agus ministeir fìrinn-
each san Tighearn, na h-uile
nithe dhuibh :
22 Neach a chuir mi do 'ur n-
ionnsuidh air son an aobhair so
féin, chum gu 'm biodh fios nan
nithe a bhuineas duinne agaibh,
agus gu'n tugadh e còmh-fhurt-
achd do 'ur cridhe.
23 Sìth *gu robh* do na bràith-
ribh, agus gràdh maille ri creid-
imh, o Dhia an t-Athair, agus
an Tighearn Iosa Crìosd.
24 *Gu robh* gràs maille riu-
san uile a ta gràdhachadh ar
Tighearna Iosa Crìosd ann an
tréibhdhireas. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAM PHILIPIANACH.

CAIB. I.

POL agus Timoteus, seirbhis-
ich Iosa Crìosd, chum nan
naomh uile ann an Iosa Crìosd,
a tha ann am Philipi, maille ris
na h-easbuigibh agus ris na deac-
onaibh :
2 Gràs duibh agus sìth o
Dhia ar n-Athair, agus o'n Tigh-
earn Iosa Crìosd.
3 Tha mi toirt buidheachais
do m' Dhia gach uair a chuimh-
nicheas mi oirbh,
4 A ghnàth ann am uile ùrn-
uighibh air bhur sonsa uile, le
gàirdeachas a' dèanamh guidhe,
5 Air son bhur còmh-roinn
do'n t-soisgeul, o'n cheud là gus
a nis ;
6 Air dhomh bhi dearbhta as
an ni so féin, eadhon an Tì a
thòisich deadh obair annaibh,
gu'n coimhlion e i gu là Iosa
Crìosd :
7 Eadhon mar is còir dhomh
so a smuaineachadh umaibh uile,
do bhrìgh gu bheil sibh agam
ann mo chridhe, agus gu bheil
sibh uile 'nur luchd còmh-roinn
do m' ghràs-sa, araon ann mo
gheimhlibh, agus ann an seasamh
air son, agus ann an daingneach-
adh an t-soisgeil.
8 Oir is e Dia m' fhianuis, cia
mòr mo dhéidh oirbh uile, ann
an innibh Iosa Crìosd.
9 Agus *a ta* mi a' guidhe so,
gu 'm biodh bhur gràdh-sa air a
mheudachadh ni 's mò agus ni 's
mò ann an eòlas, agus ann an
uile thuigse :
10 Chum gu 'n dearbh sibh
na nithe a's feàrr ; chum gu'm bì
sibh tréibhdhireach, agus gun
tuisleadh gu là Chrìosd ;
11 Air bhur lìonadh le toraibh
na fìreantachd, a *tha* tre Iosa
Crìosd chum glòire agus cliù Dhé.
12 Ach is àill leam, a bhràithbre,
fios a bhi agaibh, na nithe *a thàr-
ladh* dhomh-sa, gur mò a dh' éir-
ich leo an soisgeul a chur air
aghaidh :
13 Ionnus gu bheil mo gheimh-
lean-sa ann an Crìosd iomraid-
each anns an lùchairt uile, agus
anns gach *àit* eile ;
14 Agus gu bheil mòran do na
bràithribh san Tighearn a' gabh-
ail misnich o m' gheimhlibh, leis

an tuilleadh mòr-dhànachd a'
labhairt an fhocail gun eagal.
15 Tha cuid gu dearbh a' sear-
monachadh Chrìosd tre fharmad
agus strì, agus cuid eile tre
dheadh thoil.
16 Tha aon dream a' sear-
monachadh Chrìosd tre chonn-
spoid, cha'n ann gu tréibhdhir-
each, a' saoilsinn àmhghar a
chur ri m' gheimhlibh-sa:
17 Ach an dream eile o
ghràdh, air dhoibh fios a bhi aca
gu'n do chuireadh mise gu seas-
amh air son an t-soisgeil.
18 Ciod ma ta? gidheadh air
gach aon chor, co aca is ann an
cosgas a mhàin, no da rìreadh,
tha Crìosd air a shearmonach-
adh; agus air a shon so tha mise
a' dèanamh gàirdeachais, seadh,
agus nì mi gàirdeachas.
19 Oir a ta fhios agam gu'n
tig so chum slàinte dhomh-sa
tre bhur n-ùrnuigh-sa, agus
tre fhrithealadh Spioraid Iosa
Crìosd,
20 A réir mo ro-dhùil, agus
mo dhòchais, nach cuirear nàire
orm ann an ni air bith, ach leis
an uile dhànachd labhairt, mar
a ghnàth, gu'm bì Crìosd a nis
mar an ceudna air àrdachadh
a'm' chorp-sa, ma's ann tre
bheatha no tre bhàs.
21 Oir dhomh-sa bhi beò *is* e
sin Crìosd, agus bàs fhaotainn
is buannachd dhomh so.
22 Ach ma's beò dhomh san
fheoil, *'s* e so toradh m'oibre:
ach ciod d'an dèanainn roghainn,
cha'n fhios domh.
23 Oir tha mi air mo theann-
achadh eadar dhà ni, air dhomh
bhi togarrach air siubhal, agus
bhi maille ri Crìosd; oir is e so
a's ro fheàrr:
24 Gidheadh, 's e mi dh'-
fhantuinn san fheoil *a's* feumaile
dhuibhse.
25 Agus air domh bhi cinnt-
each dheth so, tha fhios agam
gu'm fuirich mi agus gu'n còmh-
nuich mi maille ribh uile, chum
bhur cur-sa air bhur n-aghaidh,
agus chum gàirdeachais a' chreid-
imh:
26 Chum gu'm bì bhur gàird-
eachas ni's pailte ann an Iosa
Crìosd do m' thaobh-sa, air son
mi bhi a rìs a làthair maille ribh.
27 A mhàin caithibh bhur
beatha gu cubhaidh do shoisgeul
Chrìosd: chum co aca a thig mi
agus a chì mi sibh, no a bhios
mi as làthair, gu'n cluinn mi mu
'ur timchioll, gu bheil sibh a'
seasamh gu daingean ann an aon
spiorad, le aon inntinn, a' gleac-
adh le chéile air son creidimh an
t-soisgeil;
28 Gun gheilt ann an ni sam
bith oirbh o bhur naimhdibh: ni
a ta dhoibh-san 'na chomhara
cinnteach air sgrios, ach dhuibh-
se air slàinte, agus sin o Dhia.
29 Oir thiodlaiceadh dhuibhse
air son Chrìosd, cha'n e mhàin
creidsinn ann, ach mar an ceud-
na fulang air a shon;
30 Air dhuibh an còmhrag
ceudna bhi agaibh a chunnaic
sibh annam-sa, agus a tha sibh
a nis a' cluinntinn *a bhi* annam.

CAIB. II.

UIME sin ma tha còmh-fhurt-
achd air bith ann an
Crìosd, ma tha sòlas air bith
gràidh, ma tha còmh-chomunn
air bith an Spioraid, ma tha
truas air bith agus tròcaire;
2 Coimhlionaibh mo ghàird-
eachas, gu'm bì sibh a dh' aon
inntinn, a dh'aon ghràdh, a dh'-
aon toil, a dh'aon bhreithneach-
adh.
3 *Na dèanar* aon ni tre chonns-
poid, no tre ghlòir dhìomhain,
ach ann an irioslachd inntinn
measadh gach aon gur feàrr neach
eile na e féin.

4 Na seallaibh gach aon air
na nithibh sin a bhuineas da
féin, ach gach aon air na nithibh
a bhuineas do dhaoinibh eile mar
an ceudna.

5 Uime sin biodh an inntinn
cheudna annaibh-sa, a bha ann
an Iosa Crìosd:

6 Neach air bhi dha ann an
cruth Dhé, nach do mheas e 'na
reubainn e féin bhi comh-ionann
ri Dia:

7 Ach chuir se e féin ann an
dìmeas, a' gabhail air féin cruth
seirbhisich, air a dhèanamh ann
an coslas dhaoine:

8 Agus air dha bhi air fhagh-
ail ann an cruth mar dhuine,
dh'irioslaich se e féin, agus bha
e ùmhal gu bàs, eadhon bàs a'
chroinn-chéusaidh.

9 Air an aobhar sin dh'àrdaich
Dia e gu ro àrd mar an ceudna,
agus thug e dha ainm os ceann
gach uile ainme:

10 Chum do ainm Iosa gu'n
lùbadh gach glùn, do *nithibh a ta*
air nèamh, agus do *nithibh a ta*
air thalamh, agus do *nithibh a ta*
fo 'n talamh;

11 Agus gu'n aidicheadh gach
teangadh gur e Iosa Crìosd an
Tighearn, chum glòire Dhé an
Athar.

12 Uime sin, a mhuinntir mo
ghràidh, mar a bha sibh ùmhal
a ghnàth, cha'n e a mhàin a'm'
làthair-sa, ach ni's ro mhò as
mo làthair, làn-oibrichibh bhur
slàinte féin le h-eagal agus ball-
chrith.

13 Oir is e Dia a dh'oibrich-
eas annaibh, araon an toil agus
an gnìomh a réir a dheadh-ghean
féin.

14 Dèanaibh na h-uile nithe
gun ghearan, agus gun deasboir-
eachd:

15 Chum gu'm bì sibh neo-
choireach, agus neo-chronail,
'nur cloinn do Dhia, neo-lochd-
ach, am meadhon ginealaich
fhiair agus chrosda, measg am
bheil sibhse a' dealrachadh mar
lòchrain sholuis san t-saoghal;

16 A' cumail a mach focail na
beatha; chum gu'n dèan mise
uaill ann an là Chrìosd, do
bhrìgh nach do ruith mi gu
dìomhain, agus nach do shaoth-
raich mi gu dìomhain.

17 Seadh agus ma dh'ìobrar
mi air ìobairt agus seirbhis
fhollaiseach bhur creidimh-sa,
tha aoibhneas orm, agus tha mi
a' dèanamh gàirdeachais maille
ribhse uile.

18 Air an dòigh cheudna biodh
aoibhneas oirbhse, agus dèanaibh
gàirdeachas maille rium-sa.

19 Ach a ta dòchas agam anns
an Tighearn Iosa, Timoteus a
chur gu goirid do 'ur n-ionn-
suidh, chum gu'm bì mise mar
an ceudna ann an deadh mhis-
nich, air dhomh fios fhaotainn
ciod is cor dhuibhse.

20 Oir cha'n 'eil duine air bith
agam comh-ionann inntinn *ris-
san,* air am bì cùram nan nithe
a bhuineas dhuibhse gu dùrachd-
ach.

21 Oir tha na h-uile ag iarr-
aidh nan nithe a bhuineas doibh
féin, cha'n iad na nithe a bhuin-
eas do Iosa Crìosd.

22 Ach is aithne dhuibh a
dhearbhadh-san, mar mhac d'a
athair, gu'n d'rinn e seirbhis
maille riumsa anns an t-soisgeul.

23 Uime sin tha dùil agam
e-san a chur *do 'ur n-ionnsuidh*
air ball, co luath as a chì mi ciod
is cor dhomh féin.

24 Ach tha earbsa agam anns
an Tighearn, gu'n tig mi féin
do 'ur n-ionnsuidh gu h-àith-
ghearr mar an ceudna.

25 Gidheadh mheas mi gu'm
b'fheumail Epaphroditus mo
bhràthair, agus mo chomh-oib-
riche, agus mo chomh-shaigh-

dear, ach bhur teachdair-sa, agus
an tì a fhritheil do m' uireas-
bhuidh, a chur do 'ur n-ionn-
suidh.
26 Oir bha déidh mhòr aige
oirbh uile, agus bha e làn tuirse,
do bhrìgh gu'n cuala sibhse gu'n
robh e tinn.
27 Agus gu deimhin bha e
tinn fagus do'n bhàs: gidheadh
rinn Dia tròcair air; agus cha
b'ann air-san a mhàin ach orm-
sa mar an ceudna, chum nach
biodh doilgheas air muin doil-
gheis orm.
28 Uime sin bu togarraiche a
chuir mi *do 'ur n-ionnsuidh* e,
chum air dhuibh fhaicinn a rìs,
gu'm biodh aoibhneas oirbh, ag-
us gu'm bu lughaid mo dhoil-
gheas-sa.
29 Air an aobhar sin gabhaibh
ris san Tighearn leis an uile
aoibhneas, agus biodh meas mòr
agaibh air an leithidibh sin:
30 Do bhrìgh air son oibre
Chrìosd gu robh e dlùth do'n
bhàs, agus nach robh suim aige
d'a bheatha féin, chum gu'n
dèanadh e suas uireasbhuidh
bhur seirbhis-sa do m' thaobh-sa.

CAIB. III.

OS bàrr, mo bhràithre, dèan-
aibh gàirdeachas san Tigh-
earn. Gu deimhin cha leasg
leam-sa na nithe ceudna a
sgrìobhadh do bhur n-ionnsuidh,
ach dhuibhse tha so tèaruinnte.
2 Bithibh air bhur faicill o
mhadraibh, bithibh air bhur
faicill o dhroch luchd-oibre,
coimhidibh sibh féin o'n chomh-
ghearradh.
3 Oir is sinne an timchioll-
ghearradh, a ta dèanamh aoraidh
do Dhia san Spiorad, agus a'
dèanamh gàirdeachais ann an
Iosa Crìosd, agus nach 'eil a' cur
muinghin san fheoil:
4 Ged dh'fheudainn-sa mar an
ceudna muinghin bhi agam san
fheoil. Ma shaoileas aon neach
eile gu'm feud e muinghin a
chur san fheoil, is mò *na sin a
dh'fheudas* mise:
5 Air mo thimchioll-ghearr-
adh air an ochdamh là, do chinn-
each Israeil, do thréibh Bhenia-
min, a'm' Eabhruidheach do na
h-Eabhruidhich; a réir an lagha,
a'm' Phairiseach;
6 A thaobh eud, a' dèanamh
geur-leanmhuinn air an eaglais;
a réir na fìreantachd a ta san
lagh, neò-choireach;
7 Ach na nithe a bha 'nam
buannachd dhomh, mheas mi iad
sin 'nan call air son Chrìosd.
8 Seadh gun amharus, agus
tha mi a' meas nan uile nithe
'nan call, air son ro-òirdheirceis
eòlais Iosa Crìosd mo Thigh-
earna: air son an d' fhuiling mi
call nan uile nithe, agus tha
mi a' meas gur aolach iad chum
gu cosnainn Crìosd,
9 Agus gu faighear ann-san
mi, gun m'fhìreantachd féin ag-
am, a ta o'n lagh, ach *an fhìreant-
achd* sin a ta tre chreidimh
Chrìosd, an fhìreantachd a ta o
Dhia tre chreidimh:
10 Chum eòlas a bhi agam
air-san, agus air cumhachd 'ais-
eirigh-san, agus air còmh-chom-
unn 'fhulangais, air bhi dhomh
air mo chur ann an coslas crutha
r'a bhàs;
11 Dh'fheuchainn am feudainn
air aon chor teachd chum ais-
eirigh nam marbh.
12 Cha'n e gu'n d'ràinig mi
cheana, no gu bheil mi cheana
foirfe: ach tha mi a leantuinn,
dh'fheuchainn am faigh mi
greim do'n ni sin féin air son an
do ghabhadh greim dhìom le
Iosa Crìosd.
13 A bhràithre, cha'n 'eil mi
a' meas gu'n do ghlac mi greim:
ach aon ni *a ta mi a' dèanamh,*

air dhomh na nithe a ta air mo chùl a dhì-chuimhneachadh, agus bhi 'g am shìneadh féin chum nan nithe a ta romham,

14 Tha mi a' dian-ruith dh'-ionnsuidh a' chomhara, chum duaise àrd-ghairme Dhé ann an Iosa Crìosd.

15 Uime sin mheud dhinne 's a ta diongmhalta, biodh an inntinn so againn: agus ma tha sibh ann an ni sam bith air atharrachadh inntinn, foillsichidh Dia an ni so féin duibh.

16 Gidheadh, an ni air an d'ràinig sinn a cheana, gluaiseamaid a réir aoin riaghailt, bitheamaid a dh'aon inntinn.

17 A bhràithre, bithibh-sa le chéile 'nur luchd-leanmhuinn ormsa, agus thugaibh an aire dhoibh-san a tha gluasad air an dòigh sin, mar a ta sinne 'nar n-eisempleir agaibh.

18 (Oir a ta mòran a' gluasad, mu'n dubhairt mi gu minic ribh, agus mu'm bheil mi nis, eadhon a' gul, ag ràdh ribh, *gur* naimhdean *iad* do chrann-céusaidh Chrìosd:

19 D'an deireadh bhi air an sgrios, d'an dia am brù; agus aig am bheil an glòir nan nàire, aig am bheil an aire air nithibh talmhaidh.)

20 Oir a ta ar caithe-beathane air nèamh, an t-ionad as an bheil dùil againn fòs ris an t-Slànuighear, an Tighearn Iosa Crìosd;

21 A chruth-atharraicheas ar corp diblidh, chum gu'n dèanar e comh-chosmhuil r'a chorp glòrmhor féin, a réir an oibreachaidh leis am bheil e comasach air na h-uile nithe a chur fo cheannsal féin.

CAIB. IV.

UIME sin, mo bhràithre gràdhach agus air am bheil mo dhéidh, m' aoibhneas agus mo chrùn, seasaibh mar so gu daingean san Tighearn, a mhuinntir *mo* ghràidh.

2 Tha mi a' guidhe air Euodias, agus tha mi a' guidhe air Sintiche, iad a bhi dh'aon inntinn san Tighearn.

3 Agus tha mi ag iarraidh ortsa mar an ceudna, a chompanaich dhìleis, dèan còmhnadh ris na mnaibh sin a rinn saothair maille rium-sa san t-soisgeul, maille ri Clemens, agus a' chuid eile do m' chomh-oibrichibh, aig am bheil an ainmean ann an leabhar na beatha.

4 Dèanaibh gàirdeachas san Tighearn a ghnàth: a rìs a ta mi ag ràdh, Dèanaibh gàirdeachas.

5 Biodh bhur measarrachd follaiseach do na h-uile dhaoinibh. *Tha* 'n Tighearn am fagus.

6 Na biodh ro-chùram ni sam bith oirbh: ach anns gach uile ni le h-ùrnuigh agus asluchadh maille ri breith-buidheachais, biodh bhur n-iarrtuis air an dèanamh aithnichte do Dhia.

7 Agus coimhididh sìth Dhé, a ta thar gach uile thuigse, bhur cridhe agus bhur n-inntinn ann an Iosa Crìosd.

8 Fa dheoidh, a bhràithre, ge b'e nithe ta fìor, ge b'e nithe *ta* urramach, ge b'e nithe *ta* ceart, ge b'e nithe *ta* fìor-ghlan, ge b'e nithe *ta* ion-ghràidh, ge b'e nithe *ta* ionmholta; ma *tha* deadh-bheus air bith *ann*, ma *tha* moladh air bith *ann*, smuainichibh air na nithibh sin.

9 Na nithe sin araon a dh'-fhòghluim, agus a ghabh sibh, agus a chual agus a chunnaic sibh annam-sa, dèanaibh: agus bithidh Dia na sìthe maille ribh.

10 Ach rinn mi gàirdeachas gu mòr san Tighearn do bhrìgh gu'n d'ath-ùraicheadh nis fa

dheireadh bhur cùram umam-sa;
ni mar an ceudna anns an robh
sibh cùramach, ach cha robh
cothrom agaibh.
11 Cha'n e gu bheil mi a'
labhairt a thaobh uireasbhuidh:
oir dh'fhòghluim mi, ge b'e staid
am bheil mi, bhi toilichte.
12 Is aithne dhomh bhi ìosal,
agus is aithne dhomh mar an
ceudna pailteas a mhealtuinn:
anns gach àit, agus anns na
h-uile nithibh theagaisgeadh mi,
araon a bhi sàthach agus ocrach,
araon pailteas a shealbhachadh
agus uireasbhuidh fhulang.
13 Is urrainn mi na h-uile
nithe a dhèanamh tre Chrìosd,
a neartaicheas mi.
14 Gidheadh, is maith a rinn
sibh gu'n do chomh-phàirtich
sibh ri m' thrioblaid.
15 Agus a nis biodh fhios
agaibh-sa, a Philipianacha, ann
an toiseach an t-soisgeil, 'nuair
a dh'fhàg mi Macedonia, nach
do roinn eaglais air bith rium-sa,
thaobh tabhairt agus gabhail,
ach sibhse a mhàin.
16 Oir eadhon ann an Tesa-
lonica chuir sibh aon uair agus
a rìs a m' ionnsuidh leasachadh
do m' uireasbhuidh.
17 Cha'n e gu bheil mi ag
iarraidh tabhartais: ach a ta mi
ag iarraidh toraidh a bhios pailte
chum bhur cunntais-sa.
18 Ach a ta mi sealbhachadh
nan uile nithe, agus tha pailteas
agam: lìonadh mi, air dhomh na
nithe fhaotainn o Epaphroditus
a chuireadh uaibh-sa, fàile deadh-
chùbhraidh, ìobairt thaitneach,
anns am bheil tlachd aig Dia.
19 Ach leasaichidh mo Dhia-
sa bhur n-uireasbhuidh uile, a
réir a shaoibhreis ann an glòir,
tre Iosa Crìosd.
20 A nis do Dhia agus ar n-
Athair-ne *gu robh* glòir gu saogh-
al nan saoghal. Amen.
21 Cuiribh fàilte air gach uile
naomh ann an Iosa Crìosd.
Tha na bràithrean a tha maille
rium, a' cur fàilte oirbh.
22 Tha na naoimh uile a'
cur fàilte oirbh, gu h-àraidh
iadsan a tha do theaghlach
Cheasair.
23 Gràs ar Tighearna Iosa
Crìosd *gu robh* maille ribh uile.
Amen.

LITIR AN ABTSOIL PHOIL CHUM NAN COLOSIANACH.

CAIB. I.

POL abstol Iosa Crìosd tre
thoil Dé, agus Timoteus
ar bràthair,
2 Chum nan naomh agus nam
bràthar dìleas ann an Crìosd, a
tha ann an Colose: Gràs *gu robh*
dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-
Athair, agus *o'n* Tighearn Iosa
Crìosd.
3 Tha sinn a' toirt buidheach-
ais do Dhia, agus Athair ar
Tighearna Iosa Crìosd, a' sìor-
dhèanamh ùrnuigh air bhur son-
sa;
4 O chuala sinn iomradh bhur
creidimh ann an Iosa Crìosd,
agus *bhur* gràidh do na naomh-
aibh uile;
5 Air son an dòchais a ta air
a thasgaidh fa 'ur comhair air
nèamh, air an cuala sibh iomradh

roimh ann am focal fìrinn an t-
soisgeil:
6 A thàinig do 'ur n-ionn-
suidh-sa, mar anns an t-saoghal
uile; agus a tha toirt toraidh
uaith, mar *a ta e dèanamh* mar
an ceudna 'nur measg-sa, o'n là
anns an cuala sibh *e*, agus san
d'fhuair sibh eòlas air gràs Dhé
ann am fìrinn.
7 A réir fòs mar a dh'fhògh-
luim sibh o Epaphras ar comh-
sheirbhiseach gràdhach-ne, a tha
air bhur son-sa 'na mhinisteir
dìleas do Chrìosd;
8 A chuir an céill dhuinne
mar an ceudna bhur gràdh-sa
anns an Spiorad.
9 Air an aobhar so, cha'n 'eil
sinne mar an ceudna a' sgur, o'n
là a chuala sinn *e*, do dhèanamh
ùrnuigh air bhur son-sa, agus a
ghuidheadh gu'm biodh sibh air
bhur lìonadh le eòlas a thoile,
san uile ghliocas agus thuigse
spioradail;
10 Chum gu'n gluaiseadh sibh
gu cubhaidh do'n Tighearn chum
gach uile thoileachaidh, a' toirt
toraidh uaibh san uile dheadh
obair, agus a' fàs ann an eòlas Dé;
11 Air bhur neartachadh leis
an uile neart a réir a chumhachd
ghlòrmhoir-san, chum an uile
fhoighidin agus fhad-fhulangais
maille ri gàirdeachas;
12 A' tabhairt buidheachais
do'n Athair, a rinn sinne iom-
chuidh chum bhi 'nar luchd-
comh-pàirt do oighreachd nan
naomh san t-solus:
13 A shaor sinn o chumhachd
an dorchadais, agus a dh' atharr-
aich *sinn* chum rìoghachd Mic a
ghràidh-san:
14 Anns am bheil againn saor-
sa tre 'fhuil-san, *eadhon* maith-
eanas nam peacadh:
15 Neach a's e ìomhaigh an
Dé neo-fhaicsinnich, ceud-ghin
a' chruthachaidh uile:
16 Oir is ann leis-san a
chruthaicheadh na h-uile nithe a
ta air nèamh, agus a ta air tal-
amh, faicsinneach agus neo-
fhaicsinneach, ma's àrd-chaith-
richean *iad*, no tighearnais, no
uachdaranachda, no cumhachda;
is ann leis-san agus air a shon-
san a chruthaicheadh na h-uile
nithe:
17 Agus tha e-san roimh na h-
uile nithibh, agus trìd-san tha
na h-uile nithe a' comh-sheas-
amh.
18 Agus is e ceann a' chuirp,
eadhon na h-eaglais: neach a's
e an toiseach, an ceud-ghin o
na marbhaibh; chum gu'm
biodh aige àrd-cheannas anns na
h-uile.
19 Oir b'e deadh thoil *an
Athar*, gu'n còmhnuicheadh gach
uile iomlanachd annsan;
20 Agus gu'm biodh na h-uile
air an dèanamh réidh ris féin
trìd-san, air dha sìth a dhèan-
amh tre fhuil a chroinn-chéus-
aidh-san; trìd-san, *a ta mi ag
ràdh*, ma's nithe *iad* a ta air
talamh, no nithe a ta air nèamh.
21 Agus sibhse a bha uair-
éigin 'nur coimhich, agus 'nur
naimhdibh ann *bhur* n-inntinn
thaobh dhroch oibre, nis rinn e
réidh ris féin.
22 Ann an corp 'fheòla féin
tre'n bhàs, chum sibhse a chur
naomha, agus neo-lochdach, ag-
us neo-choireach, 'na làthair-
san:
23 Ma dh'fhanas sibh anns a'
chreidimh bunaiteach agus daing-
ean, gun bhi air bhur n-atharr-
achadh o dhòchas an t-soisgeil,
a chuala sibh, *agus* a shearmon-
aicheadh do gach uile chreutair
a ta fuidh nèamh; air an d'rinn-
eadh mise Pòl a'm' mhinisteir.
24 Tha mi nis a' dèanamh
gàirdeachais ann am fhulangas-
aibh air bhur son-sa, agus a'

coimhlionadh mheud 's a ta
dhéidh-làimh do àmhgharaibh
Chrìosd ann am fheoil, air son a
chuirp-san, eadhon na h-eaglais:
25 D'an d'rinneadh mise a'm'
mhinisteir, a réir stiùbhardachd
Dhé a thugadh dhomh air bhur
son-sa, a choimhlionadh focail
Dé;
26 *Eadhon* an rùn-dìomhair a
bha folaichte o na linnibh, agus
o na ginealachaibh *a chaidh
seachad*, ach a nis a tha air
fhoillseachadh d'a naomhaibh-
san:
27 D'am bu toil le Dia fhoill-
seachadh ciod e saoibhreas glòire
an rùin-dìomhair so am measg
nan Cinneach; neach a's e Crìosd
annaibh-sa, dòchas na glòire;
28 Neach a ta sinne a' sear-
monachadh, a' toirt rabhaidh do
gach duine, agus a' teagasg gach
uile dhuine anns an uile ghlioc-
as; chum gu nochd sinn gach
uile dhuine 'na làthair-san iom-
lan ann an Iosa Crìosd:
29 An ni chum am bheil mise
mar an ceudna a' saoithreach-
adh, a' dèanamh spairn a réir
'oibreachaidh-san, a tha 'g oib-
reachadh annam gu cumhachd-
ach.

CAIB. II.

OIR b'àill leam fios a bhi ag-
aibh ciod e meud mo
chòmhraig air bhur son-sa, agus
air son na dream a ta ann an
Laodicea, agus *air son* a mheud
nach fhaca m'aghaidh anns an
fheoil:
2 Ionnus gu'm faigheadh an
cridhe sòlas, air dhoibh bhi air
an dlùth-cheangal r'a chéile
ann an gràdh, agus chum
uile shaoibhreis an làn dearbh-
bheachd tuigse, chum eòlais
rùin-dìomhair Dhé, eadhon an
Athar, agus Chrìosd;
3 Anns am bheil uile ionmhais
a' ghliocais agus an eòlais fol-
aichte.
4 Agus so a ta mi ag ràdh,
air eagal gu mealladh neach air
bith sibh le briathraibh tairng-
each.
5 Oir ged tha mi uaibh san
fheoil, gidheadh a ta mi maille
ribh san Spiorad, a' dèanamh
gàirdeachais agus a' faicinn bhur
n-òrduigh, agus seasmhachd
bhur creidimh ann an Crìosd.
6 Uime sin mar a ghabh sibh
do 'ur n-ionnsuidh an Tighearn
Iosa Crìosd, gluaisibh ann:
7 Air dhuibh bhi air bhur
freumhachadh agus air bhur
togail suas annsan, agus air bhur
daingneachadh sa' chreidimh, a
réir mar a theagaisgeadh sibh,
a' meudachadh ann le breith-
buidheachais.
8 Thugaibh an aire nach dèan
neach air bith foirneart oirbh tre
fheallsanachd agus mealltair-
eachd dhìomhain, a réir beul-
aithris dhaoine, a réir ceud-thois-
eacha an t-saoghail, agus cha'n
ann a réir Chrìosd:
9 Oir annsan tha uile iomlan-
achd na diadhachd a' gabhail
còmhnuidh gu corporra.
10 Agus tha sibhse coimhlion-
ta annsan, neach a's e ceann gach
uile uachdaranachd agus chumh-
achd;
11 Anns am bheil sibh mar an
ceudna air bhur timchioll-
ghearradh leis an timchioll-
ghearradh nach d'rinneadh le
làmhaibh, ann an cur dhibh
cuirp pheacanna na feòla, le
timchioll-ghearradh Chrìosd:
12 Air dhuibh bhi adhlaicte
maille ris ann am baisteadh,
anns am bheil sibh mar an ceud-
na air bhur togail suas maille
ris tre chreidimh oibreachaidh
Dhé, a thog suas e-san o na
marbhaibh.
13 Agus sibhse a bha marbh

'nur n-eu-ceartaibh agus *ann an*
neo-thimchioll-ghearradh bhur
feòla, bheothaich e maille ris, a'
maitheadh dhuibh nan uile
eu-ceart;
14 A' dubhadh a mach làmh-
sgrìobhaidh nan òrduighean do
ar taobh-ne, a bha 'nar n-agh-
aidh, agus thug e as an t-slighe
i, air dha a sparradh ri a chrann-
céusaidh-san:
15 Air dha uachdaranachdan
agus cumhachdan a chreachadh,
rinn e ball-sampuill diubh gu
follaiseach, a' dèanamh buaidh-
chaithreim os an ceann tre'*n
chrann* ud féin.
16 Uime sin na tugadh aon
neach breth oirbh air son bìdh,
no dibhe, no thaobh là féille, no
gealaich nuaidhe, no shàbaide:
17 A ta 'nan sgàile air na
nithibh a ta ri teachd; ach *is* le
Crìosd an corp.
18 Na mealladh aon neach bhur
duais uaibh le irioslachd thoileil,
agus aoradh do ainglibh, a'
foirneadh a steach *gu dàna* chum
nan nithe nach fac e, gu dìomh-
ain air a shéideadh suas le 'innt-
inn fheòlmhoir féin;
19 Agus gun an ceann a
chumail, o'm bheil an corp uile,
air dha bhi air a bheathachadh
tre altaibh agus bhannaibh, agus
air a dhlùth-cheangal r'a chéile,
a' fàs le fàs Dé.
20 Uime sin ma fhuair sibh
bàs maille ri Crìosd o cheud
thoiseachaibh an t-saoghail, c'ar
son, mar dhaoine a ta beò san
t-saoghal, a tha sibh fuidh òrd-
uighibh,
21 (Na bean ri, na blais, na
làimhsich;
22 Nithe a théid uile a neo-ni
le'n gnàthachadh,) a réir àith-
eantan agus teagasga dhaoine?
23 Nithe gun amharus aig am
bheil samhladh gliocais ann an
aoradh féin-thoile agus irios-
lachd, agus mi-chaomhnadh a'
chuirp, cha'n ann an urram sam
bith chum sàsachaidh na'feòla.

CAIB. III.

UIME sin ma dh'éirich sibh
maille ri Crìosd, iarraibh
na nithe a ta shuas, far am bheil
Crìosd 'na shuidhe aig deas
làimh Dhé.
2 Suidhichibh bhur n-aigne
air na nithibh a ta shuas, agus
cha'n ann air na nithibh a ta air
an talamh.
3 Oir a ta sibh marbh, agus
tha bhur beatha folaichte maille
ri Crìosd ann an Dia.
4 'Nuair a dh' fhoillsichear
Crìosd, neach a 's e ar beatha-ne,
an sin bithidh sibhse mar an
ceudna air bhur foillseachadh
maille ris ann an glòir.
5 Uime sin claoidhibh bhur
buill a ta air an talamh, strìop-
achas, neòghloine, fonn-collaidh,
ana-mianna, agus sannt, ni a 's
ìodhol-aoradh:
6 Nithe air son am bheil
fearg Dhé a' teachd air cloinn
na h-eas-ùmhlachd.
7 Anns an robh sibhse mar
an ceudna a' gluasad uair-éigin,
'nuair a bha sibh a' caitheadh
bhur beatha 'nam measg.
8 Ach a nis cuiribh-sa uaibh
na nithe so uile; fearg, corruich,
mì-run, toibheum, cainnt shal-
ach as bhur beul.
9 Na dèanaibh breug d'a
chéile, do bhrìgh gu'n do chuir
sibh dhibh an seann duine maille
r'a ghnìomharaibh,
10 Agus gu'n do chuir sibh
umaibh an *duine* nuadh, a tha
air ath-nuadhachadh ann an
eòlas, a réir ìomhaigh an Tì a
chruthaich e.
11 Far nach 'eil Greugach no
Iudhach, timchioll-ghearradh, no
neo-thimchioll-ghearradh, *duine*
borb, Sitianach, daor *no* saor:

ach *is* e Criosd na h-uile, agus
anns na h-uile.
12 Uime sin cuiribh-sa um-
aibh, (mar dhaoine taghta Dhé,
naomha agus ionmhuinn.) inn-
igh thròcaire, caomhalachd, ir-
ioslachd inntinn, macantas, fad-
fhulangas;
13 A' giùlan le chéile, agus a'
maitheadh d'a chéile, ma tha
cùis ghearain aig neach an agh-
aidh neach; mar a thug Crìosd
maitheanas dhuibhse, mar sin
dèanaibh-sa mar an ceudna.
14 Agus thar na nithibh so
uile, *cuiribh umaibh* gràdh, ni
a's e coimhcheangal na foir-
feachd.
15 Agus biodh sìth Dhé a'
riaghladh ann bhur cridhe, chum
am bheil sibh mar an ceudna air
bhur gairm ann an aon chorp;
agus bithibh taingeil.
16 Gabhadh focal Chrìosd
còmhnuidh annaibh gu saoibhir
san uile ghliocas, a' teagasg ag-
us a' comhairleachadh a chéile
le salmaibh, agus laoidhibh, ag-
us dànaibh spioradail, a' dèan-
amh ciuil, do'n Tighearn le gràs
ann bhur cridhe.
17 Agus gach ni air bith a nì
sibh ann am focal no ann an
gnìomh, dèanaibh *iad* uile ann
an ainm an Tighearna Iosa, a'
toirt buidheachais do Dhia,
eadhon an t-Athair trìd-san.
18 A mhnài, bithibh ùmhal do
'ur fearaibh féin, mar is cubh-
aidh, anns an Tighearn.
19 Fheara-pòsda, gràdhaich-
ibh *bhur* mnài, agus na bithibh
searbh 'nan aghaidh.
20 A chlann, bithibh ùmhal
do 'ur pàrantaibh anns na h-uile
nithibh: oir a ta so taitneach
do 'n Tighearn.
21 Aithriche, na brosnuich-
ibh bhur clann *chum feirge,* air
eagal gu'n caill iad am misneach,
22 A sheirbhiseacha, bithibh
ùmhal do 'ur maighstiribh a réir
na feòla, anns na h-uile nithibh;
cha'n ann le seirbhis-sùl, mar
dhream a ta toileachadh dhaoine,
ach ann an tréibhdhireas cridhe,
ann an eagal Dé:
23 Agus ge b'e air bith ni a
nì sibh, dèanaibh o bhur cridhe
e, mar do'n Tighearn, agus
cha'n ann do dhaoinibh;
24 Air dhuibh fios a bhi ag-
aibh, gu'm faigh sibh o'n Tigh-
earn duais na h-oighreachd: oir
is ann do'n Tighearn Crìosd a
tha sibh a' dèanamh seirbhis.
25 Ach an tì a nì eucoir,
gheibh e toillteanas na h-eucor-
ach a rinn e: agus cha'n 'eil
leth-bhreth ann.

CAIB. IV.

A MHAIGHSTIREAN, thugaibh do *'ur* seirbhisich
an ni sin a tha ceart agus coth-
romach, air dhuibh fios a bhi
agaibh gu bheil agaibh féin
maighstir mar an ceudna air
nèamh.
2 Buanaichibh ann an ùrn-
uigh, a' dèanamh faire innte le
breith-buidheachais;
3 Ag ùrnuigh mar an ceudna
air ar son-ne, chum gu fosgladh
Dia dhuinn dorus na h-ur-labh-
raidh, a chur an céill rùin-dìomh-
air Chrìosd, air son am bheil
mise ann an cuibhreachaibh:
4 Chum gu foillsich mi e, mar
is còir dhomh labhairt.
5 Gluaisibh ann an gliocas
thaobh na dream sin a ta an
leth muigh, ag ath-cheannach na
h-aimsir.
6 Biodh bhur còmhradh a
ghnàth ann an gràs, air a dhèan-
amh blasda le salann, chum gu'm
bì fhios agaibh cionnus is còir
dhuibh gach neach a fhreagairt.
7 Foillsichidh Tichicus, bràth-
air gràdhach, agus ministeir
dìleas, agus comh-sheirbhiseach

san Tighearn gach ni dhuibh mu m' thimchioll-sa:
8 A chuir mi do 'ur n-ionnsuidh chum na crìche so féin, gu'm biodh fios bhur staide-sa aige, agus gu'n tugadh e comhfhurtachd do 'ur cridheachaibh.
9 Maille ri Onesimus, bràthair dìleas agus gràdhach, a tha dhibh féin. Nì iad aithnichte dhuibh na h-uile nithe *a tha* an so.
10 Tha Aristarchus mo chomhphrìosanach a' cur fàilte oirbh, agus Marcus, mac peathar do Bharnabas, (mu'n d'fhuair sibh àitheanta; ma thig e do 'ur n-ionnsuidh, gabhaibh ris;)
11 Agus Iosa, ris an abrar Iustus, muinntir a tha do'n timchioll-ghearradh. *'S* iad sin a mhàin *mo* chomh-oibrichean chum rìoghachd Dhé, a bha 'nan comh-fhurtachd dhomh.
12 Tha Epaphras, a tha dhibh féin, seirbhiseach Chrìosd, a' cur fàilte oirbh, a ghnàth a' dèanamh spairn dhùrachdaich air bhur son ann an ùrnuighibh, chum gu seas sibh foirfe, agus coimhlionta ann an uile thoil Dhé.
13 Oir tha mi dèanamh fianuis dha, gu bheil aige mòr theasghràdh dhuibhse, agus dhoibhsan a tha ann an Laodicea, agus do 'n mhuinntir a tha ann an Hierapolis.
14 Tha Lucas an léigh gràdhach, agus Demas a' cur fàilte oirbh.
15 Cuiribh fàilte air na bràithribh a tha ann an Laodicea, agus air Nimphas, agus air an eaglais *a tha* 'na thigh.
16 Agus an uair a leughar an litir so 'nur measg-sa, thugaibh fa'near gu'n leughar i ann an eaglais nan Laodiceanach mar an ceudna; agus gu 'n leugh sibhse cuideachd *an litir* o Laodicea.
17 Agus abraibh ri Archipus, Thoir an aire do'n mhinistreileachd a fhuair thu san Tighearn, gu'n coimhlion thu i.
18 Fàilte uam-sa Pòl le m' làimh féin. Cuimhnichibh mo chuibhreacha. Gràs *gu robh* maille ribh. Amen.

Ceud Litir an Abstoil PHOIL chum nan TESALONIANACH.

CAIB. I.

POL, agus Siluanus, agus Timoteus chum eaglais nan Tesalonianach, *a tha* ann an Dia an t-Athair, agus *anns* an Tighearn Iosa Criosd: gràs duibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus *o*'n Tighearn Iosa Crìosd.
2 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia a ghnàth air bhur son-sa uile, a' toirt iomraidh oirbh ann ar n-ùrnuighibh-ne;
3 A' cuimhneachadh gun sgur obair bhur creidimh, agus saothair *bhur* gràidh, agus foighidin bhur dòchais 'nar Tighearn Iosa Crìosd, am fianuis Dé, agus ar n-Athar-ne:
4 Air dhuinn fios a bhi againn, a bhràithre gràdhaichte le Dia, air bhur taghadh-sa.
5 Oir cha d'thàinig ar soisgeul-ne do 'ur n-ionnsuidh-sa ann am focal a mhàin, ach mar

an ceudna ann an cumhachd,
agus anns an Spiorad naomh, agus
ann am mòr làn-dearbhachd;
mar is aithne dhuibh ciod a'
ghnè dhaoine bha annainn 'nur
measg air bhur sonsa.
6 Agus rinneadh sibh 'nur
luchd-leanmhuinn oirnne, agus
air an Tighearn, 'nuair a ghabh
sibh ris an fhocal ann am mòr-
àmhghar, le h-aoibhneas an
Spioraid naoimh:
7 Ionnus gu robh sibh 'nur
n-eisempleiribh dhoibh-san uile
a tha creidsinn ann am Macedo-
nia, agus ann an Achaia.
8 Oir uaibhse chaidh fuaim
focail an Tighearna mach, cha'n
ann a mhàin ann am Macedonia
agus ann an Achaia. ach mar an
ceudna anns gach àit, tha bhur
creidimh ann an Dia air a
sgaoileadh a mach, ionnus nach
'eil feum air sinne a labhairt ni
air bith.
9 Oir a ta iad féin a' foill-
seachadh mu ar timchioll-ne,
ciod a' ghnè dol a steach a bha
againn do 'ur n-ionnsuidh-sa,
agus cionnus a phill sibh chum
Dhé o ìodholaibh, a dhèanamh
seirbhis do'n Dia bheò agus fhìor,
10 Agus gu feitheamh r'a
Mhac o nèamh, a thog e suas o
na marbhaibh, *eadhon* Iosa a
shaor sinne o'n fheirg a ta ri
teachd.

CAIB. II.

OIR is aithne dhuibh féin, a
bhràithre, ar dol-ne a
steach do 'ur n-ionnsuidh, nach
robh e ann an dìomhanas:
2 Ach fòs air dhuinn fulang
roimh, agus an déigh ar mas-
lachaidh ann am Philipi, mar
is aithne dhuibh, bha dànachd
againn ann ar Dia-ne soisgeul
Dé a labhairt ribhse ann am
mòr-ghleachd.
3 Oir cha *robh* ar n-earail-ne
o mhealltaireachd, no o neò-
ghloine, no ann an ceilg:
4 Ach mar a mheasadh sinne
le Dia iomchuidh gu'm biodh an
soisgeul air earbsadh ruinn, is
amhuil sin a labhramaid, cha'n
ann mar dhream a tha toileach-
adh dhaoine, ach Dhé, a tha
dearbhadh ar cridheacha.
5 Oir cha do ghnàthaich sinn
uair air bith briathra miodal-
ach, mar is aithne dhuibh, no
leithsgeul sainnt; *'s e* Dia *ar* fia-
nuis:
6 Ni mò dh'iarr sinn urram o
dhaoinibh, no uaibhse, no o
dhaoinibh eile, ged fheudamaid
ar trom a leagadh *oirbhse,* mar
abstola Chrìosd.
7 Ach bha sinn caomh 'nur
measg-sa, amhuil a dh'altrumas
banaltrum a clann féin:
8 Mar sin, air bhi dhuinne
ro-dhéidheil oirbhse, bu toileach
leinn cha'n e mhàin soisgeul
Dhé a phàirteachadh ribh, ach
mar an ceudna ar n-anama féin,
do bhrìgh gu robh sibh ro ion-
mhuinn leinn.
9 Oir is cuimhne leibh, a
bhràithre, ar saothair, agus ar
sgrìos-ne: oir air dhuinn bhi ri
h-obair a dh'oidhche agus a là,
chum nach cuireamaid trom air
neach sam bith agaibh, shear-
monaich sinn duibh soisgeul Dé.
10 *Is* fianuisean sibhse, agus
Dia, cia naomha, agus cia coth-
romach, agus neo-lochdach a
ghiùlain sinne sinn féin 'nur
measg-sa a ta creidsinn:
11 Mar is aithne dhuibh,
cionnus a dh'earailich sinn, agus
a thug sinn comh-fhurtachd,
agus a chuir sinn impidh air
gach aon agaibh fa leth, (mar
a nì Athair d'a chloinn,)
12 Gu'n gluaiseadh sibh gu
cubhaidh do Dhia, a ghairm sibh
chum a rìoghachd agus a ghlòire
féin.

13 Uime sin a ta sinne mar
an ceudna a' toirt buidheachais
do Dhia gun sgur, do bhrìgh
'nuair a ghabh sibh ri focal Dé
a chuala sibh uainne, gu'n do
ghabh sibh *ris* cha'n ann *mar*
fhocal dhaoine, ach, (mar is e
gu fìrinneach,) focal Dé, a tha
'g oibreachadh gu h-éifeachdach
annaibh-sa a ta creidsinn.
14 Oir rinneadh sibhse, a
bhràithre, 'nur luchd-lean-
mhuinn air eaglaisibh Dhé, ann
an Iudea, a tha ann an Iosa
Crìosd: oir dh'fhuiling sibhse
na nithe ceudna o bhur luchd-
dùthcha féin, mar *a dh'fhuiling*
iadsan o na h-Iudhaich:
15 A chuir araon an Tighearn
Iosa, agus am fàidhean féin gu
bàs, agus a rinn geur-lean-
mhuinn oirnne; agus nach 'eil
a' toileachadh Dhé, agus a tha'n
aghaidh nan uile dhaoine:
16 A tha bacadh dhinne
labhairt ris na Cinnich, chum
gu'm biodh iad air an tèarnadh,
chum sìr-lìonaidh suas am
peacanna: oir thàinig an fhearg
orra mu dheireadh.
17 Ach air dhuinne, a bhràith-
re, bhi air ar dealachadh uaibh-
se rè tamuil bhig am pearsa, ach
cha'n ann an cridhe, is ro mhòid a
rinn sinn dìchioll air bhur n-agh-
aidh fhaicinn le mòr-thogradh.
18 Uime sin bu mhiann leinn
teachd do'ur n-ionnsuidh, (eadh-
on leam-sa Pòl,) uair no dhà:
ach bhac Satan sinn.
19 Oir ciod e ar dòchas-ne,
no ar n-aoibhneas, no ar crùn-
uaille? nach sibhse féin *e* am
fianuis ar Tighearna Iosa Crìosd
aig a theachd?
20 Oir is sibhse ar glòir-ne
agus ar n-aoibhneas.

CAIB. III.

AIR an aobhar sin, an uair
nach b'urrainn sinn cumail
oirnn féin ni b'fhaide, bu tait-
neach leinn bhi air ar fàgail 'nar
n-aonar am *baile na h*-Aithne:
2 Agus chuir sinn Timoteus ar
bràthair agus ministeir Dhé,
agus ar comh-oibriche ann an
soisgeul Chrìosd, chum sibhse a
dhaingneachadh, agus comh-
fhurtachd a thoirt duibh mu
thimchioll bhur creidimh;
3 Chum nach gluaisteadh
neach air bith agaibh leis na
trioblaidibh so; oir a ta fhios
agaibh féin gu'n d'òrduicheadh
sinn a dh'ionnsuidh so.
4 Oir gu deimhin, an uair a
bha sinn maille ribh, dh'innis
sinn duibh roimh-làimh, gu robh
sinn gu àmhghar fhulang; eadh-
on mar a thachair, agus is aithne
dhuibh.
5 Air an aobhar so, 'nuair nach
robh mise comasach air cumail
orm féin ni b' fhaide, chuir mi
a dh'fhaghail fios mu 'ur creid-
imh, air eagal air chor sam bith
gu'n do bhuair am buaireadair
sibh, agus gu'm biodh ar saoth-
air-ne dìomhain.
6 Ach a nis an uair a thàinig
Timoteus uaibhse do ar n-ionn-
suidh-ne, agus a thug e deadh
sgeul duinn mu 'ur creidimh
agus bhur gràdh, agus gu bheil
cuimhne mhaith agaibh oirnne a
ghnàth, a' miannachadh gu mòr
sinne fhaicinn, amhuil a ta sinne
mar an ceudna sibhse fhaicinn.
7 Uime so, a bhràithre, fhuair
sinne comh-fhurtachd do 'ur
taobh ann ar n-uile àmhghar
agus theinn trebhur creidimh-sa:
8 Oir a ta sinne beò a nis, ma
sheasas sibhse gu bunaiteach san
Tighearn.
9 Oir ciod am buidheachas a
dh'fheudas sinn ìocadh do Dhia
as bhur leth-sa, air son an
aoibhneis sin uile leis am bheil
sinn ri gairdeachas do 'ur taobh
am fianuis ar Dé-ne,

10 A dh' oidhche agus a là a'
guidhe gu ro dhùrachdach gu
faiceamaid bhur n-aghaidh-sa,
agus gu leasaicheamaid uireas-
bhuidh bhur creidimh?
11 A nis gu dèanadh Dia féin,
eadhon ar n-Athair, agus ar
Tighearna Iosa Crìosd ar slighe-
ne a threòrachadh do 'ur n-ionn-
suidh-sa.
12 Agus gu tugadh an Tigh-
earn oirbh fàs agus bhi ro phailt
ann an gràdh d'a chéile, agus
do na h-uile dhaoinibh, mar a ta
sinne dhuibhse;
13 Chum gu daingnich e bhur
cridheacha neo-choireach ann an
naomhachd am fianuis Dé, eadh-
on ar n-Athar-ne, aig teachd ar
Tighearna Iosa Crìosd maille r' a
naomhaibh uile.

CAIB. IV.

OS bàrr ma ta, a bhràithre,
cuireamaid a dh' impidh
agus a dh'athchuinge oirbh tre'n
Tighearn Iosa, mar a fhuair sibh
uainne cionnus is còir dhuibh
imeachd, agus Dia a thoileach-
adh, gu meudaicheadh sibh mar
sin ni's mò agus ni's mò.
2 Oir a ta fhios agaibh ciod
iad na h-àitheantan a thug sinne
dhuibh tre'n Tighearn Iosa.
3 Oir is i so toil Dhé, *eadhon*
bhur naomhachadh-sa, sibh a
sheachnadh strìopachais:
4 Gu'm b'aithne do gach aon
agaibh a shoitheach féin a
shealbhachadh ann an naomh-
achd, agus ann an urram;
5 Cha'n ann an am fonn ana-
miannach, mar *a nì* na Cinn-
ich aig nach 'eil eòlas air
Dia:
6 Gun neach air bith a dhèan-
amh eucoir no mealltaireachd
sa' chuis air a bhràthair; do
bhrìgh gur e'n Tighearn a nì
dìoghaltas air an uile leithidibh
sin, a réir mar a dh'innis sinne
mar an ceudna duibh roimh, ag-
us a rinn sinn fianuis.
7 Oir cha do ghairm Dia
sinne gu neò-ghloine, ach gu
naomhachd.
8 Uime sin an neach a nì tàir,
cha'n ann air duine tha e dèan-
amh tàir, ach air Dia, a thug
dhuinne a Spiorad naomh féin.
9 Ach a thaobh gràidh bhràth-
aireil, cha'n'eil feum agaibh mise
a sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh:
oir a ta sibh féin air bhur teag-
asg o Dhia gràdh a thoirt d' a
chéile.
10 Agus gu deimhin tha sibh
a' dèanamh so thaobh nam
bràthar uile, a tha ann am Ma-
cedonia gu h-iomlan: ach guidh-
eamaid oirbh, a bhràithre, sibh
a mheudachadh ni's mò agus ni's
mò;
11 Agus gu'n dèan sibh bhur
dìchioll a bhi ciuin, agus bhur
gnothuiche féin a dhèanamh,
agus saoithreachadh le 'ur làmh-
aibh féin, (amhuil a dh'àithn
sinne dhuibh;)
12 Chum gu 'n gluais sibh gu
cubhaidh thaobh na muinntir
sin a ta 'n leth muigh, agus nach
bì uireasbhuidh ni sam bith
oirbh.
13 Ach cha b' àill leam, a
bhràithre, sibh a bhi aineolach
thaobh na muinntir sin a tha
'nan codal, chum nach dèan sibh
bròn, eadhon mar dhaoine eile
aig nach 'eil dòchas.
14 Oir ma chreideas sinn gu'n
d'fhuair Iosa bàs, agus gu 'n d'-
éirich e rìs, amhuil sin mar an
ceudna an dream a choidil ann
an Iosa, bheir Dia maille ris.
15 Oir so a ta sinn ag ràdh
ribh ann am focal an Tighearna,
nach bì againne a tha beò agus a
dh'fhàgar gu teachd an Tigh-
earna, toiseach orra-san a tha
'nan codal.
16 Oir thig an Tighearn féin

a nuas o nèamh le àrd-iolaich, le
guth an àrd-aingil, agus le
trompaid Dhé: agus éiridh na
mairbh ann an Crìosd air tùs:
17 An déigh sin sinne a bhios
beò agus a dh'fhàgar, togar suas
sinn maille riu-san anns na neul-
aibh, an còdhail an Tighearna
san athar: agus mar sin bithidh
sinn gu sìorruidh maille ris an
Tighearn.
18 Uime sin thugaibh comh-
fhurtachd d'a chéile leis na
briathraibh so.

CAIB. V.

ACH mu thimchioll nan aim-
sirean agus nan àm cha'n
'eil feum agaibh-sa, a bhràithre,
mise a sgrìobhadh do 'ur n-ionn-
suidh.
2 Oir a ta sàr fhios agaibh
féin gu'n tig là an Tighearna
mar ghaduiche san oidhche.
3 Oir an uair a their iad, Sìth
agus tèaruinteachd, an sin thig
sgrios obann orra, mar shaothair
air mnaoi thorraich; agus cha
téid iad as.
4 Ach cha'n 'eil sibhse, a
bhràithre, san dorchadas, ionnus
gu'm beireadh an là sin oirbh
mar ghaduiche.
5 Is sibhse uile clann an t-
soluis, agus clann an là: cha'n
ann do'n oidhche, no do'n dor-
chadas sinn.
6 Uime sin na coidleamaid
mar dhaoine eile; ach dèanamaid
faire agus bitheamaid stuama.
7 Oir an dream a choidleas,
is anns an oidhche a choidleas
iad: agus an dream a tha air
mhisg, is anns an oidhche tha
iad air mhisg.
8 Ach bitheamaid-ne a tha
do'n là stuama, a' cur oirnn
uchd-éididh a' chreidimh agus a'
ghràidh, agus mar chlogaid,
dòchas na slàinte.
9 Oir cha d'òrduich Dia sinn
chum feirge; ach chum slàinte
fhaotainn tre ar Tighearna Iosa
Crìosd,
10 A fhuair bàs air ar son,
chum co aca is faireach no codal
dhuinn, gu'm bitheamaid beò
maille ris.
11 Uime sin thugaibh comh-
fhurtachd d'a chéile, agus tog-
aibh suas gach aon a chéile,
eadhon mar a ta sibh a' dèan-
amh.
12 Agus guidheamaid oirbh, a
bhràithre, aithne bhi agaibh air
an dream a tha saoithreachadh
'nur measg, agus a tha os bhur
ceann san Tighearn, agus a tha
'gur comhairleachadh;
13 Agus meas mòr a bhi ag-
aibh dhiubh ann an gràdh air
son an oibre. Bithibh sìochail
'nur measg féin.
14 A nis guidheamaid oirbh, a
bhràithre, thugaibh rabhadh
dhoibh-san a tha mì-riaghailt-
each, thugaibh comh-fhurtachd
dhoibh-san a tha lag-chridheach,
cumaibh suas iadsan a ta an-
mhunn, bithibh foighidneach a
thaobh nan uile dhaoine.
15 Feuchaibh nach ìoc neach
olc air son uilc do dhuine sam
bith; ach leanaibh-sa a ghnàth
an ni a ta maith, araon do 'ur
taobh féin, agus a thaobh nan
uile dhaoine.
16 Dèanaibh gairdeachas a
ghnàth.
17 Dèanaibh ùrnuigh gun
sgur.
18 Anns gach uile ni thugaibh
buidheachas; oir is i so toil Dé
ann an Iosa Crìosd do 'ur taobh.
19 Na mùchaibh an Spiorad.
20 Na dèanaibh tàir air fàidh-
eadaireachd.
21 Dearbhaibh na h-uile nithe:
cumaibh gu daingean an ni sin a
ta maith.
22 Seachnaibh gach uile chos-
las uilc.

23 Agus gu dèanadh Dia na
sìthe féin naomha sibh gu h-
iomlan; agus *gu deònaicheadh*
Dia gu'm bì bhur n-uile spiorad,
agus anam, agus chorp air an
gleidheadh gu neo-choireach,
gu teachd ar Tighearna Iosa
Crìosd.
24 *Is* fìrinneach an Tì a ta
'gur gairm, neach mar an ceudna
a nì e.
25 A bhràithre, dèanaibh
ùrnuigh air ar son-ne.
26 Cuiribh fàilte air na
bràithribh uile le pòig naoimh.
27 Tha mi a' sparradh oirbh
á h-uchd an Tighearna, gu'n
leughar an litir so do na bràith-
ribh naomha uile.
28 *Gu robh* gràs ar Tigh-
earna Iosa Crìosd maille ribh.
Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN TESALONIANACH.

CAIB.

POL, agus Siluanas, agus
Timoteus, chum eaglais
nan Tesalonianach, ann an Dia
ar n-Athair, agus *anns* an Tigh-
earn Iosa Crìosd:
2 Gràs *gu robh* dhuibh, agus
sìth o Dhia ar n-Athair, agus
o'n Tighearn Iosa Crìosd.
3 Tha e mar fhiachaibh
oirnne buidheachas a thoirt do
Dhia a ghnàth air bhur son-sa,
a bhràithre, mar is cubhaidh, do
bhrìgh gu bheil bhur creidimh
a' fàs gu ro mhòr, agus gu bheil
gràdh gach aoin agaibh uile a'
meudachadh d'a chéile:
4 Ionnus gu bheil sinne féin
a' dèanamh uaille asaibh-sa ann
an eaglaisibh Dhé, air son bhur
foighidin agus bhur creidimh
ann bhur n-uile gheur-lean-
mhuinnibh agus àmhgharaibh
a tha sibh a' fulang:
5 *Ni a ta* 'na chomhara foll-
aiseach air ceart-bhreitheanas
Dé, chum gu measar gur airidh
sibhse air rìoghachd Dhé, air son
am bheil sibh a' fulang:
6 Do bhrìgh gur ceart an ni
do Dhia, àmhghar ìocadh dhoibh-
san a ta cur àmhghair oirbh;
7 Agus dhuibhse a ta fo
àmhghar, fois maille ruinne,
'nuair a dh'fhoillsichear an
Tighearn Iosa o nèamh, maille
r'a ainglibh cumhachdach,
8 Ann an teine lasarach, a'
dèanamh dìoghaltais air an
dream aig nach 'eil eòlas air
Dia, agus nach 'eil ùmhal do
shoisgeul ar Tighearna Iosa
Crìosd.
9 Muinntir air an dèanar
peanas le sgrios sìorruidh o
làthair an Tighearn, agus o
ghlòir a chumhachd;
10 'Nuair a thig e gu bhi air
a ghlòrachadh 'na naomhaibh,
agus chum gu'n dèanar iongant-
ach e annta-san uile a ta creid-
sinn san là sin, (do bhrìgh gu'n
do chreideadh ar fianuis-ne 'nur
measg-sa.)
11 Air an aobhar so tha sinne
mar an ceudna a' dèanamh
sìr-ùrnuigh air bhur son-sa,
chum gu meas ar Dia-ne gur air-

idh sibhse air a' ghairm *so*, agus
gu'n coimhlion e uile dheadh-
ghean *a* mhaitheis, agus obair a'
chreidimh le cumhachd :
12 Chum gu'm bì ainm ar
Tighearna Iosa Crìosd air a
ghlòrachadh annaibh-sa, agus
sibhse ann-san, a réir gràis ar
Dé-ne, agus an Tighearna Iosa
Crìosd.

CAIB. II.

A NIS guidheamaid oirbh,
a bhràithre, thaobh teachd
ar Tighearna Iosa Crìosd, agus
ar comh-chruinneachaidh-ne d' a
ionnsuidh,
2 Gun sibh bhi gu h-ealamh
air bhur crathadh 'nur n-inntinn,
no fo bhuaireas, le spiorad, no
le focal, no le litir, mar uainne,
mar gu'm biodh la Chrìosd am
fagus.
3 Na mealladh neach sam bith
sibh air aon chor : oir cha *tig an*
là sin mur tig air tùs treigeadh-
creidimh, agus *mur* foillsichear
duine sin a' pheacaidh, mac an
sgrios ;
4 A tha cur an aghaidh agus
'ga àrdachadh féin os ceann
gach ni ris an abrar Dia, no
d'an dèanar aoradh ; ionnus mar
Dhia gu bheil e 'na shuidhe ann
an teampull Dhé, 'ga nochdadh
féin gur Dia e.
5 Nach cuimhne leibh, air
dhomh bhi fathast maille ribh,
gu'n d'innis mi na nithe so
dhuibh ?
6 Agus is aithne dhuibh ciod
a tha bacadh nis e bhi air fhoill-
seachadh 'na àm féin.
7 Oir a ta rùn-dìomhair na
h-ain-diadhachd ag oibreachadh
cheana. a mhàin gus an toirear
air falbh an tì a ta nis a' bac-
adh.
8 Agus an sin foillsichear an
t-aingidh sin, a chlaoidheas an
Tighearn le h-anail a bheoil féin,
agus d'an cur e as le dealradh a
theachd :
9 *Eadhon e-san*, aig am bheil a
theachd a réir oibreachaidh Shat-
ain, maille ris an uile chumhachd,
agus chomharaibh, agus iongant-
asaibh breugach,
10 Agus maille ri uile
mheallItaireachd na h-eucorach
anntasan a chaillear ; a chionn
nach do ghabh iad gràdh na
fìrinn, chum gu tèaruinteadh iad.
11 Agus air a shon so cuiridh
Dia treun-oibreachadh meallaidh
d'an ionnsuidh, ionnus gu 'n creid
iad a' bhreug :
12 Chum gu 'm bì iad uile air
an dìteadh, nach do chreid an
fhìrinn, ach aig an robh tlachd
anns an eucoir.
13 Ach a ta e mar fhiachaibh
oirnne buidheachas a thoirt do
Dhia a ghnàth air bhur son-sa, a
bhràithre, ionmhuinn do 'n Tigh-
earn, do bhrìgh gu'n do thagh
Dia sibh o thùs chum slàinte,
tre naomhachadh an Spioraid,
agus creidsinn na fìrinn :
14 Chum an do ghairm e sibh
tre ar soisgeul-ne, chum sibh a
dh' fhaotainn glòire ar Tighearna
Iosa Crìosd.
15 Uime sin, a bhràithre,
seasaibh gu daingean, agus
cumaibh na teagasgan a thugadh
dhuibh, co dhiubh is ann le focal,
no *le* ar litir-ne.
16 A nis gu 'n tugadh ar
Tighearn Iosa Crìosd e féin, ag-
us Dia, eadhon ar n-Athair-ne,
a ghràdhaich sinn, agus a thug
dhuinn sòlas sìorruidh, agus
dòchas maith tre ghràs,
17 Comh-fhurtachd do 'ur
cridhe-sa, agus gu daingnicheadh
e sibh anns gach uile dheadh
fhocal agus ghnìomh.

CAIB. III.

FA dheoidh, a bhràithre,
dèanaibh ùrnuigh air ar

son-ne, chum gu 'n ruith focal
an Tighearn, agus gu 'm bì e
air a ghlòrachadh mar ann bhur
measg-sa ;
2 Agus chum gu saorar
sinne o dhaoinibh mì-reusonta
agus olca: oir cha 'n ann aig
na h-uile a ta creidimh.
3 Ach a ta an Tighearn
dìleas, a dhaingnicheas agus a
choimhideas o 'n olc sibh.
4 Agus a ta earbsa againn san
Tighearn do 'ur taobh-sa, gu
bheil sibh araon a' dèanamh,
agus gu 'n dèan sibh na nithe,
a tha sinn ag àithneadh dhuibh.
5 Agus gu seòladh an Tigh-
earn bhur cridheacha chum
gràidh Dhé, agus chum foighidin
Chrìosd.
6 A nis àithneamaid dhuibh,
a bhràithre, ann an ainm ar
Tighearna Iosa Crìosd, sibh féin
a dhealachadh ris gach uile
bhràthair a tha 'g imeachd gu
mì-riaghailteach, agus cha 'n ann
a réir an teagaisg a fhuair e
uainne.
7 Oir a ta fhios agaibh féin
cionnus is còir dhuibh ar lorg-
ne leantuinn : oir cha do ghiùl-
ain sinne sinn féin gu mì-riagh-
ailteach 'nur measg ;
8 Ni mò a dh' ith sinn aran
duine sam bith a nasgaidh ; ach
le saothair agus an-shocair, a
dh' oidhche agus a là ri h-obair,
chum nach cuireamaid ar trom
air aon agaibh :
9 Cha 'n e nach 'eil comas
againn, ach a chum gu 'n dèan-
amaid sinn féin 'nar n-eisempleir
dhuibhse, gu ar leantuinn.
10 Oir an uair a bha sinn
maille ribh, thug sinn an àithne
so dhuibh, mur àill le neach
obair a dhèanamh, gun e dh' ith-
eadh *bìdh*.
11 Oir tha sinn a' cluinn-
tinn gu bheil daoine àraidh
ag imeachd gu mì-riaghailteach
'nur measg, nach 'eil a' dèanamh
oibre sam bith, ach a' gabhail
gnothuich ri nithibh nach buin
doibh.
12 A nis tha sinn a' toirt
àithne d'an leithidibh sin, agus
ag earail orra tre ar Tighearna
Iosa Crìosd, le saoithreachadh
gu ciuin, gu 'n ith iad an aran
féin.
13 Agus sibhse, a bhràithre,
na sgìthichibh do dhèanamh
maith.
14 Agus ma ta neach sam bith
nach toir ùmhlachd do ar focal-
ne tre an litir so, comharaich-
ibh e-san, agus na biodh comh-
luadar agaibh ris, chum gu 'm
bì nàire air
15 Gidheadh na measaibh *e*
mar nàmhaid, ach thugaibh
comhairle air mar bhràthair.
16 A nis gu 'n tugadh Tigh-
earna na sìthe e féin sìth dhuibh-
se a ghnàth, air gach aon chor.
Gu robh an Tighearn maille ribh
uile.
17 Fàilte uamsa Pòl le m'
làimh féin, ni a's e an comhara
anns gach uile litir : mar so tha
mi a' sgrìobhadh.
18 Gràs ar Tighearna Iosa
Crìosd *gu robh* maille ribh uile.
Amen.

Ceud Litir an abstoil PHOIL chum THIMOTEUIS.

CAIB. I.

POL abstol Iosa Crìosd, a réir àithne Dhé, ar Slànuighir, agus an Tighearna Iosa Crìosd, *neach a's e* ar dòchas ;

2 Chum Thimoteuis m'fhìor mhic anns a' chreidimh: Gràs, tròcair, *agus* sìth o Dhia ar n-Athair, agus *o* Iosa Crìosd ar Tighearn.

3 Mar a dh'iarr mi ort fantuinn ann an Ephesus, 'nuair a chaidh mi do Mhacedonia, chum gu'n tugadh tu òrdugh do dhream àraidh gun atharrachadh teagaisg a thoirt uatha ;

4 Agus gun aire a thoirt do sgeulachdaibh, agus do shloinnteireachd neo-chrìochnaich, a bheir aobhar do cheisdibh, ni 's mò na do fhòghlum diadhaidh, a tha tre chreidimh: *dèan mar sin.*

5 A nis is e a's crìoch do 'n àithne gràdh á cridhe glan, agus *á* coguis mhaith, agus *á* creidimh neo-chealgach:

6 Nithe air do dhream àraidh claonadh uatha, chaidh iad a thaobh chum dìomhanais cainnte ;

7 A' miannachadh bhi 'nan luchd-teagaisg an lagha, *agus* gun iad a' tuigsinn ciod a ta iad ag ràdh, no ciod iad mu'm bheil iad a' toirt cinnte.

8 Ach tha fhios againn gu bheil an lagh maith, ma ghnàthaicheas neach gu dligheach e:

9 Air do fhios so a bhi aige, nach ann do dhuine fìreanach a dh'òrduicheadh an lagh, ach do dhaoinibh neo-dhligheach agus eas-ùmhal, dhoibh-san a ta mì-dhiadhaidh agus do pheacaich, do dhaoinibh mì-naomha agus neo-chrabhach, do luchd-marbhaidh aithriche agus do luchd-marbhaidh mhàithriche, do luchd-mortaidh,

10 Do luchd-strìopachais, do luchd ana-mianna mi-nàdurra, do luchd-goid dhaoine, do bhreugairibh, do luchd-eithich, agus ma tha ni sam bith eile a tha'n aghaidh teagaisg fhallain,

11 A réir soisgeil ghlòrmhoir an Dé bheannaichte, a dh'earbadh rium-sa.

12 Agus a ta mi a' toirt buidheachais do Iosa Crìosd ar Tighearn, a neartaich mi, do bhrìgh gu'n do mheas e mi dìleas, 'gam chur sa' mhinistreileachd ;

13 A bha roimh a'm' fhear-labhairt toibheim, agus a' m' fhear geur-leanmhuinn, agus a'm' dhuine eucorach. Ach fhuair mi tròcair, do bhrìgh gu'n d'rinn mi *so* tre aineolas, ann am mì-chreidimh:

14 Agus bha gràs ar Tighearna thar tomhas ro phailte *dhomh*, maille ri creidimh, agus *ri* gràdh a ta ann an Iosa Crìosd.

15 *Is* fìor an ràdh so, agus is airidh e air gach aon chor air gabhail ris, gu'n d' thàinig Iosa Crìosd do'n t-saoghal a thèarnadh pheacach ; d'am mise an ceud-fhear.

16 Gidheadh, air a shon so fhuair mi tròcair, chum gu'm foillsicheadh Crìosd annam-sa air tùs an uile fhad-fhulangas, mar shaimpleir dhoibh-san a chreideadh ann, an déigh so, chum na beatha maireannaich.

17 A nis do'n Rìgh shìorruidh, neo-thruaillidh, neo-fhaicsinn-

each, *do* Dhia a ta mhàin glic, *gu robh* urram agus glòir, gu saoghal nan saoghal. Amen.

18 An àithne so tha mi ag earbsadh riut, Thimoteuis a mhic, a réir nam fàidheadaireachd a rinneadh umad roimh so, chum trìd-san gu'n cogadh tu deadh chogadh;

19 A' coimhead creidimh agus deadh choguis; ni air do chuid *do dhaoinibh* a chur uatha, rinn iad long-bhriseadh thaobh a' chreidimh.

20 D'am bheil Himeneus agus Alecsander; muinntir a thug mise thairis do Shatan, chum le'n smachdachadh gu'm fòghlumadh iad gun toibheum a labhairt.

CAIB. II.

THA mi ag iarraidh uime sin, roimh na h-uile nithibh, gu'n dèanar athchuinge, ùrnuighean, eadar-ghuidhe, agus breith-buidheachas air son nan uile dhaoine:

2 Air son rìghrean, agus air son nan uile a tha ann an ùghdarras: chum gu'n caith sinn ar beatha gu foisneach agus gu sìochail, anns an uile dhiadhachd agus chiatachd.

3 Oir *tha* so maith agus taitneach am fianuis Dé ar Slànuighir:

4 Neach leis an àill na h-uile dhaoine bhi air an tèarnadh, agus iad a theachd chum eòlas na fìrinn.

5 Oir *is* aon Dia *a ta* ann, agus aon eadar-mheadhonair eadar Dia agus daoine, an duine Iosa Crìosd;

6 A thug e féin 'na éiric air son nan uile, mar fhianuis ann an àm iomchuidh;

7 Chum an d' òrduicheadh mise a' m' shearmonaiche, agus a'm' abstol, (tha mi a' labhairt na fìrinn ann an Crìosd, cha 'n 'eil mi a' dèanamh bréige,) a'm' fhear-teagaisg nan Cinneach ann an creidimh agus ann am fìrinn.

8 Uime sin is àill leam na fir a dhèanamh ùrnuigh sgach àit, a' togail suas làmha naomha gun fheirg, gun amharus:

9 Air an dòigh cheudna, na mnài a chur eudaich iomchuidh umpa, 'gan sgeadachadh féin le nàisneachd agus stuaim: cha 'n ann le casadh an gruaige, no le h-òr, no le neamhnuidibh, no le culaidhibh luachmhor;

10 Ach, (mar is cubhaidh do mhnàibh a tha 'g aideachadh diadhachd,) le deadh oibribh.

11 Fòghlumadh a' bhean ann an ciuineas leis an uile ùmhlachd.

12 Ach cha 'n 'eil mi a' ceadachadh do mhnaoi teagasg a thoirt uaipe, no ceannas a ghlacadh air an fhear, ach i bhi 'na tosd.

13 Oir is e Adhamh a chruthaicheadh air tùs, *agus* 'na dhéigh sin Eubha.

14 Agus cha b'e Adhamh a mhealladh, ach air do'n mhnaoi bhi air a mealladh, bha i sa' chionta.

15 Gidheadh tèarnar i tre bhreith cloinne, ma bhuanaicheas iad ann an creidimh, agus ann an gràdh, agus ann an naomhachd, maille ri stuaim.

CAIB. III.

IS ràdh fìor so, Ma tha togradh aig aon duine chum dreuchd easbuig, tha e miannachadh deadh oibre.

2 Uime sin is còir do easbuig bhi neo-lochdach, 'na fhear aoin mhnà, faireil, ciallach, deadhbheusach, fialuidh, ealamh gu teagasg;

3 Gun bhi 'na phòitear, gun bhi buailteach, gun bhi déidheil air buannachd shalaich; ach

macanta, neo-thuasaideach, neo-
shanntach ;
4 'Na dhuine a riaghlas a
thigh féin gu maith, aig am
bheil a chlann fo smachd maille
ris an uile shuidheachadh-inn-
tinn ;
5 (Oir mur aithne do dhuine
a thigh féin a riaghladh, cionn-
us a ghabhas e cùram do eaglais
Dhé ?)
6 Gun bhi 'na nuadh-chreid-
each, air eagal, air dha bhi air
atadh le h-uabhar, gu'n tuit e
ann an dìteadh an diabhuil.
7 Is còir dha mar an ceudna
deadh theisteas bhi aige uatha-
san a ta'n leth muigh ; air eagal
gu'n tuit e ann an scainnil, ag-
us *ann an* ribe an diabhuil.
8 Mar an ceudna is *còir* do na
deaconaibh *bhi* suidhichte, gun
an teangadh bhi leam leat, gun
bhi cionail air mòran fìona, gun
bhi déidheil air buannachd shal-
aich ;
9 A' cumail rùn-dìomhair a'
chreidimh ann an coguis ghloin.
10 Agus biodh iadsan mar an
ceudna air an dearbhadh an tois-
each; agus an sin gnàthaicheadh
iad dreuchd deacoin, air dhoibh
bhi *air am faghail* neo-choireach.
11 Is amhuil sin *is còir* do na
mnàibh bhi suidhichte, gun bhi
'nan luchd-tuaileis ; *ach bhi*
measarra, ionraic sna h-uile
nithibh.
12 Biodh na deacoin 'nam fir
aoin mhnà, a' riaghladh an
cloinne, agus an tighe féin gu
maith.
13 Oir an dream a ghnàthaich
dreuchd deacoin gu maith, tha iad
a' cosnadh deadh cheum dhoibh
féin, agus dànachd mhòr sa'
chreidimh, a tha ann an Iosa
Crìosd.
14 Tha mi a' sgrìobhadh nan
nithe so a d'ionnsuidh, an dòchas
teachd gu grad a d'ionnsuidh :
15 Ach ma nì mi moille, chum
gu 'm bi fhios agad cionnus is
còir dhuit thu féin a ghiùlan ann
an tigh Dhé, ni a's e eaglais an
Dé bheò, post agus stéidh-dhaing-
nich na fìrinn.
16 Agus gun amharus is mòr
rùn-dìomhair na diadhachd: dh'-
fhoillsicheadh Dia san fheoil,
dh' fhìreanaicheadh e san spior-
ad, chunnacas le ainglibh e,
shearmonaicheadh e do na Cinn-
ich, chreideadh ann air an t-
saoghal, ghabhadh suas e chum
glòire.

CAIB. IV.

ANIS a ta an Spiorad ag ràdh
gu soilleir, anns na h-aim-
siribh deireannach gu'n tréig
dream àraidh an creidimh, a'
toirt aire do spioradaibh meall-
tach, agus do theagasgaibh
dheamhan ;
2 Tre cheilg bhreugairean,
air bhi d' an coguisibh air an
losgadh le iarunn dearg ;
3 A' toirmeasg pòsaidh, *agus
ag iarraidh* bidheanna a sheach-
nadh, a chruthaich Dia chum an
gabhail maille ri breith-buidh-
eachais leosan a ta creidsinn,
agus aig am bheil eòlas na fìrinn.
4 Oir *is* maith gach ni a
chruthaich Dia, agus cha'n ion
ni sam bith a dhiùltadh, a ghabh-
ar le breith-buidheachais :
5 Oir a ta e air a naomhach-
adh le focal Dé agus le h-ùrn-
uigh.
6 Ma chuireas tu na nithe so
an cuimhne do na bràithribh,
bithidh tu a' d' dheadh mhinisteir
do Iosa Crìosd, air t'altrum suas
ann am briathraibh a' chreidimh,
agus an deadh theagaisg, air an
do ghabh thu eòlas :
7 Ach diùlt sgeulachda mì-
dhiadhaidh shean bhan, agus
cleachd thu féin chum diadh-
achd.

8 Oir a ta an cleachda corp-
orra tarbhach chum beag nithe;
ach a ta 'n diadhachd tarbhach
chum nan uile nithe, aig am
bheil gealladh na beatha a ta
làthair, agus a chum teachd.
9 Is ràdh fìrinneach so, agus
is airidh e air gach aon chor air
gabhail ris.
10 Oir is ann uime so a ta
sinn an dà chuid ri saothair,
agus a' fulang maslaidh, do
bhrìgh gu bheil dòchas againn
san Dia bheò, neach a's e
Slànuighear nan uile dhaoine,
gu h-àraidh nan creideach.
11 Aithn agus teagaisg na
nithe so.
12 Na dèanadh duine sam
bith tarcuis air t'òige; ach bì
thusa a'd' eisempleir do na creid-
ich, ann am focal, ann an caithe-
beatha, ann an gràdh, ann an
spiorad, ann an creidimh, ann
am fìor-ghloine.
13 Gus an tig mi, thoir an aire
do leughaireachd, do earail, do
theagasg.
14 Na dearmad an tiodhlac
a ta annad, a thugadh dhuit
tre fhàidheadaireachd, maille ri
leagadh làmh na seanaireachd
ort.
15 Smuainich air na nithibh
sin; thoir thu féin gu tur dhoibh,
chum gu'm bì do theachd air
d'aghaidh follaiseach do na h-
uile.
16 Thoir aire dhuit féin, agus
do d' theagasg; buanaich annta:
oir le so a dhèanamh, saoraidh
tu araon thu féin, agus iadsan a
tha 'g éisdeachd riut.

CAIB. V.

NA garg-chronaich seanair,
ach cuir impidh air mar
athair, *agus* air na h-òig-fhir
mar bhràithribh;
2 Na mnài aosda mar mhàith-
richibh, na mnài òga mar
pheathraichibh, maille ris an
uile fhìor-ghloine.
3 Thoir urram do bhantrach-
aibh a tha 'nam bantrachaibh da
rìreadh.
4 Ach ma tha bantrach air
bith aig am bheil clann no ogh-
achan, fòghlumadh iad air tùs
bhi dleasdanach 'nan tighibh
féin, agus ath-dhìol a thoirt d'am
pàrantaibh: oir a ta so maith
agus taitneach am fianuis Dé.
5 A nis cuiridh ise a ta 'na
bantraich da rìreadh, agus air a
fàgail 'na h-aonar, a dòchas ann
an Dia, agus buanaichidh i a là
agus a dh'oidhche ann an ath-
chuingibh, agus ann an ùr-
nuighibh.
6 Ach ise a tha caitheadh a
beatha am macnus, air dh'i bhi
beò, tha i marbh.
7 Uime sin àithn na nithe so
dhoibh, chum gu'm bì iad neo-
lochdach.
8 Ach mur dèan duine solar
air son a chuideachd féin, agus
gu h-àraidh air son muinntir a
theaghlaich, dh'àicheadh e'n
creidimh, agus is mìosa e na
ana-creideach.
9 Na gabhar bantrach san
àireamh a bhios fuidh thrì fich-
ead bliadhna dh'aois, a bha 'na
mnaoi aoin duine,
10 Air am bheil teisteas a
thaobh dheadh oibre; ma dh'oil
i clann, ma thug i aoidheachd
uaipe, ma dh'ionnlaid i cosa nan
naomh, ma dh'fhòir i air luchd-
àmhghair, ma lean i gu dìchioll-
ach gach deadh obair.
11 Ach diùlt na bantrachan
òga: oir an uair a dh'fhàsas iad
mear an aghaidh Chrìosd, is
miann leo pòsadh;
12 Muinntir a ta fuidh dhìt-
eadh, a chionn gu'n do thréig
iad an ceud chreidimh.
13 Agus os bàrr, fòghlumaidh
iad bhi dìomhanach, a' dol mu'n

cuairt o thigh gu tigh; agus
cha'n e mhàin dìomhanach, ach
mar an ceudna gabhannach, ag-
us a' gabhail gnothuich ris na
nithibh nach buin doibh, a labh-
airt nithe nach bu chòir dhoibh.
14 Is àill leam uime sin na
mnài òga a phòsadh, iad a bhreith
cloinne, a stiùradh an tighe, ag-
us gun chion-fàth air bith a
thoirt do'n eas-caraid labhairt
gu toibheumach.
15 Oir a ta cuid a cheana air
dol a thaobh an déigh Shatain.
16 Ma tha aig creideach no
aig ban-chreideach bantrachan,
fòireadh iad orra, agus na biodh
an trom air an eaglais; chum
gu'n dèan i cabhair orra-san a
tha 'nam bantrachaibh da rìr-
eadh.
17 Measar gur airidh na sean-
airean a riaghlas gu maith air
urram dùbailte, gu h-àraidh
iadsan a tha saoithreachadh san
fhocal agus ann an teagasg.
18 Oir a ta an sgriobtuir ag
ràdh, Na ceangail beul an daimh
a tha saltairt an arbhair: agus,
Is airidh an t-oibriche air a thuar-
asdal.
19 Na gabh casaid an aghaidh
seanair, ach le dithis no triuir
do fhianuisibh.
20 Iadsan a tha peacachadh
cronaich an làthair nan uile,
chum gu'n gabh càch eagal mar
an ceudna.
21 Tha mi a' sparradh ort am
fianuis Dé, agus an Tighearna
Iosa Criosd, agus nan aingeal
taghta, gu'n coimhid thu na
nithe so, gun aon a chur roimh
neach eile, gun ni air bith a
dhèanamh le claon-bhreth.
22 Na leag *do* làmha gu h-
obann air duine sam bith, agus
na biodh comhpàirt agad do
pheacaibh dhaoine eile: coimhid
thu féin glan.
23 Na h-òl uisge ni's mò, ach
cleachd beagan fìona air son do
ghoile, agus t'anmhuinneachd
mhinic.
24 Tha peacanna cuid do
dhaoinibh follaiseach roimh-
làimh, a' dol rompa chum breith-
eanais; agus tha *peacanna* dhream
àraidh 'gan leantuinn.
25 Mar an ceudna tha deadh
oibre *cuid* follaiseach roimh-
làimh; agus na *h-oibre* a ta air
ghleus eile, cha'n fheudar am
folach.

CAIB. VI.

MEASADH a' mheud 's a ta
fuidh 'n chuing 'nan seirbh-
isich, gur airidh am maighstirean
féin air an uile urram; chum
nach faigh ainm Dhé, agus *a*
theagasg toibheum.
2 Agus iadsan aig am bheil
maighstirean creideach, na dèan-
adh iad tarcuis orra, air son gur
bràithrean iad: ach gu ma feàrr
leo seirbhis a dhèanamh *dhoibh*,
do bhrìgh gu bheil iad creideach
agus ionmhuinn, 'nan luchd-
comhpàirt do thiodhlac *a' ghràis*.
Na nithe so teagaisg agus ear-
ailich.
3 Ma bheir aon neach atharr-
achadh teagaisg uaith, agus nach
aontaich e do bhriathraibh fall-
ain, eadhon do bhriathraibh ar
Tighearna Iosa Criosd, agus
do'n teagasg, a ta réir na diadh-
achd:
4 Tha e uaibhreach, gun
eòlas aige air ni sam bith, ach e
as a chéill mu thimchioll cheisd-
ean, agus bhriathar-chonnsach-
adh, o'n tig farmad, comhstri,
anacainnt, droch amharusan,
5 Fiar-dheasboireachd dhaoine
aig am bheil inntinn thruaill-
idh, agus as eugmhais na fìrinn,
a' meas gur buannachd an diadh-
achd: dealaich ri an leithidibh
sin.
6 Ach is buannachd mhòr an

diadhachd maille ri toileachas-
inntinn.
7 Oir cha d' thug sinn ni air
bith *leinn* do'n t-saoghal *so*, ag-
us *is* soilleir nach urrainn sinn
ni sam bith thoirt as.
8 Uime sin air dhuinn biadh
agus eudach a bhi againn, bith-
eamaid toilichte leo sin.
9 Ach an dream le'n àill bhi
beartach, tuitidh iad ann am
buaireadh, agus ann an ribe, ag-
us *ann* an iomadh ana-miann am-
aideach agus ciurrail, a bhàthas
daoine ann am milleadh agus ann
an sgrios.
10 Oir is e gaol an airgid
freumh gach uilc: ni am feadh a
mhiannaich dream àraidh, chaidh
iad air seacharan o'n chreid-
imh, agus throimh-lot siad iad
féin le iomadh cràdh.
11 Ach thusa, O òglaich Dhé,
teich o na nithibh sin: agus lean
fìreantachd, diadhachd, creid-
imh, gràdh, foighidin, ceann-
sachd.
12 Còmhraig deadh chòmhrag
a' chreidimh, gabh greim do'n
bheatha mhaireannaich, chum
mar an ceudna an do ghairm-
eadh thu, agus dh'aidich thu
deadh aidmheil an làthair mhòr-
an fhianuisean.
13 Tha mi a' sparradh ort
ann am fianuis Dé, a bheothaich-
eas na h-uile nithe, agus *am
fianuis* Iosa Crìosd, a rinn fian-
uis air deadh aidmheil an làthair
Phontiuis Philait;
14 Thu choimhead na h-
àithne *so* gun smal, gun lochd, gu
teachd ar Tighearna Iosa Crìosd:
15 Ni, 'na àmaibh féin, a
dh'fhoillsicheas an tì a ta beann-
aichte, agus a mhàin cumhachd-
ach, Rìgh nan rìgh agus Tigh-
earna nan tighearna;
16 Neach 'na aonar aig am
bheil neo-bhàsmhorachd, a ta
'na chòmhnuidh san t-solus dh'-
ionnsuidh nach feudar teachd;
neach nach faca duine sam
bith, agus nach mò dh'fheudas
e fhaicinn: dhasan *gu robh* ur-
ram agus cumhachd sìorruidh.
Amen.
17 Thoir àithne do na daoin-
ibh a ta saoibhir san t-saoghal
so, gun iad a bhi àrd-inntinn-
each, agus gun dòchas a chur
ann an saoibhreas neo-chinnt-
each, ach anns an Dia bheò, a
tha toirt duinn nan uile nithe gu
saoibhir r'am mealtuinn:
18 Iad a dhèanamh maith,
iad a bhi saoibhir ann an deadh
oibribh, ealamh gu roinn, comh-
pàirteach;
19 A' tasgaidh suas doibh féin
deadh bhunait fa chomhair an
àm ri teachd, chum gu'n dèan
iad greim air a' bheatha mhair-
eannaich.
20 O Thimoteuis, coimhid
an ni sin a dh'earbhadh riut,
a' seachnadh faoin-chòmhraidh
mhì-naomha, agus comh-chog-
adh eòlais d'an toirear gu breug-
ach an t-ainm sin.
21 Ni air bhi do dhream
àraidh ag aidmheil, chaidh iad
air seacharan thaobh a' chreid-
imh. Gràs *gu robh* maille riut.
Amen.

Dara litir an abstoil PHOIL chum THIMOTEUIS.

CAIB. I.

POL abstol Iosa Crìosd tre thoil Dé, a réir geallaidh na beatha, a tha ann an Iosa Crìosd.

2 Gu Timoteus *mo* mhac gràdhach: Gràs, tròcair, *agus* sìth o Dhia an t-Athair, agus *o* Iosa Crìosd ar Tighearn.

3 Tha mi toirt buidheachais do Dhia, do 'm bheil mi a' dèanamh seirbhis o *m'* shinnsiribh le coguis ghloin, gu bheil agam cuimhne ortsa a ghnàth a là agus a dh' oidhche ann am ùrnuighibh;

4 Air dhomh bhi ro-thogarrach air thusa fhaicinn, a' cuimhneachadh do dheur, chum gu'm bì mi air mo lìonadh le gàirdeachas;

5 'Nuair a chuimhnicheas mi an creidimh neo-chealgach a tha annad-sa, a chòmhnuich air tùs a' d' shean-mhàthair Lois, agus a' d' mhàthair Eunice: agus is deimhin leam a tha annad-sa mar an ceudna.

6 Air an aobhar so tha mi cur an cuimhne dhuit, thu dh' athbheothachadh tiodhlaic Dhé, a tha annad tre chur mo làmh-sa ort.

7 Oir cha d' thug Dia dhuinne spiorad na geilt; ach *spiorad* a' chumhachd, agus a' ghràidh, agus na h-inntinn fhallain.

8 Uime sin na gabh-sa nàire do fhianuis ar Tighearna, no dhìom-sa a phrìosanach: ach biodh do chuid agad do àmhghar an t-soisgeil, a réir cumhachd Dhé;

9 A shaor sinne agus a ghairm *sinn* le gairm naomh, cha'n ann a réir ar n-oibre, ach a réir a rùin féin, agus a ghràis a thugadh dhuinne ann an Iosa Crìosd, roimh thoiseach an t-saoghail;

10 Ach a dh' fhoillsicheadh a nis troimh theachd ar Slànuighir Iosa Crìosd, a chuir as do 'n bhàs, agus a thug beatha agus neo bhàsmhorachd chum soluis, tre an t-soisgeul;

11 Chum an d' òrduicheadh mise a'm' shearmonaiche, agus a' m' abstol, agus a' m' fhearteagaisg nan Cinneach:

12 An t-aobhar air son am bheil mi mar an ceudna a' fulang nan nithe so: gidheadh cha'n 'eil nàire orm: oir a ta fhios agam co ann a chreid mi, agus is dearbh leam gu bheil e-san comasach air an ni sin a dh'earb mi ris a choimhead fa chomhair an là sin.

13 Cum gu daingean samhladh fìrinneach nam briathar fallain, a chuala tu uam-sa, ann an creidimh agus ann an gràdh a ta ann an Iosa Crìosd.

14 Coimhid an taisgeach maith sin a dh'earbadh riut, tre an Spiorad naomh, a tha chòmhnuidh annainn.

15 Tha fhios so agad, gu'n do phill iadsan uile a tha san Asia uam-sa; d'am bheil Phigellus agus Hermogenes.

16 Gu'n tugadh an Tighearn tròcair do theaghlach Onesiphoruis; oir is minic a thug e sòlas dhomh-sa, agus cha do ghabh e nàire do m' shlabhraidh.

17 Ach an uair a bha e san Ròimh dh' iarr e mach mi gu dìchiollach, agus fhuair e *mi*.

18 Gu deònaicheadh an Tighearn dhasan gu'm faigh e tròc-

air o'n Tighearn san là sin: ag-
us a ta sàr-fhios agad, cia lìon
nithe anns an d'rinn e fritheal-
adh dhomh-sa ann an Ephesus.

CAIB. II.

UIME sin bi-sa, a mhic, làidir
anns a' ghràs a ta ann an
Iosa Crìosd.
2 Agus na nithe a chuala tu
uam-sa am measg mhòran fhian-
uisean, earb thusa na nithe sin
féin ri daoinibh fìrinneach, a
bhios iomchuidh gu daoine eile
a theagasg mar an ceudna.
3 Fuiling thusa uime sin
cruaidh-chas, mar dheadh
shaighdear Iosa Crìosd.
4 Cha dèan neach sam bith a
leanas an cogadh e féin a rib-
eadh ann an gnothuichibh na
beatha *so:* chum gu'n toilich
e an tì a thagh e gu bhi 'na
shaighdear.
5 Agus mar an ceudna ged nì
fear air bith spairn, cha chrùnar
e mur dèan e spairn gu dligh-
each.
6 Is còir do'n treabhaiche a
shaoithricheas air tùs, comh-
roinn fhaotainn do'n toradh.
7 Smuainich air na nithibh a
ta mi ag ràdh; agus gu tugadh
an Tighearna dhuit tuigse anns
na h-uile nithibh.
8 Cuimhnich gu'n do thog-
adh o na marbhaibh Iosa Crìosd,
do shìol Dhaibhidh, a réir mo
shoisgeil-sa;
9 Air son am bheil mise a' fu-
lang mar fhear droch-bheirt,
eadhon gu geimhlibh; ach cha'n
'eil focal Dé ceangailte.
10 Uime sin tha mi ag iom-
char nan uile nithe air son nan
daoine taghta, chum gu'm faigh
iadsan mar an ceudna an t-
slàinte a tha ann an Iosa Crìosd,
maille ri glòir shìorruidh.
11 *Is* ràdh fìor so, Ma bhàs-
aicheas sinn maille ris, gu'm bì
sinn beò mar an ceudna maille
ris:
12 Ma dh'fhuilgeas sinn,
rìghichidh sinn mar an ceudna
maille ris: ma dh'àicheadhas
sinn *e*, àicheadhaidh e-san sinne
mar an ceudna.
13 Mur creid sinne, gidheadh
tha e-san a' fantuinn fìrinneach;
cha'n 'eil e'n comas da e féin
àicheadh.
14 Cuir na nithe sin an
cuimhne dhoibh, a' cur sparraidh
orra am fianuis an Tighearna,
gun iad a bhi connsachadh mu
fhoclaibh anns nach 'eil tairbhe
sam bith, *ach* a thilgeas bun os
ceann an luchd-éisdeachd.
15 Dèan dìchioll air thu féin
a nochdadh dearbhta do Dhia,
a'd' shaothraiche, nach ruig a
leas nàire a ghabhail, a' roinn
focail na fìrinn gu ceart.
16 Ach seachainn faoin-
chainnt mhì-naomha; oir théid
iad air aghaidh chum an tuill-
eadh mì-dhiadhachd.
17 Agus ithidh am focal mar
chnàmhuinn; *d'*am bheil Himen-
eus agus Philetus;
18 Muinntir thaobh na fìrinn
a chaidh air seacharan, ag ràdh
gu'n deachaidh an aiseirigh
cheana seach; agus a ta tilg-
eadh creidimh dream àraidh bun
os ceann.
19 Gidheadh, a ta bunait Dhé
a' seasamh daingean, aig am
bheil an seula so, Is aithne do'n
Tighearn an dream sin a's leis.
Agus, Gach neach a tha 'g ain-
meachadh ainm Chrìosd, tréig-
eadh e eucoir.
20 Ach ann an tigh mòr cha'n
e mhàin gu bheil soithichean
òir, agus airgid, ach mar an
ceudna *soithiche* fiodha, agus
creadha; agus cuid diubh chum
urraim, agus cuid eile chum eas-
urraim.
21 Uime sin ma ghlanas neach

e féin uatha so, bithidh e 'na
shoitheach chum urraim, air a
naomhachadh, agus iomchuidh
chum feim a' mhaighstir, deas
chum gach uile dheadh oibre.
22 Teich uime sin o ana-
miannaibh na h-òige: ach lean
fìreantachd, creidimh, gràdh,
sìth, maille riu-san a ta gairm
air an Tighearn o chridhe glan.
23 Ach seachainn ceisdean
amaideach agus neo-fhògh-
luimte, air dhuit fios a bhi agad
gu'n tog iad connsaichean.
24 Agus cha'n fheud òglach
an Tighearn bhi conspoideach;
ach ciuin ris na h-uile dhaoinibh,
ealamh chum teagaisg, foighid-
neach,
25 Ann an ceannsachd a' teag-
asg na dream a sheasas 'na agh-
aidh; dh'fheuchainn an toir Dia
uair air bith aithreachas dhoibh,
chum aidmheil na fìrinn.
26 Agus air mosgladh dhoibh
gu'n téid iad as o ribe an diabh-
uil, aig am bheil iad air am beò-
ghlacadh chum a thoile.

CAIB. III.

ACH biodh fhios so agad,
gu'n tig anns na làithibh
deireannach aimsire cunnartach.
2 Oir bithidh daoine féin-
speiseil, sanntach, ràiteachail,
uaibhreach, toibheumach, eas-
ùmhal do phàrantaibh, mì-
thaingeil, mì-naomha,
3 Gun ghràdh nàdurra, 'nan
luchd brisidh coimhcheangail,
tuaileasach, neo-gheamnuidh,
borb, gun ghaol do'n mhaith,
4 Fealltach, ceann-laidir, àrd-
anach, aig am bheil bàrr gràidh
do shàimh na ta aca do Dhia;
5 Aig am bheil coslas diadh-
achd, ach a ta 'g àicheadh a
cumhachd: o'n leithidibh sin
tionndadh-sa air falbh.
6 Oir is ann diubh so a ta 'n
dream sin a dh'éalaidheas a stigh
do thighibh, agus a bheir leo am
braighdeanas mnài shuarach air
an uallachadh le peacaibh,
air an iomain le iomadh gnè ana-
mianna,
7 A' sìr-fhòghlum, agus gun
chomas doibh gu bràth teachd
chum eòlais na fìrinn.
8 Agus mar a chuir Iannes
agus Iambres an aghaidh Mhaois,
mar sin tha iadsan a' cur an
aghaidh na fìrinn: daoine aig
am bheil inntinn thruaillidh, gun
tuigse thaobh a' chreidimh.
9 Ach cha téid iad ni's faide
air an aghaidh: oir bithidh am
mì-chiall follaiseach do na h-
uile *dhaoinibh*, mar a bha am
mì-chiall-san mar an ceudna.
10 Ach a ta làn-fhios agad
air mo theagasg-sa, *mo* ghnè
beatha, *mo* rùn, *mo* chreidimh,
m' fhad-fhulangas, *mo* sheirc,
m' fhoighidin,
11 *Mo* gheur-leanmhuinnibh,
*m'*fhulangais a thàinig orm ann
an Antioch, ann an Iconium,
ann an Listra; ciod e meud nan
geur-leanmhuinn a ghiùlain mi:
ach asda uile shaor an Tighearn
mi.
12 Seadh, fuilgidh iadsan uile
leis an àill am beatha a chaith-
eadh gu diadhaidh ann an Iosa
Crìosd, geur-leanmhuinn.
13 Ach fàsaidh droch dhaoine
agus mealltairean ni's miosa
agus ni's miosa, a' mealladh,
agus air am mealladh.
14 Ach buanach thusa anns
na nithibh a dh'fhòghluim thu,
agus air an d'rinneadh thu
dearbh-fhiosrach, air dhuit fios
a bhi agad cia uaith a dh'fhògh-
luim thu *iad*;
15 Agus o bha thu a'd' lean-
abh gu'm b' aithne dhuit na
sgriobtuire naomha, a tha com-
asach air do dhèanamh glic
chum slàinte, tre'n chreidimh a
ta ann an Iosa Crìosd.

16 *Tha* an sgriobtuir uile air
a dheachdadh le Spiorad Dé,
agus *tha* e tarbhach chum teag-
aisg, chum spreige, chum leas-
achaidh, chum oilein ann am
fìreantachd:
17 Chum gu'm bì òglach Dhé
coimhlionta, làn deas chum gach
uile dheadh oibre.

CAIB. IV.

THA mi a' sparradh ort uime
sin am fianuis Dé, agus an
Tighearna Iosa Crìosd, a bheir
breth air na beothaibh agus air
na marbhaibh, aig a theachd
dealrach, agus *ann* a rìoghachd:
2 Searmonaich am focal, bì
dùrachdach ann an àm agus ann
an an-àm; spreig, cronaich, ear-
ailich leis an uile fhad-fhulangas
agus theagasg.
3 Oir thig an t-àm anns nach
bì fulang aca air teagasg fallain:
ach air do chluasaibh tachasach
bhi aca, carnaidh iad suas dhoibh
féin luchd-teagaisg a réir an ana-
mianna;
4 Agus tionndaidh iad an
cluasan o'n fhìrinn, agus iomp-
aichear iad chum sgeulachda
faoine.
5 Ach dèan thusa faire anns
na h-uile nithibh, fuiling cruaidh-
chas, dèan obair soisgeulaiche,
coimhlion do mhinistreileachd.
6 Oir tha mise nis gu bhi air
m'ìobradh, agus tha àm mo
shiubhail am fagus.
7 Chòmhraig mi an deadh
chòmhrag, chrìochnaich mi *mo*
thurus, ghléidh mi an creid-
imh.
8 O so mach taisgear fa m'
chomhair crùn fìreantachd, a
bheir an Tighearn, am breith-
eamh cothromach, dhomh san là
ud: agus cha'n ann dhomh-sa a
mhàin, ach dhoibh-san uile mar
an ceudna, leis an ionmhuinn a
theachd-san.
9 Dèan do dhìchioll air teachd
a m' ionnsuidh gu luath:
10 Oir thréig Demas mi, air
dha an saoghal so a ta làthair a
ghràdhachadh, agus chaidh e do
Thesalonica; Crescens do Gha-
latia, Titus do Dhalmatia.
11 Tha Lucas 'na aonar maille
rium. Gabh Marcus agus thoir
leat e: oir tha e feumail dhomh-
sa chum na ministreileachd.
12 Ach chuir mi Tichicus gu
h-Ephesus.
13 An fhalluing a dh'fhàg mi
ann an Troas aig Carpus, 'nuair
a thig thu, thoir *leat*, agus na
leabhraichean, ach gu h-àraidh
na meambrana.
14 Rinn Alecsander an ceard-
umha iomadh olc orm: gu tug-
adh an Tighearn dha a réir a
ghnìomhara:
15 Bì thusa mar an ceudna
air t'fhaicill uaith, oir chuir e
gu mòr an aghaidh ar briathar-
ne.
16 Aig mo cheud fhreagradh
cha robh aon neach leam, ach
thréig na h-uile mi: nar agrar
orra e.
17 Gidheadh, sheas an Tigh-
earn làimh rium, agus neartaich
e mi; chum triom-sa gu'm biodh
an searmonachadh air a làn-
fhoillseachadh, agus gu'n cluinn-
eadh na Cinnich uile *e:* agus
shaoradh mi á beul an leòmhain.
18 Agus saoraidh an Tigh-
earn mi o gach uile dhroch
obair, agus gleidhidh e mi chum
a rìoghachd nèamhaidh féin:
dha-san *gu robh* glòir gu saoghal
nan saoghal. Amen.
19 Cuir fàilte air Prisca, agus
air Acuila, agus air teaghlach
Onesiphoruis.
20 Dh'fhan Erastus ann an
Corintus: ach dh'fhàg mi Tro-
phimus gu tinn ann am Mile-
tum.
21 Dèan dìchioll air teachd

roimh 'n gheamhradh. Tha Eubulus, agus Pudens, agus Linus, agus Claudia, agus na bràithrean uile a' cur fàilte ort.

22 *Gu robh* an Tighearn Iosa Crìosd maille ri d' spiorad. Gràs maille ribh. Amen.

Litir an Abtsoil PHOIL chum THITUIS.

CAIB. I.

POL seirbhiseach Dhé, agus abstol Iosa Crìosd, a réir
creidimh *dhaoine* taghta Dhé,
agus aidmheil na fìrinn a ta réir
diadhachd :
2 Ann an dòchas na beatha
maireannaich, a gheall Dia, do
nach comasach breug a dhèanamh, roimh chruthachadh an t-saoghail ;
3 Ach dh'fhoillsich e 'fhocal
féin, ann an àm iomchuidh tre
shearmonachadh, a dh'earbadh
rium-sa, a réir àithne Dhé ar
Slànuighir :
4 Chum Thituis *mo* dhearbh
mhic féin a réir a' chreidimh
choitchionn : Gràs, tròcair, *agus*
sìth o Dhia an t-Athair, agus
o'n Tighearn Iosa Crìosd ar
Slànuighear.
5 Air a shon so dh'fhàg mi
thu ann an Crete, chum gu'n
cuireadh tu 'n òrdugh na nithe
a dh'fhàgadh gun dèanamh, agus gu'n suidhicheadh tu seanairean anns gach baile, a réir
mar a dh'àithn mise dhuit.
6 Ma tha neach sam bith neo-lochdach, 'na dhuine aoin mhnà,
aig am bheil a chlann creideach,
nach 'eil fuidh mhì-chliu thaobh
ana-caitheimh, no eas-ùmhal :
7 Oir is còir do easbuig a bhi
neo-choireach, mar stiùbhard
Dhé ; gun bhi féin-thoileil, no
feargach, no òlmhar, no buailteach, no cionail air buannachd
neòghloin ;
8 Ach aoidheil, déidheil air
daoinibh maithe, ciallach, cothromach, naomh, measarra ;
9 A' cumail an fhocail fhìor
gu daingean a réir teagaisg, chum
gu'm bì e comasach le teagasg
fallain, araon earail a thabhairt,
agus an dream a sheasas 'na
aghaidh a chur as am barail.
10 Oir a ta mòran ann a tha
mì-riaghailteach, a labhras gu
dìomhain, agus a tha 'nam
mealltairibh, gu h-àraidh iadsan
a tha do'n timchioll-ghearradh :
11 Muinntir a's còir am beul
a dhruideadh, dream a tha tionndadh thighean iomlan bun os
ceann, a' teagasg nan nithe nach
còir, air ghaol buannachd shalaich.
12 Thubhairt neach àraidh
dhiubh féin, eadhon fàidh dhiubh
féin, *Is* breugairean a ghnàth na
Cretich, droch fhiadh-bheathaichean, builg mhall.
13 Tha an fhianuis so fìor :
air an aobhar sin cronaich gu
geur iad, chum gu'm bì iad fallàin sa' chreidimh ;
14 Gun bhi toirt aire do fhaoin-sgeulachdaibh Iudhach, agus do
àitheantaibh dhaoine, a thionndaidheas o'n fhìrinn.
15 Oir gu deimhin tha na
h-uile nithe glan do'n dream a ta
glan : ach dhoibh-san a ta salach,

agus mì-chreideach, *cha'n 'eil* aon
ni glan ; ach tha an inntinn agus
an coguis féin air an salachadh.
16 Tha iad a' gabhail orra
eòlas a bhi aca air Dia ; ach ann
an oibribh tha iad 'ga àicheadh,
air dhoibh bhi gràineil, agus
eas-ùmhal, agus a thaobh gach
deadh oibre as eugmhais tuigse.

CAIB. II.

ACH labhair thusa na nithe
a thig ri teagasg fallain :
2 *Eadhon* na daoine aosda bhi
aireach, suidhichte, measarra,
fallain sa' chreidimh, ann an
gràdh, ann am foighidin :
3 Mar an ceudna na mnài
aosda *bhi* 'nan giùlan mar is
cubhaidh do naomhachd, gun
bhi 'nan luchd-tuaileis, gun bhi
trom air fìon, bhi 'nan luchd-
teagaisg air nithibh maithe ;
4 Chum gu'n teagaisg iad na
mnài òga bhi ciallach, gràdhach
air am fearaibh, gràdhach air an
cloinn,
5 *Bhi* eagnuidh, geamnuidh,
fantuinn aig an tigh, *bhi* maith,
ùmhal d'am fearaibh chum nach
faigh focal Dé mì-chliu.
6 Cuir impidh air na daoinibh
òga mar an ceudna, iad bhi ciall-
ach.
7 Anns na h-uile nithibh 'gad
nochdadh féin ann ad eisempleir
dheadh oibre: ann an teagasg
a' nochdadh neo-thruaillidheachd,
suidheachadh inntinn, tréibh-
dhireis,
8 Càinnt fhallain nach fheu-
dar a dhìteadh ; chum gu'm bì
nàire air an neach a ta 'nur n-
aghaidh, a chionn nach 'eil
droch ni sam bith aige r'a labh-
airt umaibh.
9 *Earailich* seirbhisich bhi
ùmhal d'am maighstiribh féin,
agus an deadh-thoileachadh anns
na h-uile nithibh: gun bhi a'
labhairt 'nan aghaidh ;
10 Gun bhi a' ceileachadh
aon ni d'an cuid, ach a' nochd-
adh gach uile dheadh thairis-
neachd ; chum gu'n dèan iad
teagasg Dhé ar Slànuighir mais-
each anns na h-uile nithibh.
11 Oir dh'fhoillsicheadh gràs
slàinteil Dhé do na h-uile dhaoin-
ibh,
12 A' teagasg dhuinn gach
mì-dhiadhachd agus ana-mianna
saoghalta àicheadh, agus ar
beatha a chaitheadh gu stuama,
gu cothromach, agus gu diadh-
aidh anns an t-saoghal so làth-
air ;
13 Air dhuinn sùil a bhi ag-
ainn ris an dòchas bheannaichte
sin, eadhon foillseachadh glòire
an Dé mhòir, agus ar Slànuighir
Iosa Crìosd :
14 A thug e féin air ar son,
chum gu'n saoradh e sinn o gach
aingidheachd, agus gu'n glanadh
e dha féin sluagh sònruichte,
eudmhor mu dheadh oibribh.
15 Na nithe so labhair, agus
earailich, agus cronaich leis an
uile ùghdarras. Na dèanadh
duine sam bith tàir ort.

CAIB. III.

CUIR an cuimhne dhoibh bhi
ùmhal do uachdaranachd-
aibh agus do chumhachdaibh,
freagarrach do luchd-riaghlaidh,
ullamh chum gach uile dheadh
oibre.
2 Gun olc a labhairt mu neach
air bith, bhi neo-thuasaideach,
mìn, a' taisbeanadh an uile
cheannsachd do na h-uile dhaoin-
ibh.
3 Oir bha sinne féin uair-
éigin eu-céillidh, eas-ùmhal, air
seacharan, a' dèanamh seirbhis
do iomadh gnè do ana-miannaibh
agus do an-toilibh, a' caitheadh
ar beatha ann am mì-run agus
am farmad, fuath-thoillteannach,
agus a' toirt fuath d'a chéile.

4 Ach an uair a dh'fhoill-
sicheadh caoimhneas agus gràdh
Dhé ar Slànuighir do dhaoinibh,
5 Cha'n ann o oibribh fìrean-
tachd a rinn sinne, ach a réir a
thròcair féin shaor e sinn, tre
ionnlad na h-ath-ghineamhuinn,
agus ath-nuadhachadh an Spior-
aid naoimh :
6 A dhòirt e oirnne gu saoibh-
ir, tre Iosa Crìosd ar Slànuigh-
ear;
7 Chum air dhuinn bhi air ar
fìreannachadh tre a ghràs-san,
gu'm bitheamaid air ar dèan-
amh 'nar n-oighreachaibh a réir
dòchais na beatha maireannaich.
8 *Is* fìor an ràdh so, agus is
àill leam thu thoirt dearbh-
chinnte air na nithibh sin, chum
gu'm biodh iadsan a chreid ann
an Dia, cùramach air toiseach a
bhi aca ann an deadh oibribh:
oir tha na nithe so maith agus
tarbhach do dhaoinibh.
9 Ach seachainn ceisdean
amaideach, agus sloinnteireachd,
agus connspoidean, agus conn-
sachadh mu'n lagh; oir tha iad
gun tairbhe agus dìomhain.
10 Duine a ta 'na shaobh-
chreideach, an déigh na ceud
agus an dara comhairle diùlt:
11 Air do fhios bhi agad gu
bheil a leithid sin *do dhuine* air
a chur bun os ceann, agus gu
bheil e a' peacachadh, air dha
bhi air fhéin-dhìteadh.
12 'Nuair a chuireas mi Arte-
mas a d'ionnsuidh, no Tichicus,
dèan dìchioll air teachd a m'
ionnsuidh gu Nicopolis: oir is
ann an sin a chuir mi romham
an geamhradh a chaitheadh.
13 Thoir Senas am fear-lagha
agus Apollos air an aghaidh san
t-slighe gu dùrachdach, chum
nach bì ni air bith dh'uireas-
bhuidh orra.
14 Agus fòghlumadh ar muinn-
tir-ne mar an ceudna deadh
oibre a dhèanamh gu dùrachd-
ach fa chomhair ghnàthachadh
feumail, chum nach bì iad neo-
tharbhach.
15 Tha'n dream a ta maille
rium uile a' cur fàilte ort. Cuir
fàilte orra-san, le'n ionmhuinn
sinne sa' chreidimh. Gràs maille
ribh uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM PHILEMOIN.

CAIB. I.

POL, prìosanach Iosa Crìosd,
agus Timoteus *ar* bràthair,
chum Philemoin a's ionmhuinn
leinn, agus ar comh-shaoth-
raiche,
2 Agus chum Aphia ionmhuinn,
agus Archipuis ar comh-
shaighdear, agus chum na h-
eaglais a ta ann do thigh:
3 Gràs *gu robh* dhuibh, agus
sìth o Dhia ar n-Athair, agus
o'n Tighearn Iosa Crìosd.
4 Tha mi a' toirt buidheach-
ais do m' Dhia, a' sìr-thoirt
luaidh ort-sa ann am ùrnuighibh,
5 Air dhomh bhi cluinntinn
mu d' ghràdh, agus chreidimh,
a tha agad a thaobh an Tigh-
earna Iosa, agus a thaobh nan
uile naomh;
6 Chum gu'm bì comh-cho-
munn do chreidimh éifeachdach
ann an aidmheil an uile mhaith
a tha annaibh ann an Iosa
Crìosd.

7 Oir tha subhachas ro mhòr agus comh-fhurtachd againne ann do ghràdh-sa, do bhrìgh gu bheil innigh nan naomh air faotainn suaimhneis tromhad-sa, a bhràthair.

8 Uime sin ged fheudainn bhi ro dhàna ann an Crìosd, chum an ni a ta iomchuidh àithneadh dhuitse,

9 Gidheadh is feàrr leam air son gràidh impidh chur ort, air bhi dhomh mar Phòl aosda, agus a nis mar an ceudna a'm' phrìosanach air son Iosa Crìosd.

10 Guidheam ort air son mo mhic Onesimuis, a ghin mi ann am gheimhlibh:

11 Neach a bha uair-éigin neo-tharbhach dhuitse, ach a nis a tha tarbhach dhuitse agus dhomh-sa:

12 Neach a chuir mi air ais: uime sin gabh-sa ris mar ri m' innigh féin.

13 Neach bu mhiann leam a chumail maille rium féin, chum gu'n dèanadh e frithealadh dhomh ann ad àite-sa, ann an geimhlibh an t-soisgeil:

14 Ach as eugmhais t' inntinnsa cha bu toil leam ni sam bith a dhèanamh; chum nach biodh do mhaith-sa mar gu b'ann a dh'aindeoin, ach o d' thoil féin.

15 Oir theagamh gur ann air a shon so a dh'fhàg e thu rè tamuill, chum gu'm faigheadh tu e gu sìorruidh;

16 Cha'n ann á so suas mar sheirbhiseach, ach os ceann seirbhisich, 'na bhràthair gràdhach, gu h-àraidh dhomh-sa, agus nach mò na sin dhuitse, araon anns an fheoil, agus anns an Tighearn?

17 Uime sin ma mheasas tu mise mar fhear comh-roinne, gabh ris-san mar rium féin.

18 Agus ma rinn e eucoir ort, no ma dhligheas e ni sam bith dhuit, cuir sin as mo leth-sa.

19 Sgrìobh mise Pòl le m' làimh féin *e, agus* dìolaidh mi e: ged nach 'eil mi ag ràdh riut, gu'n dlighear leat thu féin os bàrr dhomh.

20 Seadh, a bhràthair, faigheam gàirdeachais do d' thaobh san Tighearn: dèan suaimhneach mo chridhe san Tighearn.

21 Air dhomh bhi earbsach á d'ùmhlachd sgrìobh mi a d'ionnsuidh, oir tha fhios agam gu'n dèan thusa mar an ceudna ni's mò na a ta mi ag ràdh.

22 Ach maille ri so ulluich mar an ceudna fardoch air mo shon: oir tha dòchas agam, tre bhur n-ùrnuighibh-sa, gu'n toirear mi dhuibh.

23 Tha Epaphras mo chomhphrìosanach ann an Iosa Crìosd,

24 Marcus, Aristarchus, Demas, Lucas, mo chomh-luchdoibre, a' cur fàilte ort.

25 Gràs ar Tighearna Iosa Crìosd *gu robh* maille ri 'ur spiorad-sa. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN EABHRUIDHEACH.

CAIB. I.

DIA, a labhair o shean gu minic, agus air iomadh dòigh ris na h-aithrichibh leis na fàidhibh,

2 Labhair e anns na làithibh

deireannach so ruinne tre *a*
Mhac, a dh'òrduich e 'na oighre
air na h-uile nithibh, tre'n do
chruthaich e fòs na saoghail.

3 Neach air bhi dha 'na
dhealradh *a* ghlòire-san, agus
'na fhìor ìomhaigh a phearsa,
agus a' cumail suas nan uile
nithe le focal a chumhachd,
'nuair a ghlan e ar peacanna
troimh féin, shuidh e air deas
làimh na mòrachd anns na h-
àrdaibh :

4 Air dha bhi air a dhèanamh
ni's ro òirdheirce na na h-aingil,
mheud 's gu'n d' fhuair e mar
oighreachd ainm bu ro fheàrr na
iadsan.

5 Oir cò do na h-aingil ris an
dubhairt e uair air bith, Is tu
mo Mhac-sa, an diugh ghin mi
thu ? agus a rìs, Bithidh mise
a' m' Athair dha-san, agus bith-
idh e-san 'na Mhac dhomh-sa.

6 Agus a rìs, 'nuair a tha e a'
tabhairt a' cheud-ghin a steach
do'n t-saoghal, a ta e ag ràdh,
Agus dèaneadh uile aingil Dé
aoradh dha.

7 Agus a thaobh nan aingeal
a ta e ag ràdh, Neach a ta
dèanamh 'aingle 'nan spiorad-
aibh, agus a mhinisteirean 'nan
lasair theine.

8 Ach ris a' Mhac *a ta e ag
ràdh, Tha* do rìgh-chaithir, a
Dhé, gu saoghal nan saoghal ;
is slat-rìoghail ro chothromach
slat do rìoghachd-sa :

9 Ghràdhaich thu fìreantachd,
agus thug thu fuath do aingidh-
eachd ; uime sin dh'ùng Dia, do
Dhia-sa, thu le oladh aoibhneis
os ceann do chompanacha.

10 Agus, Leag thusa, a
Thighearn, bunaite na talmh-
ainn air tùs ; agus is iad na
nèamha oibre do làmh :

11 Teirgidh iadsan, ach mair-
idh tusa : agus fàsaidh iad uile
sean mar eudach ;

12 Agus fillidh tu iad mar
bhrat, agus caochlaidhear iad :
ach is tusa an Tì ceudna, agus
cha'n fhàilnich do bhliadhnachan.

13 Ach cò do na h-ainglibh
ris an dubhairt e uair air bith,
Suidh air mo dheas-làimh, gus
an cuir mi do naimhde 'nan
stòl-chos fo d' chosaibh ?

14 Nach spioradа frithealaidh
iad uile, air an cur a mach
chum frithealaidh dhoibh-san a
bhios 'nan oighreachaibh air
slàinte ?

CAIB. II.

UIME sin is còir dhuinn an
ro thuilleadh aire a thoirt
do na nithibh a chuala sinn, air
eagal uair sam bith gu'n leig-
eamaid ruith leo.

2 Oir ma bha am focal a labh-
radh le h-ainglibh seasmhach, ag-
us gu'n d' fhuair gach uile bhris-
eadh agus eas-ùmhlachd dìol-
thuarasdal dligheach ;

3 Cionnus a théid sinne as,
ma nì sinn dìmeas air slàinte co
mòr, a thòisich air tùs air bhi air
a labhairt leis an Tighearn, *agus*
a rinneadh dearbhta dhuinne
leo-san a chual *e ;*

4 Air bhi do Dhia a' dèanamh
comh-fhianuis leo, araon le
comharaibh agus le h-iongant-
asaibh, agus le feartaibh eug-
samhla, agus le tiodhlacaibh an
Spioraid naoimh, a réir a thoile
féin ?

5 Oir cha do chuir e fo
cheannsal nan aingeal an saoghal
ri teachd, mu 'm bheil sinn a'
labhairt.

6 Ach rinn neach fianuis ann
an ionad àraidh, ag ràdh, Ciod
e an duine gu'n cuimhnicheadh
tu air ? no mac an duine gu'm
fiosraicheadh tu e ?

7 Rinn thu e rè tamuill bhig
ni's ìsle na na h-aingil ; chrùn
thu e le glòir agus *le h*-urram,

agus chuir thu e os ceann oibre
do làmh :
8 Chuir thu na h-uile nithe
sìos fuidh a chosaibh. Oir ann
an cur nan uile nithe fuidh dha,
cha d' fhàg e ni air bith gun
chuir fuidhe. Ach a nis cha'n
'eil sinn a' faicinn nan uile
nithe fathast air an cur f'a
cheannsal.
9 Ach chì sinn Iosa, a rinn-
eadh rè ùine bhig ni b'ìsle na na
h-aingil, chum tre ghràs Dé
gu'm blaiseadh e bàs air son
gach uile dhuine, tre fhulang
a' bhàis air a chrùnadh le glòir
agus *le h*-urram.
10 Oir b'iomchuidh dhasan,
air son *am bheil* na h-uile nithe,
agus tre'*m bheil* na h-uile nithe,
ann an tabhairt mhòran mhac
chum glòire, ceannard an slàinte
a dhèanamh foirfe tre fhulang-
asaibh.
11 Oir *a ta* araon an Tì a
naomhaicheas, agus iadsan a
naomhaichear, uile o aon: air
an aobhar sin cha nàr leis bràith-
rean a ghairm diubh,
12 Ag ràdh, Cuiridh mi t'ainm
an céill do m' bhràithribh, ann
am meadhon na h-eaglais seinn-
idh mi cliù dhuit.
13 Agus a rìs, Cuiridh mi mo
dhòchas ann. Agus a rìs, Feuch
mise, agus a' chlann a thug Dia
dhomh.
14 Uime sin, mheud gu bheil
aig a' chloinn comh-roinn do
fheoil agus do fhuil, ghabh e-san
mar an ceudna roinn diubh sin ;
chum tre'n bhàs gu'n claoidh-
eadh e e-san, aig am bheil cumh-
achd a' bhàis, 'se sin, an diabhul ;
15 Agus gu'n saoradh e iad-
san a bha tre eagal a' bhàis rè
am beatha uile fo dhaorsa.
16 Oir gu deimhin cha do
ghabh e *nàdur* nan aingeal air ;
ach ghabh e sìol Abrahaim air.
17 Uime sin b'fheumail da
anns na h-uile nithibh bhi air a
dhèanamh cosmhuil r'a bhràith-
ribh ; chum gu'm biodh e 'na
àrd-shagart tròcaireach agus
dìleas ann an nithibh a thaobh
Dhé, chum réite a dhèanamh air
son pheacanna an t-sluaigh :
18 Oir a mheud gu'n d'fhuil-
ing e féin, air dha bhi air a
bhuaireadh, is comasach e air
cabhair a dhèanamh orra-san a
ta air am buaireadh.

CAIB. III.

UIME sin, a bhràithre naomha,
a ta 'nur luchd-comhpàirt
do'n ghairm nèamhaidh, thug-
aibh fa'near Iosa Crìosd, abstol
agus àrd-shagart ar n-aidmheil ;
2 A bha dìleas dhasan a dh'-
òrduich e, amhuil a bha Maois
mar an ceudna 'na thigh-san
uile.
3 Oir mheasadh gu'm b'airidh
an *Tì* so air glòir bu mhò na
Maois, mheud gu bheil tuilleadh
urraim aig an neach a thog an
tigh, na aig an tigh féin.
4 Oir tha gach uile thigh air
a thogail le aon éigin ; ach an Tì
a thog na h-uile nithe, *is* e Dia.
5 Agus gu deimhin *bha* Maois
dìleas 'na thigh-san uile mar
sheirbhiseach, chum fianuis air
na nithibh sin a bha gu bhi air
an labhairt an déigh sin ;
6 Ach Crìosd mar Mhac os
ceann a thighe féin: agus is
sinne a thigh-san, ma chumas
sinn dànachd, agus gàirdeachas
an dòchais, gu daingean gus a
chrìoch.
7 Uime sin, mar a ta an Spior-
ad naomh ag ràdh, An diugh,
ma chluinneas sibh a ghuth,
8 Na cruaidhichibh bhur
cridhe, mar anns a' bhrosnuch-
adh, ann an là a' bhuairidh san
fhàsach :
9 Far an do bhuair bhur n-
aithriche mi, *agus* a dhearbh iad

mi, agus a chunnaic iad m'oibre rè dhà fhichead bliadhna.

10 Uime sin bha diom orm ris a' ghinealach sin, agus thubhairt mi, Tha iad a ghnàth air seacharan 'nan cridhe; agus cha do ghabh iad eòlas air mo shlighibh-sa.

11 Ionnus gu'n d'thug mi mo mhionnan a'm' fheirg, Nach téid iad a steach do m' shuaimhneas.

12 Thugaibh an aire, a bhràithre, air eagal gu'm bì ann an aon neach agaibh droch cridhe mì-chreidimh, ann an tréigsinn an Dé bheò.

13 Ach earailichibh a chéile gach aon là, am feadh a ghoirear An là 'n diugh dheth; air eagal gu'n cruaidhichear neach air bith agaibh tre mheallltaireachd a' pheacaidh.

14 Oir rinneadh sinne 'nar luchd-comhpàirt do Chrìosd, ma chumas sinn toiseach ar muinghin gu daingean gus a' chrìoch;

15 Am feadh a theirear, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth, na cruaidhichibh bhur cridhe, mar anns a' bhrosnuchadh.

16 Oir air do dhream àraidh cluinntinn, bhrosnuich iad: ach cha b'iadsan uile a thàinig a mach as an Eiphit le Maois.

17 Ach cò ris a bha diom air rè dhà fhichead bliadhna? *nach ann* riusan a pheacaich, muinntir d'an do thuit an coluinnean anns an fhàsach?

18 Agus cò iad d'an d'thug e a mhionnan nach rachadh iad a steach d'a shuaimhneas, ach dhoibhsan nach do chreid?

19 Mar so chì sinn nach b'urrainn iad dol a steach air son mì-chreidimh.

CAIB. IV.

UIME sin biodh faitcheas oirnn, air eagal air bhi do ghealladh dol a steach d'a shuaimhneas air fhàgail *againn*, gu'n tigeadh aon neach agaibh a dhéidh-làimh air.

2 Oir shearmonaicheadh an soisgeul duinne, amhuil *a rinneadh* dhoibh-san: ach cha robh tairbhe dhoibh anns an fhocal a chaidh shearmonachadh, do bhrìgh nach robh e air a mheasgadh le creidimh anns an dream a chual *e*.

3 Oir tha sinne a chreid a' dol a steach do shuaimhneas, amhuil a thubhairt e, Mar a thug mi mo mhionnan a'm' fheirg, Nach téid iad a steach do m' shuaimhneas: ged bha na h-oibre crìochnaichte o thoiseach an t-saoghail.

4 Oir labhair e ann an ionad àraidh mu'n t-seachdamh *là* air an dòigh so, Agus ghabh Dia fois air an t-seachdamh là o 'oibribh uile.

5 Agus anns an *ionad* so a rìs, Cha téid iad a steach do m' shuaimhneas.

6 Do bhrìgh uime sin gu'n tuigear uaith so gu'n téid dream àraidh a steach ann, agus nach deachaidh an dream, d'an do shearmonaicheadh e air tùs, a steach air son am mì-chreidimh;

7 A rìs, tha e suidheachadh là àraidh, ag ràdh ann an Daibhidh, An diugh, an déigh aimsir co fhada; mar a theirear, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth, na cruaidhichibh bhur cridhe.

8 Oir nam biodh Iosua air toirt suaimhneis dhoibh, cha labhradh e an déigh sin mu là eile.

9 Uime sin dh' fhàgadh fois *fa chomhair* sluaigh Dhé.

10 Oir an Tì a chaidh steach d'a shuaimhneas-san, ghabh e-san tàmh o 'oibribh-san, amhuil *a ghabh* Dia o 'oibribh féin.

11 Dèanamaid dìchioll uime sin air dol a steach do 'n t-suaimhneas sin, air eagal gu 'n tuit aon neach a réir eisempleir cheudna a' mhì-chreidimh.

12 Oir *tha* focal Dé beò agus cumhachdach, agus ni's géire na claidheamh dà fhaobhair air bith, a' ruigheachd eadhon chum eadar-sgaraidh an anama agus an spioraid, agus nan alt agus nan smear, agus a' toirt breth air smuaintibh agus rùnaibh a' chridhe.

13 Agus cha 'n 'eil creutair sam bith nach 'eil follaiseach 'na làthair-san: ach *a ta* na h-uile nithe lomnochd, agus fosgailte do shùilibh an Tì d'am feum sinn cunntas a thabhairt.

14 Do bhrìgh uime sin gu bheil againn àrd-shagart mòr, a chaidh a steach do na nèamhaibh, Iosa Mac Dhé, cumamaid gu daingean *ar* n-aidmheil.

15 Oir cha 'n 'eil àrd-shagart againn nach 'eil comasach air comh-fhulangas a bhi aige r' ar n-anmhuinneachdaibh; ach a bhuaireadh sna h-uile nithibh air an dòigh cheudna ruinne, *ach* as eugmhais peacaidh.

16 Thigeamaid uime sin le dànachd gu rìgh-chaithir nan gràs, chum gu faigh sinn tròcair, agus gu 'n amais sinn air gràs chum cobhair ann an àm feuma.

CAIB. V.

OIR tha gach uile àrd-shagart, air a thoirt o mheasg dhaoine, air òrduchadh air son dhaoine ann an nithibh a thaobh Dhé, chum gu 'n toir e suas araon tiodhlacan agus ìobairtean air son pheacanna:

2 Neach a ta comasach air truas a ghabhail ris an dream a ta aineolach, agus air seacharan; do bhrìgh gu bheil e féin mar an ceudna air a chuairteachadh le h-anmhuinneachd:

3 Agus air a shon so, is còir dha ìobradh air son pheacanna, mar as leth an t-sluaigh, is amhuil sin as a leth féin mar an ceudna.

4 Agus cha ghabh aon duine an t-urram so dha féin, ach an tì a ta air a ghairm o Dhia, mar *bha* Aaron:

5 Is amhuil sin, cha do ghlòraich Crìosd e féin, gu bhi air a dhèanamh 'na àrd-shagart; ach an Tì a thubhairt ris, Is tu mo Mhac, an diugh ghin mi thu.

6 A réir mar a ta e ag ràdh mar an ceudna ann an *ionad* eile, *Is* sagart *thu* gu sìorruidh a réir òrduigh Mhelchisedeic.

7 Neach ann an làithibh 'fheòla, an déigh dha ùrnuighean agus athchuingean, maille ri h-àrd-éighich agus deuraibh, ìobradh suas do 'n Tì a bha comasach air a shaoradh o 'n bhàs, agus dh' éisdeadh ris thaobh an ni roimh an robh eagal air.

8 Ged bu Mhac e, dh' fhòghluim e ùmhlachd o na nithibh a dh' fhuiling e:

9 Agus air dha bhi air a dhèanamh foirfe, rinneadh e 'na ùghdar slàinte shìorruidh dhoibh-san uile a bhios ùmhal dha;

10 Air a ghairm le Dia 'na àrd-shagart, a réir òrduigh Mhelchisedeic.

11 Mu 'm bheil mòran againn r' a labhairt, agus cruaidh r' am mìneachadh; do bhrìgh gu bheil sibh mall 'nur n-éisdeachd.

12 Oir ged bu chòir dhuibh a réir na h-aimsir bhi 'nur luchd-teagaisg, tha feum agaibh gu 'n teagaisgeadh neach dhuibh a rìs ciod iad ceud-thoiseacha bhriathar Dhé; agus tha sibh air teachd chum *na h-inbhe* sin, gur mò a ta bainne dh' uir-

easbhuidh oirbh na biadh làidir.

13 Oir gach neach a ta gnàthachadh bainne, tha e neo-theòmadh air focal na fìreantachd: oir is naoidhean e.

14 Ach is ann do dhaoinibh foirfe a bhuineas biadh làidir, aig am bheil an ceudfaidh, tre ghnàthachadh fada, air an cleachdadh ri eadar-dhealachadh a chur eadar maith agus olc.

CAIB. VI.

UIME sin air fàgail duinn ceud-thoiseacha teagaisg Chrìosd, rachamaid air ar n-aghaidh chum foirfeachd; gun bhi rìs a' suidheachadh bunaite aithreachais o oibribh marbha, agus creidimh thaobh Dhé,

2 *Bunaite* teagaisg nam baisde, agus leagaidh nan làmh, agus aiseirigh nam marbh, agus breitheanais shìorruidh.

3 Agus nì sinn so, ma cheadaicheas Dia.

4 Oir *is* eu-comasach an dream sin a chaidh aon uair a shoillseachadh, agus a bhlais an tiodhlac nèamhaidh, agus a rinneadh 'nan luchd-comhpàirt do 'n Spiorad naomh,

5 Agus a bhlais deadh fhocal Dé, agus cumhachdan an t-saoghail ri teachd,

6 Agus a thuit air falbh, athnuadhachadh chum aithreachais: do bhrìgh gu bheil iad a' céusadh Mhic Dhé a rìs dhoibh féin, agus 'ga chur gu nàire fhollaisich.

7 Oir an talamh a dh'òlas a steach an t-uisge a tha teachd gu minic air, agus a bheir uaith luibheanna iomchuidh do 'n dream leis an saothraichear e, gheibh e beannachadh o Dhia:

8 Ach an talamh sin a bheir uaith droighionn agus drisean, *tha* e air a chur air cùl, agus fagus do mhallachadh; d'an deireadh bhi air a losgadh.

9 Ach is dearbh leinn nithe a's feàrr mu'r timchioll-sa, a mhuinntir ionmhuinn, agus nithe a tha dlùth do shlàinte, ged tha sinn a' labhairt mar so.

10 Oir cha'n 'eil Dia mìchothromach, gu'n dì-chuimhnicheadh e obair agus saothair bhur gràidh, a nochd sibh a thaobh 'ainme-san, am feadh gu'n d'rinn sibh frithealadh do na naomhaibh, agus gu bheil sibh a' frithealadh.

11 Agus is miann leinne gu'n dèan gach aon agaibh an dùrachd ceudna a nochdadh, chum làndearbhaidh an dòchais gus a' chrìoch:

12 Chum nach bì sibh leasg, ach 'nur luchd-leanmhuinn orrasan, a tha tre chreidimh agus fhoighidin a' sealbhachadh nan geallanna.

13 Oir an uair a thug Dia gealladh do Abraham, do bhrìgh nach feudadh e mionnan a thoirt air neach bu mhò, thug e mionnan air féin.

14 Ag ràdh, Gu fìrinneach, beannaichidh mi gu mòr thu, agus nì mi ro lìonmhor thu.

15 Agus mar sin an déigh dhasan feitheamh gu foighidneach, fhuair e sealbh air a' ghealladh.

16 Oir gu deimhin bheir daoine mionnan air an neach a's mò: agus dhoibh-san is crìoch air gach uile chonnsachadh mionnan chum daingneachaidh.

17 Uime sin air bhi do Dhia toileach air neo-chaochluidheachd a chomhairle fheuchainn ni's pailte do oighreachaibh a' gheallaidh, dhaingnich e le mionnaibh *e:*

18 Chum tre dhà ni neochaochluidheach, anns an *robh e* eu-comasach gu'n dèanadh Dia

breug, gu'm biodh againne comh-
fhurtachd làidir, a theich chum
dìdein gu greim a dhèanamh air
an dòchas a chuireadh romh-
ainn:
19 Ni a tha againn mar acair
an anama, araon cinnteach agus
daingean, agus a théid a steach
do'n ionad sin a ta'n taobh stigh
do'n bhrat-roinn,
20 Far an deachaidh an roimh-
ruith-fhear a steach air ar son-
ne, *eadhon* Iosa, a rinneadh 'na
àrd shagart gu sìorruidh a réir
òrduigh Mhelchisedeic.

CAIB. VII.

OIR b'e am Melchisedec so
righ Shaleim, sagart an
Dé a's ro àirde, neach a choinn-
ich Abraham a' pilltinn o àr nan
rìghrean, agus a bheannaich e;
2 D'an d'thug Abraham eadh-
on deachamh do'n uile: neach
a's e air tùs, air a eadar-theang-
achadh, rìgh na fìreantachd,
agus 'na dhéigh sin mar an
ceudna, rìgh Shaleim, 'se sin,
rìgh na sìthe;
3 Gun athair, gun mhàthair,
gun sinnsireachd, gun toiseach
làithean, gun deireadh beatha
aige; ach air a dhèanamh cos-
mhuil ri Mac Dhé, tha e fan-
tuinn 'na shagart gu sìorruidh.
4 A nis thugaibh an aire cia
mòr an duine so, d'an d'thug
eadhon am prìomh-athair Abra-
ham an deachamh do'n chreich.
5 Agus gu deimhin iadsan do
chloinn Lebhi, a tha faotainn
na sagartachd, tha àithne aca
deachamh a thogail o'n t-sluagh
a réir an lagha, sin r'a ràdh, o'm
bràithribh féin, ged thàinig iad
a mach á leasraidh Abrahaim:
6 Ach an tì nach 'eil air a
shloinneadh uatha-san, fhuair e
deachamh o Abraham, agus
bheannaich e e-san aig an robh na
geallanna.
7 Agus gun agadh sam bith,
beannaichear an tì a's lugha leis
an tì a's feàrr.
8 Agus an so tha daoine a
gheibh bàs a' faotainn deach-
aimh: ach an sin an Tì aig am
bheil fianuis gu bheil e beò.
9 Agus mar a dh' fheudas mi
ràdh, fhuaradh ann an Abraham
deachamh o Lebhi féin, a thogas
an deachamh:
10 Oir bha e fathast ann an
leasraidh 'athar, an uair a
choinnich Melchisedec e.
11 A nis nan tigeadh foir-
feachd tre shagartachd nan
Lebhitheach, (oir is ann r'a linn
a thugadh an lagh do'n t-sluagh,)
ciod am feum a bha air sagart
eile éirigh a réir òrduigh Mhel-
chisedeic, agus nach biodh e air
a ghairm a réir òrduigh Aaroin?
12 Oir air do'n t-sagartachd
bhi air a h-atharrachadh, is éigin
an lagh bhi air atharrachadh
mar an ceudna.
13 Oir an tì air an labhrar na
nithe sin, buinidh e do thréibh
eile, do nach d'rinn aon neach
frithealadh aig an altair.
14 Oir *is* soilleir gur ann o
Iudah dh'èirich ar Tighearn,
treubh air nach do labhair
Maois ni air bith thaobh sagart-
achd.
15 Agus tha e fathast ni's ro-
shoilleire, am feadh gu'n d'éirich
sagart eile a réir coslais Mhel-
chisedeic,
16 A rinneadh *'na shagart,*
cha'n ann a réir lagha àithne
fheòlmhoir, ach a réir cumhachd
beatha gun chrìoch.
17 Oir tha e dèanamh fianuis,
Gur sagart thu gach linn a réir
òrduigh Mhelchisedeic.
18 Oir gu deimhin tha an
àithne roimhe air a cur air cùl,
air son i bhi anmhunn agus neo-
tharbhach.
19 Oir cha d'rinn an lagh ni

sam bith foirfe, ach *rinn* toirt a
steach dòchais a's feàrr e ; tre'm
bheil sinn a' teachd am fagus do
Dhia.
20 Agus a mheud nach *d'rinn-
eadh sagart deth* gun mhionn-
aibh ;
21 (Oir rinneadh sagarta
dhiubh-san as eugmhais mhionn-
an: ach dheth-san le mionnaibh,
tre'n tì a thubhairt ris, Mhionn-
aich an Tighearn, agus cha
ghabh e aithreachas, *Is* sagart
thu gu sìorruidh, a réir òrduigh
Mhelchisedeic ;)
22 Is co mòr as sin a rinneadh
Iosa 'na urras air coimhcheangal
a's feàrr.
23 Agus bha gu deimhin
mòran diubh-san'nan sagartaibh,
do bhrìgh gu'n do bhacadh
dhoibh leis a' bhàs bhi mair-
eann :
24 Ach an *duine* so, do bhrìgh
gu mair e gu sìorruidh, tha
sagartachd neo-chaochluidheach
aige.
25 Air an aobhar sin tha e
mar an ceudna comasach air an
dream a thig a dh'ionnsuidh Dhé
trìd-san a thèarnadh gu h-iom-
lan, do bhrìgh gu bheil e beò gu
sìorruidh gu eadar-ghuidhe a
dhèanamh air an son.
26 Oir bha shamhuil sin do
àrd-shagart iomchuidh dhuinne,
a bha naomh, neo-lochdach, neo-
thruaillidh, air a dhealachadh o
pheacachaibh, agus a rinneadh
ni's àirde na na nèamha ;
27 Nach feum gach là mar na
h-àrd-shagairt ud ìobairtean
thoirt suas, air tùs air son a
pheacanna féin, agus an déigh
sin air son *pheacanna* an t-
sluaigh : oir rinn e so aon uair,
san àm a thug se e féin mar
ìobairt.
28 Oir tha an lagh a' dèanamh
àrd-shagarta do dhaoinibh aig
am bheil anmhuinneachd ; ach
focal nam mionnan a bha an
déigh an lagha, *a' dèanamh àrd-
shagairt* do'n Mhac, a tha air a
dhèanamh iomlan gu sìorruidh.

CAIB. VIII.

ANIS *is e so* suim nan nithe
a labhair sinn : Tha
shamhuil sin do àrd-shagart
againn, a tha air suidhe air deis
rìgh-chaithreach na mòrachd
anns na nèamhaibh ;
2 Ministeir nan ionad naomha,
agus an fhìor phàilliuin, a
shuidhich an Tighearn, agus cha
bu duine.
3 Oir tha gach uile àrd-shag-
art air òrduchadh chum tiodh-
lacan agus ìobairtean a thoirt
suas : uime sin b'éigin gu'm
biodh aig an duine so mar an
ceudna ni éigin r'a thabhairt
suas.
4 Oir nam biodh e air thal-
amh, cha bhiodh e 'na shagart,
do bhrìgh gu bheil sagairt ann
a tha tabhairt suas thiodhlac a
réir an lagha :
5 Muinntir a tha dèanamh
seirbhis le samhladh agus sgàile
nan nithe nèamhaidh, a réir mar
a dh'òrduicheadh do Mhaois le
Dia 'nuair a bha e air tì am
pàilliun a chur suas. Oir feuch,
(a ta e ag ràdh,) gu 'n dèan thu
na h-uile nithe réir an t-saim-
pleir a nochdadh dhuit san t-
sliabh.
6 Ach a nis fhuair e minis-
treileachd a's ro-fheàrr, a mheud
gu bheil e mar an ceudna 'na
eadar-mheadhonair air coimh-
cheangal a's feàrr, a chaidh
dhaingneachadh air geallaibh
a's feàrr.
7 Oir nam biodh an ceud
choimhcheangal sin gun uireas-
bhuidh ; cha'n iarrtadh àit do'n
dara coimhcheangal.
8 Oir, a' faotainn croin doibh,
a ta e ag ràdh, Feuch thig na

làithean, (tha an Tighearn ag
ràdh,) anns an dèan mi coimh-
cheangal nuadh ri tigh Israeil,
agus ri tigh Iudah:
9 Cha'n ann a réir a' choimh-
cheangail a rinn mi r' an aith-
richibh, anns an là a rug mi air
làimh orra chum an treòrachadh
a mach á talamh na h-Eiphit;
do bhrìgh nach d' fhan iad ann
am choimhcheangal, agus chuir
mise suarach iadsan, tha an
Tighearn ag ràdh.
10 Oir is e so an coimhcheang-
al a nì mi ri tigh Israeil an déigh
nan làithean ud, tha an Tigh-
earn ag ràdh; Cuiridh mi mo
reachdan 'nan inntinn, agus
sgrìobhaidh mi iad air an cridh-
eachaibh: agus bithidh mi a' m'
Dhia dhoibh, agus bithidh iadsan
'nan sluagh dhomh-sa.
11 Agus cha teagaisg iad
gach aon a choimhearsnach, ag-
us gach aon a bhràthair, ag
ràdh, Gabh eòlas air an Tigh-
earn: oir bithidh eòlas aca uile
orm, o'n neach a's lugha gus an
neach a's mò dhiubh.
12 Oir bithidh mise tròcair-
each d'an eu-ceartaibh, agus am
peacanna agus an aingidheachd
cha chuimhnich mi ni's mò.
13 Am feadh a ta e ag ràdh,
Coimhcheangal nuadh, rinn e'n
ceud *choimhcheangal* sean. A
nis an ni a ta aosda agus air fàs
sean, tha e fagus do dhol as an
t-sealladh.

CAIB. IX.

BHA ma seadh gu dearbh aig
a' cheud *phàilliun* òrduigh-
ean a thaobh seirbhis Dé, agus
naomh-ionad saoghalta.
2 Oir dheasaicheadh an ceud
phàilliun, anns an robh an coinn-
leir, agus am bòrd, agus aran
na fianuis, ris an abrar *an t-
ionad* naomh.
3 Agus an taobh a stigh do'n
dara roinn-bhrat, am pàilliun
ris an abrar an t-ionad a's ro
naomha;
4 Anns an robh an tùiseir òir,
agus àirc a' choimhcheangail air a
còmhdachadh mu'n cuairt le h-
òr, anns an robh a' phoit òir
anns an robh am mana, agus
slat Aaroin a bha fo bhlàth,
agus clàir a' choimhcheangail;
5 Agus os a ceann, cheruban
na glòire, a' cur sgàile air caith-
ir na tròcair; mu nach urrainn
sinn a nis labhairt fa leth.
6 A nis an uair a bha na nithe
so air an cur an òrdugh mar so,
chaidh na sagairt a ghnàth a
steach do'n cheud phàilliun, a'
coimhlionadh seirbhis *Dé:*
7 Ach do'n dara pàilliun
chaidh an t-àrd-shagart 'na aonar
a steach aon uair sa' bhliadhna,
cha b' ann as eugmhais fola, a
thug e suas air a shon féin,
agus *air son* seacharain an t-
sluaigh:
8 Air bhi do'n Spiorad
naomh a' nochdadh so, nach
robh fathast an t-slighe chum
an ionaid bu ro-naomha air a
foillseachadh, am feadh a bha an
ceud phàilliun fathast 'na sheas-
amh:
9 Ni a bha 'na shamhladh
do'n aimsir a ta làthair, anns
an robh araon tiodhlacan agus
ìobairtean air an toirt suas,
nach robh comasach air an tì a
bha dèanamh na seirbhis sin a
dhèanamh coimhlionta, thaobh
a choguis,
10 *An t-seirbhis* a bha mhàin
ann am biadhaibh agus ann an
deochaibh, agus ann an iomadh
gnè ionnlaid, agus deas-ghnàth-
achaibh a thaobh na feòla, a
chuireadh mar uallaich orra gu
àm an leasachaidh.
11 Ach air teachd do Chrìosd
'na àrd-shagart nan nithe maithe
a bha ri teachd, tre phàilliun bu

mhò agus bu diongmhalta, nach
d'rinneadh le làmhaibh, sin r' a
ràdh, nach robh do'n togail so ;
12 Agus cha b'ann tre fhuil
ghabhar agus laogh, ach tre
'fhuil féin a chaidh e steach aon
uair do'n ionad naomh, air dha
saorsa shìorruidh fhaotainn
dhuinne.
13 Oir ma nì fuil tharbh,
agus ghabhar, agus luaithre
aighe air a crathadh air an
dream a bha neòghlan, an
naomhachadh chum glanaidh
na feòla ;
14 Cia mòr a's mò nì fuil
Chrìosd, a thug e féin suas tre'n
Spiorad shìorruidh gun lochd do
Dhia, bhur coguis-sa ghlanadh o
oibribh marbha chum seirbhis
a dhèanamh do'n Dia bheò ?
15 Agus air a shon so is
e-san eadar-mheadhonair an
tiomnaidh-nuaidh, ionnus tre
fhulangas a' bhàis, chum saorsa
nan eu-ceart *a bha* fuidh 'n cheud
thiomnadh *a chosnadh*, gu'm
faigheadh iadsan a ta air an
gairm gealladh na h-oighreachd
shìorruidh.
16 Oir far am bheil tiom-
nadh, is éigin bàs an tiomnaidh-
fhir a bhi ann mar an ceudna.
17 Oir a ta tiomnadh daing-
ean an déigh bàis dhaoine: ach
cha 'n 'eil brìgh sam bith ann
am feadh a ta'n tiomnaidh-fhear
beò.
18 A réir sin, ni mò bha 'n
ceud *thiomnadh* air a choisreag-
adh as eugmhais fola.
19 Oir an uair a labhradh
gach uile àithne réir an lagha ris
an t-sluagh uile le Maois, air
dha fuil laogh agus ghabhar
a ghabhail, maille ri h-uisge,
agus oluinn scarlaid, agus hisop,
chrath e iad araon air an leabh-
ar agus air an t-sluagh uile,
20 Ag ràdh, 'S i so fuil an
tiomnaidh a dh'àithn Dia dhuibh.
21 Os bàrr, chrath e mar an
ceudna an fhuil air a' phàill-
iun, agus air soithichibh na
naomh-sheirbhis uile.
22 Agus is beag nach 'eil na
h-uile nithe air an glanadh le
fuil a' réir an lagha ; agus as
eugmhais dòrtaidh fola cha 'n
'eil maitheanas r'a fhaotainn.
23 B' fheumail uime sin gu'm
biodh samhlaidh nan nithe a ta
sna nèamhaibh air an glanadh
leo so ; ach na nithe nèamhaidh
féin le ìobairtibh a b' fheàrr na
iad so :
24 Oir cha deachaidh Crìosd a
steach do na h-ionadaibh naomha
làmh-dhèanta, nithe a ta 'nan
samhlachas air an fhìor *ionad* ;
ach do nèamh féin, chum a nis
e féin a nochdadh ann am fian-
uis Dé air ar son-ne :
25 No fòs chum e féin ìob-
radh gu minic, mar a théid an
t-àrd-shagart gach bliadhna
steach do'n ionad naomh, le fuil
nach leis féin.
26 (Oir mar sin b'éigin gu'm
fulaingeadh e gu minic o thois-
each an t-saoghail ;) ach a nis
dh'fhoillsicheadh e aon uair ann
an deireadh an t-saoghail,
chum peacadh a chur air cùl tre
e féin ìobradh.
27 Agus amhuil a ta e air òrd-
uchadh do dhaoinibh bàs fhaot-
ainn aon uair, ach 'na dhéigh so
breitheanas :
28 Mar sin thugadh Crìosd
suas aon uair a thoirt air falbh
peacanna mhòran, ach an dara
uair as eugmhais peacaidh foill-
sichear e dhoibh-san aig am
bheil sùil ris, chum slàinte.

CAIB. X.

UIME sin air bhi aig an lagh sgàile nithe maithe ri teachd, *agus* cha'n e fìor-choslas nan nithe féin, cha'n 'eil e com-asach dha an dream a thig d'a

ionnsuidh a chaoidh a dhèanamh
coimhlionta leis na h-ìobairtibh
sin, a bha iad a' toirt suas o
bhliadhna gu bliadhna a ghnàth.
2 Oir an sin nach sguireadh
iad do bhi 'gan toirt suas? do
bhrìgh nach biodh aig luchd
dèanamh na naomh-sheirbhis
tuilleadh coguis air bith peac-
aidh, air dhoibh bhi aon uair
air an glanadh.
3 Ach anns na *h-ìobairtibh* sin
nithear ath-chuimhneachadh air
na peacaibh gach bliadhna.
4 Oir cha 'n 'eil e'n comas gu
tugadh fuil tharbh agus ghabhar
peacanna air falbh.
5 Uime sin ag teachd dha
do'n t-saoghal, a ta e ag ràdh,
Iobairt agus tabhartas cha b'àill
leat, ach dh'ulluich thu corp
dhomh-sa:
6 Ann an ìobairtibh-loisgte,
agus ann an ìobairtibh air son
peacaidh cha robh tlachd agad:
7 An sin thubhairt mise, Feuch,
tha mi a' teachd, (ann an rola
an leabhair tha sud sgrìobhta
orm,) chum do thoil-sa a dhèan-
amh, o Dhé.
8 Air dha a ràdh roimh sin,
Iobairt, agus tabhartas, agus
ìobairte-loisgte, agus ìobairt air
son peacaidh cha b'àill leat, agus
cha robh do thlachd annta, (a
tha air an toirt suas a réir an
lagha;)
9 An sin thubhairt e, Feuch,
a ta mi a' teachd a dhèanamh do
thoil-sa, O Dhé. Tha e cur air
cùl a' cheud ni, chum gu'n daing-
nich e an dara ni.
10 Leis an toil so tha sinne
air ar naomhachadh, tre toirt
suas cuirp Iosa Crìosd aon uair.
11 Agus tha gach uile shagart
a' seasamh gach là, a' frithealadh
agus a' toirt suas nan ìobairt
cheudna gu minic, nithe do nach
'eil e'n comas a chaoidh peacanna
thoirt air falbh:
12 Ach an duine so, an déigh
dha aon ìobairt a thoirt suas air
son peacaidh, shuidh e a chaoidh
tuilleadh air deas làimh Dhé;
13 A' feitheamh o sin suas
gus an cuirear a naimhde 'nan
stòl-chos fo 'chosaibh.
14 Oir le aon ìobairt rinn e
chaoidh foirfe iadsan a ta air an
naomhachadh.
15 Agus tha an Spiorad
naomh mar an ceudna a' dèan-
amh fianuis duinne *air na nith-
ibh so:* oir an déigh dha ràdh
roimh,
16 Is e so an coimhcheangal
a nì mi riu an déigh nan làithean
ud, tha an Tighearn ag ràdh,
Cuiridh mi mo reachdan 'nan
cridhe, agus sgrìobhaidh mi iad
air an inntinn:
17 Agus am peacanna agus
an eu-cearta cha chuimhnich mi
ni's mò.
18 A nis, far am bheil maith-
eanas nan nithe so, cha 'n 'eil
tabhartas air son peacaidh ann
ni's mò.
19 Uime sin, a bhràithre, do
bhrìgh gu bheil dànachd againn
chum dol a steach do'n ionad
a's naomha tre fhuil Iosa,
20 Air slighe nuaidh agus
bheò a choisrig e dhuinne, tre'n
roinn-bhrat, sin r'a ràdh, tre
'fheòil féin:
21 Agus do bhrìgh gu bheil
againn àrd-shagart os ceann
tighe Dhé,
22 Thigeamaid am fagus le
cridhe fìor, ann an làn dearbh-
bheachd a' chreidimh, le ar
cridheachaibh air an crath-
ghlanadh o dhroch coguis, agus
le ar cuirp air an nigheadh le h-
uisge glan.
23 Cumamaid gu daingean
aidmheil ar dòchais gun chlaon-
adh, (oir is fìrinneach an Tì a
gheall:)
24 Agus thugamaid an aire d'a

chéile chum ar brosnachadh gu
gràdh, agus gu deadh oibribh :
25 Gun bhi leigeadh dhinn
sinn féin a chruinneachadh an
ceann a chéile, mar is gnàth le
dream àraidh ; ach a' comhair-
leachadh *a chéile :* agus gu ma
mòid *a nì sinn* so, gu bheil sibh
a' faicinn an là a' tarruing am
fagus.
26 Oir ma pheacaicheas sinn
do ar toil féin an déigh dhuinn
eòlas na fìrinn fhaotainn, cha'n
fhàgar tuilleadh dhuinn ìobairt
air son peacaidh,
27 Ach dùil eagalach ri breith-
eanas, agus fearg theinnteach,
a sgriosas na h-eascairdean.
28 An neach a rinn tàir air
lagh Mhaois, bhàsaich e gun
tròcair, fo dhithis no thriuir do
fhianuisibh :
29 Cia mòr is mò na sin am
peanas a shaoileas sibh air am
measar e-san toillteanach, a
shaltair fo 'chosaibh Mac Dhé,
agus a mheas mar ni mì-naomha
fuil a' choimhcheangail, leis an
do naomhaicheadh e, agus a rinn
tarcuis air Spiorad nan gràs ?
30 Oir is aithne dhuinn an
Tì a thubhairt, *Is* leam-sa an
dìoghaltas, agus bheir mi dìol-
adh uam, tha an Tighearn ag
ràdh : agus a rìs, Bheir an Tigh-
earn breth air a shluagh.
31 *Is* ni eagalach tuiteam ann
an làmhaibh an Dé bheò.
32 Ach biodh ath-chuimhne
agaibh air na làithibh a chaidh
seachad, anns an d'fhuiling sibh,
an déigh dhuibh bhi air bhur
soillseachadh, gleachda mòr
fulangais ;
33 Ann an cuid am feadh a
rinneadh sibh 'nur ball-amhairc,
araon tre mhaslaibh agus thriob-
laidibh ; agus ann an cuid, am
feadh a rinneadh sibh 'nur comp-
anaich dhoibh-san ris an do
bhuineadh mar sin.
34 Oir bha comh-fhulangas
agaibh rium-sa ann am gheimh-
libh, agus ghabh sibh le 'luath-
ghair ri creachadh bhur maoin,
air dhuibh fios a bhi agaibh ann-
aibh féin gu bheil agaibh air
nèamh maoin a's feàrr, agus a
ta maireannach.
35 Uime sin na tilgibh uaibh
bhur muinghin, aig am bheil
mòr dhìol-thuarasdal.
36 Oir a ta feum agaibh air
foighidin ; chum an déigh
dhuibh toil Dé a dhèanamh,
gu'm faigh sibh an gealladh.
37 Oir fathast seallan beag,
agus an Tì a ta ri teachd thig e,
agus cha dèan e moille.
38 A nis bithidh am fìrean
beò tre chreidimh : ach ma
philleas *neach sam bith* air ais,
cha bhi aig m'anam-sa tlachd ann.
39 Ach cha 'n 'eil sinne do'n
dream sin a philleas air an ais
chum sgrios ; ach do'n dream a
chreideas, chum tèarnaidh an
anama.

CAIB. XI.

A NIS is e creidimh brìgh nan
nithe ri'm bheil dòchas,
dearbh-chinnte nan nithe nach
faicear.
2 Oir is ann tre so a fhuair
na sinnsirean deadh theisteas.
3 Tre chreidimh tha sinn
a' tuigsinn gu'n do chruthaich-
eadh na saoghail tre fhocal Dé,
air chor as nach d'rinneadh na
nithe a chithear do nithibh a
bha r'am faicinn.
4 Tre chreidimh thug Abel
suas do Dhia ìobairt ni b'fheàrr
na Cain, tre an d'thugadh teist-
eas dha gu'n robh e 'na fhìrean,
air bhi do Dhia a' dèanamh fia-
nuis d'a thiodhlacaibh : agus tre
sin, air dha bhi marbh, tha e
fathast a' labhairt.
5 Tre chreidimh dh'atharr-
aicheadh Enoch chum nach
faiceadh e bàs ; agus cha d'-

'fhuaradh e, do bhrìgh gu'n d'atharraich Dia e: oir roimh 'atharrachadh thugadh fianuis da, Gu'n do thaitinn e ri Dia.

6 Ach as eugmhais creidimh cha'n 'eil e'n comas a thoileachadh: oir is éigin do'n tì a thig a dh'ionnsuidh Dhé a chreidsinn gu bheil e ann, agus gur e an Tì e a bheir duais do'n dream a dh'iarras e gu dìchiollach.

7 Tre chreidimh air do Noah rabhadh fhaotainn o Dhia mu thimchioll nithe nach robh idir r'am faicinn, agus eagal a ghabhail, dh'ulluich e àirc chum tèarnaidh a theaghlaich; tre'n do dhìt e an saoghal, agus rinneadh e 'na oighre air an fhìreantachd a ta thaobh creidimh.

8 Tre chreidimh, 'nuair a ghairmeadh Abraham gu dol a mach do ionad a bha e gu fhaotainn an déigh sin mar oighreachd, fhreagair e; agus dh'imich e mach gun fhios a bhi aige c'àit an robh e dol.

9 Tre chreidimh bha e air chuairt ann an tìr a gheallaidh, mar ann an tìr choimhich, a' gabhail comhnuidh ann am pàilliunaibh maille ri h-Isaac agus Iacob, comh-oighreachan a' gheallaidh cheudna.

10 Oir bha sùil aige ri baile aig am bheil bunaitean, air am *bheil* Dia 'na fhear-dealbhaidh agus 'na fhear-togail.

11 Tre chreidimh mar an ceudna fhuair Sarah féin neart gu sliochd a ghabhail 'na broinn, agus rug i leanabh an déigh dh'i dol thar aois *cloinne*, do bhrìgh gu'n do mheas i gu'n robh e-san fìrinneach a thug an gealladh.

12 Uime sin ghineadh o aon a mhàin, agus e-san ionnan agus marbh, sliochd mar reulta nèimh thaobh lìonmhoireachd, agus mar a' ghaineamh air tràigh na fairge do-àireamh.

13 Fhuair iad so uile bàs ann an creidimh, gun na geallanna fhaotainn, ach air dhoibh am faicinn fad o làimh, (agus an làn-chreidsinn,) ghabh iad riu, agus dh'aidich iad gu'm bu choigrich agus luchd-cuairt air an talamh iad féin.

14 Oir an dream a ta ag ràdh nan nithe sin, tha iad a' nochdadh gu soilleir gu bheil iad ag iarraidh dùthcha.

15 Agus gu fìrinneach nam biodh iad cuimhneachail air an *dùthaich* sin, as an d'thàinig iad a mach, dh'fheudadh iad àm iomchuidh fhaghail air pilleadh:

16 Ach a nis tha déidh aca air *dùthaich* a's feàrr, eadhon *dùthaich* nèamhaidh: uime sin cha nàr le Dia, gu'n goirear an Diasan dheth: oir dh'ulluich e dhoibh baile.

17 Tre chreidimh dh'ìobair Abraham, air dha bhi air a dhearbhadh, *a mhac* Isaac; agus thug an tì a fhuair na geallanna suas 'aon-ghin *mhic*;

18 Ris an dubhradh, Ann an Isaac goirear do shliochd:

19 A' meas gu'm bu chomasach Dia air a thogail eadhon o na marbhaibh; o'n d' fhuair se e eadhon ann an cosamhlachd.

20 Tre chreidimh bheannaich Isaac Iacob agus Esau mu thimchioll nithe a bha ri teachd.

21 Tre chreidimh bheannaich Iacob, ag faghail bàis da, dithis mhac Ioseiph; agus rinn e aoradh *a' leigeadh a chudthrom* air bàrr a bhata.

22 Tre chreidimh rinn Ioseph, ri àm faghail a' bhàis da, iomradh air dol a mach chloinn Israeil; agus thug e àithne mu thimchioll a chnàmh.

23 Tre chreidimh an uair a rugadh Maois, dh'fholaicheadh e trì mìosan le phàrantaibh, do bhrìgh gu'm fac iad gu'm bu

leanabh tlachdmhor e; agus cha
robh eagal orra roimh àithne an
rìgh.
24 Tre chreidimh air teachd
gu h-aois do Mhaois, dhiùlt e
bhi air a ghairm 'na mhac do
nighinn Pharaoh;
25 A' ròghnachadh àmhghar
fhulang maille ri sluagh Dhé,
roimh shòlas a' pheacaidh a
mhealtuinn rè seal;
26 A' meas gu'm bu mhò an
saoibhreas masladh Chrìosd na
ionmhaisnah-Eiphit: oirbhasùil
aige ris an luach-saoithreach.
27 Tre chreidimh thréig e'n
Eiphit, gun eagal a bhi air roimh
chorruich an rìgh: oir bha e
làidir 'na inntinn, mar neach a
bha faicinn an Tì a ta neo-fhaic-
sinneach.
28 Tre chreidimh ghléidh e
a' chàisg, agus an dòrtadh fola,
chum nach beanadh an tì a
sgrios na ceud-ghin riusan.
29 Tre chreidimh chaidh iad
tre a' mhuir ruaidh, mar tre
thalamh tioram: ni 'nuair a
thug na h-Eiphitich ionnsuidh
air a dhèanamh, bhàthadh iad.
30 Tre chreidimh thuit ball-
acha Iericho, an déigh bhi air
an cuairteachadh rè sheachd
làithean.
31 Is ann tre chreidimh nach
do sgriosadh Rahab an strìopach
maille riusan nach do chreid,
'nuair a ghabh i ris an luchd-
brathaidh an sìth.
32 Agus ciod tuilleadh a their
mi? oir theirgeadh an ùine
dhomh ann an labhairt mu
Ghideon, Bharac, agus Shamp-
son, agus Iephthah, Dhaibhidh
mar an ceudna, agus Shamuel,
agus na fàidhibh:
33 Muinntir, tre chreidimh,
a cheannsaich rìoghachdan, a
dh'oibrich fìreantachd, a fhuair
geallanna, a dhruid beoil leòmh-
an,
34 A mhùch neart teine, a
chaidh as o fhaobhar a' chlaidh-
eimh, o anmhuinneachd a rinn-
eadh neartmhor, a dh'fhàs treun
ann an cath, a chuir air theich-
eadh armailte nan coimheach.
35 Fhuair mnài am mairbh
air an togail a rìs gu beatha:
agus chràidh-phianadh dream
eile, gun iad a ghabhail ri saor-
sa; chum gu faigheadh iad
aiseirigh a b'fheàrr.
36 Fhuair dream eile deuch-
ainn do fhanoidibh, agus do
sgiùrsaibh, seadh fòs, do gheimh-
libh agus do phrìosan.
37 Chlachadh iad, shabhadh
as a chéile iad, bhuaireadh iad,
chuireadh gu bàs leis a' chlaidh-
eamh iad: chaidh iad mu'n cuairt
'nam *fògaraich* ann an croicnibh
chaorach agus ghabhar, ann an
uireasbhuidh, ann an trioblaid-
ibh, ann an cràdh;
38 (Dream air nach b'airidh
an saoghal;) a' dol air seacharan
ann am fàsaichibh, agus air
sléibhtibh, agus ann an uamh-
aibh agus ann an slochdaibh na
talmhainn.
39 Agus air dhoibh so uile
deadh theisteas fhaotainn tre
chreidimh, cha d'fhuair iad an
gealladh:
40 Air do Dhia ni éigin a's
feàrr a sholar dhuinne, ionnus
nach biodh iadsan air an dèan-
amh foirfe as ar n-eugmhais-ne.

CAIB. XII.

UIME sin, air dhuinne bhi air
ar cuairteachadh le neul co
mòr do fhianuisibh, cuireamaid
dhinn gach lethtrom, agus am
peacadh a ta gu furas ag iadhadh
umainn, agus ruitheamaid le
foighidin an réis a chuireadh
romhainn,
2 Ag amharc air Iosa, ceann-
ard agus fear-crìochnaich *ar*
creidimh, neach air son an

aoibhneis a chuireadh roimhe, a
dh'fhuiling an crann-céusaidh,
a' cur ha nàire an neo-shuim,
agus a shuidh air deis rìgh-
chaithreach Dé.
3 Uime sin thugaibh fa'near
e-san a dh'fhuiling a shamhuil
sin do ana-cainnt o pheacaich
'na aghaidh féin, air eagal gu'm
bì sibh sgìth agus lag ann bhur
n-inntinnibh.
4 Cha do sheas sibh fathast
gu fuil, a' cathachadh an aghaidh
peacaidh.
5 Agus dhì-chuimhnich sibh
an earail a ta labhairt ribh mar
ri cloinn, A mhic, na cuir suar-
ach smachdachadh an Tighearn,
agus na fannaich 'nuair a chron-
aichear leis thu:
6 Oir an tì a's ionmhuinn leis
an Tighearn, smachdaichidh se
e, agus sgiùrsaidh e gach mac ris
an gabh e.
7 Ma ghiùlaineas sibh smachd-
achadh, tha Dia a' buntuinn
ribh mar ri cloinn: oir cò am
mac nach smachdaich an t-Ath-
air?
8 Ach ma tha sibh as eug-
mhais smachdachaidh, d'am
bheil na h-uile 'nan luchd-comh-
pàirt, an sin is clann dìolain sibh,
agus cha chlann *dligheach*.
9 Os bàrr, bha againn aith-
riche thaobh na feòla, a smachd-
aich sinn, agus thug sinn urr-
am dhoibh: nach mò gu mòr *is
còir dhuinn* bhi ùmhal do Athair
nan spiorad, agus a bhi beò?
10 Oir gu deimhin smachd-
aich iadsan sinn rè beagain do
làithibh a réir an toile féin; ach
e-san chum ar leas, ionnus gu'm
bitheamaid 'nar luchd-comh-
pàirt d'a naomhachd.
11 Ach cha mheasar smachd-
achadh air bith am feadh a ta e
làthair sòlasach, ach doilgheas-
ach: gidheadh, 'na dhéigh sin
bheir e uaith toradh sìochail na
fìreantachd, do'n dream a ta *gu
dligheach* air an cleachdadh ris.
12 Uime sin, togaibh suas na
làmhan a ta air tuiteam sìos,
agus *neartaichibh* na glùine laga;
13 Agus dèanaibh cos-cheuma
dìreach do 'ur cosaibh, air eagal
gu'm bì an ni sin a ta bacach air
a thionndadh as an t-slighe; ach
gu ma mò bhiodh e air a shlàn-
uchadh.
14 Leanaibh sìth maille ris na
h-uile dhaoinibh, agus naomh-
achd, ni as eugmhais nach faic
neach air bith an Tighearn:
15 A' toirt an ro-aire, air
eagal gu'n tig neach sam bith a
dhéidh-làimh air gràs Dé; air
eagal air fàs suas do fhrèimh
seirbhe sam bith, gu'n cuir e
dragh oirbh, agus le so gu'm bì
mòran air an salachadh:
16 Air eagal gu'm bì fear
strìopachais ann, no neach mì-
naomha sam bith, mar Esau, a
reic air son aoin ghreim bìdh
còir a cheud-bhreithe.
17 Oir a ta fhios agaibh 'nuair
a b'àill leis an déigh sin am
beannachadh a shealbhachadh,
gu'n do dhiùltadh e: oir cha
d'fhuair e àit aithreachais, ged
dh'iarr se e gu dùrachdach le
deuraibh.
18 Oir cha d'thàinig sibh
chum an t-sleibh ris am feudtadh
beantuinn, agus a bha losgadh le
teine, no chum duibhre, agus
dorchadais, agus doininn,
19 Agus fuaim na trompaid,
agus guth nam briathar, ionnus
gu'n do ghuidh an dream a
chual e nach labhairteadh am
focal riu tuilleadh:
20 (Oir cha b'urrainn iad an
ni sin a chaidh àithneadh dhoibh
iomchar, Agus ma bheanas fiu
ainmhidh ris an t-sliabh, clachar
e, no cuirear sleagh a mach
troimhe.
21 Agus bu co uamhasach an

sealladh, as gu'n dubhairt Maois, Tha eagal ro mhòr agus crith orm :)

22 Ach tha sibh air teachd gu sliabh Shioin, agus gu caithir an Dé bheò, an Ierusalem nèamhaidh, agus cuideachd do-àireamh do ainglibh,

23 Gu làn-choimhthional agus eaglais nan ceud-ghin, a tha sgrìobhta sna nèamhaibh, agus gu Dia breitheamh nan uile, agus gu spioradaibh nam fìrean air an dèanamh foirfe,

24 Agus gu Iosa eadarmheadhonair a' choimhcheangail nuaidh, agus chum fola a' chrathaidh, a tha labhairt nithe a's feàrr na *fuil* Abeil.

25 Thugaibh an aire nach diùlt sibh e-san a ta labhairt : oir mur deachaidh iadsan as a dhiùlt an tì a labhair *o Dhia riu* air talamh, is lugha gu mòr na sin *a théid* sinne *as*, ma thionndaidheas sinn air falbh uaithesan a ta *labhairt* o nèamh :

26 Neach aig an do chrath a ghuth an talamh an sin : ach a nis gheall e, ag ràdh, Aon uair eile fathast crathaidh mi cha'n e an talamh a mhàin, ach nèamh mar an ceudna.

27 Agus a ta *am focal* so, Aon uair eile, a' ciallachadh atharrachaidh nan nithe sin a ghabhas crathadh, mar nithe a rinneadh, chum gu fanadh na nithe nach gabh crathadh.

28 Uime sin air dhuinne rìoghachd fhaotainn nach feudar a ghluasad, biodh againn gràs, leis an dèan sinn seirbhis gu taitneach do Dhia, le h-urram agus eagal diadhaidh :

29 Oir a ta ar Dia-ne 'na theine dian-loisgeach.

CAIB. XIII.

FANADH gràdh bràthaireil *agaibh.*

2 Na dearmadaibh aoidheachd a thoirt do choigrich ; oir le so thug dream àraidh aoidheachd do ainglibh gun fhios doibh.

3 Bithibh cuimhneachàil orrasan a tha ceangailte, mar gu'm biodh sibh ceangailte maille riu ; *agus* air an dream a tha fulang an-shocair, mar mhuinntir a tha sibh féin mar an ceudna anns a' choluinn.

4 *Tha*'m pòsadh urramach anns na h-uile, agus an leabadh neo-shalach : ach air luchdstrìopachais agus adhaltrannais bheir Dia breth.

5 *Biodh bhur* caithe-beatha gun sannt ; agus bithibh toilichte leis na nithibh a tha làthair agaibh : oir thubhairt e, Cha'n fhàg, agus cha tréig mi am feasd thu.

6 Ionnus gu'm feud sinn a ràdh gu dàna, Is e'n Tighearn m' fhear-cuideachaidh, agus cha'n eagal leam aon ni a dh'fheudas duine dhèanamh orm.

7 Bithibh cuimhneachail air bhur cinn-iuil, a labhair ribh focal Dé : leanaibh an creidimhsan, a' beachdachadh air crìch an caithe-beatha :

8 Iosa Crìosd an dé, agus an diugh, agus gu sìorruidh an Tì ceudna.

9 Na bithibh air bhur giùlan mu'n cuairt le teagasgaibh eagsamhla coimheach : oir is maith an ni an cridhe bhi air a dhaingneachadh le gràs, cha'n ann le biadhaibh, nithe nach d'thug tairbhe do'n dream a ghnàthaich iad.

10 Tha altair againne, dheth nach 'eil còir aca-san a bheag itheadh, a tha dèanamh seirbhis do'n phàilliun.

11 Oir a ta cuirp nan ainmhidhean sin, aig am bheil am fuil air a toirt a steach air son peacaidh do'n ionad naomh leis

an àrd-shagart, air an losgadh
an leth muigh do'n champ.
12 Uime sin chum gu 'n dèan-
adh Iosa an sluagh a naomhach-
adh le 'fhuil féin, dh' fhuiling e
mar an ceudna an taobh a muigh
do'n gheata.
13 Air an aobhar sin rach-
amaid a mach d'a ionnsuidh-san
an taobh a muigh do 'n champ a'
giùlan a mhaslaidh-san.
14 Oir an so cha'n 'eil againn
baile a mhaireas, ach a ta sinn
ag iarraidh aoin a ta ri teachd.
15 Uime sin trìd-san thuga-
maid suas ìobairt buidheachais
do Dhia a ghnàth, 's e sin, tor-
adh *ar* bilean, a' toirt molaidh
d'a ainm.
16 Ach na dì-chuimhnichibh
maith a dhèanamh, agus comh-
roinn a thoirt uaibh: oir a ta an
leithide sin do ìobairtibh tait-
neach do Dhia.
17 Bithibh ùmhal do 'ur cinn-
iuil, agus thugaibh géill doibh:
oir tha iad ri faire air bhur n-
anamaibh, mar mhuinntir d'an
éigin cunntas thoirt uatha: chum
gu'n dèan iad e le gàirdeachas,
agus cha 'n e le doilgheas: oir
tha so neo-tharbhach dhuibhse.
18 Dèanaibh ùrnuigh air ar
son-ne: oir is dòigh leinn gu
bheil deadh choguis againn, air
dhuinn bhi toileach ar beatha
a chaitheadh gu cubhaidh anns
na h-uile nithibh.
19 Ach is mòid a ghuidheam
oirbh so a dhèanamh, chum gur
luathaid a dh' aisigear mise
dhuibh.
20 A nis gu dèanadh Dia na
sìthe, a thug air ais o na marbh-
aibh ar Tighearn Iosa, àrd-
bhuachaill nan caorach, tre
fhuil a 'choimhcheangail shìor-
ruidh,
21 Sibhse coimhlionta anns
gach uile dheadh obair, chum
sibh a dhèanamh a thoile-san,
ag oibreachadh annaibh an ni a
ta taitneach 'na làthair-san, tre
Iosa Crìosd; dhasan *gu robh*
glòir gu saoghal nan saoghal.
Amen.
22 Agus guidheam oirbh, a
bhràithre, sibh a ghiùlan focal
na h-earalach; oir sgrìobh mi
gu h-àithghearr do 'ur n-ionn-
suidh.
23 Biodh fhios agaibh gu 'n
do chuireadh ar bràthair Timo-
teus air a chomas; maille ris-
san, ma thig e gu goirid, chì mi
sibh.
24 Cuiribh fàilte orra-san uile
a tha 'nan cinn-iuil duibh, agus
air na naoimh uile. Tha muinntir
na h-Eadailt a' cur fàilte oirbh.
25 Gràs *gu robh* maille ribh
uile. Amen.

Litir Choitchionn an Abstoil SHEUMAIS.

CAIB. I.

THA Seumas seirbhiseach
Dhé, agus an Tighearn
Iosa Crìosd, a' cur beannachd
chum an dà thréibh dheug a tha
air an sgapadh o chéile.
2 Mo bhràithre, measaibh
mar an uile ghàirdeachas 'nuair
a thuiteas sibh ann an iomadh
gnè dheuchainnean;
3 Air dhuibh fios *so* bhi ag-
aibh, gu 'n oibrich dearbhadh
bhur creidimh foighidin.
4 Ach biodh aig an fhoighid-

in *a* h-obair dhiongmhalta féin, chum gu'm bì sibh diongmhalta agus iomlan, gun uireasbhuidh ni sam bith.

5 Ma tha aon neach agaibh a dh'uireasbhuidh gliocais, iarradh e o Dhia, a bheir do gach neach gu pailt, agus nach dèan maoidheamh ; agus bheirear dha e.

6 Ach iarradh e le creidimh, gun bhi fuidh amharus sam bith : oir an tì a tha fuidh amharus, is cosmhuil e ri tonn na fairge, a shéidear le gaoith, agus a tha air a luasgadh a null agus a nall.

7 Oir na saoileadh an duine sin gu'm faigh e ni air bith o'n Tighearn.

8 Tha fear na h-inntinn dùbailte neo-sheasmhach 'na uile shlighibh.

9 Dèanadh am bràthair a tha ìosal gàirdeachas 'na àrdachadh :

10 Ach an duine saoibhir, 'na ìsleachadh: do bhrìgh mar bhlàth an fheoir gu'n téid e seachad :

11 Oir air éirigh do'n ghréin le dian theas, crìonaidh i am feur, agus tuitidh a bhlàth, agus théid maise a dhreach am mugha: is amhuil sin mar an ceudna a sheargas an duine saoibhir 'na shlighibh.

12 Is beannaichte an duine a ghiùlaineas buaireadh : oir 'nuair a dhearbhar e, gheibh e crùn na beatha, a gheall an Tighearn do'n dream a ghràdhaicheas e.

13 Na abradh neach sam bith 'nuair a bhuairear e. Tha mi air mo bhuaireadh le Dia : oir cha chomasach Dia a bhuaireadh le h-olc, ni mò a bhuaireas e neach sam bith.

14 Ach tha gach duine air a bhuaireadh, 'nuair a thairngear, agus a thàlaidhear e le 'anamiann féin.

15 An sin air bhi do'n anamiann torrach, beiridh e peacadh: agus air do'n pheacadh bhi air a chrìochnachadh, beiridh e bàs.

16 Na bithibh air bhur mealladh, mo bhràithre gràdhach.

17 Tha gach uile dheadh thabhartas, agus gach uile thiodhlac iomlan o'n àirde, a' teachd a nuas o Athair na soillse, maille ris nach 'eil atharrachadh, no sgàile tionndaidh.

18 O 'thoil féin ghin e sinn le focal na fìrinn, chum gu'm bitheamaid 'nar gnè cheud-toraidh d'a chreutairibh.

19 Uime sin, mo bhràithre gràdhach, biodh gach duine ealamh chum éisdeachd, mall chum labhairt, mall chum feirge :

20 Oir cha 'n oibrich fearg duine fìreantachd Dhé.

21 Uime sin cuiribh uaibh gach uile shalachar, agus anabharr mì-ruin, agus gabhaibh do bhur n-ionnsuidh le macantas am focal a tha air a shuidheachadh annaibh, a tha comasach air bhur n-anaman a thèarnadh.

22 Ach bithibh-sa 'nur luchd chur an gnìomh an fhocail, agus na b'ann 'nur luchd-éisdeachd a mhàin, 'gur mealladh féin.

23 Oir ma tha neach air bith na fhear-éisdeachd an fhocail, agus cha 'n ann 'na fhear-dèanamh *d'a réir* is cosmhuil e ri duine a tha 'g amharc air 'aghaidh nàdurra féin ann an sgàthan:

24 Oir bheachdaich e air féin, agus dh'imich e roimhe, agus dhì-chuimhnich e air ball ciod an coslas duine a bh'ann féin.

25 Ach ge b'e bheachdaicheas gu dùrachdach air lagh diongmhalta na saorsa, agus a bhuanaicheas *ann*, gun e bhi 'na fhear-éisdeachd dearmadach, ach 'na fhear-dèanamh na h-oibre, bithidh an duine so beannaichte 'na dhèanadas.

26 Ma shaoileas neach air
bith 'nur measg gu bheil e diadh-
aidh, 'gun bhi cur sréin r'a
theangaidh, ach a' mealladh a
chridhe féin, *is* dìomhain diadh-
achd an duine so.
27 'S i so an diadhachd fhìor-
ghlan agus neo-shalach am fian-
uis Dé agus an Athar, dìlleachd-
ain agus bantracha fhiosrachadh
'nan trioblaid, *agus* neach 'ga
choimhead féin gun smal o'n t-
saoghal.

CAIB. II.

MO bhràithre, na biodh ag-
aibh creidimh ar Tigh-
earna Iosa Crìosd, *Tighearna*
na glòire, maille ri gnùis-
bhreth.
2 Oir ma thig a steach do 'ur
coimhthional duine air am bheil
fàinne òir, ann an eudach deal-
rach, agus gu'n tig a steach mar
an ceudna duine bochd ann an
eudach suarach;
3 Agus gu'n amhairc sibh le
meas air an duine sin air am
bheil an deadh thrusgan, agus
gu'n abair sibh ris, Suidh thusa
an so ann an àit inbheach; agus
gu'n abair sibh ris an *duine*
bhochd, Seas thusa an sin, no
suidh an so fo stòl mo chos:
4 Nach 'eil sibh mar sin leth-
bhretheach annaibh féin, agus
nach d'rinneadh sibh 'nur breith-
eamhnaibh dhroch smuainte?
5 Eisdibh, mo bhràithre
gràdhach, nach do thagh Dia
bochdan an t-saoghail so, saoibh-
ir ann an creidimh, agus 'nan
oighreachaibh air an rìoghachd,
a gheall e dhoibh-san a ghràdh-
aicheas e?
6 Ach thug sibhse masladh
do'n bhochd. Nach 'eil na
daoine saoibhir ri an-tighearn-
as oirbh, agus 'gur tarruing gu
caithrichibh-breitheanais?
7 Nach 'eil iad a' toirt toibh-
eim do'n ainm òirdheirc, a dh'-
ainmichear oirbh?
8 Ma choimhlionas sibh an
lagh rìoghail a réir an sgriob-
tuir, Gràdhaich do choimhears-
nach mar thu féin, is maith a
nì sibh:
9 Ach ma nì sibh leth-bhreth
air daoinibh, tha sibh a' dèan-
amh peacaidh, agus tha sibh air
bhur fàgail shìos leis an lagh
mar a luchd-brisidh.
10 Oir ge b'e neach a choimh-
ideas an lagh uile, agus a thuis-
licheas ann an aon *àithne*, tha e
ciontach do'n iomlan.
11 Oir an tì a thubhairt, Na
dèan adhaltrannas, thubhairt e
mar an ceudna, Na dèan mort-
adh. A nis ged nach dèan thu
adhaltrannas, gidheadh ma nì
thu mortadh, rinneadh fear-
brisidh an lagha dhìot.
12 Gu ma h-amhluidh sin a
labhras sibhse, agus gu ma h-
amhluidh a nì sibh, mar iadsan
air an téid breth a thoirt le lagh
na saorsa.
13 Oir gheibh e-san breithean-
as gun tròcair, nach d'rinn tròc-
air; agus nì tròcair gàirdeachas
an aghaidh breitheanais.
14 Ciod an tairbhe, mo
bhràithre, ged their aon neach
gu bheil creidimh aige, agus gun
oibre bhi aige? an urrainn creid-
imh a thèarnadh?
15 Ma bhios bràthair no
piuthar lomnochd, agus a dh'uir-
easbhuidh teachd-an-tìr lathail;
16 Agus gu'n abair neach ag-
aibh-sa riu, Imichibh an sìth,
bithibh air bhur garadh, agus
bithibh air bhur sàsuchadh:
gidheadh nach toir sibh dhoibh
na nithe sin a tha feumail do'n
chorp; ciod an tairbhe *ta ann*?
17 Is amhuil sin creidimh
mar an ceudna, mur bì oibre
aige, tha e marbh, air dha bhi
leis féin.

18 Ach a ta neach àraidh ag ràdh, Tha creidimh agad-sa, agus tha oibre agam-sa: nochd dhomh-sa do chreidimh as eugmhais t'oibre, agus nochdaidh mise dhuitse mo chreidimh le m' oibribh.

19 Tha thu creidsinn gu bheil aon Dia ann; is maith a nì thu: tha na deamhain a' creidsinn mar an ceudna, agus tha iad a' criothnachadh.

20 Ach, O dhuine dhìomhain, an àill leat fios fhaotainn, gu bheil creidimh as eugmhais oibre marbh?

21 Nach deachaidh ar n-athair Abraham fhìreanachadh le oibribh, 'nuair a thug e suas a mhac Isaac air an altair?

22 Nach léir dhuit gu'n do chomh-oibrich creidimh le 'ghnìomharaibh, agus gu'n d'-rinneadh creidimh iomlan le oibribh?

23 Agus choimhlionadh an sgriobtuir a ta ag ràdh, Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìreantachd: agus ghoireadh caraid Dé dheth.

24 Chì sibh uime sin gu'm fìreanaichear duine le oibribh, agus cha'n ann le creidimh a mhàin.

25 Amhuil sin mar an ceudna, nach robh Rahab an strìopach air a fìreanachadh le oibribh, 'nuair a ghabh i ris na teachdairibh, agus a chuir i mach air slighe eile iad?

26 Oir mar a ta an corp marbh as eugmhais an spioraid, mar sin mar an ceudna tha creidimh marbh as eugmhais oibre.

CAIB. III.

MO bhràithre, na bithibh 'nur mòran mhaighstirean, air dhuibh fios a bhi agaibh gu'm faigh sinn an tuilleadh breitheanais.

2 Oir ann am mòran nithe tha sinn uile ciontach. Mur 'eil duine ciontach ann am focal, *is* duine iomlan an tì sin, comasach mar an ceudna air srian a chur ris a' chorp uile.

3 Feuch, tha sinn a' cur shrian am beul nan each, chum gu'm bì iad ùmhal dhuinn; agus tionndaidh sinn an corp uile mu'n cuairt.

4 Feuch mar an ceudna na longa, ged tha iad co mòr, agus ged shéidear iad le garbh-ghaothaibh, gidheadh tionndaidhear mu'n cuairt iad le stiuir ro bhig, ge b'e taobh gus am miann leis an stiùradair.

5 Is amhuil sin is ball beag an teangadh, agus nì i mòr-uaill. Feuch, cia meud an connadh a lasas teine beag!

6 Agus *is* teine an teangadh, saoghal do aingidheachd: mar sin tha an teangadh air a suidheachadh am measg ar ball, ionnus gu'n salaich i an corp gu h-iomlan, agus gu'n las i cùrsa an nàduir; agus i féin air a lasadh o ifrinn.

7 Oir a ta gach uile ghnè fhiadh-bheathaiche, agus eunlaith, agus nithe snàigeach, agus nithe san fhairge, air an ceannsachadh; agus cheannsaicheadh iad leis a' chinnedaoine:

8 Ach cha chomasach do dhuine air bith an teangadh cheannsachadh; *is* olc do-chasgaidh *i*, làn do nimh marbhtach.

9 Leatha-sa tha sinn a' beannachadh Dhé, eadhon an Athar; agus leatha-sa tha sinn a' mallachadh dhaoine, a rinneadh a réir cosamhlachd Dhé.

10 As an aon bheul tha beannachadh agus mallachadh a' teachd a mach. Mo bhràithre, cha chòir do na nithibh so bhi mar so.

11 An cuir tobar a mach as an aon sùil *uisge* milis agus searbh?

12 'Am feud craobh-fhìge, mo bhràithre, dearcan oladh a thoirt uaipe? no a' chraobh-fhìona, fìgean? mar sin cha'n fheud tobar sam bith sàile agus uisge milis a thoirt uaith araon.

13 Cò *a ta* 'na dhuine glic agus aig am bheil eòlas 'nur measg? nochdadh e á deadh chaithe-beatha 'oibre féin le ceannsachd gliocais.

14 Ach ma tha eud searbh agus comhstri agaibh 'nur cridhe, na dèanaibh uaill, agus na dèanaibh breug an aghaidh na fìrinn.

15 Cha'n ann o'n àirde tha 'n gliocas so a' teachd a nuas, ach *tha* e talmhaidh, collaidh, diabhluidh.

16 Oir far am *bheil* farmad agus comhstri, an sin *tha* buaireas, agus gach uile dhroch ghnìomh.

17 Ach a ta an gliocas a tha o'n àirde air tùs glan, an déigh sin sìochail, ciuin, *agus* sochomhairlich, làn do thròcair agus do dheadh thoraibh, gun leth-bhreth agus gun cheilg.

18 Agus tha toradh na fìreantachd air a chur ann an sìth do luchd-dèanamh na sìthe.

CAIB. IV.

CIA as a ta coganna agus còmhraga *a' teachd* 'nur measg? nach ann as a so, *eadhon* o bhur n-ana-miannaibh, a tha cogadh ann bhur ballaibh?

2 Tha sibh a' miannachadh, agus cha'n 'eil agaibh: tha sibh a' marbhadh, agus a' dian-shanntachadh, agus cha'n 'eil e'n comas duibh ni fhaotainn: tha sibh a' cathachadh agus a' cogadh, gidheadh cha'n 'eil agaibh, do bhrìgh nach 'eil sibh ag iarraidh.

3 Tha sibh ag iarraidh, agus cha'n 'eil sibh a' faotainn, do bhrìgh gu bheil sibh ag iarraidh gu h-olc, chum gu'n caith sibh *e* air bhur n-ana-miannaibh.

4 Adhaltrannacha, agus a bhan-adhaltrannacha, nach 'eil fhios agaibh gur naimhdeas an aghaidh Dhé càirdeas an t-saoghail? ge b'e air bith neach uime sin leis an àill bhi 'na charaid do'n t-saoghal, tha e 'na nàmhaid do Dhia.

5 Am bheil sibh a' smuaineachadh gu bheil an sgriobtuir gu dìomhanach a' labhairt? Tha an spiorad a tha chòmhnuidh annainn a' togairt gu farmad.

6 Ach bheir e gràs a's mò uaith: uime sin a ta e ag ràdh, Tha Dia a' cur an aghaidh nan uaibhreach, ach a' toirt gràis dhoibh-san a ta iriosal.

7 Uime sin ùmhlaichibh sibh féin do Dhia; cuiribh an aghaidh an diabhuil, agus teichidh e uaibh:

8 Dlùthaichibh ri Dia, agus dlùthaichidh e ribh: glanaibh *bhur* làmhan, a pheacacha, agus glanaibh *bhur* cridhe, sibhse aig am bheil an inntinn dhùbailte.

9 Bithibh ann an àmhghar, agus dèanaibh caoidh, agus gul: biodh bhur gàire air a thionndadh gu bròn, agus *bhur* n-aoibhneas gu tuirse.

10 Irioslaichibh sibh féin am fianuis an Tighearn, agus àrdaichidh e sibh.

11 Na labhraibh olc mu chéile, a bhràithre. An tì a tha labhairt uilc m'a bhràthair, agus a' toirt breth air a bhràthair, tha e labhairt uilc mu'n lagh, agus a' toirt breth air an lagh: ach ma tha thu toirt breth air an lagh, cha'n fhear-coimhlionaidh an lagha thu, ach breitheamh.

12 Tha aon fhear-tabhairt
lagha ann, a's urrainn saoradh
agus sgrios: cò thusa a tha toirt
breth air neach eile?
13 Imichibh a nis, sibhse a ta
ag ràdh, Théid sinn an diugh
no màireach gus a' leithid so do
bhaile, agus fanaidh sinn an sin
rè bliadhna, agus nì sinn ceann-
achd, agus gheibh sinn buann-
achd:
14 'Nuair nach 'eil fhios ag-
aibh ciod a *thàrlas* air a' mhair-
each: oir ciod i bhur beatha? is
deatach i a chithear rè ùine
bhig, agus an déigh sin a théid
as an t-sealladh.
15 An àit *gu'm bu chòir* dhuibh
a ràdh, Ma's toil leis an Tigh-
earn, bithidh sinn beò, agus nì
sinn so, no sud.
16 Ach a nis tha sibh a' dèan-
amh uaille as bhur ràiteachas
féin: is olc gach uile shamhuil
sin do uaill.
17 Uime sin dhasan d'an
aithne maith a dhèanamh, agus
nach dèan e, is peacadh e dha.

CAIB. V.

IMICHIBH a nis, a dhaoine
saoibhir, dèanaibh gul agus
caoidh air son bhur n-àmhghar
a tha teachd oirbh.
2 Tha bhur saoibhreas air
truailleadh, agus bhur n-eudach
air itheadh leis an leomann.
3 Tha bhur n-òr agus bhur
n-airgiod air meirgeadh; agus
bithidh am meirg-san 'na fhian-
uis 'nur n-aghaidh, agus ithidh
i bhur feoil mar theine: thaisg
sibh ionmhas fa chomhair nan
làithean deireannach.
4 Feuch, tha tuarasdal an
luchd-oibre, a bhuain sìos bhur
n-achaidh, ni a chumadh uatha
leibhse le féill, ag éigheach:
agus tha glaodhaich na muinntir
a bhuain, air dol a stigh chum
cluasa Tighearna nan sluagh.
5 Chaith sibh bhur beatha
ann an sògh air thalamh, agus
bha sibh mear; dh' altrum sibh
bhur cridheacha, mar ann an là
a' mharbhaidh.
6 Dhìt agus mharbh sibh am
fìrean, *agus* cha 'n 'eil e cur 'nur
n-aghaidh.
7 Uime sin, a bhràithre, bith-
ibh foighidneach gu teachd an
Tighearna. Feuch, feithidh an
treabhaiche ri toradh luach-
mhor an talmhainn, agus fan-
aidh e gu foighidneach ris, gus
am faigh e an ceud uisge agus
an t-uisge deireannach.
8 Bithibh-sa foighidneach mar
an ceudna; socraichibh bhur
cridheacha: oir tha teachd an
Tighearn am fagus.
9 Na dèanaibh gearan an
aghaidh a chéile, a bhràithre,
chum nach dìtear sibh: feuch,
tha am Breitheamh 'na sheas-
amh aig an dorus.
10 Gabhaibh, mo bhràithre,
na fàidhean, a labhair ann an
ainm an Tighearna, 'nan eis-
empleir air an-shocair fhulang,
agus air foighidin.
11 Feuch, measar sona leinn
iadsan a dh'fhuilingeas. Chuala
sibh iomradh air foighidin Iob,
agus chunnaic sibh crìoch an
Tighearna; gu bheil an Tigh-
earna ro thiom-chridheach agus
tròcaireach.
12 Ach roimh na h-uile nithe,
mo bhràithre, na tugaibh mionn-
an, aon chuid air nèamh, no air
an talamh, no air aon mhionnan
eile: ach gu'm b'e bhur *còmh-
radh* Seadh, seadh, agus Cha'n
eadh, cha'n eadh; air eagal
gu'n tuit sibh ann an dìteadh.
13 Am bheil neach sam bith
fo thrioblaid 'nur measg? dèan-
adh e ùrnuigh. Am bheil neach
sam bith subhach? seinneadh e
sailm.
14 Am bheil neach sam bith

tinn 'nur measg? cuireadh e fios air seanairibh na h-eaglais; agus dèanadh iad ùrnuigh os a cheann, 'ga ùngadh le h-oladh ann an ainm an Tighearna:
15 Agus slànuichidh ùrnuigh a' chreidimh an t-euslan, agus togaidh an Tighearn suas e; agus ma rinn e peacanna, maithear dha iad.
16 Aidichibh *bhur* lochdan d'a chéile, agus dèanaibh ùrnuigh air son a chéile, chum gu'n tèarnar sibh: tha mòr-éifeachd ann an ùrnuigh dhùrachdaich an fhìrein.
17 Bu duine Elias aig an robh comh-aigne ruinne, agus ghuidh e gu dùrachdach gun uisge bhi ann: agus cha d'-thàinig uisge air an talamh rè thrì bliadhna agus shè mìosan.
18 Agus rinn e ùrnuigh a rìs, agus thug nèamh uisge uaith, agus thug an talamh a mach a thoradh.
19 A bhràithre, ma théid aon neach agaibh-sa air seacharan o'n fhìrinn, agus gu'n iompaich neach e;
20 Biodh fhios aige, an duine a dh'iompaicheas peacach o sheacharan a shlighe, gu'n saor e anam o bhàs, agus gu'm folaich e mòran pheacanna.

Ceud Litir Choitchionn an Abstoil PHEADAIR.

CAIB. I.

PEADAR abstol Iosa Crìosd, chum nan coigreach a tha air an sgapadh tre Phontus, Ghalatia, Chapadocia, Asia, agus Bhitinia,
2 A thaghadh a réir roimh-eòlas Dhé an Athar, tre naomhachadh an Spioraid, chum ùmhlachd, agus crathadh fola Iosa Crìosd: Gràs agus sìth gu robh air am meudachadh dhuibhse.
3 Gu ma beannaichte gu *robh* Dia agus Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, neach a réir a mhòr-thròcair, a dh'ath-ghin sinne gu beò-dhòchas, tre aiseirigh Iosa Crìosd o na marbhaibh,
4 Chum oighreachd neò-thruaillidh, agus neò-shalaich, agus nach searg as, a tha air a coimhead sna nèamhaibh dhuibhse,
5 A tha air bhur coimhead le cumhachd Dhé tre chreidimh chum slàinte, a tha ullamh r'a foillseachadh san aimsir dheireannaich:
6 Ni anns am bheil sibh a' dèanamh mòr-ghàirdeachais, ged tha sibh a nis rè ùine bhig, (ma's feumail e,) fo thuirse tre iomadh buaireadh.
7 Chum gu faighear dearbhadh bhur creidimh, ni 's luachmhoire gu mòr na òr a théid am mugha, ged dhearbhar le teine e, chum cliù, agus urraim, agus glòir aig foillseachadh Iosa Crìosd;
8 D'am bheil sibh a' toirt gràidh, ged nach faca sibh e; agus ged nach 'eil sibh a nis 'ga fhaicinn, air dhuibh bhi creidsinn ann, tha sibh a' dèanamh mòr-ghàirdeachais le h-aoibhneas air dol thar labhairt, agus làn do ghlòir:
9 A'faotainn crìche bhur creidimh, *eadhon* slàinte *bhur* n-anama:

10 Slàinte mu'n d'fhiosraich na fàidhean, agus mu'n d'rinn iad geur-rannsachadh, muinntir a rinn fàidheadaireachd mu 'n ghràs *a bha gu teachd* do 'ur n-ionnsuidh-sa ;

11 A' rannsachadh ciod *i,* no ciod a' ghnè aimsir a bha Spiorad Chrìosd annta-san a' foillseachadh, 'nuair a rinn e fianuis roimh-làimh air fulangasaibh Chrìosd, agus a' ghlòir a bha gu 'n leantuinn.

12 Muinntir d'an d'fhoillsicheadh, nach b'ann doibh féin, ach dhuinne a fhritheil iad na nithe a tha nis air an cur an céill duibh leo-san a shearmonaich an soisgeul duibh, leis an Spiorad naomh a chuireadh a nuas o nèamh ; nithe air am miann leis na h-ainglibh beachdachadh.

13 Uime sin crioslaichibh leasraidh bhur n-inntinn, bithibh measarra, agus biodh dòchas diongmhalta agaibh as a' ghràs a bheirear dhuibh aig foillseachadh Iosa Crìosd ;

14 Mar chloinn ùmhal, gun bhi 'gur còmh-chumadh féin ris na h-ana-miannaibh, a bha agaibh roimh ann an àm bhur n-aineolais :

15 Ach a réir mar a ta e-san a ghairm sibh naomh, bithibh-sa naomha mar an ceudna 'nur n-uile chaithe-beatha :

16 Do bhrìgh gu bheil e sgrìobhta, Bithibh-sa naomha, oir a ta mise naomh.

17 Agus ma ghoireas sibh air an Athair, a bheir breth a réir oibre gach neach, gun chlaonbhàigh ri neach seach a chéile, caithibh aimsir bhur cuairt an so le h-eagal :

18 Air dhuibh fios a bhi agaibh nach do shaoradh sibh le nithibh truaillidh, *mar a ta* airgiod agus òr, o bhur caithe-beatha dìomhain, a thugadh dhuibh o bhur sinnsireachd ;

19 Ach le fuil luachmhoir Chrìosd, mar *fhuil* Uain gun chron, gun smal :

20 Neach gu deimhin a roimh-òrduicheadh roimh chruthachadh an t-saoghail, ach a dh'fhoillsicheadh anns na h-aimsiribh deireannach air bhur sonsa ;

21 Muinntir trìd-san a ta creidsinn ann an Dia a thog e-san o na marbhaibh, agus a thug glòir dha, chum gu'm biodh bhur creidimh agus bhur muinghin ann an Dia.

22 Do bhrìgh gu'n do ghlan sibh bhur n-anama le ùmhlachd a thoirt do'n fhìrinn tre 'n Spiorad, chum gràidh neò-chealgaich do na bràithribh ; *feuchaibh gu'n* toir sibh gràdh d'a chéile á cridhe glan gu dùrachdach :

23 Air dhuibh bhi air bhur n-ath-ghineamhuin, cha'n ann o shìol truaillidh, ach neò-thruaillidh, le focal an Dé bheò, agus a mhaireas gu sìorruidh.

24 Oir *tha* gach uile fheoil mar fheur, agus uile ghlòir dhaoine mar bhlàth an fheoir. Seargaidh am feur, agus tuitidh a bhlàth dheth :

25 Ach fanaidh focal an Tighearna gu sìorruidh. Agus is e so am focal a shearmonaicheadh dhuibhse anns an t-soisgeul.

CAIB. II.

UIME sin a' cur uaibh gach uile mhì-ruin, agus gach uile mhealltaireachd, agus chealg, agus fharmada, agus gach uile ana-cainnt,

2 Mar naoidheana air an ùr-bhreith, iarraibh bainne fìor-ghlan an fhocail, chum as gu fàs sibh leis ;

3 Ma's e as gu'n do bhlais sibh gu *bheil* an Tighearn gràsmhor.

4 A' teachd d'a ionnsuidh-san,

mar gu cloich bheò, a dhiùltadh
gu deimhin le daoinibh, ach air
a taghadh o Dhia *agus* luach-
mhor;
5 Tha sibhse mar an ceudna
mar chlochaibh beò, air bhur
togail suas 'nur tigh spioradail,
'nur sagartachd naomh, chum
ìobairte spioradail a thoirt suas,
taitneach do Dhia tre Iosa
Crìosd.
6 Uime sin a ta so mar an
ceudna air a chur sìos anns an
sgrìobtuir, Feuch, cuiridh mi
ann an Sion prìomh chlach-oisne
thaghta, luachmhor: agus an tì
a chreideas ann, cha chuirear gu
nàire *e*.
7 Dhuibhse uime sin a chreid-
eas, *tha e* luachmhor: ach dhoibh-
san a tha eas-ùmhal, a' chlach a
dhiùlt na clachairean, rinneadh
ceann na h-oisne d' i,
8 Agus clach-thuislidh, agus
carraig oilbheim, *dhoibh-san* a
thuislicheas air an fhocal, air
dhoibh bhi eas-ùmhal, chum mar
an ceudna an d'òrduicheadh iad.
9 Ach *is* ginealach taghta
sibhse, sagartachd rìoghail, cinn-
each naomh, sluagh sònraichte;
chum gu'n cuireadh sibh an céill
feartan an Tì a ghairm á dor-
chadas sibh chum a sholuis ion-
gantaich féin:
10 Nach *robh* uair-éigin 'nur
sluagh, ach a nis *is* sibh sluagh
Dhé: dream nach d'fhuair tròc-
air, ach a nis a tha air faotainn
tròcair.
11 A mhuinntir mo ghràidh,
guidheam oirbh, mar choigrich
agus luchd-cuairt, sibh a sheach-
nadh ana-mianna feòlmhor, a
tha cogadh an aghaidh an ana-
ma;
12 Air dhuibh deadh chaithe-
beatha bhi agaibh am measg nan
Cinneach; chum an àit olc a
labhairt umaibh mar luchd mì-
ghnìomh, gu'n dèan iad o bhur
deadh oibribh a chì iad, Dia a
ghlòrachadh ann an là an fhios-
rachaidh.
13 Uime sin bithibh-sa ùmhal
do gach uile riaghailt dhaoine
air son an Tighearna: ma's ann
do'n rìgh, mar an tì a's àirde
inbhe;
14 No do uachdaranaibh, mar
do'n mhuinntir a chuireadh
uaith chum dìoghaltais air
luchd-dèanamh an uilc, ach
chum cliù dhoibh-san a nì maith.
15 Oir is i toil Dé gun cuir-
eadh sibhse le deadh dhèanadas
tosd air aineolas dhaoine amaid-
each:
16 Mar dhaoine saor, agus gun
bhur saorsa a ghnàthachadh mar
bhrat-folaich do'n olc, ach mar
sheirbhisich Dhé.
17 Thugaibh urram do na h-
uile dhaoine. Gràdhaichibh na
bràithre. Biodh eagal Dé oirbh.
Thugaibh urram do'n rìgh.
18 A sheirbhiseacha, *bithibh*
ùmhal do '*ur* maighstiribh maille
ris an uile eagal, cha'n e mhàin
dhoibh-san a tha maith agus
ciuin, ach mar an ceudna dhoibh-
san a tha ana-mèineach.
19 Oir *a ta* so cliù-thoillteann-
ach, ma dh'iomchaireas neach
sam bith doilgheas air son coguis
a thaobh Dhé, a' fulang gu h-
eucorach.
20 Oir ciod an t-aobhar mol-
aidh *a ta ann*, ma's e an uair a
ghabhar oirbh air son bhur
cionta, gu'n giùlain sibh gu
foighidneach e? ach ma's e
'nuair a ta sibh a' dèanamh
maith, agus a' fulang *air a shon*,
gu'n giùlain sibh e gu foighid-
neach, *tha* so taitneach do Dhia.
21 Oir is ann a dh'ionnsuidh
so a ghairmeadh sibh: do bhrìgh
gu'n d'fhuiling Crìosd mar an
ceudna air bhur son, a' fàgail
eisempleir agaibh, chum gu lean-
adh sibh a cheumanna:

22 Neach nach d'rinn peac-
adh, ni mò a fhuaradh cealg 'na
bheul:
23 Neach, 'nuair a chàineadh
e, nach do chàin a rìs; 'nuair a
dh'fhuiling e, nach do bhagair;
ach a dh'earb *e féin* ris-san a
bheir breth cheart:
24 Neach a ghiùlain ar peac-
anna e féin 'na chorp féin air a'
chrann, chum air dhuinn bhi
marbh do'n pheacadh, gu 'm
bitheamaid beò do fhìreantachd:
neach le a bhuillibh-san a tha
sibh air bhur tèarnadh.
25 Oir bha sibh mar chaoraich
a' dol air seacharan; ach phill-
eadh sibh a nis chum Buachaill
agus Easbuig bhur n-anama.

CAIB. III.

MAR an ceudna, a mhnài, *bithibh* ùmhal do 'ur fear-
aibh féin, chum ma tha dream
air bith eas-ùmhal do'n fhocal,
gu'm bì iadsan mar an ceudna,
as eugmhais an fhocail, air an
cosnadh le deadh chaithe-beatha
nam ban.
2 'Nuair a bheachdaicheas iad
air bhur caithe-beatha gheam-
nuidh maille ri h-eagal.
3 Na b' i bhur breaghachd,
figheadh an fhuilt agus a' cur
òir oirbh, agus dheadh thrusgan
umaibh, *a' bhreaghachd sin* o'n
leth muigh:
4 Ach duine folaichte a'
chridhe, ann an neo-thruaillidh-
eachd spioraid mhacanta agus
chiuin, ni a tha ro luachmhor ann
an sealladh Dhé.
5 Oir b'ann mar so a rinn na
mnài naomha o shean, aig an
robh am muinghin ann an Dia,
iad féin breagha, air dhoibh bhi
ùmhal d'am fearaibh féin;
6 Amhuil a thug Sarah ùmh-
lachd do Abraham, a' gairm
tighearna dheth: d'an nigheana
sibhse am feadh a nì sibh gu
maith, agus gun gheilt oirbh le
h-uamhas sam bith.
7 Mar an ceudna,' fheara,
gabhaibh-sa còmhnuidh maille
riu a réir eòlais, a' tabhairt urr-
aim do'n mhnaoi mar an soith-
each a's anmhuinne, agus mar
mhuinntir a tha 'nan comh-oigh-
reachaibh air gràs na beatha;
chum nach cuirear bacadh air
bhur n-ùrnuighibh.
8 Fa dheoidh, *bithibh* uile a
dh'aon inntinn, biodh comh-
fhulangas agaibh r'a chéile,
gràdhaichibh a chéile mar
bhràithre, *bithibh* truacanta,
càirdeil:
9 Na ìocaibh olc air son uilc,
no càineadh air son càinidh: ach
'na aghaidh sin, beannaichibh;
air dhuibh fios bhi agaibh gur
ann a dh'ionnsuidh so a ghair-
meadh sibh, chum gu'n sealbh-
aicheadh sibh beannachadh mar
oighreachd:
10 Oir ge b'e le'm b'àill beatha
a ghràdhachadh, agus làithean
maithe fhaicinn, cumadh e a
theangadh o olc, agus a bhilean
o labhairt ceilg.
11 Seachnadh e olc, agus dèan-
adh e maith; iarradh e sìth,
agus leanadh e i.
12 Oir *tha* sùilean an Tigh-
earn air na fìreanaibh, agus a
chluasa fosgailte r'an ùrnuigh:
ach *tha* gnùis an Tighearn an
aghaidh na muinntir a nì olc.
13 Agus cò e a nì olc oirbh, ma
bhios sibh 'nur luchd-leanmhuinn
air an ni sin a ta maith?
14 Ach eadhon ma dh'fhuil-
ingeas sibh air sgàth fìreantachd,
is sona sibh: agus na biodh
fiamh an eagail-san oirbh, agus
na bithibh mì-shuaimhneach;
15 Ach naomhaichibh an
Tighearn Dia ann bhur cridh-
eachaibh: agus *bithibh* ullamh a
ghnàth chum freagradh a thoirt,
maille ri ceannsachd agus eagal,

do gach uile dhuine a dh'iarras
oirbh reuson an dòchais a tha
annaibh:
16 Air dhuibh deadh choguis
a bhi agaibh; chum, 'nuair a
tha iad a' labhairt uilc 'nur n-
aghaidh mar luchd mì-gnìomh,
gu'n gabh iadsan nàire, a tha
toirt toibheim do 'ur deadh
chaithe-beatha ann an Crìosd.
17 Oir *is* feàrr, ma's e sin toil
Dé, sibh a dh'fhulang air son
maith a dhèanamh, na air son
uilc a dhèanamh.
18 Oir dh'fhuiling Crìosd féin
aon uair air son pheacanna, am
fìrean air son nan neo-fhìrean,
(chum gu'n tugadh e sinne gu
Dia,) air dha bhi air a chur gu
bàs san fheoil, ach air a bheoth-
achadh tre an Spiorad:
19 Leis an deachaidh e mar
an ceudna, agus an do shear-
monaich e do na spioradaibh ann
am prìosan;
20 A bha o shean eas-ùmhal,
'nuair a dh'fheith fad-fhulangas
Dé aon uair ann an làithibh
Noah, am feadh a bha àirc 'ga h-
ulluchadh, anns an robh beagan,
sin r'a ràdh, ochd anaman, air
an tèarnadh tre uisge.
21 Tha am baisteadh, mar
shamhlachas a tha comh-fhreag-
radh dha so, (cha'n e cur dhinn
sal na feòla, ach freagradh deadh
choguis thaobh Dhé,) nis 'gar
tèarnadh-ne, tre aiseirigh Iosa
Crìosd:
22 Neach air dha dol gu
nèamh, a tha air deas làimh
Dhé, air do ainglibh, agus do
uachdranachdaibh, agus do
chumhachdaibh bhi air an cur
fo'cheannsal-san.

CAIB. IV.

UIME sin, o dh'fhuiling Crìosd
air ar son-ne san fheoil,
armaichibh-sa mar an ceudna
sibh féin leis an inntinn cheud-
na: oir an tì a dh'fhuiling anns
an fheoil, sguir e do pheac-
adh;
2 Chum nach caitheadh e
fuigheall 'aimsir anns an fheoil,
a réir ana-mianna dhaoine, ach
a réir toile Dhé.
3 Oir is leoir dhuinn a' chuid
a chaidh seachad do aimsir ar
beatha gu toil nan Cinneach a
dhèanamh, 'nuair a shiubhail
sinn ann am macnus, ann an
ana-miannaibh, ann an anabh-
arra fìona, ann an geòcaireachd,
ann am pòiteireachd, agus ann
an ìodhol-aoradh an-dligheach:
4 Ni anns am bheil iad a'
gabhail iongantais, do bhrìgh
nach 'eil sibhse a' ruith maille
riu anns an neò-mheasarrachd
cheudna gun tomhas, a' labhairt
uilc *umaibh:*
5 Muinntir a bheir cunntas
dhasan, a tha ullamh gu breth
a thoirt air na beothaibh agus
air na marbhaibh.
6 Oir is ann chum na crìche
so a shearmonaicheadh an sois-
geul dhoibh-san a tha marbh
mar an ceudna, chum gu'n
tugtadh breth orra a réir
dhaoine san fheoil, ach gu'm
biodh iad beò a réir Dhé san
Spiorad.
7 Ach a ta crìoch nan uile
nithe am fagus: uime sin bith-
ibh measarra, agus dèanaibh
faire chum ùrnuigh.
8 Agus roimh na h-uile nith-
ibh biodh agaibh teas-ghràdh
d'a chéile; oir cuiridh gràdh
folach air mòran pheacanna.
9 Thugaibh aoidheachd d'a
chéile gun ghearan.
10 A réir mar a fhuair gach
aon an tiodhlac, *mar sin* dèan-
aibh frithealadh d'a chéile, mar
dheadh stiùbhardaibh air gràs
eag-samhuil Dé.
11 Ma labhras neach sam
bith, *labhradh e* mar bhriathraibh

Dhé; ma tha neach sam bith ri
frithealadh, *dèanadh se e* mar o'n
chomas a bheir Dia *dha;* chum
gu'm bì Dia air a ghlòrachadh
anns na h-uile nithibh tre Iosa
Crìosd: dhasan gu robh glòir ag-
us cumhachd gu saoghal nan
saoghal. Amen.
12 A mhuinntir mo ghràidh,
na biodh iongantas oirbh thaobh
na deuchainn theinntich, a thig
oirbh chum bhur dearbhadh, mar
gu'n tàrladh ni-éigin neo-
ghnàthach dhuibh:
13 Ach do bhrìgh gu bheil
sibh 'nur luchd-comhpàirt do
fhulangasaibh Chrìosd, dèan-
aibh gàirdeachas; chum mar an
ceudna, ann an àm foillseach-
aidh a ghlòire, gu'n dèan sibh
gàirdeachas le h-aoibhneas ro
mhòr.
14 Ma mhaslaichear sibh air son
ainme Chrìosd, *is* sona *sibh;* oir
a ta Spiorad na glòire, agus Dhé
a' gabhail còmhnuidh oirbh;
d'an taobh-san gu deimhin tha
e faotainn toibheim, ach do 'ur
taobh-sa tha e air a ghlòrachadh.
15 Ach na fuilingeadh aon
agaibh mar mhortair, no *mar*
ghaduiche, no *mar* fhear droch-
bheirt, no mar neach a ghabhas
gnothuch ri nithibh nach buin
da.
16 Gidheadh ma *dh'fhuilingeas
duine* mar Chrìosduidh na biodh
nàire air; ach thugadh e glòir
do Dhia as a leth so.
17 Oir *thàinig* an t-àm anns
an tòisich breitheanas aig tigh
Dhé: agus ma thòisicheas e ag-
ainne, ciod *is* crìoch dhoibh-san
a tha eas-ùmhal do shoisgeul
Dé?
18 Agus ma's ann air éigin a
thèarnar am fìrean, c' àit an
taisbean an duine mì-dhiadhaidh
agus am peacach e féin?
19 Uime sin, an dream a dh'-
fhuilingeas a réir toile Dhé,
earbadh iad an anama *ris-san*
ann an dèanamh maith, mar ri
Cruithear dìleas.

CAIB. V.

NA seanairean a ta 'nur
measg tha mi ag earail,
air bhi dhomh féin a'm' sheanair
mar an ceudna, agus a'm' fhian-
uis air fulangasaibh Chrìosd,
agus mar an ceudna a'm' fhear-
comhpàirt do'n ghlòir sin, a tha
gu bhi air a foillseachadh:
2 Beathaichibh treud Dhé a
tha 'nur measg, a' gabhail cùr-
aim *dheth,* cha'n ann a dh'ain-
deoin, ach gu deònach; cha'n
ann air son buannachd shalaich,
ach le h-inntinn ealamh;
3 Ni mò mar thighearnaibh
os ceann oighreachd *Dhé,* ach
mar dhream a tha 'nan eisemp-
leiribh do'n treud.
4 Agus an uair a dh'fhoill-
sichear an t-àrd-bhuachaill,
gheibh sibh crùn na glòire nach
searg as.
5 Mar an ceudna, a dhaoine
òga, bithibh ùmhal do na sean-
airibh: seadh, bithibh uile
ùmhal d'a chéile, agus bithibh
air bhur sgeadachadh le h-irios-
lachd: oir tha Dia a' cur an
aghaidh nan uaibhreach, ach a'
toirt gràis dhoibh-san a tha
iriosal.
6 Uime sin irioslaichibh sibh
féin fo làimh chumhachdaich
Dhé, chum as gu'n àrdaich e
sibh ann an àm iomchuidh:
7 A' tilgeadh bhur n-uile
chùraim air-san; oir a ta cùram
aige dhibh.
8 Bithibh stuama, dèanaibh
faire; do bhrìgh gu bheil bhur
nàmhaid an diabhul, mar leò-
mhan beuchdach, ag imeachd
mu'n cuairt a' sireadh cò a dh'-
fheudas e shlugadh shas.
9 Cuiribh-sa 'na aghaidh, air
dhuibh bhi daingean sa' chreid-

ìmh, agus fhios a bhi agaibh
gu bheil na fulangais cheudna
air an coimhlionadh ann bhur
bràithribh, a tha san t-saoghal.
10 Ach gu dèanadh Dia féin
nan uile ghràs, a ghairm sinne
chum a ghlòire shìorruidh tre
Iosa Crìosd, an déigh dhuibh
fulang rè ùine bhig, iomlan sibh;
gu daingnicheadh, gu neartaich-
eadh, gu socraicheadh e sibh.
11 Dhasan *gu robh* glòir agus
cumhachd, gu saoghal nan saogh-
al. Amen.
12 Le Siluanus bràthair dìl-
eas, (a réir mo bharail-sa,)
sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh
gu h-aithghearr, a' teagasg, ag-
us a' dèanamh fianuis, gur e so
fìor-ghràs Dé, anns am bheil
sibh 'nur seasamh.
13 Tha *an eaglais* ann am Ba-
bilon, a thaghadh maille ribhse,
a' cur fàilte oirbh, agus Marcus
mo mhac.
14 Cuiribh fàilte air a chéile
le pòig ghràidh. Sìth *gu robh*
maille ribh uile a tha ann an
Iosa Crìosd. Amen.

Dara Litir Choitchionn an abstoil PHEADAIR.

CAIB. I.

SIMON Peadar, seirbhiseach
agus abstol Iosa Crìosd,
dhoibh-san a fhuair an creidimh
luachmhor ceudna ruinne, tre
fhìreantachd ar Dé agus ar Slàn-
uighir Iosa Crìosd:
2 Gu robh gràs agus sìth air
am meudachadh dhuibh, tre eòlas
Dé, agus Iosa ar Tighearna,
3 A réir mar a dheònuich
a chumhachd diadhaidh-san
dhuinne na nithe sin uile a
bhuineas do bheatha agus do
dhiadhachd, tre eòlas an Tì sin
a ghairm sinn chum glòire, ag-
us deadh-bheus:
4 Tre an d'thugadh dhuinn
geallanna ro mhòr agus luach-
mhor, chum d'an trìd-san gu'm
biodh sibhse air bhur dèanamh
'nur luchd-comhpàirt do nàdur
na diadhachd, air dhuibh dol as
o'n truaillidheachd a ta anns
an t-saoghal tre ana-miann.
5 Agus a thuilleadh air so, air
dèanamh an uile dhìchill duibh-
se, cuiribh ri 'ur creidimh,
deadh-bheus; agus ri deadh-
bheus, eòlas;
6 Agus ri h-eòlas, stuaim;
agus ri stuaim, foighidin; agus
ri foighidin, diadhachd;
7 Agus ri diadhachd, gràdh
bràthaireil; agus ri gràdh brà-
thaireil, seirc.
8 Oir ma bhios na nithe so
annaibh, agus pailte, bheir iad
oirbh gun bhi leasg, no mì-thorr-
ach ann an eòlas ar Tighearna
Iosa Crìosd.
9 Ach an tì aig nach 'eil na
nithe sin, tha e dall, agus gearr-
sheallach, a' dì-chuimhneachadh
gu'n do ghlanadh e o a sheann
pheacaibh.
10 Uime sin, a bhràithre,
dèanaibh tuilleadh dìchill chum
bhur gairm agus bhur taghadh a
dhèanamh cinnteach: oir ma nì
sibh na nithe so, cha tuit sibh a
chaoidh:
11 Oir mar sin frithealar gu
pailt dhuibh slighe a steach do

rìoghachd shìorruidh ar Tighearn agus ar Slànuighir Iosa Crìosd.

12 Uime sin cha dearmad mi na nithe so ghnàth-chur an cuimhne dhuibh, ged is aithne dhuibh *iad,* agus ged tha sibh air bhur daingneachadh san fhìrinn a làthair.

13 Ach tha mi a' meas gur còir, am feadh a ta mi sa' phàilliun so, sibhse a bhrosnuchadh le *'ur* cur an cuimhne:

14 Air dhomh fios a bhi agam gur fagus dhomh àm cur dhìom mo phàilliuin so, amhuil a dh'fhoillsich ar Tighearn Iosa Crìosd dhomh.

15 Ach nì mise dìchioll, chum an déigh dhomh siubhal, gu'm bì agaibh-sa gnàth-chuimhne air na nithibh so.

16 Oir cha do lean sinne faoin-sgeulachda a dhealbhadh gu h-innleachdach, 'nuair a chuir sinn an cèill duibh cumhachd agus teachd ar Tighearn Iosa Crìosd, ach rinneadh sinn 'nar sùil-fhianuisibh air a mhòrachd-san.

17 Oir fhuair e o Dhia an t-Athair urram agus glòir, 'nuair a thàinig a' shamhuil so do ghuth d'a ionnsuidh o'n ghlòir òirdheirc, Is e so mo Mhac gràdhach-sa, anns am bheil mo mhòrthlachd.

18 Agus chuala sinne an guth so a thàinig o nèamh, 'nuair a bha sinn maille ris air an t-sliabh naomh.

19 Tha againn mar an ceudna focal fàidheadaireachd a's cinntiche; d'am maith a nì sibh aire a thoirt, mar do lòchran a tha toirt soluis uaith ann an ionad dorcha, gus an soillsich an là, agus an éirich an reult-mhaidne 'nur cridheachaibh:

20 Air dhuibh fhios so a bhi agaibh air tùs, nach 'eil fàidheadaireachd air bith do'n sgriobtuir o thogradh *dhaoine* féin.

21 Oir cha d'thàinig an fhàidheadaireachd a réir toil duine o shean: ach labhair daoine naomha Dhé, mar a sheòladh iad leis an Spiorad naomh.

CAIB. II.

ACH bha fàidhean bréige mar an ceudna am measg an t-sluaigh, amhuil a bhios luchd-teagaisg bréige 'nur measg-sa, dream a bheir a steach an uaignidheas saobh-chreidimh millteach, eadhon ag àicheadh an Tighearn a cheannaich iad, agus a bheir sgrios obann orra féin.

2 Agus leanaidh mòran an slighean millteach tre am faigh slighe na fìrinn mì-chliu.

3 Agus tre shannt nì iad ceannachd oirbh le briathraibh mealltach: dream nach 'eil am breitheanas a nis o chian a' dèanamh moille, agus cha'n 'eil an sgrios a' tur-chodal.

4 Oir mur do chaomhain Dia na h-aingil a pheacaich, ach air dha an tilgeadh sìos do ifrinn, gu'n d'thug e thairis *iad* gu bhi air an coimhead ann an slabhraidhibh dorchadais, fa chomhair breitheanais;

5 Agus nach do chaomhain e an seann saoghal, ach gu'n do shaor e Noah an t-ochdamh *pearsa,* searmonaiche fìreantachd, air dha an dìle a thoirt air saoghal nan daoine mì-dhiadhaidh;

6 Agus a' tionndadh caithriche Shodoim agus Ghomorrah gu luaithre, gu'n do dhìt e le léir-sgrios *iad,* 'gan dèanamh 'nam ball-sampuill dhoibh-san, a bhiodh mì-dhiadhaidh an dèigh sin;

7 Agus gu'n do shaor e Lot am fìrean, a bha fo champar le caithe-beatha neò-ghloin nan aingidh:

8 (Oir chràidh an t-ionracan sin, agus e gabhail còmhnuidh 'nam measg, 'anam fìreanta o là gu là, le bhi faicinn agus a' cluinntinn *an* gnìomharan an-dligheach :)
9 Is aithne do'n Tighearn na daoine diadhaidh a shaoradh o bhuaireadh, agus na daoine eu-corach a choimhead gu là a' bhreitheanais chum peanas a' dhèanamh orra :
10 Ach gu h-àraidh iadsan a leanas an fheoil ann an ana-miann na neò-ghloine, agus a nì tàir air uachdaranachd: Air dhoibh bhi an-dàna, féin-thoileil, cha'n eagal leo ana-cainnt a thoirt dhoibh-san a tha ann an àrd-inbhe :
11 An uair nach toir aingil a's mò ann an neart agus ann an cumhachd, casaid thoi-bheumach 'nan aghaidh am fian-uis an Tighearn.
12 Ach iadsan, mar ain-mhidhean nàdurra eu-céillidh, a rinneadh gu bhi air an glacadh agus an sgrios, air dhoibh bhi labhairt gu toibheumach mu na nithibh nach tuig iad, sgriosar iad 'nan truaillidheachd féin ;
13 Agus gheibh iad tuarasdal na h-eu-ceirt, *mar* dhream a mheasas mar shubhachas sògh san là: *is* smala iad agus aobhar maslaidh, a' gabhail toileachas-inntinn 'nam mealltaireachd féin, am feadh a ta iad air cuirm-ibh maille ribh ;
14 Aig am bheil an sùilean làn do adhaltrannas, agus do nach 'eil e'n comas sgur do pheacadh ; a' mealladh anama neo-shuidhichte ; aig am bheil an cridhe air a chleachdadh ri gnìomharaibh sanntach ; clann nam mallachd :
15 A thréig an t-slighe dhìr-each, agus a chaidh air seach-aran, a' leantuinn slighe Bhal-aaim *mhic* Bhosoir, a ghràdhaich duais na h-eucorach ;
16 Ach a fhuair achmhasan air son 'aingidheachd : oir labh-air an asal bhalbh le cainnt duine, agus thoirmisg i mì-chiall an fhàidh.
17 Is tobair gun uisge iad so, neoil air an iomain le iom-ghaoith ; fa chomhair am bheil duibhre an dorchadais air a thasg-aidh gu sìorruidh.
18 Oir an uair a labhras iad *briathran* atmhor dìomhanais, meallaidh iad tre ana-miannaibh na feòla, tre mhacnus, iadsan a chaidh gu glan as uatha-san a tha caitheadh am beatha ann an seacharan :
19 A' gealltuinn saorsa dhoibh, agus gun annta féin ach tràill-ean na truaillidheachd : oir ge b'e ni le 'm buadhaichear air duine, do'n ni sin féin tha e air a chur fo dhaorsa.
20 Oir an déigh dhoibh dol as o shalcharaibh an t-saoghail tre eòlas an Tighearn agus an t-Slànuighir Iosa Crìosd, ma bhios iad a rìs air an ribeadh annta, agus air an cur fo ghéill, tha an deireadh aca ni's miosa na an toiseach.
21 Oir b'fheàrr dhoibh gun eòlas a bhi aca air slighe na fìr-eantachd, na, an déigh a h-eòlas fhaotainn, pilleadh o'n àithne naomh a thugadh dhoibh.
22 Ach thachair dhoibh a réir an t-sean-fhocail fhìrinnich, Phill am madadh air ais chum a sgeith féin ; agus, A' mhuc a chaidh nigheadh, chum a h-aoirneagan san làthaich.

CAIB. III.

AN dara litir so, a mhuinn-tir mo ghràidh, tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh a nis ; annta *le chéile* tha mi a' brosnachadh bhur n-inntinn

fhìor-ghloin le 'ur cur an cuimhne:

2 Chum gu'm bì sibh cuimhneachail air na briathraibh a labhradh roimh leis na fàidhibh naomha, agus air ar n-àithne-ne, abstola an Tighearn agus an t-Slànuighir:

3 Air dhuibh fhios so bhi agaibh air tùs, gu'n tig anns na làithibh deireannach luchd-fochaid, ag imeachd a réir an anamiann féin,

4 Agus ag ràdh, C'àit am bheil gealladh a theachd? oir o choidil na h-àithriche, tha na h-uile nithe a' fantuinn mar *a bha iad* o thoiseach a' chruthachaidh.

5 Oir tha iad aineolach air so d'an deoin, gu'n robh na nèamha ann o chian, agus an talamh 'na sheasamh as an uisge, agus anns an uisge, tre fhocal Dé:

6 Tre'n deachaidh an saoghal a bha'n sin ann a sgrios, air teachd do'n dìlinn air.

7 Ach tha na nèamha agus an talamh a tha nis ann, leis an fhocal sin féin air an tasgaidh suas, *agus* air an gléidheadh fa chomhair teine air cheann là a' bhreitheanais, agus sgrios dhaoine ain-diadhaidh.

8 Ach, a mhuinntir mo ghràidh, na bithibh-sa aineolach air an aon ni so, Gu *bheil* aon là aig an Tighearn mar mhìle bliadhna, agus mìle bliadhna mar aon là.

9 Cha'n 'eil an Tighearn mall a thaobh a gheallaidh, (mar a mheasas dream àraidh moille,) ach tha e fad-fhulangach do ar taobh-ne, gun toil aige dream sam bith a bhi caillte, ach na h-uile *dhaoine* theachd gu h-àithreachas.

10 Ach thig là an Tighearna mar ghaduiche san oidhche; anns an téid na nèamha thairis le toirm mhòir, agus *anns* an leagh na dùile le dian-theas; agus bithidh an talamh mar an ceudna, agus na h-oibre a ta air, air an losgadh suas.

11 Uime sin do bhrìgh gu'm bì na nithe so uile air an sgaoileadh as a chéile, ciod a' ghnè dhaoine bu chòir a bhi annaibh, ann an caithe-beatha naomh, agus diadhachd;

12 Le sùil a bhi agaibh ris, agus luathachadh chum teachd là Dhé, anns am bì na nèamha, air dhoibh bhi ri theine, air an sgaoileadh o chéile, agus anns an leaghar na dùile le dian-theas?

13 Gidheadh tha dùil againne ri nèamhaibh nuadha agus talamh nuadh, a réir a gheallaidh, anns an còmhnuich fìreantachd.

14 Uime sin, a mhuinntir ionmhuinn, o tha dùil agaibh ris na nithibh sin, dèanaibh bhur dìchioll chum gu faighear leis-san ann an sìth sibh, gun smal agus neo-lochdach:

15 Agus measaibh gur slàinte fad-fhulangas ar Tighearn; amhuil a sgrìobh ar bràthair gràdhach Pòl mar an ceudna do 'ur n-ionnsuidh, a réir a' ghliocais a thugadh dha;

16 Amhuil mar 'na litrichibh uile, a' labhairt annta mu na nithibh so: anns am bheil cuid do nithibh do-thuigsinn, a tha an dream a tha neo-fhòghlumta agus neo-sheasmhach a' fiaradh, amhuil mar na sgriobtuirean eile, chum an sgrios féin.

17 Ach sibhse, a mhuinntir mo ghràidh, o's aithne dhuibh *na nithe so* roimh-làimh, thugaibh aire air eagal air dhuibhse mar an ceudna bhi air bhur tarruinn air falbh le seacharan nan daoine ain-diadhaidh, gu'n tuit sibh o bhur seasmhachd féin.

18 Ach fàsaibh ann an gràs, agus *ann an* eòlas ar Tighearn agus ar Slànuighir Iosa Crìosd. Dhasan *gu robh* glòir a nis agus gu sìorruidh. Amen.

Ceud Litir Choitchionn an abstoil EOIN.

CAIB. I.

AN ni a bha ann o thùs, an ni a chuala sinne, a chunnaic
sinn le ar sùilibh, air an d'amh-
airc sinn, agus a làimhsich ar
làmha thaobh focail na beatha ;
2 (Oir dh'fhoillsicheadh a'
bheatha, agus chunnaic sinne *i*,
agus tha sinn a' dèanamh fianuis,
agus a' cur an céill dhuibhse na
beatha maireannaich ud a bha
maille ris an Athair, agus a dh'-
fhoillsicheadh dhuinne ;)
3 An ni a chunnaic agus a
chuala sinn, tha sinn a' cur an
céill duibhse, chum gu'm bì
agaibh-sa mar an ceudna com-
unn ruinne : agus gu fìrinneach
tha ar comunn-ne ris an Athair,
agus r'a Mhac Iosa Crìosd.
4 Agus tha sinn a' sgrìobhadh
nan nithe so do 'ur n-ionnsuidh,
chum gu'm bì bhur gàirdeachas
coimhlionta.
5 Agus is i so an teachdair-
eachd a chuala sinn uaith-san,
agus a tha sinn a' cur an céill
dhuibhse, Gur solus Dia, agus
nach 'eil dorchadas air bith ann-
san.
6 Ma their sinn gu bheil
comunn againn ris, agus sinn
a' gluasad ann an dorchadas,
tha sinn a' dèanamh bréige, ag-
us cha'n 'eil sinn a' dèanamh na
fìrinn :
7 Ach ma ghluaiseas sinn anns
an t-solus, mar a tha e-san san t-
solus, tha comunn againn r'a
chéile, agus glanaidh fuil Iosa
Crìosd a Mhic sinn o gach uile
pheacadh.
8 Ma their sinn nach 'eil
peacadh againn, tha sinn gar
mealladh féin, agus cha'n 'eil an
fhìrinn annainn.
9 Ma dh'aidicheas sinn ar
peacanna, tha e-san fìrinneach
agus ceart, chum *ar* peacanna
a mhaitheadh dhuinn, agus ar
glanadh o gach uile neo-fhìr-
eantachd.
10 Ma their sinn nach do
pheacaich sinn, tha sinn a' dèan-
amh breugaire dheth-san, agus
cha'n 'eil 'fhocal annainn.

CAIB. II.

MO chlann bheag, na nithe so
tha mi a' sgrìobhadh do
'ur n-ionnsuidh, chum nach
peacaich sibh. Agus ma pheac-
aicheas neach air bith, tha fear-
tagraidh againn maille ris an
Athair, Iosa Crìosd am fìrean :
2 Agus is e-san an ìobairt-
réitich air son ar peacanna ; ag-
us cha'n e air son ar peacanna a
mhàin, ach mar an ceudna air
son *peacanna* an t-saoghail uile.
3 Agus le so tha fhios againn
gur aithne dhuinn e, ma choimh-
ideas sinn àitheantan.
4 An tì a their, Is aithne
dhomh e, agus nach 'eil a coimh-
ead 'àitheantan, is breugaire e,
agus cha'n 'eil an fhìrinn ann.
5 Ach ge b'e choimhideas
'fhocal, ann-san gu deimhin tha
gràdh Dhé air a choimhlìonadh :
le so is aithne dhuinn gu bheil
sinn ann-san.
6 An tì a their gu bheil e
fantuinn ann-san, is còir dha-
san mar an ceudna gluasad,
eadhon mar a ghluais e-san.
7 A bhràithre, cha'n 'eil mi
a sgrìobhadh àithne nuaidh do

'ur n-ionnsuidh, ach seann àith-
ne, a bha agaibh o'n toiseach : is
i an t-seann àithne am fòcal a
chuala sibh o thùs.
8 A rìs tha mi a' sgrìobhadh
àithne nuaidh do 'ur n-ionn-
suidh, ni a ta fìor ann-san agus
annaibh-sa : do bhrìgh gu'n d'-
imich an dorchadas thairis, agus
gu bheil a nis an solus fìor a'
dealrachadh.
9 An tì a their gu bheil e san
t-solus, agus a tha fuathachadh
a bhràthar, tha e san dorchadas
gus a nis.
10 An tì aig am bheil gràdh
d'a bhràthair, tha e 'na chòmh-
nuidh san t-solus, agus cha'n
'eil aobhar oilbheim air bith ann.
11 Ach an tì a ta fuathach-
adh a bhràthar, tha e anns an
dorchadas, agus ag imeachd
anns an dorchadas, agus cha 'n
àithne dha c'àit am bheil e dol,
do bhrìgh gu'n do dhall an
dorchadas a shùilean.
12 Tha mi a' sgrìobhadh do
'ur n-ionnsuidh, a chlann bheag,
do bhrìgh gu bheil bhur peacanna,
air am maitheadh dhuibh air
sgàth 'ainme-san.
13 Tha mi a' sgrìobhadh do
'ur n-ionnsuidh, aithriche, do
bhrìgh gu'm b'aithne dhuibh
e-san *a ta* o thùs. Tha mi a'
sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh,
òganacha, do bhrìgh gu'n d'thug
sibh buaidh air an droch aon.
Tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-
ionnsuidh, a chlann bheag, do
bhrìgh gu'm b'aithne dhuibh an
t-Athair.
14 Sgrìobh mi do 'ur n-ionn-
suidh, aithriche, do bhrìgh gu'm
b'aithne dhuibh an Tì *a ta* ann o
thùs. Sgrìobh mi do 'ur n-ionn-
suidh, òganacha, do bhrìgh gu
bheil sibh làidir, agus gu bheil
focal Dhé, 'na chòmhnuidh ann-
aibh, agus gu'n d'thug sibh
buaidh air an droch aon.

15 Na gràdhaichibh an saogh-
al, no na nithe *a ta* san t-
saoghal. Ma ghràdhaicheas neach
air bith an saoghal, cha'n 'eil
gràdh an Athar ann.
16 Oir na h-uile *a ta* anns an
t-saoghal, ana-miann na feòla,
agus ana-miann nan sùl, agus
uabhar na beatha, cha'n ann o'n
Athair a tha iad, ach o'n t-
saoghal.
17 Agus siubhlaidh an saogh-
al seachad, agus 'ana-miann :
ach an tì a nì toil Dé, mairidh e
chaoidh.
18 A chlann bheag, is i an
aimsir dheireannach a tha ann :
agus mar a chuala sibh gu'n tig
an t-ana-crìosd, is ann mar sin a
ta nis iomadh ana-crìosd ann ;
o'm bheil sinn a' tuigsinn gur i
'n aimsir dheireannach a ta ann.
19 Chaidh iad a mach uainne,
ach cha robh iad dhinn : oir nam
biodh iad dhinn, gu deimhin dh'-
fhanadh iad maille ruinn : ach
chaidh iad a mach, chum gu
dèantadh follaiseach iad, nach
robh iad uile dhinn.
20 Ach tha agaibh-sa ùngadh
o'n tì naomh, agus is aithne
dhuibh na h-uile nithe.
21 Cha do sgrìobh mi do 'ur
n-ionnsuidh, do bhrìgh nach
aithne dhuibh an fhìrinn ; ach
do bhrìgh gur aithne dhuibh
i, agus nach 'eil breug air bith
o'n fhìrinn.
22 Cò a tha 'na bhreugaire,
ach e-san a dh'àicheadhas gur e
Iosa an Crìosd ? Is e so an t-
ana-crìosd, a tha 'g àicheadh an
Athar agus a' Mhic.
23 Ge b'e neach a dh'àich-
eadhas am Mac, cha'n 'eil an t-
Athair aige : [ach an tì a dh'-
aidicheas am Mac, tha an t-
Athair aige mar an ceudna.]
24 Uime sin fanadh an nì sin
annaibh-sa a chuala sibh o thùs.
Ma dh'fhanas an ni a chuala

sibh o thùs annaibh, fanaidh
sibhse, mar an ceudna anns a'
Mhac, agus anns an Athair.
25 Agus is e so an gealladh a
gheall e dhuinn, *eadhon* a'
bheatha mhaireannach.
26 Sgrìobh mi na nithe so do
'ur n-ionnsuidh, mu thimchioll
na dream a tha 'gur meall-
adh.
27 Ach tha an t-ùngadh a
fhuair sibh uaith-san, a' fant-
uinn annaibh: agus cha 'n 'eil
feum agaibh gu'n teagaisgeadh
aon neach sibh: Ach, mar a ta
an t-ùngadh so féin 'gur teagasg
mu thimchioll nan uile nithe,
agus a ta e fìor, agus nach breug
e, eadhon mar a theagaisg e
sibh, fanaibh ann.
28 Agus a nis, a chlann bheag,
fanaibh ann-san; chum 'nuair a
dh'fhoillsichear e, gu'm bì dàn-
achd againn, agus nach bì nàire
oirnn 'na làthair aig a
theachd.
29 Ma tha fhios agaibh gu
bheil e-san fìreanta, tha fhios
agaibh gu bheil gach neach a nì
fìreantachd, air a bhreith uaith-
san.

CAIB. III.

FEUCHAIBH, ciod a' ghnè
ghràidh a thug an t-Athair
dhuinne, gu'n goirteadh clann
Dé dhinn! uime sin cha'n aithne
do'n t-saoghal sinn, do bhrìgh
nach b'aithne dha e-san.
2 A mhuinntir mo ghràidh,
a nis is sinne mic Dhé; agus
cha 'n 'eil e soilleir fathast ciod
a bhitheas sinn: ach a ta fhios
againn, 'nuair a dh'fhoillsichear
e-san, gu'm bì sinn cosmhuil ris;
oir chì sinn e mar a ta e.
3 Agus gach neach aig am
bheil an dòchas so ann, glanaidh
se e féin, mar a ta e-san glan.
4 Ge b'e neach a nì peacadh,
tha e mar an ceudna a' briseadh
an lagha: oir is e am peacadh
briseadh an lagha.
5 Agus tha fhios agaibh gu'n
d'fhoillsicheadh e-san chum ar
peacanna thoirt air falbh; agus
cha'n 'eil peacadh sam bith ann-
san.
6 Gach neach a' dh'fhanas
annsan, cha dèan e peacadh: ge
b'e air bith a pheacaicheas, cha'n
fhac e e-san, agus cha robh eòlas
aige air.
7 A chlann bheag, na meall-
adh neach air bith sibh: an tì a
nì fìreantachd is fìrean e, mar
is fìrean e-san:
8 An tì a nì peacadh, is ann
o'n diabhul a ta e: oir tha an
diabhul a' peacachadh o thùs.
Is ann chum na crìche so a dh'-
fhoillsicheadh Mac Dhé, chum
gu'n sgriosadh e oibre an dia-
bhuil.
9 Ge b'e neach a ghineadh o
Dhia, cha dèan e peacadh: oir a
ta a shìol-san a' fantuinn ann:
agus cha'n 'eil e'n comas da
peacadh a dhèanamh, do bhrìgh
gu'n do ghineadh o Dhia e.
10 An so tha clann Dé, ag-
us clann an diabhuil follaiseach:
Ge b'e neach nach dèan fìreant-
achd, cha'n ann o Dhia a tha e,
no an tì nach gràdhaich a
bhràthair.
11 Oir is i so an teachdair-
eachd a chuala sibh o thùs, sinn
a thoirt gràidh d'a chéile:
12 Cha'n ann mar Chain, *a*
bha o'n droch aon, agus a
mharbh a bhràthair: Agus c'ar
son a mharbh se e? A chionn
gu'n robh 'oibre féin olc, agus
oibre a bhràthar fìreanta.
13 Na biodh ioghnadh oirbh,
mo bhràithre, ged dh'fhuath-
aicheas an saoghal sibh.
14 Tha fhios againn gu'n
deachaidh sinn thairis o bhàs gu

beatha, do bhrìgh gu bheil gràdh
againn do na bràithribh: an tì
nach gràdhaich *a* bhràthair, fan-
aidh e ann am bàs.
15 Gach neach a dh'fhuath-
aicheas a bhràthair, is mortair
e; agus tha fhios agaibh nach
'eil aig mortair sam bith a'
bheatha mhaireannach a' fant-
uinn ann.
16 Le so is aithne dhuinn
gràdh *Dhé,* do bhrìgh gu'n do
chuir e-san sìos 'anam féin air ar
son-ne: agus is còir dhuinne *ar*
n-anama fein a chur sìos air son
nam bràithre.
17 Agus ge b'e neach aig am
bheil maoin an t-saoghail so,
agus a chì a bhràthair ann an
uireasbhuidh, agus a dhruideas
a chridhe 'na aghaidh, cionnus a
tha gràdh Dhé a' gabhail còmh-
nuidh ann-san?
18 Mo chlannbheag, nagràdh-
aicheamaid ann am focal, no
ann an teangaidh; ach ann an
gnìomh agus ann am fìrinn.
19 Agus le so is aithne dhuinn
gu bheil sinn do'n fhìrinn, agus
bheir sinn dearbh-bheachd do
'ur cridheachaibh 'na làthair.
20 Oir ma dhìteas ar cridhe
sinn, is mò Dia na ar cridhe,
agus is aithne dha na h-uile
nithe.
21 A mhuinntir mo ghràidh,
mur dìt ar cridhe sinn, tha
dànachd againn a thaobh Dhé.
22 Agus ge b'e ni a dh'iarras
sinn, gheibh sinn uaith e, do
bhrìgh gu bheil sinn a' coimhead
'aitheantan, agus a' dèanamh
nan nithe a tha taitneach 'na
fhianuis-san.
23 Agus is i so 'àithne-san,
gu'n creideamaid ann an ainm a
Mhic Iosa Crìosd, agus gu'n
gràdhaicheamaid a chéile, mar
a thug e-san àithne dhuinn.
24 Agus an tì a choimhideas
'àitheanta-san, tha e gabhail
còmhnuidh ann, agus e-san ann-
san: agus le so is aithne dhuinn
gu bheil e-san a' fuireach ann-
ainn, o'n Spiorad a thug e
dhuinn.

CAIB. IV.

A MHUINNTIR ionmhuinn,
na creidibh gach uile spior-
ad, ach dearbhaibh na spior-
adan, an ann o Dhia a tha iad:
do bhrìgh gu bheil mòran do
fhàidhibh bréige air dol a mach
do'n t-saoghal.
2 Le so aithnichibh Spiorad
Dhé: gach uile spiorad a dh'-
aidicheas gu'n d'thàinig Iosa
Crìosd san fheoil, is ann o Dhia
a tha e.
3 Agus gach uile spiorad nach
aidich gu bheil Iosa Crìosd air
teachd san fheoil, cha'n ann o
Dhia a tha e: agus is e so
spiorad sin an ana-crìosd, neach
a chuala sibh e bhi teachd, agus
a nis tha e cheana anns an t-
saoghal.
4 A chlann bheag, tha sibhse
o Dhia, agus thug sibh buaidh
orra-san; do bhrìgh gur mò e-san
a ta annaibh-sa, na e-san a ta
anns an t-saoghal.
5 Tha iadsan o'n t-saoghal:
uime sin tha iad a' labhairt
mu'n t-saoghal, agus tha'n
saoghal ag éisdeachd riu.
6 Tha sinne o Dhia: an tì
aig am bheil eòlas air Dia,
éisdidh e ruinne; an tì nach 'eil
o Dhia, cha'n éisd e ruinn. O
so aithnichidh sinn spiorad na
fìrinn, agus spiorad an t-seach-
arain.
7 A mhuinntir ionmhuinn,
gràdhaicheamaid a chéile: oir is
ann o Dhia tha'n gràdh; agus
gach neach a ghràdhaicheas,
ghineadh o Dhia e, agus is
aithne dha Dia.

8 An tì nach gràdhaich cha'n
aithne dha Dia; oir is gràdh
Dia.
9 An so dh' fhoillsicheadh
gràdh Dhé dhuinne, do bhrìgh
gu'n do chuir Dia aon-ghin
Mhic do'n t-saoghal, chum gu'm
bitheamaid beò trìd-san.
10 An so a ta gràdh, cha'n e
gu'n do ghràdhaich sinne Dia,
ach gu'n do ghràdhaich e-san
sinne, agus gu'n do chuir e a
Mhac féin *gu bhi* 'na ìobairt-
réitich air son ar peacanna.
11 A mhuinntir ionmhuinn,
ma ghràdhaich Dia sinne mar
sin, tha e mar fhiachaibh oirnne
a chéile a ghràdhachadh mar an
ceudna.
12 Cha'n fhaca neach air bith
Dia riamh. Ma ghràdhaicheas
sinn a chéile, tha Dia 'na
chòmhnuidh annainn, agus tha
a ghràdh air a choimhlionadh
annainn.
13 O so is aithne dhuinn gu
bheil sinne 'nar còmhnuidh ann-
san, agus e-san annainne, do
bhrìgh gu'n d' thug e dhuinn d'a
Spiorad.
14 Agus chunnaic sinn agus
thà sinn a' dèanamh fianuis, gu'n
do chuir an t-Athair am Mac
uaith mar Shlànuighear an
domhain.
15 Ge b'e neach a dh' aidicheas
gur e Iosa Mac Dhé, tha Dia
'na chòmhnuidh ann-san, agus
e-san ann an Dia.
16 Agus fhuair sinn aithne
air agus chreid sinn an gràdh a
tha aig Dia dhuinn. Is gràdh
Dia; agus an tì a tha fantuinn
ann an gràdh, tha e 'na chòmh-
nuidh ann an Dia, agus Dia
ann-san.
17 An so tha ar gràdh-ne air
a dhèanamh coimhlionta, chum
gu'm bì againn dànachd ann an
là a' bhreitheanais: do bhrìgh
mar a tha e-san, gur amhuil sin
a tha sinne anns an t-saoghal
so.
18 Cha'n 'eil eagal ann an
gràdh; ach tilgidh gràdh diong-
mhalta an t-eagal a mach; do
bhrìgh gu bheil pian san eagal:
an tì a tha eagalach, cha d'rinn-
eadh coimhlionta ann an gràdh
e.
19 Tha gràdh againne dhasan,
do bhrìgh gu'n do ghràdhaich
e-san sinne an toiseach.
20 Ma their neach, Tha gràdh
agam do Dhia, agus fuath aige
d'a bhràthair, is breugaire e: oir
an tì nach gràdhaich a bhràthair
a chunnaic e, cionnus a dh'-
fheudas e Dia nach fac e a
ghràdhachadh?
21 Agus an àithne so tha
againn uaith-san, An tì a
ghràdhaicheas Dia, gu'n gràdh-
aich e a bhràthair mar an ceud-
na.

CAIB. V.

GE b'e neach a chreideas gur
e Iosa an Crìosd, ghineadh
o Dhia e; agus ge b'e ghràdh-
aicheas an Tì a ghin, gràdhaich-
idh e mar an ceudna an Tì a
ghineadh leis.
2 O so is aithne dhuinn gu
bheil gràdh againn do chloinn
Dé, 'nuair a ghràdhaicheas sinn
Dia, agus a choimhideas sinn
'àitheantan.
3 Oir is e so gràdh Dhé, sinn
a choimhead 'àitheantan: agus
cha'n 'eil 'àitheanta-san trom.
4 Oir gach uile ni a ghinear
o Dhia, bheir e buaidh air an t-
saoghal: agus is i so a' bhuaidh
a bhuadhaicheas air an t-saogh-
al, *eadhon* ar creidimh-ne.
5 Cò an tì a bhuadhaicheas
air an t-saoghal, ach e-san a tha
creidsinn gur e Iosa Mac Dhé.
6 Is e so e-san a thàinig tre
uisge agus tre fhuil, Iosa
Crìosd; cha'n e tre uisge a

mhàin, ach tre uisge agus fuil: agus is e an Spiorad a nì fianuis, do bhrìgh gur fìrinn an Spiorad.

7 Oir tha triuir a tha dèanamh fianuis air nèamh, an t-Athair, am Focal, agus an Spiorad naomh: agus an triuir sin is aon iad.

8 Agus tha triuir a tha dèanamh fianuis air an talamh, an Spiorad, agus an t-uisge, agus an fhuil: agus thig an triuir sin r'a chéile ann an aon.

9 Ma ghabhas sinn ri fianuis dhaoine, 's i fianuis Dé a's mò: oir is i so fianuis Dé, a thug e mu thimchioll a Mhic.

10 An tì a chreideas ann am Mac Dhé, tha'n fhianuis aige ann féin: an tì nach creid Dia, rinn e breugaire dheth, do bhrìgh nach do chreid e an fhianuis a rinn Dia mu thimchioll a Mhic.

11 Agus is i so an fhianuis, gu'n d'thug Dia dhuinn beatha mhaireannach: agus tha a' bheatha so 'na Mhac.

12 An tì aig am bheil am Mac, tha beatha aige: an tì aig nach 'eil Mac Dhè, cha'n 'eil beatha aige.

13 Na nithe so sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, a tha creidsinn ann an ainm Mhic Dhé; chum gu'm bì fios agaibh gu bheil a' bheatha mhaireannach agaibh, agus chum gu'n creid sibh ann an ainm Mhic Dhé.

14 Agus is e so an dòchas a ta againn ann-san, ma dh iarras sinn ni sam bith a réir a thoile, gu'n éisd e ruinn.

15 Agus ma ta fhios againn gu'n éisd e ruinn, ge b'e ni a dh'iarras sinn, tha fhios againn gu bheil ar n-iarrtuis a dh'iarr sinn air againn.

16 Ma chì neach sam bith a bhràthair 'a' peacachadh peacaidh nach 'eil a chum bàis, iarraidh e, agus bheir e beatha dha, dhoibh-san nach 'eil a' peacachadh chum bàis. Tha peacadh chum bàis ann: a thaobh sin, cha'n 'eil mi ag ràdh gur còir dha guidheadh.

17 Is peacadh gach uile eucoir: agus tha peacadh ann nach 'eil a chum bàis.

18 Tha fhios againn ge b'e neach a ghineadh le Dia, nach peacaich e; ach an tì a ghineadh o Dhia, coimhididh se e féin, agus cha bhean an droch aon ris.

19 Tha fhios againn gur ann o Dhia a tha sinne, agus tha'n saoghal uile 'na luidhe san olc.

20 Agus tha fhios againn gu'n d'thàinig Mac Dhé, agus gu'n d'thug e tuigse dhuinn, chum gu'm b'aithne dhuinn e-san a ta fìor: agus tha sinne ann-san a ta fìor, ann a Mhac Iosa Crìosd. Is e so an Dia fìor, agus a' bheatha mhaireannach.

21 A chlann bheag, coimhidibh sibh féin o ìodholaibh. Amen.

Dara Litir an abstoil EOIN.

CAIB. I.

AN seanair chum na ban-tighearna taghta, agus chum a cloinne, a's ionmhuinn leam-sa anns an fhìrinn; agus cha'n ann leam-sa mhàin, ach leo-san uile mar an ceudna a ghabh eòlas air an fhìrinn;

2 Air son na fìrinn a tha 'na còmhnuidh annainne, agus a bhios maille ruinn gu bràth :

3 Gràs, tròcair, *agus* sìth gu robh maille ribh o Dhia an t-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd Mac an Athar, ann am fìrinn agus ann an gràdh.

4 Bha gàirdeachas mòr orm, do bhrìgh gu'n d'fhuair mi do d' chloinn-sa ag imeachd anns an fhìrinn, a réir mar a fhuair sinne àithne o'n Athair.

5 Agus a nis guidheam ort, a bhan-tighearn, cha'n e mar gu'n sgrìobhainn àithne nuadh a d'-ionnsuidh, ach *an àithne* a bha againn o thùs, gu'n gràdhaicheamaid a chéile.

6 Agus is e so an gràdh, gu'n imicheamaid a réir 'àitheantasan. 'S i so an àithne, mar a chuala sibh o thùs, gu'n imicheadh sibh innte.

7 Oir tha mòran mhealltairean air teachd a steach do'n t-saoghal, nach 'eil ag aideachadh gu bheil Crìosd air teachd san fheoil. Is mealltair so agus ana-crìosd.

8 Thugaibh aire dhuibh féin, nach caill sinn na nithe sin a shaothraich sinn, ach gu faigh sinn làn-duais.

9 Ge b'e neach a bhriseas *an lagh*, agus nach fan ann an teagasg Chrìosd, cha'n 'eil Dia aige : an tì a dh'fhanas ann an teagasg Chrìosd, tha araon an t-Athair agus am Mac aige.

10 Ma thig neach air bith do 'ur n-ionnsuidh, agus nach toir e an teagasg so leis, na gabhaibh e steach do *'ur* tigh, agus na abraibh ris, Gu ma subhach dhuit.

11 Oir ge b'e neach a their ris, Gu ma subhach dhuit, tha comhpàirt aige d'a dhroch oibribh.

12 Air dhomh mòran a bhi agam r'a sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, cha b'àill leam *sgrìobhadh* le paipeir agus dubh ; ach tha dòchas agam teachd do 'ur n-ionnsuidh, agus labhairt beul ri beul, chum gu'm bì ar gàirdeachas coimhlionta.

13 Tha clann do pheathar taghta a' cur fàilte ort. Amen.

Treas Litir an Abstoil EOIN.

CAIB. I.

AN seanair chum Ghaiuis ghràdhaich, a's ionmhuinn leam san fhìrinn.

2 A *bhrathair* ghràdhaich, 's e mo ghuidheadh thaobh gach uile ni gu'n soirbhicheadh leat agus gu'm biodh tu slàn, mar a ta soirbheachadh le t'anam.

3 Oir rinn mi gàirdeachas gu mòr 'nuair a thàinig na bràithrean, agus a rinn iad fianuis do'n fhìrinn a tha annad-sa, mar a ta thusa ag imeachd san fhìrinn.

4 Cha'n 'eil gàirdeachas agam a's mò na bhi cluinntinn gu bheil mo chlann ag imeachd san fhìrinn.

5 A *bhràthair* ghràdhaich, is dìleas a nì thu gach ni a ta thu dèanamh do na bràithribh, agus do choigrich ;

6 Muinntir a rinn fianuis air do ghràdh an làthair na h-eaglais : ma bheir thu air an aghaidh iad 'nan slighe mar is cubhaidh do Dhia, is maith a nì thu :

7 Oir chaidh iad a mach air sgàth 'ainme-san, gun ni air bith a ghabhail o na Cinnich.
8 Uime sin tha e mar fhiachaibh oirnne gabhail r'an leithidihh sin, chum gu 'm bitheamaid 'nur comh-shaothraichibh do'n fhìrinn.
9 Sgrìobh mi chum na h-eaglais: ach cha ghabh Diotrephes, leis am miann àrd-cheannas a bhi aige 'nam measg, ruinne.
10 Uime sin ma thig mi, cuiridh mi an cuimhne 'oibre a ta e dèanamh, a' bith-labhairt 'nar n-aghaidh le briathraibh aingidh: agus cha leoir leis sin, ach ni mò a tha e féin a' gabhail ris na bràithribh, agus tha e a' bacadh na dream leis am b' àill, agus 'gan tilgeadh mach as an eaglais.
11 A *bhràthair* ghràdhaich, na lean an ni a ta olc, ach an ni a ta maith. An tì a ni maith, is ann o Dhia a ta e; ach an tì a ni olc, cha 'n fhac e Dia.
12 Tha deadh theisteas air Demetrius o na h-uile, agus o 'n fhìrinn féin: agus tha sinne *mar an ceudna* a' dèanamh fianuis; agus tha fios agaibh gu bheil ar fianuis-ne fìor.
13 Bha mòran agam r'a sgrìobhadh, ach cha 'n àill leam sgrìobhadh le dubh agus peann a d' ionnsuidh:
14 Ach tha dòchas agam t-fhaicinn gun dàil, agus labhraidh sinn beul ri beul. Sìth maille riut. Tha na càirdean a' cur fàilte ort. Cuir fàilte air na càirdibh air an ainm.

Litir Choitchionn an Abstoil IUDAIS.

CAIB. I.

IUDAS seirbhiseach Iosa Crìosd, agus bràthair Sheumais, chum na dream a tha air an naomhachadh le Dia an t-Athair, agus air an coimhead le Iosa Crìosd, air an gairm:
2 Gu robh tròcair, agus sìth, agus gràdh air am meudachadh dhuibh-sa.
3 A mhuinntir ionmhuinn, air dhomh an uile dhìchioll a dhèanamh chum sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh mu thimchioll na slàinte choitchionn, b' fheumail domh sgrìobhadh do bhur n-ionnsuidh, 'gur n-earalachadh sibh a chathachadh gu dìchiollach air son a' chreidimh a thugadh aon uair do na naoimh.
4 Oir ghoid daoine àraidh a steach, a dh' òrduicheadh roimh o shean chum an dìteadh so, *daoine* mì-dhiadhaidh, a' tionndadh gràis ar Dé-ne gu macnus, agus ag àicheadh Dhé, a 's aon Uachdaran ann, agus ar Tighearna Iosa Crìosd.
5 Uime sin is àill leam bhur cur an cuimhne, ged bha fhios agaibh aon uair air so, cionnus an déigh do 'n Tighearn am pobull a shaoradh á tìr na h-Eiphit, a sgrios e an déigh sin an dream nach do chreid.
6 Agus na h-aingil nach do ghléidh an ceud inbhe, ach a dh' fhàg an àite-còmhnuidh féin, choimhid e ann an geimhlibh sìorruidh fo dhorchadas, fa chomhair breitheanais an là mhòir.

7 Amhuil a ta Sodom agus Gomorrah, agus na bailte mu 'n cuairt orra, a thug iad féin thairis do strìopachas air a' mhodh cheudna, agus a bha leantuinn feòla coimhich, air an cur suas 'nam ball-sampuill, a' fulang dìoghaltais teine shìorruidh.

8 Mar an ceudna fòs tha an luchd-bruadair sin a' salachadh na feòla, a' dèanamh tàir air uachdaranachd, agus a' labhairt gu toibheumach air àrd-inbhibh.

9 Gidheadh cha do ghabh Michael an t-àrd-aingeal, 'nuair a chathaich e an aghaidh an diabhuil, agus a rinn e deasboireachd mu chorp Mhaois, dànadas air casaid thoibheumach a thoirt, 'na aghaidh, ach thubhairt e, Gu cronuicheadh an Tighearn thu.

10 Ach tha 'n dream sin a' labhairt gu toibheumach air na nithibh nach aithne dhoibh: ach na nithe sin a's aithne dhoibh air mhodh nàdurra, mar ainmhidhibh gun reuson, tha iad 'gan truailleadh féin annta.

11 Is an-aoibhinn doibh! oir dh' imich iad ann an slighe Chain, agus ruith iad gu togarrach ann an seacharan Bhalaaim air ghaol tuarasdail, agus sgriosadh iad ann an ana-cainnt cheannaircich Chore.

12 Is smala iad sin ann bhur cuirmibh gràidh, 'nuair a tha iad air cuirmibh maille ribh, 'gam beathachadh féin gun eagal: *is* neòil *iad* gun uisge, air an giùlan mu 'n cuairt le gaothaibh; craobhan searg-mheasach, gun toradh; dà uair marbh, air an spìonadh as am freumhaibh;

13 Garbh thonna na fairge, a sgeitheas an nàire féin mar chobhar; reulta seachranach, d' am bheil duibhre an dorchadais gu sìorruidh air a thasgaidh.

14 Agus rinn Enoch mar an ceudna, an seachdamh *pearsa* o Adhamh, fàidheadaireachd orra sin, ag ràdh, Feuch, tha 'n Tighearn a' teachd le deich mìle d' a naomhaibh,

15 A dhèanamh breitheanais air na h-uile, agus chum iadsan uile a tha mì-dhiadhaidh 'nam measg fhàgail ris, a thaobh an uile ghnìomhara mì-dhiadhaidh a rinn iad gu mì-dhiadhaidh, agus a thaobh an uile *bhriathar* cruaidhe, a labhair peacaich mì-dhiadhaidh na aghaidh.

16 Is luchd cànrain agus gearain an dream so, a tha 'g imeachd a réir an ana-miann féin; agus tha 'm beul a' labhairt *bhriathar* atmhor, agus iad a' gabhail iongantais do phearsaibh dhaoine air sgàth buannachd.

17 Ach cuimhnichibh-sa, a mhuinntir mo ghràidh, na focail a labhradh roimh le abstolaibh ar Tighearna Iosa Crìosd;

18 Mar a thubhairt iad ribh, gu 'm biodh anns an aimsir dheireannaich luchd-fanoid, a ghluaiseadh a réir an ana-mianna mì-dhiadhaidh féin.

19 'S iad sin an dream a sgaras iad féin o *chàch*, collaidh, gun an Spiorad aca.

20 Ach air bhi dhuibhse, a mhuinntir ionmhuinn, 'gur togail féin suas ann bhur creidimh ro naomha, a' dèanamh ùrnuigh san Spiorad naomh,

21 Coimhidibh sibh féin ann an gràdh Dhé, le sùil ri tròcair ar Tighearna Iosa Crìosd chum na beatha maireannaich.

22 Agus gabhaibh truas do dhream àraidh, a' dèanamh eadar-dhealachaidh:

23 Agus tèarnaibh dream eile le h-eagal, 'gan spìonadh as an teine; a' fuathachadh eadhon an eudaich air am bheil smal na feòla.

24 A nis dhasan a tha comas-
ach air bhur gléidheadh o thuis-
leadh, agus *bhur* cur gu neò-
lochdach an làthair a ghlòire le
h-aoibhneas ro-mhòr,

25 Do'n Dia a ta mhàin glic,
ar Slànuighear, *gu robh* glòir ag-
us mòralachd, neart agus cumh-
achd, a nis agus air feadh nan
uile linn. Amen.

TAISBEAN EOIN AN DIADHAIR.

CAIB. I.

TAISBEAN Iosa Crìosd, a
thug Dia dha, a dh'fhoill-
seachadh d'a sheirbhisich nithe
a's éigin teachd gu crìch ann an
ùine ghearr; agus chuir e teachd-
aireachd uaith, agus le 'aingeal
féin dh'fhoillsich e *iad* d'a
sheirbhiseach Eoin:
2 A rinn fianuis air focal Dé,
agus air teisteas Iosa Crìosd,
agus air gach ni a chunnaic e.
3 *Is* beannaichte an tì a
leughas, agus iadsan a dh'éisdeas
ri briathraibh na fàidheadair-
eachd so, agus a choimhideas na
nithe a tha sgrìobhta innte: oir
tha'n t-àm am fagus.
4 EOIN chum nan seachd
eaglaisean a ta san
Asia: Gràs dhuibh, agus sìth
o'n Tì a ta, agus a bha, agus a
ta ri teachd; agus o na seachd
spioradaibh a tha 'm fianuis a
rìgh-chaithreach-san;
5 Agus o Iosa Crìosd, an
fhianuis fhìor, an ceud-ghin o
na marbhaibh, agus uachdaran
rìghre na talmhainn: Dhasan a
ghràdhaich sinn, agus a dh'-
ionnlaid sinn o ar peacaibh 'na
fhuil féin,
6 Agus a rinn rìghre dhinn
agus sagairt do Dhia agus d'a
Athair-san; dhasan *gu robh* glòir
agus cumhachd gu saoghal nan
saoghal. Amen.
7 Feuch, tha e teachd le neul-
aibh; agus chì gach sùil e, agus
iadsan *mar an ceudna* a lot e:
agus nì uile threubha na tal-
mhainn caoidh air a shon-san:
gu ma h-amhluidh a bhitheas.
Amen.
8 Is mise Alpha agus Omega,
an toiseach agus an deireadh,
tha an Tighearn ag ràdh, a ta,
agus a bha, agus a ta ri teachd,
an t-Uile chumhachdach.
9 Bha mise Eoin, bhur dearbh-
bhràthair, agus bhur companach
ann an àmhghar, agus ann an
rìoghachd agus am foighidin
Iosa Crìosd, anns an eilean ris
an abrar Patmos, air son focail Dé,
agus air son fianuis Iosa Crìosd.
10 Bha mi san Spiorad air là
an Tighearn, agus chuala mi air
mo chùlaobh guth mòr, mar
ghuth trompaid,
11 Ag ràdh, Is mise Alpha
agus Omega, an ceud neach
agus an neach deireannach: ag-
us Sgrìobh-sa ann an leabhar an
ni a chì thu, agus cuir *e* chum
nan seachd eaglaisean a tha san
Asia; chum Ephesuis, agus chum
Smirna, agus chum Phergamois,
agus chum Thiatira, agus chum
Shardis, agus chum Philadel-
phia, agus chum Laodicea.
12 Agus thionndaidh mi a
dh'fhaicinn a ghutha a labhair
rium. Agus air tionndadh
dhomh, chunnaic mi seachd
coinnleirean òir;

13 Agus am meadhon nan seachd coinnleirean, *neach* cosmhuil ri Mac an duine, air an robh eudach a ràinig sìos gu 'shàilibh, agus crioslaichte le crios òir mu 'chìochaibh.

14 *Bha* a cheann agus 'fholt geal mar oluinn ghil, mar shneachda; agus a shùilean mar lasair theine;

15 Agus a chosa cosmhuil ri umha fìor-ghlan, mar gu 'm bitheadh iad a' dearg-losgadh ann an àmhuinn; agus a ghuth mar thoirm mhoran uisgeachan.

16 Agus bha aige 'na làimh dheis seachd reulta: agus claidheamh geur dà fhaobhair a' teachd a mach as a bheul: agus *bha* a ghnùis mar a' ghrian a' dealrachadh 'na làn neart.

17 Agus an uair a chunnaic mi e, thuit mi sìos aig a chosaibh an riochd mairbh: agus chuir e a làmh dheas orm, ag ràdh rium, Na biodh eagal ort: is mise an ceud neach agus an neach deireannach.

18 *Is mise* an Tì a ta beò, agus a bha marbh; agus, feuch, tha mi beò gu saoghal nan saoghal, Amen; agus tha iuchraiche ifrinn agus a' bhàis agam.

19 Sgrìobh na nithe a chunnaic thu, agus na nithe a ta ann, agus na nithe a bhitheas an déigh so:

20 Rùn-dìomhair nan seachd reultan a chunnaic thu ann am làimh dheis, agus nan seachd coinnleirean òir. Is iad na seachd reultan, aingil nan seachd eaglaisean: agus is iad na seachd coinnleirean a chunnaic thu, na seachd eaglaisean.

CAIB. II.

CHUM aingil eaglais Ephesuis, Sgrìobh; Is iad so na nithe a ta an Tì a tha cumail nan seachd reultan 'na làimh dheis, a tha 'g imeachd ann am meadhon nan seachd coinnleirean òir, ag ràdh;

2 Is aithne dhomh t' oibre, agus do shaothair, agus t'fhoighidin, agus nach urrainn thu giùlan leo-san a tha olc; agus gu'n do dhearbh thu iadsan a their gur abstoil iad féin, agus nach eadh, agus gu'n d'fhuair thu iad breugach;

3 Agus gu'n do ghiùlain thu, agus gu bheil foighidin agad, agus air sgàth m'ainme-sa gu'n d'rinn thu saothair, agus nach d'thug thu thairis.

4 Gidheadh, tha *ni-éigin* agam a d' aghaidh, do bhrìgh gu 'n do thréig thu do cheud ghràdh.

5 Cuimhnich uime sin cia uaith a thuit thu, agus gabh aithreachas, agus dèan na ceud oibre; no thig mi ort gu grad, agus atharraichidh mi do choinnleir as 'àit, mur gabh thu aithreachas.

6 Ach a ta so agad, gur fuathach leat oibre nan Nicolaiteach, nithe mar an ceudna a's fuathach leam-sa.

7 An tì aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh; Do'n tì a bhuadhaicheas bheir mise r'a itheadh do chraoibh na beatha, a tha ann am meadhon phàrrais Dé.

8 Agus chum aingil eaglais Smirna, sgrìobh, Na nithe so a ta e-san ag ràdh, an Tì a's e'n ceud neach agus an neach deireannach, a bha marbh, agus a tha beò;

9 Is aithne dhomh t' oibre, agus t-àmhghar, agus do bhochdainn, (gidheadh a ta thu beartach,) agus *is aithne dhomh* toibheum na muinntir a their gur Iudhaich iad féin, agus nach eadh, ach sionagog Shàtain.

10 Na biodh eagal ort roimh
aon do na nithibh sin a dh'-
fhuilingeas tu : feuch, tilgidh an
diabhul cuid dhibh ann am
prìosan, chum gu'n dearbhar
sibh ; agus bithidh àmhghar ag-
aibh rè dheich làithean : bì-sa
fìrinneach gu bàs, agus bheir
mise dhuit crùn na beatha.
11 An tì aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a ta an Spiorad
ag ràdh ris na h-eaglaisibh : An
tì a bheir buaidh, cha chiurrar
leis an dara bàs e.
12 Agus chum aingil na h-
eaglais a *ta* ann am Pergamos,
sgrìobh ; Na nithe so a ta e-san,
aig am bheil an claidheamh geur
dà fhaobhair, ag ràdh :
13 Is aithne dhomh t' oibre,
agus c' àit am bheil thu a' d'
chòmhnuidh, *eadhon* far *am bheil*
caithir Shàtain : agus a ta thu
a' cumail m' ainme-sa gu daing-
ean, agus cha d' àicheadh thu
mo chreidimh, eadhon anns na
làithibh sin anns *an robh* Antip-
as 'na fhianuis fhìrinneach
dhomh, a mharbhadh 'nur measg,
far am bheil Sàtan 'na chòmh-
nuidh.
14 Gidheadh, tha beagan ag-
am a'd' aghaidh, do bhrìgh gu
bheil agad an sin an dream a tha
cumail teagaisg Bhalaaim, a
theagaisg do Bhalac ceap-tuis-
lidh a chur roimh chloinn Isra-
eil, chum nithe a dh'ìobradh do
ìodholaibh itheadh, agus strìop-
achas a dhèanamh.
15 Is amhuil sin a ta agad
mar an ceudna an dream a tha
cumail teagaisg nan Nicolait-
each, ni a's fuathach leam-sa.
16 Dèan aithreachas, no thig
mi a d'ionnsuidh gu grad, agus
cogaidh mi 'nan aghaidh le
claidheamh mo bheoil.
17 An tì aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a ta an Spiorad
ag ràdh ris na h-eaglaisibh :
Do'n tì a bhuadhaicheas bheir
mi r'a itheadh do'n mhana fhol-
uichte, agus bheir mi dha clach
gheal, agus air a' chloich ainm
nuadh sgrìobhta, nach aithne
do neach air bith, ach do'n tì a
gheibh *i*.
18 Agus chum aingil na h-
eaglais a *ta* ann an Tiatira,
sgrìobh ; Na nithe so tha Mac
Dhé, aig am bheil a shùilean mar
lasair theine, agus a chosan mar
umha fìor-ghlan, ag ràdh ;
19 Is aithne dhomh t' oibre,
agus do ghràdh, agus do sheirbh-
is, agus *do* chreidimh, agus t'-
fhoighidin ; agus t' oibre deir-
eannach ; gu *bheil iad* ni's mò
na do cheud oibre.
20 Gidheadh, tha agam beag-
an do nithibh a'd' aghaidh, gu
bheil thu a' fulang do'n mhnaoi
sin Isebel, a tha 'g ràdh gur
ban-fhàidh i féin, mo sheirbhis-
ich a theagasg agus a mhealladh
chum strìopachas a dhèanamh,
agus nithe a dh'ìobradh do ìodh-
olaibh itheadh.
21 Agus thug mi dh'i ùine gu
aithreachas a ghabhail d'a
strìopachas ; agus cha do ghabh
i aithreachas.
22 Feuch, tilgidh mi i ann an
leabaidh, agus iadsan a tha
dèanamh adhaltrannais rithe
ann an àmhghar mòr, mur gabh
iad aithreachas d'an gnìomhar-
aibh.
23 Agus marbhaidh mi a
clann leis a' bhàs ; agus bithidh
fhios aig na h-eaglaisibh uile
gur mise an Tì sin a sgrùdas na
h-àirnean agus na cridheachan :
agus bheir mi do gach aon
agaibh-sa a réir bhur n-oi-
bre.
24 Ach ribhse a ta mi ag
ràdh, agus ris a chuid eile ann
an Tiatira, Mheud aig nach 'eil
an teagasg so, agus do nach b'-
aithne doimhneachda Shàtain,

mar a their iad, cha chuir mi
uallach eile oirbh;
25 Ach cumaibh gu daingean
an ni a ta agaibh, gus an tig
mi.
26 Agus an tì a bhuadhaich-
eas, agus a ghléidheas m'oibre
gus a' chrìoch, dhasan bheir mi
cumhachd os ceann nan Cinn-
each:
27 (Agus riaghlaidh e iad le
slait iaruinn: mar shoithichibh
creadha brisear 'nam bloighdibh
iad:) amhuil a fhuair mise o
m' Athair.
28 Agus bheir mi dha reult
na maidne.
29 An tì aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a ta an Spiorad
ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

CAIB. III.

AGUS chum aingil na h-eag-
lais a *tha* ann an Sardis,
sgrìobh; Na nithe so a ta an tì
aig am bheil seachd spiorada
Dhé, agus na seachd reultan,
ag ràdh; Is aithne dhomh t'-
oibre, gu bheil ainm agad, gu
bheil thu beò, gidheadh a ta thu
marbh.
2 Bì faireil, agus neartaich na
nithe a ta làthair, agus a ta
ullamh gu bàsachadh: oir cha
d'fhuair mi t'oibre coimhlionta
am fianuis Dé.
3 Cuimhnich uime sin cionn-
us a fhuair agus a chuala tu, ag-
us gléidh, agus gabh aithreach-
as. Uime sin mur dèan thu
faire, thig mi ort mar ghad-
uiche, agus cha bhi fios agad
ciod i an uair anns an tig mi ort.
4 Tha beagan ainmean agad
eadhon ann an Sardis, nach do
shalaich an eudach; agus imich-
idh iad maille rium-sa ann an
culaidhibh geala: oir is airidh iad.
5 An tì a bheir buaidh, sgead-
aichear e ann an eudach geal;
agus cha dubh mi mach 'ainm á
leabhar na beatha, ach aidichidh
mi 'ainm-san am fianuis m'-
Athar, agus am fianuis 'aingle-
san.
6 An tì aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a ta an Spiorad
ag ràdh ris na h-eaglaisibh.
7 Agus chum aingil na h-
eaglais ann am Philadelphia,
sgrìobh; Na nithe so a ta an Tì
naomh ag ràdh, an Tì fìor, an Tì
aig am bheil iuchair Dhaibhidh,
an Tì a dh'fhosglas, agus cha
dùin neach air bith; agus a
dhùineas, agus cha 'n fhosgail
neach air bith:
8 Is aithne dhomh t'oibre:
feuch, chuir mi dorus fosgailte
romhad, agus cha 'n urrainn
neach air bith a dhùnadh: oir a
ta neart beag agad, agus ghléidh
thu m' fhocal, agus cha d'àich-
eadh thu m'ainm.
9 Feuch, bheir mise *orra-san*
do shionagog Shàtain, (a tha 'g
ràdh gur Iudhaich iad féin, ag-
us nach eadh, ach a ta dèanamh
bréige,) feuch, bheir mise orra
gu'n tig iad agus gu'n dèan iad
aoradh aig do chosaibh, agus
gu'm bì fios aca gu'n do ghràdh-
aich mise thu.
10 A chionn gu'n do ghléidh
thu focal m' fhoighidin-sa,
gléidhidh mise thusa mar an
ceudna o uair a' bhuairidh, a
thig air an t-saoghal uile, a
dhearbhadh na muinntir sin a
tha 'nan còmhnuidh air an
talamh.
11 Feuch, tha mi a' teachd
gu grad: dèan greim daingean
air na bheil agad, chum nach
glac neach air bith do chrùn.
12 An tì a bheir buaidh, nì mi
e 'na phost ann an teampull mo
Dhé, agus cha téid e ni's mò a
mach as: agus sgrìobhaidh mi
ainm mo Dhé air, agus ainm
caithreach mo Dhé, *a's i* Ierusa-
lem nuadh, a thig a nuas o

nèamh o m' Dhia: agus *sgrìobh-aidh* mi m'ainm nuadh féin *air.*
13 An tì aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.
14 Agus chum aingil na h-eaglais ann an Laodicea, sgrìobh; Na nithe so a ta an Amen, an fhianuis dhìleas agus fhìrinn-each, toiseach cruthachaidh Dhé, ag ràdh;
15 Is aithne dhomh t' oibre, nach 'eil thu aon chuid fuar no teth: b' fheàrr leam gu'm bith-eadh tu fuar no teth.
16 Uime sin do bhrìgh gu bheil thu meagh-bhlàth, agus nach 'eil thu aon chuid fuar no teth, sgeithidh mi thu mach as mo bheul.
17 Do bhrìgh gu bheil thu ag ràdh, Tha mi beartach, agus air fàs ann an saoibhreas, agus gun fheum agam air ni sam bith; agus gun fhios agad gu bheil thu dòruinneach, agus truagh, agus bochd, agus dall, agus lomnochd:
18 Comhairlicheam dhuit òr a cheannach uamsa, air a dhearbhadh san teine, chum gu'm bì thu saoibhir; agus eud-ach geal, chum gu'n còmhdaich-ear thu, agus nach bì nàire do lòmnochduidh follaiseach; agus ùng do shùile le sàbh-shùl, chum gur léir dhuit.
19 Mheud as is ionmhuinn leam, tha mi a' cronachadh ag-us a' smachdachadh; uime sin biodh agad-sa teas-ghràdh, agus dèan aithreachas.
20 Feuch, tha mi a'm' sheas-amh aig an dorus, agus a' bual-adh: ma dh'éisdeas neach sam bith ri m' ghuth, agus gu'm fosgail e'n dorus, thig mi a steach d'a ionnsuidh, agus gabh-aidh mi mo shuipeir maille ris, agus e-san maille rium-sa.
21 Do'n tì a bhuadhaicheas bheir mi comas suidhe maille rium-sa air mo rìgh-chaithir, amhuil fòs a bhuadhaich mise, agus a shuidh mi maille ri m' Athair air a rìgh-chaithir-san.
22 An tì aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

CAIB. IV.

AN déigh so dh'amhairc mi, agus, feuch, *bha* dorus fosg-ailte air nèamh; agus *bha* an ceud ghuth a chuala mi, mar *fhuaim* trompaid a' labhairt rium, ag ràdh, Thig a nìos an so, agus nochdaidh mise dhuit nithe a's éigin tachairt an déigh so.
2 Agus air ball bha mi san Spiorad: agus, feuch, bha rìgh-chaithir air a suidheachadh air nèamh, agus bha neach 'na shuidhe air an rìgh-chaithir.
3 Agus bha an Tì a shuidh, r'a amharc air, cosmhuil ri cloich Iasper, agus Shardis: agus *bha* bogha-frois timchioll na rìgh-chaithreach mu'n cuairt, cos-mhuil, r'a fhaicinn, ri Emerald.
4 Agus timchioll na rìgh-chaithreach mu'n cuairt *bha* ceithir chaithriche fichead; ag-us air na caithrichibh chunnaic mi ceithir seanaire fichead 'nan suidhe, air an sgeadachadh ann an culaidhibh geala; agus bha aca air an cinn crùin òir.
5 Agus chaidh a mach as an rìgh-chaithir dealanaich, agus tairneanaich, agus guthanna: agus *bha* seachd lòchrain theine a' dearg-lasadh am fianuis na rìgh-chaithreach, a's iad seachd spiorada Dhé.
6 Agus roimh an rìgh-chaith-ir *bha* fairge ghloine cosmhuil ri criostal: agus ann am meadhon na rìgh-chaithreach, agus mu'n cuairt do'n rìgh-chaithir, *bha* ceithir bheathaiche làn do shùil-ibh air am beulaobh agus air an cùlaobh.

7 Agus *bha* an ceud bheathach
cosmhuil ri leòmhan, agus an
dara beathach cosmhuil ri
laogh, agus bha aig an treas
beathach aghaidh mar dhuine,
agus *bha* an ceathramh beathach
cosmhuil ri iolair ag itealaich.
8 Agus aig na ceithir bheath-
aichibh, aig gach aon diubh fa
leth, bha sè sgiathan mu'n cuairt
da, agus *bha* iad làn do shùilibh
an taobh a stigh ; agus cha do
sguir iad a là no dh'oidhche, ag
ràdh, Naomh, naomh, naomh, an
Tighearn Dia uile-chumhachd-
ach, a bha, agus a ta, agus a
bhitheas.
9 Agus an uair a thug na
beathaiche sin glòir, agus urram,
agus buidheachas do'n Tì a bha
'na shuidhe air an rìgh-chaithir,
a ta beò gu saoghal nan saoghal,
10 Thuit na ceithir seanaire
fichead sìos an làthair an Tì a
bha 'na shuidhe air an rìgh-
chaithir, agus rinn iad aoradh
dhasan a ta beò gu saoghal nan
saoghal, agus thilg iad sìos an
crùin an làthair na rìgh-chaith-
reach, ag ràdh,
11 Is airidh thusa, a Thigh-
earn, air glòir, agus urram, agus
cumhachd fhaotainn; or chruth-
aich thu na h-uile nithe, agus
air son do thoile-sa tha iad, ag-
us chruthaicheadh iad.

CAIB. V.

AGUS chunnaic mi ann an
làimh dheis an Tì a shuidh
air an rìgh-chaithir, leabhar
sgrìobhta san taobh a stigh
dheth agus air a chùlaobh, air a
sheulachadh le seachd seulaibh.
2 Agus chunnaic mi aingeal
treun a' gairm le guth àrd, Cò
a's airidh air an leabhar fhosg-
ladh, agus air a sheulachan
fhuasgladh ?
3 Agus cha robh aon neach
air nèamh, no air thalamh, no
fuidh 'n talamh comasach air an
leabhar fhosgladh, no sealltuinn
air.
4 Agus ghuil mi gu mòr, do
bhrìgh nach d' fhuaradh aon
neach a b' airidh air an leabhar
fhosgladh, agus a leughadh, no
sealltuinn air.
5 Agus thubhairt aon do na
seanairibh rium, Na guil : feuch,
bhuadhaich an Leòmhan a tha do
thréibh Iudah, Freumh Dhaibh-
idh, air an leabhar fhosgladh,
agus a sheachd seulachan
fhuasgladh.
6 Agus dh' amhairc mi, agus,
feuch, ann am meadhon na
rìgh-chaithreach, agus nan cei-
thir bheathaichean, agus ann am
meadhon nan seanairean, Uan 'na
sheasamh mar gu 'm biodh e air
a mharbhadh, aig an robh seachd
adhaircean, agus seachd sùilean,
a's iad seachd spiorada Dhé, a
chuireadh a mach chum na tal-
mhainn uile.
7 Agus thàinig e, agus ghlac e
an leabhar á deas làimh an Tì a bha
'na shuidhe air an rìgh-chaithir.
8 Agus an uair a ghlac e 'n
leabhar, thuit na ceithir bheath-
aichean, agus na ceithir seanaire
fichead sìos an làthair an Uain,
agus aig gach aon diubh clàr-
saichean, agus tùis-shoithichean
òir làn do nithibh deadh-fhàile,
nithe a's iad ùrnuighean nan
naomh.
9 Agus sheinn iad òran nuadh,
ag ràdh, Is airidh thusa air an
leabhar a ghlacadh, agus a
sheulachan fhosgladh, do bhrìgh
gu'n do mharbhadh thu, agus
gu'n do shaor thu sinne do Dhia
le t' fhuil féin, as gach uile
thréibh, agus theangaidh, agus
shluagh, agus chinneach ;
10 Agus gu'n d' rinn thu rìgh-
rean dhinn agus sagairt do ar Dia:
agus rìghichidh sinn air an tal-
amh.

11 Agus dh' amhairc mi, agus chuala mi guth mhòran aingeal timchioll na rìgh-chaithreach, agus nam beathaichean, agus nan seanairean; agus b'e an àireamh deich mìle uair deich mìle, agus mìlte do mhiltibh;

12 Ag ràdh le guth àrd, Is airidh an t-Uan a chaidh mharbhadh, air cumhachd, agus saoibhreas, agus gliocas, agus neart, agus urram, agus glòir, agus moladh fhaotainn.

13 Agus chuala mi gach uile chreutair a ta air nèamh, agus air an talamh, agus fuidh 'n talamh, agus a ta air a' chuan, agus na h-uile nithe a ta annta, ag ràdh, Moladh, agus urram, agus glòir, agus cumhachd, *gu robh* dhasan a ta 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, agus do'n Uan gu saoghal nan saoghal.

14 Agus thubhairt na ceithir bheathaiche, Amen. Agus thuit na ceithir seanaire fichead sìos, agus rinn iad aoradh dhasan a ta beò gu saoghal nan saoghal.

CAIB. VI.

AGUS chunnaic mi, 'nuair a dh' fhosgail an t-Uan aon do na seulaibh, agus chuala mi aon do na ceithir bheathaichibh ag ràdh, mar le fuaim tairneanaich, Thig agus faic.

2 Agus chunnaic mi, agus, feuch, each geal; agus bha aig an tì a shuidh air, bogha: agus thugadh dha crùn, agus chaidh e mach a' buadhachadh, agus chum gu buadhaicheadh e.

3 Agus an uair a dh' fhosgail e'n dara seula, chuala mi an dara beathach ag ràdh, Thig, agus faic.

4 Agus chaidh each eile mach, *a bha* dearg; agus thugadh *cumhachd* dhasan a shuidh air, chum sìth a thoirt o'n talamh, ionnus gu marbhadh iad a chéile: agus thugadh claidheamh mòr dha.

5 Agus an uair a dh' fhosgail e an treas seula, chuala mi an treas beathach ag ràdh, Thig, agus faic. Agus dh' amhairc mi, agus, feuch, each dubh, agus bha aig an tì a shuidh air, meidh 'na làimh.

6 Agus chuala mi guth ann am meadhon nan ceithir bheathaichean ag ràdh, Tomhas cruithneachd air son peghinn, agus trì tomhasan eòrna air pheghinn; agus na dèan cron air an oladh, no air an fhìon.

7 Agus an uair a dh' fhosgail e'n ceathramh seula, chuala mi guth a' cheathramh beathaich ag ràdh, Thig, agus faic.

8 Agus dh' amhairc mi, agus feuch each glas; agus b'e ainm an tì a shuidh air, am Bàs, agus lean ifrinn 'na chuideachd: agus thugadh dhoibh-san cumhachd air a' cheathramh cuid do'n talamh, a mharbhadh le claidheamh, agus le gorta, agus le bàs, agus le fiadh-bheathaichibh na talmhainn.

9 Agus an uair a dh' fhosgail e an cùigeadh seula, chunnaic mi fuidh 'n altair, anama na muinntir sin a mharbhadh air son focail Dé, agus air son na fianuis a chum iad;

10 Agus ghlaodh iad le guth mòr, ag ràdh, Cia fhad a bhitheas, O Thighearna naoimh agus fhìrinnich, gus an dèan thu breitheanas, agus an dìol thu ar fuil-ne orra-san a ta 'nan còmhnuidh air an talamh?

11 Agus thugadh do gach aon diubh trusgana fada geala, agus chaidh a ràdh riu, iad a ghabhail fois fathast rè ùine bhig, gus am biodh an còmh-sheirbhisich mar an ceudna, agus am bràithrean a rachadh a mharbh-

adh mar *a chaidh* iadsan, air an
coimhlionadh.
12 Agus dh'amhairc mi 'nuair
a dh'fhosgail e an seathadh
seula, agus, feuch, bha crith
mhòr thalmhainn ann; agus dh'-
fhàs a' ghrian dubh mar shaic-
eudach ròin, agus dh'fhàs a'
ghealach mar fhuil.
13 Agus thuit reulta nèamh air
an talamh, mar a thilgeas craobh-
fhìge a fìgean an-abaich, 'nuair
a chrathar i le gaoith mhòir.
14 Agus chaidh nèamh thairis
mar rola leabhair air fhilleadh
air a chéile; agus dh'atharraich-
eadh gach beinn agus eilean as
an ionadaibh féin:
15 Agus dh'fholaich rìghre
na talmhainn, agus na daoine
mòra, agus na daoine saoibhir,
agus na h-àrd-cheannardan,
agus na daoine cumhachdach,
agus gach tràill, agus gach
duine saor, iad féin ann an
uamhaibh agus ann an creagaibh
nam beann;
16 Agus thubhairt iad ris na
sléibhtibh agus ris na creagaibh,
Tuitibh oirnne, agus folaichibh
sinn o ghnùis an Tì a tha 'na
shuidhe air an rìgh-chaithir, ag-
us o fheirg an Uain:
17 Oir thàinig là mòr 'fheirge-
san; agus cò a dh'fheudas seas-
amh?

CAIB. VII.

AGUS an déigh nan nithe sin,
chunnaic mi ceithir aingil
'nan seasamh air ceithir oisinn-
ibh na talmhainn, a' cumail
ceithir ghaothanna na tal-
mhainn, chum nach séideadh a'
ghaoth air an talamh, no air an
fhairge, no air aon chraoibh.
2 Agus chunnaic mi aingeal
eile ag éirigh o'n àird an ear,
aig an robh seula an Dé bheò:
agus ghlaodh e le guth mòr ris
na ceithir aingil, d'an d'thugadh
cumhachd cron a dhèanamh air
an talamh agus air an fhairge,
3 Ag ràdh, na dèanaibh doch-
ann do'n talamh, no do'n fhairge,
no do na craobhaibh, gus an cuir
sinn seula air seirbhisich ar Dé
air clàraibh an eudainn.
4 Agus chuala mi àireamh na
dream a sheulaicheadh: ceud
agus dà fhichead agus ceithir
mìle, a sheulaicheadh do uile
threubhaibh chloinn Israeil.
5 Do thréibh Iuda sheulaich-
eadh dà mhìle dheug. Do
thréibh Reubain sheulaicheadh
dà mhìle dheug. Do thréibh
Ghad sheulaicheadh dà mhìle
dheug.
6 Do thréibh Aseir sheulaich-
eadh dà mhìle dheug. Do
thréibh Nephtalim sheulaich-
eadh dà mhìle dheug. Do
thréibh Mhanaseis sheulaich-
eadh dà mhìle dheug.
7 Do thréibh Shimoin sheul-
aicheadh dà mhìle dheug. Do
thréibh Lebhi sheulaicheadh dà
mhìle dheug. Do thréibh Is-
achair sheulaicheadh dà mhìle
dheug.
8 Do thréibh Shabuloin sheul-
aicheadh dà mhìle dheug. Do
thréibh Ioseiph sheulaicheadh
dà mhìle dheug. Do thréibh
Bheniamin sheulaicheadh dà
mhìle dheug.
9 An déigh so dh'amhairc mi,
agus, feuch, sluagh mòr, nach
robh neach sam bith comasach
air àireamh, do na h-uile chinn-
ich, agus threubhaibh, agus
shluaghaibh, agus theangaidh-
ibh, 'nan seasamh an làthair na
rìgh-chaithreach, agus an làth-
air an Uain, air an sgeadachadh
le trusganaibh fada geala, agus
pailm aca 'nan làmhaibh;
10 Agus ghlaodh iad le guth
àrd, ag ràdh, slàinte do ar Dia-
ne a ta 'na shuidhe air an rìgh-
chaithir, agus do'n Uan.

11 Agus sheas na h-aingil
uile timchioll na rìgh-chaith-
reach, agus nan seanairean, ag-
us nan ceithir bheathaichean,
agus thuit iad air an aghaidh
an làthair na rìgh-chaith-
reach, agus rinn iad aoradh do
Dhia,
12 Ag ràdh, Amen: Moladh,
agus glòir, agus gliocas, agus
buidheachas, agus urram, agus
cumhachd, agus neart *gu robh*
do ar Dia-ne gu saoghal nan
saoghal. Amen.
13 Agus fhreagair aon do na
seanairibh, ag ràdh rium, Cò iad
sin a ta air an sgeadachadh le
trusganaibh fada geala? agus
cia as a thàinig iad?
14 Agus thubhairt mi ris, A
Thighearn, tha fhios agad-sa,
Agus thubhairt e rium, Is iad
so iadsan a thàinig á h-àmhghar
mòr; agus nigh iad an trusgain,
agus rinn iad geal iad ann am
fuil an Uain.
15 Uime sin tha iad an làth-
air rìgh-chaithreach Dhé, agus
a' dèanamh aoraidh dha a là
agus a dh' oidhche 'na theamp-
ull: agus gabhaidh an Tì a tha
'na shuidhe air an rìgh-chaithir
còmhnuidh 'nam measg.
16 Cha bhi ocras orra tuill-
eadh, no tart ni 's mò; cha mhò
a bhuaileas a' ghrian orra, no
teas air bith.
17 Oir beathaichidh an t-Uan
a tha am meadhon na rìgh-
chaithreach iad, agus treòraich-
idh e iad gu beò-thobraichibh
uisge: agus tiormaichidh Dia
gach deur o 'n sùilibh.

CAIB. VIII.

AGUS an uair a dh' fhosgail e
an seachdamh seula, bha
tosd air nèamh mu thimchioll
leth uaire.
2 Agus chunnaic mi na seachd
aingil a sheas am fianuis Dé;
agus thugadh dhoibh-san seachd
trompaidean.
3 Agus thàinig aingeal eile,
agus sheas e aig an altair, agus
tùisear òir aige; agus thugadh
dha mòran tùise, chum gu 'n
tugadh se *e* maille ri ùrnuigh-
ibh nan uile naomh air an altair
òir, a *bha* 'n làthair na rìgh-
chaithreach.
4 Agus chaidh deatach na
tùise suas maille ri ùrnuighibh
nan naomh, o làimh an aingil, an
làthair Dhé.
5 Agus ghlac an t-aingeal an
tùiseir, agus lìon se e le teine na
h-altarach, agus thilg e air an
talamh e: agus bha guthanna,
agus tairneanaich, agus dealan-
aich, agus crith-thalmhainn ann.
6 Agus dh' ulluich na seachd
aingil aig an robh na seachd
trompaidean iad féin, chum an
séideadh.
7 Agus shéid an ceud aingeal,
agus bha clocha-meallain ann,
agus teine air am measgadh le
fuil, agus thilgeadh air an tal-
amh iad; agus loisgeadh an treas
cuid do na craobhaibh, agus am
feur glas uile.
8 Agus shéid an dara ain-
geal, agus thilgeadh mar gu'm
bu bheinn mhòr a' losgadh le
teine anns an fhairge: agus dh'-
fhàs an treas cuid do 'n fhairge
'na fuil:
9 Agus fhuair an treas cuid
do na creutairibh a bha anns an
fhairge, aig an robh anam, bàs;
agus mhilleadh an treas cuid do
na longaibh.
10 Agus shéid an treas ain-
geal, agus thuit reult mhòr o
nèamh, a' dearg-lasadh mar
lòchran, agus thuit i air an treas
cuid do na h-aimhnichibh, agus
air na tobraichibh uisge;
11 Agus is e an t-ainm a
ghoirear do'n reult Burmaid:
agus rinneadh an treas cuid do

na h-uisgeachaibh 'nam bur-
maid; agus fhuair mòran dhaoine
bàs leis na h-uisgeachaibh, do
bhrìgh gu'n d' rinneadh searbh
iad.
12 Agus shéid an ceathramh
aingeal, agus bhuaileadh an treas
cuid do'n ghréin, agus an treas
cuid do'n ghealaich, agus an
treas cuid do na reultaibh;
ionnus gu'n d'rinneadh an treas
cuid diubh dorcha, agus nach do
dhealraich an là rè an treas cuid
dheth, no an oidhche air a' mhodh
cheudna.
13 Agus dh'amhairc mi, agus
chuala mi aingeal ag itealaich
ann am meadhon nèimh, ag ràdh
le guth àrd, Is truagh, truagh,
truagh, do luchd-àiteachaidh na
talmhainn, air son guthanna
eile trompaid nan trì aingeal a
tha fathast gu séideadh!

CAIB. IX.

AGUS shéid an cùigeadh aing-
eal a thrompaid, agus
chunnaic mi reult a' tuiteam o
nèamh chum na talmhainn: ag-
us thugadh dha iuchair sluichd
an dubh-aigein.
2 Agus dh'fhosgail e slochd
an dubh-aigein, agus dh'éirich
deatach as an t-slochd, mar
dheataich àmhuinn mhòr *theinn-
tich;* agus rinneadh a' ghrian
agus an t-athar dorcha le deat-
aich an t-sluichd.
3 Agus thàinig a mach as an
deataich air an talamh locuist;
agus thugadh cumhachd dhoibh,
a réir mar a tha cumhachd aig
scorpionaibh na talmhainn.
4 Agus chaidh a ràdh riu gun
iad a dhèanamh dochann air
feur na talmhainn, no air ni
sam bith glas, no air craoibh
sam bith; ach air na daoinibh
sin a mhàin aig nach 'eil seula
Dhé air clàr an eudainn.
5 Agus thugadh dhoibh, cha'n
e gu marbhadh siad iad, ach
gu'm biodh iad air am pianadh
rè chùig mìosa: agus *bha* am
pian cosmhuil ri péin scorpion,
'nuair a bhuaileas e duine.
6 Agus anns na làithibh sin
iarraidh daoine am bàs, agus
cha'n fhaigh iad e; agus bithidh
déidh aca air bàsachadh, agus
teichidh am bàs uatha.
7 Agus *bha* cruth nan locust
cosmhuil ri h-eachaibh air an
ulluchadh chum catha; agus *bha*
air an cinn mar gu'm biodh
crùin cosmhuil ri h-òr, agus *bha*
an aghaidhean cosmhuil ri h-
aghaidhibh dhaoine.
8 Agus bha folt orra cosmhuil
ri folt bhan, agus bha am fiacla
mar *fhiaclaibh* leòmhan.
9 Agus bha aca uchd-éididh-
ean, mar uchd-éididhean iar-
uinn; agus *bha* fuaim an sgiath-
an mar fhuaim charbada mhòr-
an each a' ruith chum catha.
10 Agus bha earbuill aca cos-
mhuil ri scorpionaibh; agus bha
gathanna 'nan earblaibh: agus
b'e an cumhachd daoine a chiurr-
adh rè chùig mìosa.
11 Agus bha rìgh aca os an
ceann, *eadhon* aingeal an dubh-
aigein, agus *'s e a's* ainm dha san
Eabhra, Abadon, ach anns a'
Ghréigis 'se a's ainm dha Apo-
lion.
12 Chaidh aon truaighe thair-
is; feuch, tha dà thruaighe ri
teachd fathast an déigh so.
13 Agus shéid an seathadh
aingeal a thrompaid agus chuala
mi guth o cheithir adharcaibh na
h-altair òir, a tha 'm fianuis Dé,
14 Ag ràdh ris an t-seathadh
aingeal aig an robh an trompaid,
Fuasgail na ceithir aingil a tha
ceangailte aig an amhainn mhòir
Euphrates.
15 Agus dh'fhuasgladh na
ceithir aingil, a bha ulluichte fa
chomhair uaire, agus là, agus

mìosa, agus bliadhna, chum gu'm
marbhadh iad an treas cuid do
dhaoinibh.
16 Agus *b'e* àireamh armailt-
ean a' mharc-shluaigh fichead
mìle do dheich mìltibh: agus
chuala mi an àireamh.
17 Agus mar so chunnaic mi
na h-eich anns an taisbean, ag-
us iadsan a shuidh orra, aig an
robh uchd-éididhean do theine,
agus do hiacint, agus do phronn-
usc: agus *bha* cinn nan each mar
chinn leòmhan; agus as am beoil
thàinig a mach teine, agus deat-
ach, agus pronnusc.
18 Leis na trì *plàighibh* so
mharbhadh an treas cuid do
dhaoinibh, leis an teine, agus leis
an deataich, agus leis a' phronn-
usc, a chaidh a mach as am beoil.
19 Oir tha an cumhachda
'nam beul, agus 'nan earblaibh:
oir *bha* an earbuill cosmhuil ri
nathraichibh nimhe, agus bha
cinn aca, agus leo sin nì iad
dochann.
20 Agus cha do ghabh a'
chuid eile do na daoinibh, nach do
mharbhadh leis na plàighibh sin,
aithreachas do oibribh an làmh,
ionnus nach dèanadh iad aoradh
do dheamhnaibh, agus do
dhealbhaibh òir, agus airgid,
agus umha, agus cloiche, agus
fiodha; nach urrainn faicinn,
no cluinntinn, no imeachd:
21 Agus cha mhò a ghabh iad
aithreachas d'am mortaibh, no
d' an druidheachd, no d' an
strìopachas, no d'an gadachdaibh.

CAIB. X.

AGUS chunnaic mi aingeal
cumhachdach eile a'
teachd a nuas o nèamh, air a
sgeadachadh le neul, agus bogha-
frois air a cheann, agus 'aghaidh
mar a' ghrian, agus a chosa mar
phuist teine.
2 Agus bha aige 'na làimh
leabhran fòsgailte: agus chuir e
a chos dheas air an fhairge, ag-
us a *chos* chlì air an talamh,
3 Agus ghlaodh e le guth àrd,
mar a bheuchdas leòmhan: agus
an uair a ghlaodh e, labhair
seachd tairneanaich an guth-
anna féin.
4 Agus an uair a labhair na
seachd tairneanaich an guthanna
féin, bha mi dol a sgrìobhadh:
agus chuala mi guth o nèamh,
ag ràdh rium, Seulaich na nithe
a labhair na seachd tairneanaich
agus na sgrìobh iad.
5 Agus thog an t-aingeal, a
chunnaic mi 'na sheasamh air a'
mhuir, agus air an talamh, a
làmh gu nèamh,
6 Agus mhionnaich e air-san
a tha beò gu saoghal nan saogh-
al, a chruthaich nèamh agus na
nithe a ta ann, agus an talamh
agus na nithe a ta ann, agus an
fhairge agus na nithe a ta innte,
Nach bì aimsir ann ni's mò;
7 Ach ann an làithibh gutha
an t-seachdamh aingil, 'nuair a
thòisicheas e air séideadh, an
sin gu 'm biodh rùn-dìomhair
Dhé air a chrìochnachadh, mar
a dh'innis e d'a sheirbhisich na
fàidhean.
8 Agus labhair an guth, a
chuala mi o nèamh, rium a rìs,
agus thubhairt e, Imich, glac an
leabhran a tha fòsgailte ann an
làimh an aingil a tha 'na sheas-
amh air an fhairge, agus air an
talamh.
9 Agus chaidh mi dh' ionn-
suidh an aingil, agus thubhairt
mi ris, Thoir dhomh-sa an
leabhran: agus thubhairt e-san
rium, Glac, agus ith suas e; ag-
us nì e do bhroinn searbh, ach
bithidh e ann do bheul milis mar
mhil.
10 Agus ghlac mi an leabhran
á làimh an aingil, agus dh'ith
mi suas e; agus bha e ann mo

bheul mìlis mar mhil; agus an
uair a dh'ith mi e, rinneadh mo
bhrù searbh.
11 Agus thubhairt e rium, Is
éigin duit a rìs fàidheadaireachd
a dhèanamh am fianuis shlògh,
agus chinneach, agus theang-
anna, agus rìghre lìonmhor.

CAIB. XI.

AGUS thugadh dhomh cuilc
cosmhuil ri slait: agus
sheas an t-aingeal, ag ràdh,
Eirich, agus tomhais teampull
Dhé, agus an altair, agus iadsan
a tha dèanamh aoraidh ann.
2 Ach fàg a mach a' chùirt a
tha'n taobh a muigh do'n team-
pull, agus na tomhais i; oir
thugadh i do na Cinnich: agus
saltraidh iad fo 'n cosaibh am
baile naomh rè dhà mhìos agus
dhà fhichead.
3 Agus bheir mise *cumhachd*
do m' dhithis fhianuisean, agus
nì iad fàidheadaireachd rè mìle
agus dà cheud agus trì fichead
là, eudaichte ann an saic-eud-
ach.
4 Is iad so an dà chrann
oladh, agus an dà choinnleir a
tha 'nan seasamh an làthair Dhé
na talmhainn.
5 Agus ma chiurras neach
air bith iad, théid teine a mach
as am beul, agus claoidhidh e
an naimhdean: agus ma chiurras
neach air bith iad, is éigin da
bhi air a mharbhadh mar so.
6 Tha cumhachd aca so nèamh
a dhùnadh, ionnus nach bì
uisge ann, ann an làithibh am
fàidheadaireachd-san: agus tha
cumhachd aca air uisgeachaibh
chum an tionndadh gu fuil, agus
an talamh a bhualadh leis an
uile phlàigh, co minic 's is toil
leo.
7 Agus an uair a chrìoch-
naicheas iad am fianuis, nì am
fiadh-bheathach a dh'éireas as an
t-slochd gun iochdar cogadh 'nan
aghaidh, agus bheir e buaidh
orra, agus marbhaidh e iad.
8 Agus *bithidh* an cuirp
mharbha *'nan luidhe* ann an
sràid a bhaile mhòir, ris an
abrar gu spioradail Sodom agus
an Eiphit, far mar an ceudna an
do chéusadh ar Tighearn.
9 Agus chì *cuid* do na sluagh-
aibh, agus do threubhaibh, agus
do theangannaibh, agus do
chinnich, an cuirp mharbha rè
thrì làithean gu leth, agus cha
leig iad an cuirp mharbha a
chur ann an uaighibh.
10 Agus nì luchd-àiteachaidh
na talmhainn gàirdeachas os an
ceann, agus bithidh iad subhach,
agus cuiridh iad tiodhlacan dh'-
ionnsuidh a chéile; do bhrìgh
gu'n do phian an dà fhàidh so
iadsan a bha chòmhnuidh air
an talamh.
11 Agus an déigh thrì làith-
ean gu leth, chaidh Spiorad na
beatha o Dhia a steach annta,
agus sheas iad air an cosaibh;
agus thuit eagal mòr orra-san a
chunnaic iad.
12 Agus chual iad guth mòr o
nèamh, ag ràdh riu, Thigibh a
nìos an so. Agus chaidh iad
suas do nèamh air neul; agus
chunnaic an naimhdean iad.
13 Agus anns an uair sin féin
bha crith mhòr thalmhainn ann,
agus thuit an deicheamh cuid
do'n bhàile, agus mharbhadh
seachd mìle pearsa sa' chrith-
thalmhainn: agus ghabh a' chuid
eile eagal, agus thug iad glòir
do Dhia nèimh.
14 Chaidh an dara truaighe
thairis: feuch, thig an treas
truaighe gu h-aithghearr.
15 Agus shéid an seachdamh
aingeal a thrompaid; agus bha
guthanna mòra air nèamh, ag
ràdh, Rinneadh rìoghachdan an
t-saoghail *'nan rìoghachdaibh* do

ar Tighearn, agus d'a Chrìosd-
san; agus bithidh e 'na Rìgh gu
saoghal nan saoghal.
16 Agus thuit na ceithir sean-
aire fichead, a bha 'nan suidhe
air an caithrichibh am fianuis
Dé, sìos air an aghaidh, agus
rinn iad aoradh do Dhia,
17 Ag ràdh, Bheireamaid
buidheachas duitse, O Thigh-
earna Dhé uile-chumhachdaich,
a ta, agus a bha, agus a bhith-
eas; air son gu'n do ghabh thu
do chumhachd mòr a d'ionnsuidh,
agus gu'n do rìghich thu.
18 Agus bha fearg air na
cinnich, agus thàinig t'fhearg-
sa, agus àm nam marbh gu'n
tugtadh breth orra, agus gu'n
tugadh tusa duais do d'sheirbh-
isich na fàidhean, agus do na
naoimh, agus dhoibh-san air am
bheil eagal t'ainme, do na big
agus do na mòir, agus gu sgrios-
adh tu iadsan a sgriosas an tal-
amh.
19 Agus dh'fhosgladh teampull
Dé air nèamh, agus chunnacas
ann a theampull àirc a' choimh-
cheangail: agus bha dealanaich,
agus guthanna, agus tairnean-
aich, agus crith-thalmhainn, ag-
us clocha-meallain mòra ann.

CAIB. XII.

AGUS chunnacas iongantas
mòr air nèamh, bean air
a sgeadachadh leis a' ghréin, ag-
us a' ghealach fuidh a cosaibh,
agus air a ceann crùn do dhà
reult dheug.
2 Agus air dh'i bhi torrach,
ghlaodh i, ri saothair-chloinne,
agus bha i air a pianadh chum
a h-aisead.
3 Agus chunnacas iongantas
eile air nèamh, agus, feuch,
dragon mòr dearg, aig an robh
seachd cinn, agus deich adh-
aircean, agus air a chinn seachd
crùin.
4 Agus tharruing 'earball an
treas cuid do reultaibh nèimh,
agus thilg e iad chum 'na tal-
mhainn: agus sheas an dragon fa
chomhair na mnà, a bha ullamh
gu bhi air a h-aisead, chum a
leanabh a shlugadh suas 'nuair a
bheireadh i e.
5 Agus rug i leanabh mic, a
bha gus na cinnich uile a riagh-
ladh le slait iaruinn: agus thog-
adh a leanabh suas chum Dhé,
agus *chum* a rìgh-chaithreach-
san.
6 Agus theich a' bhean do'n
fhàsach, far am bheil aice ion-
ad air ulluchadh le Dia, chum
gu'm biodh i air a beathachadh
an sin rè mìle *agus* dà cheud
agus trì fichead là.
7 Agus bha cogadh air nèamh;
rinn Michael agus 'aingil cog-
adh an aghaidh an dragoin;
agus chog an dragon agus 'ain-
gil féin;
8 Agus cha d'thug iad buaidh,
cha mhò a fhuaradh an àite ni's
mò air nèamh.
9 Agus thilgeadh a mach an
dragon mòr, an t-seann nathair
sin, ris an abrar an diabhul agus
Sàtan, a tha mealladh an t-
saoghail uile: thilgeadh a mach
e chum na talmhainn, agus
thilgeadh a mach 'aingil maille
ris.
10 Agus chuala mi guth mòr
ag ràdh air nèamh, A nis tha
slàinte agus neart, agus rìogh-
achd ar Dé-ne, agus cumhachd
a Chrìosd air teachd; oir thilg-
eadh sìos fear-casaid ar bràith-
rean, a bha 'gan casaid an làth-
air ar Dé-ne a là agus a dh'oidh-
che.
11 Agus thug iad buaidh air
tre fhuil an Uain, agus tre
fhocal am fianuis-san; agus cha
do ghràdhaich iad an anama féin
gu bàs.
12 Uime sin biodh gàirdeach-

as oirbh, O a nèamha, agus
oirbhse a tha 'nur còmhnuidh
annta. An-aoibhinn do luchd-
àiteachaidh na talmhainn, agus
na fairge! oir thàinig an diabh-
ul a nuas do 'ur n-ionnsuidh, ag-
us fearg ro mhòr air, do bhrìgh
gur fiosrach e nach 'eil aige ach
ùine ghearr.
13 Agus an uair a chunnaic
an dragon gu'n do thilgeadh e
chum na talmhainn, rinn e geur-
leanmhuinn air a' mhnaoi a rug
an *leanabh* mic.
14 Agus do'n mhnaoi thugadh
dà sgéith iolaire mòire, chum
gu'n rachadh i air itealaich leo
do'n fhàsach, chum a h-ionaid
féin; far am bheil i air a h-
altrum rè aimsir, agus aimsir-
ean, agus leth-aimsir, o aghaidh
na nathrach.
15 Agus thilg an nathair as a
beul uisge mar thuil, an déigh
na mnà, chum gu'n tugadh i oirre
bhi air a giùlan air falbh leis an
t-sruth.
16 Agus rinn an talamh
còmhnadh ris a' mhnaoi; agus
dh'fhosgail an talamh a bheul,
agus shluig e suas an tuil, a
thilg an dragon as a bheul.
17 Agus bha fearg air an
dragon ris a' mhnaoi, agus chaidh
e dhèanamh cogaidh ris a' chuid
eile d'a sliochd, a tha coimhead
àitheanta Dhé, agus aig am
bheil fianuis Iosa Crìosd.

CAIB. XIII.

AGUS sheas mi air gaineimh
na fairge, agus chunnaic
mi fiadh-bheathach ag éirigh
suas as an fhairge, aig an robh
seachd cinn, agus deich adhair-
cean, agus air 'adharcaibh deich
crùin, agus air a chinn ainm
toibheim.
2 Agus bu chosmhuil am
fiadh-bheathach a chunnaic mi
ri leopard, agus bha a chosan
mar *chosaibh* math-ghamhna, ag-
us a bheul mar bheul leòmhain:
agus thug an dragon a neart,
agus a chaithir, agus cumhachd
mòr dha.
3 Agus chunnaic mi aon d'a
chinn mar gu'm biodh e air a
lotadh gu bàs; agus leighiseadh
a lot bàsmhor: agus ghabh an
talamh uile iongantas an déigh
an fhiadh-bheathaich.
4 Agus rinn iad aoradh do'n
dragon, a thug a chumhachd
do'n fhiadh-bheathach: agus
rinn iad aoradh do'n fhiadh-
bheathach, ag ràdh, Cò a ta
cosmhuil ris an fhiadh-bheath-
ach? Cò a ta comasach air cog-
adh a dhèanamh 'na aghaidh?
5 Agus thugadh dha beul a'
labhairt nithe mòra, agus thoi-
bheum; agus thugadh cumh-
achd dha cogadh a dhèanamh rè
dhà mhìos agus dà fhichead.
6 Agus dh'fhosgail e 'bheul ann
an toibheum an aghaidh Dhé,
chum toibheum a thoirt d'a
ainm, agus d'a phàilliun, agus
do'n dream a ta 'nan còmhnuidh
air nèamh.
7 Agus thugadh dha cogadh
a dhèanamh an aghaidh nan
naomh, agus buaidh a thoirt
orra: agus thugadh dha cumh-
achd os ceann gach uile thréibh,
agus theangaidh, agus chinn-
ich.
8 Agus nì iadsan uile, a tha
'nan còmhnuidh air an talamh,
aoradh dha, aig nach 'eil an
ainmean sgrìobhta ann an leabh-
ar beatha an Uain, a mharbhadh
o thoiseach an t-saoghail.
9 Ma tha cluas aig neach air
bith, éisdeadh e.
10 Ma bheir neach air bith am
braighdeanas, théid e féin am
braighdeanas: ma mharbhas
neach air bith leis a' chlaidheamh,
is éigin e féin bhi air a mharbh-
adh leis a' chlaidheamh. Is ann

an so a ta foighidin agus creid-
imh nan naomh.
11 Agus chunnaic mi fiadh-
bheathach eile ag éirigh as an
talamh; agus bha aige dà
adhairc cosmhuil ri uan, agus
labhair e mar dhragon.
12 Agus tha e a' cur an
gnìomh cumhachd a' cheud
fhiadh-bheathaich uile 'na fhian-
uis, agus tha e toirt air an tal-
amh, agus orra-san, a tha 'nan
còmhnuidh ann aoradh a dhèan-
amh do'n cheud fhiadh-bheath-
ach, aig an robh a lot bàsmhor
air a leigheas.
13 Agus tha e a' dèanamh
chomhara mòra, ionnus gu bheil
e toirt air teine teachd a nuas
o nèamh air an talamh, ann am
fianuis dhaoine.
14 Agus tha e a' mealladh na
dream a tha 'nan còmhnuidh
air an talamh, leis na comhar-
aibh sin a thugadh dha a dhèan-
amh an làthair an fhiadh-
bheathaich, ag ràdh ri luchd-
àiteachaidh na talmhainn, ìomh-
aigh a dhèanamh do'n bheathach
aig an robh an lot claidheimh,
agus a bha beò.
15 Agus thugadh cumhachd
dha beatha a thoirt do ìomhaigh
an fhiadh-bheathaich, ionnus
gu'n labhradh ìomhaigh an
fhiadh-bheathaich, agus gu'n
tugadh e fa'near gu'm biodh a
mheud as nach dèanadh aoradh
do ìomhaigh an fhiadh-bheath-
aich, air am marbhadh.
16 Agus tha e toirt air na h-
uile *dhaoine*, araon beag agus
mòr, saoibhir agus daoibhir, saor
agus daor, comhara a ghabhail
air an làimh dheis, no air clàr
an eudain;
17 Agus nach feudadh neach
sam bith ceannach no reic, ach
e-san aig am biodh an comhara,
no ainm an fhiadh-bheathaich,
no àireamh 'ainme.
18 An so tha gliocas. An tì
aig am bheil tuigse, àirmheadh
e àireamh an fhiadh-bheathaich;
oir is àireamh duine e; agus is
e 'àireamh sè ceud agus trì fich-
ead agus sè.

CAIB. XIV.

AGUS dh'amhairc mi, agus,
feuch, Uan 'na sheasamh
air sliabh Shioin, agus maille
ris ceud agus dà fhichead agus
ceithir mìle, aig an robh ainm
'Athar-san sgrìobhta air clàr an
eudain.
2 Agus chuala mi guth o
fhlaitheanas, mar fhuaim mhòr-
an uisgeacha, agus mar fhuaim
tàirneanaich mhòir; agus chuala
mi fuaim chlàrsairean, a' dèan-
amh ciùil le'n clàrsaichibh féin:
3 Agus sheinn iad mar gu'm
b'òran nuadh e an làthair na
rìgh-chaithreach, agus an làth-
air nan ceithir bheathaichean,
agus nan seanairean: agus cha
b'urrainn neach sam bith an t-
òran sin fhòghlum, ach an ceud
agus dà fhichead agus na ceith-
ir mìle, a shaoradh o'n talamh.
4 Is iad so an dream nach do
shalaicheadh le mnàibh; oir is
òighean iad: is iad so an dream
a tha leantuinn an Uain ge b'e
àit an téid e: shaoradh iad so o
mheasg dhaoine, 'nan ceud thor-
adh do Dhia, agus do'n Uan.
5 Agus 'nam beul cha d'
fhuaradh cealg: oir tha iad gun
lochd an làthair rìgh-chaith-
reach Dhé.
6 Agus chunnaic mi aingeal
eile ag itealaich ann am meadh-
on nèimh, aig an robh an sois-
geul sìorruidh r'a shearmonach-
adh dhoibh-san a tha 'nan còmh-
nuidh air an talamh, agus do
gach uile chinneach, agus
thréibh, agus theangaidh, agus
shluagh,
7 Ag ràdh le guth àrd, Biodh

eagal Dé oirbh, agus thugaibh glòir dha; oir thàinig uair a bhreitheanais: agus dèanaibh aoradh dhasan a rinn nèamh, agus talamh, agus an fhairge, agus na tobair uisge.

8 Agus lean aingeal eile, ag ràdh, Thuit, thuit Babilon, am baile mòr sin, do bhrìgh gu'n d'-thug i air gach uile chinneach òl do fhìon feirge a strìopachais.

9 Agus lean an treas aingeal iad, ag ràdh le guth àrd, Ma nì neach air bith aoradh do'n fhiadh-bheathach, agus d'a ìomhaigh, agus ma ghabhas e a chomhara air clàr 'eudain, no air a làimh,

10 Olaidh e-san do fhìon feirge Dhé, a tha air a dhòrtadh gun mheasgadh, ann an cupan 'fheirge-san; agus bithidh e air a phianadh le teine agus pronnusc, am fianuis nan aingeal naomha, agus am fianuis an Uain.

11 Agus bithidh deatach am péine-san ag éirigh suas gu saoghal nan saoghal: agus cha'n 'eil fois sam bith a là no dh'-oidhche aca-san a nì aoradh do'n fhiadh-bheathach agus d'a ìomhaigh, no aig neach air bith a ghabhas comhara 'ainme-san.

12 An so tha foighidin nan naomh: an so *tha*'n dream a choimhideas àitheanta Dhé, agus creidimh Iosa.

13 Agus chuala mi guth o nèamh, ag ràdh rium, Sgrìobh, *Is* beannaichte na mairbh a gheibh bàs san Tighearn, á so a mach: Seadh, a ta an Spiorad ag ràdh, chum gu faigh iad fois o'n saothair; agus leanaidh an oibre iad.

14 Agus dh'amhairc mi, agus, feuch, neul geal, agus air an neul *neach* 'na shuidhe cosmhuil ri Mac an duine, aig an robh crùn òir air a cheann, agus corran geur 'na làimh.

15 Agus thàinig aingeal eile mach as an teampull, a' glaodhaich le guth àrd ris an Tì a bha 'na shuidhe air an neul, Sàth a steach do chorran, agus buain oir thàinig àm dhuit buain; oir tha foghar 'na talmhainn abuich.

16 Agus shàth an Tì a bha 'na shuidhe air an neul, a chorran san talamh; agus bhuaineadh an talamh.

17 Agus thàinig aingeal eile mach as an teampull a ta air nèamh, agus corran geur aigesan mar an ceudna.

18 Agus thàinig aingeal eile mach o'n altair, aig an robh cumhachd os ceann teine, agus ghlaodh e le glaodh àrd ris an Tì aig an robh an corran geur, ag ràdh, Sàth a steach do chorran geur, agus cnuasaich baguidean fìonain na talmhainn: oir a ta a fìon-dhearcan làn abuich.

19 Agus shàth an t-aingeal a chorran san talamh, agus chnuasaich e fìonain na talmhainn, agus thilg e i ann am fìon-amar mòr feirge Dhé.

20 Agus shaltradh am fìon-amar an taobh a muigh do'n bhaile, agus thàinig fuil a mach as an fhìon-amar, gu sréin nan each, feadh mhìle agus shè ceud stàid.

CAIB. XV.

AGUS chunnaic mi comhara eile air nèamh, mòr agus iongantach, seachd aingil aig an robh na seachd plàighean deireannach; oir annta so tha fearg Dhé air a coimhlionadh.

2 Agus chunnaic mi mar gu'm b'fhairge ghloine, air a measgadh le teine; agus iadsan a thug buaidh air an fhiadh-bheathach, agus air 'ìomhaigh, agus air a chomhara, *agus* air àireamh 'ainme, 'nan seasamh air an

fhairge ghloine, agus clàrsaiche
Dhé aca.
3 Agus tha iad a' seinn òrain
Mhaois òglaich Dhé, agus òrain
an Uain, ag ràdh, *Is* mòr, agus
is iongantach t' oibre, a Thigh-
earna Dhé uile-chumhachdaich:
is ceart agus *is* fìor do shligh-
ean-sa, a Rìgh nan naomh.
4 Cò air nach biodh eagal
romhad, O Thighearn, agus
nach tugadh glòir do t' ainm?
oir *is tusa* a mhàin *a ta* naomh:
oir thig na h-uile chinnich, agus
nì iad aoradh ann do làthair;
do bhrìgh gu bheil do bhreith-
eanais air an dèanamh follais-
each.
5 Agus an déigh so dh'amh-
airc mi, agus, feuch, dh'fhosg-
ladh teampull pàilliuin na fian-
uis air nèimh.
6 Agus thàinig a mach as an
teampull na seachd aingil, aig
an robh na seachd plàighean, air
an sgeadachadh le lìon-eudach
glan agus dealrach, agus air an
crioslachadh mu'n uchd le crios-
aibh òir.
7 Agus thug aon do na ceith-
ir bheathaichibh do na seachd
aingil seachd soithichean òir,
làn do fheirg an Dé a ta beò gu
saoghal nan saoghal.
8 Agus lìonadh an teampull
le deataich o ghlòir Dhé, agus o
'chumhachd-san; agus cha b'-
urrainn neach sam bith dol a
stigh do'n teampull, gus am
biodh seachd plàighean nan
seachd aingeal air an coimhlion-
adh.

CAIB. XVI.

AGUS chuala mi guth mòr as
an teampull, ag ràdh ris
na seachd aingil, Imichibh, agus
taomaibh soithiche feirge Dhé
air an talamh.
2 Agus dh' imich an ceud
aingeal, agus thaom e a shoith-
each air an talamh; agus dh'-
éirich droch neasgaid nimh-
neach air na daoinibh sin aig an
robh comhara an fhiadh-bheath-
aich, agus *orra-san* a rinn aor-
adh d' a ìomhaigh.
3 Agus thaom an dara aing-
eal a shoitheach san fhairge;
agus rinneadh i mar fhuil *duine*
mhairbh: agus fhuair gach anam
beò bàs anns an fhairge.
4 Agus thaom an treas aing-
eal a shoitheach anns na h-
aimhnichibh agus anns na tob-
raichibh uisge; agus rinneadh
iad 'nam fuil.
5 Agus chuala mi aingeal nan
uisgeacha ag ràdh, Is cothrom-
ach thusa, O Thighearn, a ta,
agus a bha, agus a bhitheas, do
bhrìgh gu'n d' thug thu breth
air an dòigh so:
6 Oir dhòirt iadsan fuil naomh
agus fhàidhean, agus thug thusa
dhoibh fuil r' a h-òl; oir is
toillteanach iad.
7 Agus chuala mi neach eile
o'n altair ag ràdh, Seadh, a
Thighearna Dhé uile-chumh-
achdaich, *is* fìor agus cothromach
do bhreitheanais.
8 Agus thaom an ceathramh
aingeal a shoitheach air a'
ghréin, agus thugadh *cumhachd*
dha daoine a phianadh le h-ain-
teas teine.
9 Agus bha daoine air an
losgadh le teas mòr, agus thug
iad toibheum do ainm Dhé, aig
am bheil cumhachd air na plàigh-
ibh sin: agus cha d'rinn iad aith-
reachas, chum gloir a thoirt
dhasan.
10 Agus thaom an cùigeadh
aingeal a shoitheach air rìgh-
chaithir an fhiadh-bheathaich;
agus rinneadh a rìoghachd dor-
cha; agus chagainn *daoine* an
teanganna tre phéin,
11 Agus thug iad toibheum
do Dhia nèimh air son am

pianta agus an creuchda, agus
cha do ghabh iad àithreachas d' an
gnìomharaibh.
12 Agus thaom an seathadh
aingeal a shoitheach air an
amhainn mhòir Euphrates; ag-
us thiormaicheadh a h-uisge,
chum gu'n ulluichteadh slighe
rìghrean na h-àirde 'n ear.
13 Agus chunnaic mi *teachd* a
mach á beul an dragoin, agus á
beul an fhiadh-bheathaich, agus
á beul an fhàidh-bhréige, trì
spiorada neòghlan, cosmhuil ri
losguinn.
14 Oir is iad *sin* spiorada
dhèamhan, a' dèanamh chomh-
ara, a tha dol a mach chum
rìghre na talmhainn, agus an
domhain uile, gu'n cruinneach-
adh chum catha là mhòir sin an
Dé uile-chumhachdaich.
15 Feuch, a ta mi a' teachd
mar ghaduiche. *Is* beannaichte
e-san a nì faire, agus a ghléidh-
eas 'eudach, chum nach imich
e lomnochd, agus nach faic
daoine a nàire.
16 Agus chruinnich e iad r' a
chéile chum ionaid ris an abrar
san Eabhra, Armagedon.
17 Agus thaom an seachdamh
aingeal a shoitheach san athar;
agus thàinig guth mòr a mach á
teampull nèimh, o'n rìgh-chaith-
ir, ag ràdh, Tha e dèanta.
18 Agus bha guthanna, agus
tairneanaich, agus dealanaich
ann; agus bha crith mhòr thal-
mhainn ann, nach robh a leithid
ann o bha daoine air an talamh,
a samhuil do chrith-thalmhainn
co mhòr.
19 Agus bha am baile mòr air
a roinn 'na thrì earrannaibh, ag-
us thuit bailtean nan cinneach:
agus thàinig Babilon mhòr an
cuimhne an làthair Dhé, a
thoirt d'i copan fìona fraoich
'fheirge.
20 Agus theich gach uile eil-
ean as, agus cha d' fhuaradh na
beannta.
21 Agus thàinig clacha-
meallain mòra a nuas o nèamh
air daoinibh, *gach clach* co throm
ri talann: agus thug daoine
toibheum do Dhia, air son
plàigh nan clacha-meallain; oir
bha am plàigh-san ro-mhòr.

CAIB. XVII.

AGUS thàinig aon do na
seachd aingil aig an robh
na seachd soithichean, agus
labhair e rium, ag ràdh rium,
Thig an so; nochdaidh mi dhuit
breitheanas na strìopaiche mòire,
a tha 'na suidhe air mòran uisg-
eacha:
2 Ris an d'rinn rìghre na tal-
mhainn strìopachas, agus aig an
do chuireadh luchd-àiteachaidh
na talmhainn air mhisg le fìon
a strìopachais.
3 Agus thug e leis mi anns
an spiorad do'n fhasach: agus
chunnaic mi bean 'na suidhe air
fiadh-bheathach air dhath scar-
laid, làn do ainmibh toibheim,
air an robh seachd cinn agus
deich adhaircean.
4 Agus bha a' bhean air a
sgeadachadh ann am purpur,
agus ann an scarlaid, agus air a
dèanamh breagha le h-òr, agus
clachaibh luachmhor, agus
nèamhnuidibh, agus copan òir
aice 'na làimh, làn do ghràin-
eileachd agus do neò-ghloine a
strìopachais.
5 Agus air clàr a h-eudain
bha ainm sgrìobhta, RUN-
DIOMHAIR, BABILON
MHOR, MATHAIR NAN
STRIOPACH AGUS
GHRAINEILEACHDA NA
TALMHAINN.
6 Agus chunnaic mi a' bhean
air mhisg le fuil nan naomh,
agus le fuil fhianuisean Iosa:
agus an uair a chunnaic mi i,

ghabh mi iongantas le h-iong-
antas mòr.
7 Agus thubhairt an t-ain-
geal rium, C'ar son a ghabh thu
iongantas? Innsidh mise dhuit
rùn-dìomhair na mnà, agus an
fhiadh-bheathaich a tha 'ga
giùlan, air am bheil na seachd
cinn agus na deich adhaircean.
8 Am fiadh-bheathach a chunn-
aic thu, bha e, agus cha 'n 'eil
e ann; agus éiridh e suas á
slochd un dubh-aigein, agus
théid e am mugha: agus gabh-
aidh luchd-àiteachaidh na tal-
mhainn, (aig nach 'eil an ain-
mean sgrìobhta ann an leabhar
na beatha o thoiseach an t-
saoghail,) iongantas, 'nuair a
chì iad am fiadh-bheathach a
bha, agus nach 'eil, agus a bhith-
eas ann.
9 An so a ta an inntinn aig
am bheil gliocas. Na seachd
cinn is seachd sléibhtean iad,
air am bheil a' bhean 'na
suidhe.
10 Is seachd rìghrean iad mar
an ceudna: tha cùig *dhiubh* air
tuiteam, agus a ta h-aon ann:
cha d'thàinig am fear eile fath-
ast: agus an uair a thig e, is
éigin da fantuinn rè ùine bhig.
11 Agus am fiadh-bheathach
a bha, agus nach 'eil ann, is
e-san an t-ochdamh, agus tha e
o'n t-seachdnar, agus théid e
am mugha.
12 Agus na deich adhaircean
a chunnaic thu, is deich rìghrean
iad, nach d'fhuair rìoghachd
fathast, ach a ta faotainn cumh-
achd mar rìghrean rè aon uaire
maille ris an fhiadh-bheathach.
13 Tha aca sin aon inntinn.
agus bheir iad an neart agus an
cumhachd do'n fhiadh-bheath-
ach.
14 Nì iad sin cogadh an agh-
aidh an Uain, agus bheir an t-
Uan buaidh orra: oir is e-san
Tighearna nan Tighearna, ag-
us Rìgh nan Rìgh; agus *tha* an
dream a tha maille ris, air an
gairm, agus air an taghadh,
agus dìleas.
15 Agus tha e ag ràdh rium,
Na h-uisgeachan a chunnaic
thu, far am bheil an strìopach
'na suidhe, is slòigh, agus
coimhthionail, agus cinnich,
agus teanganna iad.
16 Agus na deich adhaircean
a chunnaic thu air an fhiadh-
bheathach, bheir iad sin fuath
do'n strìopaich, agus nì iad fàs
i, agus lomnochd, agus ithidh
iad a feoil, agus loisgidh iad i
le teine.
17 Oir chuir Dia 'nan cridhe
a thoil a choimhlionadh, agus a
bhi dh'aon chomhairle, agus an
rìoghachd a thoirt do'n fhiadh-
bheathach, gus an coimhlionar
briathran Dhé.
18 Agus is i a' bhean a
chunnaic thusa, am baile mòr
sin, a tha rìoghachadh os ceann
rìghre na talmhainn.

CAIB. XVIII.

AGUS an déigh nan nithe so
chunnaic mi aingeal eile
teachd a nuas o nèamh, aig an
robh cumhachd mòr: agus
dhealraich an talamh le 'ghlòir.
2 Agus ghlaodh e gu làidir le
guth mòr, ag ràdh, Thuit,
thuit Babilon mhòr, agus rinn-
eadh i 'na h-àite-còmhnuidh
dhèamhan, 'na prìosan do gach
spiorad neòghlan, 'na h-ionad
cumail do gach eun neò-ghlan
agus fuathmhor.
3 Oir dh'òl na h-uile chinn-
ich do fhìon feirge a strìop-
achais, agus rinn rìghre na tal-
mhainn strìopachas rithe, agus
rinneadh saoibhir ceannaichean
na talmhainn le pailteas a sògha.
4 Agus chuala mi guth eile o
nèamh, ag ràdh, Thigibh a

mach aisde, mo phobull, chum
nach bì sibh comh-pàirteach d'a
peacaibh, agus nach faigh sibh
cuid d'a plàighibh ;
5 Oir tha a peacanna air
ruigheachd suas gu nèamh, ag-
us chuimhnich Dia a h-eu-cearta.
6 Thugaibh ath-dhìol d'i mar
a dhìol ise ribh, agus thugaibh
dh'i a dhà uiread, a réir a h-
oibre : anns a' chupan a lìon i,
lìonaibh a dhà uiread d'i.
7 A mheud as a ghlòraich si
i féin, agus a chaith i a beatha
gu sòghail, co mòr as sin thug-
aibh dh'i do pheanas agus do
bhròn : oir a ta i ag ràdh 'na
cridhe féin, Tha mi a' m' shuidhe
a'm' bhan-rìghinn, agus cha
bhantrach mi, agus cha'n fhaic
mi bròn.
8 Uime sin ann an aon là
thig a plàighean, bàs, agus
bròn, agus gorta ; agus loisgear
i gu tur le teine : oir is neart-
mhor an Tighearna Dia a bheir
breth oirre.
9 Agus nì rìghre na talmhainn,
a rinn strìopachas agus a chaith
am beatha gu sòghail maille
rithe, gul agus caoidh air a son,
'nuair a chì iad deatach a losg-
aidh,
10 A' seasamh fad as, tre
eagal a peanais, ag ràdh, Mo
thruaighe, mo thruaighe ! a'
chaithir mhòr sin Babilon, a'
chaithir threun sin ! oir ann an
aon uair thàinig do bhreithean-
as.
11 Agus nì ceannaichean na
talmhainn gul agus caoidh air a
son ; oir cha cheannaich neach
sam bith am bathar ni's mò.
12 Bathar òir, agus airgid,
agus chlach luachmhor, agus
nèamhnuidean, agus lìon-eud-
aich ghrinn, agus phurpuir, ag-
us shìde, agus scarlaid, agus
gach uile ghnè fhiodha thine,
agus gach uile ghnè shoithiche
do ibhori, agus gach uile ghnè
shoithiche do fhiodh ro luach-
mhor, agus do umha, agus do
iarunn, agus do mharmor.
13 Agus canal, agus nithe
deadh-fhàile, agus oladh-ùng-
aidh, agus tùis, agus fìon, agus
oladh, agus min mhìn, agus
cruithneachd, agus ainmhidh-
ean, agus caoraich, agus eich,
agus carbadan, agus tràillean,
agus anama dhaoine.
14 Agus dh'imich na toraidh,
air an robh mòr dhéidh t-ana-
ma, uait, agus dh'imich na h-
uile nithe annasach agus mais-
each uait, agus cha 'n fhaigh
thu iad ni 's mò.
15 Seasaidh ceannaichean nan
nithe so a rinneadh saoibhir
leatha, am fad, air eagal a pean-
ais, a' gul agus a' caoidh,
16 Agus ag ràdh, Is truagh,
am baile mòr sin, a bha air a
sgeadachadh le lìon-eudach
grinn, agus purpur, agus scar-
laid, agus a bha air a dhèanamh
breagha le h-òr, agus le clach-
aibh luachmhor, agus le neamh-
nuidibh !
17 Oir ann an aon uair thug-
adh saoibhreas cò mòr gu neò-
ni. Agus sheas gach uile long-
mhaighstir, agus gach uile
chuideachd a théid air longaibh,
agus na seòladairean, agus a'
mheud 's a nì gnothuichean air
fairge, am fad,
18 Agus ghlaodh iad, an uair
a chunnaic iad deatach a losg-
aidh, ag ràdh, Cò *e am baile*
a's cosmhuil ris a' bhaile mhòr so?
19 Agus thilg iad duslach air
an cinn, agus ghlaodh iad, a'
gul agus a' caoidh, ag ràdh, Is
truagh, is truagh, am baile mòr
sin, anns an d'rinneadh saoibhir
iadsan uile aig an robh longa
air an fhairge, tre a ghreadh-
nachas-san ! oir ann an aon uair
dh'fhàsaicheadh e.

20 Dèan gàirdeachas os a
cheann, o a nèamh, agus sibhse
abstola naomha agus fhàidhean;
oir dhìol Dia sibhse air.
21 Agus thog aingeal treun
clach mar chloich-mhuilinn
mhòir, agus thilg e san fhairge
i, ag ràdh, Is ann mar so le
neart a thilgear sìos am baile
mòr sin Babilon, agus cha'n
fhaidhear e ni's mò.
22 Agus cha chluinnear ann-
ad ni's mò fuaim chlàrsairean,
agus luchd-ciuil, agus phìobair-
ean, agus thrompadairean; ag-
us cha'n fhaighear annad ni's
mò fear-ceirde, do ghnè ceirde
sam bith; agus cha chluinnear
fuaim cloiche-muilinn annad
ni's mò;
23 Agus cha soillsich solus
coinnle annad ni's mò; agus cha
chluinnear annad ni's mò guth
fear-bainnse no bean-bainnse;
oir b'iad do cheannaichean
daoine mòra na talmhainn; ag-
us le d' dhruidheachd bha na h-
uile chinnich air am mealladh:
24 Agus fhuaradh ann fuil
fhàidhean, agus naomh, agus
nan uile *dhaoine* a mharbhadh air
an talamh.

CAIB. XIX.

AGUS an déigh nan nithe so,
chuala mi guth àrd mhòr-
shluaigh air nèamh, ag ràdh,
Aleluia; Slàinte, agus glòir, ag-
us urram, agus cumhachd do'n
Tighearn ar Dia-ne:
2 Oir *is* fìor agus *is* cothrom-
ach a bhreitheanais; oir thug e
breth air an strìopaich mhòir, a
thruaill an talamh le a strìop-
achas, agus dhìol e fuil a sheirbh-
iseach féin air a làimh.
3 Agus a rìs thubhairt iad,
Aleluia. Agus chaidh a deatach
suas gu saoghal nan saoghal.
4 Agus thuit na ceithir sean-
aire fichead, agus na ceithir
bheathaiche sìos, agus rinn iad
aoradh do Dhia, a bha 'na
shuidhe air an rìgh-chaithir, ag
ràdh, Amen; Aleluia.
5 Agus thàinig guth a mach
o'n rìgh-chaithir, ag ràdh, Mol-
aibh ar Dia-ne, sibhse uile a's
seirbhisich dha, agus air am
bheil 'eagal-san, eadar bheag
agus mhòr.
6 Agus chuala mi mar ghuth
mòr-shluaigh, agus mar fhuaim
mhòran uisgeacha, agus mar
thoirm tarneanaich chumhachd-
aich, ag ràdh, Aleluia: oir a ta
an Tighearna Dia uile-chumh-
achdach a' rìoghachadh.
7 Bitheamaid aoibhinn agus
dèanamaid gàirdeachas, agus
thugamaid glòir dhasan: oir
thàinig pòsadh an Uain, agus
dh'ulluich a bhean i féin.
8 Agus thugadh dh'i gu'm
biodh i air a sgeadachadh le
lìon-eudach grinn, glan agus
dealrach: oir is e an lìon-eud-
ach grinn fìreantachd nan
naomh.
9 Agus thubhairt e rium,
Sgrìobh, *Is* beannaichte iadsan
a tha air an cuireadh gu suipeir-
bhainnse an Uain. Agus thu-
bhairt e rium, Is iad so briathra
fìrinneach Dhé.
10 Agus thuit mi sìos aig a
chosaibh chum aoradh dhèan-
amh dha: agus thubhairt e rium,
Feuch nach *dèan thu* e: is
còmh-sheirbhiseach dhuit féin
mise, agus do d' bhràithribh aig
am bheil fianuis Iosa: dèan
aoradh do Dhia: oir is i fianuis
Iosa spiorad na fàidheadair-
eachd.
11 Agus chunnaic mi nèamh
air fhosgladh, agus, feuch, each
geal; agus ghoireadh do'n tì a
shuidh air Dìleas, agus Fìor;
agus ann am fìreantachd tha e
dèanamh breitheanais agus cog-
aidh.

12 Agus *bha* a shùilean mar
lasair theine, agus air a cheann
bha mòran chrùn; agus bha
ainm aige sgrìobhta, nach b'-
aithne do neach sam bith ach e
féin ;
13 Agus bha e air a sgead-
achadh le trusgan tumta am
fuil: agus is e'n t'ainm a ghoir-
ear dheth, FOCAL DE.
14 Agus lean na h-armailtean
a bha air nèamh e air eachaibh
geala, air an sgeadachadh le
lìon-eudach grinn, geal agus
glan.
15 Agus as a bheul tha claidh-
eamh geur a' dol a mach, chum
gu'm buaileadh e na cinnich
leis; agus riaghlaidh e iad le
slait iaruinn: agus tha e a'
saltradh fìon-amair fraoich
feirge an Dé uile-chumhachd-
aich.
16 Agus tha aige air a thrus-
gan agus air a léis ainm sgrìobh-
ta, RIGH NAN RIGH, AG-
US TIGHEARNA NAN
TIGHEARNA.
17 Agus chunnaic mi aingeal
àraidh 'na sheasamh sa' ghréin;
agus ghlaodh e le guth àrd, ag
ràdh ris an eunlaith uile, a bha
'g itealaich ann am meadhon
nèimh, Thigibh, agus cruinn-
ichibh sibh féin chum suipeir an
Dé mhòir;
18 Chum gu'n ith sibh feoil
rìghrean, agus feoil àrd-cheann-
ard, agus feoil dhaoine cumh-
achdach, agus feoil each agus na
muinntir a shuidheas orra, agus
feoil nan uile *dhaoine*, araon
shaor agus dhaor, araon bheag
agus mhòr.
19 Agus chunnaic mi am
fiadh-bheathach, agus rìghrean
na talmhainn, agus an armailtean
air an cruinneachadh, a dhèan-
amh cogaidh an aghaidh an tì a
bha 'na shuidhe air an each,
agus an aghaidh 'armailt-san.
20 Agus ghlacadh am fiadh-
bheathach, agus maille ris-san
am fàidh-bréige a rinn mìor-
bhuilean 'na làthair, leis an do
mheall e an dream a ghabh orra
comhara an fhiadh-bheathaich,
agus iadsan a rinn aoradh d'a
ìomhaigh. Thilgeadh iad sin
'nan dithis beò ann an loch teine
a' dearg lasadh le pronnusc.
21 Agus mharbhadh a' chuid
eile le claidheamh an tì a bha
'na shuidhe air an each, a thàinig
a mach as a bheul: agus bha an
eunlaith uile air an lìonadh le'm
feoil.

CAIB. XX.

AGUS chunnaic mi aingeal, a'
teachd a nuas o nèamh,
agus iuchair sluichd an dubh-
aigein aige, agus slabhraidh
mhòr 'na làimh.
2 Agus rug e air an dragon,
an t-seann nathair nimhe sin,
a's e an diabhul agus Sàtan, ag-
us cheangail se e rè mhìle
bliadhna;
3 Agus thilg se e do shlochd
an dubh-aigein, agus dhùin e
stigh e, agus chuir e seula air,
chum nach mealladh e na cinn-
ich tuilleadh, gus an crìochnaich-
eadh am mìle bliadhna: agus an
déigh sin, is éigin gu fuasgailear
e rè ùine bhig.
4 Agus chunnaic mi rìgh-
chaithrichean, agus shuidh iad
orra, agus thugadh breitheanas
doibh: agus *chunnaic mi* anaman
na muinntir d'an do chuireadh
an cinn air son fianuis Iosa, ag-
us focail Dé, agus nach d' rinn
aoradh do 'n fhiadh-bheathach,
no d'a ìomhaigh, agus nach do
ghabh a chomhara air clàr an
eudain, no air an làmhaibh; ag-
us bha iad beò, agus rìghich iad
maille ri Crìosd rè mhìle bliadh-
na.
5 Ach cha d'ath-bheothaich-

eadh a' chuid eile do na mairbh
gus an robh am mìle bliadhna
air an crìochnachadh. *Is* i so a'
cheud aiseirigh.
6 *Is* beannaichte agus *is*
naomha an tì aig am bheil cuid
anns a' cheud aiseirigh: orra so
cha'n 'eil cumhachd aig an dara
bàs; ach bithidh iad 'nan sag-
artaibh do Dhia, agus do Chrìosd,
agus rìghichidh iad maille ris
mìle bliadhna.
7 Agus an uair a chrìoch-
naichear am mìle bliadhna, fuas-
gailear Sàtan as a phrìosan,
8 Agus théid e mach a mheall-
adh nan cinneach, a tha ann an
ceithir chearnaibh na talmhainn,
Gog agus Magog, chum an
cruinneachadh gu cath; muinn-
tir *a tha* ann an àireamh mar
ghaineimh na fairge.
9 Agus chaidh iad suas air
leud na talmhainn, agus chuairt-
ich iad camp nan naomh, agus
am baile ionmhuinn: agus
thàinig teine nuas o Dhia á
nèamh, agus chur e as doibh.
10 Agus thilgeadh an diabhul
a mheall iad, san loch theine
agus phronnuisc, far *am bheil*
am fiadh-bheathach, agus am
fàidh-bréige, agus bithidh iad
air am pianadh a là agus a dh'-
oidhche, gu saoghal nan saoghal.
11 Agus chunnaic mi rìgh-
chaithir mhòr gheal, agus an Tì
a shuidh oirre, neach d'an do
theich nèamh agus talamh o a
ghnùis; agus cha d'fhuaradh
àite dhoibh.
12 Agus chunnaic mi na
mairbh, beag agus mòr, 'nan
seasamh am fianuis Dé; agus
dh'fhosgladh na leabhraichean;
agus dh'fhosgladh leabhar eile,
eadhon leabhar na beatha: agus
thugadh breth air na mairbh as
na nithibh sin a bha sgrìobhta sna
leabhraichibh, a réir an gnìomh-
ara.
13 Agus thug an fhairge
uaipe na mairbh a bha innte;
agus thug am bàs agus an uaigh
uatha na mairbh a bha annta:
agus thugadh breth orra gach
aon a réir an gnìomhara.
14 Agus thilgeadh am bàs
agus ifrinn do'n loch theine: Is
e so an dara bàs.
15 Agus ge b'e air bith nach
d' fhuaradh sgrìobhta ann an
leabhar na beatha, thilgeadh e
san loch theine.

CAIB. XXI.

AGUS chunnaic mi nèamh
nuadh, agus talamh nuadh:
oir chaidh an ceud nèamh ag-
us an ceud talamh thairis;
agus cha robh fairge ann ni's mò.
2 Agus chunnaic mise Eoin
am baile naomh, Ierusalem
nuadh, a' teachd a nuas o Dhia
á nèamh, air ulluchadh mar
bhean-bainnse air a sgeadach-
adh fa chomhair a fir.
3 Agus chuala mi guth mòr
á nèamh ag ràdh, Feuch, *tha*
pàilliun Dhé maille ri daoinibh,
agus nì e-san còmhnuidh maille
riu, agus bithidh iadsan 'nan
sluagh dha, agus bithidh Dia
féin maille riu, agus 'na Dhia
dhoibh.
4 Agus tiormaichidh Dia gach
deur o'n sùilibh; agus cha bhi
bàs ann ni's mò, no bròn, no
éighich, agus cha bhi pian ann
ni's mò; oir chaidh na ceud
nithe thairis.
5 Agus thubhairt an Tì a bha
'na shuidhe air an rìgh-chaith-
ir, Feuch, tha mi a' dèanamh
nan uile nithe nuadh. Agus
thubhairt e rium, Sgrìobh, oir
tha na briathra so fìrinneach
agus dìleas.
6 Agus thubhairt e rium, Tha
e dèanta. Is mise Alpha agus
Omega, an toiseach agus an deir-
eadh: bheir mi dhasan air am

bheil tart, do thobar uisge na
beatha gu saor.
7 Sealbhaichidh an tì a bheir
buaidh na h-uile nithe ; agus
bithidh mise a' m' Dhia dhasan,
agus bithidh e-san 'na mhac
dhomh-sa.
8 Ach aig an dream sin a ta
gealtach, agus mì-chreideach,
agus gràineil, agus aig luchd-
mortaidh, agus strìopachais, agus
druidheachd, agus ìodhol-aor-
aidh, agus aig na h-uile bhreug-
airibh, bithidh an cuibhrionn
anns an loch a ta dearg-lasadh
le teine agus pronnusc ; ni a 's e
an dara bàs.
9 Agus thàinig a m' ionn-
suidh aon do na seachd aingil,
aig an robh na seachd soithich-
ean làn do na seachd plàighibh
deireannach, agus labhair e rium,
ag ràdh, Thig an so, nochdaidh
mise dhuit a' bhean nuadh-
phòsda, bean an Uain.
10 Agus thug e leis mi anns
an spiorad gu beinn mhòir agus
àird, agus dh' fheuch e dhomh
am baile mòr sin, Ierusalem
naomh, a' teachd a nuas á
nèamh o Dhia,
11 Aig an robh glòir Dhé:
agus *bha* a shoillse cosmhuil ri
cloich ro luachmhoir, mar chloich
Iaspis, soilleir mar chriostal ;
12 Agus bha balla mòr agus
àrd aige, air an robh dà gheata
dheug, agus aig na geataibh dà
aingeal dheug, agus ainmean
sgrìobhta orra, eadhon *ainmean*
dà thréibh dheug chloinn Israeil.
13 Air an taobh an ear, trì
gheatacha ; air an taobh thuath,
trì gheatacha ; air an taobh
deas, trì gheatacha ; agus air an
taobh an iar, trì gheatacha.
14 Agus bha aig balla a'
bhaile dà bhunait dheug, agus
annta-san ainmean dà abstol
deug an Uain.
15 Agus bha aig an tì a labh-
air rium, cuilc-shlat òir, chum
gu 'n tomhaiseadh e am baile,
agus a gheatacha, agus a bhalla.
16 Agus tha am baile 'na
luidhe ceithir-chearnach, agus
tha 'fhad co mòr r' a leud : agus
thomhais e am baile leis a'
chuilc-shlait, dà mhìle dheug
stàide : is ionnan fad, agus leud,
agus àirde dha.
17 Agus thomhais e a bhalla,
ceud agus dà fhichead agus
ceithir làmha-coille, a réir tomh-
ais duine, eadhon an aingil.
18 Agus bha a bhalla air a
thogail do chloich Iaspis ; agus
b' òr fìor-ghlan am baile, cos-
mhuil ri gloine shoilleir.
19 Agus *bha* bunaitean balla
a' bhaile air an dèanamh sgiamh-
ach leis gach uile ghnè chlocha
luachmhor. *Bu* iaspis an ceud
bunait ; *bu* shaphir, an dara ; *bu*
chalcedon, an treas ; *b'* emerald,
an ceathramh *bunait ;*
20 *Bu* shardonics, an cùig-
eadh ; *bu* shardius, an seathadh ;
bu chrisolit, an seachdamh ; *bu*
bheril, an t-ochdamh ; *bu* topas,
an naothadh : *bu* chrisoprasus,
an deicheamh ; *bu* hiacint, an t-
aon deug ; *b'* ametist, an dara
bunait deug.
21 Agus an dà gheata dheug
bu dà nèamhnuid dheug iad ;
bha gach aon fa leth do na geat-
aibh *air a dhèanamh* do aon
nèamhnuid : agus b' òr fìorghlan
sràid a' bhaile, mar ghloine
shoilleir.
22 Agus cha 'n fhaca mi
teampull ann : oir is e 'n Tigh-
earna Dia uile-chumhachdach,
agus an t-Uan a 's teampull da.
23 Agus cha 'n 'eil feum aig a'
bhaile air a' ghréin, no air a'
ghealaich a dhealrachadh ann :
oir shoillsich glòir Dhé e, agus
is e an t-Uan a 's solus da.
24 Agus gluaisidh cinnich na
muinntir sin a shaorar 'na shol-

us: agus bheir rìghre na talmhainn an glòir agus an urram d' a ionnsuidh.

25 Agus cha dùinear a gheatacha san là: oir cha bhi oidhche an sin.

26 Agus bheirear glòir agus urram nan cinneach d' a ionnsuidh.

27 Agus cha téid air chor sam bith a steach ann ni air bith a shalaicheas, no a dh' oibricheas gràineileachd, no *a nì* breug: ach iadsan a mhàin a tha sgrìobhta ann an leabhar beatha an Uain.

CAIB. XXII.

AGUS dh' fheuch e dhomh amhainn fhìor-ghlan do uisge na beatha, soilleir mar chriostal, a' teachd a mach á rìgh-chaithir Dhé, agus an Uain.
2 Ann am meadhon sràide na
caithreach, agus air gach taobh
do'n amhainn, *bha* craobh na
beatha, a' giùlan dà *ghnè* dheug
thoraidh, *agus* a' toirt a tor-
aidh uaipe gach uile mhìos; ag-
us *bha* duilleadh na craoibhe
chum leighis nan cinneach.
3 Agus cha bhi mallachd air
bith ann ni 's mò: ach bithidh
rìgh-chaithir Dhé agus an Uain
innte; agus nì a sheirbhisich
seirbhis da.
4 Agus chì iad 'aghaidh; ag-
us *bithidh* 'ainm-san air clàr an
eudainn.
5 Agus cha bhi oidhche an
sin, agus cha'n 'eil feum aca air
coinnil, no air solus na gréine;
oir bheir an Tighearna Dia
solus doibh: agus rìghichidh iad
gu saoghal nan saoghal.
6 Agus thubhairt e rium, *Tha*
na briathra so dìleas agus fìr-
inneach. Agus chuir an Tigh-
earna, Dia nam fàidhean
naomha, 'aingeal féin a nochd-
adh d a sheirbhisich na nithe
sin a's éigin tachairt gu h-aith-
ghearr.
7 Feuch, tha mi a' teachd gu
luath: is beannaichte an tì a
choimhideas briathra fàidhead-
aireachd an leabhair so.
8 Agus chunnaic mise Eoin na
nithe so, agus chuala mi iad:
agus an uair a chuala agus a
chunnaic mi *iad,* thuit mi sìos a'
dèanamh aoraidh roimh chos-
aibh an aingil, a nochd na nithe
so dhomh.
9 An sin thubhairt e rium,
Feuch nach *dèan thu e:* oir is
comh-sheirbhiseach dhuit mise,
agus do d' bhràithribh na fàidh-
ean, agus dhoibh-san a choimh-
ideas briathran an leabhair so:
dèan aoradh do Dhia.
10 Agus thubhairt e rium, Na
seulaich focail fàidheadaireachd
an leabhair so: oir tha an t-àm
am fagus.
11 An tì a nì eucoir, dèanadh
e eucoir a ghnàth: agus an tì a
tha salach, biodh e salach a
ghnàth: agus an tì a tha 'na
fhìrean, biodh e 'na fhìrean a
ghnàth: agus an tì a tha naomh,
biodh e naomh a ghnàth.
12 Agus, feuch, tha mi a'
teachd gu h-aithghearr; agus a
ta mo luach-saoithreach maille
rium, a thoirt do gach aon fa
leth, a réir mar a bhitheas a
ghnìomhara.
13 Is mise Alpha agus Omega,
an toiseach agus a' chrìoch, an
ceud *neach* agus an *neach* deir-
eannach.
14 Is beannaichte iadsan a nì
'àitheanta-san, chum gu'm bì
còir aca air craoibh na beatha,
agus gu'n téid iad a stigh tre na
geataibh do'n bhaile.
15 Oir an taobh a muigh *tha*
madraidh, agus luchd-druidh-
eachd, agus luchd-strìopachais,
agus luchd-mortaidh, agus luchd-
ìodhol-aoraidh, agus gach neach

a ghràdhaicheas agus a nì
breug.
16 Chuir mise Iosa m' aingeal
a dhèanamh fianuis duibhse air
na nithibh so anns na h-eaglais-
ibh. Is mise freumh agus gin-
eal Dhaibhidh, an reult dheal-
rach agus mhaidne.
17 Agus a ta an Spiorad agus
a' bhean nuadh-phòsda ag ràdh,
Thig. Agus abradh an tì a
chluinneas, Thig. Agus an
neach air am bheil tart, thig-
eadh e. Agus ge b' e neach leis
an àill, gabhadh e uisge na
beatha gu saor.
18 Oir tha mi dèanamh fian-
uis do gach uile neach a chluinn-
eas briathra fàidheadaireachd an
leabhair so, Ma chuireas neach
air bith ris na nithibh so, cuiridh
Dia air-san na plàighean a tha
sgrìobhta anns an leabhar so :
19 Agus ma bheir neach air
bith o bhriathraibh leabhair na
fàidheadaireachd so, bheir Dia
a chuibhrionn-san á leabhar na
beatha, agus as a' bhaile naomh,
agus as na nithibh a tha sgrìobh-
ta anns an leabhar so.
20 A ta an tì a tha toirt fian-
uis air na nithibh so ag ràdh,
Gu deimhin a ta mi a' teachd
an aithghearr. Amen. Seadh,
thig, a Thighearna Iosa.
21 Gràs ar Tighearna Iosa
Crìosd *gu robh* maille ribh uile.
Amen.

A' CHRIOCH.

PRINTED BY ANDERSON & BRYCE.

FOR THE

SAILM

DHAIBHIDH,

AIR

AN EADAR-THEANGACHADH

O NA

SGRIOPTUIRIBH NAOMHA,

Chum bhi air an seinn ann an aoradh Dhe.

AIR AN LEASACHADH, AGUS AIR AN CUR A MACH
LE H-UGHDARRAS ARD-SHEANAIDH
EAGLAIS NA H-ALBA.

Air iarrtus agus costus na cuideachd urramaich, a ta chum eòlas Criosdaidh a sgaoileadh air feadh Gaeltachd agus Eileana na h-Alba.

DUNEIDIN:
CLODH-BHUAILTE LE ANDERSON AGUS BRISE.

1838.

SAILM DHAIBHIDH.

SALM I.

'S BEANNAICHT' an duine sin nach gluais
an comhairle nan daoi,
An slighe fhiair nam peacach baoth',
'na sheasamh fòs nach bi;
An caithir fanoid luchd an spòrs
nach togair suidh gu bràth;
2 Ach 'gam bheil toil do naomh-reachd Dhé,
'ga smuaineach' oidhch' is là.

3 Mar chraoibh is amhluidh bithidh e
'n cois aimhne fàs a ta,
A bheir 'na h-aimsir toradh trom,
gun duilleach chall no blàth.
Soirbhichidh leis gach ni d'an dean:
4 ni h-amhluidh sin do bhi
Na daoine peacach; ach mar mholl
air fhuadachadh le gaoith.

5 Is uime sin cha seas a suas
na h-aingidh anns a' bhreth,
No peacaich ann an comunn naomh
nam fìreanach air leth.
6 Oir 's fiosrach Dia air slighe ghloin
nam fìreanach air fad;
Ach slighe fhiar nam peacach baoth',
di-mhilltear i gu grad.

SALM II.

C' ARSON a ghabh na Cinnich boil',
's na slòigh le chéile cruinn,
A' smuaineachadh beairt dhìomhanaich,
nach feudar chur an suim?
2 Rìghre na talmhainn dh'éirich suas,
's na h-uachdarain gu léir;
'N aghaidh Iehobhah chruinnich iad;
's 'n aghaidh aoin ungta Dé.

3 'Nis briseamaid an cuibhreach dhinn,
(sud thubhairt iad air fad,)
Na boinn a b'àill leo iadhadh oirnn,
dhinn tilgeamaid gu grad.
4 An Tì air nèamh 'na shuidhe ta,
ni esan gàire riu;
Is mar chùis-mhagaidh bithidh iad
do Thighearn àrd nan dùl.

5 'N sin labhraidh e am briathraibh borb'
'na chorruich riu gu garg;
Is cuiridh e gu cabhaig iad,
le lasan is le feirg.
6 Gidheadh do dh' ungadh leam mo Rìgh
gu fìor air Sion caomh;
Is chuir mi e 'na uachdaran
suas air mo thulaich naoimh.

7 Cuiridh mi ni 'n céill an t-ordugh ud;
thubhairt Iehobhah rium,
Is tu mo mhac-sa; 's ann an diugh
a ghineadh thusa leam.
8 Iarr orm, 's mar oighreachd bheir mi dhuit
na fineacha gu léir;
'S mar sheilbh ro-dhìleas bheir mi dhuit,
fad iomall crìch' gach tìr'.

9 Nìthear le slait do'n iarunn chruaidh,
gu luath am briseadh leat;
'Nam bloighdibh beaga pronnar iad,
mar phota crè le d' neart.
10 O rìghrean, uime sin, a nis,
gabhaibh-sa ciall gu léir;
A bhreitheamhna na talmhainn fòs,
grad-fhoghlumaibh deadh bheus.

11 Do'n Tighearna Iehobhah mòr
aoraibh-sa sìos gu ceart;
Le h-eagal deanaibh seirbhis mhaith
do Thighearna nam feart,
'S le ball-chrith deanaibh gairdeachas
12 Do'n mhac grad-thugaibh pòg,
Air eagal gu'n las 'fhearg-san ruibh,
g'ur milleadh anns an ròd.

An uair a bhitheas corruich air
a' lasadh ach gu beag.
Is beannaicht' iad, gach uile neach,
an dòchas air a leag.

SALM III.

NACH lìonmhor iad mo naimhde, Dhia,
sìor-dhol am meud gach là?
Is luchd mo thrioblaid iomadh iad,
ag éirigh rium a ghnàth.
2 Ri m'anam iomadh their nach 'eil
aon fhurtachd aig an Dia:
3 Ach 's tu fear-togalach mo chinn,
mo ghlòir is tu, 's mo sgiath.

4 Air Dia do ghairm mi féin le m' ghuth,
dh'éisd as a thulaich naoimh:
5 Luidh, choidil, agus mhosgail mi,
chum Dia mi suas gu caomh.
6 Cha'n eagal leam deich mìle sluagh,
ged chuairticheadh iad mi.
7 Mo Thighearna éirich suas gu luath,
is cuidich leam, a Dhé:

Mo naimhde bhuail thu air an gial;
bhris fiacla fòs nan daoi.
8 'S le Dia an fhurtachd: air do shluagh
do bheannachd tha gun dìth.

SALM IV.

O THUSA Dhia ud m'ionracais,
éisd rium tràth éigheam riut;
'S tu dh'fhuasgail orm 's mi ann an teinn
fòir orm, is éisd mo scread.
2 Mo ghlòir cia fhad, a chlann nan daoin',
gu nàire chaochl'eas sibh?
A' tabhairt gràidh do dhìomhanas,
is leanas breugan ruibh?

3 Biodh agaibh fios gu'n d' ròghnuich Dia
dha féin an duine naomh;
'Nuair dh'éigheas mi, bheir e gu beachd
sàr-éisdeachd do mo ghlaodh.
4 Biodh eagal oirbh 's na deanaibh lochd;
labhraibh ri 'ur cridh' féin,
Gu h-uaigneach air 'ur leabaichibh
bibh tosdach mar an ceudn'.

5 Deadh ìobairt thaitneach thugaibh uaibh,
do'n ionracas a ghnàth;
'S 'ur dòchas cuiribh ann an Dia,
ag earbsadh as gach là.
6 Ni maith co nochdas duinn a nis?
tha mòran ac' ag ràdh:
Ach dealradh glan do ghnùise, Dhé,
tog oirnne suas a ghnàth.

7 'S mò chuir thu dh'aoibhneas ann am chridh',
no'n uair a's lìonmhoir' coirc,
No, aca sud, a's saoibhre fìon
a' cinneachduinn gun airc.
8 An sìth-shàimh luidhidh mi faraon,
is coidlidh mi le suain:
Oir 's tusa mhàin bheir dhomh, a Dhé,
fo dhìdean, còmhnuidh bhuan.

SALM V.

DO m' bhriathraibh tabhair aire, Dhé
is beachdaich air mo smuain.
2 Eisd guth mo ghlaoidh, mo Rìgh 's mo
oir guidheam ort gu dian.

3 Mo ghuth do chluinnear leat, a Dhé,
air maduinn gach aoin là :
Gu moch do dheanam urnuigh riut,
is dearcam ort a ghnàth.

4 Cha tus' an Dia le 'm miann an t-olc ;
is lochd cha chaidir thu :
5 Cha seas an t-amadan a'd' làth'r ;
's fuath leat luchd-uilc nach fiu.
6 Do sgriosar leat luchd-labhairt bhreug :
is gràin le Dia faraon
An duine fuileachdach, 's an ti
chum cealgaireachd a chlaon.

7 Ach mise, thig mi chum do theach,
thaobh meud do ghràsa caomh' :
Is ann ad eagal aoraidh mi,
m'aghaidh ri d'theampull naomh.
8 Fa chùis mo naimhde, treòraich mi,
a'd' cheartas naomh, a Dhé,
Is dean-sa romham, air gach ball,
do shlighe dìreach réidh.

9 Oir cha 'n 'eil cinnt no ceart 'nam beul,
fìor-aing'eachd annta ta ;
An sgòrnan fosgailt' tha mar uaigh,
le miodal teangaidh tlàth.
10 Le'n comhairlibh leig tuiteam dhoibh ;
sgrios iad, a Dhé, 'nan lochd :
'Nam peacaibh lìonmhor fuadaich iad,
oir rinn iad ceannairc ort.

11 Ach aoibhneas air gach neach gu robh
ni barrant dhìot 'nan airc :
Is deanadh iad buan ghairdeachas,
oir ni thu dhoibh cùl-taic' :
Biodh annad ait, le'n ionmhuinn t'ainm,
12 oir beannaichidh tu, Dhé,
Am fìrean : ni thu le do ghràs
a chuairteach', mar le sgéith.

SALM VI.

A THIGHEARN, ann ad chorruich mhòir
na cronuich mi gu garg ;
Na dean mo smachdachadh gu geur,
an uair a lasas t'fhearg.
2 Dean tròcair orm, a Dhia nan gràs,
oir lag tha mi gun cheisd :
Dhia, slànuich mi a nis a'm' fheum,
oir tha mo chnàmhan brist'.

3 Tha m'anam air a chràdh gu geur :
ach thusa, Dhé, cia fhad ?
4 Pill, fuasgail m'anam ; agus fòir
le tròcair orm gu grad.
5 Oir ort, a Thighearna, sa' bhàs,
cha chuimhnichear gun cheisd :
Cò bheir dhuit buidheachas san uaigh,
no bheir ort luaidh am feasd ?

6 Le m' osnaich tha mi sgìth ; san oidhch'
a' cur mo leab' air snàmh :
Le m' dheuraibh m'uirigh uisgicheam
san àm bu chòir dhomh tàmh.
7 Mo shùil a ta air fàilneachadh
fa chùis mo bhròin gach tràth ;
Is tha i dol gu h-aois, air son
m' uil' eascairde a ghnàth.

8 A luchd na h-aingidheachd gu léir,
imichibh uam am fad :
Oir chuala Dia gu tròcaireach
ard-ghuth mo chaoidh gun stad.
9 An athchuinge a chuir mi suas,
chuala Iehobhah i ;
Is gabhaidh e gu toileach uam
an urnuigh a ni mi.

10 Air m' eascairdibh gu robh air fad
nàir' agus cùradh geur :
Is pilleadh iad air ais gu luath
le masladh mòr gu léir.

SALM VII.

O DHIA, mo Thighearn, earbam riut,
orm furtaich agus fòir,
Is saor mi fòs o sharuchadh
mo nàmh tha orm an tòir.
2 Air eagal, mar ni leòmhan treun,
gu'n reubar m'anam leis :
A' deanamh liodairt air gu mìn,
gun neach ga m' fhuasgladh as.

3 Iehobhah Dhé, ma rinn mi so ;
ma tha lochd air mo làimh :
4 Ma dh'ìoc mi olc do'n fhear a bha
an sìochaint dhomh, 's an dàimh ;
(Ni h-amhluidh sin, ach rinn mi'n ti
a theasairginn gu blàth,
A bha gun aobhar is gun chùis
'na nàmhaid dhomh gach là.)

5 Leanadh an nàmhaid m'anam féin,
glacadh se e, 's gu làr
Saltradh mo bheatha, leagadh fòs
m'urram san dus le tàir.
6 Eirich, a't'fheirg, tog suas thu féin,
fa chorruich m' eascair thréin ;
Is chum nah reth a dh'orduich thu
mosgail fa'm chùis, a Dhé.

7 Mar sin ni coimhthional an t-sluaigh
do chuairteachadh gun tàmh ;
Is uime sin fa'n cùis, a Dhé,
pill féin gu ionad àrd.
8 Breth air an t-sluagh gu léir bheir Dia :
réir m'ionracais dean breth,
A réir mo neòchiont féin, a Dhé,
gu teann cuir as mo leth.

9 O thigeadh crìoch air olc nan daoi,
ach daingnich daoine còir' :
'S fear-sgrudaidh cridh', is rannsaich airn'
Dia cothromach na glòir'.
10 'S e Dia mo sgiath, 's e dh'fhurtaicheas
air luchd a' chridhe cheirt.
11 Breitheamh luchd-còraich Dia, gach là
am feirg ri luchd droch-bheirt.

12 Ma 's e 's nach pill an daoi air ais,
a chlaidheamh lìomhaidh Dia :
Air lagh a bhogha chuir gu teann,
gu caitheamh ullamh dian.
13 Fior-acfuin agus innil bàis
sin dheasaich e dha féin ;
'S a shaighde guineach leig e mach
an aghaidh luchd dhroch bheus.

14 Mar mhnaoi ri saoth'r is amhluidh sin,
an daoi ri olc a ta ;
Feuch aimhleas ghabh mar thorachas,
breug rugadh leis gun stà.
15 Chladhaich e slochd, is threachail e,
is thuit sa' chlais a rinn :
16 Thig 'aimhleas air a chloigionn féin,
is 'fhoirneart air a cheann.

17 A réir a cheartais molaidh mi
an Tighearn, air gach àm :
Do ainm Iehobhah seinnidh mi,
oir 's e a's àirde th'ann.

SALM VIII.

IEHOBHAH Dhia, cia mòr tha t'ainm
air feadh gach uile thìr !
Do ghlòir do shocraich thu os ceann
nam flaitheas is nan speur.
2 A beul nan naoidh 's nan cìochran maoth'
bhrìgh t'eascair dh'orduich neart,
An nàmhaid chum gu coisgeadh tu,
's an dìoghaltach mi-cheart.

3 Do speuran tràth thug mi fa'near,
obair do mheura féin ;
A' ghealach is na reulta glan',
a dh'orduich thu le chéil' :
4 Duine ciod e, gu'n cuimhnichteadh ?
no 'mhac gu'm fiosraicht' leat ?
5 An inbhe 's beag nach d' rinn thu e,
mar ainglibh àrd an neart ,

Oir chuir thu coron àluinn air,
le maise 's glòir thar chàch.
6 Air oibribh fòs do làmh thug thu
dha uachdaranachd air fad.
Gach dùile chuir fo 'chosaibh dha,
a chruthaich thusa riamh :
7 Caoraich, is buar, 's gach ainmhidh fòs,
tha 'g imeachd air an t-sliabh.

8 An eunlaith tha san athar shuas,
an t-iasg a ta sa' chuan,
'S na shiubhlas fòs air slighe tuinn,
sin thug thu dha gu buan.
9 A Dhia, ar Tighearn is ar Dia,
t'ainm-sa cia h-uasal e !

Air feadh gach talmhainn agus tìr
is mòr e sud, a Dhé.

SALM IX.

LE m'uile chridhe bheir mi dhuit,
àrd-mholadh binn, a Dhé;
Is t'oibre miorbhuileach air fad
sior-chuiridh mi an céill.
2 Fòs ni mi annad aoibhneas ait,
is gairdeachas gu mòr:
Do t'ainm-sa seinnidh mise cliu,
O Thi a's àirde glòir.

3 A ris tràth phillear air an ais,
mo naimhde, théid gu làr;
Oir tuitidh iad is théid doibh as,
a'd'fhianuis féin gun dàil.
4 Mo chòir rinn thusa sheasamh dhomh,
gu daingean is gu treun:
A'd' chaithir chothroim shuidh thu shuas,
mar bhreitheamh ceart am binn.

5 Is thug thu air na cinnich smachd,
sgrios thu na daoine daoi:
An ainm do chuir thu as gu glan,
o linn gu linn a chaoidh.
6 (Air sgrios an nàmh chaidh crioch am feasd:)
leag thu am bailte treun';
An iomradh-san 's an cuimhne fòs
do theirig sin leo féin.

Ach mairidh Dia gu bunaiteach:
chuir caithir suas chum breth.
8 Bheir air an domhan cothrom ceart,
le còir do'n t-sluagh fa leth.
9 Mar dhaingneach bithidh Dia nam feart
do'n ti a ta fo leòn:
An trioblaid, tearmunn dìlcas e,
ri faicinn neach fo bhròn.

10 Gach neach 'gam bheil air t'ainm-sa fios
ni dòchas dhiot, is bun:
Oir mheud 's a ta ga d'iarraidh, Dhé,
cha tréig thu iad gu tur.
11 Do'n Triath d'an còmhnuidh Sion naomh,
seinnibh-sa cliu gu binn;
Aithrisibh fòs am measg an t-sluaigh
na gnìomharan a rinn.

12 Tràth ni e rannsachadh air fuil,
'n sin cuimhneach orra ta;
Cha leig air dearmad glaodh nam bochd,
a ghairmeas air a ghnàth.
13 Fòir orm, a Dhé, is amhairc air
mo thrioblaid o luchd m'fhuath';
A Dhé, a ta ga m' thogail suas
o dhorsaibh bàis gu luath.

14 An dorsaibh nighinn Shioin chaoimh
gu sgaoilinn t'uile chliu:
Is ni mi gairdeachas air sgàth
na slàinte dheònaich thu.
15 Thuit sios na cinnich anns an t-slochd
a chladhaich iad do chàch;
Is anns an lion a dh'fholuich iad,
tha'n cosa féin an sàs.

16 Aithnichear Dia sa' bhreth a ni,
'nuair thuiteas daoi san drip;
Is ann an gnìomh a làmha féin
teann-ghlacar e san rib.
17 Pillear luchd-uilc is aingidheachd
gu h-ifrinn sios gu léir;
'S na fineachan nach cuimhnich Dia,
pillear iad sios le chéil'.

18 An t-ainnis truagh cha téid am feasd,
air dearmad no air dìth;
Air dòchas fòs an duine bhochd
gu bràth cha'n fhaicear claoidh.
19 A Thighearn, éirich, 's na leig buaidh,
le neach d'an dual am bàs;
Breth thugar air na cinneachaibh
a'd'fhianuis anns gach càs.

20 Cuir eagal orra-san gu mòr,
Iehobhah Dhia nam feart;
Gu'n aithnicheadh na slòigh gu léir
iad féin nan daoine meat'.

SALM X.

CIOD uime 'n seas thu fad o làimh,
Iehobhah làidir thréin?
An aimsir teinn is triobLaid mhòir
an dean thu d'fholach féin?
2 An droch dhuin' tha 'na àrdan borb
gu dian air tòir a' bhochd:
Ach glacar iad sna h-innleachdaibh
a dhealbh iad féin chum lochd.

3 Oir ni an droch dhuin' ràiteachas
á miann a chridhe féin;
'S na daoine sanntach molaidh e,
ge beag air Dia am méin.
4 An droch dhuin' a'm' fior-àrdan gruaidh
cha ghoir e air an Triath;
'Na chridhe cha 'n 'eil uair air bith
gnè smuaineachaidh air Dia.

5 Tha 'uile shlighe doilghiosach,
o 'shealladh 's àrd do bhreth:
A' séideadh pluic gu fanoideach,
mu 'cascairdibh gach leth.
6 'Na chridhe féin do labhair e,
am feasd cha ghluaisear mi:
Oir cha tig àmhghar orm gu bràth,
no trioblaid fòs g'am chlaoidh.

7 Do'n iogan, mhallachadh, 's do ghò,
a bheul-san làn a ta:
Tha aimhleas mòr is diomhanas
fo 'theangaidh-san a ghnàth.
8 An diomhaireachd nam bailte beag'
gnàth-suidhidh e gun fhios;
Tha 'shùil air bochd 's air neòchiontach,
g'am mort an uaignidheas.

Tha 'shùile nimhneach mar an ceudn',
ro-ghuineach gcur gu lochd,
A' dearcadh ann an diomhaireachd
chum sgrios an fhìrein bhochd.
9 Mar leòmhan luidh' am foill a ta,
'na thàmh an garaidh dion,
Ghabhail nam bochd: is ghlac e iad
'gan tarruing ann a lion.

10 Crùbaidh is cromaidh e gu làr,
chum dha nach mothaich neach:
Le 'laochraibh chum gu'n leagadh e
am bochd a' gabhail seach.
11 Is thubhairt e 'na chridhe féin,
dhìchuimhnich Dia gun cheisd:
Scadh dh'fholuich e a ghnùis an céin,
cha léir dha sud am feasd.

12 Iehobhah, éirich suas an àird,
a Dhia ta neartmhor treun,
Tog suas do làmh: 's na dearmaid chaoidh
na deòraidh bochd 'nam feum.
13 Na daoine dona c'uim' an dean
iad tarcuis ort, a Dhé?
An neach ud thubhairt 'na chridh' féin,
cha'n fhiosraichear leat e.

14 Chunnaic thu sin, oir dhuit is léir
gach dochair is gach spìd,
A chum le d'làimh gu toir thu dhoibh
comain an uilc a ni'd:
'S ann ortsa dh'fhàg an duine bochd
e féin a chur fo dhìon,
O's tu fear-cuidich agus neart
nan dilleachdan gun mhaoin.

15 Gairdean an droch dhuin' is an daoi
leòn thus', is bhris, a Dhé;
Is rannsaich 'uile lochd gu geur,
gu ruig nach faighear e.
16 Gu suthain is gu siorruidh fòs,
Iehobhah ta 'na Righ:
Sgriosadh na cinnich as gu tur,
is ghlanadh as a thìr.

17 Miann nan daoin' ùmhal chual tu, Dhé,
an cridhe ni thu gleust';
Is bheir thu air do chluais gu beachd
an gearan-san gu'n éisd:
18 A chumail ceirt ri dìlleachdain,
's ri daoinibh brùite truagh',
A chum nach tugadh duin' o'n ùir
ni 's mò air fòirneart luaidh.

SALM XI.

MO dhòchas chuir mi ann an Dia;
ciod uime 'n abradh sibh
Ri m'anam, chum mo chur air gheilt,
teich as mar eun gu d' shliabh?

2 Feuch chuir na h-aingidh bogh' air lagh,
air sreing an saighead ghleus,
Thilgeadh san dorch' an ti ta ceart
'na chridhe fòs 's 'na bheus.

3 Ma théid na bunaite air dhìth,
ciod ni an duine còir?
4 Tha Dia 'na theampull naomh, air nèamh,
tha 'chaithir làn do ghlòir:
Is léir d'a shùilibh-san gach dùil,
san domhan mhòr a ta:
Le 'rosgaibh clann nan daoin' air fad
rannsaichidh e a ghnàth.

5 Rannsaichidh Dia na fìreanaich:
ach luchd na h-aingidheachd
Is fuath le 'anam, is gach neach
thug spéis do ragaireachd.
6 Air daoinibh droch-mhuint' dòirtidh Dia
nuas ribeachan gun dìth;
Is teine, pronnusc, 's doinionn gharbh,
cuibhrionn an cup' do ni.

Oir Dia tha cothromach is ceart,
is ionmhuinn leis a' chòir:
Ag amharc air na fìreanaibh
le deadh ghnùis làn do ghlòir.

SALM XII.

NIS fòir, is cuidich leam, a Dhé,
's gun deadh dhuin' idir ann:
Na treibhdhirich measg chloinn nan daoin'
ri 'm faghail tha ro-ghann.
2 Labhraidh gach neach r'a choimhearsnach
a' bhreug le miodal béil;
Le cridhe dùbailt' làn do cheilg,
sior-labhraidh iad ri chéil'.

3 Gach beul tha làn do ghabhan tlàth,
d'an gnàth bhi leam is leat;
An teangadh bhruidhneach àrdanach
sgathar le Dia nam feart.
4 A thubhairt, Orra bheir sinn buaidh
le'r teangaidh féin a mach;
'S leinn féin ar beul: cò e an Triath
a chuireas sinn fo smachd?

5 Ri sàruchadh nan deòradh truagh',
ri osnaich dhaoine bochd,
Nis éiridh mi, (ars' Dia,) g'an dion,
o'n dream ta bagradh lochd.
6 Is fiorghlan focal Dhé gu dearbh;
amhluidh mar airgiod e,
A leaghadh is a ghlanadh fòs
seachd cuairt an suacan crè.

Coimhididh tus' iad uile, Dhé,
dionaidh tu iad a ghnàth,
O'n ghinealach so nis a th'ann,
's o sin a mach gu bràth.
8 Gluaisidh gach aon taobh luchd an uilc,
is togaidh iad an ceann;
An t-àm san cuirear suas gu h-àrd
na daoin' a's suaraich' t'ann.

SALM XIII.

CIA fhad a dhearmadar mi leat,
a Dhia, an ann gu bràth?
Cia fhad a cheileas tu do ghnùis
o m'anam truagh gach tràth?
2 Cia fhad bhios imcheist ann am chom
le cridhe trom gach là?
Cia fhad a chuirear tharum suas
an ti bha dhomh 'na nàmh?

3 Tabhair fa'near, is freagair mi,
a Thighearna mo Dhia;
Soillsich mo shùile, codal trom
chum bàis nach coidil mi.
4 Eagal gu'n abair rium mo nàmh,
chaidh agam air a nis;
'S gu'n dean mo naimhde gairdeachas,
an uair a dh' aomar mis'.

5 Ach dh'earb mi á do ghràs: is bidh
mo spiorad ait a'd' shlàint':
6 Is seinnidh mi gu binn do Dhia
air son a phailteis ghnà'icht'.

SALM XIV.

'NA chridhe deir an t-amadan,
cha'n 'eil ann Dia air bith:
Taid truaillidh, 's oillteil fòs an gniomh
cha'n 'eil ann neach ni maith.
2 An Tighearn dh'amhairc e o nèamh,
air cloinn nan daoine nuas;
A dh'fheuchainn an robh tuigs' aig neach
na dh'iarradh Dia nan gràs.

3 Ach chlaon an t-iomlan diubh a thaobh,
ro-shalach taid gu léir:
Cha'n'eil aon neach a' deanamh maith,
cha'n 'eil fiu aon fo'n speur.
4 Am bheil aig droch dhaoin' tuigs' air bith
tha 'g itheadh suas gu dian
Mo phohuill-sa, mar aran blast',
's nach 'eil a' gairm air Dia.

5 An sin do ghabh iad eagal mòr,
air son gu bheil gu fior
Dia ann an ginealach is linn,
nam fìreanach do shior.
6 Comhairl' an truaghain nàraich sibh,
chionn Dia 'na thearmunn da:
7 A Sion O gu tigeadh mach
slàint' Israeil gach là!

An nair bheir Dia air ais o bhruid
a phobull féin le chéil',
Air Iacob bithidh aoibhneas mòr,
's aiteas air Israel.

SALM XV.

CO dh'fhanas ann ad phàilliun shuas?
a Thighearna, cò e?
Air do chnoc naomh cò 'n ti sin leat
a chòmhnuicheas gach rè?
2 An ti a ghluais gu treibhdhireach,
is ionracas a chleachd,
Labhras an fhìrinn sin a mach
a ta 'na chridhe steach.

3 An ti nach dean air neach air bith,
cùl-chàineadh 'm feasd le 'bheul,
Nach dean aon lochd d'a choimhearsnach,
's nach tog air fòs droch sgeul.
4 A ni trom-thailceas air an daoi:
ach urram dhoibh a bheir
D'an eagal Dia; 's nach caochail mionn
ged thigeadh calldach air.

5 Airgiod air ocar nach do chuir;
an aghaidh fòs nan saoi
Duais nach do ghabh: cha ghluaisear
gu bràth mar sin a ni.

SALM XVI.

DHIA, coimhid mi, oir annad féin
a ta mo dhòigh gu fior;
2 O m'anam, thubhairt thu ri Dia,
is tu mo Thriath gu sior.
3 Mo mhaitheas ort gu dearbh cha ruig
ach air na naoimh a ta
Air thalamh, 's air na flaithibh fior,
'g am bheil mo ghean 's mo ghràdh.

4 Mòr-mhendaichear an doilghios doibh,
a dheifricheas gu luath
Air lorg dhée eile choimheach bhréig',
a' cur ri cràbhadh truagh:
An iobairt-dhibhe tha do fhuil
cha 'n ofrail mi gun cheisd,
Is air an ainmibh ann am bheul
cha toir mi luaidh am feasd.

5 Cuibhrionn mo chup' is m'oighreachd Dia
's tu sheasas dhomh mo chrann.
6 An àitibh aoibhneach thuit mo lion:
's leam oighreachd bhreagh nach gann.
7 Bheir mise buidheachas do Dhia,
thug comhairl' orm a'm' fheum:
Tha m'airne fòs an àm na h-oidhch'
ga m' theagasg mar an ceudn'.

8 Do chuir mi romham, anns gach cùis,
an Tighearn mòr a ghnàth;
Chionn air mo dheas làimh gu bheil e,
cha ghluaisear mi gu bràth.
9 Mo chridh' ni aoibhneas uime sin,
ni gairdeachas mo ghlòir;
Ni m'fheoil fòs còmhnuidh fhoistìneach
le dion an dòchas mòr.

10 Oir anns an uaigh cha'n fhàgar leat
shios m'anam, air aon achd:

'S cha leig thu fòs do d'sheirceinn naomh
gu'm faic e truaillidheachd.
11 Dhomh sligh' na beatha nochdaidh tu:
a'd' làth'r làn aoibhneas ta,
Is aig do dheas làimh féin, a Dhé,
mòr shubhachas gu bràth.

SALM XVII.

EISD thus', a Thighearn, ris a' chòir,
mo ghlaodh thoir aire dha;
Is cluinn an urnuigh thig a mach
o m' bheul gun bhreug, gun ghò.
2 Mo bhreth o d' fhianuis thigeadh i:
le d' shùilibh léirsinneach,
Seall air na nithibh sin, a Dhé,
ta ceart is cothromach.

3 Dhearbh thu mo chridh', is dh'fhiosraich thu
san oidhche; dh'fhionn gu geur;
Cha d'fhuair thu maoin; oir b'e mo rùn
nach peacaichinn le m' bheul.
4 Mu thimchioll oibre dhaoine fòs,
ghléidh mi mi féin gu beachd,
Le guth do bhéil, o cheumannaibh
luchd-braid is ragaireachd.

5 Cum m' imeachd suas, a Dhia nam feart,
a'd' shlighibh ceart gu treun;
A' d' ròidibh dìreach cum mi suas,
nach sleamhnuich uam mo cheum.
6 Oir ghairm mi ort, a Dhé, a chionn
gu'n éisdear leatsa rium;
Do chluas a m' ionnsuidh crom a nuas,
is fòs mo ghearan cluinn.

7 Taisbein do chaoimhneas iongantach
tha gràdhach làn do chliu;
O thus' a shaoras le d' dheas-làimh,
an droing d'an dòchas thu,
O'n dream 'nan aghaidh thogas ceann.
8 O coimhid mi gu treun,
Mar chloich do shùl: dean folach orm,
fo sgàil' do sgiathan féin.

9 O'n droch dhuin' tha ri fòirneart orm,
o naimhdibh sgriosach treun,
A ta ga m' chuairteachadh gach taobh,
mo choimhead uatha dean.
10 'Nan saill a ta iad druidte suas,
cainnt uaibhreach tha 'nam beul.
11 Chrom iad gu làr, is dhearc le'n sùil;
is chuairtich iad ar ceum.

12 Mar leòmhan gionach togarach
chum cobhartaich a ghnàth;
Mar leòmhan òg an diomhaireachd
a' luidh' am foill a ta.
13 Eirich, a Dhé, is caisg mo nàmh,
leag sìos gu talamh e:
O'n droch dhuin' ta 'na chlaidheamh dhuit,
saor m'anam uaith', a Dhé.

14 O'n dream tha dhuit-sa, Dhé, mar làimh,
o dhaoinibh saogh'lta dàn',
'G am bheil an cuibhrionn is an cuid
sa' bheatha so a mhàin.
D'am bheil thu tabhairt làn am bronn
á t'ionmhas diomhair fòs:
Tha'n gineal lionmhor, is am maoin
fagaidh d'an leanbaibh òg'.

15 Ach air mo shon-sa, dearcam air
do ghnùis am fìreantachd:
Air mosgladh dhomh làn-dhiolar mi,
a Dhé, le d'chosamhlachd.

SALM XVIII.

MO chion ort féin, a Dhia, mo threis.
2 Mo charraig Dia gu ceart,
Mo dhaingneach, is mo Shlànuighear:
mo Thighearn, is mo neart:
An ti san cuir mi dòchas fòs,
mo thargaid is mo sgiath,
Adharc mo shlàinte e gu beachd,
mo bhaideal àrd 'se Dia.

3 Nis gaiream air an Tighearna,
d'an dlighear moladh sior;
Mar sin o m eascairdibh gu léir
coimhidear mi gu fior.
4 Chuir tuilte dhroch dhaoin' eagal orm,
chaidh umam guin an éig,
5 Pian ifrinn agus liontan bàis,
romham 's gach àite feuch.

6 A'm' éigin ghoir mi air mo Thriath,
dh' éigh mi gu h-àrd le m'ghlaodh;
Is as a theampull naomha féin
dh'éisd e mo ghuth gu caomh.
'Na fhianuis is 'na éisdeachd féin,
mo ghlaodh do ràinig suas;
7 An talamh air gach ceum an sin
do chriothnuich, chrathadh, ghluais:

Bunaitean nan cnoc 's nam beann,
do ghluaiseadh sin gu garg,
Do chriothnuicheadh is chrathadh iad,
a chionn gu robh air fearg.
8 Chaidh deatach as a shròin a mach,
is teine loisgeach mòr
Chaidh as a bheul, is lasadh leis
do eibhlibh ni bu leòr.

9 Is lùb e fòs na nèamha fuidh',
's a nuas do thùirling e:
Fior-dhorchadas is dubh-aigein
bha sin fo chosaibh Dhé.
10 Air cherub mharcaich e gu h-àrd,
air iteig fòs do chaidh;
Is bha e luath ag itealaich,
air bharraibh sgiath na gaoith'.

11 Dubh-dhorchadas mar dhiomhaireachd
do chuir e uime féin:
Bu phàilliun da na h-uisgean dorch',
is neulta tiugh' nan speur.
12 Do chaidh a neulta tiugh' le chéil',
is clacha-mealain fòs,
Is eibhlean tein' air thoiseach air,
o'n dealradh bha 'na ghnùis.

13 Rinn Dia sna speuraibh tairneanach,
is leig an Ti a's àird'
A ghuth a mach, le cloich-shneachd chruaidh,
is eibhlibh teith 's gach àit.
14 A shaighde leig e uaith' a mach,
is sgaoil e iad air fad,
Tein-athair orra thilg gu mòr,
is chlaoidheadh iad gu grad.

15 Aigein an uisge chunncas ris,
bha stéidh an domhain nochdt';
Le séideadh anail t'fheirge, Dhé,
le t' achmhasan 's do smachd.
16 As 'ionad àrd do chuir e nuas,
is bhuin e mise mach,
Is rinn mo tharruing mar an ceudn'
á h-uisgibh iomarcach.

17 O m'eascar thul-chuiseach is threun
thug e dhomh fuasgladh deas,
'S o luchd mo mhi-rùin agus m'fhuath,
bu treis' gu mòr na mis'.
18 An là mo thrioblaid is mo theinn,
thug ionnsuidh orm gun fhios:
Ach bha mo Dhia 'na thaice dhomh,
cha sleamhnuich uam mo chos.

19 Gu ionad farsuinn agus réidh
thug esan mi a mach:
Mo theasairginn do rinneadh leis,
oir ghabh e annam tlachd.
20 Réir m'ionracais, is gloine làmh,
do chuitich Dia maith rium:
21 Air seachran uaith' cha deachaidh mi;
a shlighe choimhdeadh leam.

22 Oir 'uile bhreth a'm' fhianuis tha
a statuin uam nior chuir.
23 Bu treibhdhireach 'na làthair mi
o m' aing'eachd féin do sguir.
24 Réir m'ionracais is gloine làmh,
an sealladh beachd a shùl,
Do rinneadh mise chuiteachadh
gu caomh le Dia nan dùl.

25 Do'n duine ghràsail, gràsmhor thu,
dìreach do'n treibhdhireach.
26 Glan thu do'n duine ghlan, is fiat'
do'n duine fhiat' fa seach.
27 Na daoine tha fo thrioblaid mhòir,
làn-shaoraidh tu 's gach àit;
Ach bheir thu nuas a' mhuinntir sin
'g am bheil an sealladh àrd.

28 Oir lasaidh tu mo choinneal domh,
is ni mo Dhia 's mo Righ

Mo dhorchadas a shoillseachadh
chum soilleir glan gu 'm bi.
29 Mòr bhuidheann sluaigh, le d'threis', a Dhé,
do bhriseadh leam air fad:
Le neart mo Dhia thar balla leum,
is chaidh mi féin gun stad.

30 Ach Dia, a ta a shlighe ceart:
is dhearbhadh focal Dé;
Do'n uile dhream a dh'earbas as,
g'an dion' is targaid e.
31 Oir cò is Dia, ach thusa Dhé?
cò's carraig ach ar Triath?
32 An neach a ni mo shlighe ceart,
's a bheir dhomh neart, 'se Dia.

33 Mar chosaibh féidh ta luath chum ruith,
mo chosa do rinn e,
Air m'àitibh àrd ga m' shocrachadh,
a chum nach gluaisteadh mi.
34 Gu comhrag theagaisg e mo làmh,
ionnus gu'n d'thug mi buaidh,
A' briseadh le mo ghairdeinibh
bogha do'n stàilinn chruaidh.

35 Thug thusa sgiath do shlàinte dhomh,
do dheas làmh chum mi suas;
Thug orm do chaoimhneas is do ghràdh
gu h-inbhe mhòir gu'n d'fhàs.
36 Mo cheuma rinn thu farsuinn fo 'm
sin domh mar fhuaradh thus';
Ionnus gur socrach sheasas mi,
cha sleamhnuich uam mo chos.

37 Lean mi mo naimhde anns an ruaig,
is orra rug gu cas:
Is gus 'n do chlaoidheadh iad gu léir,
nior phill mi féin air m'ais.
38 Gun chomas éirigh lot mi iad,
is thuit iad sios fo m' chois.
39 Le neart chum cath' 's tu chrioslaich mi;
na dh'éirich rium leag thus'.

40 Air mhuineal thug thu dhomh mo nàmh;
luchd m'fhuath' gu'n claoidh gu léir.
41 Ghlaodh iad, 's d'am furtachd cha robh neach:
air Dia, 's cha d'fhreagair e.
42 Amhluidh mar dhus a' dol le gaoith,
gu mìn do phronn mi iad;
Is thilg mi iad a mach a rìs
mar chlàbar air an t-sràid.

43 O strì nan daoine shaor thu mi;
rinn ceann nan cinneach dhiom;
Na daoine riamh nach b'aithne dhomh,
ri seirbhis dhomh do chim'.
44 Air cluinntinn dhoibh-san iomradh orm,
géillidh iad dhomh gun stad;
Is ni dhomh coigrich mar an ceudn'
an ìsleachadh air fad.

45 Làn-sheargaidh is dubh-chrionaidh as
na coigrich ud gu léir;
A' teachd le h-eagal 's uamhunn mhòr
a mach o'n garaidh féin.
46 Dia beò a ta, beannaicht' gu robh
mo charraig féin gu bràth:
Is Dia mo shlàinte bitheadh e
air 'àrdachadh a ghnàth.

47 Mo dhioghaltas, 's mo leasachadh,
's e Dia a bheir a mach;
'S e fòs a chuireas dhomh fo smachd
na slòigh gu h-iomadach.
48 'Se dh'fhuasglas mi o m' eascairdibh
's tu thog mi thar gach neach
A dh'éirich rium; is thug mi saor
o fhear na h-eucorach.

49 Am measg nan cinneach, uime sin,
bheir mise dhuit, a Dhé,
Mòr bhuidheachas; do t'ainm-sa fòs
àrd-mholadh seinnidh mi.
50 Bheir esan fuasgladh mòr d'a righ:
le pailteas ni e gràs
Air Daibbidh, neach a dh' ungadh leis,
is air a shliochd gu bràth.

SALM XIX.

GLOIR Dhé làn-fhoillsichidh na nèamh,
's na speura gniomh a làmh,
2 Tha là a' deanamh sgéil do là,
is oidhche dh'oidhche' [illegible]
A' teagasg eòlais, anns gach àit.
3 Oir cha'n 'eil ionad ann,
No cainnt, no uirghioll fòs air bith,
nach cual an guth gach àm.

4 Chaidh'm fuaim air feadh gach tìre mach,
am focal chaidh an céin
Gu crich na cruinne, chuir e annt'
buan-phàilliun àrd do'n ghréin:
5 Neach tha mar nuadh fhear-pòsda teachd
o sheòmar féin a mach,
Ta ait, mar ghaisgeach treun a' ruith
a réis' gu togarach.

6 A' dol a mach o chrìch nan speur,
mu'n cuairt g'an crich a ghnàth:
'S cha'n fholuichear o theas na gréin',
aon ni sa' chruinne ta.
7 Is iomlan lagh Iehobhah mhòir;
an t-anam iomp'chidh e:
Teisteas an Tighearna tha dearbh;
an simplidh glic 'se ni.

8 Tha statuin fòs an Tighearn ceart,
'g cur aoibhneis anns a' chridh';
Glan-àithnte Dé a' soillseachadh
nan sùl nach maith a chi.
9 Eagal an Tighearn fior-ghlan e,
buan-mhaireannach a ghnàth:
Fior agus cothromach air fad,
a bhreitheanais a ta.

10 Is fearr r'an iarraidh iad na'n t-òr,
an t-òr a's fearr air bith:
Ni 's milse na a' mhil ta iad,
no cìr mheala r'a h-ith.
11 A' faotainn rabhaidh fòs a ta
t'òglach-sa uath' a ghnàth,
'S 'nan coimhead cùramach gu dearbh
mòr-thuarasdal a ta.

12 Cò thuigeas uile sheachrain féin?
glan o lochd dìomhair mi.
13 O pheacaibh dànadais air ais
cum t'òglach féin, a Dhé;
Na bitheadh ac' àrd-cheannas orm
an sin biom treibhdhireach,
Is fòs o'n pheacadh mhòr bidh mi,
fior-ionraic neòchiontach.

14 O Dhia, mo neart, 's mo shlànnighear,
an deadh thoil gabh uam féin,
Na smuainte ta a'm' chridhe stigh,
is briathra glan mo bhéil.

SALM XX.

GU freagradh Dia thu ann an là
do thrioblaid, is do phéin!
Gu deanadh ainm Dhé Iacoib fòs
sior-choimhead ort a'd' fheum
2 Gu'n cuireadh thugad cuideachadh,
tràth, as a theampull naomh
Is deanadh e do neartachadh
á Sion féin gu caomh.

3 Cuimhnicheadh e gu gràsmhor dhuit
t'uil' ofraile gu grad,
Is gabbadh e gu taitneach uait
t'iobairte loisgt' air fad.
4 A réir deadh rùin do chridhe féin,
tiùbhradh e dhuit gu maith;
Coimhlionadh e gach comhairle
tha ann ad chridhe stigh.

5 Ni sinne aoibhneas ann ad shlàint',
is ann an ainm ar Dia,
Suas togaidh sinn ar brataichean:
Dia dheònach' t'uile mhiann!
6 Nis 's fiosrach mi gu teasairg e
an ti a dh' ungadh leis:
Is le neart-saoraidh deas làimh' Dhé
o nèamh gu'n éisdear ris.

7 Tha cuid ag earbs' á carbadaibh,
is cuid á h-eachaibh àrd';
Ach ainm an Tighearna ar Dia
cuimhnichidh sinn 's gach àit.
8 Dh' ìslicheadh iadsan, 's thuit iad sios
ach dh'éirich sinn is sheas.
9 Dhia, foir, is éisdeadh ruinn an Righ,
tràth ni sinn gearan ris.

SALM XXI.

AM meud do neirt-sa, Dhé nan dùl,
bidh aoibhneas air an Righ:
Is ann ad shlàinte thròcairich
sòlas cia mòr do ni?
2 Làn mhiann is rùn a chridhe féin
thug thusa dha gu seth:
Aon athchuinge a dh'iarr a bheul
cha d' rinn thu air a cleith.
3 Oir beannachadh do mhaitheis mhòir'
sin thug thu dha gu moch:
Is chuir thu coron àrd m'a cheann,
do'n òr a's deirge dreach.
4 Do dh'iarr e ortsa beatha bhuan,
sin thug thu dha gu fior:
Is thug thu sìneadh saoghail dha,
a chum bhi beò gu sior.
5 A thaobh na slàinte thug thu dha,
is mòr a ghlòir gach àm;
Ard-urram agus moralachd
chuir thusa air a cheann.
6 Oir rinneadh leat ro-bheannaicht' e
air feadh gach rè gu beachd;
Is rinn thu e làn-aoibhneach fòs
le d' ghnùis an tròcaireachd.
7 Oir ann an Dia Iehohhah mòr
earbaidh an righ a ghnàth:
Tre thròcair fòs an Ti a's àird',
cha ghluaisear e gu bràth.
8 Aimsidh do ghlac air t'nile nàmh;
air t'eascar do làmh dheas.
9 Mar àmhuinn theinntich ni thu iad,
an aimsir t'fheirg' g'an sgrios:
'Na chorruich mhòr ni Dia gu fior,
an slugadh sios air fad,
Is nithear orra milleadh fòs
le teine mòr gu grad.
10 An toradh sgriosaidh tu o'n tìr,
's an sìol o dhaoinibh as.
11 Oir rinn iad feall a'd' aghaidh: 's dhealbh
do-bheart nach d'fheud' cur leis:
12 Bheir thusa orra, uime sin,
gu'n tionndaidh iad an cùl,
Oir saighde geur do bhogh' air sreing
ri'n aghaidh gleusaidh tu.
13 Ardaich thu féin, a'd' chumhachdaibh,
a Thighearna nam feart:
Mar sin sior-chanaidh sinn do chliù,
is molaidh sinn do neart.

SALM XXII.

MO Dhia, mo Dhia, c'uim' thréig thu mi?
le d'fhurtachd uam an céin;
O bhriathraibh goirt mo bhùiridh àird,
gun fhuasgladh orm a'm' fheum?
2 Mo Dhia, cha d' thug thu freagradh dhomh,
san là 'n do ghairm mi ort;
An uair bu chòir dhomh tàmh san oidhch',
cha'n 'eil mi féin a'm' thosd.
3 Gidheadh tha thusa fior-ghlan naomh,
a Dhé, os ceann gach sgéil,
A'd' chòmhnuidh anns an àros sin,
am bheil cliu Israeil.
4 Do rinn ar sinnsir dhiotsa bun;
is shaor thu iad mar dh'earb.
5 Do ghlaodh iad riut, is shaoradh iad:
dh'earb riut, gun aghaidh dhearg.
6 Ach mise fòs cha duin', ach cnuimh:
gràin dhaoin', is tàir nan slògh.
7 Cùis crathaidh cinn, is casaidh béil,
spòrs do na chi mo dhòigh.
8 Ag ràdh, Do rinn e bun á Dia,
chum fuasgladh air 'na fheum:
Nis deanadh e a theasairginn,
o thug e dha làn-speis.
9 Ach 's tus' an ti a bhnin a mach
á broinn mo mhàthar mi;
Is tu bu bharrant dòchais dhomh,
'nuair bha mi air a' chìch.
10 O'n bhroinn do thilgeadh ortsa mi,
air bhith dhomh òg is maoth;
O thàinig mi o'n bhroinn a mach,
is tu mo Dhia ro-chaomh.
11 A Dhé na bi-sa fada uam,
oir 's dlùth dhomh trioblaid theann;
'S gun agam neach gu'm chuideachadh,
no aon a chuireas leam.
12 Do chuairtich umam mòran tharbh,
mu m' thimchioll air gach làimh;
Dh'iadh umam tairbh ro-làidir bhorb'
am Basan bha 'nan tàmh.
13 Gu farsuinn dh'fhosgail iad am beul,
mar leòmhan allta garg;
A' tabhairt sithidh reubaidh orm,
le bùireadh fiadhaich borb.
14 Mar uisge dhòirteadh mise mach,
mo chnàmhan sgàint' o chéil':
Mo chridh' a'm' chom an taobh a stigh,
air leaghadh tu mar chéir.
15 Air tiormachadh mar phota crè
a ta mo neart, a Dhé;
Mo theangadh leantuinn tha ri m' ghial,
gu h-ùir-bhàis thug thu mi.
16 Oir dh'iadh mu'n cuairt orm madraidh gharg'
bhuail umam thall 's a bhos
Mòr-bhuidheann luchd na h-aingidheachd;
lot iad mo làmh 's mo chos.
17 Mo chnàmhan uile feudaidh mi
an àireamh fòs gu leir:
Tha iad-san uil' ag amharc orm,
a' dearcadh orm gu geur.
18 Mo thrusgan eatorra do roinn,
croinn thilg iad air mo bhrat.
19 Ach fad o m' chabhair, Dhia mo neirt,
na fan, ach deifrich ort.
20 Do m'anam tabhair fuasgladh deas
o'n chlaidheamh sgaiteach gheur,
Is m'aon-ghràdh caomh gu saorar leat,
o neart nam madradh treun'.
21 O bheul nan leòmhan làidir borb',
Dhé, fuasgail orm gun stad:
O adharcaibh nam buabhull treun';
oir chual thu mi gu grad.
22 Do m' bhràithribh cuiream t'ainms' an céill;
san èireachd molam thu.
23 Shìl Iacoib, 's a luchd eagail Dé,
glòir thugaibh dha is cliu:
Oirbhs', Iarmad Israeil air fad,
biodh 'eagal-san gu mòr:
24 Oir tarcuis riamh cha d'rinn air bochd,
's nior ghabh e gràin d' a leòn:
Cha d'fholuich, 's cha do cheil a ghnùis,
g'a thréigsinn ann a theinn;
'Nuair rinn e glaodh is gearan ris,
thug éisdeachd dha gu binn.
25 'S ann ortsa bhios mo mholadh àrd
san èireachdas, a Dhé:
Mo bhòidean ìocam fòs an làth'r
na dream d'an eagal e.
26 Na daoine sin tha macanta
ithidh, is gheibh an sàth:
Na dh'iarras Dia àrd-mholaidh e;
bhur cridh' bidh beò gu bràth.
27 Pillidh ri Dia gach iomail tìr',
is cuimhnichidh iad air:
Seadh sluagh nam fineacha gu léir
dhuit géill is urram bheir.
28 Air son gur le Iehobhah mòr
an rìoghachd le còir cheart:
'S am measg nam fineachan air fad
's leis uachdranachd is neart.
29 Na daoine reamhar anns gach tìr,
ithidh, is géillidh dha:
Dha cromaidh sios na théid san uaigh,
cha chum neach 'anam beò.
30 Thig sliochd is seirbhis ni do Dhia,
dha measar iad mar linn.
31 Innsidh a' cheart do'n àl ri teachd,
gu 'm b'esan sud a rinn.

SALM XXIII.

IS e Dia féin a's buachaill dhomh,
cha bhi mi ann an dìth.
2 Bheir e fa'near gu'n luidhinn sios
air cluainibh glas' le sìth:
Is fòs ri taobh nan aimhnichean
théid seachad sios gu mall,
A ta e ga mo threòrachadh,
gu mìn réidh anns gach ball.

3 Tha g aisig m'anam' dhomh air ais;
'sa' treòrachadh mo chenm
Air slighibh glan' na fìreantachd,
air sgàth 'dheadh ainme féin.
4 Seadh fòs ged ghluaisinn eadhon trid
ghlinn dorcha sgàil' a' bhàis,
Aon olc no urchuid a theachd orm
ni h-eagal leam 's ni 'n càs;

Air son gu bheil thu leam a ghnàth,
do lorg, 's do bhata treun,
Tha iad a' tabhairt comhfhurtachd
is fuasglaidh dhomh a'm fheum.
5 Dhomh dheasaich horb air heul mo nàmh
le h-oladh dh'ung mo cheann;
Cur thairis tha mo chupan fòs,
aig meud an làin a t'ann.

6 Ach leanaidh maith is tròcair rium,
an cian a bhios mi beò;
Is còmhnuicheam an àros Dé,
ri fad mo rè 's mo lò.

SALM XXIV.

'S LE Dia an talamh, is a làn;
an domhan, 's na bheil ann.
2 Oir shocraich e air cuantaibh e,
air sruthaibh leag gu teann.
3 Cò e am fear sin a théid suas
gu tulaich naomha Dhé?
Is fòs 'na ionad naomha-san,
cò sheasas ann gu réidh?

4 An ti 'g am bheil na làmhan glan'
is cridhe neòchiontach;
'Anam nior thog ri dìomhanas,
's nior lùgh mionn ìoganach.
5 An ti sin beannachadh o Dhia
gheibh e gu saoibhir pailt,
Is ionracas faraon o'n Dia
's bun slàinte dha 'na airc.

6 'S i sin a' ghinealach 's an dream
a dh'iarras e gu mòr;
Ta 'g iarraidh d'aghaidh is do ghnùis,
O Iacoib, mar is còir.
7 Togaibh, a gheatacha, bhur cinn
is éiribh suas gu h-àrd,
O dhorsa siorruidh; Righ na glòir'
gu'n tigeadh e g'a àit.

8 Cò e sin féin Ard-Righ na glòir'?
an Tighearn làidir treun,
Iehobhah neartmhor, cruaidh an cath,
bheir buaidh a mach dha féin.
9 Togaibh, a gheatacha, bhur cinn,
is éiribh suas gu h-àrd,
O dhorsa siorruidh: Righ na glòir'
gu'n tigeadh e g'a àit.

10 Cò e sin féin Ard-Righ na glòir'?
Iehobhah mòr nan slògh,
'Se féin a's Righ na glòir' a t'ann,
gun choimeas idir dha.

SALM XXV.

DHIA, togam m'anam riutsa suas.
2 Mo Dhia, mo mhuinghin dheas;
A m' ionnsuidh na leig aobhar nàir':
do m'eascar gairdeachas.
3 Fo nàir' is mhasladh na leig neach
d'an gnàth bhi feitheamh ort:
Ach nàire gu robh air an dream
a ni gun aobhar lochd.

4 Foillsich do shlighe dhomh, a Dhé;
a'd' cheumaibh teagaisg mi:
5 Is treòraich mi a' d' fhìrinn ghloin,
's mo theagasg dean, a Dhé;
Oir 's tu a's Tighearn ann gu dearbh,
's tu 's slàinte dhomh a ghnàth,
Is ort a ta mi feitheamh fòs
le foighid mhòir gach là.

6 Cuimhnich, a Dhé, do thròcair chaomh,
do chaoimhneas làn do ghràdh•
O chian nan cian a ta iad ann,
san aimsir fad o'n là.
7 Na cuimhnich peacaidh m'òige dhomh:
's na lochdan a rinn mi;
A réir do thròcair cuimhnich orm,
air sgàth do ghràis, a Dhé.

8 Is maith 's is dìreach Dia nan dùl:
is air an aobhar ud
Do nithear leis na peacaich thruagh'
a theagasg anns an ròd.
9 Treòraichidh e na daoine ciùin'
am breitheanas gu ceart:
'S na daoine mine teagaisgidh
'na shlighe, Dia nam feart.

10 An tròcair is an fhìrinn réidh
sud sligh' ar Dé 's gach ball;
Do'n dream a chumas gealladh ris,
's nach leig a theist air chall.
11 Sgàth t'ainme, lagh mo chionta fòs,
oir tha sud mòr, a Dhé.
12 Cò 'm fear d'an eagal Dia? San-t-sligh
's ion-roghnuidh seòlaidh e.

13 An seasgaireachd ni 'anam tàmh,
's le 'shliochd le ceart an tìr.
14 Tha rùn an Tighearn aig an dream
d'an eagal e gu fìor:
Is nithear leis a chumhnant fòs
fhoillseachadh dhoibh gu ceart.
15 A ta mo shùile féin a ghnàth
ri Tighearna nam feart,

Air son gu'n spìonar leis mo chos
gu h-aithghearr as an rib.
16 Pill thugam, is dean tròcair orm
a'm' aonar taim, 's fo dhrip.
17 Tha teinn mo chridh' a' dol am meud;
saor mi o m'àmhghar geur.
18 Seall air mo phein, is m'anshocair,
's mo pheacaidh lagh gu léir.

19 Mo naimhde guineach thoir fa'near,
oir tha iad lìonmhor ann;
Fuath nimhneach agus mi-runach
tha aca dhomh nach gann.
20 Dhia, coimhid m'anam, 's furtaich orm:
na leig fo nàire mi;
Mo dhòchas uile leig mi ort,
air son gur tu mo Righ.

21 Nis deanadh ionracas is còir
mo dhion; 's mi feitheamh ort.
22 Dhia fuasgail air cloinn Israeil,
o'n uile àmhghar goirt.

SALM XXVI.

THOIR orm-sa breth, a Dhia nan dùl,
a'm' neòchiont ghluais mi féin,
Oir rinn mi dòchas maith á Dia,
cha sleamhnuich uam mo cheum.
2 Dhia, fionn mo chridh', is m'airne fòs,
fidir is ceasnuich mi.
3 Oir dhearc mi air do chaoimhneas gràidh:
a'd' fhìrinn ghluais mi, Dhé.

4 Le cuideachd dhìomhain riamh nior shuidh
cha siubhlam le luchd-saoibh.
5 Is beag orm coimhthional an uilc;
s cha suidh mi sìos le bao'ibh.
6 An neòchiont glanaidh mi mo làmh,
is cuairt'cheam t'altair, Dhé;
7 Gu foillsichinn le moladh àrd,
do mhiorbhuile gu léir.

8 Còmhnuidh do theach is ionmhuinn leam,
a Thighearn is a Dhé,
Gnàth-àite hunaidh t'onorach,
is leam ro-ionmhuinn e.
9 Le peacaichibh, luchd-deanamh uilc,
na cruinnich m'anam bochd,
Na cuir mo bheath' 'nan cuideachd sud,
tha fuileachdach gu lochd.

10 'G am bheil an t-aimhleas mòr 'nan glac
duais-bhratha 'nan làimh dheis.
11 Ach gluaisidh mi a'm' neòchiont féin,
a'd' thròcair saor-sa mis'.
12 'Na seasamh ta mo chos gu beachd
air ionad còmhnard réidh:
Is ann an coimhthional nan naomh,
beannaicheam thus', a Dhé.

SALM XXVII.

'SE Dia mo sholus, is mo shlàint',
cò chuireas eagal orm?
'Se neart mo bheatha Dia nan dùl,
cò chuireas fait'cheas fo'm?

2 Mo naimhde, m'eascairde, luchd-uilc,
tràth thàinig orm gu bras,
Gu gionach dh'itheadh m'fheòla suas,
fhuair tuisleadh, thuit gu cas.

3 Ged champaichcadh a'm' aghaidh feachd,
cha'n eagal le mo chridh':
Ged éireadh cogadh m' aghaidh fòs,
á so mo bhun do ni.
4 Aon ni do mhiannaich mi o Dhia,
gu minic iarram e:
A bhi a'm' chòmhnuidh feadh mo là
an tigh 's an àros Dé;

A chum gu faicinn féin gu glan
maise Iehobhab mhòir,
Gu fiosraichinn 's gu faighinn sgeul,
'na theampull mar is còir.
5 Oir ni e m'fholach 'n àm na h-airc'
'na phàilliun: dion do ni
An dìomhaireachd a phàilliuin dhomh;
air carraig cuiridh mi.

6 Os ceann mo naimhde ta mu m' chuairt,
nis togar suas mo cheann:
Glan iobhairt aoibhneis uime sin
d'a phàilliun bheirear leam:
Is seinnidh mi gu togarach,
seadh, canaidh mi gu binn,
Ceòl agus moladh àrd do Dhia
air feadh mo rè 's mo linn.

7 Le guth mo bheoil tràth éigheam riut,
thoir éisdeachd dhomh, a Dhé:
Le iochd dean tròcair orm, is fòir,
gu gràsmhor freagair mi.
8 Iarr m'aghaidh, 'nuair a thuirt thu rium,
an sin thuirt m'anam leat,
Do ghnùis, is t'aghaidh féin, a Dhé,
sin iarraidh mi gu h-ait.

9 Na folaich uam do ghnùis, am feirg
na dibir t'òglach féin:
'S tu chuidich leam: a Dhé mo shlàint'
na fàg-sa mi 's na tréig.
10 'Nuair thréigeas m'athair mi gu tur,
's mo mhàthair fòs faraon,
Do ni an Tighearna an sin
mo thogail suas gu caoin.

11 Dhia, teagaisg dhomh do shlighe féin,
is treòraich mise, Dhé,
Fa chùis mo naimhde mi-runach,
air ceumaibh dìreach réidh.
12 Do mhi-run m'eascairde ro-gheur
na tabhair thairis mi:
Oir dh'éirich rium luchd-fianuis bhreig',
is dream a bhrùchdas nimh.

13 Rachadh mo mhisneach uil' air cùl,
mur creidinn maitheas Dé,
Gu faicinn sin an tìr nam beò,
ga m' fhuasgladh ann am fheum.
14 Fuirich gu foighidneach ri Dia,
glac thugad misneach mhòr,
Is bheir e spionnadh cridhe dhuit:
fuirich ri Dia na glòir'.

SALM XXVIII.

A DHIA, mo charraig, éigheam riut,
a'd' thosd na bi-sa uam:
Eagal le d' thosd, gur cosmhuil mi
ri dream théid sìos do'n uaigh.
2 Guth m' athchuinge, tràth éigheam riut,
éisd thus' an sin, a Dhé:
'Nuair thogas mi mo làmhan suas
gu d' theampull naomha féin.

3 Le luchd an uilc 's na h-eucorach,
na tarruing mi gu bràth;
R'an coimhearsnaich a labhras sìth,
ach olc 'nan cridhe ta.
4 A réir an oibre, tabhair dhoibh,
a réir an rùin chum lochd:
Is diol-sa riu droch ghnìomh an làmh,
amhluidh mar thoill iad ort.

5 Do bhrìgh nach tuig iad oibre Dhé,
no gniomh a làmha fòs,
Do ni e milleadh orr' is claoidh,
's cha dean an togail suas.

6 Air son guth m'athchuinge gu'n d'éisd,
mòr-bheannaicht' gu robh Dia.
7 Do chuir mo chridh' a dhòchas ann;
's e Dia mo neart 's mo sgiath.

Tha mi a' faghail furtachd uaith',
mar sin le h-aoibhneas ait
Mo chridh' a ta; 's le m'òran binn
sior-mholam e gu pailt.
8 'Se Dia a's neart, 's a's treise dhoibh,
oir tha e féin gu deas
'Na neart, 's 'na spionnadh slàinte dlùth
do'n ti a dh' ungadh leis.

9 Dhia, furtaich air do phobull caomh,
is beannaich t'oighreachd féin:
Dhoibh tabhair beath', is teachd-an-tìr,
tog iad am feasd, a Dhé.

SALM XXIX.

THUGAIBH, a laochraidh làidir threun,
do Thighearna nam feart,
Thugaibh do'n Tighearn ud faraon
glòir, urram, agus neart.
2 A' ghlòir a's cubhaidh fòs d'a ainm,
thugaibh do'n Dia ro-threun:
Sleuchdaibh do'n Tighearna faraon
am mais' a naomhachd féin.

3 Tha guth Dhé air na h-uisgeachaibh;
is fòs ni Dia na glòir'
Ard-thairneanach, is suidhidh e
air uisgibh làidir mòr'.
4 Tha guth an Tighearna gu beachd
mòr-chumhachdach is treun:
Tha guth an Tighearna faraon
làn moralachd ann féin.

5 Brisidh an Tighearna le 'ghuth
na seudair a ta fàs;
Is brisear seudair Lebanoin
le 'ghuth-san aig a chruas.
6 Is bheir e orra leum gu clist',
amhluidh mar ghamhuinn bò;
Sliabh Shirioin is Lebanoin,
mar bhuabhull meargant' òg.

7 Sgoiltidh guth Dhé an dealanach;
am fàsach crathaidh e;
8 Seadh fàsach Chadeis mar an ceudn'
'se Dia a chrathas e.
9 Bheir guth Dhé fòs air aighibh àllt'
grad-sgarachdainn r' an laoigh;
Is lomaidh sud na coillte dlùth',
a' rùsgadh bhàrr nan craobh:

Is ann a theampull naomha-san,
cuiridh gach neach an céill
Glòir agus urram mòr ar Dia;
g' a mholadh-san d'a réir.
10 Tha Dia 'na chòmhnuidh air an tuil;
's 'na shuidh' am feasd 'na Righ.
11 Bheir Dia d'a phobull neart; is bheir
dhoibh beannachadh le sìth.

SALM XXX.

DHIA, molam thu, oir thog thu mi,
gàir' m'eascair cha d'rinn dhìom.
2 A Dhia mo Thighearn, ghlaodh mi riut,
is dh'fhurtaich orm a'm' fheum.
3 Do thogadh m' anam leatsa, Dhé,
glan as an uaigh a nios;
Is ghléidh thu mi gu tearuint' beò,
do'n t-slochd nach rachainn sìos.

4 Do'n Tighearn àrd gu ceòlmhor binn
seinnibh, a naomh-shluagh féin,
Ri cuimhneach' air a naomhachd-san,
sgaoilibh a chliu an céin.
5 Oir 'fhearg cha mhair ach mionaid bheag,
'na dheadh ghean beatha ta:
Tràth feasgair fòs ged robh ann bròn,
thig aoibhneas leis an là.

6 A'm' shocair thubhairt mi mar so,
cha ghluaisear mis' am feasd:
7 Le d' thròcair thug thu air mo chnoc
gu daingean suas gu'n sheas:
A Dhé, do cheil thu orm do ghnùis,
chuir sin gu trioblaid mi.
8 Dhia, riut do ghlaodh: is rinn ri Dia
mo ghearan is mo chaoidh:

9 Ciod i an tairbh' a'm' fhuil-sa ta
an déigh mo chur san uaigh ?
Am molar thusa leis an ùir ?
an toir air t'fhìrinn luaidh ?
10 Eisd rium a nis, a Dhia nan dùl,
dean tròcair orm is gràs;
Is bi-sa, Dhé, d'fhear-cuidich leam,
'nuair tharlas dhomh bhi 'n sàs.

11 Mo bhròn gu dannsadh chaochail thu,
is m'eudach saic faraon
Do sgaoil thu dhìom, is chrioslaich mi
le h-aoibhneas air gach taobh:
12 Mo ghlòir gu seinneadh dhuit-sa cliu,
gun idir bhi 'na tosd:
A Dhia mo Thighearn, bheir mi dhuit
mòr-bhuidheachas am feasd.

SALM XXXI.

ASAD-SA, Dhé, ni mise bun;
nàir' orm na leig am feasd:
Dean fuasgladh dhomh a' t' ionracas,
o thrioblaid is o cheisd.
2 Do chluas a m' ionnsuidh crom a nuas,
is furtaich orm gu dian:
A'd' charraig dhaingean bi-sa dhomh,
tigh-tearmuinn chum mo dhion.

3 Oir's tu a's carraig dhìleas dhomh
's mo dhaingneach làidir treun,
Is uime sin sgàth t'ainme, Dhé,
treòraich, is stiùir mo cheum.
4 Saor as an rib a dh'fholaich iad
buin mise mach, a Dhé:
Air son gur tus' an tì a mhàin
a's neart, 's a's treòir dhomh féin.

5 A'd' làimh-sa mhàin, a Dhia nan dùl,
mo spiorad tiomnam suas:
A Dhia na fìrinn, is mo Thriath,
's tu dh'fhuasgail air mo chruas.
6 Is fuath leam iad a bheir fa'near
na breuga dìomhaineach:
Ach dòchas ann an Dia nan gràs
chuir mi gu muinghineach.

7 A'd' thròcair biom gu h-aoibhneach ait:
oir thug thu, Dhé, fa'near
Mo thrioblaid; 's m'anam ann an teinn
bha thusa fiosrach air.
8 Cha d'rinneadh leat mo dhruideadh suas
an làimh mo nàmhaid thréin:
An àite farsuinn shocruich thu
mo chosan is mo cheum.

9 O tha mi, Dhé, an trioblaid mhòir,
dean tròcair orm gu cas:
Mo shùile, m'anam, is mo bholg,
le bròn air seargadh as.
10 Oir chlaoidheadh m'anam as le bròn,
's mo bhliadhnacha le caoidh:
Do bhrìgh mo lochd chaidh as do m' neart,
mo chnàmhan air an claoidh.

11 Mar aobhar fanoid tha mi fòs
do m'eascairdibh gu léir,
Gu h-àraidh do mo choimhearsnaich,
mar mhasladh tha mi féin:
Is do luchd m'eòlais fòs a taim
a'm' aobhar geilt is fuath':
Gach neach a chi mi air an t-sraid,
a' teicheadh uam gu luath.

12 Mar dhuine marbh air dol á cuimhn'
mar shoitheach briste mi:
13 Oir chualas toibheum mòran dhaoin';
eagal gach taobh do bhi:
A'm' aghaidh 'nuair a chruinnich iad,
dhealbh iad mo bheath' a sgrios:
14 Ach dhiotsa, Dhé, rinn mise bun;
is tu mo Dhia, deir mis'.

15 Tha m'aimsirean a'd' làimh-sa, Dhé,
orm furtaich agus fòir
O làimh mo naimhdean, is o'n dream
tha leantuinn orm an tòir.
16 Do ghnùis is t'aghaidh dealraicheadh
air t'òglach dìleas féin:
Air sgàth do ghràsa carthannach,
mo shaoradh dean gu treun.

17 Na leig fo nàire mhaslaidh mi,
A Dhia, oir ghairm mi ort
Ach nàire biodh air luchd an uilc
san uaigh biodh iad 'nan tosd.
18 Cuir béil nam breug, a Dhé, 'nan tàmh,
labhras gu h-àrdanach,
'N aghaidh nam fìrean spreigeadh cruaidh,
gu spìdeil tarcuiseach.

19 Cia mend do mhaith a thaisg thu dhoibh,
d'an eagal thu faraon;
'S a rinn thu do na dh'earbas rint,
am fianuis chloinn nan daoin' !
20 O àilgheas dhaoine ni thu 'n dìon,
fo dhìomhaireachd do ghnùis';
'S am pàilliun fòs, o stri nan teang',
ni dìdean dhoibh 'nan cùis.

21 Dia gu ma beannaichte gu bràth;
oir dh'fhoillsich e dhomh féin
A chaoimhneas càirdeil iongantach,
an caithir làidir thréin.
22 Thuirt mi a'm' dheifir, Scaitht' tha mi
o bheachd do shùl a mach:
Ach chual thu 'nuair a ghlaodh mi riut,
guth m'asluich ghearanaich.

23 Gràdhaichibh Dia, O naoimh, air fad:
oir Dia do'n treibhdhireach
Do ni sàr-dhion, is diol gu pailt
do'n uaibhreach àilgheasach.
24 Sibhse a chuir an Dia nan gràs,
bhur dòchas mar is còir,
Bibh misneachail, is cuiridh e
neart ann bhur cridh' is treòir.

SALM XXXII.

'S BEANNAICHT' an duine sin a fhuair
'na pheacadh maitheanas;
A fhuair le tròcair folach air
a chiont' is eusaontas.
2 'S beannaicht' an ti nach agair Dia
'na sheachranaibh ni's mò;
Is ann a spiorad fòs nach 'eil
claon-chealgaireachd no gò.

3 A' fantuinn dhomh gu fad a'm' thàmh,
luidh air mo chnàmhaibh aois,
Is b'amhluidh sin gach là mo chor,
le dol do m' bhùireadh suas.
4 Oir ormsa bha do làmh gu trom,
air feadh gach oidhch' is là:
Mo bhrìgh gu tart an t-samhraidh theith
air ath'rrachadh a ta.

5 Làn-fhoillsich mi mo pheacadh dhuit,
nior cheil mi m'aingidheachd:
Aidmheil (thuirt mi) do Dhia ni mis',
is mhaith thu cron mo lochd.
6 So fàth mu'm guidhe riut gach naomh,
san àm am faighear thu:
Gu dearbh an tuil nan uisgean mòr',
cha ruig iad air gu dlùth.

7 Tha thu a' t'ionad foluich dhomh,
ni coimhead orm o theinn;
Is nithear leat mo chuairteachadh
le h-òran saorsa binn.
8 Dhuit teagaisgidh is nochdaidh mi
am bealach is an t-iùil,
San tigeadh dhuitse triall gu ceart;
sin seòlam dhuit le m'shùil.

9 Na bi mar mhuilleid, no mar each,
na h-ainmhidhean gun chéill;
Ri'n cuirear, chum nach tig iad ort,
teann-sparrag sréin 'nam beul.
10 Is lionmhor bròn aig luchd an uilc:
ach neach d'am barrant Dia,
Tha 'thròcair dol m'a thimchioll-san
g'a dhìonadh mar ni sgiath.

11 A dhaoine treibhdhireach, an Dia
bibh aoibhneach agus ait:
Is deanaibh gairdeachas, gach neach
'g am bheil an cridhe ceart.

SALM XXXIII.

O SIBHSE ta 'nur fireanaibh,
biodh aiteas oirbh an Dia:
Oir 's cubhaidh do na daoinibh còir,
bhi tabhairt cliu do'n Triath.
2 Air clàrsaich thugaibh moladh dha;
is air an t-saltair ghrinn,
Air inneal-ciùil nan teuda deich
seinnibh do Dhia gu binn.

3 Is canaibh dha-san òran nuadh :
ard-sheinnibh fonn gun stad.
4 Oir 's ceart a reachd : am fìrinn fòs
ta 'oibre deant' air fad.
5 Is ionmhuinn leis-san còir is ceart :
lion maitheas Dé gach tìr.
6 Rinn focal Dé na nèamh', 's an sluagh
rinn guth a bheoil gu léir.

7 Mar thòrr a ta e carnadh suas,
uisge na fairge mòir' :
A' coimhead fòs na doimhne suas,
gu dìleas an tigh-stoir.
8 Nis roimh an Tighearna gu mòr
biodh eagal air gach tìr ;
Is air na dh'àiticheas an saogh'l
biodh fiamh roimh 'ainm gu léir.

9 Oir labhair Dia, is rinneadh e
dh'orduich, is chuir air chois :
10 Chuir comhairle nan sluagh air cùl
is innleachd dhaoin' air ais.
11 Tha comhairle Iehobhah mhòir
gu seasmhach buan am feasd ;
Smuaintean a chridhe mar an ceudn'
o linn gu linn gun cheisd.

12 'S beannaicht' an cinneach sin 'g am bheil,
mar Dhia Iehobhah treun :
'S am pobull fòs a roghnaich e
mar oighreachd bhuan dha féin.
13 Air chloinn nan daoine seallaidh Dia,
o nèamh nan speur a nuas.
14 'S léir dha gach neach sa' chruinne-ché
o 'ionad-còmhnuidh shuas.

15 An cridh' air aon dòigh chumadh leis;
thug e fa'near an gnìomh.
16 Cha tèaruinn rìgh le meud a shluaigh ;
do'n laoch, neart mòr cha dion.
17 An t-each an còmhrag 's dìomhain e,
a dheanamh furtachd leis ;
No dheanamh fuasglaidh ri àm féim,
ge mòr a lùth 's a threis'.

18 Feuch, sùilean Dé gu furachar
air a luchd eagail féin,
Is air an dream sin as a ghràs,
mi muinghinn làidir treun :
19 An anam chum a dhion o'n bhàs,
's o'n ghort an cumail beò.
20 Ar n-anam feithidh e air Dia ;
ar neart, 's ar sgiath gach lò.

21 Oir ann-san ni ar cridh' a stigh
ùr-ghairdeachas gun dìth :
Is cuiridh sinn 'na ainm ro-naomh
ar muinghinn fòs a chaoidh.
22 Do thròcair gu robh oirnn gu caomh,
a Thighearna, gach là,
A reir mar chuir sinn annad féin
ar dòchas treun a ghnàth.

SALM XXXIV.

IEHOBHAH beannaicheam gu h-àrd,
gach aimsir is gach tràth :
A chliu 's a mholadh ann am bheul
gu h-iomraiteach a ghnàth.
2 Is anns an Tighearna ro-threun
ni m'anam uaill is glòir :
Na daoine sèimh', tràth chluinneas sud,
ni gairdeachas gu mòr.

3 Ardaichibh leamsa Dia nam feart,
molamaid 'ainm le chéil' :
4 Dh'iarr mise Dia, chual' e, is bhuin
mi as gach gàbhadh geur.
5 Dh'amhairc iad air, is dhealraich iad' ;
gun nàire air an gruaidh.
6 Do ghlaodh am bochd, is dh'éisd ris Dia,
is dh'fhuasgail as gach truaigh.

7 Tha aingeal Dé a' campachadh
mu'n dream d'an eagal e,
G'am fuasgladh is g'an teasairginn
o'n trioblaidibh gu léir.
8 O blaisibh agus faicibh so,
gur maith, 's gur milis Dia :
Am fear sin 's beannaicht' e gu beachd
a dh' earbas as an Triath.

9 Fior eagal Dé, biodh oirbh, a naoimh ;
oir uireasbhuidh no dìth
Cha bhi air a luchd eagail-san,
fior-chràbhadh dha a ni.
10 Bidh easbhuidh air na leòmhnaibh òg ,
is ocras orr' air leth ;
Ach air an dream a dh'iarras Dia
cha cheilear aon ni maith.

11 Thigibh a chlann, is éisdibh rium :
dhuibh nochdam eagal Dé.
12 Cò'm fear le'm b'àill bhi fada beò,
chum maith gu faiceadh e ?
13 Coimhid do theangadh féin o'n olc,
's o labhairt ceilg' do bheul.
14 Seachainn an t-olc, is dean am maith :
iarr sìochaint, 's lean gu geur.

15 Tha sùile Dhé air fireanaibh,
's a chluas ri'n glaodh gu fior,
16 Tha gnùis Dhé 'n aghaidh daoi, a chum
an cuimhne sgrios á tìr.
17 Do ghlaodh na fireana ri Dia,
is dh'éisd e riu gu grad ;
Thug furtachd agus fuasgladh dhoibh
o'n àmhgharaibh air fad.

18 Do'n mhuinntir 'g am bheil cridhe brùit'
is dlùth dhoibh Dia gun cheisd :
Ni esan furtachd fòs do'n dream
'g am bheil an spiorad brist'.
19 Is lionmhor trioblaid agus teinn
thig air an fhìrean chòir ;
Ach asd' air fad ni Dia nan gràs
a theasairginn fadheoidh.

20 A chnàmhan uile coimhdidh e :
cha'n 'eil a h-aon diubh brist'.
21 Ach marbhaidh olc an duine daoi ;
is claoidhear e gun cheisd :
Is luchd an fharmaid, a bheir fuath
do dhaoinibh còir is ceart,
Mòr-chiontach fàgar iad 'nan lochd,
di-mhilltear iad gu beachd.

22 Anam a sheirbhiseach gu léir
saor-fhuasglaidh Dia gach àm,
Cha mhillear idir neach dhiubh sud
chuireas an dòchas ann.

SALM XXXV.

TAGAIR, a Dhia, ri luchd mo strì ;
cuir cath ri luchd mo chath'.
2 Glac féin do thargaid, is do sgiath,
éirich, dean còmhnadh maith.
3 Glac fòs do shleagh, 's air luchd mo thòir
am bealach druid gu teann :
Ri m'anam abair féin mar so,
is mi do chòmhnadh ann.

4 Trom-nàir' is masladh gu robh dhoibh
ta 'g iarraidh m'anam' bhochd :
Is pilleadh iad le h-amhluadh geur,
ta smuaineachadh dhomh lochd.
5 Biodh iad mar mhuill'nein dol le gaoith :
'nan tòir biodh aingeal Dé :
6 Biodh aingeal Dé 'g an ruith gu teann,
dorch sleamhuinn biodh an ceum.

7 Oir lìontan leag iad air mo shon,
gun aobhar no cion-fath ;
Is slochd gun aobhar chladhaich iad,
chum m'anam chur an sàs.
8 Gun fhios da, thigeadh doruinn air,
is glacar e san lìon
A dh'fholuich e : san dòruinn cheudn'
tuiteadh e féin gu dian.

9 Ni m'anam gairdeachas an Dia ;
's 'na fhurtachd sòlas mòr.
10 Is their mo chnàmhan uile, Dhé,
cò choimeas riuts' is còir ?
Ni teasairginn do'n duine bhochd
o'n neach ta air ro-threun,
An t-ainnis is am bochd o'n ti
le'm b'àill a chlaoidh gu léir.

11 Luchd fianuis bhréige dh'éirich rium,
is chuir iad as mo leth
Na nithe sin gu h-eucorach,
nach b' fhiosrach mi am bith.
12 Olc dhiol iad rium an éiric maith,
chum m'anam chur fo leòn.
13 Ach mis', air bhi dhoibh sud gu tinn,
ghabh umam culaidh bhròin :

M'anam le trasgadh dh'ùmhlaich mi,
'S phill m'urnuigh ann am chrios.
14 Mar charaid, bràth'r, no fear-caoidh màth'r
gu brònach crom ghluais mis'.
15 Ach chruinnich iad, is bha iad ait,
air bhi dhomh ann an teinn:
Gun fhios domh, chruinnich cuideachd thàir,
gun tàmh mo reubadh rinn.

16 Le cealgairibh gu fanoideach,
'nam féisd rinn spòrsa dhiom,
Do chasadh leo am fiacla rium,
ri magadh orm gu dian.
17 Cia fhad is léir dhuit so, a Dhé?
saor m'anam féin gu cas
O'm milleadh-san: mo sheircein fòs,
tèaruinn o leòmhnaibh bras.

18 Làn-bhuidheachas do bheir mi dhuit
am measg an tionail mhòir;
'S am measg an t-sluaigh tràth 's lionmhor iad,
àrd-mholam thu le glòir.
19 Mo naimhde ta gun aobhar rium,
na hiodh ac' aoibhneas dhiom:
Do'n dream a thug dhomh fuath gun chùis
a'm' chaogadh sùl na biom.

20 Oir ann an sìth cha'n 'eil an tlachd,
ach ann am beartaibh claon,
An aghaidh dhaoine ciùin na tìr',
'g am buaireadh air gach taobh.
21 Gu farsuinn dh'fhosgail iad am beul,
is rium, ha, ha, a deir,
Chunnaic a nis ar sùil an ni
bu mhiannach leinn teachd air.

22 Ach chunnaic thusa so, a Dhia,
na bi a'd' thosd a'm' fheum:
A Thighearn is a Dhia nam feart,
na fuirich uam an céin.
23 Tog ort, is mosgail chum mo cheirt,
fa m' chùis, mo Dhia, 's mo Rìgh,
24 Dhia, dean a réir do cheartais breth,
is dhoibh na b'aoibhneas mi.

25 'Nan cridh' na h-abradh iad riu féin,
ha, ha, 'se sud ar miann:
Is fòs na h-abradh iad a chaoidh,
do shluig sinn e gu dian.
26 Biodh orra nàir, is tairngear iad
gu h-amhluadh mòr le chéil',
A ta gu suilbhir is gu h-ait,
ri faicinn m'àmhghair ghéir:

Is biodh iad air an sgeudachadh
le masladh is le nàir',
Tha 'g iarraidh urraim mhòir dhoibh féin
a'm' aghaidh-sa gun tàmh.
27 Biodh aoibhneas orra, 's gaird achas,
a sheasas dhomh mo chòir:
Is abradh iad, Mòr-chliu gu robh
do Thighearna na glòir.

Tha gabhail tlachd do shonas buan
a sheirbhisich a ghnàth.
28 Is air do cheartas thig mo bheul,
is air do chliu gach là.

SALM XXXVI.

DEIR eusaontas an droch-dhuin' so,
'na chridhe stigh 'sna chliabh
Fior-eagal Dé am beachd a shùl
cha 'n 'eil, is cha robh riamh.
2 Oir ni e brionnal baoth ris féin
a réir mar thaitneas ris;
A chionta gus am foillsichear
mar aobhar fuath d'a sgrios.

3 Fior-chluaintearachd is eucoir mhòr,
sud cainnt a bheoil gu tric:
Is sguir e fòs o dheanamh maith,
is leig e dheth bhi glic.
4 Aimhleas 'na leabaidh tha e dealbh';
san t-slighe nach 'eil ceart
Shuidhich is shocruich se e féin;
cha'n oillteil leis droch bheart.

5 Do thròcair tha sna nèamhaibh shuas,
a Thighearn is a Dhé:
Gu ruig na neoil, is àird nan speur,
làn ruigidh t'fhìrinn réidh.
6 Do cheartas mar na sléibhtibh àrd,
do bhreth mar dhoimhneachd mhòir.
Air duine 's ainmhidh ni thu, Dhé,
deadh-choimhead agus fòir.

7 O Dhia! is prìseil urramach
do chaoimhneas gràdhach caoin;
Fo sgàil dò sgéith ni uime sin,
làn dòchas clann nan daoin'.
8 Le saill do theach is t'àrois phailt
sàsuichear iad gu mòr;
A t'amhainn làn do shòlasaibh
deoch bheir thu dhoibh r'a h-òl.

9 Tobar na beatha tha gu dearbh
agadsa, Dhia nan dùl;
Is ann ad sholus dealrach glan,
chi sinne solus iùil.
10 Maireadh do chaoimhneas gràidh, a Dhé,
do'n dream chuir eòlas ort:
Is buanaich t'fhireantachd faraon
do luchd a chridhe cheirt.

11 Na leig do chois an àrdain bhuirb
a'm' aghaidh teachd, a Dhé:
Is làmh an droch dhuin' aingidh fòs
gu bràth na gluaiseadh mi.
12 An sin do thuit luchd-deanamh uilc
is leagadh iad a sìos,
Ag diobhail luith cha'n fheudar leo,
gu'n éirich iad a nìos.

SALM XXXVII.

LASAN no campar na biodh ort
mu dhaoinibh aingidh olc,
Is na gabh farmad ris an dream
a bhios a' deanamh lochd.
2 Oir amhluidh mar is dual do'n fheur,
glan-sgathar iad gu grad,
Is amhluidh mar na lusa maoth,
crion-seargaidh iad air fad.

3 Cuir-sa do dhòchas ann an Dia,
is deanar maitheas leat,
Mar sin sior-mhealaidh tu an tìr,
's beathaichear thu gu beachd.
4 Gabh tlachd an Dia, is bheir e dhuit
làn rùn do chridh' a chaoidh.
5 Do shlighe tabhair suas do Dhia;
earb ris, is bheir gu crìch.

6 Foillsichidh e do chòir 's do cheart,
mar sholus glan nan tràth;
Is amhluidh mar àrd-mheadhon-là
do bhreitheanas a ghnàth.
7 Gu sàmhach fan ri Dia nan dùl,
is feith le foighid leis;
An ti 'na shligh' a shoirbhicheas,
na gabh-sa farmad ris:

Fa chùis an fhir a bheir gu buil
a dhroch-bheart innleachdach.
8 Leig corruich dhiot, tréig fearg: chum uilc
na bi-sa frionasach.
9 Oir droch-dhaoin' is luchd-deanamh uilc
glan-sgathar as gu léir:
Ach lion 'g am bheil an sùil ri Dia,
buan-mhealaidh iad an tìr.

10 Oir feith gu foil rè tamuill bhig,
's an droch dhuin' cha bhi ann:
'S 'na ionad fòs, ma bheir fa'near,
cha bhi e féin no 'chlann.
11 Ach mealaidh daoine séimh am feasd
am fearann is an tìr:
Làn-shòlas bheirear dhoibh faraon,
an saoibhireachd na sìth'.

12 Tha 'n t-aingidh cumadh lochd do'n t-saoi,
's a' casadh 'fhiacla ris.
13 Ni Dia air fanoid: oir dha 's léir
gur dlùth air là a sgrios.
14 Na h-aingidh tharruing iad an lann
is chuir am bogh' air ghleus,
A leagadh aim-heartach is bhochd,
's a mharbhadh luchd deadh bheus.

15 An claidheamh théid 'nan cridhe féin,
théid air am bogha claoidh.
16 'S fearr beagan aig an duine chòir,
na saoibhreas mòr nan daoi.
17 Oir gàirdeana luchd aingidheachd
mìn-bhrisear air an cruas;
Ach daoine còir is fireanach
ni Dia an cumail suas.

18 Air aimsiribh nam fireanach
is fiosrach Dia gun cheisd:
An oighreachd is an seilbh faraon,
d'aoibh 's maireannach am feasd.
19 Cha chuirear iad gu rudhadh gruaidh,
'S an aimsir ghàbhaidh olc:
Oir gheibh iad uil' an sàth gu leòr
an làithibh gainne 's gort'.

20 Ach sgriosar droch dhaoin', naimhde Dhé,
bidh iad mar shaill nan uan:
Làn-mhillear iad, is théid dhoibh as,
mar dheataich nach 'eil buan.
21 An iasachd gabhaidh daoine daoi,
's cha dìol a rìs air ais;
Am firean tha e tròcaireach,
is nithear pailteas leis.

22 Oir mheud 's a fhuair a bheannachd-san,
sior-mhealaidh iad an tìr:
'S an dream a gheibh a mhallachd-san,
lom-sgriosar iad gu léir.
23 Tha Dia a' stiùireadh cheumanna
an duine naomha chòir:
Is tha e gabhail tlachd is toil'
d'a shlighe-san gu mòr.

24 Nan tarladh dha gu'n tuiteadh e,
cha tilgear tur e sìos;
Oir tha an Tighearna le 'làimh
'g a chumail suas a rìs.
25 Bha mise òg, 's a nis an aois;
is riamh cha'n fhaca mi
'Na dhiobrachan an duine còir,
no 'shliochd ag iarraidh bìdh.

26 Sior-thruacant' e, is coingheallach:
beannaicht' a shliochd a ta.
27 Seachainn an t-olc, is dean am maith,
is còmhnuidh gabh gu bràth.
28 Is toigh le Dia ceart bhreitheanas,
a naoimh cha tréig e chaoidh;
Sior-choimhdear iad: ach sgathar sìos
droch shliochd nan daoine daoi.

29 Mealaidh na fireana an tìr;
buan-chòmhnuidh ni iad innt'.
30 Thig beul an t-saoi air gliocas glan,
a theang' air rogha cainnt.
31 Tha lagh a Dhé, 'na chridh' a stigh:
cha sleamhnuich uaith a cheum.
32 Tha'n droch dhuin' feitheamh air an t-saoi,
g'a mharbhadh is g'a theum.

33 Cha 'n fhàg an Tighearn e 'na làimh,
a dheanamh air droch-bheirt;
Cha'n fhàgar ris e ann am binn,
tràth chuirear e fo cheirt.
34 Feith thus' air Dia, 's na shligh' gluais
is àrduichear leis thu,
An tìr gu meal thu; is droch dhaoin'
'g am milleadh chi do shùil.

35 An duine malluicht' chunnaic mi
an neart, 's an inbhe mhòir,
'Ga sgaoileadh féin a mach mar chraoibh,
a' fàs gu dosrach ùr;
36 Ach chaidh e seach, is feuch cha robh;
dh'iarr, is cha d'fhuaras e.
37 Amhairc is feuch gur sìth is crioch
do'n duine dhìreach réidh.

38 Ach sgriosar luchd an eusaontais,
is théid dhoibh as faraon:
Di-mhilltear agus sgathar sìos
crioch dheireannach dhroch dhaoin'.
39 Ach furtachd fhior nam firean fòs,
thig sin o Dhia nan dùl:
Is anns an aimsir thriobhlaidich,
'S e 's barrant air an cùl.

40 Thig treis is furtachd thuc' o Dhia,
le fuasgladh an deadh àm;
Saorar iad leis o dhaoinibh olc,
oir chuir iad muinghinn ann.

SALM XXXVIII.

A THIGHEARN, ann ad chorruich mhòir
na cronuich mi gu garg;
Na dean mo smachdachadh gu geur,
an uair a lasas t'fhearg.
2 Oir tha do shaighde guineach geur
sàitht' annam féin gu teann;
Is orm a ta do làmh gu trom,
'g am chumail sìos gach àm.

3 Cha'n 'eil maoin fhallaineachd a'm' fheòil,
air son do chorruich ghéir;
A'm' chnàmhaibh cha'n 'eil tàmh no fois,
air son mo pheacaidh féin.
4 Oir chaidh mo pheacaidh os mo cheann;
taid orm 'nan eire thruim.
5 Mo chreuchda ta ro-lobhta, 's breun
mo ghòruich 's coireach rium.

6 Tha mi gu cràiteach, euslan, crom,
a' triall gach là le bròn.
7 Mo leasraidh làn do ghalar breun':
gun fhallaineachd a'm' fheòil.
8 Taim lag is brùit: a' bùireadh fòs
tríd an-shocair mo chridh'.
9 A'd' làth'r, a Dhé, tha m'uile mhiann
cha'n fholuicht' ort mo chaoidh.

10 Mo chridhe ta sior-phloscartaich,
mo neart chaidh uam gu glan;
An taic ri fradharc geur mo shùl,
sin agam fòs cha d'fhan.
11 Tha luchd mo ghaoil 's mo chairde caomh
a' seasamh fad o m' bheum,
Mo choimhearsnaich is luchd mo phàirt,
a' teicheadh uam an céin.

12 Sealg orm a ta luchd iarraidh m'anm
luchd iarraidh m'uilc a ghnàth,
A' labhairt nithe aimhleasach,
's a' smuaineach' ceilg' gach là.
13 Ach mise fòs mar bhodhar mi,
nach cluinneadh guth no sgeul
Is cosmhuil mi ri duine balbh,
gun chomas fosglaidh béil.

14 Mar sin mar dhuine mi nach cluinn,
gun achmhasan 'na bheul.
15 Oir dh' earb mi riut, a Dhé, mo Thriath:
Dhia, freagraidh tus' a'm' fheum.
16 Thubhairt mi, chum nach maoidheadh iad,
thoir freagradh dhomh gu cas;
Is chum nach dean iad gairdeachas
'n tràth shleamhnuicheas mo chas.

17 Oir 's dlùth chum claonaidh mi, 's mo bhròn,
a'm' fhianuis tha do ghnàth.
18 Mo lochd do innseam, is fo m' chiont',
mòr aimheal orm-sa ta.
19 Ach mheud 's a ta 'nan naimhde dhomh,
's ro bheothail iad 's is treun,
Is luchd mo mhi-rùin eucorach,
taid lìonmhor mar an ceudn'.

20 'S iad sin a's naimhde dhomh gu fìor,
luchd-dìolaidh maith le h-olc;
Air son gu bheil mi leantuinn air
an ni tha maith gun lochd.
21 Na tréig mi, Thighearna: mo Dhia,
na bi-sa uam an céin.
22 Dhia, greas a chum mo chuideachaidh,
oir 's tu mo shlàinte féin.

SALM XXXIX.

THUBHAIRT mi, bheir mi féin fa'near
mo shlighe: 's ni mi fòs
Mo theangadh choimhead mar le sréin,
air bith do'n daoi a'm' chòir.
2 Dh'fhan mi gu tosdach balbh a'm' thàmh,
o'n ni sin féin bu mhaith;
Mhosgail mo thrioblaid is mo bhròn
annam gu mòr a stigh.

3 Air bhith dhomh smuaineachadh mar so,
do ghabh mo chridhe teas
Is las an teine: oir mar so
le m' theangaidh labhair mis'.
4 Thoir fios, a Dhé, dhomh air mo chrìch,
tomhas mo là ciod e,
Gu faighinn eòlas agus fios
cia h-anmhunn gearr mo rè.

5 Feuch rinn thu mar leud bois' mo làith,
mar neo-ni agad m'aois:
Gach neach d'a fheabhas, e gu fìor,
's ni dìomhanach gun phrìs.
6 An samhladh bréig' a' siubhal fòs
gach duine ta gu dearbh:
Gun suaimhneas fòs 'gam buaireadh féin,
an dìomhanas gun tairbh':

A' torradh nime, 's cur ri chéil
mòr bheartais air gach dòigh,
Gun fhios co'n t-oighre chruinnicheas,
no mhealas iad fadheòidh.
7 Ciod nis ri'm feitheam féin, a Dhé ?
mo dhòchas dhiot do nim'.
8 Saor mi o m'uile lochd ; 's na dean
ball-maslaidh an-daoin' dhìom.

9 Dh'fhan mi a'm' thosd, gun fhosgladh béil,
oir leatsa rinncadh e.
10 Tog dhìom do bhuille, Dhé : le beum
do làimhe chlaoidheadh mi.
11 Tràth chronuichear leat neach m'a lochd,
mar chnuimh theid as d'a shnuadh :
Gu deimhin féin 's fior-dhìomhanas
gach duin' air bith do'n t-sluagh.

12 Dhia, éisd ri m'urnuigh is ri m' ghlaodh :
ri m' dheòir a'd' thosd na bi ;
Oir 's coigreach agad, is fear-cuairt,
mar m'aithribh uile mi.
13 Dhia, coigil agus caomhain mi,
gu faighioo neart ri m' bheò
Mu'o siubhail mi, a' dol do'n eug,
's nach bi mi ann ni's mò.

SALM XL.

DH'FHEITH mi le foighid mhaith ri Dia,
chrom thugam, dh'éisd mo ghuth :
2 Is thug se á slochd uamhuion mi,
á clàbar criadha tiugh :
Air carraig chòmhnaird chuir mo chos
mo cheuman shocruich e.
3 Is òran nuadh chuir e a'm' bheul,
gu b'e sud moladh Dhé :

Chi mòran e, 's fo eagal bi'd
is earbaidh iad á Dia.
4 'S beannaicht' an duine sin gu dearbh
ni dòchas as an Triath,
Is nach gabh tlachd no toil air bith
do luchd an àrdain mhòir,
No fòs do'n dream a théid a thaobh
gu ceilg, le saobhadh glòir'.

5 Is lionmhor t'oibre iongantach,
a Thighearn is a Dhé,
'S do smuaintean oirnn : cha'n àirmhear iad
an ordugh dhuit gu rèidh :
Na'n cuirinn iad an céill gu mìn,
no fòs na'n innsinn iad,
An àireamh rachadh thar mo neart,
aig lionmhoireachd is meud.

6 Ofrail no iobairt leat cha mhiann,
dh'fhosgail thu féin mo chluas :
Lochd-iobairt agus iobairt-loisgt'
cha d'iarr thu dhuit chur suas.
7 An sin do labhair mise, feuch,
a nis a ta mi teachd :
An ròl' an leabhair ormsa fòs
sud sgrìobhta tha gu beachd.

8 'Se sud mo thlachd 's mo mhiann, a Dhé,
do thoil gu deantadh leam :
Do reachd gu dearbh a ta gu buan
a'm' chridhe stigh, 's a'm' chom.
9 Air t'fhìreantachd sa' choinneimh mhòir,
a Dhé, rinn mise sgeul :
Oir feuch, a Dhé, oiar 's aithne dhuit,
nior chaisg mi féin mo bheul.

10 A'm' chridhe t'fhìreaotachd nior cheil ;
ach t'fhìrino chuir mi'n céill ;
Do shlàint', 's do chaoimhneas gràdhach caomh
o'n t-sluagh nior cheil mi féio.
11 Do thròcair chaomh na cum-sa uam,
a Thighearna gu bràth ;
Do chaoimhneas gràdhach, t'fhìrinn fòs
gleidheadh iad mi a ghnàth.

12 Oir is do-àireamh iad na h-uilc
ta 'g iadhadh orm mu'n cuairt ;
Do ghlac mo pheacaidh mi co teann
's nach feud mi sealltuinn suas :
O's lionmhoir' iad na folt mo chinn,
is thréig mo chridhe mi.
13 Dhia, gu ma toil leat furtachd orm,
grad-chuidich leam, a Dhé.

14 Biodh nàir' is amhluadh dhoibh faraon,
do m'anam dh'iarras claoidh :

Ruaig orr' air ais, is rudhadh gruaidh',
le 'm b'àill mo chur gu dìth.
15 Guo àird, gun àiteach' gu robh iad,
mar thuarasdal d'an nair',
A thubhairt rium gu fanoideach,
aha, aha, le gàir.

16 Aoibhneas is aidhear do gach neach,
ga d'iarraidh féin a ta :
Is abradh iad le'n toigh do shlàiot',
Dia gu ma mòr a ghnàth.
17 Ach mis' ged tha mi ainnis hochd,
smuainichidh orm an Triath:
M'fhear cabhair thu 's mo Shlànuighear,
moille na dean, a Dhia.

SALM XLI.

'S BEANNAICHT' am fear a bheir gu glic
fa'near an duioe bochd:
An uair a thrioblaid is a tòeion,
bheir Dia e saor o'o olc.
2 Ni Dia a dhìon, 's a chumail beò,
is beannaicht' e sao tìr:
Gu toil a naimhde mi-runach
na tabhair e gu sìor.

3 Air leabadh 'thinneis iarganaich
bheir Dia dha neart is treòir:
A leabadh oi thu dha air fad
ri h-àm a thinneis mhòir.
4 Thubhairt mi, dean-sa tròcair orm,
a Thighearn is a Dhé;
Is leighis m'anam euslan bochd,
oir t'aghaidh pheacaich mi.

5 Tha'n dream sio a's fior-oaimhde dhomh
a' labhairt orm le beum:
O c'uin a sgriosar 'ainm-san as,
's a théid e sìos do'n eug ?
6 Ma thig e m'amharc, labhraidh e
caioot dhìomhanach le 'bheul:
Ta 'chridh' a' torradh oimh a stigh,
's a moigh a' deanamh sgéil.

7 Sìor-chogarsaich ao cluais a chéil',
luchd m' fhuath' a ta air fad,
A' smuaineachadh 's a' cumadh lochd
a'm' aghaidh féin guo stad
8 Droch thinneas (deir iad) tha gu dlùth
a' leantuinn ris r' a bheò ;
Air bhith dha nis 'na luidh' gu tinn,
cha n éirich e oi's mò.

9 Am fear bu charaid dìleas domh,
ri'o earbainn gach ni b'àill,
'S a dh'ith do m'aran air mo bhòrd,
a'm' aghaidh thog e 'shàil.
10 Ach thusa, Dhé, dean tròcair orm,
is tog mi rìs an àird,
A chum gu tugainn luigheachd dhoibh,
is comain cheart gun dàil.

11 Tre so is fiosrach mi gu beachd
gur ioomhuinn leatsa mi:
Air son nach d'thug mo naimhde buaidh,
's oach d'rinneadh leo mo chlaoidh.
12 Ach mise, aon am ionracas,
's tu sheasas mi a ghnàth:
Am fianuis fòs do ghnùise, Dhé,
ga m' shocruchadh gu bràth

13 Iehobhah Dia chloioo Israeil,
beannaicht' gu robh e féio,
O aois gu h-aois gu suthaio sìor,
Ameo, agus Amen.

SALM XLII.

MAR thogras fiadh na sruthan uisg'
le hùireadh àrd gu geur,
Mar sin tha m'anam ploscartaich,
ag éigheach riutsa, Dhé.
2 Tha tart air m'anam 'o geall air Dia,
'n geall air ao Dia ta beò:
O c'uin a thig 's a nochdar mi
am fianuis Dhia oa glòir'?

3 Gach là is oidhch' is iad mo dheòir
a's cuibhrioon dhomh 's a's biadh:
An uair a deir iad rium a ghnàth,
c'àit bheil a nis do Dhia ?
4 Tha m'anam air a dhòrtadh mach,
'cuimhneachadh gach ni;

Oir chaidh mi leis a' chuideachd mhòir,
dol leo gu teampull Dé;
Seadh chaidh mi leo le gairdeachas,
is moladh fòs le chéil',
Seadh leis a' chuideachd sin a bha
a' coimhead làithe féill'.
O m'anam! c'uim' a leagadh thu
le diobhail misnich sìos?
Is c'uim' am bheil thu'n taobh stigh dhìom
fo thriobl aid is fo sgìos?
Cuir dòchas daingean ann an Dia,
oir fathast molam e,
Air son na furtachd is na slàint'
thig dhomh o 'eudan rèidh.
6 Thuit m'anam annam sìos, a Dhé,
ghrad-chuimhnich mi 'n sin ort;
O thalamh Iordain, Hermoin àird,
o Mhitsar fòs nan cnoc.
7 Le fuaim do shruthan uisgefein,
ta doimhn' air dhoimhne gairm:
Do stuaidhean, is do thonnan àrd'
dol tharum tha le toirm.
8 Orduichidh Dia d'a ghràsaibh dhomh,
a chaoimhneas anns an lò:
San oidhche ni mi guidhe 's ceòl
ri Dia a chum mi beò.
9 Mo charraig, c'uim' a thréig thu mi?
ri Dia a deir mi féin:
Is c'uim' am bheil mi triall fo bhròn,
bhrigh fòirneirt m'eascair thréin?
10 Mar lann a'm' chnàmhaibh, m'eascairde
toirt toibheim dhomh a ta:
Tràth their iad rium gu fanoideach,
c'ait bheil do Dhia? gach là.
11 O m'anam, c'uim' a leagadh thu,
le diobhail misnich sìos?
Is c'uim' am bheil thu'n taobh stigh dhìom
fo aimheal is fo sgìos?
Cuir dòchas daingean ann an Dia;
oir molam e a ghnàth,
O 's e a's slàinte do mo ghnùis,
is e mo Dhia gu bràth.

SALM XLIII.

CUM cothrom rium, is tagair féin
mo chùis, o'n fhineach olc,
O'n eucorach, 's o fhear na ceilg',
Dhé, saor-sa mi o'n lochd.
2 C'ar son a thilg thu mise uait?
'S gur tu mo Dhia 's mo threòir;
C'ar son bhrìgh fòirneirt m'eascairde,
an siubhlam féin fo bhròn?
3 Dhia, t'fhìrinn is do sholus glan,
leig thugam iad a mach:
Ga m' sheòladh chum do thulaich naoimh
's mo thabhairt chum do theach.
4 'N sin racham dh'ionnsuidh altair Dhé,
an Dé sin m'aoibhneis mhòir:
Air clàrsaich bhinn do mholam thu,
O Dhia, mo Dhia na glòir'.
5 O m' anam, c'uim' a leagadh thu,
le diobhail misnich sìos?
Is c'uim' am bheil thu'n taobh stigh dhìom
fo aimheal is fo sgìos?
Cuir dòchas daingean ann an Dia;
oir molam e a ghnàth,
O 'se a's slàinte do mo ghnùis,
is e mo Dhia gu bràth.

SALM XLIV.

LE'R cluasaibh chuala sinn, a Dhé,
ar sinnsir chuir an céill
Na gnìomhara a rinneadh leat,
'nan aimsir, fad o chéin.
2 Le d' làimh mar thilg thu mach na slòigh,
is iadsan chuir 'nan àit:
Mar rinn thu air na cinnich claoidh,
ach dhoibhsan thug au sàth.
3 Oir sealbh san tìr cha d' fhuaireadh leo
le'n claidheamh no le'n loinn,
Ni mò a rinn an gairdean féin
an teasairginn 'nan teinn:
Ach do làmh dheas thug dhoibh a' bhuaidh,
do ghairdean neartmhor treun,
Is solus glan do ghnùis', a chionn
gu'n d' thug thu dhoibhsan speis.
4 Oir 's tusa féin, a Dhia nam feart,
mo Thighearn is mo Righ:
Furtachd do Iacob orduich uait,
is fuasgail air gun dìth.
5 'S ann tre do neart-sa leagar sìos
na h-uile s naimhde dhuinn:
Tre t'ainm-sa saltraidh sinn gu làr
an dream a dh'éireas ruinn.
6 Oir as mo bhogh' cha dean mi bun,
cha'n fhurtachd dhomh mo lann.
7 Ach 's tusa nàirich luchd ar fuath',
o'r naimhdibh shaor thu sinn.
8 Air feadh an là 's ann ann an Dia,
a ni sinn uaill is glòir:
Is t'ainm-sa fòs air feadh gach linn,
àrd-mholaidh sinn gu mòr.
9 Ach rinn thu nis ar tilgeadh dhiot,
is nàirich thusa sinn:
'S a mach le'r n-armailtibh 's le'r feachd
cha'n 'eil thu féin dol leinn.
10 Gu teicheadh chuir thu sinn air ais,
o'n nàmhaid gheur sa' chath:
Is luchd ar mi-ruin tha dhoibh féin
a' deanamh creich' is sgath'.
11 Mar chaoraich thug thu sinn 'nar biadh
measg chinneach sgaoileadh sinn.
12 Reic thu do phobull féin gun fhiach,
's gun mheud air maoin d'an cinn.
13 Do rinn thu toibheum dhinn gu truagh
d'ar coimhearsnaich gu léir;
Ball-fanoid do na bheil mu'n cuairt,
's ball-magaidh mar an ceudn'.
14 Am measg nan Geintileach air fad,
gnàth-fhocal rinn thu dhinn;
'S am measg a' phobuill anns gach àit
'nar n-aobhar crathaidh cinn.
15 Tha m' amhluadh is mo mhasladh geur
a'm' fhianuis féin a ghnàth,
Rinn nàir' is rudhadh fòs mo ghruaidh'
m'fholach gu truagh gach là.
16 'Se sin mo chor thaobh guth an fhir
a chàineas mi gu h-olc,
'S a spreigeas mi; 's a thaobh an nàmh,
's an dioghaltaich gu lochd.
17 Sud uile go do thàinig oirnn,
nior dhearmaid sinne thu;
Cha d'rinn sinn breug no briseadh claon
'n aghaidh do chùmhnaint dhlùth.
18 Cha d' aom ar n-aigne uaitse riamh,
ar cridh' cha deach air cùl:
O d' shlighe cha do chlaon ar cos
's cha deach air seachran iùil.
19 An ionad dhràgon ge do phronn
thu sinne sios gu lar,
Is ge do dh'fholuich thusa sinn
le sgàd is dubhar bàis.
20 Ma 's e gu'n leig sinn as ar cuimhn'
ainm uasal àrd ar Dia,
No gu dia eile coimheach bréig'
ar làmh ma shìn sinn riamh:
21 Nach rannsuich Dia so féin a mach?
oir aige ta làn-fhios
Air diomhaireachd a' chridhe stigh,
gach car a t'ann is cleas.
22 Oir, air do shonsa mharbhadh sinn,
air feadh an là gu léir,
'S mar chaoraich tha sinn air ar meas,
a chasgaireadh gu geur.
23 Mosgail; c'ar son a choidleas tu?
Dhia, fairich as do shuain;
Gu bràth na tilg-sa sinn a mach,
na triall-sa fada uainn.
24 Ciod uim' am foluich thu do ghnùis?
ciod uim' an dearmaid thu
Ar n-àmhghar, is ar n-éigin mhòr
tha 'g iadhadh oirnn gu dlùth?
25 Oir chrom ar n-anam sios do 'n ùir,
ar brù ri talamh theann.
26 A'd' thròcair éirich, cuidich leinn,
is furtaich oirnn san àm.

SALM XLV.

DEADH aobhar òrain naoimh is ciùil
a' deachdadh ta mo chridh':
Is labhram air na nithibh sin
a rinn mi féin do'n Righ:
Mar pheann an làimh fir-sgriobhaidh dheis,
a chuireas sios gu luath,
Is amhluidh sin, mo theangadh ta
air t'urram àrd a' luaidh.

2 Is maisich' thu na clann nan daoin ;
gràs dhòirteadh ann ad bheul:
Is air an aobhar sin rinn Dia
do bheannachadh gach ial.
3 Deasuich do chlaidheamh air do léis,
O thus' a ghaisgich mhòir:
Le d' chumhachd is le d'mhòralachd,
le greadhnachas is glòir.

4 Bhrigh firinn, suairceis, agus ceirt,
marcaich gu buadhach àrd,
Is nithe uamhor teagaisgidh
do dheas làmh dhuit 's gach àit.
5 Rachadh do shaighde geur' gu cridh'
gach eascaraid an Righ:
Tre sin am pobull tuitidh fo'd,
is nìthear leat an claoidh.

6 Gu suthain is gu siorruidh ta
do chaithir àrd, a Dhé:
Slat-shuaicheantais do rìoghachd-sa
is slat ro chothrom i.
7 O 's ionmhuinn leatsa còir is ceart,
is thug thu fuath do'n olc ;
Os ceann do chompanach chuir Dia,
do Dhias' ol' aoibhneis ort.

8 Do'n alos, mhirr, is chasia,
o t'eudach fàile théid:
Leo sud do chuir iad aoibhneas ort,
o d' lùchairt geal mar dheud.
9 Am measg do mhnathan urramach,
ta nigheana nan righ:
'S an òr na h-Ophir, air do dheis,
do bhan-righ seasaidh i.

10 A nighean, éisd is amhairc fòs,
is crom-sa sios do chluas;
Tigh t'athar, is do mhuinntir féin
na cuimhnich á so suas.
11 Gabhaidh mar sin an Righ làn-toil
do d'àille thlachdmhor féin:
Oir 'se do Thighearn is do Thriath,
thoir urram dha is géill.

12 Thig nighean Thìruis thugad fòs,
le tiodhlacaibh gu tric;
'S na daoine saoibhir tha 'nam measg
ag asluch' gràis is iochd.
13 Nighean an Righ gu dearbh a stigh,
tha uile làn do ghlòir:
Tha 'culaidh eudaich uimpe fòs,
air oibreachadh le h-òr.

14 Am brat do obair ghréis le snàth'd,
bheirear i gus an righ:
Thig thugad luchd a coimheadachd,
's a maighdeana 'na déigh.
15 Théid iad gu cùirt an Righ a steach,
ait, aoibhneach bheirear iad.
16 Air son do shinnsir bidh do chlann,
mar phrionnsaibh anns gach àit.

17 T'ainm glòrmhor do gach linn a thig,
air chuimhne cuiridh mi:
Is bheir mar sin am pobull duit
àrd-mholadh feadh gach rè.

SALM XLVI.

'SE Dia a's tearmunn duinn gu beachd,
ar spionnadh e 's ar treis:
An aimsir carraid agus teinn,
ar cabhair e ro-dheas.
2 Mar sin ged ghluaist' an talamh trom,
cha'n aobhar eagail duinn:
Ged thilgeadh fòs na sléibhte mòr'
am builsgein fairg' is tuinn.

3 Na h-uisgeacha le beucaich bhuirb,
ged rachadh thar a chéil':
Le'n ataireachd ged bhiodh air chrith
na beanntan àrd' gu léir.

4 Ta amhainn ann, le 'sruthaibh sèimh
ni caithir Dhé ro-ait;
Fior-àite naomh an ti a's àird',
am bheil sior-chòmhnuidh aig.

5 Tha Dia 'na meadhon innte stigh;
mar sin cha ghluaisear i;
Oir cuideachadh is còmhnadh leath'
'se Dia gu moch a ni.
6 Do ghabh na cinnich boil', is ghluais
na rìoghachda gu cas:
Air cur do Dhia a ghuth a mach,
do leagh an talamh as.

7 Tha Dia nan sluagh leinn féin a ghnàth;
Dia Iacoib 's tearmunn duinn.
8 Thigibh, is faicibh oibre Dé,
gach sgrios air talamh rinn.
9 Gu h-iomall fòs an domhain mhòir
an cogadh ni e chosg:
Am bogha bhris, an t-sleagh do ghearr,
an carbad-cogaidh loisg.

10 Bibh sàmhach, 's tuigibh gur mi Dia:
àrduichear mi gu sior
Am measg nan sluagh, biodh urram dhomh
air feadh gach uile thìr.
11 Tha Dia nan sluagh ri còmhnadh leinn,
s an còmhnuidh air ar crann:
Is e Dia Iacoib 's tearmunn duinn,
d'ar furtachd anns gach àm.

SALM XLVII.

BUAILIBH 'ur basan, uile shlòigh,
tu chòmhnuidh anns gach àit;
Le guth 's le gairdeachas do Dhia,
suas togaibh iolach àrd:
2 Oir Dia ro-àrd is uamhunn e;
Righ mòr os ceann gach tìr'.
3 Am pobull cuiridh e fo'r smachd,
fo'r cois na slòigh gu léir.

4 Mòrachd Iacoib d'an d'thug e gràdh,
mar oighreachd dhuinne thagh:
5 Chaidh Dia le caithream àrd a suas,
le trompaid 's fuaimneach bladh.
6 Seinnibh do Dhia, seinn moladh: seinn
d'ar Righ, seinn moladh binn:
7 Oir 's Righ Dia mòr os ceann gach tìr',
seinn da gu h-eòlach grinn.

8 Tha Dia 'na shuidh' 'na chaithir naomh;
'se 's Righ air cinnich ann.
9 Prionnsa nan sluagh do chruinnich iad,
pobull Dé Abrahaim;
Air son gur le Iehobhah mhàin
sgiath dhìdein do gach tìr:
'Se féin a's àird' 's a's urramaich,
's dha dlighear moladh sior.

SALM XLVIII.

IS mòr Iehobhah, Dia nam feart,
an caithir àird ar Dia;
Is air sliabh àrd a naomhachd féin,
ion-mholta chaoidh an Triath.
2 Beinn Shioin 's breagh' a suidheachadh,
aoibhneas gach fearainn i;
Is dlùth dhi air an taobh mu thuath,
tha caithir an Ard-Righ.

3 Aithnichear Dia 'na lùchairtibh,
mar thearmunn anns gach airc.
4 Oir feuch, tràth bha na rìgbre cruinn,
le chéile ghabh iad thart'.
5 Chunnaic iad sud, is b'iongnadh leo,
le cabhaig dheifrich as.
6 Ghlac eagal iad an sin, is pian,
mar mhnaoi ri saoth'r gu cas.

7 Cabhlach Tharsuis le gaoith an ear,
mìn-bhrisear leat gu luath.
8 Mar chual, is amhluidh chunnaic sinn,
am baile Righ nan sluagh,
Am bail' ar Dé; 's e Dia gu bràth
ni daingean e le neart.
9 A'd' theampull, air do chaoimhneas caomh,
Dhia, smuainich sinn gu ceart.

10 Mar t'ainm, is amhluidh sin do chliu,
gu crìch na talmhainn ta:
Do dheas làmh làn do fhireantachd,
Dhia, anns gach beart a ghnàth.

11 Beinn Shioin gu ma h-aoibhinn i,
is Nighean Iudah ait,
Air son do bhreitheanas, a Dhé,
ta cothromach is ceart.

12 Siùbhlaibh mu thimchioll Shioin naoimh,
is cuairt'chibh i maraon:
Airmhibh a baideala gu dlùth,
's a turaite gach aon.
13 Thugaibh fa'near a bàbhuin bhreagh',
's a caisteil àrd le beachd·
Chum sin gu cuireadh sibh an céill
do'n àl a ta ri teachd.

14 Oir 'se an Dia so féin ar Dia,
gu siorruidh is gu bràth:
'Se fòs a stiùras sinn gu ceart
gu h-uair is àm ar bàis.

SALM XLIX.

EISDIBHSE so gach uile shluagh,
na bheil sa' chruinne-ché:
2 Is cluinnibh eadar mhòr is bheag,
ma's bochd no beartach e.
3 Air tuigse smuainichidh mo chridh',
air gliocas thig mo bheul.
4 Aomaidh mo chluas gu parablaibh:
nochdam cainnt dhorch air teud.

5 Droch làithean c'uim' am b'eagal leam
gu'n cuirinn iad an suim,
Mòr aingidheachd is lochd mo shal
tràth dh'iadh iad orm gu cruinn ?
6 Na daoine sin 'nan saoibhreas mòr
ta deanamh dòigh is treis',
Is ann an lìonmhoireachd an stòir
a ta ro-bhòsdail leis.

7 A bhràth'r cha'n fhuasgail neach dhiubh sud
á gàbbadh no á péin,
A thabhairt éiric as do Dhia,
ni fheudar leis 'na fheum:
8 (Oir saors' an anama 's prìseil e,
sguiridh e 'm feasd gu beachd :)
9 Gu maireadh e gu siorruidh beò,
's nach faiceadh truaillidheachd.

10 Oir chi e fòs na daoine glic,
's an dream air dhiobhail céill;
'S na h-ùmaidh, fàgail toic do chàch,
is faghail bàis iad féin.
11 'Se 'n smuaineachadh gu mar an tigh,
's an còmhnuidh feadh gach rè,
A' tabhairt air am fearann ainm,
a réir an ainme féin.

12 Gidheadh, an duin' an urram mòr
cha mhair e ann gu buan:
Ach amhluidh mar an t-ainmhidh truagh
chum bàis a shiùbhlas uainn.
13 An slighe sud ge gòrach i,
taitnidh an cainnt r'an sliochd.
14 Mar chaoraich dol san uaigh tha iad,
'nam biadh do'n bhàs gun iochd:

Na fireanaich gheibh os an ceann
làn-uachdranachd gu moch,
'S 'nan ionad còmhnuidh anns an uaigh,
seargaidh an àill' 's an dreach.
15 Bheir Dia do m'anam fuasgladh saor
o chumhachd bàis is uaigh',
Oir gabhaidh e mi thuige féin,
ga m' theasairginn le buaidh.

16 An uair a nithear saoibhir neach,
na glacadh faitcheas thu;
'S an t-àm a chinneas glòir a theach,
na cuireadh sud ort tnù.
17 Oir 'nuair a shiùbhlas e do'n eug,
aon ni cha toir e leis:
'S an uair a théid e sìos do'n uaigh,
a ghlòir cha lean i ris.

18 Seadh 'anam ge do bheannaich e
am feadh a bha e beò;
'S thusa, ma ni thu maith dhuit féin,
o dhaoinibh gheibh thu glòir.
19 Gu h-àl a shinnsear siùbhlaidh e,
solus cha'n fhaic gu bràth.
20 An duin' an urram, 's e gun chéill,
mar ainmhidh gheibh e bàs.

SALM L.

LABHAIR an Dia Iehobhah treun,
an talamh ghairm gu léir,
O'n àird an ear gu h-àird an iar,
o éirigh gu luidh' gréin'.
2 A Sion àrd, a's foirfe mais',
do dhealruich Dia nam feart.
3 Oir thig ar Dia 's cha bhi 'na thosd,
ach labhraidh e le neart:

Théid teine millteach roimh a ghnùis,
a' lasadh suas gu garg:
'S m'a thimchioll-san gu doinionnach
bidh e 'na chaoiribh dearg'.
4 Air talamh, is air nèamh nan neul,
àrd-ghairmidh e gu treun,
Gu'n tugadh e ceart bhreitheanas
air 'uile phobull féin.

5 A m'ionnsuidh cruinnichibh mo naoimh,
is tionalaibh an dream
A rinn gu dìleas is gu dlùth,
le h-iobairt, cùmhnant leam.
6 A cheartas-san ni nèamh nan neul
a chur an céill 'na àm:
Oir 'se Iehobhah féin gu beachd
a's aon àrd-bhreitheamh ann.

7 Mo phobull Isra'l éisdibh rium,
is labhraidh mi gu ceart:
A't' aghaidh togam fianuis fhior,
's mi Dia, do Dhia gu beachd.
8 Mu t'ofrailibh cha'n agram thu,
no fòs mu t'iobairt-loisgt',
Oir m' fhianuis thug thu iad a ghnàth,
is fhuaras iad gun fhois.

9 Oir as do thigh cha ghabhainn uait
mar iobairt biorach bò;
'S cha ghabhainn gabhar fhirionn fòs
mar ofrail as do chrò.
10 Gach ainmhidh beò a ta an coill
is leamsa sin gu léir,
'S na h-uile spréidh air mìle cnoc,
ta 'g ionaltradh air feur.

11 An eunlaith 's aithne dhomh air fad,
ta 'g itealaich feadh bheann:
'S leam gach fiadh-bheathach uile fòs,
feadh gharbhluich agus ghleann.
12 Geur-ocras nam biodh orm, no gort,
cha chuirinn duits' an céill,
Oir 's leam an domhan mu'n iadh grian,
is na bheil ann gu léir.

13 Fuil ghabhar 'n e gu'n òlainn uait ?
feòil tharbh an ithinn i ?
14 Ioc iobairt buidheachais do Dhia,
's do bhòidean do'n Ard-Righ.
15 An là do thrioblaid is do theinn,
goir orm an sin gu ceart:
Ort fuasglam, is bheir thusa glòir
do m'ainms' a chuidich leat.

16 Ach ris an droch dhuin' labhraidh Dia,
mo statuin chur an céill
Am buineadh dhuit, no ghabhail fòs
mo chùmhnaint ann ad bheul.
17 Do m' achmhasan o thug thu fuath,
's an spéis riamh e nior chuir;
Ach thilg mo bhriathran air do chùl,
'g an diùltadh uait gu tur ?

18 Tràth chunnaic thu an gaduich' dàn,
dh'aontaich thu leis 'na olc:
'S le luchd an adhaltrais a rìs,
b'fhear-comuinn thu 'nan lochd.
19 Do theangadh thug thu chumadh bréig',
chum uilc thug thu do bheul.
20 Do d' bhràthair shuidh thu thabhairt guth
's do mhac do mhàthar beum'.

21 Na nithe-s' uile rinneadh leat,
is dh'fhan mi dhiot a'm' thosd;
Is shaoil thu mar a ta thu féin,
gu b'amhluidh mi gach achd:
Ach cronaicheam do pheacaidh dhuit,
a'd' amharc cuiream iad;
A chum gu faiceadh do dhà shùil,
nach fol'chear orm-sa beud.

22 O sibhs' a dhream nach cuimhnich Dia,
nis tuigibh so 'na àm

Mu'n dean mi liodart oirbh gu cas,
gu'n neach d'ur furtachd ann.
23 An ti bheir iobairt molaidh uaith',
'se sin bheir dhombsa glòir:
Oir nochdam slàinte Dhé do'n fhear
a ghluaiseas mar is còir.

SALM LI.

DEAN tròcair orm, a Dhia nan gràs,
gu h-iochdmhor saor-sa mis',
Réir lionmhoireachd do thròcair chaoimh,
glan as m'uil' eusaontas.
2 Gu h-iomlan ionnail mi o m' lochd,
glan mi o m' chiont' a'd' ghràdh:
3 Oir tha mi 'g aidmheil m'eusaontais,
's léir dhomh mo lochd a ghnàth.

4 A' t'aghaidh, t'aghaidh féin a mhàin;
do pheacaich mi gu trom,
Is ann ad fhianuis féin, a Dhé,
an t-olc so rinneadh leam:
Do chum air labhairt duit a mach,
gu biodh tu cothromach;
S gu biodh tu glan tràth bheir thu breth,
is ceart neo-eucorach.

5 Am peacadh, feuch, do dhealbhadh mi,
is ann an cionta fòs
Do ghabh mo mhàthair mi 'na broinn,
tràth ghineadh mi o thùs.
6 An taobh a stigh do'n chridhe, feuch,
an fhìrinn 's ionmhuinn leat:
San ionad fholuicht' bheir thu orm
gu'n tuig mi gliocas ceart.

7 Le hisop dean-sa mise glan,
is bitheam glan gu beachd;
Dean m'ionnlad fòs, mar sin bidh mi
ni's gile dhuit na sneachd.
8 Guth subhachais thoir orm gu'n cluinn
is fonn an aoibhneis ait,
Mar sin ni gairdeachas gu mòr,
na cnàmhan bhriseadh leat.

9 O m' pheacaibh is o m'eusaontais
foluich do ghnùis, a Dhé;
Mo sheachrain is m'uil' eucoir fòs
glan thusa uam gu réidh.
10 Dhia, cruthaich annam cridhe glan;
ath-nuadhaich spiorad ceart.
11 Na tilg o d' shealladh mi; 's na buin
do spiorad naomha leat.

12 Is aisig dhomh ùr-ghairdeachas
do shlàinte chàirdeil féin;
Is dean-sa fòs mo chumail suas,
le d' spiorad saor gu treun.
13 'N sin teagaisgeam do shlighe, Dhé,
do'n dream a bhris do reachd;
Is pillear riut le h-aithreachas
na peacaich thruagh gu beachd.

14 O chionta fola saor-sa mi,
O Dhia, a Dhé mo shlàint':
Seinnidh gu h-àrd air t'fhìreantachd
mo theangadh anns gach àit.
15 Mo bhile, ta air druideadh suas,
fosgail, a Dhé nan gràs;
An sin do mholadh le mo bheul
cuiridh mi'n céill gu h-àrd.

16 Oir iobairtean cha'n iarrar leat,
no bheirinn duit gach rè:
An ofrail-loisgte fòs air bith
cha 'n 'eil do thlachd, a Dhé.
17 An spiorad briste, tuirseach, trom,
sud iobairt Dhé nan dùl:
Ri cridhe briste brùit', a Dhé,
gu bràth cha chuir thu cùl.

18 A'd' dheadh-ghean dean-sa maith, a Dhia,
air Sion do chnoc féin:
Ballan Ierusaleim gu luath,
tog suas le d' làimh gu treun.
19 'N sin taitnidh iobairt cheartais riut,
ofrail, 's làn ofrail loisgt';
'N sin bheirear colpaich dhuit-sa suas,
air t'altair naomh gun fhois.

SALM LII.

CIOD uime 'n dean thu, ghaisgich thréin,
uaill as an olc gu mòr?
Mairidh am feasd gun cheann gun chrich,
deadh mhaitheas Righ na glòir'.
2 Do theang' a' dealbh an aimhleis chlaoin
chum ceilg' mar ealtuinn ghéir.
3 Is annsadh leat an t-olc na maith,
is breug na briathra fior.

4 A theangadh chealgach, 's ionmhuinn leat
gach focal millteach olc.
5 Ni Dia gu siorruidh mar an ceudn'
làn-sgrios a tharruing ort:
Glan-sgathar thu, is as do theach
grad spionar thu gu tur,
A talamh is á tìr nam beò
buainear do fhreumh á bun

6 Sud chi am firean, gabhaidh fiamh,
is ni e gàire fòs:
7 Feuch, so am fear nach d'earb á Dia,
mar dhaingneach is mar threòir:
Ach ann an lionmhoireachd a stòir
a dhòchas chuir gu treun,
'Na sbaoibhreas is 'na aingidheachd,
do neartaich se e féin.

8 Ach mis' mar ùr-chrann olaidh ta
an àros Dé a ghnàth:
A' cur mo dhòchais ann a ghràs,
ri fad mo rè 's mo là.
9 Gu siorruidh suthain molam thu,
chionn sud gu'n d' rinneadh leat:
Feitheam air t'ainm, oir tha e maith,
an làth'r do naomh gu beachd.

SALM LIII.

'NA chridhe deir an t-amadan,
cha'n 'eil ann Dia air bith:
Taid truaillidh, 's gràincil fòs an lochd
cha'n 'eil ann neach ni maith.
2 Dh'amhairc an Tighearna o nèamh
air cloinn nan daoine nuas,
A dh'fheuchainn an robh tuigs' aig neach
a dh'iarradh Dia nan gràs.

3 An t-iomlan diubh chaidh air an ais,
ro-shalach iad gu léir:
Cha 'n 'eil aon neach a' deanamh maith,
cha 'n 'eil fiu aon fo speur.
4 Am bheil aig droch dhaoin' tuigs' air bith
ta 'g itheadh suas gu dian,
Mo phobuill-sa mar aran blasd',
's nach 'eil a' gairm air Dia.

5 An sin do ghabh iad eagal mòr,
gun aobhar eagail ann:
Sgaoil Dia a chnàmha-san o chéil',
chuir séisdeadh ort gu teann;
Is mar an ceudna chuir thu iad
gu rughadh gruaidh' is nàir',
Do bhrìgh gu d' rinneadh orr' le Dia
trom-tharcuis agus tàir.

6 'Se so mo ghuidh' is m' athchuinge,
gu'n tugadh Dia nam feart
Cabhair d'a phobull Israel,
á Sion féin le neart!
An uair bheir Dia air ais o bhruid
a phobull féin le chéil',
Air Iacob bithidh aoibhneas mòr,
's aiteas air Israel.

SALM LIV.

TRE t'ainm-sa teasairg mise, Dhé,
cum cothrom rium le d' neart.
2 Eisd m'urnuigh, thoir fa'near, a Dhé,
briathra mo bhéil gu ceart.
3 Oir dh'éirich coigrich rium-sa suas
luchd-fòirneart tha gu dian
An tòir air m'anam; 's cha do chuir
iad Dia fa'n comhair riamh.

4 Ach feuch, 'se Dia m' fhear-cuideachaidh,
gu m'sheasamh anns gach cruas:
Bithidh Iehobhah leis an dream
a chumas m'anam suas.
5 Aimhleas do m' naimhdibh diolaidh Dia:
a'd' fhìrinn dean an sgath'.
6 Gu toileach bheir mi iobairt dhuit;
Dhé, molam t'ainm, ta maith.

7 Oir rinn e saors' is fuasgladh dhomh
o m'uile theinn gu treun:

Ionnus gu faca mi mo mhiann
air m'eascairdibh gu léir.

SALM LV.

RI m'urnuigh éisd: 's o m' ghuidhe, Dhé,
na foluich thus' thu féin.
2 Thoir aire, 's freagradh dhomh, ta caoidh
le bròn 's le bùireadh geur:
3 Air son guth m'eascairde gu léir,
is fòirneart fòs nan daoi:
Oir euceart thilg iad orm, am feirg
dhomh thug iad fuath gun dìth.

4 Mo chridh' a'm' chom ta cràiteach goirt;
thuit orm-sa uamhunn bàis.
5 Crith, oillt, is uamhunn thàinig orm,
ga m' shlugadh is mi 'n sàs.
6 'N sin thubhairt mi, Is truagh nach robh
sgiath colmain agam nis!
'N sin theichinn as ag itealaich,
is gheibhinn tàmh is fois.

7 Feuch, shiubhlainn fòs air ànradh fad,
chum tàimh am fàsach chruaidh;
8 Is dheanainn deifir gu dol as
o dhoinionn gharbh na gaoith'.
9 Dhia, roinn is sgrios an teang'; sa' bhail'
bha fòirneart agus strì.
10 Taid dol m'a bhallaibh oidhch' is là;
tha aimhleas ann is caoidh.

11 Eucoir ro-mhòr is olc a ta
'na mheadhon sud gun cheisd:
Seadh feall r'a shràidibh agus cealg
cha dealaich sud am feasd.
12 Cha b'e mo nàmh thug masladh dhomh,
oir dh' fhuilginn sud gu réidh:
Cha b'e fear m'fhuath' a dh'éirich rium,
oir dhionainn uaith' mi féin.

13 Ach thusa, fear bu choimpir dhomh,
fear m'eòlais, is fear m'iùil;
14 Bu bhlasd' ar comhairl' dol le càch,
gu h-àros Dhé nan dùl.
15 Sealbh gabhadh orr' am bàs gu grad,
's gu h-ifrinn théid iad beò:
Oir aingidheachd 'nan còmhnuidh ghnath,
's nam builsgean bha gach lò.

16 Ach mise, glaodham suas ri Dia,
saoraidh Iehobhah mi.
17 Glaodh àrd, is urnuigh ni mi ris,
moch, feasgar, 's meadhon-là;
Is éisdidh e gu grad ri m' ghlaodh:
18 M'anam 's e shaor an sìth,
O'n chath 's o'n chòmhraig dh'éirich rium,
is mòran rium ri strì.

19 Cluinnidh an Dia ta làidir beò,
's bheir dòruinn orra 's pian:
Seadh fòs an Dia air mairionn ta,
's a bha o chian nan cian.
Is air an aobhar fòs nach 'eil
caochladh air bith 'nan staid,
Eagal an Tighearn uime sin
do thilg iad dhiubh air fad.

20 A làmh do shin 'nan aghaidh sud,
a bha an siochaint ris:
A chumhnant is a nasgadh dlùth,
gu fealltach orra bhris.
21 Bu shleamhna briathra 'bhéil na'n t-im,
ach cogadh cruaidh 'na rùn:
Bu bhuige 'chainnt na oladh thlàth,
's i ghnàth mar chlaidheamh rùisgt'.

22 Ach tilg-sa t'eallach throm air Dia,
's e ni do chumail suas:
Cha leig e 'm feasd do'n fhìrean chòir,
o 'shocair féin gu'n gluais.
23 Ach thus', a Thighearna nam feart,
a'd' chorruich cheirt gu geur,
An slochd d'am milleadh tilgidh tu
an aitim ud gu léir:

Na daoine sligheach fuileachdach,
cha mhair iad leth an làith':
Ach annad cuiridh mis', a Dhé,
mo dhòchas is mo dhòigh.

SALM LVI.

ORMSA dean iochd, a Dhé, oir b'àill,
le duin' mo shlugadh suas:
A tha gu dian ga m' shàruchadh
gach là le cogadh cruaidh.
2 Seadh b'àill le m'eascairdibh gun iochd
mo shlugadh suas gach là:
Oir 's lìonmhor iad tha cogadh rium
gun aobhar no cion-fàth.

3 An làithibh m'eagail earbam riut:
an Dia, a bhriathar féin
4 Ard mholaidh mi, is ann an Dia,
chuir mi mo dhòigh gu treun.
Cha ghabh mi gealtachd uime sin,
's am feasd cha'n eagal leam,
Na dh'fheudas feoil a dheanamh orm
do lochd, le iomairt theann.

5 Mo bhriathar tha iad fiaradh fòs,
gach là mar 's toileach leò:
Chum doilgheis agus dochair dhomh
ta 'n smuainte-san gach lò.
6 Tha iad le chéil' a' cruinneachadh,
is iad 'gam folach féin,
A' feitheamh m'anam', air bhith dhoibh
ro-fhurachar mu m'cheum.

7 Gu saor an téid iad as mar sin,
le'n eucoir mhòir gun tàmh?
A' d'fheirg-sa leig am pobull sìos,
a Thighearna le d' làimh.
8 Mo sheachrain air an àireamh leat,
a'd' shearraig taisg mo dheòir:
Nach 'eil iad ann ad leabhar shìos,
air chuimhne sgrìobht' gach uair?

9 Mo naimhde pillidh air an ais,
tràth ghaiream ort gu teann:
Is aithne dhomhsa so gu beachd,
oir tha Iehobhah leam.
10 An Dia, a bhriathar molaidh mi:
molam an Dia a reachd;
11 An Dia do chuireadh leam gu treun
mo dhòchas féin gu beachd.

Is air an aobhar ud, a Dhé,
cha'n eagal idir leam
Na dh'fheudas duin' a dheanamh orm,
nach 'eil dheth féin ach fann.
12 Do bhòide ta iad ormsa, Dhé:
is iocam dhuit-sa cliu.
13 Oir m'anam bochd gu saor o'n bhàs,
gu gràsmhor dh'fhuasgail thu:

Nach coimhead thu mo chosa fòs
o shleamhnachadh ni's mò,
A chum gu'n gluais mi 'm fianuis Dhé
an solus dhaoine beò.

SALM LVII.

DEAN tròcair orm, a Dhia nan gràs,
dean tròcair orm gach rè,
Oir annad-sa tha m'anam truagh
a' cur a dhòigh gu léir:
Is gabhaidh mi fo sgàil do sgéith
mo thearmunn is mo neart,
Gu ruig an uair sin anns an téid
na h-uilc ud uile thart'.

2 Eighidh mi ris an Dia a's àird':
ri Dia ta làidir treun,
A chuireas leam gach cùis gu crìch,
mar chì e ormsa feum.
3 Cuiridh e neart o nèamh, do m' dhion
o bheum an fhir le'm b'àill
Mo shlugadh; cuiridh Dia a mach
'fhìrinn 's a ghràs gun dàil.

4 Tha m'anam bochd an còmhnuidh fòs
am builsgean leòmhan garg',
Am measg na dream a'm' luidh' a taim
air lasadh ta le feirg:
Daoine, 'g am bheil am fiacla fòs
mar shleagh 's mar shaighde geur;
Mar chlaidheamh guineach, 's amhluidh sin
an teangadh-san gu léir.

5 Os ceann nan nèamh, Dhia, tog thu féin;
os ceann gach tìr' do ghlòir.
6 Air son mo cheuma ghleus iad lion,
chrom m'anam sìos gu làr:
Slochd romham chladhaich iad, is thuit
iad féin san t-slochd a rinn.
7 'S gleusta mo chridhe, 's gleust', a Dhé,
dhuit canam moladh binn.

8 Mosgail mo ghlòir, 's a shaltair fòs,
a chlàrsaich dùisg an àird:
Air maduinn mosglam féin gu moch,
Is seinneam ceòl gu h-àrd.
9 Dhia, measg a' phobuill, molam thu;
dhuit seinneam measg an t-sluaigh:
10 Oir t'fhìrinn is do thròcair mhòr,
gu nèamh nan neul chaidh suas.

11 Arduichear thus', a Dhia nam feart,
os ceann àrd-nèamh nan speur:
Is togar suas do ghlòir gu h-àrd,
os ceann gach tìr' gu léir.

SALM LVIII.

AN labhair sibhs', a choimhthionail,
an fhìrinn cheart neo-chlaon?
'S an tabhair sibh gu cothromach,
breth cheart, a chlann nan daoin'?
2 Is ann bhur cridh' tha sibh a' dealbh'
mòr aingidheachd gun tàmh:
'S air talamh tha sibh tomhas fòs,
fòreigin chruaidh 'ur làmh.

3 Luchd-uilc, o thig iad as a' bhroinn,
siùbhlaidh air slighe fhiair;
Tràth bheirear iad, air seachran théid,
a' labhairt bhreug gach ial.
4 An nimh mar nimh na nathrach ta:
mar nathair dhruid a cluas;
5 Ri guth nan druidh tha eagnaidh seòlt',
nach éisd, is fòs nach gluais.

6 Am fiacla bris, a Dhé, 'nam beul:
a Thighearn làidir thréin,
Pronn fiacla agus tuisg ro-mhòr
nan leòmhan òg' gu léir.
7 Gu'n leaghadh iad, a' sìleadh sìos,
mar uisge ruith le gleann:
'S a shaighde bris, tràth chuirear e
a bhogh' air lagh gu teann.

8 Mar sheilcheig bhios a' leaghadh as,
rachadh iad as gu dian;
Mar thorraicheas an-abuich mnà
na faiceadh iad a' ghrian.
9 Mu'm mothaich seadh 'ur coireachan
o choille chrionaich teas,
Ni Dia, 's iad beò, 'na chorruich ghéir
le cuairt-ghaoith dhian an sgrios.

10 Bidh aoibhneas air an fhìrean chòir,
'nuair chì e 'n dioghaltas:
Is ann am fuil luchd-aingidheachd,
nighidh e fòs a chos.
11 Their duine 'n sin, gu bheil gun cheisd,
deadh dhuais aig daoinibh còir;
'S gu bheil air talamh fòs, gu beachd,
'na bhreitheamh Dia na glòir'.

SALM LIX.

TEASAIRG, is saor mi, O mo Dhia,
o m' naimhdibh dh'éireas rium.
2 O luchd an uilc ta fuileachdach,
dion mis', is cuidich leam.
3 Feuch, 'n aghaidh m'anam' luidh am fàth
is chruinnich daoine treun:
Cha'n ann, a Dhia, air son mo lochd
no cron a rinn mi féin.

4 A' ruith tha iad, gun chron a'm' thaobh,
's gu h-ullamh dol air ghleus:
Chum teachd do m'fhurtachd mosgail tràth,
is thoir fa'near am beus.
5 O Dhé nan sluagh, Dhé Israeil,
mosgail 's gu fiosraicht' leat
Na cinnich: 's na dean iochd air neach
gu h-aingidh bhris do reachd.

6 Air teachd do'n fheasgar pillidh iad:
a' donnalaich gu h-àrd,
Mar choin, mu'n bhail' a' cuairteachadh,
is amhluidh sin a taid.
7 Feuch, brùchdaidh iad a mach le'm beul;
'nam bilibh claidheamh geur;
Cò chluinneas sin, no bheir fa'near?
'se sud a's cainnt dhoibh féin.

8 Ach thusa, Dhia Iehobhah mhòir,
ni gàire fanoid riu;
Is mar bhall-magaidh bithidh fòs
na cinnich ann ad shùil.

9 Air son gur mòr 's gur maith do neart,
sìor-fheitheam ort a ghnàth:
Do bhrìgh gu bheil dhomh Dia nan dùl
'na dhìdean dlùth gu bràth.

10 Bidh Dia o'n tig mo thròcair chaomh,
dol romham air gach ceum:
'Se Dia bheir dhomh air m' eascairdibh,
mo rùn gu faic mi féin.
11 Mu'm bi mo phobull dìchuimhneach,
na marbh an aitim ud:
O Dhia ar sgiath, le d' chumhachd sgaoil,
's leag iad gu h-iosal fo'd.

12 Fa lochd an teangaidh, 's cainnt am béil,
'nan àrdan glacar iad:
Fa chùis nam mallachd, is nam breug
a labhair iad os àird.
13 Sgrios iad a' d' fheirg, sgrios iad gu tur,
is théid iad as gu dian:
Is tuigidh 'n sin gach uile thìr,
rìgh Iacoib gur e Dia.

14 'S air teachd do'n fheasgar pilleadh iad,
a' donnalaich gu h-àrd,
Mar choin, mu'n bhail' a' cuairteachadh,
is amhluidh bitheadh iad.
15 Ag iarraidh bìdh gu seachranach,
's gu luaineach ann an teinn;
A' deanamh gearain anns an oidhch',
mur bi an sath 'nam broinn.

16 Ach mise molar leam do neart;
gu moch a' seinn do ghràis,
Air son gur tu mo thearmunn treun,
's mo dhaingneach féin 's gach càs.
17 'S tu féin mo neart, dhuit canam fonn,
'se Dia mo dhìdean treun:
'Se 'n Dia sin féin rinn tròcair orm,
's a chuidich leam a'm' fheum.

SALM LX.

A DHE, do thilg thu sinne uait,
dh' fhuadaich thu sinn air fad,
Oir bha thu ruinn an corruich ghéin;
pill ruinn thu féin gu grad.
2 Chuir thus' an talamh trom air chrith;
is fòs do bhris thu e:
Slànuich a bhriseadh, oir gu beachd
air criothnachadh tha e.

3 Do thaisbein thusa nithe cruaidh
do'n t-sluagh a's leat le còir:
Fion buaireasach chuir uamhunn oirnn,
thug thusa dhuinn r'a òl.
4 Is thug thu bratach àrd, a Dhé,
do'n dream d'an eagal thu:
A chum gu sgaoilteadh sud a mach,
bhrìgh fìrinn duit le cliu.

5 O dhaorsa chum gu saorar leat
do phobull ionmhuinn féin:
Eisd rium, is slànuich mi gu grad
le d' dheas làimh làidir thréin.
6 'Na naomhachd labhair Dia nam feart,
bidh aoibhneas orm nach gann:
Air Sechem ni mi roinn gu ceart,
gleann Shucoit toimhsear leam.

7 'S leam Gilead le dlighe cheirt,
Manaseh 's leam gu beachd,
'S i treubh Ephraim neart mo chinn,
bheir Iudah mach mo reachd.
8 Is soitheach-ionnlaid Moab dhomh;
tilgeam thar Edom thruaigh
Mo bhròg; is ni mi caithream binn
thar Palestin le buaidh.

9 Cò bheir do'n chaithir dhaingein mi?
's gu Edom bheir gu ceart?
10 Nach tusa, Dhia, le'n d' thréigeadh sinn?
's nach deachaidh mach le 'r feachd?
11 O thrioblaid tabhair còmhnadh dhuinn',
oir 's dìomhain furtachd dhaoin'.
12 Tre Dhia ni sinne treubhantas,
'se shaltras naimhde fuidh'n.

SALM LXI.

RI glaodh mo ghearain éisd, a Dhé,
is m'urnuigh thoir fa'near.
2 O iomall talmhainn éigheam riut,
's mo chridhe trom fo smal:

Dhia, treòraich chum na carraig mi
a's àirde na mi féin.
3 Bu tearmunn thu, 's bu chaisteal dhomh
o m'eascairdibh gu léir.

4 A'd' phàilliun naomh ni mise tàmh
gach aimsir is gach tràth:
Mo dhòigh fo dhubhar sgàil' do sgéith,
cuiridh mi féin gu bràth.
5 Oir chuala tu mo bhòide naomh',
's an gealladh a thug mi:
Oighreachd na muinntir thug thu dhomh
d'an eagal t'ainm, a Dhé.

6 Buan shaoghal agus aimsir chian
bheir thusa, Dhia, do'n Righ:
Mar iomadh ginealach is linn,
a bhliadhnacha 's tu ni.
• Mairidh e buan am fianuis Dé,
gu bunaiteach 's gu bràth:
Tròcair is fìrinn deasaich dha,
g'a choimhead-san gach tràth.

8 Mar sin gu siorruidh seinneam cliu
do t'ainm ro-uasal àrd,
'S mo bhòide naomha dìolam dhiut,
o là gu là gu bràth.

SALM LXII.

Le foighidinn tha m'anam bochd
feitheamh air Dia gu beachd:
'S ann uaith tha furtachd agus fòir
orm air gach taobh a' teachd.
2 'Se mhàin a's carraig dhìdein dhomh,
is m'fhurtachd e ro-dheas:
Mo thearmunn dìleas e faraon,
gu mòr cha ghluaisear mis'.

3 Cia fhad a dhealbhar aimhleas leibh?
làn-mharbhar sibh gu beachd,
Mar bhall' air chrith, 's mar ghàradh dh'aom,
tha leagadh oirbh a' teachd.
4 O urram àrd ga thilgeadh sìos
tha 'n comhairlean a' ruith:
'Si 's miann leo breug: beannachd 'nam beul,
ach mallachd an taobh stigh.

5 O m'anam feith gu foighidneach
ri Dia a mhàin mar chleachd:
Oir ann-san tha mo mhuinghin threun,
's mo dhòchas féin gu beachd.
6 'Se mhàin a's carraig dhìleas dhomh,
'se mhàin mo shlàinte dheas:
Mo thearmunn daingean e faraon,
mar sin cha ghluaisear mis'.

7 Mo shlàinte ta 's mo ghlòir an Dia,
ris earbam féin a ghnàth:
Carraig mo neirt, 's mo thearmunn treun,
'se Dia, gu buan 's gu bràth.
8 O phobull, cuiribh ann an Dia
bhur dòchas anns gach àm;
'Na fhianuis dòirtibh mach 'ur cridh':
'se Dia ar tearmunn ann.

9 'S ni dìomhain daoine beag' gu fior,
tha daoine mòr' 'nam bréig:
Air meidh ri'n tomhas, 's eatruim' iad
na dìomhanas gu léir.
10 Na h-earb á fòirneart, 's na dean uaill
á reubainn no droch bheart:
Na socruich fòs do chridh' air stòr,
'n tràth chinneas saoibhreas leat.

11 Do labhair Dia aon uair a mach:
sud chualas uair no dhà,
Gur leis an Dia ta cumhachdach
treis agus neart gach là.
12 Tròcair, a Thighearn, buinidh dhuit,
is gràsa mòr faraon:
Oir bheir thu réir a ghnìomhara,
a luigheachd do gach aon.

SALM LXIII.

O DHIA, is tu mo Dhia, gu moch
iarraidh mi thu gach là:
Ro-thartmhor a ta m'anam bochd,
an geall ort féin a ghnàth;
Tha miann, is ciocras mòr air m'fheoil,
an geall ort féin gach àm,
An tìr ro-thioraim, thartmhoir, theith,
gun uisg' air bith bhi ann.

2 Do chumhachd chum gu faicinn féin,
's do ghlòir a ta ro-chaomh;
A réir mar chunncas roimhe thu,
le cliu a' t'àros naomh.
3 Air son gur fearr na beatha fòs
do chaolmhneas gràdhach caoin.
Ard-mholadh dhuit le h-iomadh cliu
mo bhile bheir faraon.

4 Mar sin an cian a bhios mi beò,
beannaicheam thu a ghnàth:
Is ann ad naomh-ainm togam suas
mo làmhan riut gach tràth.
5 Sàsuichear m'anam mar le smior,
's le saill ro-reamhar réidh:
Is bheir mo bheul 's mo bhile dhuit
àrd-mholadh ait, a Dhé:

6 'N tràth ni mi air mo leabaidh fòs,
do chuimhneachadh le tlachd,
'S an àm na faire smuaineach' ort,
a' dol do'n oidhche thart'.
7 Air son gur tu b'fhear cabhair dhomh
a Thighearn is a Dhé;
Bidh aoibhneas agus aiteas orm,
fo dhubhar sgàil do sgéith.

8 Tha m'anam leantuinn riut gu dlùth:
do dheas làmh chum mi suas.
9 Luchd iarraidh m'anam' bhochd g'a sgrios,
théid iadsan sìos do'n uaigh.
10 Le faobhar claidheimh agus arm
sìos tuitidh iad gu làr:
Mar chuibhrionn do na sionnachaibh
do nìthear iad le tàir.

11 Ach aoibhneach bidh an righ an Dia:
na lùghas e gun bheud
Ni iadsan uaill: ach druidear beul
gach ti a labhras breug.

SALM LXIV.

TRATH ni mi urnuigh riut, a Dhé,
thoir éisdeachd dhomh gu luath:
O eagal nàmhaid coimhid fòs,
gu tèaruint' m'anam truagh.
2 O chomhairl' dhìomhair dhaoine daoi
o ionnsuidh ghairbh faraon
Luchd deanamh uilc is aingidheachd,
cuir folach orm gu caoin.

3 An teangadh féin do gheuraich iad,
mar chlaidheamh guineach geur;
Tha'm bogb' air lagh, 's an saighde deas,
's iad briathra searbh am béil;
4 Gu'n caitheadh iad an dìomhaireachd
an neach sin foirfe ta;
Gu h-obann taid 'ga chaitheamh fòs,
gun eagal is gun sgàth.

5 A' gabhail misneich taid san olc,
's a labhairt tric le chéil'
Mu leagadh lìon an uaignidheas,
ag ràdh, Cò 'n ti d'an léir?
6 Gach olc do rannsaich iad a mach
seadh rinn iad sgrùdadh geur,
An rùn a stigh 's ro-dhomhain e,
's an cridhe mar an ceudn'.

7 Ach saighead tilgidh orra Dia,
bhios guineach agus geur;
Grad-bhuailear agus lotar iad,
'g an gortuchadh gu léir.
8 Mar sin bheir iad-san orra féin
toradh an teang' gu grad:
Gach uile neach d'an léir an dòigh,
teichidh iad uath' am fad.

9 Mòr-eagal bithidh air gach neach,
is nochdaidh obair Dhé:
Oir bheirear leo gu glic fa'near
an gnìomh ud a rinn e.
10 Ni 'm fìrean aoibhneas mòr an Dia,
a' cur a dhòchais ann:
'S gach neach 'g am bheil an cridhe ceart
ni gairdeachas nach gann.

SALM LXV.

THA ann an Sion feitheamh ort
moladh, a Dhé, gun dìth:
'S ann duit a dhìolar fòs gu pailt
a' bhòid mar ghealladh i.

2 O thus' a dh'éisdeas urnuigh ghlan,
'S ann thugad thig gach aon.
3 Mo sheachrain tha an uachdar orm:
Glan tbus' ar peacaidh uainn.

4 'S beannaicht' an duine sin a chaoidh
a thaghar leatsa, Dhé,
'S a bheir thu fòs am fagus duit:
còmhnuidh a'd' chùirt gheibh e.
Sàsuichear sinn le maitheas mòr
do theach, 's do theampuill naoimh.
5 Le nithibh uamhasach, bheir dhuinn,
a'd' cheartas, freagradh caomh:

A Dhia ar slàinte, 's tn gu dearbh,
làn dòcbas crìch gach tìr';
'S na bheil san fhairge fada uainn,
an dòchas 's tu do shior.
6 Le 'neart-san shocruich sléibhte mòr',
e crioslaicht' fòs le treis.
7 'Se chaisgeas fuaim gach mara 's tuinn,
is comh-stri dhaoine leis.

8 Na daoine ta an còmhnuidh thall,
sna tìribh fad a mach,
Na uamhunn orra ta gu mòr,
do chomhar mìorbhuileach:
Is tusa bheir air dol a mach
na maidne gach aon là,
'S air dol an fheasgair mar an ceudn'
bhi aoibhinn ait a ghnàth.

9 An talamh tha thu fiosracbadh,
's 'ga uisgeachadh gu réidh:
Le amhainn Dé ta làn do'n uisg',
trom beartaich ni thu e.
Dhoihh arbhar tha thu deasachadh,
le d'fhreasdal caomha féin;
10 'S ag uisgeachadh le pailteas mòr,
nan iomairean gu mìn:

A sgrioban leagaidh tu a sìos,
le frasaibh ni thu tais;
A chinneas agus 'fhochann fòs,
beannaichidh tu le mais'.
11 Mu'n bhliadhna coron tha thu cur,
le d' mhaitheas féin, a Dhé;
Tha saill a' sileadh anns gach àit,
o d' cheumannaibh gu réidh.

12 Air cluainibh glas an fhàsaich luim,
nuas silidh iad gu mìn;
Na tulaich hheag', gach taobh a ta
làn aoibhneis agus gean.
13 Na cluainean air an sgeudachadh
le treudaibh anns gach àit;
Na glinn, le h-arbhar folaichte,
a' seinn le h-iolaich àrd.

SALM LXVI.

TOGAIBH, gach uile thìr gu h-àrd,
iolach do Dhia nan dùl.
2 D'a ainm ro-uasal seinnibh glòir,
a' tabbairt dha-san cliu.
3 Abraibh ri Dia, Cia h-uamhasach
gach heart do nìthear leat?
Oir géillidh dhuit do naimhde borb,
air son gur mòr do neart.

4 Sleuchdaidh gach uile thalamh dhuit,
ag iomradh ort gu binn:
Do t'ainm ro-uasal iongantach
ni'd moladh mòr a sheinn.
5 Thigibh an so is ambaircibh
air oibribh Dhé gu geur:
Ta uamhasach 'na ghnìomharaibh
air chloinn nan daoin' gu léir.

6 Mar thalamh tioram rinn e 'n cnan:
is trìd nan sruth bu luath
D'an cois chaidh daoine; 'nuair a bha
sinn ann-san ait le buaidh.
7 Le 'threun-neart riaghlaidh e a chaoidh;
na slòigh d'a shùilibh 's léir·
'S na h-àrdaicheadh luchd-eusaontais
gu h-amaideach iad féin.

8 O dhaoine, beannaichibh ar Dia,
àrd-mholaibh e gun chlos.
9 'Se chum ar n-anam beò, 'se bheir
nach carruichear ar cos.
10 Mar airgiod leaghta ghlan thu sinn
's tu dh'fhidir sinn, a Dhé:

11 Chuir umainn lìon, ar leasraidh chuir
fo dhòrainn is fo phéin.

12 Thug thu air daoinibh marcachd oirnn,
tre theine 's uisge chaidh;
A rìs gu h-ionad saoibhir réidh,
's tu féin thug sinn le buaidh.
13 Racham do d' thigh le ofrail-loisgt'
dhuit coimhlionam mo bhòid,
14 A ghealladh leam le fosgladh béil,
tràth bha mi 'n éigin mhòir.

15 Do'n fheudail reamhar, ìobairt-loisgt'
le tùis is saill nan reith';
Ofrail nam bò, 's nan gabhar fòs
sud bheir mi dhuit fa leth.
16 Thigibh, is éisdibh so, gach neach
air am bheil eagal Dé,
Gach maith do rinn air m'anam bochd,
sud aithriseam gu réidh.

17 Do ghlaodh mi ris gu h-àrd le m'bheul:
le m'theangaidh dh'àrdaich' e.
18 A'm' chridh' ma bheir mi spéis do'n olc,
cha 'n éisd an Tighearn mi.
19 Gu dearbh dh'éisd Dia rium: thug fa'near
guth m'urnuigh Righ nan dùl.
20 Moladh do Dhia, nior cheil a ghràs,
's mo ghuidh' nior chuir air cùl.

SALM LXVII.

GU'N deanadh Dia mòr thròcair oirnn,
's ar beannachadh a ghnàth:
Is togadh e gu gràsmhor oirnn
dealradh a ghnùis' gu bràth.
2 Chum fios do shlighe bhi gu fìor
's gach uile thir air bith:
Is iomradh air do shlàinte chaoimh
measg fhineacha fa leth.

3 Moladh am pobull thus', a Dhé:
moladh gach pobull thu.
4 Biodh gairdeachas air fineachaibh,
gu h-ait a' seinn do chliù:
Oir ceart-bhreth bheir thu air an t-sluagh,
riaghlaidh air thalamh iad.
5 Moladh gach pobull thus', a Dhé:
moladh iad thu 's gach àit.

6 'N sin bheir gach talamh is gach fonn
deadh thoradh trom gu pailt;
Is cuiridh Dia ar Tighearn oirnn
a bheannachadh gun airc.
7 Ni Dia ar beannachadh gun cheisd,
's bidh 'eagal-san gu fìor
Air gach aon neach a dh'àiticheas
fad iomaill crìch gach tìr'.

SALM LXVIII.

EIREADH ar Dia, is sgaoilear leis
an dream a's naimhde dha:
'S an aitim sin thug dhasan fuath,
teicheadh o 'ghnùis gu brath.
2 Mar sgapar deatach, fuadaich iad:
mar leaghas teine céir,
Mar sin gu sgriosar droch dhaoin' as
á fianuis Dhé gu léir.

3 Ach gairdeachas air daoinibh còir,
is aoibhneas gu'n robh ac'
Am fianuis Dhé, le luathghair mhòir,
's iad suilbhir agus ait.
4 Seinnibh do Dhia, sior-mholaibh 'ainm
àrdaichibh 'n Ti a ta
Marcachd air nèamh, tre 'ainm-san IAH,
bibh ait 'na làth'r a ghnàth.

5 Do dhìlleachdain is athair Dia;
do bhantraichibh gun neart,
An tigh a naomhachd tha e gbnàth
'na bhreitheamh dìreach ceart.
6 Suidhichidh Dia an teaghlaichibh
an dream tha uaigneach truagh:
Is saoraidh e gu tròcaireach
na hheil fo chuibhreich chruaidh;

Ach meud 's a bhios gu h-eucorach
ri ceannairc is ri lochd,
Ni iadsan comhnuidh bbunaiteach
am fearann tioram bochd.
7 Air ceann do shluaigh tràth dh'imich thu,
a Dhé, san fhàsach chruaidh;

Chriothnaich an talamh, shil an speur,
an làthair Dhé nan sluagh:

Sliabh Shinai féin tha daingean àrd,
chriothnaich is luaisg gu mòr
An làthair Dhé, Dé Israeil,
tha urramach an glòir.
9 Shil thusa, Thighearna, gu pailt
frasan a nuas gun dìth;
Is shuidhich agus dh'fhurtaich thu
air t'oighreachd, is i sgìth.

10 Bha fòs do choimhthional 's do shluagh
'nan còmhnuidh innt', a Dhé,
Do d' mhaitheas rinn thu deasachadh
do d' dhaoinibh hochda féin.
11 An Tighearna ta làidir treun,
leig e a ghuth a mach,
'S a' chuideachd sin a dh'fhoillsich e
bu lionmhor iomarcach.

12 Rìghrean nan armailte 's nam feachd,
an sin le deifir theich:
'S ise a dh'fhuirich aig an tigh,
bha 'n sin a' roinn na creich'.
13 Measg phota luidh sibh, ach bidh sibh
mar sgiath nan colman luath,
Foluicht' le h-airgiod, is an cleit'
le h-òr a's deirge snuadh.

14 Tràth sgaoil Dia uile-chumhachdach
na rìghrean innt' a steach:
'N sin bha i geal mar Shalmon àrd,
's i uile làn do shneachd.
15 An sliabh ud, Dhé, is cosmhuil e,
ri Basan measg nam beann,
Mar Bhasan mòr is amhluidh e,
gu h-àrd a thog a cheann.

16 C'ar son a leum sibh, bheannta àrd?
's e so àrd-thulaich Dhé,
Am miann leis tàmh, is bithidh e
'na chòmhnuidh ann gach rè.
17 Tha carbaid Dhé 'nam fichead mìl';
mìlte do ainglibh treun':
'Na theampull naomh tha Dia 'nam measg,
ionnan 's 'na Shinai féin.

18 Is chaidh thu suas air ionad àrd,
thug hruid am braighdeanas,
Do dhaoinibh fhuair thu tiodhlaca,
le'n dean thu toirbheartas:
'S ann cheanafòs do'n mhuinntir ud
ro-cheannairceach a ta,
A chum gu'm biodh Iehobhah Dia
'na chòmhnuidh ac' a ghnàth.

19 Dia gu ma beannaicht' gu robh e,
tha dòrtadh oirnn gach lò
A thiodhlaca, 'se Dia ar slàint',
an Dia a chum sinn beò.
20 Is leinn an Dia ta làidir treun,
ni cabhair anns gach càs:
Do Dhia Iehobhah buinidh fòs
làn-teasairginn o'n bhàs.

21 Ach ceann a naimhde brisidh Dia;
is claigionn greannach cruaidh
An fhir a dh'imicheas gu dàn
'na chionta féin gach uair.
22 Deir Dia, Bheir mise air an ais
mo shluagh o Bhasan àrd;
'S o dhoimhneachd fairge bheir mi rìs,
a nìos iad le mòr bhaigh.

23 Chum ann am fuil do naimhde dian,
do chos gu'n deanar dearg,
'S gu'n tumar fòs 'nam fuil-san féin
teangadh do mhadradh garg'.
24 Do thriall-sa chunnaic iad, a Dhé,
a Thighearna ro-chaoimh,
'S e triall mo Thighearn is mo Righ,
's ann anns an àros naomh.

25 Luchd-òrain dh'imich iad air tùs,
luchd-inneil ciùil a rìs:
'Nam measg a' bualadh thiompan fòs
na maighdeana gu mìn.
26 Deanaibh-sa Dia a bheannachadh,
'nur coimhthional le chéil',
Eadhon Iehobhah Dia nam feart,
o thobar Israeil.

27 Beniamin beag le'n triath an sud,
bha prionnsan Iudah ann,
Le'n comhairl', prionnsan Naphtali,
is prionnsan Shebuluin.
28 Do Dhia 'se dh'àithn is dh'orduich dhuit
do neart is fòs do threòir:
An gnìomh a rinn thu air ar son,
neartaich, a Dhé na glòir'.

29 Air son do theampuill naoimh, a Dhé,
ta aig Ierusalem,
Do bheir na rìghre ta mu'n cuairt
deadh thiodhlaca dhuit féin.
30 Thoir achmhasan do luchd nan sleagh,
's do chuideachd mhòir nan tarbh,
Do laoghaibh fòs a' phobuill ud,
thoir achmhasan gu garbh,

Le mìribh airgid gus an géill
iad sud gu léir do d' smachd:
Sgaoil thus' am pobull ud, a Dhé,
a ghabh do'n chogadh tlachd.
31 Thig prionnsan mòr o'n Eiphit mach,
's ni Etiopia fòs
A làmhan shìneadh mach gu luath
ri Tighearna na glòir'.

32 O rìoghachdan an domhain mhòir,
seinnibh do Dhia gu grinn;
Do'n Dia a's Righ 's a's Tighearn ann,
seinnibh-sa moladh hinn.
33 Do'n mharcach àrd air nèamh nan nèamh,
ta ann o'n aimsir chéin:
Feuch, tha e cur a mach a ghuth',
a ghuth' ta làidir treun.

34 Sìor-thugaibh neart do Dhia: oir tha
a ghlòir thar Israel,
'S a threis a ta sna nèamhaibh àrd,
's an neulaibh tiugh' nan speur.
35 O d' naomh-thigh 's uamhasach thu Dhé:
Dia Israeil gu beachd,
D'a phobull bheir sàr-neart is treòir:
's beannaichte Dia nam feart.

SALM LXIX.

O TEASAIRG mise, Dhé mo neart,
oir dhòirt na tuilte orm,
Is thàinig fòs air m'anam bochd
na h-uisgeacha le toirm.
2 An làthaich dhomhain tha mi'n sàs,
gun àit an seasainn ann;
Le h-uisgibh domhain ghlacadh mi,
is sruth dol thar mo cheann.

3 Taim sgìth le m' ghlaodhaich; agus tha
mo scornan loisgt' le tart:
Mo shùile ta air failneachadh,
feitheamh air Dia nam feart.
4 Is lionmhoire na falt mo chinn
mo naimhde gun chion-fàth,
'S an dream ud fòs le'm b'àill mo chlaoidh
ro ghuineach làidir ta.

An sin an ni nach d'thug mi leam,
dh'aisig mi uam gu beachd.
5 Dhia, 's fiosrach thu air m'amaideachd,
cha'n fholuicht' ort mo lochd.
6 Nàir air mo sgàth-sa, Dhé, na leig,
O Thighearna nan sluagh,
Air neach air bith do'n aitim ud
tha feitheamh ort gach uair;

An dream sin, O Dhia Israeil,
ga d'iarraidh féin a ta,
Na leig gu bràth fo nàire iad,
no masladh air mo sgàth.
7 Oir masladh dh'fhuiling air do sgàth;
lìonadh mo ghnùis le nàir'.
8 Do m' bhràthraibh is fear coigreach mi,
coimheach aig clonn mo mhàth'r.

9 Le eud do theach-sa shluigeadh mi;
meud 's a bheir masladh dhuit,
'S ann orms' an toibheum sud gu léir
gu leth-tromach a thuit.
10 M'anam tràth thraisg, 's a rinn mi gul,
'n sin mhasluich iad mo ghnìomh.
11 'S 'nuair chuir mi umam eudach saic,
ball-magaidh rinn iad dhìom.

12 Dhoibhsan a shuidheas anns a' gheat',
's cùis chòmhraidh mi gach là;

do luchd na misg' ri àm am pòit',
a'm' òran tha mi ghnàth.
13 Ach mise, Dhé, ni'm urnuigh riut,
san uair a's taitneach leat:
Eisd rium, a Dhé, réir meud do ghràis,
le d' chabhair fhior thoir neart.

14 O'n làthaich saor mi, O mo Dhia!
chum fuidh nach rachainn sìos:
O luchd mo mhi-ruin teasairg mi,
's o dhoimhneachd uisge nìos.
15 Na rachadh tharum tuilteach uisg',
na sluigeadh doimhneachd mi,
An slochd na druideadh orm a bheul
gu h-iomlan chum mo chlaoidh.

16 Eisd rium, O Dhia, oir 's maith do ghràs:
pill rium a'd' thròcair phailt.
17 Do ghnùis na ceil air t'òglach féin
éisd rium gu luath, 's mi'n airc.
18 Ri m'anam druid, is fuasgail e:
o m' nàmhaid dean mo dhìon.
19 Mo mhasladh, m'eas-urram, 's mo nàir',
's mo naimhde, 's léir dhuit féin.

20 Le toibheum tha mo chridhe brist',
is mi gu h-iarganach:
Dh'iarr mi luchd truais is comhfhurtachd,
is dhiubh cha d'fhuaras neach.
21 Seadh, thug iad domblas dhomh mar bhiadh,
's am lotadh thug fion geur.
22 Mar eangach dhoibh gu robh am bord;
's mar rib an àgh gu léir.

23 Gun léirsinn biodh an sùilean dall,
's an leasraidh ghnàth air chrith.
24 Dòirt orra t'fhearg, 's le d'chorruich ghéir
glac iad gach uair sam bith.
25 Mar fhàsach lom gun àiteachadh
gu robh an tàmh 's an teach,
Is anns na pàilliunaibh bu leo
còmhnuidh na gabhadh neach.

26 Oir lean iad le dian-fhoireigneadh
an ti a bhuaileadh leat;
Is labhair iad chum doilgheis mhòir,
do'n dream a rinn thu lot.
27 Cuir ciont' ri 'n aingidheachd, 's na leig
a'd' cheartas iad a steach:
28 A leabhar fòs nam beò gu tur
dubhar iad sud a mach;

Is maille ris na fireanaibh
a bhuincas duit gun cheisd,
Is ann an àireamh dhaoine còir
na sgrìobhar iad am feasd.
29 Ach mise ta gu h-ainnis bochd,
is làn do bhròn faraon:
Togadh do shlàinte mi an àird,
a Dhé, gu gràsmhor caoin.

30 Le h-òran binn sior-mholaidh mi
deadh ainm mo Dhé gach là,
'S a chliù-san fòs sior-thogar leam
le buidheachas gu h-àrd.
31 'S fearr leis an Tighearn sud gu mòr
na damh ta adharcach,
No iobairt fòs a bheireadh neach
do bhiorach crobhanach.

32 Na daoine séimh tràth chi iad so,
bidh aoibhneach ait gu leòr;
Is bidh 'ur cridh'-sa beò gu bràth
ta 'g iarraidh Dhé na glòir'.
33 Ri bochdaibh éisdidh Dia, 's cha dean
tàir air a phriosanaich.
34 Nèamh, muir, is tìr, gu moladh e,
's gach ni ta gluasadach.

35 Oir bailte Iudah togaidh Dia,
is saorar Sion leis,
A chum gu meal iad i gu buan,
'ga h-àiteachadh am feasd.
36 Do shliochd a sheirbhiseach gu fior,
is sealbh ro-dhìleas i;
'S an dream a bheir d'a ainm-san gràdh,
sior-chòmhnuidh innte ni.

SALM LXX.

IEHOBHAH Dhia, gu m' theasairginn,
's gu m' chòmhnadh, deifrich ort.
2 Biodh nàir' is amhluadh air an dream
ta 'g iarraidh m'anam' bhochd:
Pillear an dream ud air an ais,
le 'm miann mo lochd a ghnath,
Mòr amhluadh gu robh orra sud,
is rughadh gruaidh gach là.

3 Gu pillear iadsan air an ais,
mar thuarasdal d'an nàir',
An dream a their gu fanoideach,
Aha, aha, le tàir.
4 Aoibhneas is aighear, do gach neach
ga d' iarraidh féin a ta:
Is abradh iad le 'n toigh do shlàint',
Dia gu ma mòr, a ghnàth.

5 Ach mise ta gu h-ainnis bochd,
a m'ionnsuidh greas, a Dhia:
Mo chabhair thu, 's mo shlànuighear
moille na dean, mo Thriath.

SALM LXXI.

'SANN riut a ta mi 'g earbsadh, Dhé;
nàir' orm am feasd na biodh.
2 A'd' cheartas fòir, thoir orm dol as:.
aom rium do chluas, saor mi.
3 A'd' charraig còmhnnidh bi-sa dhomh,
d'an tàthuicheam do shior:
Mo chaisteal, is mo dhaingneach thu,
thug àithne chum mo dhìon.

4 A làimh nan aingidh, O mo Dhia,
dean fuasgladh dhomh a'm' chruas,
A làimh na muinntir eucoraich,
a ta gun iochd, gun truas.
5 Oir 's tusa, Thighearna mo Dhia,
mo dhòchas ann am fheum:
O aois is aimsir m'òige nuas,
mo mhuinghinn thu ro-threun.

6 'S ann leatsa chumadh mise suas,
o thain'geas as a' bhroinn;
A bolg mo mhàthar bhuin thu mi,
sior-mholam thu gu binn.
7 Mar aobhar iongantais, a Dhé,
aig mòran a ta mi;
Ach 's tusa 's tèarmunn dìleas dhomh,
's mo spionnadh mòr gun dìth.

8 Lìonar mo bheul le d' mholadh-sa,
's le t'urram féin gach lò.
9 Na tilg mi dhìot a'm' aois; 's na tréig
'n tràth dh'fhàilnicheas mo threòir.
10 Oir m'aghaidh mheud 's is naimhde dhomh
labhair gu sgaiteach geur:
'S an dream ta brath air m'anam bochd,
ghabh comhairle le chéil',

11 Ag ràdh, Do thréigeadh e le Dia,
leanaibh e nis gu teann,
Is glacaibh, oir g'a theasairginn,
cha'n 'eil neach idir ann.
12 A Dhé, na bi-sa fada uam;
fòir orm, mo Dhia, gu luath.
13 Biodh nàir' is claoidh air m'eascairdibh,
'g am bheil do m'anam fuath:

Masladh is nàire fol'cheadh iad,
tha 'g iarraidh m'uilc gach lò.
14 Sior-earbam riut, is seinnidh mi
do chliu ni 's mò, 's ni's mò.
15 Labhraidh mo bheul air t'fhìreantachd,
's do shlàint' gach là gun sgìos:
An àireamh sud aig lìonmhoireachd
cha'n fheudar leam chur sìos.

16 Tre neart an Tighearna mo Dhia,
fòs gluaisidh mi a ghnàth:
Is ni mi sgeul air t'fhìreantachd,
t'fhìreantachd féin a mhàin.
17 O m'òige rinn thu teagasg dhomh,
a Thighearn is a Dhé:
Is chuir mi t'oibre iongantach
gu ruige so an céill.

18 A nis air bhi dhomh aosmhor liath,
na tréig mi, Dhia nam feart:
Gu taisbeanainn do neart 's do threis,
do'n àl a t'ann, 's ri teachd.
19 'S ro-àrd do cheartas féin, a Dhé,
is rinn thu bearta mòr:
O Dhia, cò e a's cosmhuil riut,
no choimeas riut is còir?

20 Trioblaid ro-mhòr is an-shocair,
's tu thaisbein dhomh, a Dhé;

Ath-bheothaichidh, is bheir thu rìs
o dhoimhneachd talmhainn mi.
21 Mo mhòrachd cuiridh tus' am meud,
's bheir sòlas air gach taobh.
22 Air saltair molam thu, mo Dhia,
seadh t'fhìrinn ta ro-chaomh.

Is seinneam dhuit air clàrsaich bhinn,
O Aoin naoimh Israeil.
23 Mo bhilean ni mòr-ghairdeachas,
tràth sheinneam dhuit le m' bheul:
Bidh subhachas is aolbhneas mòr
air m'anam féin, a Dhé,
A shaoradh leat gu tròcaireach
o 'thrioblaidibh gu léir.

24 Is bidh mo theang' air t'fhìreantachd
ag iomradh feadh an là:
Oir nàir' is amhluadh fhuair an dream
'g iarraidh mo lochd a ta.

SALM LXXII.

DHIA, thoir do bhreitheanas do'n righ,
is t'fhìreantachd d'a mhac.
2 Bheir esan ceart bhreth air do shluagh,
's do d' bhochdaibh còir 'nan airc.
3 Na sleibhtean àrda bheir a mach
slochaint do'n t-sluagh gu pailt;
Is bheir na tulaich bheaga sìth
le fìreantachd gun airc.

4 Air daoinibh bochd a' phobuill fòs
bheir esan breth gu ceart;
Is clann nan ainnis saoraidh e,
mìn-bhrisidh luchd ain-neirt.
5 Am feadh bhios grian is gealach ann,
freasdal do'n là 's do'n oidhch',
Bidh t'eagal orra-san gu mòr,
o linn gu linn a chaoidh.

6 Mar uisge air an fhaiche bhuaint'
is amhluidh thig e nuas:
Mar fhrasaibh dh'uisgicheas am fonn,
is ionnan sin a ghràs.
7 R'a linn-san bidh na fìreanaich
gu h-ùr a' fàs le blàth:
'S am feadh a bhios a' ghealach ann,
bidh siochaint pailt a ghnàth.

8 Bidh uachdranachd aig mar an ceudn'
o thuinn gu tuinn gu sìor,
Is ruigidh sud o'n amhainn mhòir,
gu iomall crìch gach tìr'.
9 Luchd-còmhnuidh fòs an fhàsach chruaidh
sleuchdaidh iad sìos 'na làth'r;
A naimhdean imlichidh an ùir,
a' tabhairt ùmhlachd dha.

10 Righ Tharsis, is nan eileanan,
tiodhlacan bheir iad uath',
Bheir rìghrean Sheba, Seba fòs,
tabhartais dha gu luath.
11 Seadh, fòs 'na fhianuis sleuchdaidh sìos
gach righ air thalamh ta:
'S gach ginealach air feadh gach tìr,
dha seirbhis ni a ghnàth.

12 An t-ainnis bochd gun chuideachadh,
saoraidh tràth dh'éigheas ris.
13 'S ni acarachd ri truaghan bochd,
is dionar 'anam leis.
14 'Se theasairgeas an anam fòs
o fhoill 's o fhòirneart gheur:
Is fòs 'na shùilibh-san gun cheisd,
's prìseil am fuil gu léir.

15 Bithidh e beò gu maireannach,
òr Sheba bheirear dha
Gnàth-urnuigh nithear air a shon,
is molar e gach là.
16 San talamh cuirear dorlach sìl,
air bhàrr nan sliabh 's nam beann;
Is bidh a thoradh trom air chrith,
mar Lebanon nan crann.

An dream a ta sa' chaithir mhòir,
bidh toradh orr' is blàth
Gu lìonmhor, mar is dual do'n fheur
air thalamh fàs a ta.
17 Bidh 'ainm-san buan gu suthain sìor,
co-mhaireann ris a' ghréin;
Is ann-san beannaichear gach slògh;
is beannaichear leo e féin.

18 Beannaicht' gu robh an Tighearn Dia
Dia Israeil a ghnàth,
An ti a mhàin ni mìorbhuile
le treis is neart a làimh.
19 Beannaicht' gu robh gu sìorruidh buan
ainm glòrmhor uasal féin;
Lìonadh a ghlòir gach uile thìr,
Amen, agus Amen!

SALM LXXIII.

GU fìrinneach tha Dia ro-mhaith
do phobull Israeil,
Do'n dream 'g am bheil an cridhe glan,
tha Dia dhoibh maith d'a réir.
2 Ach air mo shon-sa, 's beag nach d'aom
mo chosa uam gu grad:
Cha mhòr nach d'rinn mo cheuma fòs
sleamhnachadh uam air fad.

3 Ri amadanaibh ghabh mi tnù,
ri faicinn soirbheis daoi.
4 Oir cuibhrichean cha'n 'eil 'nam bàs
neart làidir 's leo gun dìth.
5 Mar dhaoinibh eile cha'n 'eil iad
fo thrioblaid no fo leòn:
'S cha'n 'eil iad air an sàruchadh
mar chàch le piantaibh mòr'.

6 Ardan mar shlabhraidh, uime sin,
'g an cuairteachadh a ta;
Am fòirneart féin 'g an còmhdachadh
mar eudach thart' a ghnàth.
7 An sùile sultmhor tha le saill:
an tòic chaidh thar am miann.
8 Is truaillidh iad, 's air fòirneart geur
labhraidh gu h-aingidh, dian.

9 An aghaidh fòs nan nèamh 's nan speur,
am beul do thog iad suas;
Air feadh na talmhainn is na tìr'
an teangadh-san do ghluais.
10 Fa'n aobhar ud gu ruige so,
a shluagh-san pillidh iad;
Is fàisgear dhoibh do 'n uisge mach,
làn cupain a's leòr meud.

11 Is their iad, Cia mar 's léir do Dhia?
'm bheil tuigs' san Ti a's àird'?
12 Feuch, sud na daoi, tha soirbheachadh,
a' fàs 'nan stòr gach là.
13 Mo chridh' gu dearbh ghlan mi gun stà,
's an neo-chiont' nigh mo làmh;
14 Oir buailt' is smachduichte ta mi
gach maduinn 's feadh gach là.

15 Nan abrainn, Labhraidh mi mar so,
feuch, pheacaichinn gu beachd,
An aghaidh sliochd is ginealaich
na cloinne 's ionmhuinn leat.
16 Tràth smuainich mi gu'n tuiginn so,
bu chruaidh-cheisd orm an gnìomh.
17 Ach chaidh mi steach do naomh-thigh Dhé,
is thuig mi 'n sin an crìoch.

18 Gu deimhin chuir thu iad air fad
an àitibh sleamhuinn lom;
Is thilg thu iad a sìos g' an sgrios
le dioghaltas gu trom.
19 Feuch cionnus thàinig orra claoidh,
am mionaid bhig na h-uair'?
Oir tha iad air an sgrios gu tur
le oillt is eagal mòr.

20 Mar aisling 'nuair a dhùisgeas neach,
mar sin, a Dhia nan sluagh,
Ni thusa dìmeas air an dealbh,
air mosgladh dhuit á suain.
21 Mar so bha air mo chridhe cràdh,
's am airnibh goimh ro-gheur,
22 Oir bha mi baoth is aineolach:
mar bhrùid a'd' làth'r, a Dhé.

23 Gidheadh, tha mise maille riut,
O Thighearna, a ghnàth:
Is air mo dheas làimh ghlac thu mi,
ga m' chumail suas gach là.
24 Do nìthear leat mo stiùradh fòs
le d' chomhairle a'm' fheum,
Is gabhaidh tu mi steach fadheoidh
a'd' àros ghlòrmhor féin.

25 Cò th'agam anns na nèamhaibh shuas
ach thusa, Dhia nan dùl?

Is cha'n 'eil neach air thalamh fòs
ach thus' am bheil mo dhuil.
26 Mo chridh' is m' fheòil faraon a ta
air failneachadh gun cheisd:
Gidheadh 'se neart mo chridhe Dia,
's mo chuibhrionn bhuan am feasd.

27 Oir feuch iad sin tha fada uait,
léir-sgriosar iad gu luath:
Oir chlaoidheadh leat gach uile neach
air strìopachas chaidh uait.
28 Ach dhomhsa 's maith teachd dlùth do Dhia:
dh'earb mi á Dia mo neart,
A chum gu foillsichinn gu sìor
gach gnìomh a rinneadh leat.

SALM LXXIV.

C'ARSON a thilg thu sinne uait,
an ann gu bràth, a Dhé?
C'arson ri caoraich t'ionaltraidh,
a las do chorruich gheur?
2 Cuimhnich, a Dhé, do choimhthional
a cheannaich thu o chéin;
Slat t'oighreachd fòs a shaoradh leat,
Sion do chòmhnuidh féin.

3 A chum nam fàsach sìorruidh buan,
do chosa tog gu grad;
Is chum gach olc a rinn do nàmh
a'd' theampull naomh air fad.
4 Do naimhde rinn iad beucadh borb
measg coimhthionail do shluaigh:
Is chuir iad suas am brataichean
mar chomhar air am buaidh.

5 Bu chliùiteach neach mar dheantadh leis
a thuagh a thogail suas,
Air crannaibh àrda dosrach tiugh,
a chum an leagadh nuas.
6 Ach nis an obair shnaidhte ghrinn,
le h-ordaibh 's tuaghaibh bhris;
7 Is chuir iad suas 'na lasair dheirg
do theampull naomh 'g a sgrios:

Tigh còmhnuidh naomha t'ainme, Dhé,
feuch, thruaill iad e le tàir,
'G a mhilleadh is 'g a leagadh sìos
co ìosal ris an làr.
8 'Nan cridhe labhair iad mar so,
sgriosamaid iad le chéil':
Gach Sinagog th'aig Dia san tìr,
loisgeadh iad leo gu léir.

9 Ar comhara cha'n fhaicear leinn;
fàidh cha'n 'eil idir ann,
Ni mò tha neach 'nar measg cho geur
d'an léir cia fad an t-àm.
10 Cia fhad a bheir, O Dhé nan dùl,
na naimhde toibheum uath'?
An toir an nàmhaid beum am feasd
do t'ainm-sa, Dhia nan sluagh?

11 C'arson a phillear leat do làmh,
do dheas làmh air a h-ais?
O buin a mach o d' bhrollach i,
chum fuasgladh oirnn gu cas.
12 Oir Dia na glòir' tha neartmhor àrd,
o chian is e mo Righ,
Am builsgein talmhainn le mòr-neart,
ag oibreach' slàint' is sìth'.

13 An fhairge sgaoileadh leat le d' neart,
is cinn ro-làidir chruaidh
Nan dràgon bhriseadh leat san uisg',
a' tabhairt orra buaidh.
14 Cinn Lebhiatain àghoir mhòir,
's tu féin a bhris is phronn;
Is thug thu e mar bhiadh do'n t-sluagh,
a bha san fhàsach lom.

15 'S tu sgoilt an tobar is an tuil:
's tu thiormaich aimhne mòr'.
16 'S tu dheasaich solus agus grian,
is leat an oidhch', 's an lò.
17 Criocha na talmhainn shocruich thu:
rinn thu an samhradh teth,
'S an geamhradh fòs do rinneadh leat,
'nan aimsiribh fa leth.

18 Gu'n d' thug na naimhde toibheum uath'
cuir sud air chuimhne, Dhé,
'S gu'n d' thug am pobull amaideach
do t'ainm ro-uasal beum.

19 Anam do cholmain na toir suas
do chuideachd mhòir nan daoi:
Is coimhthional do dheòraidh bochd
na dearmaid iad a chaoidh.

20 Do chumhnant thoir fa'near, a Dhé
oir àitean dorch' na tìr',
Tha uile air an àiteachadh
le luchd an fhòirneirt ghéir:
21 Na pillear air an ais le nàir'
na dh'fhuiling fòirneart goirt:
An dream ta ainnis aimbeartach,
deanadh iad moladh ort.

22 Tog ort is éirich suas, a Dhé;
tagair do chùis gu trenn:
Cuimhnich mar tha an t-amadan
gach là toirt dhuitse beum'.
23 Na dearmaid guth na muinntir sin
'nan naimhdibh dhuit a ta:
Tha bruidheann dhaoin' a dh'éirich riut,
sìor-dhol am meud a ghnàth.

SALM LXXV.

DHUIT bheir sinn buidheachas, a Dhé,
dhuit buidheachas a ghnàth:
Oir foillsichidh do mhìorbhuile
gur fagus t'ainm gach là.
2 Tràth gheibh mi is a ghlacar leam
coimhthional mòr na tìr',
Do ni mi dhoibh deadh bhreitheanas,
gu cothromach 's gu fìor.

3 Sgaoileadh an dùthaich, is an sluagh
'ga h-àiteachadh a ta:
Ach mise cumaidh suas gu treun
posta na tìr' a ghnàth.
4 Thubhairt mi ris gach amadan,
na gluais gu h-amaideach:
'S ri luchd an uilc, Na togaibh suas
bhur n-adharc àrdanach.

5 Bhur n-adharc fòs na togaibh suas
ri cainnt le muineal cruaidh.
6 Cha'n ann o'n ear, no 'n iar, no deas,
thig urram mòr no buaidh.
7 Ach 's breitheamh Dia: a leagas aon,
's a thogas aon fa seach.
8 Oir cup an làimh an Tighearn ta
do 'n fhion a's deirge dreach:

Làn coimeisg tha e, dòirtidh Dia
cuid as a mach gu grad:
A dheasgainn fàisgidh daoine daoi,
is òlaidh iad air fad.
9 Ach cuiridh mise fòs an céill
gu suthain is gu sìor,
Do Dhia ud Iacoib canar leam
àrd-mholadh binn gu fìor.

10 Uil' adharca nan daoine daoi,
sgathaidh mi sìos 's gach àit;
Ach adharca nan saoi air fad
togar gu grad an àird.

SALM LXXVI.

AN Iudah aithnichear ar Dia:
's mòr 'ainm an Isra'l naomh.
2 An Salem tha a phàilliun fòs,
a thàmh an Sion caomh.
3 Saighdean a' bhogha bhris e 'n sin,
an sgiath 's an claidheamh geur,
An còmhrag is an cath faraon,
bhriseadh iad leis gu treun.

4 Is mò do mhòralachd, a Dhé,
is mò gu mòr do ghlòir
Na beannta thog an cinn gu h-àrd,
le cobhartach ro-mhòr.
5 Làn-chreachadh luchd a' chridhe chailm,
is choidil iad le suain,
Na fir a bha 'nan curaidh mhòr',
an làmha fòs cha d'fhuair.

6 O thus' a's Dia do Iacob ann,
le d' achmhasan 's le d' neart,
An carbad-cogaidh is an t-each
'nan suain do chuireadh leat.
7 'S cùis eagail thu, thu féin, a Dhé:
cia neach a chogas riut?
No ann ad shealladh sheasas suas
an uair bhios corruich ort

8 Thug thusa air do bhreitheanas
o nèamh gu'n cualas e:
Bha air an talamh eagal mòr
's 'na thàmh ghrad dh' fhuirich e.
9 Tràth dh'éirich Dia chum bhreitheanais,
a theasairginn san àm,
Gach uile dhuine ciùin is sèimh,
air talamh a bha ann.

10 Bheir fearg is corruich dhaoin' an sin
àrd-mholadh dhuit gu beachd;
Is fuigheall fòs na feirge mòir',
làn choisgidh tu le d' neart.
11 Geallaibh 'ur bòid gu togarach
d'ur Dia Iehobhah àrd;
Is coimhlionaibh gu fìrinneach
na gheallar leibhse dha:

Gach neach a ta m'a thimchioll-san
thugadh iad dha 'na àm,
Deadh-thabhartais is tiodhlaca,
do'n ti 's cùis eagail ann.
12 Is e ni spiorad phrionnsan mòr
a sgathadh sìos le neart;
Do rìghribh fòs a' chruinne-ché
's cùis eagail e gu beachd.

SALM LXXVII.

DH'EIGH mi ri Dia gu h-àrd le m'ghuth,
dh'éigh mi le m' ghuth gu h-àrd;
Is thug e, 'nuair a ghlaodh mi ris,
sàr-éisdeachd dhomh gun dàil.
2 An là mo thrioblaid dh'iarr mi Dia:
is shruth mo leòn gun sgur,
Rè fad na h-oidhch': is m'anam truagh
sòlas do dhiùlt gu tur.

3 Air Dia ghrad-chuimhnich mi an sin,
is mi an trioblaid ghéir:
Ris rinn mi gearan trom gun tàmh,
chlaoidheadh mo spiorad féin.
4 Chum thu mo shùil 'na faireachadh:
tha mi co iarganach,
Nach feud mi focal cainnt no sgéil
labhairt le m' bheul a mach.

5 An sin air làithibh fad o chéin
smuainich mi féin le beachd;
Air bliadhnaibh fòs na h-aimsir céin
am aire féin bha teachd.
6 Seadh chuimhnich mi mo cheòl san oidhch',
's rinn cainnt ri m' chridhe féin,
Is rinn mo spiorad fòs gun tàmh,
le dichioll, sgrudadh geur.

7 An tilg an Tighearn uaith gu bràth?
nach nochd e 'ghràdh ni 's mò?
8 'N do sguir gu tur a ghràs am feasd?
's a ghealladh fad gach lò?
9 'N do dhearmaid Dia gu fìrinneach
bhi gràsmhor caoin gu bràth?
'N do dhruid e suas 'na chorruich mhòir
a thròcair chaomh 's a ghràdh?

10 An sin ghrad thubhairt mi gu dearbh
is i so m'anmhuinn mhòr;
Ach bliadhnaidh deas làimh' cuimhnicheam,
an Ti a's àirde glòir.
11 Gnìomhara Dhé sìor-mheòraicheam,
mar rinneadh leis gach beart,
Is t'iongantais o'n aimsir chéin
sior-chuimhnicheam gu beachd.

12 Air t'oibribh uile mar an ceudn'
smuainichidh mi gu tric;
Is air gach gnìomh a rinneadh leat,
sior-labhraidh mi gu glic.
13 Do shlighe ta san ionad naomh,
a Thighearn is a Dhé:
Cò 's coimeas ann am meud ri Dia
a ta 'na Dhia dhuinn féin?

14 'S tu 'n tì tha deanamh iongantais,
a Thighearna nam feart;
Is ann am measg a' phobuill fòs
do thaisbein thu do neart.
15 Do shaoradh leat d'an teasairginn
do phobull dìleas féin,
Clann Iacoib agus Ioseiph fòs,
le d' ghairdean neartmhor treun.

16 Chunnaic na h-uisgeachan thu, Dhé,
chunnaic iad thu gu beachd:
Is ghabh iad geilt; 's air doimhneachd fòs
bha mòran ogluidheachd.
17 An uisge dhòirt na neoil a nuas,
bu ro-mhòr fuaim nan speur;
Is chaidh do shaighde corranach
a mach gu sgaiteach geur.

18 Ard-ghuth do thairneanaich san speur,
chualas, a Dhé, gu tric;
An saoghal las le d' dhealanaich,
an talamh ghluais is chlisg.
19 Do cheuma tha san doimhneachd mhòir,
do shlighe tha sa' chuan:
Ach luirg do chos cha'n aithnich sinn,
tha sud am folach uainn.

20 Is amhluidh mar gu'm biodh ann treud,
do phobull stiùireadh leat;
Le deadh làimh Mhaois is Aaroin fòs
'g an treòrachadh gu ceart.

SALM LXXVIII.

MO phobull éisdibh ri mo reachd;
is cluinnibh guth mo bhéil.
2 Am briathraibh filidh cuiridh mi
sean-fhocail dhorch' an céill:
3 A chuala sinn o'r sinnsearaibh,
is air am b'fhiosrach sinn,
4 Cha'n fholaich sinn o'n ginealach,
's cha cheil sinn iad o'n cloinn;

A' foillseachadh àrd mholaidh Dhé
do 'n àl a ta ri teachd;
'S na mìorbhuilean a rinneadh leis,
a chumhachd is a neart:
5 Oir lagh an Iacob dhaingnich e,
is reachd an Israel,
A dh'orduich e d'ar n-aithrichibh,
d'an cloinn an cur an céill.

6 Chum fios bhi aig an àl ri teachd,
a' chlann a ta gun bhreith:
'S gu'n innseadh iad do'n linn 'nan déigh
na nithe sin fa leth.
7 An Dia gu'n cuireadh iad an dòigh,
's nach deantadh dìchuimhn' leo
Air oibribh Dhé, 's gu'n gleidheadh iad
a reachda mar is còir:

8 'S nach biodh iad mar an sinnsireachd,
làn ceannairc is droch-bheirt,
Gun spiorad tairis annt' do Dhia,
's an cridhe gun bhi ceart.
9 Claun Ephraim le armaibh gleust',
air bogh' bu chuimseach beachd,
Ach phill iad air an ais le geilt
an làithibh cath' is feachd.

10 Coimhcheangal Dhé nior ghleidheadh leo,
is dhiùlt iad géill d'a reachd;
11 'S na mìorbhuilean a nochd e dhoibh
á 'n cuimhne leig gu beachd.
12 An sealladh sùl an aithriche,
seadh fòs an tìr na h-Eiph't,
'S air machair Shoain nochdadh leis
a mhìorbhuilean ro threun.

13 Sgoilt e an fhairg', 's thug iadsan trìd;
mar thorr na h-uisgean sheas.
14 San là le neul iad stiùir, san oidhch'
le solus tein' gu deas.
15 Sgoilt creag san fhàsach, aisde deoch
thug, mar á doimhneachd mhòir;
16 Bhuin sruth á creagaibh, thug air uisg'
ruith sìos mar thuil gu leòr.

17 San fhàsach pheacaich iad ni 's mò;
is bhrosnuich an t-Ard Righ.
18 'Nan cridhe chuir iad cathadh air;
d'am miann ag iarraidh bìdh.
19 Labhair iad fòs an aghaidh Dhé;
is thubhairt iad gu dian,
An urrainn Dia san fhàsach mhòr
bòrd dheasachadh d'ar miann?

20 Feuch, bhuail e chreag, bhrùchd uisge mach,
dh'éirich an tuil gu luath.
Am feud e aran thabhairt fòs?
an deasaich feòil d'a shluagh?
21 Air cluinntinn so, ghabh corruich Dia;
ri Iacob teine las,
Is dh'éirich fearg ro-dhoinionnach
ri Israel gu cas:

22 Chionn nach do chreid iad ann an Dia,
's nach d'earb iad as a shlàint';
23 Ged dh'fhosgail dorsa nèamha fòs,
's na neòil o'n àird ged dh'àithn.
24 Ge d' dhòirt e orra Mana nuas,
ge d' fhuair iad coirc nan speur,
25 Biadh aingeal dh'ith iad: thug e dhoibh
do lòn an sàth gu léir.

26 San speur thug e air gaoith an ear
gu'n d'imich i gu treun:
Is thug e fòs le neart a steach
a' ghaoth dheas mar an ceudn'.
27 Fòs dhòirt e orra nuas mar dhus,
do fheòil an uile shàth;
'S eoin iteagach bu lìonmhoire
na gaineamh air an tràigh.

28 Do leig e snd 'nan camp a nuas
mu'n cuairt 'nan àitean-tàimh.
29 Seadh dh'ith iad uile 's shàsaicheadh;
oir thug e dhoibh an sàimh.
30 Cha robh iad air an sgarachduinn
o mhiann an cridhe féin;
Ach air bhith aca-san am biadh
'g a chagnadh dian 'nam beul,

31 A' chuid bu shultmhoir' diubh 's bu tréin',
ghlac Dia 'na fheirg is mharbh:
'S an òigridh thaght' an Israel,
ghrad-bhuaileadh leis gu garbh.
32 Gidheadh an déigh gach gnìomh dhiubh sud,
do pheacaich iad gu mòr;
Is ge do rinn e mìorbhuilean,
nior chreid iad mar bu chòir.

33 An làithean chaith e, uime sin,
an dìomhanas air fad;
'Sam bliadhnaidh thairis chaidh gu léir
le carroid ghéir gun stad.
34 An uair a mharbhadh leis-san iad,
an sin ghrad-iarr siad e,
Seadh phill iad, agus bha iad fòs
gu moch ag iarraidh Dhé.

35 Is chuimhnich iadsan gu'm b'e Dia,
an carraig threun a ghnàth:
Is gu'm b'e fòs an Dia a's àird'
b'fhear-saoraidh dhoibh gach là.
36 Ach rinn iad miodal ris le 'm beul,
le 'n teangaidh breug is gò:
37 Cha robh an cridhe ceart; 's cha robh
'na chùmhnant dìleas da.

38 Ach Dia, gu iochdmhor mhaith an lochd,
's an sgrios cha d'rinn gu geur;
Bu tric a phill e 'chorruich uath',
's nior dhùisg e 'fhearg gu léir.
39 Oir annta chuimhnich e nach robh
ach feoil théid as mar bhlàth,
Is osag ghaoith' a ghabhas seach,
's nach pill a rìs gu bràth.

40 Cia tric a bhrosnuicheadh e leo
san fhàsach thartmhor chruaidh;
San dithreabh chuireadh corruich air
le eusaontas an t-sluaigh?
41 Seadh phill iad uile air an ais,
bhrosnuich iad Dia le chéil':
Is chuir iad tomhas mar an ceudn
air Ti naomh Israeil.

42 Dhìchuimhnich iad, 's cha d'thug fa'near
a ghairdean treun 's a làmh:
No 'n là san d'thug e furtachd dhoibh,
is fuasgladh deas o 'n nàmh:
43 No fòs mar rinneadh anns an Eiph't,
comhara Dhé nam feart:
Air machair Shoain mar an ceudn'
a mhìorbhuile le neart.

44 An srutha chaochail e gu fuil:
's na h-uillt nach feudtadb 'n òl.
45 Chuir losgainn thuc', is cuileagan;
's leo chlaoidheadh iad gu mòr.
46 An toradh thug e is am bàrr
do'n bhurras sgriosach bheag;
Is saothair fòs an làmh air fad,
fo ailghios locust leag.

47 Am fion-chroinn bhris e mar an ceudn'
le cloich-shneachd chruaidh 's gach àit;
Is amhluidh mhill le reodhadh teann
an cranna-figis àrd.

48 Am feudail thug e thairis fòs
do 'n chloich-shneachd sgataich ghéir;
'S le saighdibh teine-dealanaich,
ghrad-chuir e as d'an treud.

49 Teas feirge, trioblaid, 's corruich mhòr,
sud thilg e orr' gu grad;
Le ainglibh olc a chur 'nam measg
g'an claoidh gu goirt air fad.
50 D'a chorruich rinn e bealach réidh:
'n anam nior chum o'n bhàs;
Am beatha thruagh thug thairis fòs
do ghalar-plàigh 's do'n chàs.

51 Throm-bhuaileadh leis-san anns an Eiph't,
gach ceud-ghin a bha ann:
Toiseach an neirt sna pàilliunaibh
a bha aig gineil Ham.
52 Ach thug e mach a phobull caomh
mar chaoraich as an tìr;
Is rinn mar threud san fhàsach mhòr,
an treòrachadh gu fior.

53 Leis stiùireadh iad gu tèaruinte
gun eagal is gun sgàth:
Ach air an naimhdibh dh'iadh an cuan,
's an sluagh ud uile bhàth.
54 Gu criochaibh ionaid naomha féin
thug e a phobull leis:
Gu ruig an cnoc so choisinn e,
's a bhuadhaich a làmh dheas.

55 Thilg e na cinnich rompa mach,
's an oighreachd roinn le crann:
Do Isra'l thug e'n àite sud
gu còmhnuidh ghabhail ann.
56 Ach bhrosnuich agus ghrànaich iad
an Dia a's àirde gloir;
Is idir cha do choimhid iad
a naomh-reachd mar bu chòir.

57 Ach phill iad mar an sinnseara,
's gu fealltach ghluais air fad:
Mar bhogha fiar chaidh iad a thaobh,
is chlaon iad uaith gu grad,
58 Le 'n dealbhaibh, is le'n àitibh àrd'
chuir iad air fearg is eud:
59 Tràth chuala Dia bha corruich air
is gràin ri Israel.

60 Ionnus a phobull gu'n do thréig,
an Siloh chuir a làmh:
'S am pàilliun fòs a shocruich e
measg dhaoine ghabhail tàimh.
61 Gu bruid thug suas an neart, 's an glòir
gu làimh nan naimhde garg.
62 Do 'n chlaidheamh thug e suas a shluagh,
ri 'oighreachd ghabh e fearg.

63 An teine loisg an òigridh ghleust';
pòsadh cha d'fhuair an òigh'n.
64 An sagairt thuit le claidheamh geur
's cha d' rinn am bantraich bròn.
65 Ghrad-mhosgail Dia an sin, mar neach
ag éirigh as a shuain:
Mar churaidh 'n déigh bhi pòit air fion
tràth ni e iolach chruaidh.

66 'Nan deireadh bhuaileadh leis gu geur
a naimhde féin le tàir:
Is chuir e iad o sin a mach
gu masladh buan is nàir'.
67 Is pàilliun Ioseiph dhiùltadh leis
nior thagh treubh Ephraim fòs:
68 Ach thagh e Iudah, sliabh Shioin féin
d'an d'thug e gràdh gu mòr.

69 Thog esan 'fhàrdoch naomh an sud,
mar lùchairt àrd ro-dheas:
'S mar ionad àrd air talamh teann
a dhaingnich e am feasd.
70 Is 'òglach Daibhidh thagh, is thug
o chrò nan caorach e:
71 'S o leantuinn fòs nan caorach trom
le h-àl am measg an spréidh;

Is thug se e a bheathachadh
Iacoib a phobuill naoimh,
Is gineal Isr'eil mar an ceudn'
a b' oighreachd dha ro-chaomh.
72 Réir ionracais a chridhe féin,
bheathaich e iad gu beachd:
A réir deadh sheòltachd fòs a làmh,
stiùireadh leis iad gu ceart.

SALM LXXIX.

THAINIG, a Dhé, na fineachan
a steach do d' oighreachd féin,
Thruaill iad do theampull naomh, is dh'fhàg
'na tòrr Ierusalem.
2 Is thug iad cuirp do sheirbhiseach
mar bhiadh do eoin nan speur:
Is feoil do naomh mar chobhartach,
do bheathaichibh an t-sléibh.

3 Mu thimchioll fòs Ierusaleim,
dhòirt iad am fuil mar uisg':
Is cha robh neach g'an adhlacadh
's g'an cur san uaigh an taisg.
4 Ball fanoid agus maslaidh sinn
d'ar coimhearsnachaibh féin:
Cùis spòrs is mhagaidh do gach neach
a ta m'ar cuairt gu léir.

5 Cia fhad a bhitheas corruich ort,
a Dhé, am bi gu bràth?
Is t'eud am bi a' losgadh ruinn
mar lasair theith a ghnàth?
6 Do chorruich air na cinnich dòirt
aig nach 'eil eòlas ort;
Is air na rìoghachdaibh nach gairm
air t'ainm, a Dhia nam feart.

7 Oir mhill iad Iacob, 'fhàrdoch fòs
'na fàsach chuir iad sìos.
8 Na peacaidh fòs a rinneadh leinn
na cuimhnich dhuinn a rìs;
Tionndadh gu luath do thruacantas,
ruigeadh e oirnn mu thràth:
Oir 's diblidh bochd a nis ar staid
a' tuiteam sìos gach là.

9 Dean còmhnadh leinn, O Dhé ar slàint',
air sgàth glòir t'ainme féin;
Sgàth t'ainme saor sinn, agus glan
ar peacaidh uainn gu léir.
10 Ciod uime 'n abradh fineacha,
c'àit bheil a nis an Dia?
Measg fhineacha 'nar sealladh féin,
aithnicheadh iad an Triath,

Le dioghaltas a ghabhail diubh;
oir dhòirteadh leo gun iochd
Fuil neòchiontach do sheirbhiseach,
gu saolbhir is gu tric.
11 Osnaidh a' phriosanaich a'd' làth'r
thigeadh, a Dhé nam feart;
'S an dream a dh'orduicheadh chum bàis
saor-sa, réir meud do neirt.

12 Riusan tha dhuinn 'nan coimhearsnaich
'nam brollach, diol am beum:
Gach masladh le'n do spreig iad thu,
seachd uaire pill riu féin.
13 Treud t'ionaltraidh, 's do phobull sinn,
molaidh sinn thu a ghnàth;
Is ouiridh sinn an céill do chliu
o liun gu linn gu bràth.

SALM LXXX.

EISD, aodhair Israeil, a stiùir
Ioseph mar threud le d'làimh.
Thusa ta d' thàmh measg cheruban,
dealruich a mach mu thràth.
2 An làthair Ephraim 's Bheniamin,
agus Mhanaseh fòs,
Dùisg-sa do chumhachd: agus thig
g'ar saoradh mar is nòs.

3 Pill sinn a rìs, a Dhé nam feart:
tog oirnne suas gu h-àrd
Deadh dhealradh glan do ghnùis a nis,
is saorar sinn le d' ghràs.
4 Cia fhad, a Thighearna nan sluagh,
a leanas corruich riut,
Ri guidhe ghéir na muinntir sin
a's pobull dìleas duit?

5 Oir bheathaich thu do shluagh gu léir
le aran deur is bròin:
Is tomhas saoibhir thug thu dhoibh
do dheuraibh goirt r'an òl.
6 Is rinn thu sinn mar aobhar stri
d'ar coimhearsnachaibh féin
'Nar n-aobhar spòrs' is abhacais
d'ar n-eascairdibh gu léir.

7 Pill sinn a rìs, O Dhé nan slògh;
tog oirnne suas gu h-àrd
Deadh dhealradh glan do ghnùis a nis,
is saorar sinn le d' ghràs.
8 Thug thu fionain as an Eiphit:
na cinnich thilg thu mach,
Is shuidhich thus' an fhionain ud
'nan ionad sud fa seach.

9 Réitich thu àite dhi; is ghabh
i freumh gu daingean teann,
Le d' bheannachadh; is lìonadh leath'
an tìr o cheann gu ceann.
10 Na cnuic ro-àrda dh'fholuich i
le sgàil 's le dubhar féin:
A geugan bha a cinneachduinn
mar sheudair àluinn réidh.

11 An dara taobh gu ruig an cuan
chuir i a mach a meòir;
An taobh ud 'eil a geugan shin
gu ruig an amhainn mhòir.
12 A callaid c'uim' a bhriseadh leat!
ionnus gu bheil gach neach
Théid seachad air an rathad mhòr,
'ga spionadh leo fa seach.

13 Tha'n torc a thig o'n choille mach
'ga fàsachadh gu léir,
Tha beathaich allt' na macharach fòs
'ga slugadh suas le chéil'.
14 Pill, guidh'mid ort, a Dhé nan sluagh,
is seall o nèamh a nuas,
Feuch, agus fiosraich féin a nis
an fhionain so le truas.

15 Am fion-lios sin a shuidhich thu,
le neart do làimhe deis':
'S am meanglan ud a neartaich thu
dhuit féin le lùth is treis.
16 Le lasair theine loisgeadh i,
is ghearradh i a nuas:
Làn-mhilleadh agus sgriosadh iad,
le achmhasan do ghnùis.

17 Air fear do dheas làimh féin, a Dhé,
gu robh do làmh gu treun:
Air mac an duin' a rinneadh leat
a neartachadh dhuit féin.
18 Mar sin cha phill sinn uait a rìs;
ath-bheothaich sinn gach lò,
Is gairmidh sinn air t'ainm an sin,
an cian a bhios sinn beò.

19 Pill sinn a rìs, a Dhé nam feart,
is foillsich féin gu h-àrd
Deadh dhealradh glan do ghnùis a nis,
is saorar sinn le d' ghràs.

SALM LXXXI.

SEINNIBH gu h-ait do Dhia ar neart;
Dhia Iacoib fòs gu binn,
2 Is glacaibh salm, is tiompan fòs;
saltair is clàrsach ghrinn.
3 An trompaid séidibh san ré nuadh
air làithibh orduight' féill'.
4 Bu lagh sud aig Dia Iacoib fòs;
's bu reachd do Israel.

5 Do Ioseph dh'orduich sud mar theist,
air dol dha trid na h-Eiph't;
'S an cualas cainnt is uirghloll fòs
nach tuiginn as am beul.
6 O'n uallach shaor mi 'ghuala-san:
o obair chrè a làmh.
7 Ghair thusa ann ad thrioblaid orm,
is shaor mi thu gun dàil:

Ad ionad dìomhair tairneanaich,
do fhreagair mi do ghlaodh:
Aig uisgibh comhstri Mheribah,
do dhearbh mi thu faraon.
8 Eisd, O mo shluagh, is bheir mi dhuit
deadh fhianuis fòs gu ceart,
Ma dh'éisdeas tu ri guth mo bhéil,
O Israeil gu beachd.

9 Annad na biodh aon uair air bith
dia eile coigreach bréig',
Is do dhia coimheach fòs air bith
na crom-sa sìos 's na géill.
10 'S mise do Dhia Iehobhah treun,
thug thus' o'n Eiph't le neart;

Gu farsuinn fosgail rium do bheul,
is lionam e gu pailt.
11 Gidheadh cha d' thug mo phobull féin
éisdeachd do ghuth mo bhéil,
'S cha ghabhadh rium an aitim ud
a ghin o Israel.
12 Mar sin do mhiann an cridhe féin
thug mise thairis iad:
'S ghluais iad 'nan comhairle neo-ghlic
a' cur an ciont' am meud.
13 O b'fhearr gu'm biodh mo phobull féin
a' tabhairt géill do m' reachd:
Is fòs gu'n gluaiseadh Israel
a'm' shlighibh féin gu ceart!
14 An naimhde smachdaichinn gu luath,
le buaidh 'g an leagadh sìos;
Is phillinn air an eascairdibh
mo làmh, g'an cur fo chìs.
15 Luchd-fuath' an Tighearna mar sin
bheireadh làn-ùmhlachd dha;
Ach biodh an aimsir-san ro-bhuan
is maireannach gu bràth.
16 Is bheireadh e gu'm beathachadh,
smior cruithneachd fòs d'a shluagh:
Do làn-dhiol bheirinn duit faraon
do'n mhil o'n charraig chruaidh.

SALM LXXXII.

AN coimhthional nan treun a ta
'na sheasamh Dia nam feart:
Am measg nan dée bheir esan breth
le cothrom is le ceart.
2 Cia fhad a bheir sibh breitheanas
gu h-eucorach 's gach cùis;
Toirt leth-bhreth air na daoinibh daoi,
'gam meas a réir an gnùis?
3 Do dhaoinibh bochd 's do dhilleachdain
deanaibh-sa dìon le ceart:
Is cumaibh còir riu sud a ghnàth
ta cràiteach bochd gun neart:
4 An t-ainnis lag 's an deòradh truagh,
sìor-theasairgibh 'nam feum,
Deanaibh o làimh nan aingidh fòs
deadh-fhuasgladh dhoibh gu treun.
5 Eòlas no tuigse cha'n 'eil ac',
a' triall san dorcha taid;
Tha bunaite na talmhainn fòs
air gluasad as an àit.
6 Is dée sibh (thubhairt mi,) 's s mic
do'n Ti a's airde t'ann:
7 Ach tuitidh, 's gheibh sibh bàs mar dhaoin,
's mar aon do phrionnsaibh fann.
8 Dhia, éirich, air an talamh dean
deadh bhreitheanas gu grad;
Oir gabhaidh tu mar oighreachd dhuit
na fineachan air fad.

SALM LXXXIII.

NA bi a'd' thosd a nis, na bi
a'd' thàmh, O Dhia ar neart,
Na bi-sa sàmhach nis 'nar feum',
Dhia chumhachdaich nam feart.
2 Oir feuch, a ta do naimhde treun
ri stri is buaireas àrd;
'S an dream ud leis am fuathach thu,
an cinn thog suas an àird.
3 Oir dhealbh iad olc gu cuilbheartach
'n aghaidh do phobuill féin,
'N aghaidh do muinntir dhìomhair fos,
ghabh comhairle le chéil'.
4 A deir iad, thigibh leinn g'an sgrios
o bhi ni 's mò 'nan sluagh;
A chum nach biodh air Israel
iomradh gu bràth no luaidh:
5 Oir ghabh iad comhairle le chéil':
a' t'aghaidh ceangal rinn.
6 Pàilliun Edoim, 's Ismaelich,
Moab is Hagaren;
7 Gebal, Amon, is Amalec,
Palestin, 's muinntir Thior;
8 Dhruid Asur leo: 's bu chòmhnadh iad
do ghineil Lot gu fior.
9 Mar rinneadh leat air Midian,
's air Sisera le chéil';
Air Iabin aig sruth Chisoin cas,
dean orra sud d'a réir:
10 Aig Endor mar a chaidh an claoidh
mar aolach air an làr.
11 Air Oreb mar rinn thu, 's air Seeb,
dean air an uaislibh tàir:
Mar Sheba fòs is Shalmuna,
am prionnsan dean gu léir
12 A thubhairt, Glacamaid dhuinn féin
mar oighreachd àrois Dé.
13 Dean iad mar asbhuain, O mo Dhia;
mar mholl roimh ghaoith nan gleann.
14 Mar chlaoidheas teine coillteach chrion,
's mar loisgeas lasair beann:
15 Mar sin le d' dhoininn orra sud,
dean thusa tòrachd dhian;
Le d'iom-ghaoith, is le d' dhoininn mhòir,
cuir orra geilt is fiamh.
16 An eudan lìon le masladh mòr,
's le rughadh-gruaidh' gach ré,
Gu ruig an uair an iarrar leo
t'ainm glòrmhor féin, a Dhé.
17 Biodh amhluadh orra mar an ceudn',
is trioblaid mhòr a chaoidh:
Is glacadh nàire mhaslach iad,
g'am milleadh is g'an claoidh.
18 Gu'n aithnich iad gur tusa mhàin
d'an ainm Iehobhah treun,
Tha t'uachdaran os ceann gach tir'
san domhan mhòr gu léir.

SALM LXXXIV

CIA mòr an airidh-ghràidh do theach,
Iehobhah mhòir nan sluagh!
Cia taitneach dhomh-sa t'àros naomh,
O Thighearna nam buadh!
2 Tha m'anam fann, aig meud a mhiann
air cùirtibh Dhé gach lò;
Mo chridh' is m'fheoil ri scairteachd chruaidh
'n geall air an Dia ta beò.
3 Feuch fhuair an sud an gealbhonn beag
tigh-còmhnuidh maith 'na fheum,
San gobhlan-gaoithe mar an ceudn'
do sholair nead dhi féin.
Is taisgidh i an sin a h-eoin,
's a h-àlach beag gun chlì:
Aig t'altair féin, O Dhia nan sluagh,
mo Thighearn, is mo Righ.
4 'S beannaicht' an dream an còmhnuidh ta
a'd' àros naomh, a Dhé,
Oir bheir iad, (mar is cubhaidh dhoibh,)
mòr-mholadh duit gach ré.
5 'S beannaicht' an duine sin 'gam bheil
annads' a neart gach là:
An dream 'gam bheil 'nan cridhe stigh
do shlighe féin a ghnàth.
6 An dream sin tre ghleann Baca théid,
ni tobair ann, 'nam feum:
Is lìonaidh 'n t-uisge thig a nuas
na sluic gu ruig am béil.
7 Sìor-ghluaisidh iad mar sin gun sgìos,
a' dol o neart gu neart:
An Sion nochdar iad fadheòidh
an làthair Dhé nam feart.
8 O Dhia nan sluagh, cluinn m'urnuigh féin,
Dhé Iacoib, éisd gu grad.
9 O Dhia ar sgiath, feuch 's amhairc air
gnùis t'ungaidh féin gun stad.
10 'S fearr là a'd' chùirt na mile là:
b'fhearr leam bhi dorsaireachd
An àros Dé, na m' chòmhnuidh fòs
am pàilliun aingidheachd.
11 Oir 's grian, 's is sgiath Iehobhah Dia;
is bheir e gràs is glòir;
'S cha chum e maith air bith o'n dream
ghluaiseas gu dìreach còir.
12 O Thighearn is a Dhia nan sluagh,
is beannaicht' e gun cheisd,
An duine sin, gu muinghineach,
d'an dòchas thu am feasd.

SALM LXXXV.

BHA thusa gràsmhor fàbharach,
a Dhé, do d' dhùthaich féin;

Bruid Iacoih thug thu air a h-ais
a ris le d' ghairdean treun.
2 Cionta do phobuill mhaith thu féin;
dh'fholuich thu 'n uile lochd.
3 Choisg thu do chorruich uile, 's phill
o'n lasan a bha ort.

4 Pill sinn a ris, a Dhia ar slàint',
is tog do lasan dhinn.
5 Am bi do chorruich ruinn gu bràth ?
s an sìnear t'fhearg gach linn?
6 Nach deanar leatsa, Dhia nan gràs,
a rìs ar tabhairt beò:
Gu'n deanadh annad gairdeachas
do phobull féin gach lò ?

Taisbein do thròcair dhuinn a nis,
a Thighearn is a Dhé :
Is deònuich dhuinne t'fhurtachd fòs,
's do shlàinte féin gach rè.
Nis éisdeam ris an ni their Dia:
labhraidh e sìth gu beachd
R'a phobull naomh; 's na pilleadh iad
a rìs chum amaideachd.

9 Gu dearbh tha 'chabhair dlùth do'n dream
d'an eagal e gu fior;
Chum glòir a bhi 'na còmhnuidh fòs
gu bunaiteach 'nar tìr.
10 Tha tròcair agus firinn ghlan
air còmhlachadh a chéil':
Tha ceartas agus siochaint mhaith
a' pògadh beul ri beul.

11 Is fàsaidh as an talamh fòs
firinn a nìos gu pailt:
Is seallaidh ceart is fireantachd
o nèamh a nuas gun airc.
12 Is ambluidh bheir Iehobhah dhuinn
ni maith gu toirbheartach;
Is bheir ar fearann is ar fonn
deadh thoradh trom a mach.

13 Sìor-ghluaisidh ceart is fireantachd
'na fhianuis-san gu réidh:
Is sinn air sligh' a cheumanna
gu dìreach stiùraidh e.

SALM LXXXVI.

AOM rium do chluas is cluinn mi, Dhia,
oir tha mi ainnis truagh:
2 Dean thusa, cbionn gu 'm buin mi dhuit,
m'anam a dhìon gu luath:
Oir 's tu mo Dhia, saor t'òglach féin
tha 'g earbsadh riut a ghnàth.
3 Dean tròcair orm, a Dhia, le iochd
oir gaiream ort gach là.

4 Dean anam t'òglaich dhìleis féin
fior-aoibhinn agus ait:
Air son gu'n togam riut, a Dhé,
m'anam gu léir a'm' airc.
5 Oir tha thu féin ro-mhaith, a Dhé,
làn iochd is acarachd:
is tha thu do na ghairmeas ort,
pailt ann an tròcaireachd.

6 Eisd m'urnuigh, Dbia; is thoir fa'near
guth gearanach mo chaoidh.
7 An là mo thrioblaid gaiream ort:
oir freagraidh tusa mi.
8 Am measg nan dée cha'n 'eil, a Dhia,
aon neach tha cosmhuil riut:
No gnìomh air bith tha cosmhuil ris
gacb gnìomh a rinneadh leat.

9 Thig iad, gach cinneach rinneadh leat,
is sleuchdaidh dhuit, a Dhé,
Is bheir iad glòir is moladh àrd
do t'ainm-sa feadh gach rè.
10 Air son, a Dhé, gu bheil thu mòr,
's gu'n deanar oibre leat
Tha mìorbhuileach; 's tu féin a mhàin
Dia cumhachdach nam feart.

11 Do shlighe teagaisg dhomh, a Dhia,
a'd' fhirinn gluaisidh mi:
Chum eagal t'ainme gu'm biodh orm
mo chridhe druid riut féin.
12 Le m' uile chridh' àrd mholam thu,
O Thighearna mo Dhia:
Do t'ainm ro-uasal bheir mi fòs,
àrd ghlòir air feadh gach ial.

13 Oir s mòr do thròcair dhomhsa, Dhé,
is fòs o ifrinn shìos
Thug thusa saors' do m'anam bochd,
is thog thu e a nìos.
14 Luchd-àrdain dh'éirich rium, a Dhé,
is cuideachd làidir dhian,
'G iarraidh m'anam', ach thus', a Dhé,
nior chuir iad rompa riamh.

15 Ach tha thu, Dhé, mòr-thròcaireach,
ro-iochdmhor anns gach càs:
Chum feirge mall, ach saoibhir pailt
am firinn is an gràs.
16 O pill rium, is dean tròcair orm,
thoir neart do t'òglach féin,
Do mhac do bhanoglaich faraon
dean fuasgladh ann a fheum.

17 Comhair air maith nochd dhomhsa, Dhia,
luchd m'fhuath' gu'm faiceadh e,
'S gu'n gabhadh nàir', a chionn gur tu
mo neart, is m'fhurtacbd féin.

SALM LXXXVII.

THA 'bhunaite sna sléibhtibh naomh';
2 'S ro-ionmhuineach le Dia
Geatacha Shioin, thar gach àit
a bha aig Iacob riamh.
3 Nithe ro-ghlòrmhor innsear ort
a chaithir aluinn Dé.
4 Rahab, is Babel cuimhnicheam,
do'n dream d'an aithne mi;

Gabh beachd air Tirus mar an ceudn',
is dùthaich Phalestin,
Maille ri Etiopia;
Am fear so rugadh 'n sin.
5 Mu thimchioll Shioin theirear so,
am fear so rugadh fòs,
'S am fear ud innt'; an Ti a's àird
socraichidh i air chòir.

6 Tràth sgrìobhas Dia le cuimhne mhaith
na fineacha fa leth,
'N sin àirmhidh e gu'm b'ann an sud
bha 'm fear so air a bhreith.
7 Luchd-seinn nan òran bidh an sud,
luchd innil-ciuil d'an réir:
'S ann annad féin, a Dhia nan gràs,
mo thobair tha gu léir.

SALM LXXXVIII.

IEHOBHAH Dhia mo Shlànuighir,
ort ghair mi dh'oidhch' 's a là.
2 A'd' fhianuis thigeadh m'urnuigh fòs;
is éisd mo ghlaodh a ghnàth.
3 Oir m'anam làn do thrioblaid ta;
's do'n uaigh mo bheatha dlùth.
4 Seadh mheasadh mi mar neach théid sios
do'n t-slochd, is mi gun lùth.

5 Saor tha mi measg nam marbh, is fòs
mar mharbh san uaigh gun deò,
A sgathadh sìos le d' làimh gu beachd,
's nach cuimhnichear ni 's mò.
6 Chuir thu mi'n àite domhain, dorch,
san t-slochd a's ìsle t'ann.
7 Is chlaoidh thu mi le d' shumainneadh
luidh orm-sa t'fhearg gu teann.

8 Chuir thu luchd m'eòlais fada uam:
's ro-sgreataidh mise leo;
Mar neach am prìosan druidt' a taim,
nach faigh a mach ni's mò.
9 Do bhrìgh mo thrioblaid tha mo shùil
ri caoidh is bròn a ghnàth:
Mo làmhan shìn mi riut, a Dhé,
is ghairm mi ort gach là.

10 Do mhìorbhuile do'n dream tha marbh,
a Dhé, an taisbein thu?
An éirich iad a nìos a ris,
a thabhairt dhuitse cliu?
11 Do thròcair is do chaoimhneas caomh,
am foillsichear san uaigh?
Air t'fhìrinn ann an sgrios a' bhàis,
le neach an toirear luaidh?

12 Am bi maoin eòlais anns an dorch'
air t'fheartaibb mìorbhuileach?
No 'm bi an tìr na dìchuimhn' fios,
no beachd air t'fhìreantachd?
13 Ach riutsa ghlaodh mi, O mo Dhia:
gu moch théid m'urnuigh suas.

14 Dhia c'uim' an tilg thu m'anam uait?
'S an cum thu uam do ghnùis?

15 O m' òige tha mi air mo chràdh,
ro-dhlùth do bhàs is uaigh;
Air dhomh bhi fulang t'uamhasan,
tha mi an imcheist chruaidh:
16 Oir dh'imich tharum t'fhearg gu trom;
chlaoidh t'uamhais mi a ghnàth:
17 Mar uisge chaidh iad timchioll orm,
ga m' chuairteachadh gach là.

18 Mo charaid chuir thu uam am fad,
's am fear thug dhomhsa gràdh:
Luchd m'eòlais mar an ceudna tha
an dorchadas 'nan tàmh.

SALM LXXXIX.

AIR tròcair Dhé sior-sheinnidh mi
is ni mi oirre sgeul;
O àl gu h-àl gu maireannach
air t'fhìrinn thig mo bheul.
2 Oir thubhairt mi, gu'n togar suas
do thròcair mhòr do shior:
Is t'fhìrinn cheart sna nèamhaibh àrd'
socruichear leat gu fior.

3 Coimhcheangal rinn mi ris an Ti
a ròghnaich mi gu sìor;
'S do Dhaibhidh tha 'na òglach dhomh,
mhionnaich mi féin gu fior.
4 Socraichidh mi gu daingean buan
do ghinealach 's do shiol,
Do chaithir rioghail togam suas
o linn gu linn gu sìor.

5 Molaidh na nèamhan àrd' gu binn
do mhìorbhuilean, a Dhé;
Is t'fhìrinn ann an coimhthional
do chloinne naomha féin.
6 Oir cò sna nèamhaibh choimeasar
ri Dia Iehobhah mòr?
Is cò ta measg nan cumhachdach
cosmhuil ri Dia na glòir'?

7 An coimhthional nan naomh gu beachd
's cùis eagail Dia gun cheisd:
Ard-urram o gach neach mu'n cuairt
dha 's dleasdanach am feasd.
8 O Thighearna 's a Dhia nan sluagh
cò 'n Triath sin ann an neart
Is cosmhuil riut? a'd' fhìrinn fòs
ga d' chuairteachadh gu beachd?

9 Ard-onfha cuain is fairge mòir',
's tu chuireas iad fo reachd:
A tonnan àrd' tràth dh'éireas suas,
coisgidh tu iad le smachd.
10 Mar dhuine buailte dol do'n eug,
mhìn-phronnadh Rahab leat:
Do naimhde sgaoil thu as a chéil'
le d' ghairdean treun 's le d' neart.

11 Is leatsa, Dhé, na flaitheanais,
's an talamh ta fo'r bonn:
'S tu dhaingnich fòs an cruinne-cé,
le 'làn do thoradh trom.
12 An àirde deas is tuath faraon,
do chruthaicheadh iad leat:
Sliabh Thaboir agus Hermoin àird
a'd' ainm bidh aoibhneach ait.

13 Tha agad gairdean cumhachdach;
a ta do làmh ro-threun,
A Dhé, a ta do dheas làmh fòs
àrduichte mar an ceudn'.
14 Mar àite tàlmh do d' chaithir righ
tha cothrom agus ceart:
Bidh tròcair agus firinn fòs
dol roimh do ghnùis gu beachd.

15 'S beannaicht' an sluagh a thuigeas fòs
an fhuaim tha aoibhneach ait:
An solus glan do ghnùis', a Dhé,
sior-ghluaisidh iad gu ceart.
16 A'd' ainms' air feadh an là bidh iad
gu h-aoibhneach mar bu chòir:
Is ann ad fhìreantachd faraon,
àrduichear iad gu mòr.

17 Oir mais' is glòir an spionnaidh sud
is tus' a mhàin, a Dhé:
Ar n-adharc ann ad chaoimhneas caomh
àrduichear leat gu treun.

18 Oir 'se Iehobhah Dia nam feart,
ar targaid is ar sgiath;
'Se 'n ti ro-naomh sin Israeil
ar n-Ard Righ is ar Triath.

19 An taisbean, anns an àm sin féin,
labhair thu, Dhé, gu ceart
Ri d' dhuine naomh; is thubhairt thu,
le firinn, ris gu beachd;
Leag mise 's chuir mi cuideachadh
air gaisgeach treun nam buadh;
Is dh'àrduich mi gu mòr an neach
a thagh mi as an t-sluagh.

20 B'e Daibhidh neach a fhuaradh leam,
mo sheirbhiseach ro chaomh;
'Se sin an neach a rinneadh leam
ungadh le m'oladh naomh.
21 Is socruichear mo làmh do shior
gu dìleas daingean leis;
Is ni mo ghairdean cumhachdach
a neartachadh le treis.

22 Le mac an uilc cha chlaoidhear e
a nàmh cha tog dheth cis.
23 Buailidh mi 'eascairde 'na làth'r,
leagaidh mi nàmh a sìos.
24 Ach bidh mo thròcair maille ris,
is m'fhìrinn mar an ceudn':
Is 'adharc-san a'm' ainm-sa fòs
bidh àrdaichte gu treun.

25 A làmh-san cuiridh mi sa' chuan,
's na sruthaibh a làmh dheas.
26 Carraig mo shlàinte, their e rium,
m' athair, mo Dhia, 's mo threis.
27 Mo cheud-ghin ni mi dheth faraon,
àrdaichte thar gach righ.
28 Mo chùmhnant seasaidh daingean leis
mo ghràs dha gleidhidh mi.

29 Is bheir mi air a shliochd gu mair
iad feadh gach linn gu bràth:
'S a chaithir rioghail uasal àrd
mar làithe nèimh a ghnàth.
30 Ma 'se 's gu'n tréig a chlann mo lagh,
's nach gluais iad ann am reachd;
31 Gu'n truaill iad m'àitheanta ro-naomh,
m'iarrtuis nach cum gu ceart:

32 Fiosraichidh mi an sin gu beachd
le slait, an eucoir chlaon,
Am peacaidh fiosraicheam 's an lochd,
le sgiùrsadh goirt faraon.
33 Gidheadh, gu tur mo chaoimhneas-gràidh
cha bhuin mi uaith gun cheisd:
Cha'n fhuiling mi gu'm breugaichear,
mo ghealladh fior am feasd.

34 Mo choimhcheangal cha bhrisear leam,
no'n cùmhnant rinn mi ris;
'S am focal a chaidh as mo bheul,
am feasd cha chaochail mis'.
35 Oir aon uair mhionnaich mi mar so,
's ann air mo naomhachd féin,
Do Dhaibhidh tha 'na òglach dhomh,
am feasd nach dean mi breug.

36 Bithidh a shliochd 's a ghinealach
sior-mhaireannach gach ial,
'S a chaithir rioghail bithidh i
a'm' fhianuis mar a' ghrian.
37 Is bithidh mar a' ghealach ghlan
gu daingean buan do shior:
'S mar fhianuis anns na nèamhaibh àrd'
bhios tairis agus fior.

38 Ach thilg thu uait, is thréig gu tur,
is ghabh thu gràin a nis;
'S an ti dh'ung thu le t'oladh naomh,
tha thu an corruich ris.
39 Coimhcheangal t'òglaich dhìleis féin,
sgaoil thusa, Dhé, le tàir:
'S a choron uasal thruailleadh leat,
'g a thilgeadh air an làr.

40 A ghàradh dìdein bhriseadh leat;
's a dhaingneach làidir leag.
41 Mar chobhartach e do luchd-ròid:
d'a choimhearsnaich mar sgeig.
42 Làmh dheas a nàmhaid thog thu suas:
uil' eascaird' rinn thu ait.
43 Is phill thu faobhar 'arm; sa' chath
cha d'thug thu dhasan neart.

44 Choisg thu a ghlòir, 's a chaithir-righ
leag thusa sìos gu làr.
45 Is aimsir 'òige ghearradh leat;
chòmhdaich thu e le nàir'.
46 Cia fhad a dh'fholuicheas tu, Dhé,
thu féin a chaoidh nan cian?
An loisg do chorruich fòs gu cas,
mar theine lasrach dian?

47 Tabhair fa'near is cuimhnich féin
giorrad mo ré 's mo lò:
C'arson a rinn thu clann nan daoin'
mar dhìomhanas no ceò?
48 Cò e am fear am measg nam beò,
am bàs nach faicear leis?
No 'anam féin o làimh na h-uaigh',
an teasairg e le treis?

49 C'àit bheil do chaoimhneas-gràidh, a Dhé,
a thaisbein thu o thùs,
A mhionnaich thu air t'fhìrinn cheirt
do Dhaibhidh chumail suas?
50 Cuimhnich, a Thighearn, toibheum trom
do sheirbhiseach gu léir:
Is mar a ghiùlain mis' a'm' uchd
masladh a' phobuill thréin,

51 Le'n d'thug do naimhde masladh uath'
gun aobhar, Dhé nam feart,
Oir mhasluich iadsan ceumanna
an ti a dh' ungadh leat.
52 Mòr-bheannaicht' agus cliùiteach fòs
gu robh Iehobhah treun,
Gu siorruidh sutbain fad gach rè!
Amen agus Amen.

SALM XC.

'S TU b'ionad còmhnuidh dhuinn gach linn,
a Thighearna na glòir';
2 Cian mu'n do ghineadh fòs na cnuic,
's na sléibhte beag no mòr.
Cian mu'n do dhealbh thu'n talamh trom, 1
no'n cruinne-cè le d' neart;
O bhith-bhuantachd gu bith-bhuantachd,
is tusa Dia gu beachd.

3 Gu neo-ni pillear leatsa rìs
an duine truagh g'a sgrios;
Is their thu fòs, O chlann nan daoin'
grad-phillibh air 'ur n-ais.
4 Oir mìle bliadhn' a'd' shealladh féin,
mar an là 'n dè a ta,
'N tràth théid e seach: is amhluidh fòs
mar fhorair oidhch' a'd' làth'r.

5 Dh'fhuadaich thu sìos iad mar le sruth
mar chodal iad no suain:
Sa' mhaduinn bidh iad mar am feur
gu moch a dh'éireas suas.
6 Air maduinn brisidh e fo bhlàth,
is fàsaidh e gu h-àrd:
Ri àm an fheasgair gearrar e,
is seargaidh air an làr.

7 Oir chaitheadh sinn le d' chorruich ghéir
chlaoidh t'fhearg-sa sinn gu tur.
8 Ar peacaidh dhìomhair, is ar lochd,
an sealladh t'eudain chuir.
9 Oir ann ad fheirg ar n-uile làith'
tha teireachduinn fa seach:
Is chaithear leinn ar bliadhnaidh fòs,
mar sgeul a dh'innseadh neach.

10 'S iad làith' ar bliadhna mar an ceudn'
tri fichead bliadhn' 'sa deich,
No, feudaidh bith, le tuilleadh neart
ceith'r fichead bliadhn' do neach:
Gidheadh cha 'n 'eil 'nan spionnadh sud
ach cràdh is cùradh geur:
Oir sgathar sìos gu h-ealamh e,
is siùbhlaidh sinn gu léir.

11 Cò aig am bheil deadh thuigs' is fios
air neart do chorruich féin?
Is amhluidh fòs mar t'eagal mòr,
tha lasair t'fheirg' d' a réir.
12 O teagaisg dhuinn, a Dhé nam feart,
mar àirmhear leinn ar làith';
A chum ar cridh' a shocruchadh
air gliocas ceart gach tràth.

13 O Thighearna Iehobhah mhòir,
pill féin a rìs: cia fhad?
Mu thimchioll staid do sheirbhiseach
gabh aithreachas gu grad.
14 O dean ar sàsuchadh gu moch
le d' thròcair chaoimh, a Dhé,
A chum gu'm bi sinn aoibhneach ait,
ri fad ar là 's ar ré.

15 Dean subhach sinn a réir nan là
a chràidh thu sinn gu goirt:
A réir nam bliadhna ud faraon
am faca sinn an t-olc.
16 Taisbean do d' sheirbhisich do ghnìomh,
faiceadh an clann do ghlòir.
17 Is bitheadh mais' ar Tighearn Dia
a' dealradh oirnn gu mòr.

Na gnìomhara a rinn ar làmh,
socruich iad dhuinn, a Dhé;
Na gnìomhara a rinneadh leinn,
dean daingean iad gu léir.

SALM XCI.

AN neach sin tha 'na thàmh gach uair
an ionad uaigneach Dhé,
Fo sgàil an Uile-chumhachdaich
buan-chòmhnuidh ni gach ré.
2 Their mi a nis mu thimchioll Dhé,
mo thearmunn e, 's mo neart;
Mo dhaingneach · cuiream dòchas ann:
mo Dhia; 's e Dia nam feart.

3 Gu dearbh o rib an eunadair
ni esan fuasgladh ort,
Is ni do shaoradh mar an ceudn'
o'n phlàigh tha gràineil goirt.
4 Le 'iteich ni e d'fholach fòs,
bidh t'earbsa fuidh a sgéith;
Is 'fhìrinn bidh 'na targaid dhuit,
mar sgéith do d' dhion gach rè.

5 Fa chùis an uamhais anns an oidhch'
cha bhi ort geilt no sgàth;
No fòs fa chùis na saighde bhios
a' ruith air feadh an là:
6 Cha bhi maoin eagail ort roimh 'n phlàigh
tha triall an dorchadas:
No fòs fa chùis an uilc a bhios
mu mheadhon là ri sgrios.

7 Bidh mìle tuiteam sìos ri d' thaobh,
deich mìle fòs ri d' dheis;
Ach olc dhiubh sud cha tig a'd' chòir
no 'm fagus duit am feasd.
8 A mhàin le d' shùilibh seallaidh tu,
is bheir fa'near le beachd:
Droch-dhìol is tuarasdal nan daoi,
gun cheisd do chithear leat.

9 A chionn gu'n d'ròghnaich thusa Dia,
mar chòmhnuidh dhuit gach àm,
An Dia ud tha 'na thearmunn domh,
'se 'n Ti a's àirde t'ann:
10 Aon olc cha'n éirich dhuit; is plàigh
do d'fhàrdaich cha tig dlùth.
11 Oir bheir e àithn' d'a ainglibh, chum
a'd' ròd gu'n dìon iad thu.

12 Is togaidh iadsan thusa suas
gu h-àrd air bhàrr am bos;
Eagal gu'm buailteadh leat air cloich,
aon uair air bith do chos.
13 Air leòmhan is air nathair-nimh'
gun dòrainn saltrar leat:
Pronnaidh tu 'n dràgon sìos le d' chois,
's an leòmhan òg le d' neart.

14 A chionn gur ionmhuinn leis-san mi,
sàr-fhuasgladh bheir mi dha;
Air m'ainm a chionn gur eòlach e,
àrdaicheam e gach là.
15 Gairidh e orm, is freagram e:
'na thriobhlaid bitheam leis;
Onoir is urram bheir mi dha,
is fuasglam air gu deas.

16 Le saoghal fad is maireannach
sàsuicheam e gu leòr:
Mo shlàinte dha-san mar an ceudn'
foillsichidh mi gu mòr.

SALM XCII.

BHI tabhairt buidheachais do Dhia,
's ni sàr-mhaith maiseach e

Bhi tabhairt cliu, O Thi a's àird',
do t'ainm-sa feadh gach rè :
2 Do chaoimhneas-gràidh sa' mhaduinn mhoich,
gach là bhi cur an céill;
'S air t'fhìrinn ta neo-mhearachdach,
gach oidhch' bhi deanamh sgéil,

3 Air inneal-ciùil nan teuda deich,
is air an t-saltair ghrinn ;
'S air clàrsaich le guth fonnmhor àrd,
a sheinneas ceòl gu binn.
4 Oir tre do ghnìomhara, a Dhé,
rinn thu mi aoibhin ait ;
Is ann an oibribh fòs do làmh
nim' gairdeachas gu pailt.

5 T'oibre-sa, Dhé, cia iongantach !
do smuainte cò d'an léir ?
6 An t-amadan cha tuig e so,
's cha'n eòl do'n amhlair e.
7 Tràth chinneas luchd na h-aingidheachd
a nìos mar chinneas feur,
Tràth bhitheas fòs luchd-deanamh uilc
a' fàs fo bhlàth gu léir:

'Se sud is deireadh dhoibh fadheòidh
gu'n sgriosar iad am feasd.
8 Ach thusa, Dhé, gu siorruidh ta
àrd-urramach gun cheisd.
9 Oir feuch, do naimhde féin, a Dhé,
oir feuch, do naimhde féin,
Làn-sgriosar iad : iom-sgaoilear fòs
luchd-aingidheachd gu léir:

10 Ach m'adharc togaidh tusa suas,
mar adharc buabhuill àird':
Is mar le h-oladh fhior-ghlan ùir,
ungar mi féin le d' ghràs.
11 Chi mi mo mhiann air m'eascairdibh ;
is cluinnidh fòs mo chluas
A toil air luchd na h-aingidheachd,
a'm' aghaidh dh'éireas suas.

12 Bidh piseach air an fhìrean chòir
mar phailm-chrann ùrar glas :
Mar sheudar àrd air Lebanon,
a' fàs gu dìreach bras.
13 An dream tha air an suidheachadh
an tigh 's an àros Dé,
An cùirtibh greadhnach àrd' ar Dia,
sior-fhàsaidh iad gach rè.

14 San àm am bi iad aosmhor liath,
bheir iad mòr mheas a mach ;
Is bithidh sultmhor le deadh bhlàth
dhiubh sud gach uile neach.
15 A chum gu feuch iad gu bheil Dia
ro-chothromach is ceart ;
Mo charraig e, 's cha 'n'eil ann féin
aon eucoir no droch bheart.

SALM XCIII.

Is Righ Dia, air a sgeudachadh
le mòralachd gach àm ;
Ta air a sgeudachadh le neart,
is criosluichte gu teann.
Shocruicheadh leis an cruinne-cè,
nach gluaisear e a chaoidh.
2 Do chaithir daingean ta o chian :
's tu féin gun tùs gun chrioch.

3 Do thog na tuiltean suas, a Dhé,
na tuiltean thog an guth ;
Seadh thog na tuilte suas gu h-àrd
an tonna mòr' gu tiugh.
4 Is treise Dia ta chòmhnuidh shuas
na fuaim nan uisge garbh ;
Is treise Dia na sumainnean,
is tonna cuain gu dearbh.

5 A ta do theisteis is do reachd
ro-dhaingean agus fior :
Tha naomhachd iomchuidh air do thigh,
a Dhé nam feart, gu sìor.

SALM XCIV.

O DHIA, d'am buin ceart-dhioghaltas,
Iehobhah neartmhoir thréin,
D'am buin a mhàin ceart dhioghaltas,
gu dealrach nochd thu féin.
2 O Bhreitheimh cheirt na talmhainn, dean
thu féin a thogail suas ;

Is ìoc do luchd an uaibhreachais
ceart-luigheachd agus duais.

3 Cia fhad a ni luchd aingidheachd,
cia fhad, a Dhia, a ni
Luchd aingidheachd ùr-ghairdeachas,
le aoibhneas mòr gun dìth ?
4 Cia fhad a bhrùchdar briathra leò,
a' teachd air nithibh cruaidh ?
'S a bhitheas luchd na h-aingidheachd,
ri ràiteachas is uaill ?

5 Bhris iad do shluagh gu mìn, a Dhé,
is t'oighreachd chlaoidh gu goirt.
6 Bantracha, coigrich, 's dilleachdain,
'gam marbhadh, is 'gam mort.
7 Their iad gidheadh, cha léir do Dhia,
is fòs ni mò a ni
Dia Iacoib sud a thoirt fa'near,
s cha chuir am feasd am prìs.

8 O dhaoine brùideil measg an t-sluaigh,
nis tuigibh agaibh féin,
Is amadain, cia fhad a bhios
sibh gabhail thugaibh céill ?
9 An neach a chuir air failein cluas,
am bi gun chlàisteachd ghéir ?
An Ti a dhealbh an t-sùil faraon,
nach an da féin is léir ?

10 'N ti smachdaicheas na fineachan,
an e nach cronuich e ?
An ti bheir eòlas do gach neach,
an neach gun eòlas e ?
11 Air smuaintibh dhaoin' is fiosrach Dia,
gur diomhain iad gu beachd,
12 Dhia, 's beannaicht' iad d'an toir thu smachd,
is teagasg as do reachd :

13 Chum fois gu'n tugadh tusa dhoibh,
o laithibh amhghair olc,
Gu ruig an uair an cladhaichear
do dhaoinibh daoi an slochd.
14 Oir Dia cha tilg e dheth am feasd
an sluagh d'an d'thug e spéis :
'S ni mò na sin a thréigear leis
an oighreachd a's leis féin.

15 Ach pillidh breitheanas a rìs
ri fìreantachd air ais :
Is luchd a' chridhe threibhdhirich
leanaidh 'na déigh gu cas.
16 An aghaidh fòs luchd-deanamh uilc
cò dh'éireas leam an àird ?
An aghaidh luchd na h-aingidheachd,
cò sheasas air mo phàirt ?

17 Mur bitheadh Dia Iehobhah leam,
ga m' chuideachadh le buaidh,
'S beag nach robh m'anam bochd an tàmh
gu tosdach anns an uaigh.
18 Tràth thubhairt mi, a ta mo chos
air sleamhnachadh uam sìos ;
Do thròcair chaomh-sa 'n sin, a Dhé,
chum suas mi, agus dhìon.

19 Air bhith do m' smuainte muladach,
is lìonmhor ann am chom,
Do chomhfhurtachd-sa thug an sin
sòlas do m'anam trom.
20 Aig caithir rioghail luchd an uile
'm bi comunn riut gu beachd,
Tha dealbh gu seòlta aimhleas mhòir,
's ga orduchadh le reachd ?

21 An aghaidh an'ma 'n fhirein chòir
chruinnicheadh leò gu dlùth ;
A dh'fhàgail rìs fuil neochiontaich,
le breitheanas nach fiù.
22 Ach Dia mo dhaingneach 'se : mo Dhia,
mo charraig dhìon gach lò.
23 'Se dhiolas orra sud air ais
gach eucoir rinneadh leo :

An sgathadh sìos do nithear leis
gu ceart 'nan eucoir féin ;
Is ni Iehobbah mòr ar Dia,
an sgathadh sìos gu treun.

SALM XCV.

O THIGIBH, seinneamaid do Dhia :
thigeadh gach neach 'na làth'r :
Do charraig thréin ar slàinte fòs,
togamaid iolach àrd.

2 A steach 'na fhianuis thigeamaid
le buidheachas gach là :
Togamaid ceòl gu suilbhireach '
a' seinn le salmaibh dha :

3 Is Dia ro-mhòr Iehobhah treun ;
righ mòr os ceann gach dia.
4 Doimhneachd na talmhainn tha 'na làlmh :
's leis neart nan cnoc 's nan sliabh.
5 'Se rinn an cuan tha farsuinn mòr,
tha còir aig air is sealbh ;
'S an talamh tioram le a làimh
'se chruthaich is a dhealbh.

6 O thigibh agus sleuchdamaid,
is deanar cromadh leinn ;
Is air ar glùinibh tuiteamaid
do 'n Dia a chruthaich sinn :
7 Oir 'se ar Dia, is sinn a shluagh,
a bheathaich e mar threud,
Caoraich a làimh' : ma dh'èisdear leibh,
an diugh r' a ghuth gun bhreug.

8 Na cruaidhichear 'ur cridhe leibh,
mar anns a' chomh-stri dhian,
Mar rinneadh leibh san fhàsach chruaidh,
ga m' bhuaireadh le bhur miann :
9 Tràth dh'fhionn 's a dhearbh 'ur sinnsir mi,
's mo ghniomh tràth chunnaic iad.
10 An t-àl ud ré dà fhichead bliadhn'
chuir campar orm is eud :

Thubhairt mi, 'S pobull iad 'gam bheil
droch chridhe seachranach :
Is air mo shlighibh nach do ghabh
riamh eòlas firinneach :
11 D'an d'thug mi féin mo mhionnan mòr,
a'm' fheirg 's a'm' chorruich ghéir,
Nach rachadh iad a chaoidh a steach
do m'ionad-suaimhneas féin.

SALM XCVI.

CANAIBH do'n Tighearn òran nuadh,
gach aon tìr, canaibh dha.
2 Seinnibh do Dhia : 'ainm beannaichibh,
nochdaibh a shlàint' gach là.
3 Am measg nam fineachan gu léir
sìor-thaisbeinibh a ghlòir :
Am measg gach pobuill aithrisibh
a mhìorbhuile ro-mhòr.

4 Oir 's mòr Iehobhah Dia nam feart,
'a ion-mholta feadh gach ré ;
Is aobhar eagail e faraon
os ceann nan uile dhée :
5 Oir uile dhée nam fineachan
is iodhoil iad gu léir :
Ach 'sc Iehobhah Cruithfhear àrd
nam flaitheas is nan speur.

6 Ard-urram agus mòralachd
'na fhianuis-san a ta :
Treun-spionnadh agus maisealachd
'na theampull naomh a ghnàth.
7 O fhineacha nan slògh gu léir
thugaibh do Dhia nam feart ;
Thugaibh do'n Tighearna faraon
glòir, urram, agus neart.

8 A' ghlòir a's cubhaidh fòs d'a ainm,
do'n Tighearn thugaibh uaibh :
Thigibh d'a chùirtibh naomha steach,
is thugaibh ofrail leibh.
9 Do Dhia Iehobhah sleuchdaibh sìos
am mais' a naomhachd féin :
Biodh eagal oirbh, gach uile thìr,
'na fhianuis-san gu léir.

10 Abraibh measg fhineach, gu bheil Dia
riaghladh mar righ gu beachd.
Buan-dhaingnichear an domhan leis ;
air daoinibh bheir breth cheart.
11 Biodh aoibhneas air na nèambaibh àrd
is biodh an talamh ait ;
Beucadh an cuan gu farumach,
's a lànachd-san gu pailt.

12 Biodh aoibhneas air a' mhachair fòs,
is air gach ni a t'ann :
An sin bidh aiteas air gach coill',
is air gach craoibh is crann
13 An làthair Dhé ; oir tha e teachd,
oir tha e teachd gu breth ;
Air talamh chum gu'n deantadh leis
ceart-bhreitheanas fa leth :

Le ceartas maith bheir e a mach
breth air a' chruinne-ché ;
Bheir air a' phobull breitheanas
le firinn fhior-ghloin réidh.

SALM XCVII.

IEHOBHAH mòr 'se tha 'na Righ,
biodh aiteas air gach tìr ;
'S air eileanaibh tha lìonmhor ann,
biodh gairdeachas gu léir.
2 Tha neula tiugh' is dorchadas
m'a thimchioll air gach leth :
'Se 's còmhnuidh fòs d'a chaithir-righ
deadh chothrom is ceart-bhreth.

3 Tha teine millteach roimh a ghnùis
ag imeachd air gach àird,
Le'n loisgear suas gu lasarach
a naimhdean anns gach àit.
4 Le solus glan a dhealanaich
dhealruich an cruinne-cé :
Chunnaic an talamh sud gu dearbh,
ghrad-chlisg is chriothnuich e.

5 Na cnuic, an làthair Dhia nan dùl,
leagh as air fad mar chéir ;
Roimh ghnùis Ard-Righ an domhain mhòir
leagh iadsan as gu léir.
6 Na nèamha cuiridh 'n céill a cheart
is chi gach sluagh a ghlòir.
7 Do dhealbhaibh snaidhte meud 'sa chrom
gu'n robh dhoibh amhluadh mòr,

Tha deanamh uaill' is ràiteachais
á iodholaibh nach fiù ;
Gach uile dhée a ta sibh ann,
sleuchdaibh do Dhia nan dùl.
8 Rinn Sion aoibhneas nach bu ghann,
an uair a chual i 'n sgeul,
Rinn nighean Iudah gairdeachas
mu d' bhreitheanais, a Dhé.

9 Oir tha thu, Dhia Iehobhah, àrd
os ceann gach uile thir :
Tha thu air t'àrdachadh gu mòr,
os ceann gach dia gu léir.
10 Sibhse le'n ionmhuinn Dia ro-naomh,
fuathaichibh olc a chaoidh :
Anam a naomh sìor-ghleidhidh e ;
saoraidh o làimh nan daoi.

11 Cuirear mar phòr gu frasach pailt,
solus do'n fhìreanach ;
Is aoibhneas dhoibh-san fòs a ta
'nan cridhe treibhdhireach.
12 Biodh aiteas oirbh an Dia na glòir,
O fhireana gu léir :
Is thugaibh buidheachas do Dhia,
ri cuimhn' a naomhachd féin.

SALM XCVIII.

O SEINNIBH òran nuadh do Dhia,
rinn bearta mìorbhuileach :
'S i 'dheas làmh féin 's a ghairdean naomh
thug dhasan buaidh a mach.
2 Feuch, thaisbein Dia gu follaiseach
'fhurtachd 's a shlàintc mhòr :
Am fianuis chinneach nochdadh leis
'fhìreantachd féin gu leòr.

3 Chuimhnich e 'fhìrinn is a ghràs
do theaghlach Israeil ;
Is slàint' ar Dia-ne chunnaic fòs
gach iomall tìr gu léir.
4 Do Dhia Iehobhah togaibh suas
àrd-iolach ait, gach tìr :
Togaibh bhur guth : bibh subhach fòs,
is seinnibh moladh fìor.

5 Do Dhia Iehobhah mòr nam feart
seinnibh air clàrsaich ghrinn ;
Le clàrsaich (deirim) seinnibh dha,
le guth na sailm gu binn.
6 Le fuaim na b-adhairc seinnibh dha,
's le guth na trompaid àird' :
Do Dhia an t-Ard-Righ seinnibh fòs,
le iolach ait 's gach àit.

7 Beucadh an fhairge mhòr gu borb,
's an làn tha innt' le chéil' ;

An domhan, is gach dùll a ta
an còmhnuidh ann gu léir.
8 Buaileadh na tuilte mòr' am bos';
na sléibhte bitheadh ait,
9 An làthair Dhé; oir tha e teachd
air talamh thabhairt ceirt:

Le ceartas maith bheir e a mach
breth air a' chruinne-ché;
Bheir air a' phobull breitheanas
le cothrom fior-ghlan réidh.

SALM XCIX.

THA Dia 'na Righ is criothnaicheadh
gach uile shluagh air bith:
'Se shuidheas eadar cheruban,
biodh air an talamh crith.
2 An Sion tha Iehobhah mòr,
is àrd os ceann gach sluaigh.
3 T'ainm mòr ro-uamhor molar leo,
oir tha e naomh r'a luaidh.

4 Is toigh le neart an Righ ceart-bhreth:
's tu shocruicheas a' cheart:
An Iacob breitheanas is còir
cuiridh tu 'n gnìomh gu beachd.
5 Ar Dia Iehobhah àrdaichibh,
is sleuchdaibh dha gu caomh,
Aig stòl a chos gu h-urramach;
oir tha e féin ro-naomh.

6 Am measg a shagart Aaron 's Maois
bha Samuel do'n dream
A ghair air 'ainm: dh'iarr iadsan Dia,
fhreagair e iad san àm.
7 Am baideal neoil gu gràsmhor caoin
labhair an Tighearn riu:
Na h-àitheantan a thug e dhoibh,
's a theisteas ghleidheadh leo.

8 Iehobhah Dia, thug freagradh dhoibh:
's tu 'n Dia a mhaith an lochd,
Ge d'rinn thu orra dioghaltas
air son an innleachd olc.
Ar Dia Iehobhah àrdaichibh,
's 'na thulaich naomh a ghnàth,
Sìos sleuchdaibh dha gu h-iriosal;
oir 's naomh ar Dia gu bràth.

SALM C.

TOGADH gach tìr àrd-iolach glaoidh,
do Dhia Iehobhah mòr.
2 Thigibh, is deanaibh seirbhis ait,
'na làthair-san le ceòl.
3 Biodh agaibh fios gur esan Dia,
'se rinn sinn, 's cha sinn féin;
A phobull sinn, 's a chaoraich fòs
dh' ionaltradh leis gu léir.

4 Thigibh a nis le buidheachas
'na gheataibh-san a steach,
Is thigibh fòs le moladh mòr
an cùirtibh naomh' a theach:
Is thugaibh dha mòr-bhuidheachas,
'ainm beannaichibh gu binn.
5 Oir Dia ta maith, tha 'thròcair buan,
is 'fhìrinn feadh gach linn.

SALM CI.

BRETH cheart is tròcair canar leam;
Dhé, seinneam dhuit le ceòl.
2 Is iomchaiream mi féin gu glic
air slighe fhoirfe chòir.
O c'uin do m'ionnsuidh-sa a thig
thu féin, a Dhia nam feart?
A steach a'm' fhàrdaich gluaisidh mi
le cridhe fior-ghlan ceart.

3 Fa chomhair fòs mo shùile féin,
cha chuir mi olc am feasd:
Obair luchd-ceannairc 's fuathach leam,
's cha lean i rium gun cheisd.
4 An cridhe iargalt ceannairceach
uam triallaidh e an céin:
Eòlas no furan air an daoi
a chaoidh cha chuir mi féin.

5 An ti bheir beum d'a choimhearsnach,
lom-sgriosaidh mi as 'àit;
An cridhe borb cha'n fhuiling mi,
no neach a sheallas àrd.

6 Bidh m' air' air fìreanaibh na tìr,
gu'n gabh iad còmhnuidh leam:
An ti bhios foirfe glan 'na bheus,
'se 's òglach dhomh gach àm.

7 Fear deanamh ceilg' is mealltaireachd,
a'm' thigh-sa cha 'n fhaigh tàmh;
A'm' làthair, neach a labhras breug
cha 'n fhuirich e gu bràth:
8 Lom-sgriosaidh mise fòs gu moch
gach droch dhuin' as an tìr,
Chum luchd an uilc a sgathadh as
o chaithir Dhé gu léir.

SALM CII.

RI m'urnaigh éisd, Iehobhah Righ;
is ruigeadh ort mo ghlaodh.
2 Na foluich uam do ghnùis san là
thig trioblaid orm gach taobh:
San là an gairm mi ort gu geur,
crom thugam féin do chluas;
Is freagair mi gu deifireach,
a' furtachd air mo chruas.

3 Do bhrìgh gu bbeil mo làith' mar cheò
a' teireachduinn a ghnàth;
Mar lic an teinntein 's amhluidh sin
mo chnàmhan loisgte ta.
4 Trom-bhuailte tha mo chridhe bochd
is shearg e mar am feur;
Ionnus gu'n d' dhearmad mi gu beachd
greim arain chur am bheul.

5 Le guth mo chaoidh, mo chnàmhan lean
ri m' chraicionn féin gu teann:
6 Mar phelican an fhàsaich mi,
's mar chaillich-oidhch' nam beann.
7 Ri faire taim gu furachair,
is cosmhuil mi a ghnàth
Ri gealbhonn beag 'na aonar fòs
air mullach tighe ta.

8 Ri fad an là mo naimhde garg'
ga m' mhasluchadh gu trom;
A'm' aghaidh mhionnaich iad gu léir,
air bhoile dh'éirich rium.
9 Le m' dheuraibh choimhmeasg mi mo dheoch
mar aran dh'ith mi luath',
10 Tre lasan t'fheirg'; oir thog thu mi,
is leag thu rìs gu truagh.

11 Mar sgàile chlaon mo làithean sìos;
is shearg mi féin mar fheur.
12 Ach mairidh tus', am feasd, a Dhé,
's do chuimhne féin gu sìor.
13 Nis éiridh tu a dheanamh gràis
air Sion naoimh gu dlùth:
Oir àm a cabhair tha air teachd,
seadh, 'n t-àm a dh'orduicb thu.

14 Oir t'òglaich tha a' gabhail tlachd
'na clachaibh breagh' gach uair;
Tha deadh thoil aig do sheirbhisich
d'a luaithre is d'a h-ùir.
15 Mar sin bidh air na fineachaibh
eagal roimh ainm an Triath:
Is air gach righ air thalamh ta
bidh roimh do ghlòir-sa fiamh.

16 Tràth thogar Sion suas le Dia
taisbeanar e 'na ghlòir.
17 Urnuigh nam bochd bheir e fa'near,
's cha diùlt e iad le tàir.
18 Do 'n àl a ta ri teachd 'nar déigh,
sud sgrìobhar dhoibh gu beachd:
'S an dream a ghinear o so suas,
molaidh iad Dia nam feart.

19 Oir dh'amhairc e a nuas gu beachd,
o àird a naomhachd féin;
Is air an talamh dh'amhairc Dia,
a nuas o nèamh nan speur.
20 A chluinntinn osnaich ghearanach
a' phrìosanaich ta 'n sàs;
Chum fuasgladh air a'mhuinntir sin
a dh'orduicheadh chum bàis.

21 An Sion chum a chur an céill
ainm uasal àrd ar Dia,
'S a dh'innseadh an Ierusalem
moladh is cliù an Triath.
22 An t-àm a bhios na fineacha
air cruinneachadh le chéil';

'S gu seirbhis Dé tràth thionailear
na rioghachda gu léir.

23 Air feadh na slighe is an ròid
mo threòir do lagadh leis:
Mo làithe chuir an giorrad fòs,
24 'S mar so do labhair mis,
Mo Dhia, na glacar mi le bàs,
mu thimchioll leth mo là:
O aois gu h-aois gu maireannach,
do bhliadhnaidh buan a ta.

25 O chian leag thusa bunaite,
na talmhainn so, a Dhé;
Is iad na nèamha fìor-ghlan àrd'
oibre do làmha féin.
26 Teirgidh iadsan 's théid iad as,
ach mairidh tusa, Dhé:
Seadh teirgidh iadsan 's gabhaidh seach
mar eudach sean gu léir:

Feuch caochlaidh tu mar thrusgan iad,
is caochl'ear iad gun cheisd.
27 Tha thus' a mhàin gun chaochladh ort,
's do bhliadhnaidh buan am feasd.
28 Bidh clann do sheirbhiseach, a Dhé,
maireannach buan a ghnàth:
Is ann ad fhianuis socruichear
an gineal-san gu bràth.

SALM CIII.

O M'ANAM, beannaich thusa nis
an Dia Iehobhah mòr:
Moladh gach ni an taobh stigh dhiom
'ainm naomha mar is còir.
2 O m'anam, beannaich féin a nis
Iehobhah mòr do Dhia:
Na dìchuimhnich na tiodhlacan
a dheònuich dhuit an Triath.

3 'Se mhaitheas duit gu gràsmhor caoin
gach peacadh annad féin:
'Se bheir dhuit slàint', is furtachd fòs,
o t'euslaintibh gu léir.
4 Do bheatha fòs o sgrios a' bhàis,
'se dh'fhuasglas duit gu pailt:
'Se chrùnas thu le coron gràidh,
's le tròcair chaoimh gun airc.

5 Le 'mhaitheas is le 'thiodhlacaibh
sàr-lìonaidh e do bheul:
'S tha t'òige air a nuadhachadh
mar iolair luath nan speur.
6 Air sgàth na muinntir ud, a ta
le fòirneart air an claoidh,
Ceartas is breitheanas faraon,
'se Dia ni dhoibh gun dìth.

7 Do Mhaois an neach a b' òglach dha,
a shlighe chuir e 'n céill:
Is mar an ceudna 'ghnìomhara
do chlannaibh Israeil.
8 Tha'n Tighearn iochdmhor tròcaireach
's mall 'fhearg, 's is pailt a ghràs.
9 Cha bhi e tagradh ruinn do shior
's cha ghléidh e 'fhearg gu bràth.

10 A réir ar peacaidh iomarcaich,
dioghaltas oirnn cha d'rinn;
'S a réir ar ciont' is eusaontais
cha d'thug e luigheachd dhuinn.
11 Oir mar os ceann na talmhainn ta
na speuran àrd gach ré,
Is amhluidh sin tha 'thròcair mòr
do'n dream d'an eagal e.

12 Mar tha an àrd an ear 's an iar
a' gabhail fad o chéil';
'S co fhad a chuireas Dia nan gràs
ar peacaidh uainn gu léir.
13 Amhluidh mar ghabhas athair dàimh
is truas d'a leanbaibh maoth,
Mar sin d'a fhìor luchd-eagail féin
Dia gabhaidh truas gu caomh.

14 Oir 's aithne dhasan agus 's léir
ar cruth 's ar dealbh gu ceart;
Gur duslach talmhainn sinn air fad,
is cuimhne leis gu beachd.
15 An duine truagh, a ta a làith'
amhluidh mar fheur a ghnàth;
Mar bhàrr na luibh' air machair fòs
a ta e fàs fo bhlàth.

16 Oir gabhaidh thairis osag ghaoith',
's cha bhi e idir ann;
'S cha 'n fhaicear e san ionad ud
an robh e fàs gu teann.
17 Ach mairidh tròcair Dhé gu sior
do'n dream d'an eagal e,
Is fòs do chloinn an cloinne-san
bidh 'fhìreantachd gach ré.

18 Do 'n aitim ud a chumas ris
an cùmhnant rinn e riu:
'S a chuimhnicheas 'uil' àitheantan,
a chum gu'n deant' iad leo.
19 Dia shocruich anns na nèamhaibh àrd
a chaithir rioghail féin;
A rìoghachd tha an uachdar fòs
os-ceann gach ni fo 'n ghréin.

20 Sior-bheannaichibh Iehobhah mòr,
O 'aingle treun an neart,
Tha deanamh iarrtuis mar is còir;
's a' tabhairt géill d'a reachd.
21 Gach uile shluagh a bhuineas da,
beannaichibh Dia a nis;
A sheirbhisich le 'n coimhlionar
gach ni a's toileach leis.

22 'Uil' oibre, feadh a thighearnais,
a rinneadh leis an Triath,
An righ Iehobhah beannaichibh:
O m'anam, beannaich Dia.

SALM CIV.

O M'ANAM, beannaich thusa Dia:
mo Dhia, 's tu 'n Triath ro-mhòr:
Tha thusa air do sgeadachadh
le mòralachd is glòir.
2 Seadh chuir thu solus dealrach glan
mar thrusgan umad féin;
Is shìn thu mach, is sgaoileadh leat,
mar chùirtein nèamh nan speur.

3 Sallean a sheòmar leagadh leis
air uisgeachaibh mar stéidh;
Mar charbad rinn na neula tiugh,
'se ruith air sgiathaibh gaoith'.
4 'Se féin a rinn na h-aingil fòs
'nan spioraid làidir threun;
'Se rinn nan teine lasarach
a theachdairean gu léir.

5 Is bunaite na talmhainn fòs
shocruicheadh leis 'nan àit,
A chum nach gluaist' as 'ionad e
a chaoidh nan cian gu bràth.
6 Is dh'fholuich thu le doimhneachd e,
ceart mar gu'm b'ann le brat:
Os ceann nam beann 's nan sléibhte àrd
na h-uisgeacha do stad.

7 Air cluinntinn doibh guth t'achmhasain,
theich iad air falbh gu cas:
Is fòs ri guth do thairneanaich,
le deifir chaidh iad as.
8 Ri taobh nam beann chaidh iad a suas,
's a sìos air feadh nan gleann:
Gu ruig an t-àit' a dh'orduich thu
's a shocruich thu gu teann.

9 Chuir thusa rompa criocha buan
nach téid iad tharta null;
'S nach pill iad air an ais a rìs
dh'fholach na tìr' le tuinn.
10 Cuiridh e mach na tobraichean
air feadh nan glac 's nan gleann,
A ta gun tàmh le 'n sruthaibh bras,
a' ruith air feadh nam beann.

11 Do bheathaichibh na macharach
deoch bheir e dhoibh r'a h-òl:
'S na h-asail fhiadhaich coisgidh iad
an tart 's an iota mòr.
12 Am fagus doibh ni eoin nan speur,
tigh clùthor tàimh dhoibh féin:
Is eadar gheugan cuirear leo
an ceileir binn an céill.

13 Uisgichidh e o 'sheòmraibh àrd'
na beannta mòr' gun tàmh:
An talamh tioram gheibh a dhìol
le toradh gnìomh do làmh,
14 Bheir e air feur bhi fàs do'n spréidh
's air luibh bhi fàs gun sgìos

Do dhaoinibh, chum gu'n tugadh
o'n talamh biadh a nìos:

15 Is fion a chuireas cridhe dhaoin'
air shubhachas 's air ghean,
Is oladh fòs a ni an gnùis
le maise dealrach glan.
'Se bheir dhoibh aran mar an ceudn'
fhreasdal am feum gu leòr,
An cridhe dhaoin' a chuireas neart,
le misneich mhaith is treòir.

16 Tha craobhan àrd' an Tighearna
ro làn do bhrìgh gu léir,
Is seudair mhaiseach Lebanoin
a shuidhicheadh leis féin.
17 Is bithidh nid san ionad ud
aig eunlaith luath nan speur:
Na craobhan giumhais aig an storc
mar ionad tàimh dhi féin.

18 An tearmunn féin, am beanntaibh àrd',
na gabhair fhiadhaich leag;
Na coinean bheaga mar an ceudn'
an còsaibh blàth nan creag.
19 A' ghealach dh'orduich esan fòs
a sgarachduinn nan tràth:
Is aig a' ghréin tha eòlas maith
mar luidheas i gach là.

20 Do nithear leat-sa dorchadas,
is thig an oidhch' gu grad;
An sin bidh beathaich allt' na coill'
a' dol a mach air fad.
21 Ri beucadh bidh na leòmhain òg'
ag iarraidh cobhartaich,
Is bithidh iad ag iarraidh hìdh
air Dia ro-chumhachdach.

22 An sin 'nuair dh'éireas suas a' ghrian,
cruinnichidh iad le chéil',
Gu h-uaigneach luidhidh iad a stigh
'nan garaidh dìdein féin.
23 Is théid an duine mach an sin
gu 'obair mar is còir,
Is leanaidh e gu dìchiollach
a shaothair gu tràth nòin'.

24 Cia lìonmhor t'oibre mòr, a Dhé!
an gliocas rinn thu iad:
An talamh fòs le d' sbaoibhreas mòr,
tha làn air fad 's air leud.
25 Mar sin an cuan tha farsuinn mòr,
's gach ni a shnàgas ann,
Na beathaichean tha beag is mòr,
gun orra cunntas cheann.

26 Tha longan siubhal ann gu tiugh;
's tha'n Lebhiàtan mòr,
A chumadh is a dhealbhadh leat,
ri sùgradh ann le treòir.
27 Na slòigh ud uile tha, a Dhé,
a' feitheamh ort a ghnàth,
A chum dhoibh biadh gu'n tugadh tu
g'an cumail beò gach tràth.

28 Na bheir thu dhoibh a'd' thoirbheartas
'ga thional sud tha iad:
Tràth dh'fhosglas tu do làmh gu pailt,
le maith sàr-lìonar iad.
29 Air folach dhuit do ghnùis a rìs,
thig cabhag orr' air fad;
Eugaidh, tràth bheir thu asd' an deò,
pillidh ri 'n ùir gu grad.

30 Do spiorad féin g'an cruthachadh,
rìs cuirear leat a mach:
Aghaidh na talmhainn mar an ceudn'
nuadhaichidh tu le dreach.
31 Bidh glòir an Triath ro-mhaireannach,
air feadh gach linn am feasd;
Is ni Iehobhah gairdeachas
'na ghnìomharaibh gun cheisd.

32 Air sealltuinn air an talamh dha,
criothnaichidh e gu grad;
Tràth bheanas e ri sléibhtibh àrd
bidh deatach dhiubh air fad.
33 Do Dhia Iehobhah seinnidh mi
an cian a bhios mi beò:
Is bheir mi moladh mòr do m' Dhia
ri fad mo rè 's mo lò.

34 'S ro-mhilis blast' mo smuaintean air
liom ait an Dia a ghnàth.
35 Gu'n tigeadh sgrios air peacaichibh,
mach as an tìr gu bràth,
'S na biodh na h-aingidh ann ni 's mò.
O m'anam, moladh seinn
Do Dhia Iehobbah; seinneamaid
le h-Alleluia binn.

SALM CV.

O THUGAIBH buidheachas do Dhia;
air 'ainm-san gairibh féin;
Is cuiribh fòs a ghnìomhara
am measg nan sluagh an céill.
2 Seinnibh do Dhia Iehobhah mòr,
sailm seinnibh dha gu binn;
Is aithrisibh gu h-iomlan fòs
na mìorbhuilean a rinn.

3 As 'ainm ro-naomha-san faraon
deanaibh deadh-uaill is glòir;
Biodh gairdeachas air cridh' an dream
dh'iarras Iehobhah mòr.
4 Iarraibh Iehobhah mòr nam feart,
iarraibh a neart a ghnàth:
A ghnùis ta gràsmhor fàbharach,
sìor-iarraibh i gu bràth.

5 Cuimhnichibh fòs na mìorbhuile
a rinneadh leis gu treun;
A ghnìomhara ro-iongantach,
is breitheanais a bhéil;
6 O sibhs' a ghineil Abrahaim,
deadh òglaich dhìleis Dé:
Sibhse chlann Iacoib mar an ceudn'
a roghnuich e dha féin.

7 'S esan ar Tighearn is ar Dia,
Iehobhah mòr gu fior:
Tha 'bhreitheanais ro-chothromach
air sgaoileadh feadh gach tìr'.
8 Oir chuimhnich e gu sìorruidh buan
a choimhcheangal gu beachd;
'S am focal fòs a dh'orduich e
do mhìltibh àl ri teachd;

9 An coimhcheangal a rinn e féin
ri Abraham gu caoin,
'S na mionnan a thug e le 'bheul
do Isaac òglach caomh:
10 Is amhluidh sin do Iacob fòs
dhaingnich se e mar reachd;
Mar choimhcheangal gu sìorruidh buan
do Israel gu beachd:

11 Ag ràdh, Tìr Chanaain bheir mi dhuibh,
mar chrann bhur n-oighreachd féin.
12 'Nuair bha iad tearc, 's 'nan buidhinn bhig
's 'nan coigrich innt' gu léir.
13 Is air bhi dhoibh ag imeachd fòs
o thìr gu tìr gun tàmh;
A' triall feadh sluaigh is rìoghachda,
nach fac' iad riamh roimh làimh:

14 Cha d' leig le neach an gortachadh;
ach smachdaich air an sgàth
Mor-rìghre neartmhor cumhachdach:
's a rìu mar so ag ràdh;
15 'Feuchaibh nach bean sibh ris an dream
a dh' ungadh leam gu caomh:
Is fòs na deanaibh cron air bith
no lochd air m' fhàidhibh naomh.'

16 Fòs ghairm e gorta steach do 'n tìr,
is lorg an arain bhris.
17 Ach chuir e Ioseph rompa sìos,
reiceadh mar thràill gun fhios.
18 Le geimhlibh dhochainn iad a chos,
luidh e an iarunn teann;
19 Gu 'n uair an d'thàinig focal Dé;
is dhearbh sud e san àm.

20 An rìgh an sin chuir airsan fios,
is dh'fhuasgail air gu caoin:
Seadh uachdaran nam fineacha
is leig se e fa sgaoil.
21 Is air a theaghlach thug e dha
àrd-thighearnas gu léir:
Ard-uachdranachd a stòrais mhòir,
thug esan dha d'a réir.

22 A cheangal mar a chiteadh dha
àrd-cheannardan na tìr':

S gu'n tugadh e d'a sheanairibh
teagasg air gliocas fior.
23 Do'rìogh'chd na h-Eiphit thàinig fòs,
clann Israeil gu léir,
'S bha Iacob is a shliochd air chuairt
an talamh Cham le chéil'

24 Thug esan air a phobull féin
an sin ro-lìonmhor fàs,
Is ni bu treise rinn e iad
na'n naimhdean anns gach càs.
Cridhe an dream ud dh'iompaich e
thoirt fuath d'a phobull naomh,
'S gu'm buineadh iad gu cealgach olc
r'a sbeirbhisich ro-chaomh.

26 An sin chuir e dheadh òglach Maois,
Aaron a thagh e féin.
27 Nochd iad a bhearta mìorbhuileach,
an talamh Cham gu treun.
28 Chuir orra duibhre, 's dhorchaicheadh:
'n sin thug iad géill d'a ghuth.
29 Dh'iompaich gu fuil an uisgeachan,
is mharbh e 'n t-iasg'nan sruth.

30 Is losgainn ann an lìonmhoireachd
sin bhrùchd an tìr a mach,
Am fàrdaichibh an rìghre-san,
's 'nan seòmraichibh a steach.
31 Air 'iarrtus thàinig iomadh gnè
do chuileagaibh gu grad:
Is miala lìonmhor mar an ceudn'
'nan criochaibh féin air fad.

32 Air son an uisge thug e dhoibh
clach-shneachd gu frasach geur,
Is lasair theine-dhealanaich
air feadh na tir' gu léir
33 Na craobhan fion, is fige fòs
ghrad-bhuaileadh leis gu trom;
Is bhriseadh agus reubadh leis
gach crann a bha 'nam fonn.

34 Thug esan àithne 's thàinig iad,
locuist gu lìonmhor ann,
'S na burruis sgriosach iomarcach,
gun orra cunntas cheann;
35 Gach luibh san fhearann dh'itheadh leo
is dh'itheadh leo gach meas.
36 Bhuail e gach ceud-ghin anns an tìr,
toiseach am brìgh 's an treis'.

37 Le h-òr 's le h-airgiod thug e mach
a phobull féin gun dìth;
'S cha robh 'nan treubhaibh-san air fad
neach euslainteach gun chlì.
38 Bu shubhach leis na h-Eiphitich
'nuair chaidh iad uath' a mach.
Oir thuit an eagal-san gu mòr
le h-uamhunn air gach neach.

39 Neul os an ceann sgaoil esan mach
mar bhrat no cùirtein mòr;
Le teine mar an ceudn' san oidhch'
thug solus dhoibh gu leòr.
40 Am pobull dh'iarr, is thug e dhoibh
na gearra-goirt gu pailt;
'S le h-aran nèimh o speuraibh àrd'
thug dhoibh an sàth gun airc.

41 A' charraig sgoilt e, bhrùchd a mach
na h-uisgeacha gu leòr;
Is anns an fhàsach thartmhor theth
ruith iad mar amhainn mhòir.
42 Chionn gu'n do chuimhnich e an sin
'fhocal 's a ghealladh naomh,
Is mar an ceudna Abraham
'òglach ro-dhìleas caomh.

43 Is uime sin thug e a mach,
a shluagh le h-aoibhneas mòr;
'S a dhaoine féin a ròghnaich e,
le gairdeachas is ceòl.
44 Is fearann fòs nam fineacha
thug esan dhoibh air fad;
Is mheal iad mar an oighreachd féin
saothair nan cinneach ud.

45 A chum gu'n tugadh iad fa'near
a reachda mar is còir,
'S gu'n gleidheadh iad a lagh faraon.
Molaibh Iehobhah mòr.

SALM CVI.

O THUGAIBH moladh mòr do Dhia,
is buidheachas faraon,
Oir tha e maith, mairidh gu bràth
a thròcair ghràsmhor chaoin.
2 Gnìomhara treun' Iehobhah mhòir,
co dh'fheudas chur an céill?
Cò dh'fheudas fòs a chliu ro-mhòr
a thaisbeanadh gu léir?

3 'S beannaicht' an aitim ud gu beachd
a ghleidheas breitheanas,
'S an neach ud fòs a ni gach uair
ceartas is ionracas.
4 Dhia, cuimhnich ormsa, leis a' ghràdh
thug thu do d' phobull féin;
O thig le d' shlàinte shòlasaich
gu m' fhiosrachadh a'm' fheum.

5 Gu faic sinn maith do dhaoine taght',
's gu'n dean sinn aoibhneas mòr
'Nan aoibhneas sud; 's le t'oighreachd féin
gu'n dean sinn uaill is glòir.
6 Do pheacaich sinn le'r sinnsearaibh;
is fòs do rinneadh leinn
Mòr chiont' a' d'aghaidh féin, a Dhé;
gu h-aingidh pheacaich sinn.

7 Ar sinnseara cha d'thug fa'near
do bhearta mìorbhuileach,
A rinneadh leat an tìr na h-Eiph't
gu treunmhor cumhachdach;
Is lìonmhoireachd do thròcair chaoimh'
dhìchuimhnich iad gu truagh;
'S iad aig a' mhuir ga d' bhrosnachadh,
ri cois na fairge ruaidh'.

8 Ach theasairg e gu tèaruint' iad,
air sgàth dheadh ainme féin;
A chum gu'n nochdadh e mar sin
a chumhachda ro-threun.
9 Leig e a mach geur achmhasan
is thiormaich a' mhuir ruadh;
Is stiùir e troimh an doimhneachd iad,
Mar troimh an fhàsach chruaidh.

10 O làimh an ti thug dhoibh-san fuath,
dh'fhuasgail e 'phobull féin,
'S o làimh an naimhde mi-runach
shaoradh leis iad gu treun.
11 Is dh'fholuich uisg' an eascairde:
cha d'fhan fiu aon diubh beò.
12 Chreid iad an sin a bhriathra-san,
's a chliu do sheinneadh leo.

13 Air dearmad leigeadh leo gu cas
a ghnìomhara ro-threun;
Cha d'fhuirich iad gu foighidneach
r'a chomhairl' eagnuidh fein.
14 San fhàsach ghlac miann ciocrach iad,
'n sin bhuair iad Dia gu luath.
15 An iarrtus thug e dhoibh, ach chuir
caoil' air an anam truagh.

16 Sa' champa ghabh iad farmad mòr
ri Maois an duine caomh,
'S ri Aaron neach a ròghnaich Dia
dha féin 'na shagart naomh.
17 An talamh dh'fhosgail e a bheul,
shluig Datan sìos gu grad;
Buidhinn Abiraim mar an ceudn'
dh'fholuich e iad air fad.

18 Is fòs am measg an cuideachd-san
ghrad-las an teine teth;
Is loisg an lasair suas gu léir
na h-aingidh ud fa leth.
19 Dhealbh iad an sin is rinn iad laogh,
gu truagh aig Horeb àrd,
'S do'n ìomhaigh leaght' a rinneadh leo
aoradh thug iad gun dàil.

20 Is amhluidh chaochail iad gu bochd,
an Dia 's an glòir gu léir,
Gu cosamhlachd is ìomhaigh fhaoin
an daimh a dh'itheas feur.
21 An Dia thug tèarnadh dhoibh 'nam feum
dhìchuimhnich iad gu grad;
An neach le 'n d' rinneadh bearta mòr'
an tìr na h-Eiph't air fad:

22 Is gnìomhara ro-iongantach
an dùthaich Cham le buaidh,

Mar sin is nithe uamhasach
ri cois na fairge ruaidh':
23 Thubhairt e air an aobhar sin
gu'm millt' iad leis gu léir,
Mur seasadh 'òglach taghta, Maois,
fa chomhair, anns a' bheum:

A chum gu'n deant' a chorruich mhòr
a philleadh air a h-ais,
Eagal 'na fheirg gu'n deanadh e
a phobull féin a sgrios.
24 Dhiùlt iad le tàir an tìr ro-mhaith;
nior chreid iad focal Dé:
25 'Nam pàilliunaibh rinn monmhor mòr,
's d'a ghuth cha d'thug iad géill.

26 An sin 'nan aghaidh thog e 'làmh,
g'an sgrios san fhàsach lom:
27 A sgrios an sliochd measg fhineacha,
s g'an sgaoileadh feadh gach tuinn.
28 Ri Baal-peor mar an ceudn',
naisg siad iad féin gu dlùth:
Is dh'ith iad cuid do ìobairtibh
nan ìodhol marbh' nach fiù.

29 Bhrosnuich iad e mar sin gu feirg,
le'n innleachdaibh gu truagh;
Is bhris a' phlàigh an sin gu mòr
a steach am measg an t-sluaigh.
30 Sheas Phinehas, is rinn e 'n ceart:
'n sin sguir a' phlàigh d'an claoidh:
31 Sud mheasadh dha mar fhireantachd
o linn gu linn a chaoidh.

32 Aig uisge comh-strì Mheribah
bhrosnuich iad Dia a rìs;
Air chor, fa chùis a' phobuill ud,
gu'n d' éirich olc do Mhaois.
33 Oir rinneadh leo a spiorad-san
a bhrosnachadh gu geur:
Ionnus gu'n d' labhair e an sin
gu cabhagach le 'bheul.

34 Na cinnich cha do sgriosadh leo
mar dh'àithn Iehobhah dhoibh:
35 Ach mheasg iad leis na fineachaibh,
is dh'fhòghluim iad an dòigh.
36 Do lodholaibh nam fineacha
iad seirbhis rinn gu truagh:
Bha sud mar lìon 's mar ribe dhoibh,
le'n ghlacadh iad gu luath.

37 Seadh thug iad suas mar ìobairtean
do dheamhnaibh 's dhealbhaibh bréig',
Am mic 's an nigheana faraon,
an aghaidh naomh-reachd Dhé.
38 Is fuil nan neòchiontach gu truagh
do dhòirteadh leo gun sgàth;
B'i fuil am mac 's an nighean féin
a dhòirt iad gun chion-fàth.

Do ìodholaibh Chanaain fòs
mar ìobairt thug an sliochd;
Mar sin do thruailleadh leo an tìr,
le fuil gun truas gun iochd.
39 Is amhluidh sin le'n gnìomharaibh
do thruailleadh leo iad féin:
Chaidh iad air strìopachas o Dhia
le 'n innleachdaibh gu léir.

40 Fa 'n aobhar ud las corruich Dhé
r'a phobull féin gu teth:
Ionnus gu'n ghabh e gràin gu mòr
d'a oighreachd air gach leth.
41 Is amhluidh rinn e 'n tabhairt suas
do làimh nam fineach fiat';
Is thug thu dhoibh mar uachdarain,
an dream a dh'fhuathaich iad.

42 Rinneadh gu mòr an sàruchadh
le 'n naimbdibh làidir treun';
Is leagadh iad gu h-ìosal sìos
fo'n làimh sud mar an ceudn'.
43 Gu minic thug e saorsa dhoibh;
ach bhrosnuich iad e rìs
Le'n comhairlibh, is leagadh iad
air son an ceannairc sìos.

44 Ach thug e 'n àmbghar mòr fa'near,
tràth chualadh leis an glaodh;
45 Is chuimhnich e dhoibh mar an ceudn'
a chùmhnant gràsmhor caomh;
Is ghabh e aithreachas a réir
mòr-shaoibhireachd a ghràis

46 'S 'nan sealladh-san rinn braighde dìubh
fhuair e dhoibh iochd is truas.

47 Thusa Iehobhah mhòir ar Dia,
dean saoradh dhuinn 'nar feum,
Is dean, am measg nam fineacha,
ar tional leat gu léir:
Do t'ainm ro-naomh gu'n tugamaid
mòr-bhuidheachas gu pailt':
Do chliu 's do mholadh mòr faraon
gu seinneamaid gu h-ait.

48 'S beannaicht' an Triath, Dia Israeil,
o chian nan cian gu bràth:
Abradh an sluagh gu léir, Amen!
Molaibh-sa Dia a ghnàth.

SALM CVII.

O THUGAIBH moladh mòr do Dhia,
is buidheachas faraon,
Oir tha e maith, 's mairidh gu bràth
a thròcair ghràsmhor chaoin.
2 Pobull Iehobhah shaoradh leis,
labhradh mar so gun tàmh,
A' mhuinntir ud a bhuin e saor
a mach o làimh an nàmh.

3 Is as gach tìr san robh iad sud
do chruinnicheadh iad leis,
O 'n àird an ear, 's o'n àird an iar,
o'n àirde tuath, is deas.
4 San fhàsach iad air seachran chaidh
an ionad falamh fàs;
Is bail' air bith cha d'fhuaradh leo
gu còmhnuidh ann no tàmh.

5 Ocrach is ìotmhor bha iad fòs;
chlaoidheadh an anam truagh.
6 Ghlaodh iad an sin ri Dia 'nan teinn,
shaor iad o'n àmhghar chruaidh.
7 Stiùir esan agus threòruich iad
air bealach ceart fa'n cois,
A chum gu'n rachadh iad fadheoidh
gu baile tàimh is fois'.

8 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaitheis chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoin'!
9 Oir ni e 'n t-anam miannach trom
a shàsuchadh gun airc
'S an t-anam ciocrach lionaidh e
le 'mhaitheas féin gu pailt.

10 An dream a shuidh an dorchadas,
is ann an dubhar bàis;
Fo chuibhreach ta an àmhghar truagh,
's an iarunn cruaidh an sàs;
11 Air son gu'n robh iad ceannairceach
an aghaidh briathra Dhe,
'S air comhairle an Ti a's àird'
gu'n d'rinn iad tàir gu léir;

12 An sin an cridhe leag e sìos
le saothair is le péin;
Thuit iad, is aon neach cha robh ann
g'an cuideachadh 'nam feum:
13 Ghlaodh iad an sin ri Dia 'nan airc,
dh'fhuasgail o'n teinn gu grad.
14 O'n dorcha bhuin, 's o dhubhar bàis,
's an cuibhreach bhris air fad.

15 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaitheis chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoin'!
16 Chionn gu'n do bhriseadh leis le 'neart
na geatan prais gu léir;
Na stapuill iaruinn is na croinn
sgaoil esan as a chéil'.

17 Bha amadain le 'n cron, 's le'n lochd,
fo àmhghar goirt an sàs.
18 Bha 'n anam gabhail gràin do bhiadh,
's iad dlùth do dhorsaibh bàis.
19 Ghlaodh iad an sin ri Dia 'nam feum,
dh'fhuasgail o'n teinn gu grad.
20 Le 'fhocal rinn e 'n slànuchadh.
is shaor o'n sgrios air fad.

21 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaitheis chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoin'

22 Thugadh iad iobairt buidheachais
is cliu do Dhia na glòir';
Aithriseadh iad a ghniomhara,
le subhachas is ceòl.

23 Luchd-loingeis théid air muir, 's a bhios
ri gnìomh an uisgibh buan;
24 Dhoibh sud is léir mòr-oibre Dhé,
's a mhìorbhuilean sa' chuan.
25 Air 'iarrtus, dùisgear leis a' ghaoth
gu h-àrd 's gu doinionnach:
Le 'n togar suas gu h-atmhor borb
a thonna garbh' fa seach.

26 Tha iad ag éirigh suas gu nèamh:
's a rìs dol domhain sìos:
Ionnus gu'n d' leagh an anam truagh
le trioblaid chruaidh 's le sgìos.
27 Dol thuig' is uaith, gu tuisleach fòs,
amhluidh mar dhuin' air mhisg;
Ionnus gu'n d' thréig gu buileach iad
gach gliocas bha 'nam measg.

28 Ghlaodh iad ri Dia 'nan teinn; is shaor
e iad o'n trioblaid ghéir.
29 Ghrad-chuireadh leis an stoirm gu fèith,
's na tuinn 'nan tàmh gu léir;
30 An sin tha iad ro-ait, air son
gu bheil iad sàmhach beò:
'S gu'n d'thug e iad do'n chaladh sin,
's do'n phort bu mhiannach leo.

31 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaitheis chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoin'!
32 Is fòs an coimhthional an t-sluaigh
àrd-mholar e gu mòr;
'S an cruinneachadh nan seanair glic'
cliu thugar dha is glòir.

33 Aimhniche ni 'nam fàsach lom,
tobair 'nan talamh cruaidh:
34 Tìr bheartach ni e fàs, air son
mòr aingidheachd an t-sluaigh.
35 Am fàsach tioram tionndaidh e
gu uisge tàimh nach gann,
'S gu tobair fìor-uisg' iompaichidh
am fearann tartmhor teann.

36 Do dhaoinibh ocrach bheir e sud
mar àite fois' is tàimh;
A chum gu'n deasuicht' caithir leo
chum còmhnuidh ann a ghnàth.
37 Chum craobhan fion' a shuidheachadh
is sìol a chur san fhonn,
A bheir a mach san aimsir cheirt
cinneas is toradh trom.

38 Bheannaich e fòs am pobull ud
is dh'fhàs iad lionmhor mòr;
'S nior leig e dhoibh dol air an ais
'nam feudall no 'nan stòr.
39 Lughdaichear iad gidheadh a rìs,
is leigear iad gu bochd,
Le sàruchadh is àmhghar geur,
is doilgheas brònach goirt.

40 Air prionnsaibh dòirtear tarcuis leis,
san fhàsach mar an ceudn',
Cuiridh e iad air seachran fiar,
gun bhealach ann d'an ceum.
41 'S o thrioblaid togaidh e am bochd,
's ni teaghlach dha mar threud.
42 Sud chi na fireana, 's bidh ait,
is druidear beul nam beud.

43 Cò iad tha glic, 's a bheir fa'near
na nithe sud gu ceart?
'S iad sin a thuigeas tròcair chaomh
is maitheas Dhé nam feart.

SALM CVIII.

MO chridh' tha ann am fonn, a Dhé,
gu socair mar is còir;
Is seinnidh mi gu ceòlmhor dhuit,
is molam thu le m' ghlòir.
2 Mosglaibh, is éiribh grad an àird,
'shaltair 's a chlàrsach ghrinn:
Mosglaidh mi féin, is éiridh mi
gu moch chum ceòl a sheinn.

3 O Thighearna Iehobhah mhòir,
measg chinneach, molam thu,
'S am measg an t-sluaigh gu h-urramach
àrd-seinnidh mi do chliu.
4 Oir tha do thròcair mòr os ceann
nan nèamha shuas gu léir;
Is ruigidh t'fhìrinn mar an ceudn'
gu neultaibh àrd' nan speur.

5 Bi thusa, Dhé, os ceann nan nèamh
air t'àrdachadh gu mòr;
Is fòs os ceann gach uile thìr
togar gu sìor do ghlòir.
6 A chum gu deanta fuasgladh leat
do d' phobull ionmhuinn féin,
O teasairg mi le d' ghairdean deas,
is freagair mi a'm' fheum.

7 'Na naomhachd labhair Dia nam feart;
bidh aoibhneas orm nach gann,
Air Sechem ni mi roinn gu ceart,
gleann Shucoit toimhsear leam.
8 'S leam Gilead le dlighe cheirt,
Manaseh 's leam gu beachd;
'S i treubh Ephraim neart mo chinn:
bheir Iudah mach mo reachd.

9 Is soitheach-ionnlaid Moab dhomh,
tilgeam thar Edom thruaigh
Mo bhròg: is ni mi caithream binn
thar Palestin le buaidh.
10 Cò bheir do 'n chaithir dhaingein mi?
's gu h-Edom bheir gu ceart?
11 Nach tusa, Dhé, le'n d'thréigeadh sinn?
's nach téid thu mach le'r feachd?

12 O thrioblaid tabhair còmhnadh dhainn,
oir 's dìomhain furtachd dhaoin'.
13 Trìd Dhé ni sinne treubhantas:
'se shaltras naimhde fodh'nn.

SALM CIX.

O DHIA, ta t'aobhar molaidh dhomh,
gu balbh a'd' thosd na bi.
2 Oir beul nan daoi, 's nam fealltach tha
gnàth-fhosgailt' air mo thì:
Le teangaidh bhreugaich labhair iad
a'm' aghaidh-sa a ghnàth:
3 Chuairtich iad mi le briathraibh fuath':
chuir cath orm gun chion-fàth.

4 Air son mo ghaoil taid naimhdeil dhomh,
is mi ri urnuigh ghnàth.
5 Olc dhìol iad rium an éiric maith,
is fuath air son mo ghràidh.
6 Fear droch-bheirt cuir-sa os a cheann;
biodh Satan aig a dheis.
7 Urnuigh gu robh 'na peacadh dha,
fàgar am binn e rìs.

8 Gearr gu robh 'aois; is glacadh neach
oifig 's a dhreuchd gun iochd.
9 Gu'n robh a bhean 'na ban-treabhaich,
's 'nan dìlleachdain a shliochd.
10 Air seachran biodh a shliochd a ghnath,
ag iarraidh déirc' 'nam feum;
Is as an àitibh falamh fàs
ag iarraidh bìdh dhoibh féin.

11 Gu'n glacar fòs le luchd nam fiach
gach ni a bhuineas da:
'S a shaothair-san mar chobhartaich,
gu'm buineadh coigrich leo.
12 Na biodh neach ann ni tròcair air;
na bitheadh fòs a h-aon
A ghabhas truas d'a shliochd, a bhios
'nan dìlleachdain gun mhaoin.

13 Sgrios gu robh air a ghineil-san,
g'an sgathadh as gu léir;
Gu'n cuirear as an ainm air fad,
san àl a thig 'nan déigh.
14 Aingidheachd 'aithriche gu'n robh
air chuimhn' aig Dia a ghnàth:
Is ciont' a mhàthar mar an ceudn'
na cuirear as gu bràth.

15 Gu robh iad air an taisbeanadh
am fianuis Dhé do shìor;
A chum gu'n sgathadh e a mach
an iomradh as an tìr.
16 Oir dhearmaid e bhi tròcaireach,
is shàruich e am bochd,
'S an t-ainnis, chum gu marbhadh e
neach 'g an robh cridhe goirt.

17 Mar thug e toil do mhallachadh,
mallaicht' biodh e gach là:
Is mar nach b'àill leis beannachadh,
na éireadh beannachd dha.
18 Amhluidh mar rinneadh leis e féin
a chuairteachadh gach àm,
Le h-eascaint is le mallachadh,
ceart mar le trusgan teann,

'S amhluidh gu tigeadh sud gu beachd
mar uisge steach 'na chom,
'S mar oladh drùidheadh sud gu geur
'na chnàmhaibh féin gu trom.
19 Biodh sud mar eudach uime-san,
'ga fholach air gach tràth:
Is amhluidh mar an crios a bhios
'g a chrioslachadh a ghnàth.

20 O'n Tighearna gu'n toirear sud
do m' naimhdibh mar an duais,
'S do'n dream an aghaidh m'anam' ta
gnàth-labhairt uilc gun truas.
21 Ach air mo chrann bi thusa, Dhé,
air sgàth t'ainm' uasail féin;
Do bhrìgh gu bheil do thròcair maith,
dean saoradh dhomh a'm' fheum.

22 Oir tha mi aim-beartach gu beachd,
is tha mi ainnis lom,
A ta mo chridhe air a lot
an taobh a stigh do m' chom.
23 Is amhluidh ta mi gabhail seach
mar sgàil a' claonadh sìos;
Air m'fhuadach' mar an locust truagh
thuig' agus uaith a rìs.

24 Mo ghlùine ta air fàilneachadh,
aig meud mo thraisg a ghnàth;
Is m'fheòil aig diobhail saill' is sult'
air seargadh as a ta.
25 A'm' aobhar fochaid tha mi fòs
do'n aitim ud gu léir:
Chrath iad an cinn gu fanoideach,
tràth sheall iad orm gu geur.

26 Fòir orm, a Thighearna mo Dhia;
a'd' thròcair cuidich mi:
27 Gu'n tuig iad gur i so do làmh,
's gur tu rinn sud, a Dhé.
28 'N tràth bhitheas iad ri mallachadh,
beannaich-sa sinn gu pailt;
Biodh orra nàir', air éirigh dhoibh;
ach t'òglach-sa biodh ait.

29 Gu robh iad air an cuairteachadh
m'uil' eascairde le nàir';
'S mar fhalluinn air an uachdar biodh
an amhluadh féin le tàir.
30 Ach mise, ghnàth, àrd-mholaidh mi
Iehobhah Dia le m' bheul:
Is fòs, am measg a' choimhthionail,
cuiridh mi 'chliu an céill.

31 Oir tha e leis an duine bhochd
'na sheasamh air a dheis,
G'a theasairginn o'n dream le 'm b'àill
'anam-san fhàgail ris.

SALM CX.

THUBHAIRT Iehobhah ri mo Thriath,
Bi d' shuidhe air mo dheis,
T'uil' eascairde gu'n cuir mi dhuit
'nan stòl fo bhonn do chois'.
2 A Sion cuiridh Dia a mach
slat-shuaicheantais do neirt:
'S am builsgean t'eascairde gu léir
bi féin a'd' uachdran ceart.

3 Bithidh do phobull taghta féin
ro-thoileach mar is còir,
San là sin anns am foillsich thu
do chumhachda gu mòr:
Am mais 's an sgèimh 'na naomhachd ghrinn,
o bholg na maidne moich,
Mar dhealt a thig a nuas o nèamh,
tha t'òigridh iomarcach.

4 Do mhionnaich Dia Iehobhah mòr,
's cha'n aithreach leis gu'n d' rinn,
Réir orduigh mhaith Mhelchisedeic,
gur sagart thu gach linn.
5 An Tighearna ta air do dheis,
trom-bhuailear leis gu garg
Mor rìghrean làidir cumhachdach,
san là a lasas 'fhearg.

6 Bheir esan breth measg fhineachan,
lìonaidh gach àit gu fìor
Le corpaibh marbh': is lotar leis
na h-uachdrain thar gach tìr.
7 Is anns an t-slighe òlaidh e
deoch as na sruthaibh luath';
Is air an aobhar ud fa-dheòidh
togaidh e 'cheann le buaidh.

SALM CXI.

MOLAIBHSE Dia, sior-mholamsa e
le m'uile chridh' gu h-àrd;
An coimhthional nam fìrean còir',
sa' chuideachd mhòir 's gach àit.
2 Tha gniomharan an Tighearna
iomarcach mòr gu léir;
Is leis an dream le'n tlachdmhor iad,
rannsaichear iad gu geur.

3 Tha 'obair-san ro-urramach,
ro-ghlòrmhor i gun cheisd;
Tha fìreantachd Iehobhah fòs
buan mhaireannach am feasd.
4 A ghnìomhara ro-iongantach,
air chuimhne chuir gu beachd:
A ta Iehobhah gràsmhor caoin,
is làn do thruacantachd.

5 Thug esan biadh is lòn do'n dream
d' an eagal e a ghnàth,
'S a choimhcheangal a rinn e leo
cuimhnichidh e gu bràth.
6 Neart 'oibre iongantach chuir Dia
an céill d'a phobull féin;
A thabhairt doibh mar sheilbh gu buan
oighreachd nan sluagh gu léir.

7 Fìrinn is ceartas gnìomh a làmh;
'uil' àitheantan tha fìor.
8 Deanta le ceartas fìrinneach:
taid seasmhach buan do shìor.
9 Shaoradh le Dia a phobull féin;
is dh'orduich e am feasd
A choimhcheangal: tha 'ainm-san naomh
is urramach gun cheisd.

10 'Se tùs a' ghliocais eagal Dé,
tha deadh thuigs' aig an dream
Le'n coimhlìonar a roachda-san:
mairidh a chliu gach àm.

SALM CXII.

O THUGAIBH moladh mòr do Dhia:
's beannaicht' an tì gu beachd
D' an eagal Dia, 's a ghabhas toil
gu mòr d'a lagh 's d'a reachd.
2 Bidh 'shliochd-san làidir anns an tìr,
's ro-bheannaicht' sìol nan saoi.
3 Bidh maoin is saoibhreas mòr 'na thigh;
bidh 'cheartas buan a chaoidh.

4 Tràth bhitheas saoi an dorchadas,
'n sin éiridh solus da:
Tha e fìor-ghràsmhor tròcaireach
is cothromach a ghnàth.
5 Is truacant' fòs, deadh-choingheallach,
an duine maith a chaoidh;
Is bheirear leis gu seòlta glic
a ghnothuiche gu crìch:

6 Gu dearbh cha tig aon nì am feasd
le'n gluaisear e gu mòr;
Ach cuimhn' is iomradh maith a chaoidh
bidh air an fhìrean chòir.
7 Is air-san cha bhi faiteachas,
air cluinntinn dha droch-sgéul;
Tha 'chridhe socrach muinghinneach
an Dia Iehobhah treun.

8 Tha 'chridhe air a shocrachadh,
cha bhi air geilt no fiamh,
Gu ruig an uair am faicear leis
air eascairdibh a mhiann.
9 Sgaoil e a chuid, is thug do'n bhochd,
's buan 'fhìreantachd am feasd;
Bidh 'adharc air a h-àrdachadh
le urram mòr gun cheisd.

10 Cràdhar an daoi, tràth chì e so;
casaidh e 'fhiacla geur',

Seargaidh e as: is sgriosar miann
nan aingidh ud gu léir.

SALM CXIII.

MOLAIBHSE Dia, O molaibh e,
òglacha dìleas Dé;
Ard-mholaibh fòs gu h-urramach
deadh ainm Iehobhah thréin.
2 Ainm Dhé biodh beannaichte gu mòr,
o'n àm so is gu bràth.
3 O éirigh gu ruig luidhe gréin',
ainm Dhé ion-mholta ta.

4 'S àrd thar gach tìr Iehobhah mòr,
's a ghlòir thar nèamha fòs.
5 Cò 's coimeas ris an Tighearna
ar Dia, ta chòmhnuidh shuas?
6 'S esan an neach a chromas sìos,
's a dh'ìslicheas e féin,
Dh'amharc gach nì san talamh ta,
's an nèamhaibh àrd' nan speur.

7 Togaidh e 'n deòradh truagh o'n dus;
's am bochd o'n òtrach bhreun;
8 G'an cur 'nan suidh' le prionnsaibh àrd',
le prionnsaibh 'phobuill féin.
9 Bheir e do'n mhnaoi a ta gun sliochd
tigh còmhnuidh teaghlaich mhòir';
Gu bhi 'na màthair aoibhneach mhac.
Molaibhse Dia ha glòir'.

SALM CXIV.

AIR teachd do Isra'l as an Eiph't,
's do Iacob mach o'n dream
'G an robh an cainnt ro-chruaidh is dorch
aig coimhicheas an teang'.
2 Bha Iudah dha mar chòmhnuidh naomh,
bu rìoghachd Isra'l leis.
3 Air faicinn sud, ghrad-theich an cuan
sruth Iordain phill air ais.

4 Mar reithe bras leum beannta suas;
leum cnocan beag' mar uain;
5 Iordan, c' arson a phill air t'ais?
c' arson a theich thu, chuain?
6 C'arson a leum sibh, shléibhte àrd',
mar reithe meargant bras?
C'arson, mar uain nan caorach fòs,
a leum sibh, chnoca glas'?

7 O thalaimh, criothnaich fòs le geilt,
roimh ghnùis Iehobhah mhòir;
O criothnaich fòs le geilt roimh ghnùis
Dhé Iacoib mar is còir!
8 Oir thionndaidh e an ailbhinn theann
gu loch do uisge tàimh,
'S a' charraig chruaidh gu tobar uisg',
le cumhachdaibh a làimh'.

SALM CXV.

DHUINNE cha'n ann, a Thriath, cha 'n ann,
ach do t'ainm uasal féin
Tabhair an cliu 's a' ghlòir, air sgàth
do ghràis is t'fhìrinn réidh.
2 C' arson a theireadh fineacha,
c'àit bheil an Dia a nis?
3 Ar Dia a ta air nèamh, is rinn
gach gnìomh bu toileach leis.

4 An ìodhoil 's airgiod iad is òr,
gnìomh làmha dhaoine féin.
5 Tha beoil ac', leis nach labhair iad;
is sùilean, leis nach léir.
6 Tha cluasan ac', 's cha chluinn iad leo;
is sròin', gun fhàile annt'.
7 An làmh gun chlì, an cos gun chemm
an scornan gun smid chainnt'.

8 Iadsan a dhealbh 's a ghéilleas doibh,
's ro-chosmhuil iad riu féin.
9 O Isra'l, dean-sa bun á Dia;
'se 'n sgiath, 's an còmhnadh treun.
10 Thigh Aaroin, O dean bun á Dia;
'se 'n còmhnadh, is an sgiath.
11 Luchd eagail Dé, làn-earbaibh as:
an sgiath 's an neart 'se Dia.

12 Iehobhah Dia bha cuimhneach oirnn;
beannaichidh e sinn féin;
Beannaichear leis tigh Israeil,
's tigh Aaroin mar an ceudn'.

13 Na big 's na mòir d'an eagal Dia,
beannaichidh e gu caoin.
14 Cuiridh e sibh an lìonmhoireachd,
sibh féin 's 'ur sliochd faraon.

15 Is beannaicht' sibh o'n Tighearna,
rinn nèamh is làr gu léir.
16 An talamh thug do chloinn nan daoin';
's leis féin àrd nèamh nan speur.
17 Na mairbh, no'n dream théid tosdach sìos
do'n uaigh, cha mhol iad Dia.
18 Ach molar leinn e nis, 's gu bràth.
Molaibh gu h-àrd an Triath.

SALM CXVI.

IS toigh leam Dia, air son gu'n d'éisd
ri m' ghuth, 's ri m'urnuigh fòs.
2 A chionn gu'n d'aom e rium a chluais,
sior-éigheam ris ri m' bheò.
3 Chaidh umam dòruinn geur a' bhàis,
ghlac piantan ifrinn mi:
Theann-ghlacadh mi le trioblaid thruaigh,
is àmhghar cruaidh do m' chlaoidh.

4 Air ainm Iehobhah ghair mi 'n sin;
(mar so a' labhairt ris,)
O Dhia mo Thighearn, guidheam ort,
saor m' anam bochd a nis.
5 A ta Iehobhah gràsmhor, ceart;
's is tròcaireach ar Dia.
6 'Se ghleidheas daoine simplidh ciùin'
lag bha mi, 's dh'fhòir an Triath.

7 O m'anam, feuch gu'm pill thu nis,
gu d' shuaimhneas is gu d' thàmh;
Oir dheònuich Dia gu saoibhir dhuit
mòr thoirbheartas a làimh'.
8 O ghàbhadh is o chunnart bàis
shaor thusa m'anam bochd;
Mo chosan shaor o shleamhnachadh,
's mo shùil o dheuraibh goirt'.

9 An sealladh Dhé, an tìr nam beò,
gu dìreach gluaisear leam.
10 Do bhrìgh gu 'n chreid mi, labhair mi
's mi air mo chlaoidh gu trom.
11 A'm' dheifir thubhairt mi mar so
's breugach gach duin' air bith.
12 Ciod dh'ìocas mi do Dhia, air son
na rinn e dhomh do mhaith?

13 Cupan na slàinte glacar leam,
air ainm Dhé gaiream féin.
14 Iocam mo bhòid do Dhia, a nis
an làth'r a shluaigh gu léir.
15 Aig Dia 's ro-phrìseil bàs a naomh.
16 Dhé, t'òglach 's mi gu beachd;
'S mi t'òglach, mac do bhanoglaich;
mo chuibhreach sgaoileadh leat.

17 Bheir mise ìobairt-molaidh dhuit
air ainm Dhé gaiream féin.
18 Iocam mo bhòid do Dhia, a nis
an làth'r a shluaigh gu léir.
19 An cùirtibh àluinn àrois Dé,
a'd' bhuilsgean féin gu fìor
O chaithir àrd Ierusaleim.
Molaibh an Triath gu sior.

SALM CXVII.

O THUGAIBH moladh mòr do Dhia,
gach fine t'ann fa leth;
Seadh molaibh Dia gu fonnmhor àrd,
gach uile shluagh air bith.
2 Oir 's mòr a chaoimhneas tròcaireach,
a dheònuich e dhuinn féin;
Tha fìrinn Dé sìor-mhaireannach.
Molaibh Iehobhah treun.

SALM CXVIII.

O MOLAIBH Dia, oir tha e maith,
sìor-mhairidh tròcair Dhé:
2 Abradh clann Israeil a nis,
gur buan a ghràs gach ré.
3 Tigh Aaroin abradh iad a nis,
sìor-mhairidh tròcair Dhé.
4 Abradh an dream d'an eagal Dia,
gur buan a ghràs gach ré.

5 A'm' éigin ghair mi air an Triath:
fhreagair e mi gu deas,

An ionad farsuinn agus réidh
shocruich e mi le treis.
6 Tha Dia Iehobhah air mo chrann,
cha'n eagal leam a chaoidh,
Aon ni a dh'fheudas clann nan daoin'
a dheanamh orm ga m' chlaoidh.

7 Measg luchd mo chnideachaidh tha Dia
a' seasamh leam gu beachd:
Air luchd mo mhi-ruin, uime sin,
chi mi mo mhiann a' teachd.
8 'S fearr na bhi 'g earbs' á duine beò,
ar dòchas chur an Dia.
9 'S fearr na bhi 'g earbs' á prionnsaibh mòr',
ar dòchas chur san Triath.

10 Do chuairtich umam air gach làimh
na dùthchanna gu léir:
Ach sgatham agus sgriosam iad,
an ainm Iehobhah thréin.
11 Do chuairtich iad mi air gach taobh,
chuairtich iad mise fòs;
Ach sgatham agus sgriosam iad
an ainm Iehobhah mhòir.

12 Mar bheachaibh chuairtich iad, ach chaidh
iad as mar theine dris;
Oir ann an ainm Iehobhah thréin,
ni mi gu léir an sgrios.
13 Ga m' leagadh, theann thu orm gu dlùth;
ach chuidich leam-sa Dia.
14 'Se Dia mo cheòl, 's mo shlàinte fòs,
is e mo threòir an Triath.

15 Guth gairdeachais is slàinte ta
am pàilliunaibh nan saoi:
Deas làmh Iehobhah uile thréin
fhuaradh gu treubhach i.
16 Ta gairdean deas an Tighearna
air 'àrdachadh gu mòr;
Is rinneadh bearta treubhantais
le deas làimh Dhé na glòir'.

17 Cha'n fhaigh mi bàs, ach maiream beò,
is innseam oibre Dhé.
18 Throm-smachdaich Dia mi, ach gu bàs
cha d'thug e thairis mi.
19 O fosglaibh dhomh gu farsuinn réidh
geatan an ionracais:
Is racham orra-san a steach;
Iehobhah molaidh mis'.

20 So dorus Dé, air 'n téid a steach
na daoine còire naomh'.
21 Sior-mholam thu, oir chual' thu mi;
is tu mo shlàinte chaomh.
22 A' chlach a dhiùlt na clachairean,
clach-chinn na h-oisinn i.
23 'Se Dia rinn sud, 's ro-iongantach
'nar sùilibh-ne an gniomh.

24 So féin an là a dh'orduich Dia,
sam bi sinn suilbhir ait.
25 Fòir, guidheam, guidheam ort, a Dhé;
nis soirbhich leinn gu pailt.
26 Beannaicht' gu robh an neach a thig
an ainm Iehobhah thréin:
Thug sinne beannachd oirbhse mach,
á tigh Iehobhah féin.

27 'Se Dia Iehobhah dhealraich oirnn:
ceanglaibh le cordaibh cruaidh,
Ri adharcaibh na h-altair' naoimh',
an ìobairt bheir sibh uaibh.
28 'S tusa mo Dhia, is molam thu;
àrdaicheam thu, mo Dhia.
29 O molaibh Dia, oir tha e maith:
sior-mhairidh gràs an Triath.

SALM CXIX.

ALEPH.

'S BEANNAICHT' an dream tha foirfe glan
san t-slighe dhìrich cheirt;
An dream a ghluaiseas ann an lagh
àrd-Thighearna nam feart.
2 'S beannaicht' an aitim ud faraon
le 'n coimhdear teisteas Dé,
'S a dh'iarras e gu dìchiollach,
le 'n uile chridhe féin.

3 'Na shlighibh-san sior-ghluaisear leo,
's cha dean iad aingidheachd.
4 Dh'àithn thu dhuinn gu coimheadamaid
gu dìchiollach do reachd.
5 O stiùir mo cheum, 's gu coimhdear leam
do reachda direach féin!
6 Cha ghabh mi nàir', tràth bheir mi spéis
do t'àitheantaibh gu léir.

7 Le cridhe treibhdhireach gun ghò
mòr-mholam thu gu binn,
Tràth dh'fhoghlumas mi breitheanais
do cheartais naomha ghrinn.
8 'Se so mo rùn gu coimhdear leam
do reachda naomh a ghnath:
O Thighearna, na tréig-sa mi
gu buileach no gu bràth.

BETH.

9 Ciod leis an glan an t-òganach
a shlighe féin gu ceart?
Trìd faicill mhaith is furachrais,
réir t'fhocail is do reachd.
10 Le m'uile chridhe féin, a Dhé,
dh' iarradh leam thu gu caomh;
Na leig dhomh dol air seacharan
o t'àitheantaibh ro-naomh.

11 Air eagal peacaidh, dh'fholuich mi
a'm' chridhe t'fhocal ceart.
12 O teagaisg dhomh do reachda naomh'
's beannaicht' thu, Dhia nam feart.
13 Le m' bhilibh, breitheanais do bhéil
nochd mi air fad 's air leud.
14 Slighe do theisteis h'aoibhnich' leam,
na saoibhreas mòr d'a mheud.

15 Socraichidh mi mo smuaineachadh
air àitheantaibh do reachd;
Air ceumannaibh do shlighe féin
sior-dhearcaidh mi le beachd.
16 Gabhaidh mi tlachd is ciata mhaith
do d' statuisibh gu léir:
Air dearmad fòs cha leig mi chaoidh
deadh fhocal glan do bhéil.

GIMEL.

17 Riumsa ta m'òglach dhuit, a Dhé,
dean toirbheartas gach àm;
A chum gu bithinn beò, is fòs
gu'n coimhdear t'fhocal leam.
18 Fosgail mo shùilean, 's chi mi 'n sin
mòr-iongantais do reachd.
19 'S coigreach air thalamh mi; na ceil
orm t'àitheanta ro-cheart.

20 Tha m'anam briste brùite stigh,
is muladach a ghnàth;
Aig meud mo thograidh is mo mhiann
do d' bhreitheanais gach tràth.
21 Luchd-uabhair mhallaicht' smachdaich thu,
a chlaon o t'iarrtus ceart.
22 Cuir spid is masladh fada uam,
oir choimhdeadh leam do reachd.

23 A'm' aghaidh labhair prionnsan mòr',
air suidhe dhoibh le chéil':
Ach air do statuisibh ro-naomh
do smuainich t'òglach féin.
24 A ta mi gabhail tlachd gu mòr
do d'theisteis naomha féin;
Is mar an ceudna tha iad dhomh
'nan comhairlich a'm' fheum.

DALETH.

25 Tha m'anam leantuinn ris an ùir:
réir t'fhocail beothaich mi.
26 Nochd mi mo shligh', is dh'éisd thu rium
seòl dhomh do lagh, a Dhé.
27 Air slighe fhior-ghloin t'àitheanta
thoir dhombsa tuigse gheur;
Mar sin air t'oibribh iongantach
labhram, 'g an cur an céill.

28 Tha m'anam leaghadh as le bròn:
réir t'fhocail deònuich neart.
29 Cuir slighe bhreugach fada uam:
a'd' ghràs thoir dhomh do reachd.
30 Slighe na firinn foirfe gloin,
is i bu roghainn leam:
Is chuir mi do cheart bhreitheanais
fa m' chomhair féin gach àm.

31 Lean mi gu dlùth 's gu faicilleach
ri d' theisteis naomha féin;
Na cuir gu h-amhluadh nàire mi,
O Thighearna ro-thréin.
32 An slighe fhior-ghloin t'àitheanta
sior-ruithidh mi le tlachd;
Trath nìthear leat mo chridbe teann
a chur am farsuinneachd.

HE.

33 Slighe do statuin teagaisg dhomh,
O Dhia Iehobhah thréin:
Is coimhdeam i gu dìchiollach,
gu crìch mo shaoghail féin.
34 Tuigs' agus eòlas tabhair dhomh,
is coimhdidh mi do reachd;
Is fòs le m'uile chridhe féin
coimhdear leam e gu beachd.

35 An ceum do lagh' thoir orm bhi triall,
oir leam 's ro-thlachdmhor e.
36 Gu d' theisteas naomh', 's cha'n ann gu sannt,
mo chridhe lùb, a Dhé.
37 Mo shùile pill mu'n ambairc mi
air dìombanas gun stà:
Ach ann do shlighibh naomha féin
ath-bheothaich mi a ghnàth.

38 O daingnich t'fhocal firinneach
do t'òglach féin gu mòr;
Do'n neach thug suas e féin air fad
do t'eagal mar is còir.
39 Pill uam an nàir a's eagal leam;
oir 's maith do bhreth, a Dhé.
40 Feuch, 's miannach leamsa t'àitheanta:
a'd' chcartas beothaich mi.

VAU.

41 Thigeadh do thròcair mar an ceudn'
a m'ionnsuidh féin, a Dhé;
Do chomhfhurtachd, 's do shlàinte chaomh,
a réir do gheallaidh féin.
42 Mar sin do'n neach bheir masladh dhomh,
bidh agam freagradh deas:
Oir ann ad fhocal firinneach
mo dhòchas cuiridh mis'.

43 Focal na firinn na buin leat
gu h-iomlan as mo bheul;
Oir ann ad bhreitheanais ro-cheart
a ta mo dhòchas féin.
44 Mar sin gu suthain is gu sior,
gnàth-choimhdidh mi do reachd:
45 Air son gu'n larram t'àitheanta,
gluaiseam am farsuinneachd.

46 Ri rìghribh labhram air do theist,
gun amhluadh orm no sgàth.
47 Is gabham tlachd do t'àitheantaibh,
's ann doibh a thug mi gràdh.
48 Ri t'àitheantaibh d'an d' thug mi toil,
togam mo làmha féin:
Is ann ad statuisibh ro-naomh
bitheam ri cnuasachd ghéir.

ZAIN.

49 Cuimhnich am focal ud, a Dhé,
do t'òglach féin a nis,
Thug thu mar bharrant dòchais dhomh,
's thug orm gu'n d'earb mi ris.
50 'Se so mo chomhfhurtachd ro-mhòr
a'm' theinn 's a'm' àmhghar geur:
Oir rinn do bhriathar firinneach
m'ath-bheothachadh gu treun.

51 Bha mi mar aobhar fanoid mhòir
aig daoinibh àrdanach;
Gidheadh cha d' aom mi o do lagh,
le claonadh seachranach.
52 Do bhreitheanais a ta o chian,
cbuimhnich mi, Dhia, gu léir
Is ghlac mi thugam féin an sin
deadh chomhfhurtachd a'm' fheum.

53 Air son gu'n d' thréig an daoi do lagh,
ghlac uamhunn mi gu mòr.
54 An tigh mo chuairt is m'oil-thire,
do statuin b'iad mo cheòl.
55 Chuimhnich mi t'ainm san oidhch', a Dhé,
is choimhdeadh leam do reachd.

56 B'e so mo chuid, oir choimhid mi
t'iarrtuis, a Dhé, gu heachd.

CHETH.

57 Mo chuibhrionn is mo chrannchur thu,
O Thighearn is a Dhé;
Le gealladh cinnteach thubhairt mi,
gu coimhdinn t'fhocal féin.
58 Le m'uile chridhe dh'iarr mi ort
do ghnùis 's do ghràsa saor:
A réir do bhriathair fhirinnich,
dean tròcair orm gu caoin.

59 Do chnuasaich mi mo shlighe féin,
's ri d' theisteas phill mo chos.
60 Rinn deifir choimhead t'àitheanta,
's nior ghabh mi tàmh no fois.
61 Chreach buidhinn aingidh mi; gidheadh
nior dhearmaid mi do reachd.
62 Eiream mu mheadhon oidhche, chum
gu molam do bhreth cheart.

63 'S fear-comuinn mi is companach
do 'n dream d'an eagal thu;
'S do 'n aitim ud a choimhdeas fòs
t'fhior-àitheantan gu dlùth.
64 A Thighearna, tha'n talamh làn
do d' ghràs 's do d' thròcair chaoimh:
Tuigs' agus eòlas tabhair dhomh
a'd' statuisibh ro-naomh.

TETH.

65 Do t'òglach rinn thu maith, a Dhé,
a réir do bhriathair cheirt.
66 Deadh thuigs' is eòlas teagaisg dhomh,
oir chreid mi féin do reachd.
67 Mun robh mi 'n teinn, air seachran chaidh
ach t'fhocal ghléidh mi nis.
68 'S maith thus', is nithear maitheas leat:
a'd' statuin teagaisg mis'.

69 A'm' aghaidh luchd an ardain bhuirb
dhealbh breuga baoth le chéil':
Ach gleidhidh mise t'àitheanta
le m' chridhe féin gu léir.
70 Tha 'n cridhe-san co reamhar fòs,
ri saill aig meud an sògh:
Ach gabhaidh mise tlachd dhomh féin
a'd' lagh-sa, Dhé, gach lò.

71 'S maith dhomhs' a nis gu robh mi féin
an teinn 's an àmhghar geur,
A chum gu fòghlumainn le beachd
do statuin cheart gu léir.
72 'S fearr dhomh gu mòr an lagh a ta
a' teachd o d' bheul a mach,
Na mìlte mòr do'n airgiod ghlan,
's do'n òr a's deirge dreach.

IOD.

73 Do rinn, 's do dhealbh do làmhan mi;
dean tuigseach mi d'a réir,
A chum gu faighinn eòlas maith
Air t'àitheantaibh gu léir
74 Tràth chi luchd t'eagail mi, bi'd ait:
oir dh' earb mi as do theist.
75 Dhia, 's ceart do bhreitheanais, 's le còir,
leòn thusa mi gun cheisd.

76 Dhé, guidheam ort, do thròcair chaoin
bhi dhomh mar chomhfhurtachd:
A réir an fhocail labhair thu
ri t'òglach féin gu beachd.
77 O thigeadh thugam féin a nis
do thròcair chaomh, a Dhé,
Ga m' chumail beò: oir 'se do lagh
mo thlachd 's mo mhiann gach ré.

78 Biodh nàir' air luchd an àrdain mhòir,
bhuin riumsa, gun chion-fàth,
Gu fealltach fiar; ach smuainicheam
air t'àitheantaibh a ghnàth.
79 Pilleadh luchd t'eagail rium, 's an dream
ta eòlach air do theist.
80 Gu robh mo chridhe ceart a'd' reachd,
nach nàraichear mi 'm feasd.

CAPH.

81 Tha m'anam air a chlaoidh gu mòr,
feitheamh do shlàinte, Dhé:

Ach tha mo dhòchas bunaiteach
a' d' fhocal tairis féin.
82 A' feitheamh t' fhocail chaith mo shùil:
furtachd, O c'uin a ni?
83 Oir taim mar shearraig anns an toit;
's do reachd nior dhearmaid mi.

84 Cia lìon iad làithean t'òglaich féin?
is fòs, a Dhé, cia uair
Chuireas tu breitheanas an gnìomh
orra ta orms' an tòir?
85 An dream ta làn do 'n àrdan bhorb,
chladhaich iad dhomh gu beachd
Sluichd dhomhain, chum mo ghlacadh leo,
nach robh a réir do reachd.

86 An tòir gu fealltach tha iad orm;
Dhé, cuidich leam gu grad:
Oir tairis agus firinneach
tha t'àitheantan air fad.
87 Air talamh chaidh ach beag mo chlaoidh;
nior thréig mi t'iarrtus naomh.
88 'S gun coimhdinn teisteas fior do bhéil,
ath-bheothaich mi gu caomh.

LAMED.

89 Tha t'fhocal bunaiteach gu bràth,
sna nèamhaibh àrd', a Dhé:
90 Tha t'fhìrinn is do thairisneachd
buan-mhaireannach gach ré:
Do dhaingnicheadh an talamh leat,
's 'na sheasamh tha d'a réir.
91 Taid buan an diugh réir t'orduigh féin;
do mhuinntir iad gu léir.

92 Mur bhith gu 'n ghabh mi ciata mhòr
do t'fhocal firinneach,
Ghrad-fhàilnichinn is gheibbinn bàs
a'm' àmhghar iomarcach.
93 T'iarrtuis cha dìchuimhnich mi chaoidh;
oir bheothaich thu mi leo.
94 'S leat mi, fòir orm; oir dh'iarr mi féin
t'àitheanta-san gach lò.

95 Bha luchd an uilc gu furachar
ga m' fheitheamh chum mo sgrios;
Ach air do theisteas firinneach
le m' smuaintibh dearcaidh mis'.
96 Chunnaic mi crioch gach ni a ta
sa' bheatha so d' a mheud:
Ach t'àithne tha gun tomhas fòs
aig farsuinneachd is leud.

MEM.

97 Cia ionmhuinn leam do lagh-sa, Dhé!
mo smuaineach' e gach là.
98 Thar m'eascar thug thu gliocas dhomh
le d' reachd, ta leam a ghnàth.
99 Is tuigsich' mi na'n aitim ud
thug teagasg dhomh gu léir;
Bhrìgh gur ann air do theisteas naomh
taim smuaineachadh gu geur.

100 Taim tuigseach eagnuidh fòs os ceann
gach seanair anns an tìr:
Air son gun choimhdeadh leam gu beachd
iarrtuis do reachd gu fior.
101 Phill mi mo chos o ròd gach uilc,
gu'n coimhdinn t'fhocal ceart.
102 Nior chlaon mi fòs o d' bhreitheanais;
oir theagaisgeadh mi leat.

103 Le m' bhlas cia milis, O mo Dhia,
do bhriathra ceart gu léir!
Do m' chàirean 's milse iad gu mòr
na mil air feadh mo bhéil.
104 Tre t'àitheanta taim faghail fòs
tuigs' agus eòlais mhaith;
Is uime sin 's ro-fhuathach leam
gach slighe cham air bith.

NUN.

105 Is lòchran t'fhocal féin do m' chois,
solus do m' cheum gu beachd.
106 Do mhionnaich mi, 's ni mi d'a réir:
gu'n coimhdinn féin do reachd.
107 Tha mis' an trioblaid iomarcaich,
O Thighearna nam feart:
A réir an fhocail labhair thu,
ath-bheothaich mi le d' neart.

108 Gabh uam gu taitneach, guidheam ort,
ofrail mo bhéil a nis,
A bheir mi dhuit gu toileach saor;
stiùir mi a'd' bhreitheanais.
109 Tha m'anam bochd a'm' làimh a ghnàth:
ach chuimhnich mi do reachd.
110 Leag droch dhaoin' romham lìon; gidheadh
nior chlaon o t'iarrtus ceart.

111 Do theisteis fhior ghabh mise féin
mar m' oighreachd bhuan am feasd;
Oir 's iad a bheir do m'chridhe leòint'
mòr-shubhachas gun cheisd.
112 Dh'aom mi mo chridhe fòs a chum
gu deanar leam a ghnàth,
Do statuin cheart a chur an gnìomh,
o so a mach gu bràth.

SAMECH.

113 Is fuath leam smuainte dìomhanach;
do d' reachd ach thug mi gràdh.
114 'S tu m' ionad-foluich, 's tu mo sgiath
á t'fhocal m' earbsa ta.
115 O sibhs' a chleachd bhi deanamh uilc,
imichibh uam a nis;
Oir àitheanta mo Thighearna
le cùram coimhdidh mis'.

116 Réir t'fhocail dean mo chumail suas,
a chum gu mairinn beò;
'S na leig fo nàire mi fa chùis
mo dhòchais féin gach lò.
117 Neartaich mi, 's tearnaidh mise slàn;
sior-dhearcam air do reachd.
118 Shaltair thu air na chlaon o d' lagh;
oir 's breug am feall gu beachd.

119 Mar shal droch-mhiotail tilgear uait
gach daoi air thalamh ta:
Is uime sin 's ro-chaomh leam féin
teisteis do bhéil a ghnàth.
120 Do chriothnaich m'fheòil fa'n eagal ud
a ghabh mi romhad féin;
Is lìonadh mi le uamhunn fòs,
fa d' bhreitheanais gu léir.

AIN.

121 Rinn mi breth chothromach; na fàg
fo iochd luchd m' fhòirneirt mi.
122 Air t'òglach 'n urras bi chum maith;
na leig luchd-buirb do m' chlaoidh.
123 Mo shùilean tha air fàilneachadh
feitheamh do shlàinte, Dhé;
'S a' feitheamh gus an coimhlionar
deadh bhriathar ceart do bhéil.

124 Ri t'òglach buin a réir do ghràis,
seòl dhomh do lagh gu beachd.
125 'S mi t'òglach, tabhair eòlas domh,
gu'n tuiginn féin do reachd.
126 'S mithich dhuit gnìomh a thaisbeanadh
a Dhé Iehobhah thréin:
Oir sgaoileadh agus bhriseadh leo
t'àitheanta naomh' gu léir.

127 Fa'n aobhar ud, O Thighearna,
gu dearbh is ionmhuinn leam
T'àitheanta féin os ceann an òir,
an òir a's fearr a t'ann.
128 Measam t'uil'-iarrtuis, uime sin,
bhi anns gach aon ni ceart;
Is fuathach fòs le m' chridhe féin
gach slighe bhréig' gu beachd.

PE.

129 Tha t'fhocal is do theisteis féin,
a Dhé, ro-iongantach;
Is uime sin ni m'anam bochd
'n coimhead gu cùramach.
130 Bheir tionnsgnadh t'fhocail solus maith
ri dol a stigh 'na phàirt;
Do dhaoinibh simplidh aineolach,
do bheir e eòlas àrd.

131 Gu farsuinn dh'fhosgail mi mo bheul,
a' plosgartaich gu mòr;
Fa mheud mo thoil' do t'àitheantaibh
bhiom muladach gu leòr.
132 Seall agus amhairc orm, a Dhia,
dean tròcair orm gu caomh;

Mar rinneadh leat a ghnàth do'n dream
le'm b'ionmhuinn t'ainm ro-naomh.

133 Peacadh na biodh an uachdar orm,
a'd' fhocal stiùir mo cheum.
134 O fhòirneart dhaoine teasairg mi;
Is coimhdeam t'iarrtuis féin.
135 Dealradh do ghnùis' air t'òglach tog,
seòl dhomh do statuin cheart.
136 Ruith srutha dheur o m' shùilibh fòs,
air briseadh leo do reachd.

TSADDI.

137 'S ro-chothromach thu féin, a Dhé,
's is dìreach réidh do bhreth.
138 Do theisteis dh'àithn thu dhuinn, a ta
ro-thairis ceart gach leth.
139 Do rinn mo ghràdh is m'eud ro-mhòr
mo chaitheadh as gu léir;
Do bhrìgh gu 'n dhearmaid m'eascairde
deadh bhriathra ceart do bhéil.

140 'S ro-fhiorghlan t'fhocal; uime sin
's ionmhuinn le t'òglach e.
141 Taim suarach beag, gidheadh do reachd
air dìchuimhn' nior leig mi.
142 Do cheartas féin is ceartas e
ta siorruidh buan gu bràth;
Is amhluidh sin do lagh ro-cheart
'na fhìrinn ghloin a ta.

143 Ghlac trioblaid mi, is ghabh orm greim
teinn agus àmhghar geur;
Gidheadh a ta mo thlachd gu mòr
a'd' àitheantaibh gu léir.
144 Ceartas do theisteis féin, a Dhé,
tha siorruidh buan gun cheisd:
Deadh thuigse tabhair thusa dhomh,
is bitheam beò am feasd.

KOPH.

145 Ghlaodh mi le m' uile chridh'; a Dhé,
éisd, 's coimhdidh mi do reachd.
146 Ghlaodh mise riut, fòir orm; 's an sin
coimhdeam do theist gu beachd.
147 Do thionnsgain mi roimh 'n chamhanaich,
is ghlaodh mi riutsa, Dhé;
Oir tha mo dhòchas bunaiteach
a'd' fhocal daingean féin.

148 Mo shùilean tha ni's furachair'
na forair' theann na h-oidhch';
A chum gu bithinn smuaineachadh
air t'fhocal féin a chaoidh.
149 A réir do chaoimhneis thròcairich
éisd féin ri m' ghuth a nis:
A réir do bhreitheanais ro-mhòir,
Iehobhah, beothaich mis'.

150 Luchd leanmhuinn uilc tha teannadh orm:
a ta iad fad o d' reachd.
151 Dhé, tha thu 'm fagus: agus tha
t'uil' iarrtuis fior is ceart.
152 Fa thimchioll fòs do theisteas-naomh',
o thoiseach b'fhiosrach mi,
Gu'n d'rinneadh leat an socrachadh
a chum bhi buan gach ré.

RESH.

153 Amhairc, a Dhé, air m'àmhghar goirt,
is fuasgail orm a'm' fheum;
Fa'n aobhar nach do dhearmaid mi
an reachd a dh'àithn thu féin.
154 Tagair mo chùis, is fuasgail orm;
réir t'fhocail cum mi beò.
155 'S fad slàint' o luchd an uilc: air son
do reachd nach iarrar leo.

156 'S ro-lìonmhor mòr' do thròcair chaomh,
a Thighearn is a Dhé:
A réir do bhreitheanais ro-cheirt
dean beothail ealamh mi.
157 'S lìonmhor luchd leanmhuinn orm an tòir,
is m'eascairde farаou;
Ach mis' o d' theisteas fìrinneach,
cha deach' air seachran claon.

158 Chunnaic mi peacaich, chràidh sud mi,
do reachd oir bhriseadh leo.
159 Feuch mar is ionmhuinn leam do lagh;
a'd' chaoimhneas cum mi beò.

160 A Thighearna tha t'fhocal féin
o thoiseach daingean fior;
Is tha do bhreitheanais air fad
ceart agus buan gu sìor.

SCHIN.

161 Bha prionnsan làidir orm an tòir
gun aobhar no cion-fàth;
Ach air mo chridh' tha eagal mòr
roimh t'fhocal féin a ghnàth.
162 Tha aiteas orm ri t'fhocal maith,
mar neach fhuair creach gun tòir.
163 'S oillteil 's is fuath leam breug; ach thug
mi gràdh do d' lagh gu mòr.

164 Tha mi a' tabhairt molaidh dhuit
seachd uairean gach aon là,
Air son do bhreitheanais gu léir
ta ceart, a Dhé, gu bràth.
165 'S mòr sìth na muinntir ud a ta
a' tabhairt gràidh do d' reachd;
Cha'n éirich tuisleadh idir dhoibh,
no oilbheum fòs gu beachd.

166 Ri d'shlàinte dh'fheith mi féin, a Dhé;
coimhdeam do reachd air chòir.
167 Do theisteis choimhid m'anam féin;
's ionmhuinn leam iad gu mòr.
168 Do theisteis agus t'àitheanta,
do choimhdeadh leam a ghnàth;
Oir tha mo shligheanna gu léir
fa d' chomhair féin gach là.

TAU.

169 Thigeadh mo ghlaodh am fagus duit
a'd' fhianuis féin, a Dhé:
Is fòs réir t'fhocail fhìrinnich
dean tuigseach eòlach mi.
170 A'd' làthair thigeadh m' athchuinge;
réir t'fhocail ormsa fòir.
171 Air teagasg dhuit do statuin dhomh,
mo bheul bheir dhuitse glòir.

172 Labhraidh mo theang' air t'fhocal fior;
oir tha t'uil' iarrtuis ceart.
173 Deanadh do làmh-sa còmhnadh leam;
oir ròghnaich mi do reachd.
174 A' feitheamh air do shlàinte, Dhé,
bhiom féin gu tuirseach trom;
Is mar an ceudna tha do reachd
ro-thlachdmhor ciatach leam.

175 Deònuich do m'anam bochd bhi beò,
is dhuitse bheir e glòir:
Is deanadh do cheart-bhreitheanais
deadh chòmhnadh dhomh le fòir.
176 Do chaidh mi féin air seacharan
mar chaoraich chaillte thruaigh:
Iarr t'òglach, oir cha d' leig do d' reachd
dol as mo chuimhne uam.

SALM CXX.

A'M' éigin ghlaodh mi suas ri Dia,
is dh' éisd e rium gach ré.
2 O'n teangaidh cheilgaich, m'anam saor;
's o bheul nam breug, a Dhé.
3 Ciod bheirear dhuit, no nithear ort,
a theangadh làn do ghò?
4 Mar shaighdibh laoich, 's iad geurmhte,
mar eibhlibh aiteil beò.

5 Mo thruaighe mi, gu bheil mo chuairt
am Mesech; is mo thàmh
Am bùthaibh Chedair choigrich bhuirb,
gu muladach gun dàimh!
6 Rinn m'anam còmhnuidh fhada bhuan
le neach thug fuath do shìth.
7 Gu cogadh tha iad togarach;
air sìth 'n tràth labhras mi.

SALM CXXI.

MO shùile togam suas a chum
nam beann, o'n tig mo neart.
2 O'n Dia rinn talamh agus nèamh
tha m'fhurtachd uile teachd.
3 Cha leig do d' chois air chòir air bith
gu'n sleamhnuich i gu bràth;
Tàmh-neul cha tig sin air an neach
's fear-coimhid ort a ghnàth.

4 Feuch, air fear-coimhid Israeil,
codal cha'n aom no suain:
5 'Se Dia t'fhear-coimhid; se do sgàil
air do làimh dheis gu huan.
6 A' ghrain cha bhuail i thu san là,
no ghealach fòs san oidhch'.
7 Ni Dia do choimhead o gach olc;
ni t'anam dhìon a chaoidh.

8 Do dhol a mach, 's do theachd a steach,
coimhididh Dia a ghnàth;
O'n aimsir so a nis a t'ann,
's o sin a mach gu bràth.

SALM CXXII.

BHA aoibhneas orm tràth thubhairt iad,
Gu tigh Dhé théid sinn suas.
2 A'd' dhorsaibh, O Ierusalem,
ar cosa seasaidh fòs.
Ierusalem mar chaithir i,
thogadh gu dìleas dlùth;
D'an téid na treubhan suas gu léir,
's iad treubhan Dhé nan dùl:

Gu teisteas Israeil, a chum
ainm Dhé gu moladh iad.
Oir caithrichean chum breth tha'n sin;
's le teaghlach Dhaibhidh iad.
6 Sìor-ghuidhibh do Ierusalem
sìth-shàimh is sonas mòr:
A' mhuinntir-sin le'n ionmhuinn thu
soirbhichidh iad gu leòr.

7 An taobh a stigh do d' bhallachaibh,
biodh sìth is sonas maith;
Deadh shoirbheas fòs gu robh gu bràth
a'd' lùchairt àird a stigh.
8 Air sgàth mo bhràithrean 's luchd mo ghaoil,
dhuit guidheam sìth a ghnàth.
9 Air sgàth tigh naomh ar Tighearn Dia,
iarram do leas gu bràth.

SALM CXXIII.

MO shùile togam riutsa ta
'n còmhnuidh air nèamh nan speur.
2 Feuch, mar tha sùil nan seirbhiseach
air làimh am maighstir féin,
'S mar shùile banoglaich air làimh
a ban-tighearn faraon,
Feithidh ar sùil air Dia, gus 'n dean
e tròcair oirnn gu caoin.

3 Dean tròcair oirnn, Iehobhah Dhia,
dean tròcair oirnn gu luath;
Oir tha sinn air ar lìonadh làn
do tharcuis is do fhuath.
4 Le fanoid luchd na seasgaireachd,
lìonadh ar n-anam bochd;
'S le spìd na muinntir ud a ta
làn àrdain is an-iochd.

SALM CXXIV.

NIS abradh Israel gu fìor,
mur biodh Iehobhah leinn:
2 Mur biodh Iehobhah as ar leth,
tràth dh'éirich daoine ruinn;
3 'N sin dheantadh leo ar slugadh beò,
'n tràth las an corruich ruinn.
4 Is ruitheadh tharuinn tuilte bras,
sruth làidir thar ar ceann.

5 'N sin rachadh thar ar n-anam bochd,
na tuiltean àrd' gu léir.
6 Moladh do Dhia, nach d' thug e sinn
mar chreich d'am fiaclaibh geur'.
7 Mar eun á lìon an eunadair,
ar n-anam truagh chaidh as:
Bhriseadh an lìon is sgaoileadh e,
is shaoradh sinn gu cas.

8 Ar còmhnadh ta 's ar cuideachadh
an ainm Iehobhah thréin:
An neach a rinn an talamh fòs,
's a chruthaich nèamh nan speur.

SALM CXXV.

THA'N dream ni dòchas ann an Dia
mar shliabh Shioin a ghnàth,
Nach feudar fòs a charuchadh,
ach mhaireas ann gu bràth.

2 Ceart mar a ta na beannta tric
timchioll Ierusaleim,
Tha Dia mar sin, a nis gu sìor,
timchioll a phobuill féin.

3 Oir slat luchd-uilc cha ghabh i tàmh
air chrann nan daoine còir;
Eagal gu'n sìn na fireanaich
an làmh gu peacadh mòr.
4 An aitim ud tha maith, a Dhé,
do mhaitheas pàirtich leò;
Is leis an dream tha tréibhdhireach
's 'nan cridhe ta gun ghò.

5 Ach iadsan uile théid a thaobh
d'an slighibh claon le chéil',
Iomainidh Dia le luchd an uilc.
'S bidh sìth air Israel.

SALM CXXVI.

'N TRATH thug Iehobhah air a h-ais
bruid Shioin, b' ionnan sinn
Is daoine chunnaic aisling mhòr,
's a mhosgail as an suain.
2 Lionadh ar beul le gàir an sin,
's ar teangadh fòs le ceòl;
Am measg nan cinneach thubhairt iad,
Rinn Dia dhoibh bearta mòr'.

3 Rinn Dia mòr-bhearta air ar son
chuir oirnne gairdeachas.
4 Iehobhah, pill ar bruid a rìs,
mar shruth san àirde deas.
5 Iadsan a chuir gu deurach sìol,
gu subhach ni iad buain.
6 An neach gu cur a théid a mach
le sìol ro-phriseil caoin,

Air bhith dha gul gu muladach,
'g a iomchar sud gu fonn,
Le h-aiteas pillidh e gu dearbh,
a' giùlan sguaba trom'.

SALM CXXVII.

MUR tog Iehobhah féin an tigh,
luchd-togail tha iad faoin;
Mur gléidh Iehobhah 'm baile fòs,
luchd-faire chaill an saoth'r.
2 Dhuibh 's dìomhain bhi ri moch-eirigh,
san oidhch' ri caithris bhuain,
Bhi 'g itheadh arain bròin; mar sin
d'a sheircin bheir e suain.

3 'Se Dia bheir toradh bronn mar dhuais;
mar oighreachd bheir e clann.
4 Bidh mic na h-òig' mar shaighdibh geur',
'n làimh ghaisgich thréin gach àm.
5 Is sona 'm fearr 'gam bi dhiubh sud
a ghlac 's a dhorlach làn;
Gun rughadh labhraidh iad sa' gheat'
r' an naimhdibh olc gu dàn.

SALM CXXVIII.

'S BEANNAICHT' gach aon neach aig am bheil
eagal Iehobhah mhòir;
Is ann an slighibh fìorghlan Dé
stiùireas a cheum air chòir.
2 Oir toradh gnìomh do làmha féin,
ithidh tu e gu h-ait:
Beannaichear thu gu mòr mar sin,
's bidh sonas ort gu pailt.

3 Mar fhionain tharbhaich bidh do bhean
'n taobh stigh do t'fhàrdaich féin;
Do chlann mar òg chroinn-olaidh mu'r
timchioll do bhùird gu léir.
4 Feuch, 's amhluidh sin a bheannaichear
an neach d'an eagal Dia.
5 A Sion gheibh thu beannachadh,
is sonas pailt o'n Triath;

Is chì thu maith Ierusaleim
ri fad do làith' gu léir.
6 Seadh, clann do chloinne chì thu fòs,
is sìth air Israel.

SALM CXXIX.

BU tric a chràidh iad mi o m' òig',
deir Israel gu truagh:
2 O m' òige chràidh iad mi gu tric,
gidheadh cha d' thug iad buaidh.

3 'N luchd-treabhaidh threabh iad air mo dhruim;
tharruing iad claisean fad.
4 Ach 's ceart Iehobhah, 's bhriseadh leis
cordan nan daoi gu grad.

5 Air naimhdibh Shioin gu robh nàir',
's rachadh air cùl gu luath:
6 Mar fheur air mullach tighe ta,
a shearg mu'n d'fhàs e suas:
7 Ni leis nach lionar glac an fhir
a bhios gu tric a' buain;
Is leis nach lionar sgiath an ti,
a bhios ri ceangal sguab.

8 Ni mò their luchd an rathaid riu,
Gu robh oirbh beannachd Dhé;
Tha sinne fòs 'gar beannachadh,
an ainm Iehobhah thréin.

SALM CXXX.

O 'N doimhne, O Iehobhah Dhé,
do ghlaodh mi riutsa suas.
2 Dhia, éisd ri m' ghuth gu furachar;
's ri m'urnuigh crom do chluas.
3 Ma chombraichear leat aingidheachd,
a Dhé, cò sheasas riut ?
4 Ach agad-sa ta iochd: a chum
gu'n striochdt' a'd' eagal dhuit.

5 Ri Dia tha mise feitheamh, fòs
tha m'anam feitheamh ris;
Is ann a bhriathar firinneach
mo dhòchas cuiridh mis'.
6 Tha m'anam hochd ni 's furachair'
a' feitheamh Dhé a ghnàth,
Na bhios luchd faire maidne fòs
ri sgaracbdainn nan tràth:

Ni 's furachair', a deiream fòs,
'g a fheitheamh-san gun ghò,
Na bhios luchd-faire anns an oidhch'
ri teachd a steach do'n lò.
7 Biodh dòchas Israeil an Dia;
oir tha a thròcair mòr;
'S ann aig an Tighearna gu beachd,
tha fuasgladh paillt gu leòr.

8 Is bheir e féin gun cheisd air bith
d'a phobull Israel,
Làn-shaorsadh agus fuasgladh glan
o'n aingidheachd gu léir.

SALM CXXXI.

MO chridhe cha 'n'eil àrdanach,
no fòs mo shùil, a Dhé;
Nior ghluais mi ann an cùisibh mòr',
a's àirde na mi féin.
2 Gu dearbh, mar naoidhean chaidh o'n chìch,
chum mi mi féin a'm' thosd.
Mar naoidhean chaidh o chìch a mhàth'r,
is amhluidh m'anam bochd.

3 Biodh dòchas maith aig Israel
an Dia Iehobhah treun,
O'n aimsir so a nis a t'ann,
's air feadh gach linn an céin.

SALM CXXXII.

AIR Daibhidh dean-sa cuimhne, Dhé,
's air uile àmhgl.ar geur:
2 Mar thug e mionn' do Dhia, is bòid
do Dhia ud Iacoib treun.
Do m'thigh cha téid mi féin a steach,
no air mo leabaidh suas:
4 Do m' shùilibh codal fòs cha leig,
no do mo rosgaibh suain;

5 Gu ruig an uair am faigh mi àit
do Dhia Iehobhah treun,
Is ionad-còmhnuidh bunaiteach
do Dhia ud Iacoib féin.
6 Feuch, ann an crìochaibh Ephrata,
do chuala sinn an sgeul;
Air machairibh nan coilltean dlùth,
fhuair sinn e mar an ceudn'.

7 Aig stol a choise sleuchdaidh sinn,
an àros Dhé nam feart.
8 Eirich, a Dhé, gu t'ionad tàimh:
thu féin is àirc do neirt.
9 Sgeudaicht' gu robh do shagairt-sa
a ghnàth le h-ionracas;
Is deanadh do luchd-muinntir naomh,
gun tàmh ùr-ghairdeachas.

10 Air sgàth do sheirbhiseach ro-chaomh,
Daibhidh do'n d'thug thu buaidh,
Aghaidh an ti a dh' ungadh leat,
na cuir air ais gu truagh.
11 Do Dhaibhidh mhionnaich Dia gu fior,
's cha phill e uaith' am feasd,
A'd' chaithir-rioghail cuiridh mi
t'iarmad 's do shliochd gun cheisd.

12 Ma ni do chlann mo choimhcheangal
a choimhead, is mo reachd,
An teist a ni mi theagasg dhoibh,
ma chumar leo gu ceart:
An sliochd-san suidhidh mar an ceudn
a'd' chaithir righ, gu bràth.
13 Oir mhiannaich agus ròghnaich Dia
Sion mar ionad tàimh;

14 'S i so mo thàmh 's mo shuaimhneas fòs,
gu suthain is gu sìor:
An so ni mise fàrdach dhomh,
oir 's i mo mhiann gu fior.
15 Mòr-bheannaicheam a stòr gu pailt;
diolam a bochd le lòn.
16 Le slàint' a sagairt eudaicheam;
's a naoimh ni iolach mhòr.

17 Bheir mi an sin gu h-ùrar glas
air adhairc Dhaibhidh fàs;
Is lòchran dh' orduich mi do 'n ti
a dh' ungadh leam tre ghràs.
18 Cuairtichidh mi a naimhde-san
le nàir' is rughadh gruaidh':
Ach air-san bidb a choron féin
a' fàs le h-iomadh buaidh.

SALM CXXXIII.

O FEUCH, cia meud am maith a nis,
cia meud an tlachd faraon,
Bràithrean a bhi 'nan còmhnuidh ghnàth
an sìth 's an ceangal caoin.
2 Mar oladh pbrìseil air a' cheann,
ruith air an fheusaig sìos,
Air feusaig Aaroin, agus shruth
gu iomall 'eudaich rìs.

3 Mar dhealt air Hermon, 's mar an drùchd
air sléibhtibh Shioin shuas:
'N sin dh'orduich Dia am beannachadh
a' bheatha shiorruidh bhuan.

SALM CXXXIV.

O OGLACHA Iehobhah mhòir,
beannaichibh Dia a chaoidh;
Sibhse le 'n gnàth bhi 'n àros Dé
'nur seasamh feadh na h-oidhch'.
2 'Na theampull togaibh suas 'ur làmh,
beannaichibh Dia nam feart.
3 Beannaicheadh Dia á Sion thu,
rinn nèamh is làr le neart.

SALM CXXXV.

MOLAIBHSE Dia, àrd-mholaibh fòs
deadh ainm Iehobhah thréin,
Is thugaibh cliu is moladh dha,
òglacha Dhé gu léir.
2 O sibhse ta 'nur seasamh fòs
an tigh Iehobhah mhòir,
An cùirtibh àluinn tigh ar Dia,
molaibh e mar is còir.

3 Molaibh an Tighearna, do bhrìgh
gu bheil e maith gach ré:
D'a ainm-san seinnibh moladh ait,
oir 's ni ro-thlachdmhor e.
4 Oir Iacob fòs do ròghnaich Dia
'na thròcair mhòir dha féin:
Dha féin mar ionmhas is mar sheilbh,
do thagh e Israel.

5 Oir 's fiosrach mi 's is deimhin leam
gu bheil Iehobhah mòr,
Gu bheil ar Tighearna faraon
os ceann gach dia an glòir.
6 Gach ni air bith bu mhiannach leis,
rinn Dia an nèamh nan speur,
'S air talamh, 's anns na cuantaibh mòr',
's na doimhneachdaibh gu léir.

7 Bheir esan air a' cheò dol suas
o chrìch a' chruinne-ché;
Is uisge ni le dealanaich;
gaoth as a stòr bheir e.
8 Gach ceud-ghin anns an Eiphit bha,
do bhuaileadh leis gu trom;
Do dhuine 's ainmhidh anns gach àit,
ag imeachd bha air fonn.

9 O Eiphit! chuir e comharra,
is mìorbhuile le chéil',
A'd' bhuilsgean-sa; 's air Pharaoh fòs
's air òglachaibh gu léir.
10 'Na cinnich lìonmhor chlaoidheadh leis,
mharbh rìghrean cumhachdach.
11 Do mharbhadh Og righ Bhàsain leis,
Sihon nan Amorach:

Gach uile rìoghachd mar an ceudn',
cia h-iomadh bha iad ann,
Lom-sgrìosadh agus mhilleadh leis,
d'an robh an tìr Chanaain:
12 Am fonn 's am fearann sud air fad,
mar oighreachd thiodhlaic e;
Mar oighreachd do chloinn Israeil,
a phobull dìleas féin.

13 Tha t'ainm, a Thighearna nam feart,
buan-mhaircanuach a ghnàth,
Tha t'iomradh buan air chuimhne, Dhé,
o linn gu linn gu bràth.
14 Oir air a phobull féin ni Dia
ceart bhreitheanas gu beachd;
Is gabhaidh esan aithreachas
m'a òglachaibh le iochd.

15 Iodhoil nan cinneach tha do'n òr,
's do'n airgiod ghlas faraon;
Is cha 'n'eil annt' ach dìomhanas
rinneadh le làmhaibh dhaoin'.
16 Tha beul ac', is gun chòmhradh ann;
is sùilean, leis nach léir.
17 Tha cluasan ac', 's cha chluinn iad leo;
gun anail fòs 'nam beul.

18 A' mhuinntir tha 'gan deanamh sud,
ro-chosmhuil iad riu féin;
'S amhluidh gach neach ta annta fòs
ag earbsa mar an ceud'.
19 O beannaichibh Iehobhah mòr,
a theaghlach Israeil;
'S a theaghlach Aaroin, beannaichibh
an Tighearna le chéil'.

20 O theaghlach Lebhi, beannaichibh,
is thugaibh cliu do Dhia:
Sibhse d'an eagal Dia faraon,
mòr-bheannaichibh an Triath.
21 A Sion beannaicht' gu robh Dia,
'g am bheil a chòmhnuidh bhuan
An caithir naoimh Ierusaleim.
Molaibhse Dia gach uair.

SALM CXXXVI.

O THUGAIBH buidheachas do Dhia,
do bhrìgh gur sàr-mhaith e;
Air son gu mair a thròcair chaomh,
gu siorruidh feadh gach ré.
2 Thugaibh do Dhia nan uile dhia
mòr bhuidheachas le chéil';
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

3 Thugaibh do Thriath nan uile thriath
mòr bhuidheachas gu léir;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
4 Do'n Ti 'na aonar fòs a rinn
mòr mhìorbhuile gu treun;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

5 Do'n Ti le gliocas iongantach
a chruthaich nèamh nan speur;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
6 Do'n ti a shìn air uachdar tuinn
an talamh trom gu léir;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré

7 Do'n ti a rinn na soluis mhòr
ta soillseachadh nan speur
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
8 A' ghrian gu h-uachdranachd san là,
chum dhuinne gu'm bu léir;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

9 A' ghealach is na reulta glan'
a' riaghladh oidhch' le chéil';
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
10 Do'n Ti rinn bualadh trom san Eiph't
air ceud-ghin dhaoin' is spréidh;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

11 Thug as am builsgean-san a mach
a phobull Israel;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
12 Le neart a ghairdein sìnte mach,
's le làimh a ta ro-threun;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

13 Do'n Ti a sgoilt an fhairge ruadh,
'na roinnibh as a chéil';
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
14 Is troimh a meadhon stiùradh leis
gu tèaruint' Israel;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

15 San fhairge ruaidh ghlan sgriosadh leis
Pharaoh 's a shluagh gu léir;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
16 Do'n Ti sin tre an fhàsach mhòr
a stiùir a mhuinntir féin;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

17 Dhasan a bhuail 's a lot gu trom
na rìghrean làidir treun';
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
18 Is rìghrean mòr is iomraiteach,
mharbh e le 'ghairdean féin;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

19 Seadh Sihon righ nan Amorach,
bha naimhdeil guineach geur;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré:
20 Is Og air Basan bha 'na rìgh,
do mharbh is chasgair e;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

21 Is thug e fòs mar oighreachd bhuain
am fearann-san gu léir;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
22 An oighreachd thug do Israel,
'òglach ro dhìleas féin;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

23 Neach, air bhi dhuinn ro-iosal truagh,
a chuimhnich oirnn 'nar feum;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
24 Gu tèaruint' bhuin e sinn a mach
o neart ar naimhde treun';
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

25 Tha tabhairt beatha do gach feòil
is lòin do'n uile chré;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.
26 O thugaibh moladh agus cliu
do Dhia nan nèamh 's nan speur;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

SALM CXXXVII.

AIG sruthaibh coimheach Bhabiloin,
shuidh sinn gu brònach hochd;
An sin air Sion chuimhnich sinn,
is ghuileadh leinn gu goirt.

2 Air gheugaibh seilich chrochadh leinn
ar clàrsaichean an sin.
3 Oir iadsan a rinn braighde dhinn
dh'iarr òran oirnn is gean:

Seadh iadsan le'n do chreachadh sinn
dh'iarr luathghair oirnn is ceòl;
Seinnibh do laoidhibh Shioin duinn,
(ars' iadsan) mar bu nòs.
4 'N tìr choigrich cia mar dh'fheudar leinn
òran Iehobhah sheinn?
5 Mur cuimhn'cheam thu, Ierusalem,
ri m' dheis nior lean a seirm.

6 Mo theangadh leanadh teann ri m' ghial,
mur cuimhnichear thu leam;
Mur fearr leam na m'uil' aoibhneas àrd
caithir Ierusaleim.
7 Clann Edoim cuimhnich thusa, Dhé,
oir thubhairt iad le tàir,
An làithibh truagh' Ierusaleim,
leag, leag i, sìos gu làr.

8 O nighean uaibhreach Bhabiloin,
a dh'fhàsaichear gu léir:
Is sona dha, mar rinn thu oirnn,
a dhìolas dhuit d'a réir.
9 Is sona dha-san ghlacas fòs
do mhaoth-chlann bheag is thruagh,
'S a phronnas iad gun acarachd,
ri clachaibh daingean cruaidh'.

SALM CXXXVIII.

LE m'uile chridh' àrd-mholam thu,
àrd-mholam thu gu caomh
2 N làthair nan dia. Is sleuchdam dhuit;
m'aghaidh ri d'theampull naomh,
Is molam t'ainm, bhrìgh t'fhìrinn cheirt,
's do chaoimhneis ghràdhaich féin:
Oir t'fhocal fìorghlan dh'àrdaich thu,
os ceann t'uil' ainm' gu léir.

3 San là a ghlaodh mi riut, a Dhé,
fhreagair thu mi gu luath;
Is thug thu spionnadh dhomh gu leòr,
le treòir, a'm' anam truagh.
4 Bheir rìghre mòr' na cruinne dhuit,
àrd-mholadh binn gu léir,
San uair an cluinnear leo, a Dhia,
deadh bhriathra glan do bhéil.

5 An slighibh fòs Iehobhah mhòir,
seinnidh iad ceòl gu h-ait;
Air son gur urramach, 's gur àrd
glòir àluinn Dhé nam feart.
6 Ge h-àrd Iehobhah, seallaidh e
air daoinibh umhal còir;
Ach 's léir dha'n dream ud, fad o làimh,
tha làn do'n àrdan mhòr.

7 Ged ghluaisinn ann am builsgean fòs
na triobläid mòir' do m' chlaoidh,
A ta mi fiosrach dòchasach
gu beothaich thusa mi:
An aghaidh corruich mòir' mo nàmh,
do làmh-sa sìnear leat;
Is ni do dheas làmh ann am fheum
mo theasairginn le neart.

8 Gach ni air bith a bhuineas domh,
coimhlionaidh Dia gu treun;
Is buan do ghràs, a Dhia, gu bràth;
oibre do làmh na tréig.

SALM CXXXIX.

DO rannsuich thu 's is aithne dhuit
mise, Iehobhah thréin:
2 Mo shuidh', is m' éirigh 's aithne dhuit;
's léir dhuit mo smuain an céin.
3 Mo cheuma is mo luidhe sìos,
do chuairtich thu gu dlùth;
Is air mo shlighibh féin gu léir,
's geur fhiosrach eòlach thu.

4 Feuch cha 'n 'eil focal mòr no beag
no cainnt air bith a'm' bheul,
Mu'n labhram sud, a Dhia nam feart,
nach aithne dhuit gu léir.
5 Do chuairtich thu mi air gach taobh,
romham faraon 's am dhéigh;
Do làmh ta neartmhor cumhachdach
leag thusa orm, a Dhé.

6 Tha 'n t-eòlas so ro iongantach,
is ormsa tha e cruaidh;
Cha ruig mi air, or tha e àrd
r' a thuigsinn is r'a luaidh.
7 Cia 'n t-àit air bith am feud mi do
o d' spiorad glic, a Dhé?
O d' ghnùis ta uile-léirsinneach
cia 'n taobh a theicheas mi?

8 Nan rachainn suas air nèamh nan speur,
a ta thu féin an sud;
Nan luidhinn ann an ifrinn shìos,
tha thu san ionad ud.
9 Air bharraibh sgiath na maidne fòs
nan siùbhlainn fad o làimh,
Gu h-iomallaibh na fairge mòir'
chum còmhnuidh agus tàimh;

10 Stiùraidh tu mi an sin, a Dhé,
le d' làimh ta treun an neart;
Is nìthear leat mo chumail fòs
le d' dheas làimh mhòir gu heachd.
11 Nan abrainn, gu dean dorchadas
gu deimhin m'fholach nait;
Bidh 'n oidhche féin mar sholus glan
ag iadhadh orm mu'n cuairt.

12 Cha'n fholuich uaitse dorchadas,
's co-shoilleir oidhch' is là;
'S ceart-ionnan duits' an duibhre dorch,
is solus glan nan tràth.
13 Oir feuch ghabh thusa sealbh gu moch
air m'airnibh is mi maoth;
'S ann leat a rinneadh m'fholach fòs
am broinn mo mhàthar chaoimh.

14 Ard-mholam thu, oir 's uamhasach,
's is mìorbhuileach mo dhealbh:
Tha t'oibre iongantach; 's is léir
do m'anam sin gu dearbh.
15 Tràth rinneadh mi an dìomhaireachd,
's a dhealbhadh mi gu ceart,
An àitibh iochdrach talmhainn shìos;
bu léir dhuit brìgh mo neirt.

16 Mo cheud-fhàs an-ahuich gun dreach,
do d' shùilibh-sa bu léir;
Mo bhuill gu h-iomlan chuireadh sìos
sgrìobht' ann ad leabhar féin;
Gidheadh ri aimsir is ri ùin,
do dhealbhadh iad 'nan àm;
Air bhi dhoibh roimhe sin gun dreach
's nach robh a h-aon diubh ann.

17 'S ro-phrìseil uime sin, a Dhé,
do smuaintean uile leam:
'S ro-lìonmhor mòr r'an àireamh iad,
's r'an cur air cunntas cheann.
18 Ri 'n àireamh 's mòr gur lìonmhoir' iad
na gaineamh mhìn na tràigh':
Air mosgladh as mo chodal domh,
taim maille riut a ghnàth.

19 Marbhar an t-aingidh leat gu beachd,
O Thighearna ro-thréin:
A nis, O dhaoine fuileachdach,
imichibh uam an céin.
20 Oir labhair iad a'd' aghaidh, Dhé,
le aing'eachd eusaontais;
Is thug do naimhde mi-runach
t'ainm naomh an dìomhanas.

21 Nach 'eil mi tabhairt fuath, a Dhia,
do'n dream thug dhuit-sa fuath?
Nach 'eil mi gabhail gràin do'n dream
a'd' aghaidh dh'éirich suas?
22 Fuath iomlan thug mi dhoibh gu beachd:
mar naimhdibh nim' am meas.
23 Rannsaich mi, Dhé, mo chridhe faic;
mo smuainte feuch, dearbh mis'.

24 Feuch agus amhairc féin am bheil
sligh' aingidh olc a'm' chlè;
Is anns an t-slighe shiorruidh chòir
gu dìreach treòraich mi.

SALM CXL.

O'N droch-dhuin' saor is teasairg mi,
O Dhia Iehobhah naoimh;
O'n fhear a ta ri fòireigneadh
dean dìdean dhomh gu caomh.
2 'Nan cridh' tha iad a' smuaincachadh
air aimhleas mòr gach la;

Chum cath' is combraig chruaidh tha iad
air cruinneachadh a ghnàth.

3 Mar theangaidh nathrach, rinneadh leo
an teangadh sgaiteach geur:
A ta nimh mhillteach nathrach fòs
am folach ann am beul.

4 O làimh nan daoi, gléidh mise, Dhé;
's o luchd an fhòirneirt, dìon;
Mo cheuman thilgeadh bun os ceann,
'se sud an rùn 's am miann.

5 Dh'fholuich na h-uaibhrich ribe dhomh,
is cerda fòs gu m' sgrios;
Ri taobh a' bhealaich sgaoil iad lìon,
is leag iad ceap gun fhios.

6 Ri Dia Iehohhah thubhairt mi,
'S tu féin gu beachd mo Dhia;
Eisd ri guth m' athchuinge a nis,
O Thighearn is a Thriath.

7 Is tu a's spionnadh slàinte dhomh,
Iehobhah Dhia nam flath;
Cuir dìon is folach air mo cheann
an aimsir teinn is cath'.

8 Na deònuich miann an aingidh uilc,
O Thighearna nam feart;
'Ais-innleachd fòs na soirbhich leis,
mu'u dean iad uaill 'nan neart.

9 Ach cinn an dream a chuairtich mi
gach taobh le tuaileas bhreug,
Gu robh iad air am folach fòs
le aimhleas mòr am béil.

10 Orra gu'n tuiteadh eibhle loisgt';
tilg iad san teine beò:
An slochdaibh domhain sìos, a chum
nach éirich iad ni 's mò.

11 Na daingnichear air talamh fòs
fear-labhairt uilc a chaoidh:
Biodh olc a' sealg fir-fòreignidh,
g'a leagadh is g'a chlaoidh.

12 Is aithne dhomh-sa gu dean Dia
do'n dream ta 'n àmhghar goirt,
An cùis a sheasamh dhoibh gu treun,
is còir nan daoine bochd.

13 Do bheir na fireana gu dearbh
do t'ainm-sa moladh mòr;
Bidh còmhnuidh bhuan a' d'fhianuis féin,
a Dhé, aig daoine còir.

SALM CXLI.

O DHIA, a ta mi 'g éigheach riut,
dean deifir thugam féin;
Is tabhair éisdeachd fòs do m' ghuth,
tràth ghlaodham riut a'm' fheum.

2 Mar bholtrach tùis a'd' làthair suas,
mar sin biodh m'urnuigh riut;
Is togail suas mo làmh, gu robh
mar 'n iobairt fheasgair dhuit.

3 Cuir faire air mo bheul, a Dhia;
dorus mo bhéil-sa gléidh.

4 Gu droch-bheirt, no gu olc air bith
na aom mo chridh', a Dhé:
Eagal le luchd na h-aingidheachd,
gu'n cuirinn olc an gnìomh,
Ge milis blasd' an sògh 's an gleus,
cha'n ith mi féin maoin diubh.

5 Buaileadh am firean mi le smachd,
gabhaidh mi sin gu caomh:
Gabhaidh mi uaith an t-achmhasan,
mar oladh phriseil mhaoth;
Cha bhris am bualadh ud mo cheann:
oir fòs theid m'urnuigh suas,
Tràth bhios an aitim ud gu truagh
'nan àmhghar cruaidh an sàs.

6 Tràth thilgear sìos air clachaibh cruaidh,
am breitheamhna gu léir;
'N sin cluinnidh iad, oir 's milis binn,
deadh bhriathra grinn mo bhéil.

7 Ar cnàimhan fòs aig beul na h-uaigh'
do sgaoileadh leò le tàir;
Mar ghearrar is mar sgoiltear fiodh
'na spealtaibh air an làr.

8 Ach tha mo shùilean riutsa suas,
Iehobhah Dhia nam feart:
Na fàg-sa m'anam bochd gun treòir,
's tu féin mo dhòigh 's mo neart.

9 O teasairg mi o'n rib', a Dhé,
a leag iad chum mo sgrios;
'S o lìontaibh luchd na h-aingidheachd
a dh'fholuich iad gun fhios.

10 Ach tuiteadh luchd na h-aingidheachd
'nan lìontaibh rinneadh leò,
Am feadh bhios mise gabhail thart',
's a' tèarnadh asta beò.

SALM CXLII.

GHLAODH mi ri Dia le m' ghuth; is fòs
le m' ghuth rinn m'urnuigh ris.

2 Mo chaoidh 'na fhianuis dhòirt mi mach,
's mo thrioblaid dh'fhoillsich mis'.

3 Tràth bha mo spiorad bàite stigh,
'n sin b'aithne dhuit mo cheum;
Sa' bhealach san do shiubhail mi,
gun fhios do leag iad lìon.

4 Dh'amhairc mi air mo dheis, is dh'fheuch,
's cha robh fear m'eòlais ann;
No neach do m'anam bheireadh spéis;
thréig cabhair mi san àm.

5 O Thighearna, do ghlaodh mi riut,
is thubhairt mi gun ghò,
Gur tu a's tèarmunn dìleas domh,
's mo chuid an tìr nam beò.

6 Chionn gu 'n do chlaoidheadh mi gu truagh,
éisd ri mo ghlaodh san àm;
Is saor mi o luchd m'fhòirneirt mhòir,
oir 's treise leo na leam.

7 A priosan m'anam buin a mach,
t'ainm-sa gu molar leam:
Is iadhaidh umam fireana,
oir ni thu pailteas rium.

SALM CXLIII.

RI m'urnuigh éisd, is aom do chluas
ri m'athchuinge, a Dhé;
A' d'fhìrinn, is a'd' cheartas àrd,
gu gràsmhor freagair mi,

2 Na tionnsgain ann am breitheanas
le t'òglach dìleas féin:
Oir 's dearbh nach saorar duine beò
a' d'fhianuis ann am binn.

3 Oir lean an nàmhaid eucorach
le tòir ghéir m'anam bochd,
Mo bheatha thilg e sìos le tàir,
leag ris an làr gun iochd:
Is chuir e mi an dorchadas
chum còmhnuidh ann gu truagh;
Is ionnan mi 's an dream gu dearbh
bhiodh fada marbh san uaigh.

4 Is uime sin tha m'anam bàit'
gu cràiteach ann am chom;
Mo chridh' a'm' chliabh gu muladach
air fàs gu tuirseach trom.

5 Na làith' o chian do chuimhnich mi,
taim cnuasachadh gun tàmh
T' oibre gu léir; 's a smuaineachadh
air gnìomharaibh do làmh.

6 Mo làmhan shìn mi riutsa suas;
an geall tha m'anam ort,
Amhluidh mar bhitheas fearann cruaidh
air tiormachadh le tart.

7 Eisd rium, a Thighearna, gu grad;
chaidh as do m'anam bochd:
Do ghnùis na ceil, chum nach bi mi
mar dhream théid sìos do'n t-slochd.

8 Thoir orm gu'n cluinnear leam, gu moch,
guth binn do chaoimhneis-ghràidh;
Oir annad chuir mi féin gu mòr
mo dhòchas is mo dhòigh:
Am bealach fòs an gluaisear leam,
thoir orm gu'n aithnich mi:
Oir riutsa tha mi togail suas
mo spioraid thruaigh, a Dhé.

9 O m' naimhdibh guineach teasairg mi,
O Thighearn is a Righ:
A d'ionnsuidh theich mi fòs, a chum
gu foluicht' leatsa mi.

10 Do thoil a dheanamh teagaisg dhomh,
oir 's tu mo Dhia gu beachd:
O's math do spiorad; treòruich mi
gu tìr na fìreantachd.

11 Sgàth t'ainme beothaich mi gu treun,
a Dhé Iehobhah mhòir:
Sgàth t'fhìreantachd, saor m'anam bochd
o thrioblaid ghoirt 's o leòn.
12 Cuir as do m' naimhdibh tre do ghràs,
is sgrios iad sin gu léir
A ta cur m'anam 'thruaigh fa leòn;
oir 's mise t'òglach féin.

SALM CXLIV.

BEANNAICHT' gu robh Iehobhah treun,
mo charraig e's mo threòir;
Mo lamh a theagalsgeas gu cath,
s gu comhrag mhaith mo mheòir:
2 Mo mhaith, mo dhion, 's mo bhaideal àrd,
mo shlànuighear, 's mo sgiath;
'Se cheannsaicheas mo dhaoine fo'm
mo mhuinghinn is e Dia.

3 Dhia, ciod e'n duine, gu bheil thu
a' gabhail eòlais air?
No ciod e mac an duine fòs
gu'n d'thug thu e fa'near?
4 An duine, 's cosmhuil e gu fior
ri diomhanas gun stà;
'S a làith' mar sgàil, 's mar fhaileas fòs
a' gabhail seach a ta.

5 O'lùh, a Dhia, do fhlaithcis àrd',
thig féin gun dàil a nuas:
Bean ris na sléibhtibh mòr' le d' neart,
is uath' théid deatach suas.
6 Cuir uait a mach do dhealanach,
is sgaoil iad sud air fad:
Is tilg a mach do shaighde geur',
is claoidhear iad gu grad.

7 Sìn uait do làmh á t'ionad àrd,
saor mi, is fuasgail orm,
O uisgibh làidir iomarcach,
's o làimh nan coigreach borb'.
8 Iadsan 'g am bheil am béil a' teachd
air dìomhanas gach lò:
An deas làmh sud, is deas làmh i
làn ìogain agus gò.

9 Dhuit seinneam òran nuadh, a Dhé,
's ann air an t-saltair ghrinn;
Air inneal-ciùil nan teuda deich,
dhuit seinneam moladh binn.
10 'Se Dia a bheir do rìghribh mòr'
slàint' agus buaidh gu treun,
'Se shaoras Daibhidh 'òglach caomh
o'n chlaidheamh mbillteach gheur.

11 Saor mi, is fuasgail orm o làimh
nan coimheach, 'g am bheil beul
Làn dìomhanais: 's an deas làmh fòs
'na deas làimh foill' is bréig'.
12 A chum gu'm biodh ar mic a' fàs
mar ùr-chrann suas 'nan òig':
'S ar nigheana mar chlachaibh snaidht'
an oisinn lùchairt mhòir.

13 Ar saibhlean làn do'n uile stòr;
ar treudan fòs a' breith
Nam miltean, seadh deich miltean fòs
'nar machairibh gach leth.
14 Ar daimh gu h-obair làidir calm,
gun bhriseadh mach no steach;
A chum 'nar sràidibh fòs nach biodh
guth caoidh' gu gearanach.

15 'S beannaicht' am pobull sin a ta
san inbhe so gu beachd;
'S beannaicht' am pobull fòs, d'an Dia,
Iehobhah Triath nam feart.

SALM CXLV.

ARDUICHEAM thu, mo Dhia, 's mo Rìgh;
t'ainm beannaicheam gu bràth.
2 Do t'ainm am feasd bheir mise cliu;
àrduicheam thu gach là.
3 Tha Dia Iehobhah mòr gu dearbh;
ion-mholta Dia gu mòr:
Cha'n fheudar meud a mhòrachd-san
a rannsachadh gu leòr.

4 Molaidh gach àl do ghnìomhara
do'n àl a thig 'nan déigh;
Is t'oibre cumhachdach ro-mhòr
sìor-chuirear leò an céill.

5 Urram do mhòrachd ghlòrmhoir féin
cuiridh mi'n céill gu beachd;
Air t'oibribh iongantach gu léir
labhram, a Dhé nam feart.

6 Labhraidh daoin' eile fòs air neart
do bhearta uamhasach:
Is mise foillsicheam gu mòr
do mhòrachd iongantach.
7 Is cuircar leo an céill gu pailt
iomradh do mhaitheis mhòir;
Do cheartas glan, is t'ionracas
molaidh gu binn le ceòl.

8 Tha'n Tighearna ro-ghràsmhor caoin,
is làn do thruacantachd;
A ta e mall chum feirg', is fòs
pailt ann an tròcaireachd.
9 Is maith Iehobhah do gach dùil;
tha 'thròcair chaomh gu beachd
Os ceann gach obair agus gnìomh
a rinneadh leis le neart.

10 Dhia, molaidh t'oibre thu air fad;
le d' naomhaibh molar thu:
11 Air glòir do rìoghachd labhraidh iad;
innsidh do neart le cliu.
12 A chum a bhearta cumhachdach
gu'n tuigeadh clann nan daoin';
Gu bheil a rìoghachd làn do ghlòir,
is mòralachd faraon.

13 Do rìoghachd féin, is rìoghachd i
ta siorruidh buan gu beachd;
Is mairidh t'uachdranachd gu bràth
air feadh gach àil ri teachd.
14 Cumaidh Iehobhah suas le neart
an dream tha tuitcam sìos;
'S an dream tha claonadh chum an làir,
togaidh e 'n àird a rìs.

15 Tha sùile fòs gach dùil' air bith
a' feitheamh ort, a Rìgh;
Is tha thu anns na tràthaibh ceart
a' tabhairt dhoibh am bìdh.
16 A ta thu ann ad thoirbheartas
fosgladh do làimh' gu mòr,
Is miann gach nithe beò air bith
sàsuichear leat gu leòr.

17 Tha Dia 'na uile shlighibh ceart,
is naomh 'na uile ghnìomh.
18 'S dlùth Dia do mheud 's a ghairmeas air.
seadh ghairmeas air gu fìor.
19 Deadh mhiann gach neach d'an eagal e,
coimhlionaidh e gu pailt;
Is éisdidh esan fòs r'an glaodh,
saoraidh e iad 'nan airc.

20 An dream tha tabhairt gràidh do Dhia,
dhoibh ni e tèarmunn deas;
Ach fòs na h-aingidh olc gu léir
do ni e féin an sgrios.
21 A' luaidh air cliu Iehobhah thréin,
bithidh mo bheul gun cheisd:
Ainm naomha beannaicheadh gach feoil,
gu siorruidh buan am feasd.

SALM CXLVI.

DIA molaibh; mol, O m'anam, Dia.
2 Molaidh mi Dia ri m' bheò;
Ard-seinnidh mise cliu do m' Dhia,
ri fad mo rè 's mo lò.
3 Na earbaibh is na deanaibh bun
á prionnsaibh làidir treun';
No fòs á mac aoin duin' a t'ann,
's gun fhurtachd ann ri feum.

4 Tha 'anail-san dol as a mach,
théid e g'a ùir air ais,
Théid as d'a smuaintibh-san gu léir,
san là sin féin gu cas.
5 'S beannaicht' an duine sin 'gam bheil
Dia Iacoib mar a neart;
'G am bheil a dhòchas ann a Dhia,
Iehobhah Triath nam feart.

6 'Se chruthaich nèamh, is muir, is tìr,
's gach aon ni annta ta;
'S e choimhdeas fìrinn mar an ceudn
gu siorruidh is gu bràth.
7 Ri daoinibh ta fo fhòirneart mòr,
cumaidh e còir gu caoin,

Bheir bladh do'n ocrach: cnlridh Dia
na priosanach fo sgaoil.

8 'Se Dia ta fosgladh sùil nan dall;
togaidh Iehobhah mòr
An dream a ta air cromadh sìos:
is caomh leis daoine còir.

9 Dia seasaidh bantrach 's dilleachdan,
'se 's dìon do 'n choigreach ann:
Ach slighe fhlar nan daoine daoi
tilgidh e bun os ceann.

10 Bidh Dia 'na Ard-Righ mòr gu bràth,
do Dhia-sa, Shion naomh;
O linn gu linn gu maireannach.
Molaibhse Dia gu caomh.

SALM CXLVII.

MOLAIBHSE Dia; oir 's maith bhi seinn
àrd-mholadh hinn d'ar Dia,
Oir 's tlachdmhor e 's is maiseil sud,
bhi tabhairt cliu do'n Triath.

2 Suas togaidh Dia Ierusalem;
cruinnichidb e ri chéil',
An dream d'an d' rinneadh dìobaralcb,
do ghineal Israell.

3 Do'n aitim 'g am bheil crldhe brùit',
bheir esan slàinte mhòr:
Is ceanglaidh suas gu faicilleach
gach cneadh ta orra 's leòn.

4 Na reulta lìonmhor àirmhear leis;
g' an ainmeachadb gu léir.

5 Is mòr ar Dia, 's ìs mòr a neart;
gun tomhas air a chéill.

6 Togaidh Iehobhah suas gu dearbh
na daoine clùin a rìs,
Is leagar leis na daoi le tair,
gu làr, 'g an tilgeadh sìos.

7 Seinnibh do Dhia Iehobhah mòr,
le buidheachas gu binn:
Seinnibh d'ar Dia-ne moladh àrd
air teud na clàrsaich grinn.

8 'Se dh'fhol'cheas nèamh le neulaibh tiugh'
dh'ulluicheas uisge fòs
Do'n talamh; 'se bhcir air an fheur
bhi fàs air sléibhtihh mòr';

9 Do'n ainmhidh 's do gach beathach beò,
bheir esan lòn gun dìth;
Is do na fithich òg' faraon
a ghlaodhas 'g iarraidh bìdh.

10 An neart an eich cha bhi a dhùil,
ge mòr a lùth 's a threis:
Cha ghabh e tlachd an cosaibh fir
sheasas gu dìreach deas.

11 Tha Dia a' gabhail tlachd gu mòr
do'n dream d'an eagal e,
Chuireas an dòchas is an dòigh
'na thròcair-san gach ré.

12 Thoir moladh, O Ierusalem,
do Dhia Iehobhah mòr,
Do d' Dhia-sa tabhair moladh fior,
O Shion, mar is còir.

13 Croinn-dhruididh fòs do dhorsa mòr'
do neartaich e gu maith;
Is bheannaich e do shliochd gu léir
a'd' mheadhon féin a stigh.

14 'S e chuireas ann ad chriochaibh fòs
sìth agus sonas mòr:
'Se nl le smior a' chruithneachd ghloin
do shàsuchadh gu leòr.

15 'Se chuireas 'àithne mach air tìr,
ai 'fhocal ruith gu luath.

16 Bheir sneachd mar olainn; sgaoilidh e
an liath-reodh mar an luath.

17 Leac-eighe tilgidh e a mach,
mar ghreamanna nach gann;
Is anns an fhuachd a rinneadh leis,
cò dh'fheudas seasamh ann?

18 Cuiridh e 'fhocal mòr a mach,
is leaghar iad a rìs:
Air séideadh dha le gaoith an sin,
sruthaidh na tuillte sìos.

19 Do Iacob tha e foillseachadh
a bhriathar fiorghlan naomh,
A statuin is a bhreitheanais
do Israel gu caomh.

20 So maitheas nach do dhcònaich e
dh'aon chinneach ta fo 'n ghrein:
A bhreitheanais cha b'aithne dhoibh.
Molaibh Iehobhah treun.

SALM CXLVIII.

MOLAIBHSE Dia. Ard-mholaibh fòs
Iehobhah mòr gu bràth,
O nèamh nan speur; molaibhse Dia,
sna h-ionadaibh a's àird'.

2 Uil' aingle Dhé, mòr-mholaibh e:
molaibh e, 'shluagh gu léir.

3 O ghrian 's a ghealach, molaibh e
's a reulta glan nan speur.

4 O nèamha àrd' nan uile nèamh,
is uisgeachan a ta
An còmhnuidh shuas os ceann nan speur,
molaibhse Dia a ghnàtb.

5 Thugadh iad cliu is moladh binn
do ainm Iehobhah thréin;
Oir chuir e 'àithne mach le neart,
is rinneadb iad d'a réir.

6 Do rinn e fòs an daingneachadh
a chum bbi buan a ghnàth:
Is chuir e statuin orra sud
nach téid air chùl gu bràth.

7 O'n talamh fòs a ta fo nèamh,
molaibh Iehobhah treun;
Uil' dhràgona ro-namhasach,
's a dhoimhneachda gu léir.

8 Tein'-athair agus clach-shneachd chruaidh,
an ceò théid suas, 's an sneachd;
Gaoth dhoinionnach a' coimhlionadh
a bhriathar-san gu beachd.

9 Na sléibhte farsuinn atmhor mòr',
's na tulaich fòs le chéil':
Gach craobh bheir toradh agus blàth,
's na seudair àrd' gu léir.

10 Gach beathach, ainmhidb, is gach dùil
a sbnàigeas air an làr,
'S gach eunlaith sgiathach iteagach,
ta 'g itealaich gu h-àrd.

11 Gach righ air thalamh, làidir mòr,
's gach pobull fòs air bith;
Na prionnsan is luchd breitheanais
tha thar gach tìr fa leth.

12 Na h-òig-fheara ta calma deas,
's na maighdeana le chéil';
Na seanaire ta eòlach glic,
's gach leanabh òg' gu léir.

13 Ainm Dhé àrd-mholadh iad, oir tha
'ainm-san a mhàin ro-mhòr:
Os ceann na talmhainn is nan nèamh
air àrdachadh tha 'ghlòir.

14 Adharc a shluaigh leis àrdaichear,
seadh cliu a naomh gu léir,
Sluaigh Israeil, tha dhasan dlùth.
Molaibh Iehobhah treun.

SALM CXLIX.

MOLAIBHSE Dia: is òran nuadh
seinnibh do Dhia gu caomh;
Seinnibh a mholadh-san gu binn,
an coimhthional nan naomh.

2 Biodh Isra'l aoibhneach ann an Dia;
an Ti a chruthaich e;
Deanadh clann Shioin gairdeachas
'nan Righ air feadh gach ré.

3 Is anns an dannsadh thugadh iad
d'a ainm-san moladh binn:
A chliu le tiompan seinneadh iad,
is leis a' chlàrsaich ghrinn.

4 Oir tha Iehobhah gabhail tlachd
'na phobull dìleas féin:
Ro-sgiamhach fòs le 'shlàinte ni
na daoine sèimh gu léir.

5 Biodh air na daoinibh naomh' an sin
ùr-ghairdeachas an glòir:
Is air an leabaidh seinneadh iad
do Dhia le h-iolaich mhòir.

6 Gu'n robh àrd-chliu an Tighearna
gu dligheach ann am beul:
Is ann an làimh-san fòs gu robh
claidheamh dà-fhaobhair geur

7 A chum gu deant' air fineachaibh
lån-dioghaltas gu léir:
Is mar an ceudna air na slòigh
an-smachdachadh gu geur.
8 A chum gu'n deant' an righrean-san
a chur fo chuibhreich ghéir;
Fuidh gheibhlibh teann do'n iarunn chruaidh
an uaisle mor' gu léir.

9 Chum dioghaltas a chur an gniomh,
ta sgriobht' 'na fhocal ceart:
So cliu nam fìreanach gu léir.
Molaibhse Dia nam feart.

SALM CL.

MOLAIBHSE Dia. 'Na theampull naomh
molaibhse Dia gu mòr:
An speuraibh àrd' a chumachd fòs
molaibh e mar is còir.
2 Air son a ghniomhara ro-threun,
molaibhse Dia 's gach àit;
A réir a mhòrachd molaibh e,
's a ghlòir a ta ro-àrd.

3 Le guth na trompaid mar an ceudn'
molaibhse Dia gu binn:
Air clàrsaich seinnibh moladh dha,
is air an t-saltair ghrinn.
4 Le tiompan thugaibh moladh dha,
san dannsadh mar an ceudn';
Le organ togaibh suas a chliu,
's le inneal-ciùil nan teud.

5 Air ciombalaibh ta làbhar binn
molaibhse Dia gun tàmh:
Molaibhse Dia air ciombalaibh,
ni toirm is fuaim ro-àrd.
Gach uile dhùil sam bith ta beò,
6 'g am bheil an deò 'nan crè,
Ard-mholadh iadsan Dia gu mòr,
Molaibh Iehobhah treun.